

14084

திருமந்திரம்

115

REC.NO. 14084

சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம்

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமூலநாயனார் அருளிய

திருமந்திரமாலே

எனப் பெயரிய

திருமந்திரம்

(பத்தாம் திருமுறை)

மூன்றாம் பதிப்பு

சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம்

மயிலாப்பூர், சென்னை

1944

உரிமை பதிவு
செய்யப்பட்டது

தனிப் பிரதி விலை ரூபா 1-8-0

5 பிரதிகள் விலை ரூபா 7

சாது அச்சுக்கடம்,
இராயப்பேட்டை, சென்னை.

1/5

உ
சிவமயம்

ப தி ப் பு ரை

குடிமன்னு சாத்தனூர்க் கோக்குல மேய்ப்போன் குரம்பைபுக்கு
முடிமன்னு கூனற் பிறையாளன் தன்னை முழுத்தமிழின்
படிமன்னு வேதத்தின் சொற்படி யேபர விட்டென்உச்சி
அடிமன்ன வைத்தபி ரான்மூல னாகின்ற அங்கணனே.

—நம்பியாண்டார்நம்பிகள்

ஒன்றவன்தானாய், உலப்பிலிதேவர்கள் நக்கனென்
‘தேத்திடு நாதனாய்ப், போற்றிசைத் தின்னுயிர்மன்னும்
புனிதனாய் விளங்கும் முழுமுதற் கடவுள் அருட்டுணை
கொண்டு, தமிழ்மறையும் பத்தார் திருமுறையுமாகிய
திருமந்திரம் என்னும் இந்நூல், நமது சமாஜத்தின்
மூன்றாவது பதிப்பாக இன்று திருமயிலை கபாலீச்சரத்
தில் எழுந்தருளியிருக்கும் தென்முகக் கடவுள் திருவடி
களிற் சமர்ப்பிக்கப் பெறுகின்றது. இம்மூன்றாம் பதிப்பு
வெளிவருவதற்குப் பொருளுதவி செய்தவர் சைவத்
திருவாளர் - காங்கேயம் - அ. கள. வள்ளியப்ப செட்டியார்
அவர்களேயாவர். அச்சுத்தாள்களை பிரமஸ்ரீ வே. நாரா
யணையர், எம். ஏ., எம். எல். அவர்கள் திருத்தி உதவி
னார்கள். திரு. ம. பாலசுப்பிரமணிய முதலியார், பி. ஏ.,
பி. எல். அவர்கள் அச்சுத் தாள்களைத் திருத்தியும் அரும்
பொருட் குறிப்புக்களைத் தொகுத்தும் உதவினார்கள்.
Messrs. B. G. Paul & Co. உரிமையாளரும் சிறந்த

குருபக்தி யுடையவருமாகிய. பிரமஸ்ரீ D. பாலசுப்பிரமணிய ஐயரவர்கள் காலத்தாற் செய்த உதவிகள் பெரிதும் போற்றத்தக்கன. சாது அச்சக்கூடத்தினர் விரைவாகவும் செம்மையாகவும் அச்சிட்டு முடித்தனர். இப்பெரியார்கட்கெல்லாம் நமது சமாஜம் மனப்பூர்வமான நன்றி செலுத்துகின்றது:

இந்நூல், மெய்யன்பர்கட்குப் புறப்பட்டுப் புக்குத் திரிகின்ற வாயுவை நெறிப்பட உள்ளே நின்மலமாக்கும். வகையையும், காற்றைப் பிடிக்கும் கணக்கறியையும், கூற்றை யுதைக்குங் குறியையும் புலப்படுத்துமாறு யோகியாய் யோகமுத்தியுதவும் தென்முகக் கடவுள் திருவடிகளை வழுத்துகின்றும்.

இங்ஙனம்

சாரணஸ்ரீ ஆவணிமூலத் திருநாள்
திருமயிலாப்பூர், சென்னை
28-8-1944

கா. இராமநாதன்
காரியதரிசி
சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம்

சிவமயம்

உ ள் ளு னை

	பக்கம்		பக்கம்
அகத்தியம்	50	அவவேடம்	235
அக்கினி காரியம்	32	அவாவறுத்தல்	370
அசுபை	128	அவையடக்கம்	14
அசற்குருநெறி	291	அறஞ்செயான் திறம்	39
அசுத்த சைவம்	201	அறஞ்செய்வான் திறம்	37
அடித்தலை யறியும் திறம்		அறிவுதயம்	334
கூறல்	344	அற்புதக்கூத்து	392
அடிமுடிதேடல்	55	அன்புசெய்வாரை அறிவன்	
அடியார் பெருமை	266	சிவன்	42
அட்டமாசித்தி	93	அன்புடைமை	40
அட்டாங்க யோகப்பேறு	92	அஷ்டதளகமலமுக்குண	
அட்டாங்க யோகம்	80	அவத்தை	358
அணைந்தோர் தன்மை	419	ஆகமச்சிறப்பு	9
அண்டலிங்கம்	244	ஆகாசப்பேறு	397
அண்டாதிபேதம்	326	ஆதனம்	81
அதிசமான பாடல்கள்	431	ஆதாரவாதேயம்	165
அதிசூக்கும் பஞ்சாக்கரம்	385	ஆதித்தகிலை அண்டாதித்தன்	281
அதோமுக தெரிசனம்	75	ஆத்மலிங்கம்	250
அத்துவாக்கள்	310	ஆயுள் பரிட்சை	111
அறுக்கிரகம்	64	ஆறந்தம்	336
அந்தணரொழுக்கம்	33	ஆறுதாரம்	243
அபக்குவன்	239	ஆறந்தந்திரம்	224-242
அபாத்திரம்	73	இதோபதேசம்	299
அமுரிதாரணை	122	இயமம்	80
அருச்சுணை	144	இரண்டாந்தந்திரம்	50-79
அரும்பொருட் குறிப்புக்கள்	13	இராசதோடம்	35
அருளுடைமையின் ஞானம்		இலக்கணத்திரயம்	364
வருதல்	234	இலிங்க புராணம்	51
அருளொளி	258	இளமை கிலையாமை	27
அவத்தை பேதம் கீழா		உடலிற்பஞ்சபேதம்	302
வவத்தை	305	உடல்விடல்	304

பக்கம்	பக்கம்
உட்சமயம்	221
உபசார்தம்	355
உபதேசம்	18
உயிர் விலையாமை	28
உள்ளுறை	5
ஊழ்	404
எட்டாந்தந்திரம்	302-375
எலும்புங் கபாலமும்	55
ஏரொளிச்சக்கரம்	178
ஏழாந்தந்திரம்	243-301
ஐந்தாந்தந்திரம்	201-223
ஐந்திர்திரிய மடக்குமருமை	288
ஐந்திர்திரியம் அடக்கு	
முறைமை	289
ஓளி	380
ஒன்பதாந்தந்திரம்	375-431
கடவுள் வாழ்த்து	1
கடுஞ்சத்த சைவம்	203
கர்ப்பக்கிரியை	66
கலவு செலவு	327
கலைநிலை	103
கல்லாமை	46
கல்வி	43
கள்ளண்ணாமை	48
காரியகாரணவுபாதி	354
காலசக்கரம்	107
கிரியை	205
குருநிறை	77
குருபாரம்பரியம்	10
குருபூசை	263
குருமடதரிசனம்	376
குருமட வரலாறு	15
கூடாவொழுக்கம்	294
கேசரி யோகம்	115
கேடுகண்டி ரங்கல்	296
கேவல சகல சுத்தம்	316
கேள்வி கேட்டமைதல்	44
கொல்லாமை	29
சகமார்க்கம்	211
சக்கரப்பேறு	54
சங்காரம்	62
சதாசிவலிங்கம்	246
சத்திரிபாதம் தீவிரதரம்	216
சத்திரிபாதம் தீவிரம்	216
சத்திரிபாதம் மந்ததரம்	215
சத்திரிபாதம் மந்தம்	214
சத்திரிபேதம் திரிபுரை	
சக்கரம்	150
சத்திய ஞானநந்தம்	400
சந்திரயோகம்	123
சமாதி	90
சமாதிக்கிரியை	272
சம்பிரதாயம்	253
சரியை	204
சரீரசித்தி உபாயம்	105
சர்வசிருஷ்டி	56
சர்வ வியாபி	428
சற்குருநெறி	291
சற்புத்திரமார்க்கம்	212
சன்மார்க்கம்	209
சாமீபம்	214
சாம்பலி மண்டலச் சக்கரம்	184
சாயுச்சியம்	214
சாரூபம்	214
சாலோகம்	213
சிவகுருதரிசனம்	224
சிவசொரூப தரிசனம்	405
சிவதரிசனம்	404
சிவநிறை	76
சிவபூசை	259

	பக்கம்		பக்கம்
சிவலிங்கம்	252	திருக்கோயிலிழிவு	75
சிவவேடம்	238	திருநீறு	237
சிவாதித்தன்	284	திருமந்திரத்தொகைச்சிறப்பு	15
சிவானந்தக்கூத்து	386	திருமுலர் வரலாறு	9
சீவன்	286	திருவடிப்பேறு	226
சுத்த சைவம்	201	திருவம்பலச்சக்கரம்	132
சுத்தநனவாதி பருவம்	311	திருவருள்வைப்பு	255
சுத்தாசுத்தம்	361	திரோபவம்	63
சுந்தரக்கூத்து	387	தீர்த்தம்	74
சூக்கும் பஞ்சாக்கரம்	384	அறவு	230
சூனிய சம்பாஷணை	406	தூலபஞ்சாக்கரம்	383
செல்வம் நிலையாமை	25	தோத்திரம்	422
சொரூபஉதயம்	402	நடுவுநிலைமை	47
சோதனை	373	நல்குரவு	31
ஞானருஞானஞேயம்	228	நவகுண்டம்	146
ஞானகுரு தரிசனம்	377	நவாக்கரிசக்கரம்	187
ஞானம்	208	நவாவத்தை நவாபிமானி	360
ஞானலிங்கம்	251	நாலாந்தந்திரம்	128-200
ஞானவேடம்	237	நியமம்	81
ஞானாதித்தன்	283	நிராகாரம்	220
ஞானிசெயல்	370	நின்மலாவத்தை	327
ஞானோதயம்	399	பக்குவன்	240
தக்கன்வேள்வி	52	பசு	286
தத்துவமசிவாக்கியம்	364	பசுவிலக்கணம் பிராணன்	285
தவதூடணம்	232	பதிபசுபாசம் வேறின்மை	341
தவம்	231	பதிப்புரை	3
தவவேடம்	236	பதிவலியில் வீரட்டம் எட்டு	50
தாசமாரக்கம்	213	பதினொராந்தானமும் அவத்தை	
தாரணை	85	யெனக்காணல்	326
தானச்சிறப்பு	37	பத்தியுடைமை	372
திதி	60	பரலட்சணம்	347
தியானம்	87	பராவத்தை	322
திரிமூர்த்திகளின் சேட்ட		பரியங்கயோகம்	119
கனிட்ட முறைமை	15	பாட்டு முதந்திறிப்பகராதி	435
திருக்கூத்துத்தரிசனம்	386	பாத்திரம்	73

	பக்கம்		பக்கம்
பாயிரம்	1-17	முச்சூனியதொந்தத்தி	353
பிட்சாவிதி	268	முச்சொருபம்	351
பிண்டலிங்கம்	246	முதல்தந்திரம்	18-49
பிண்டாதித்தன்	282	முத்திபேதம் கரும	
பிரணவசுமாத்ரி	379	கிருவாணம்	406
பிரத்தியாகாரம்	84	முத்தியுடைமை	373
பிரளயம்	53	முத்திரைபேதம்	269
பிராணயாமம்	82	முத்திரியம்	349
பிதன்மனைநயவாமை	30	முப்பதம்	345
புருடன்	285	முப்பரம்	346
புலால்மறுத்தல்	30	முப்பாழ்	354
புவனாபதிசக்கரம்	185	மும்முத்தி	351
புறங்கூறுமை	356	மூவகைச்சீவவர்க்கம்	71
புறச்சமயதூஷணம்	217	முன்றுந்தந்திரம்	80-127
பூரணக்குகைநெறிச்சுமாத்ரி	271	மோனசுமாத்ரி	416
பூரணசக்தி	161	மோக்ஷநிந்தை	363
பெரியாரைத்துணைக்கோடல்	79	யாக்கை கிலையாமை	22
பொறையுடைமை	78	யோகம்	206
பொற்பதிகூத்து	388	வயிரவச்சக்கரம்	183
பொற்றில்லைக்கூத்து	390	வயிரவிமந்திரம்	154
போசனவிதி	268	வரையுரை மாட்சி	418
போதன்	287	வாய்மை	368
மகளிர்இழிவு	31	வாரசரம்	114
மகேசுவரபூசை	264	வாரகூலம்	115
மத்தியசாக்கிராவத்தை	308	வானச்சிறப்பு	37
மயேசுரநிந்தை	78	விசுவக்கிராசம்	367
மனவாதித்தன்	283	விநாயகர்காப்பு	1
மார்க்கசைவம்	202	விர்துற்பனம்	274
முக்கரணம்	352	விர்துஜயம் போகசுரவோட்	
முக்குண கிர்க்குணம்	326	டம்	276
முக்குற்றம்	345	வேதச்சிறப்பு	8

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமூலர் வரலாறு*

கயிலாயத் தொருசித்தர் பொதியிற் சேர்வார்
காவிரிசூழ் சாத்தனார் கருது மூலன்
பயிலானோ யுடன்வீயத் துயர நீடும்
பசுக்களைக்கண் டவனுடலிற் பாய்ந்து போத
வயலாகப் பண்டையுடல் அருளான் மேவி
ஆவடுதண் டிறையாண்டுக் கொருபா வாகக்
குயிலாரு மரசடியி லிருந்து கூறிக்
கோதிலா வடகயிலை குறுகி னாரே.

—உமாபதிசீவாசாரியார்

திருக்கயிலாயமலைக் கோயிலுக்கு முதற் பெருநாயகமாகி இந்
திரன் மாலயன் முதலாம் இமையவர்க்கு நெறியருளும் நந்தியெம்
பெருமான் திருவருள் பெற்ற நான்மறையோகிகள் ஒருவர் (அணிமா
முதலான அட்டமாசித்தியும் பெற்றவர்) அகத்திய முனிவரைக்
கண்டு அவருடன் சிலநாள் வசிப்பதற்காகக் கயிலை மலையிலிருந்து
பொதியமலை நோக்கிப் புறப்பட்டார். வழியிலே திருக்கேதாரம்,
பசுபதி நேபாளம், அவிமுத்தம் (= காசி), திருப்பருப்பதம், காளத்தி,
ஆலங்காடு, ஏகம்பம் என்ற தலங்களில் இறைவனை வணங்கினார்.
காஞ்சியில் சில யோகியரைக் கண்டு நயந்து, திருவதிகை சென்று,
பின்னர் தில்லையில் திருநடனங் கண்டு அங்குச் சிலநாள் தங்கிக்
காவிரியைக் கடந்து, திருவாவடுதுறை சென்று தொழுதார்.
தொழுது மீளும்போது அவ்விடம் விட்டு “அகலாததொரு கருத்து

* இவ்வரலாறும் குறிப்பு முதலியனவும் திரு. ம. பாலசுப்பிர
மணிய முதலியார், பி.ஏ., பி.ஏல்., அவர்களால் எழுதப்பட்டன.

முன்னி யெழுந்தருளிப்பினால் மூலமாதரவெய்தப் பின்னுமகன்று "சென்றார். செல்லும் வழியில் காவிரிக்கரையில் பசுக்கூட்டங்கள் அழுவதைக் கண்டார்.

அந்தணர் வாழ்கின்ற சாத்தனூரில் பசுமேய்ப்பார் குடியில் தோன்றிய மூலன் என்பான் வழக்கம்போல் ஒருநாள் பசுக்களை மேய்க்கும்போது, தனது வாழ்நாள் முடிவெய்த, நிலத்தில் வீழ்ந்திறந்தான். அவன் மேய்த்த பசுக்கள் அவன் உடம்பைச் சுற்றிச் சுற்றிக் கதறியழுதன. அவ்வழுகையைக்கண்ட சிவயோகியார் திருவருளாலே அப்பசுக்களின் துயரை நீக்கத் துணிந்து, தமது உடம்புக்குத் தகுந்த அரண்செய்து, கூடுவிட்டுக் கூடுபாயும் சித்தியால் மூலன் உடம்பில் தமதுயிரைப் பாய்த்தினார். "பாய்த்தியபின் தீருமலராய் எழுவும் பசுக்களெல்லாம், காத் தழும்ப நக்கி மோந்து அணைந்து களைப்பொடு நயந்து, வாய்த்தெழுந்த களிப்பினால் வாலெடுத்தத் துள்ளி" மேய்ந்தன. மாலைப்பொழுது வந்தவுடன் தத்தம் கன்றுகளை கிளைந்து சாத்தனூருக்குத் திரும்பி, அவ்வவற்றின் வீடுகளுட் புகுந்தன. திருமூலர் எவ்வீட்டிலும் நுழையாமல் வெளியே கின்றார்.

இவ்வாறு இவர் நிற்பதைக்கண்ட மூலன் மனைவி திருமூலரைத் தனது கணவனென்றே எண்ணித் தொட்டழைக்க வந்தாள். ஆனால் திருமூலர் அதற்கிசையாது "இங்கு உனக்கு என்னுடன் அணைவொன்றில்லையென எதிர்மறுத்து" ஒரு பொது மடத்தினுட் புகுந்து சிவயோகத்தி லமர்ந்திருந்தார்.

அன்றிரவெல்லாம் தூங்காது வருந்திய மூலன்மனைவி மறுநாட் காலை நல்லார் பலரிடத்து முறையிட்டாள். அவர்கள் திருமூலர் கிட்டையிலிருப்பதைக் கண்டு, "பித்துற்ற மயலன்று, பிறிதொரு சார்புள தன்று, சித்தவிகற்பம் களைந்து தெளிந்த சிவயோகமே" அவர் இருக்கும் நிலையெனத் தெரிந்து அவர் இவ்வாழ்க்கைக்கு உதவார் என்பதை மூலன் மனைவிக்குத் தெரிவித்தார்கள். அவள் துயரெய்தி மையலுற உடனிருந்தவர்கள் அவளைக் கொண்டகன்றார்கள்.

திருமூலர் பின்னர் ிட்டைவிட்டெழுந்த பசுக்கள் வந்த வழியே மீண்டுத் தாம் அரண்செய்து வைத்த தமதுடலைக் காணாது, மெய்ஞ்ஞானத்தால் ஆராய்ந்து, சிவபெருமான் தந்த, ஆகமப் பொருளை மண்ணின்மிசைத் தமது வாக்கினால் தமிழ்வகுப்ப இறைவன் திருவுளங்கொண்டு தமதுடலைக் கரப்பித்தான் எனத் தெளிந்தனர். மூலனுடைய சுற்றத்தார் மீண்டும் தொடர அவர்களுக்குத் தமது தொடர்பின்மையை நன்றாய் விளக்கிப் பிறகு திருவாவடு அறை சென்றார்.

ஆங்கு இறைவனை வணங்கி மேற்குப் புறத்தில் மிகவுயர்ந்த ஓர் அரசமரத்தின் கீழ் அமர்ந்து சிவயோகம் புரிந்து மூவாயிரம் ஆண்டு இப்புவிவிலிருந்து “ஒன்றவன்றானென”த் தொடங்கி ஓராண்டுக் கொன்றாக மூவாயிரம் திருமந்திரமோதி மீண்டும் திருக்கயிலை சென்று “ஒருகாலும் பிரியாமைத்தான் அடைந்தார்.”

“ஊனுடம்பிற் பிறவிவிடந் தீர்ந்துலகத் தோருய்ய
ஞானமுதல் நான்குமலர் நல்தீருமந் தீரமாலே
பான்மைமுறை ஓராண்டுக் கொன்றகப் பரம்பொருளாம்
ஏனையி தணிந்தாரை ஒன்றவன்ற னெனஎடுத்து ”

“முன்னிய அப் பொருண்மாலேத் தமிழ்முவா யிரஞ்சாத்தி
மன்னியழ வாயிரத்தாண் டிப்புவிமேல் மகிழ்ந்திருந்து
சென்னிமதி யணிந்தார்தம் திருவருளாற் றிருக்கயிலை
தன்னிலணைந் தொருகாலும் பிரியாமைத் தாளடைந்தார்.”

இவ்வரலாறு சேக்கிழார் பெருமான் திருவாக்கால் திருத் தொண்டர் புராணத்துள் இருபத்தெட்டு இனிய பாக்களாற் கூறப் பட்டுள்ளது. இவ்வரலாற்றுக் காதரவான குறிப்புக்களும் இவ்வரலாற்றிற் காணப்பெறாத செய்திகளை யறிவிக்கும் குறிப்புக்களும் திருமந்திரத்தில் காணப்படுகின்றன. இக்குறிப்புக்களைத் திரட்டுந் கால், பாயிரமுட்பட திருமந்திரம் முழுமையும் திருமூலர் வாக்கென்றே எண்ணிக் கொள்ளவேண்டும்.

திராவிடமாபாடிய ஆசிரியர் சிவஞான சுவாமிகள் காலத்தி லிருந்த சாஸ்திரஞ் சுவாமிநாதத் தம்பிரான் சுவாமிகளாற் பாடப்

பெற்றதும், திருவாவடுதறை ஆதீனத்து கட-வது பட்டமாகிய திருச்சிற்றம்பல தேசிகசுவாமிகள் காலத்து (ஏறக்குறைய நூற்றைம் பது ஆண்டுகட்கு முன்) அரங்கேறியதும், இரண்டாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட செய்யுட்களையுடையதும், இதுவரை அச்சில் வெளி வராததுமாகிய திருவாவடுதறைப் புராணத்தில் “திருமூலரைத் தடுத்தாட்கொண்ட சருக்கம்” ஒன்றுள்ளது. அதில் கீழே காணும் மாறுபாடுகளோடு பெரியபுராண வரலாற்றை யொட்டியே திரு மூலர் சரிதை கூறப்படுகின்றது. மூலன் உடலிற் புகவேண்டு மென்ற பவலினை திருமூலருக் குண்மையின் அவர் அவ்வாறு புக நோந்ததென்றும், திருமூலர் அரண்செய்து வைத்த தமது சொந்த உடலைப் போதியின்கீழ் மறையப் பொதிந்து இறைவனே வைத்த தாகவும் இப்புராணம் கூறுவதோடு திருமந்திரம் வெளிப்பட்ட விதத்தையும் கீழ்வரும் செய்யுளால் தெரிவிக்கின்றது.

“அறிவான் மிகுந்த சித்தர்குழாம் அலேகத் தெழுதி யவரவரே
நெறியா லுணர்ந்த களித்துலக முழுது முணர நிரப்பினர்கள்
பிரியாச் சிவபோ கம்புசிக்கு மூல ரின்றும் பிரானடியிற்
செறிவா மியோகுற் றிருந்தனர்நீ டீழி பலவும் சென்றனவால்”

“ஒன்றவன்” “நந்தியருள் பெற்ற” முதலிய முப்பது பாடல் களின் கருத்தமைதிகள் இப்புராணத்திற் கூறப்பட்டுள்ளன.

உ
சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அரும்பொருட் குறிப்புக்கள்

ம. பாலசுப்பிரமணிய முதலியார், பி. ஏ., பி. எல்.
தொகுத்தவை

இப்பகுதியில் எட்டுப் பிரதிகளிற் காணப்படும் முக்கியமான பாடபேதங்கள், குறிப்புக்கள், உரை நூல்களிலுள்ள குறிப்புக்கள், திருமந்திரப் பாடல்களிலுள்ள சிறந்த வாக்கியங்கள், உவமைகள், கடவுளைப்பற்றிய குறிப்புக்கள், ஆறு ஊர் மலை முதலியவற்றின் பெயர்கள், வரலாறுகள், ஏனைய பலவகைக் குறிப்புக்கள் அடங்கியுள்ளன. இதை அடிப்படையாகக்கொண்டு, ஒவ்வொருவரும் தத்தம் ஆராய்ச்சியிற் காணும் பொருள்களைச் சேர்த்துப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்பதே இதை வெளியிடுவதின் நோக்கமாகும். இப்பகுதியிற் குறிக்கப்பட்டுள்ள எண்களெல்லாம் இப்பதிப்பிலுள்ள பாட்டெண்களாகும்.

முக்கியமான பாடபேதங்கள்

பல எட்டுப் பிரதிகளை ஒப்பு நோக்கி, நமது சமாஜ முதற் பதிப்பில் பதினாயிரம் பாடபேதங்கட்குமேல் குறிக்கப்பட்டன. அவற்றுட் பெரும்பாலான பொருளில் வேற்றுமை தருவனவல்ல. அவ்வாறு வேற்றுமை தருவனவற்றுள் முக்கியமான பாடபேதங்களைக் கீழே குறித்திருப்பதோடு, தலைப்புக்களிலுள்ள சில முக்கிய வேறுபாடுகளும் எட்டுப் பிரதிகளிற் காணும் சில முக்கிய குறிப்புக்களும் தரப்பட்டுள்ளன. தலைப்பு எண் - 23 சிவவாணச் சிறப்பு, 24 துறந்தார்க் கீதல், 83 மந்திரகோப்பியம் நவகுண்டம், 113 பரசமய நூஷணம், 121 சமாதிதூடணம், 143 அடியார் பெருக்கம், 157 பிராணன் புருடன் 158 அணுவன் சீவன் 159 பசுவன்

180 மேலாலவத்தை 194 முப்பாழ்காரிய வுபாதி 228 கருமநிருவர்ணம் அறுபூதி. பாடல்களிலுள்ள பாடபேதங்கள் கீழ்வருவனவாகும். குறிக்கப்பட்டுள்ள எண்கள் பாட்டெண்களாகும்:—

1. ஒன்றவன்தானே, ஏழுபார்ச் சென்றவன் 3 நக்குநின்றேத்திடு 5 தவளச் சடைமுடி 7 அன்னையப்பா எனில் அத்தனுமாய் உளன் 8 சேயனுமல்லன் அணியன் 10 தானே வடவரை 15 வேதி புமாயிருந்தான் திருந்தாருடன் 20 அரனெறி 25 மாய விருகமும் ஆமே 30 ஞாலங்கரியே 34 கவுரியின் 40 மறஞ்சடஞ் செய்யாது வாழ்த்த வல்லார்க்குப் புறஞ்சடஞ் செய்யான் 49 நரர். பசுபாசத்து 59 அரன் சொன்னவாதே 60 எழுபத் தெண்கோடி நூறுயிரம் 61 சுவதன்மந்தானே 71 மூலர்க்கும் நால்வரும் 75 புவளுபதியை 76 கிதாசனியா திருந்தே 82 பொதிகையின் கீழே 101 மூலன் வடவரை 102 நலந்தருதமனியத் தேவர் 121 ஒத்திட்டிருக்கவுடம் போடுயிர்தான் செத்திட்டிருப்பர் சில சிவயோகிகள் 125 சத்தமும் சத்த மனமும் தமிழ்கொண்டோர் 126 ஒப்பிலாப் பேரண்டத்துள் ளில் வெளிப்புக்கு 134 கலந்த சித்தாமே 143 இருவினைப் பாத்திரம் 148 மணந்தனம் கொண்டார் 161 வெள்ளித் தகளியே 169 பெருஞ் செலவாமே 176 சுடும் பரிசைந்நதையும் 183 பணித் தலைப்பட்டால் 197 நற்குரு பூசிக்கும் பன்மலர் மற்றோர் அணுக்களைக் கொல்லாமை எண்மலர் 198 வல்லிடி காரர்.....செல்லிடு கீரென்று 204 குலைநலவாம் கனி கொண்டுணலாகா வினையாள் முலை கலங்கொண்டு 218 மைனின் தவிழ்தரு மந்திரமாம் ஒன்று 237 ஓமா குதி அவி உண்ணவே 247 எத்தண்டமும் செய்யும் அம்மையில் 252 பசவுக்கொரு வாயறுகு 270 அன்பும் சிவமும் 277 காயத்திற் சோதி இருத்தியும் 279 அன்பினுள்ளாகி வருமரும் பேரருள் 293 வாசித்த காயமுமாமே, ஆதித்த காயமுமாமே 329 மாயையின் மாமாயை 368 திரிக்க வொண்ணுமையால் 402 பூதாதி போதமு மாமே 405 ஐந்தார் பிறவி அமைத்து நின்றானே 407 உடலோடுயிர் தானே 415 கடல்மலை தண்புனலாய் நிற்கும், கடல்மலை தாபரமாய் நிற்கும் 427 கருவிடனித்திரை.....உய்த்த சங்காரம் உபசாந்த மாகுமே 455 பொழிந்த புலன்பூதம் 458 அரியயுன்றானும்

486 மொட்டாய் மலர்ந்து பொருளங்கே தங்கினுற்றட்டானறியுந்
 தலைப் பெய்தநாளே 518 மாரிவளம் குன்றும் 539 மூக்கையும் நாவி
 யும் 541 ஞாலம் விழைந்தவர் 544 சிவதத்துவத்தை 548 ஞாலத்
 துள் தோன்றும் 549 உரைத்த நவாக்கரி...பிரைச்சதம் 551 ஞாலத்
 திலேகலாம் புன்னெறி யாக்கத்திற் போக்கில்லை 563 முத்த மயூர
 முது ஆசனம் 568 ஆறுதல் கும்பகம் 569 வளியினை வாங்கி வயிற்
 றில் அடக்கில் 570 கொங்கே பிடித்திட்டி லாடத் தெதிர்செல்ல
 571 இருகாலும் கும்பித்துக் காற்றைப் பிணிக்கும் 576 கூடுவதெட்
 டக் குறைவது நால்விரல் நாடிக் கொள்ளீர் கோலவஞ்சகம் தானே
 579 நாபிக்குக் கீழே நாலிரண்டங்குலம் 590 பரநந்தி ஆணையே
 610 அதிக்கின்ற ஐவர் அருள்நாத மோடும் 642 பரையின் மனமிசு
 சக்கட்ட மார்த்துத் 662 மட்டிட்ட கண்ணியர் 705 சிணுங்குற்ற
 வாயர் சித்திதாம் கேட்டல் 706 மரணஞ் சிறைவிடல்.....அரணன்
 திருவுருவாதன் மூவேழாந் கரணறு கேள்வி 723 தேகியும் தேக
 னும் 771 ஓசை பிறந்தவர் ஈசனையுள்குவர் 780 கலப்புற மூவைந்
 தேழ் 781 கருதும் இருபதிற்காண ஈராறாகும் கருதிய ஐந்திற் காண்
 பது மூன்றும் 783 வாரஞ்செய்கின்ற வகையாஞ் சமாதியில் 787 அறி
 வது வாயுவொடைந்தைந் தறிவாய் அறிவறிவாயது தானுலகத்தின்
 798 வியாழத்துச் சோதியை அக்கினிச் சூலமுமாயிடம் பின்னாக்கில்
 807 பாவினையாடிப் பயனுறக் கண்டவர் 813 பதிமனை தூறு தூற்
 றைம்பதோடொன்றாய்க் கதிமனவுள்ளே 815 பொன் மன்னடை
 யில் 816 மனம்துவாக மகிழ்ந்தம் கிருக்கில் 817 விரிந்த இத்தண்
 டென் அண்டம்பிரிய இருந்த அப்பூடண மேலெழ 818 மன
 வொட்டியானத்தைக் கண்டகத்தங்கே கருதியே கழுக்கட்டிற்
 பண்டகத்துள்ளே 821 நலங்கிடுங்காமத்து நாடியினுள்ளே 825
 துசத்துணையறத் தூங்காது யோகமே (போதமே, மோகமே) 836
 திங்களிற் செவ்வாய் புதனிருந்தானே 839 உளியை அறியினுளி
 முறியாமே 844 ஒளியது ஒன்றில்லை 863 காலன் கருக்குழி
 (கழுக்குறி) வைத்த பின் 864 அங்கி சிவத்தினிற் கூட வத்தாரகை
 867 நெஞ்சம் பரையோசை ஒன்பதில் 872 தினலுறும் பார்ப்பது
 தீங்கு கதிர் தன்னைச் சேரத்தினலுறும் 874 நாமுவல்லார் இனி

வழிச் சைவராமே 876 மலர்ந்தேறு பன்னிரண்டோடெட்டுநாலாம்.
 877 ஆய்மதியிற்றேய்மதி நாளானல்வந்து, ஆறியிற்றே மதிநானே
 யெனல்வந்து 878 ஈறிலநந்தன் ஈரைந்தொடே மறித்தானுள் கலை
 யுங் கனவுவாவாமே 888 தனியெழுத்தோரைந்து 899 ஏழாயிரத்
 துயர் எண்ணிலாமந்திரம் 901 தானே ஹ்ரீங்காரத் தத்துவமாய்
 கிற்கும் 905 வாதேசிவாய நமசிவாயநவாதே செபிக்கில் 906
 புகலவும் ஒண்ணுது பொன்னுன மந்திரம் போகிக்குஞ் சித்தர்க்கும்
 913 ஒன்றினில் நாலாட ஒன்பதும் உடனாட 915 தானொன்று
 மைஞ்ஞான்குந் தன் பேரெழுத்தாகும் 919 அமர்ந்த வித்துலம்
 பேர் ஆலயமாக 921 மகாரநடுவே வளைந்திடுஞ் சத்தி உகாரம்
 வளைத்திட்டிட் பிளந்தேறி அகாரந்தையாய் இருகண் சிகாரமாய்
 நகாரமகார மிருகாது நாடுமே 923 ஆயுஞ்சிவாயந் நமசிவாயந வாயு
 நமசிவாவென்னு மந்திரம் 926 குலத்தடியினிற் குழும் ஓங்காரத்
 தால் 927 பொதுவாம் இடைவெளி போங்கன்மப்பேரே, (பொங்கு
 நம்பேரே) 928 சக்கரவட்டத்துட் சத்தியின்...சக்கரப் பேர்பெற்
 றிருந்த 930 பதினாலும் ஏறெட்டதன் மேலே 946 பரமாய நவ
 வாசிமமவாயநசி 958 மலரான் உதிப்பது உத்தியினுள்ளே உதயப்
 பண்ணாய் கிற்கும் 960 உருவிடலாறு மூலமந்திரமே 973 நேமித்
 தலையில் கிலவி கின்றானே 975 மகாரஞ்சிவமாய் வருமப்பதாறிற்
 979 அருமந்தயோகமும் ஞானமுமாகும் 985 தேடிய தன்னைத்
 தெளிந்தறிவீரே 987 இறைவன் எழுத்தாறில்...செவிசக்கரமே 1001
 வாய்ந்தோர்வில்வப்பலகை 1008 விழுமியோரார்ந்தன்பே 1011
 தானவகுமோராதித்தேவரே 1012 ஓங்கார றீங்காரம் பயில்
 நெற்றி யூறிடம் வீங்காரவிந்துவும் நாதமெனலாகுமே 1016 மிகைத்
 திடுகுண்டங்கள் 1018 இன்று சொல்நாலாய் 1020 கூடிய முக்
 கோணத்துள்ளொழு 1041 வளர்கின்ற கன்னியை 1072 ஏனைய
 வேழ்படை எய்திய வெண்ணகை ஊனேந்தாரவருள்ளத்தோங்குமே
 1124 சோதிசகளச் சுடருருவாய் கிற்கும் 1134 அரவஞ் செய்யாத
 வளோடுஞ் சந்திக்கில் பரவஞ் செய்வகைப் பாலனுமாமே 1153
 தாவிக்கு மாருதமா புடலாமே 1161 பரந்து பெண்ணுணுகும்
 1181 கூரியல் கன்னிகுலாய பருவத்தன் சீரியளா யுலகேழும்

திகழ்ந்தவள் 1216 காலினி யென்றுங் கருத்து மருந்தையுங் கூலி
 ஒன்றாகுகூட விளைத்தனள் 1266 அந்தமும் அப்பதமெட்டுடன்
 நாலதாய் அந்தமும் முப்பதின் மூன்றில் அமர்ந்தபின் 1320 சம்
 முதல் வெளவொடு தெளவுடனாகுமிநீ 1365 ஒன்றிய சக்கரம் எய்
 திடும் வெளியில் வெள்ளிகொள் மென்மதி வட்டமும் பொன்மை
 யாம் 1367 ஒத்தபின் சொல்லியலேறிற் சொக்கனுமாமே 1377
 அணிந்தவர்க்கன்றி யருளில்லையாகும் தணிந்தவர் நெஞ்சினுள்
 1448 தெரியுமருவத்துச் சேர்ந்திடும்பூசை 1461 வழித்துலை செய்
 யும் வகை 1467 தவநெறி நாட்டில்லை 1471 நீர்த்தோணியாமே
 1496 நீர் சுத்தி செய்தலு மாசற்ற 1497 சிறுகால் அரனெறி 1520
 காவல் செய்யீரே 1579 உண்மைப்பாற்றின்மையும் 1597 கருவடி
 மாற்றிட 1676 பொருளார்ந் தன்னுடற் பொற்பதனடி 1781
 பொட்டடித்துள்ளமால் சொல்லாமல் வாங்கிப் பின் 1848 ஊனற
 நோக்கி யுணர்பவர்க்கல்லது வானவர் நாடு வழிகிறவாதே 1876
 என்றயென் முகில்வண்ணன் நேரெழுத்தாமே 1881 இன்னிருந்
 தார் முழு தெண்குணத்தேவர்கள் 1928 காரணமாயையால் ஆயிட
 2027 ஐவர் அரசர் அமைச்சர் தொண்ணூற்றுவர் ஐவர் அமர்ந்திட
 மாளக்கருதுவர் 2049 தாடந்து தன்னைச் சிவனைத் தரவல்லோன்
 தாடந்து தத்துவாதீதச் சதாசிவன் 2060 வல்லார் புல்லவருங்கால்
 உயிர்த்தொன்றி 2115 முத்திரை ஞான முழுத்தமிழ் ஓசையை
 2122 மாயப்படை தனில் மற்றுமோர் 2132 நாகமுடலுயிர் போலு
 நல்லண்ட சம்போகும் நனாவைக் கனாவின் மறத்தல் போல், ஆகு
 மரனருளாற் சென்றரு வினைக்கேகு மிடஞ்சென்றிரு பயனுண்
 மையே 2143 முப்பதோடைந்தாய் முதல் விட்டங்கையைந்தாய்ச்,
 செப்பதின் மூன்றாய்த் திகழ்ந்திரண்டொன்றதாய், இப்பதி நின்ற
 வியல்பை அறிந்தவர், அப்பதி கொள்பவர் ஆய்ந்து கொள்ளீரே
 2144 பங்கித்த சாக்கிரப்பாலது வாருமே 2168 ஏயவராகாதி யெய்
 துந்துரியத்துத் தோயுஞ் சுழுனைகனவொடுந் துன்னியே 2192
 காண முனையும் தவிடுமியான்மாவும் 2244 மும்மலமைம்மலங் கூடி
 முயங்குவோர் 2260 கருமம் உணர்ந்து மாயேயக் கனக்கண்டொரு
 மறைவாற் சகலத்துற்றனனே 2277 சின்னவச்சாக்கிரம் துரியமதா

னால், மன்றனு மாங்கே மணஞ்செயா கின்றிடு, மன்றன் மணஞ் செயின் மாயையும் மாய்ந்திடும், மன்றேயிவனும் அவனெனலாமே 2318 முன்னைப் பிறவியிற் செய்த முதுதவம், பின்னைப்பிறவியிற் பேற்றாலறியலாம், தன்னை யறியுமறிவே யறிவன்றிப், பின்னை யறிவது பேயறிவாமே 2373 சத்தமுதல் ஐந்து தத்துவந்தானிங்கிச். 2469 பராபரத்தயிக்கியமோரந்தமாயிரேழு பாதியைச் செற்றிடே 2571 சுவம் சித்தசியே தொந்தத்தசியும்...சிவமாகும் தொம்மசி சித்தாந்த வேதமே 2642 தன்மை வல்லோனை நடுவுறை நந்தியைப் புண்மை பொய்யாதே புனிதனை நாடுமின், பன்மையில் யாதொன் றுண்மைப் பரிசு செய், தொன்மையிலுண்மை தொடர்ந்து நின் ருனே 2784 மூன்றிலும், ஆடினான் மோனானந்தக்கூடத்தே 2798 மருவுதுடியும் மன்னியவீச்சும், மருவியமைப்பும் 2828 சத்தியஞ் சீவம் சிவஞானம் சாற்றுங்கால் 2888 வித்தகர் ஐவர் விருயகர் ஈரெண்மந் வைத்த குரவர் அறுவர் 2396 திருந்தியமாதர் சிவமணப் பட்டார் 2913 தழுவணைச் சென்று தாம் பயவாது 2937 ஆட்டின் கழுத்தில் அதர் கறந்தற்றே 2958 செழுஞ்சால்புடைய சிவனை 2970 நினைப்பு மறப்புமிலாத விடத்தே 3043 நலவியன் சங்கரன்.

ஏட்டுப் பிரதிகளிற் காணப்படும் சில முக்கிய குறிப்புகள் கீழ்வருவனவாகும் :—430 சங்காரபேதம் சித்தசங்காரம், மாபுரா சங்காரம், மகாமாயாசங்காரம், பரமோக்ஷசங்காரம், ஆத்மமோக்ஷ சங்காரம்; முத்திதசையில், சுத்தசித்தசங்காரம், சுத்தமாயா சங்காரம், சுத்த சுத்தசங்காரம். 498 மூவகை யாருயிர் வர்க்க வியற்கை : ஒன்பானுருவாவது விஞ்ஞானர், விஞ்ஞானசகலர், விஞ்ஞான பிரளயாகலர் மூன்றும்; இருமல விஞ்ஞானர், இரு மல பிரளயாகலர், இருமல சகலர் மூன்றும்; கேவல விஞ்ஞானகலாசகலர், பிரளயாகலசகலர், சகலர் மூன்றும்; ஆக ஒன்பா னுயிர்வர்க்கம் இது. 639 யோக பேதமாவன - தியான யோகம் உருவத்தியானத்திலே ஐ அருவத்தியான மாதியாக ஐ என்க. 666 ஆக அடங்கும். விர்துத் தியானம், நாதத் தியானம், புந்தித் தியானம், பரத்தியானம், குருத்தியானம், சிவத்தியானம் என ௬ என்றிரெனக் கண்டுகொள்க. ௭பேதஞ் சிவானுபோகத்திற் கண்டுகொள்க. அச்

சுமந்தி யோக வரலாறு யோகபோக மாவன : இயம் பேதம் ௧௦, நியம் பேதம் ௧௦, ஆசன பேதம் ௧௦, பிராணாயாமம் ௩௨, பிரகாமி யம் ௫. எல்லாம் தன்னுள். 1699 சாதகம் நான்காவன சாந்தி தாந்தி உபரதி திதிகை 1701 ஐவணக்க மாவன : அட்டாங்கம், பஞ்சாங்கம், சிட்டாங்கம், விசிட்டாங்கம், சீராங்கம் 2141 உடல் பேதம் தூலகாயம், சூக்குமகாயம், அகங்காயம், பரகாயம், சிவ காயம் 2373 சித்தாந்தம் 2374 நாதாந்தம் 2376 யோகாந்தம் 2377 கலாந்தம் 2505 காரியவுபாதியாவன : சத்தாகியஞ்சு, மனம், ஆங்கா ரம் ஆக ௭. காரணவுபாதியாவன சகஞானம், சகலேசமன், சகல வியாயி, சகல சிருட்டி, சகல சங்கர்த்தா, சகல பலாபுதன், சகல காரணன் ஆக ௭. 2576 தத்துவம் பரம் தொம் சீவன் அசி ஆனாய் என்றது. இது பரம் அது பரன் நீ யென்பதற்குப் பதம் முயக்கி யம் இலக்கியம் வாக்கியம் அசுத்தம் சுத்தம் கத்தாசுத்தம் என சு ஆறு பதமென்றது.

உரைக் குறிப்புக்கள்

சிமந்த சில பழைய உரையாசிரியர்கள் தாம்தாம் உரையெழுத ஏடுத்துக்கொண்ட நூல்களிலுள்ள கருத்துக்களுக்கு மேற்கோள் களாகத் திருமந்திரச் செய்யுட்களை ஆளுகின்றனர். இவ்வாட்சியி லிருந்து இம்மேற்கோட் பாடல்களின் உரை நமக்குப் புலனாகின் றது. இவ்வாறு துணை செய்யும் உரை நூல்கள் எட்டு. அவை அவிரோதவுந்தியார் உரை (அவி) 2 கொலை மறுத்தல் உரை (கொ) 3 சிவப்பிரகாசம் மதுரைச் சிவப்பிரகாசருரை (சிவ) 4 சிவப்பிர காசச் சிந்தனையுரை (சிந்) 5 சிவதருமோத்தரவுரை (சிவதரு) 6 நெஞ்சுவிடுதது பழைய வுரை (நெஞ்) 7 சிவஞானபாடியம் (பாடி யம்) 8 வைராக்கியதீபவுரை (வை) இவற்றுள் 1, 2, 8 ஆகிய மூன் றுரைகளும் திருப்போரூர் சிதம்பரசுவாமிகள் இயற்றியவை. இவ் வெட்டு உரைகளிலும் வரும் குறிப்புக்கள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

85. மகவெண்ப் பல்லுயிரனைத்தையும் ஒக்கப் பார்த்தலாவது அவைபடம் துன்பங்கண்டுழி அதற்குப் பரிதன் மாத்திரையேயாம். நான் பெற்ற இன்பம் பெறுகஇவ் வையகம் என்றதும் இக்கருத்தே

நோக்கி யென்க. (பாடியம் 12-ம் சூத்திரம் 2-ம் அதிகரணம், சீமாஜப் பதிப்பு பக்கம் 562) 121. கருவிகளும் ஆன்மாவும் பகல் விளக்குப்போல் நின்றே சிவனைப் பெறவேண்டுமென்பதும் இரண்டும் கூடிச் சீவியாமல் நிற்கவேண்டுமென்பதும் கருத்து, பகல் விளக்குப்போலென்பது தற்போதங் கெட்டு நிற்கையென அறிக. இதற்குப் பிரமாணம் 'ஒத்திட்டிருக்க உடம்போடுயிர்தான் செத்திட்டிருப்பர் சில சிவயோகிகள்' என்பது கண்டுகொள்க. (சிவ 82-ம் பாட்டு) 126. முத்தியைப் பெறுமிடத்துச் சுத்த தத்துவம் நீங்கியே முத்தியாகையால் தத்துவம் முப்பத்தாறும் நீங்கியே முத்தியென்பது கருத்து. ஆன்ம தத்துவம் இருபத்து நாலும் வித்தியா தத்துவம் ஏழும் சிவ தத்துவம் ஐந்தும் ஆகத் தத்துவம் முப்பத்தாறும் புணராயென்பது. (சிவ 80-ம் பாட்டு) 198 இம்மையிற் சீவ கொலைகளைப் பண்ணினவன் இம்மையிலே துன்பங்களை அனுபவியாவிடினும் சரீராந்தத்தில் நரகத்தையடைந்து மகா அயரங்களை அனுபவித்துப் பின்னும் நரக சேடத்தினுற் பூமியின் கண்ணே தோன்றி அந்தச் 'சேடபலமாகிய துக்கங்களையும் இவ்விடத்திலே அனுவிப்பானென்பதே நிச்சயம். (கொ 4-ம் பாட்டு) 199 எவ்விதத்தாயினும் புலாலுண்போர் நரகத்தின்கண் யமதண்டமடைதலே சத்தியம் (கொ 17-ம் பாட்டு) 270, 272 யாதா மோரிடத்தில் நெய்யின்றி யாகம் முடியுமாயின் கரும யாகம் தவயாகம் மந்திரயாகம் பாவஞயாகம் ஞானயாகம் என்று இங்ஙனம் கூறிய ஐவகையாகமும் அன்பின்றி ஒருவனுக்கு முடியும். இதனால் போக மோகூத்திற்கெல்லாம் ஆதரமே காரணமென்றதாயிற்று (அவி 85-ம் பாட்டு) 412, 2722 பிருகிவியாதி அட்டமூர்த்தமும் அவற்றினுக்குப் பரமாகியுள்ளனவும் பின்னும் வாக்கு மனத்திற்கு எட்டுவனவும் எட்டாதனவுமாய் விரிந்து நிற்பது ஒரு சோதியே வேறொரு பொருளில்லை (அவி 73 ம் பாட்டு) 1008: ஞானிகள் அட்டகன்ம நெறியை வேண்டார்கள் என்பதற்குப் பிரமாணம் (கொ 15-ம் பாட்டு) 1134, 2970 இனி சாக்கிராதீதம் தானே என்பதற்குக் கேவல சகலம் இரண்டையும் நீங்கி நிற்கவென்று பொருள்படுத்தினதற்கு வழியே தென்னில் அஃதாவது கீழாலவத்தைப்பூட்டு ஆணவ மலத்தான் மறைப்புண்டு அறியாமை

யார்யக் கேவலாதீதமாய்க் கிடப்பதும் செய்யாமல் உட்கரணம் புறக்
கரணங்களோடு கூடிச் சகலனாய்ச் சத்தாதிவிடயங்களோடு கூடிச்
சீவிப்புதும் செல்லாமல் நின்றவிடமென அறிக. இதற்குப் பிரமா
ணம் (சிவ 80-ம் பாட்டு) 1467 முத்தி சாதனமாகிய சரியாதி நான்
கனுள் ஞானமொன்றுமே முத்தி சாதனமாம், மற்றைய மூன்றும்
ஞானத்திற்குச் சாதனமன்றி முத்திக்குச் சாதனமாகாமையால் அந்த
முத்தியாகிய பேராந்த வாழ்வைக் கூடுமவன் குற்றமற்ற மெய்
யுணர்வை உடையோனே மற்றையர் அல்லர் (அவி 9-ம்பாட்டு) 1532
இனி மெய்யே கண்டுகொண்டிருப்பர் என்பதற்கு உண்மையாகக்
கண்டு தியானித்துக்கொண்டிருப்பார்களென்று பொருள் கூறியது
வென்னில் பூரண கர்த்தாவாய் உயிருக்குரியாய் நின்று அறிவிக்
கிற சிவமானது குருவின்க ஈங்கமமாகப் புறம்பே கொள்ளப்பட்ட
திருமேனியிலும் உண்டென்று வழிபடுகையால் அப்படிச் சொல்லப்
பட்டதென அறிக. இதற்குப்பிரமாணம் (சிவ 98-ம் பாட்டு) 1533,
1534 எல்லாச் சமயத்தினுண்மைகளும் அறிந்து அவற்றினுக்
கெல்லாம் மேலாகிய ஒரு சன்மார்க்கத்தை அடைந்துள்ளவராதலின்
ஞானிகளாயினோர்க்கு உலகாசார குலாசார சமயா சாரங்களு
யில்லை, அன்னோர் சர்வசங்கற்பமும் ஒருங்கே இறந்துடையராத
லின். இதற்குப் பிரமாணம் (அவி 32, 33) 1558, 3054, 3055
ஒப்பற்ற வீட்டிற்கு மார்க்கம் ஒருவிதமன்றிப் பலவிதமாக வேதம்
கூறும்பதும் ஆன்மாக்களது கன்மத்தளவில் உண்டாகிய பருவ
பேதத்தை ஞானமயனாகிய பகவான் அறிந்து அம்மார்க்கங்களினது
கருமகாண்டங்களை அங்ஙனங்கூறி ஞானகாண்டங்களினெல்லாம்
தற்போத நீக்கமே கூறுதலின்று உள்ளபடி தேர்வார்க்கு மார்க்காந்
தரங்களெல்லாம் அபேதமாதலிற் சுருதி நெறி ஒன்றே (அவி 23)
1581, 2659 பூரணனாகிய சிவன் ஒருவனுக்கு அநுக்கிரகம் செய்யு
மிடத்துக் கொள்ளும் திருமேனி குருவடிவேயாதலானும், மற்
றொரு குறிப்பு வடிவங்களும் அவனருளாத் பெறப்படுவ ஆதலானும்
இங்ஙனம் குருவடிவே குறிப்புருவமாகக் கூறினாரெனக் கொள்க.
குருத்தியானத்திற்குப் பிரமாணம் (அவி 80) 1626, 1885, 1888
உச்சிக்காலத்திலே மிகுந்த அரிய பசிக்கு அந்த வூரினே வலமாகச்

சென்று வீடுதோறும் பிச்சையாகக் கையின்கண்ணே காடியாயினும் கூழாயினும் கொடுத்ததை வாங்கி உள்ளத்தின்கண் அவற்றில் வெறுப்பும் விருப்பமின்றிப் புசித்து மீண்டும் போய்த் தனது ஏகாந்தஸ்தானத்தில் இருக்கவேண்டும். (வை 76) 1627 அரிதாகிய தவத்தினுக்கு மாறுபாடு இவ்வுடம்பினைத் தாம் பாதுகாக்குதல் அதனால் பயம் ஆகை அபிமானம் முதலியன மனத்தின்கண் உண்டாமாதலில் தவத்தினுக்கு இடையூறு செய்தற்கு யாவர் வந்தாராயினும் நமது சிந்தை சிவனது திருவடியின்கண்ணே திருந்தாகிற்குமென்று திருமூலநாயனார் கூறினமையால், மனத்தினைப் பேதிக்கும் பொருட்டுத் தமது எதிரே தேவர்கள் வந்தாராயினும்...தாமிருந்த சமாதிரிமை வழுவாதிருந்தோர் (வை 98) 1888 சோறிடுதற்கு நாமம் கோவணத் துணி கொடுத்தற்குக் குப்பைமேடு மியல்பாக இருத்தலின், அவற்றினைக் குறித்தொருவரை அனுசரித்தற்கு ஞானிகளாயினோர் மறந்தாயினும் நினைப்பதில்லை (அவி 95) 2033 அசுத்தமாயாமலமும் பெரிய மாயேய மலமும் புசித்தாலொழிந்தொழியாத கன்ம மலமும் ஆய இதனுண்மைகளை விசாரிக்குமிடத்து ஆன்ம சிற்சத்தியைப் பாசம் மறைக்குமளவும் இவைகள் மலமாகவே யிருக்கும், பாச நீக்கம் வந்த இடத்து உயிரிவில் திருவருள் விளங்குங்கால் இந்த மாயை கன்மங்களும் அருளேயாம் (சிந் 70) 2087 பரதத்துவத்தை அறிய விரும்பினோன் சகல பற்றுக்களையும் விட்டுத் துறந்து மெய்ஞ்ஞான முத்திரை விளங்க ஞான சமாதியை அடைந்தாலன்றி அதனை அறியக்கூடுமோவென்று...கல்லால மரத்தின் நிழற்கண் எழுந்தருளி ஞான சமாதியை யடைந்து மகாதேவனே அறிவித்தான் (மெய்ஞ்ஞான முத்திரை - மனோமௌனம்) (வை 48) 2090-மாணுட சரீரமடைதல் அரிதென்பதற்குப் பிரமாணம் (கொ 22) 2106 யாக்கையாவது அபித்தியமாதலில் விரைந்தறஞ் செய்யவேண்டுமென்பதற்குப் பிரமாணம் (கொ 22) (அவி 20) 2131, 2132 நாடோறும் யாமெல்லோருஞ் சொப்பனத்தின்கண்ணே இந்தத் தேகத்தைவிட்டு வேறொரு தேகத்திற் பாய்ந்து எவ்விடத்தும் சஞ்சரித்தலால், ஒரு சரீரத்தின்கண் இருந்தன அறிவு மற்றொரு சரீரத்தின்கண் கஷ்டம்தாம் செற்று புகுமென்பதே உண்மை (கொ 4)

2143 ஆன்மா அவத்தைப்பட்டுச் செல்லுமிடத்துச் சாக்கிரந் தொடங்கி அதீதம் அளவும் அந்தந்தத் தானங்கள்தோறும் கூடி கிற்கும் கருவிகள் இன்னிண்ணதென்று தொகை சொன்னதற்குப் பிரமாணம் திருமந்திரத்தில் - முப்பதோடைந்தாய் முதல்விட்டந் கையைந்தாய்ச், செப்பதின் மூன்றாய்த் திகழ்ந்திரண் டொன்றதாய், இப்பதி கின்ற இயல்பை அறிந்தவர், அப்பதி கொள்வர் ஆய்ந்து கொள்ளீரே (சிவ 60) 2168 அப்படிச் கேவலத்தில் மாயையிலே கின்றும் கலையாதி தத்துவங்கள் தோன்றும் என்பதற்குப் பிரமாணம் (சிவ 22) 2192 இனி நெல்லின் முளை தவிடுமிபோல் என்று உபமானக்கூறிய வகையேதென்னில் முளை கன்மத்துக் குவமையென அறிக, தவிடு ஆணவமலத்துக் குவமையென அறிக, உமி மாயைக் குவமையென அறிக, அரிசி ஆன்மாவுக் குவமையென அறிக. என்றிந்நனம் கூறப்பட்ட உபமானத்துக்குப் பிரமாணம் (சிவ 25) 2277 கேவல சகலம் இரண்டினும் கூடாமல் அந்தச் சுத்தத்தோடும் கூடிநின்ற இடமே சாக்கிராதீதமென அறிக. அதற்கு வழியே தென்னில் தத்துவம் முப்பத்தாரோடும் கூடி கிற்கச் செய்தே அவையிற்றோடும் கூடிச் சிவிப்பதும் செய்யாமல் அறிவு கெடுவதும் செய்யாமல் நின்றவிடமென அறிக. இதற்குப் பிரமாணம் (சிவ 80) 2318 ஒருவன் பெறுதற்கரிய பிறவியையும் அதிலும் பெறுதற்கரிய நுண்ணுலுணர்வையும் பெற்றகாலையின் அந்நனம் பெற்ற அறிவால் பெறும் பயனாவது வீடு (அவி 8) 2318, 2355 திருமந்திர தூலார் தன்னையறியத் தனக்கொருகேடில்லையென்றும், தன்னையறியுமறிவே அறிவென்றும், தன்னை யறிவதன்மேற் பேறில்லையென்றும் தரிசனம் ஒரு காரியத்துள் அடக்கிக் கூறுவர் (சிந் 70) 2373, 2638 அந்நனம் சுத்தாவத்தையில் தோன்றிய பரத்துடன் காண்பானும் காட்சியும் இன்றி வேறாகக் கலந்து கிற்கும் அந்தச் சிறப்பினையுடைய நிஷ்டையே அத்துவிதமாகிய முத்தி யெனப்படும் (அவி 65) 2473 தற்பதமாகிய சிவனையும் தொம்பதமாகிய ஆன்மாவையும் அசிபதத் தால் ஐக்கியம் செய்யப்பட்டிருந்த உபதேச காலத்தாற் பொல்லாத அஞ்ஞானத்தைப் போக்கிச் சித்தியை யடையுமோ பிரமம் கீ சொல்வது என்னை சொல்வாயாக (சிவதருமோத்தரவுரை - சிவஞான

யோக இயல் 118) 2580, 3070 விகற்பவுணர்வாகிய சித்தசலனமற்
 றிருந்துள்ள அவ்விடத்து அறியாமையாகிய கேவலமும் பொருந்தா
 மல் உன்னுடைய சுபாவ அறிவோடுங் கூடி இரவும் பகலும் இடை
 விடாது சாதகம் செய்வாயாகில் அந்நன்ம உனக்கு மேலாகிய பரம்
 பொருளே தோன்றும் (அவி 64) 2611 மூலமலத்தின் காரியமாய்
 மூன்று மலத்திற்கும் முன்னையதாய் மூன்று மலம் மூன்றவத்தை
 யென்று நின்று செய்யுயிருவினையே ஈண்டு முன்னே வினையெனக்
 கூறியதென்றறிக. “முன்னே வினையின் முடிச்சை யவிழ்ப்பார்கள்”
 என்று திருமூல தேவரும் உரைத்தாராகவின், இதனுண்மை குரு
 முகமாயறிக. (சிந் 24) 2676 பிரணவம் உச்சரித்தற்குப் பிரமாணம்
 (அவி 80) 2847 இவ்வாறு சுதந்திர ஹீனராகிய உன்னையும் பிறரை
 யும் சுதந்திரராகப் பாவித்தல் சிவதூஷணமாதலின் ஜனன மரணங்
 களை ஒருக்காலும் நீங்குதல் கூடாது. ஆதலால் யாதோரிடத்தும்
 சிவத்தையே கண்டு யான் பிறரென்று காண்குதலை யொழிந்து
 யாதொன்று வரினும் எடுத்தவுடற்கு அடைத்த பொறியளவே
 வந்து முடியா கிற்குமென்று தமது மனோ வாக்குக் காயங்கள்
 அசையாமல் அடங்கி கிற்பர் மெய்யுணர்வுடையோர் (அவி 77)
 2885, 2946 அருட் சத்தியாகிய சிவகந்தம் பரிமளிக்கவும் ஆன்ம
 வார்க்கமாகிய மதுகரங்கள் தேன்களை யுண்டு தேக்கிட்டுச் சிவோகம்
 பாலிக்கப்பட்டவுமான.....இன்பத்தைச் செய்யும் . நெஞ்சமே
 (நெஞ் 128, 129) 2937 சாக்கிராதீத நிலை உண்மையை ஆசாரியன்
 முகார்தரமாக அறிகிறதொழிய தூல்களிஞலே அறியப்படாதென்ப
 தற்குப் பிரமாணம் திருமந்திரத்தில் “காட்டும் குறியும்.....”
 (சிவ 80) 2944 காண்பானும் காட்சியும் இறந்து அத்துவிதமாகிய
 பரசுகா தீதத்தை இவ்வண்ணம் இருந்ததென்று இந்நன்ம கூறு
 வது எந்நன்ம அந்நிலை வேதாதீதமாதலின் (அவி 67) 2955 மின்
 மினி விளக்கத்தைக் கருவியாகக்கொண்டு தனது இல்லிடத்தைக்கூடு
 வான் நினைத்துச் செல்வதுபோலும் பேரந்தகாரமாகிய அஞ்ஞான
 இருளில் மறைந்துள்ள சிவன் கிஞ்சித்தாகிய மன விளக்கத்தைக்
 கொண்டு தனதுண்மையை விசாரிக்கத் துணிந்தது. இத்தகையின்
 கண் நிச்சயிப்பதெல்லாம் மனத்தைக் கொண்டாதலாலும், பரசீவ

பந்தங்களினது உண்மை வாக்கு மனத்துக்கு எட்டாதென்று சுருதியாதிகள் கூறுகையாலு மெனக்கொள்க. (அவி 47, 48) 2956 பந்த நீக்கத்திற் சிவதரிசனமும் சிவதரிசனத்தின் மனோலயமும் ஒருதலையாக வேண்டப்படும் (அவி 49) 2958 சுத்தமுத்தி யடைந்தா லொழிந்து யாவனொருவன் அடையும் பதமுத்திகளும் துன்பமே யல்லாதென்பமில்லை (கொ 14) 3049 மனோலயம் பண்ணத் தொடங்கும்போது அந்த உபாய நெறிக்கண் மிகவும் முயற்சிப்பட்டு மன வருத்தமும் அடையாமல் எவ்விதத்தால் அடக்கினும் இது அடங்குவதில்லையென்று உள்ளம் வருந்தி அவ்வுபாய நெறியை விட்டு நீங்குதல் செய்யாமல், பையப்பைய அம்மனத்தினைச் சகமுகமாய்ச் செல்ல வொட்டாமல் அகமுகமாக்கி, எக்காலமும் ஒப்பற்ற பஞ்சேந் திரியங்களையும் கிக்குரகம் பண்ணி, மனத்தினது சங்கற்பத்தை நாசம் பண்ணுவான் (வை 75) 3050 கிற்றல் நடத்தல் ஓடல் முதலிய காலத்தும் இடைவிடாத ஞான கிஷ்டருக்கு இருந்து கிஷ்டடை கூடல் அனுகூலமென்பதும், கிற்றல் நடத்தல் முதலிய காலத்தும் ஞான கிஷ்டை விடாதோர்க்கு இடையிடையே ஓரசைவு மனத்தின் கண் தோன்றுமென்பதும் காண்க (வை 83) 3052 ஞானிகளாயி னோர்க்குப் பாழ்ந்கோயில் மலைமுழை முதலிய ஏகாந்தத் தலங்களே இல்லமாதலினாலும், அன்றா ஆரந்த சித்திரை செய்தற்குத் தரையே பூவணையாதலினாலும் அவற்றினைக் குறித்தும் ஒருவரை அனுசரி யார் (அவி 97) 3053 அனைத்துயிர்க்கும் இத்தகைசக்கண் உண்டா கிய சராசரதேகங்களும், அவற்றினைப்பற்றி வருகிற சுகதுக்க போக மும், அத்தேகங்களினது நீக்கமும் உணர்வைப்பற்றி வருகிற மயக்கமும் தெளிவும், ஊழின் வலித் தன்மையாதிகளாலே கூட்டிச் சிவனே ஐந்தொழில்களையும் பண்ணு கிற்றிற் அதிகாரியாதலின், யாதொன்றன் கண்ணும் யான் பிறர் அதிகாரி என்னுதலையும் யான் இந்த வுடலைக் காக்கின்றேன் என்னு மபிமானத்தையும், பற்றறக் கைவிட்டுச் சுதந்திரனாகிய பரனையே ஒழியாது நோக்குவாய் (அவி 76) 3071 மந்திர கிஷ்டைகளில் மனசு கில்லாவிடத்து அம்மனசு கிருமலமாய் கிகைகொள்வதன் பொருட்டு வாயு தாரணை

முதலியவற்றால் யோகமாதிய தவங்களை யாயினும் செய்யக் கட்டவாய் (அவி. 82.)

பொருள் சிறந்த வாக்கியங்கள்

அகத்திற் கண்கொண்டு பார்ப்பதே ஆனந்தம் 2944, அகார உகாரம் இலிங்கம தாமே 1753, அங்கார் பசியும் அவாவும் வெகுளியும் தங்கார் சிவனடியார் சரீரத்திடை 1890, அஞ்சும் அடக்கில் அசேதனமாம் 2033, அடியார் அனடி ஆனந்தம் கண்டோர் 2740, அடியார் அருளால் அவனடி கூட அடியான் இவனென் றடிமை கொண்டானே 2624, அதிதத்துளாகி அறிவிலோன் ஆன்மா 2452, அம்பலமாவது அகில சராசரம் 2775, அம்பலமாவது அஞ்செழுத் தாமே 2775, அரகர என்ன அரிய தொன்றில்லை 916, அரிந்தேன் வினையை அயில்மன வாளால் 2961, அருட்கண் இலாதார்க் கரும் பொருள் தோன்றா 1808, அருட்கண் உளோர்க் கெதிர் தோன்றும் அரனே 1808, அருளது ஆவது அறமும் தவமும் 1792, அருள் வழிகாட்டுவ தஞ்செழுத் தாமே 2705, அழிகின்ற விந்து அளவையறியார் கழிகின்ற தன்னையுட் காக்கலும் தேரார் 1936, அறியாப் பருவத் தரனடி யாரைக் குறியால் அறிந்தின்பங் கொண்ட தடிமை 1879, அறிவறிவாக அறிந்தன்பு செய்யின் 2361, அறிவு வடிவென்றறியாத என்னை அறிவுவடி வென்றருள் செய்தான் நந்தி 2357, அற்று கின்றார் உண்ணும் ஊனே அறன் 253, அன்புசிவம் இரண்டென்பர் அறிவிலார் அன்பேசிவ மாவ தாரும் அறிகிலார் 270, ஆகுசமில்லை அருமறை ஞானிக்கே 2552, ஆசை விடவிட ஆனந்தமாமே 2615, ஆடியும் பாடியும் அழுதும் அரற்றியும் தேடியும் கண்டேன் சிவன்பெருந் தன்மையை 1816, ஆண்மிகில் ஆனாகும் பெண்மிகில் பெண்ணாகும் 478, ஆய்ந்து கொள்வார்க்கரன் அங்கே வெளிப்படும் 296, ஆர்க்கும் இடுமின் அவரிவர் என்னன்மின் 250, ஆர்வம் உடையவர் காண்பர் அரன் தன்னை 273, ஆலயமாக அமர்ந்த பஞ்சாக்கரம் 919, ஆவதறியார் உயிர் பிறப்பாலுறும் ஆவதறியு முயிர் அருட்பாலுறும் 2475, ஆறறின் தன்மை அறியாதிருந் தேனுக் காறறின் தன்மை அறிவித்தான் பேர்நந்தி 2020, ஆறெழுத்

தாவ தாறு சமயங்கள் 994, ஆன்கன்று தேடி யழைக்குமது போல்-
 நான்கன்றாய் நாடி அழைத்தேன் என்னாதனை 2627, இருமலும்
 சோகையும் ஈனையும் வெப்பும் தருமம் செய்யாதவர் தம்பால தாகும்-
 263, இறக்கின்ற காலத்தும் ஈசனை உள்கும் 2108, ஈரம் உடைய
 வர் காண்பர் இணையடி 273, உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர்வளர்த்-
 தேனே 724, உண்டி சுருங்கில் உபாயம் பலவுள் 735, உய்யவல்லார்
 கட் கொடுக்கம் பிரணவம் 2822, உள்ளத்தி னுள்ளே உளபல தீர்த்-
 தங்கள் 509, உள்ளம் குளிர்விக்கும் பாட்டவி காட்டுதும் பாலவி
 யாமே 1824, உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம் பாலயம் 1823,
 உறுதுணை யாவ துயிரும் உடம்பும் 307, எண்ணி லிக்கைய மிழில்
 கோடியாகும் 1851, எந்தையும் என்னை அறியகிலானாகில் எந்தையை
 யானும் அறியகிலேனே 2428, எய்தி வழிப்படிஸ் எய்தாதன இல்லை-
 1006, எரிகொண்ட ஈசன் எழில்வடி வாமே 1653, எல்லா இடத்-
 தும் உளன் எங்கள்தம் இறை கல்லாதவர்கள் கலப்பறி யாரே 311,
 என்னை அறிந்தபின் ஏதம் அறிந்திலேன் 2366, ஏறுடையாய் இறைவா
 எம்பிரான் என்று கீறிடுவார் அடியார் கிகழ்தேவர்கள் 1862, 2111,
 ஒடுங்கி கிலைபெற்ற உத்தமர் உள்ளம் நடுங்குவதில்லை நமனுமந் கில்லை-
 1624, ஒழியாத புத்திதபம் செபம் மோனம் அழியாத சித்தியுண்-
 டாம் விந்து வற்றிலே 1948, ஒன்றது பேரூர் வழியா ததற்குள்
 1558, ஒன்றுகண் டீர்உலகுக் கொருதெய்வமும் 2962, ஒன்றே
 குலமும் ஒருவனே தேவனும் நன்றே நினைமின் 2104, ஓவற உட்-
 பூசனை செய்யில் உத்தமம் சேவடி சேரல் செயலறல்தானே 1849,
 கடவுளை நானும் வழிபட்டு நன்மையுள் கின்றவர் கோளும் விளையும்
 அறுக்கும் 2995, கற்றவர் பேரின்பம் உற்றுநின் றூரே 298, கற்றறி-
 வாளர் கருத்திலோர் கண்ணுண்டு 291, கற்றும் சிவஞானம் இல்-
 லாக் கலதிகள் சுற்றமும் வீடார் துரிசுரூர் மூடர்கள் 318, கனிந்த-
 வர் ஈசன் கழலடி காண்பர் 266, காணும் பலபல தெய்வங்கள்
 வெவ்வேறு பூணும் பலபல பொன்போலத் தோன்றிடும் 1087,
 காமமும் கள்ளும் கலதிகட்கே யாகும் 326, கீதக் கண்ணாடியிற்-
 கேட்டுநின் றேனே 2986, குருவன்றி யாவார்க்கும் கூடவொண்-
 னாதே 2840, குருவே சிவமெனக் கூறினன் .நந்தி 1581, கூடு

கெடினம் ரோர்கூடு செய்வானுளன் 2852, கொள்ளினும் நல்ல
 குருவினைக் கொள்க உள்ள பொருளுடல் ஆவியுடன் ஈக 1693,
 சத்த பரிசு ரூப ரச கந்தம் புத்தி மான் ஆங்காரம் புரியட்ட காயுமே
 2123, சத்தி சிவமாம் இலிங்கமே தாபரம் சத்தி சிவமாம்
 இலிங்கமே சங்கமம் 1755, சத்தி சிவன்தன் வினையாட்டுத் தாரணி
 1772, சத்தியை வேண்டிச் சமயத்தோர் கள்ளுண்பார் சத்தி
 அழிந்தது தம்மை மறத்தலால் 332, சராசரம் யாவையும்
 ஆடிடும் எம்மிறை யாடவே 2731, சாகின்றபோதும் தலைவனை நாடு
 மின் 2107, சார்ந்தவர்க் கின்பம் கொடுக்கும் தழல்வண்ணன் 2114,
 சித்தம் தெளிந்தவர் சேடம் பருகிடின் முத்தியாம் 1866, சித்தந்
 தத்தே சிற்போர் முத்தி சித்தித்தவர் 2394, சிந்தையினுள்ளே திரி
 யும் சிவசத்தி விர்துவும் நாதமுமாயே விரிந்தனள் 1138, சிவகதியே
 கதிமற்றள்ள எல்லாம் பவகதி 1536, சிவசிவ என்றிடத் தீவினை
 மாளும் 2716, சிவசிவ என்னச் சிவகதிதானே 2716, சிவாயநம
 என்னும் குளிகையிட்டுப் பொன்னுக்குவன் கூட்டையே 2709,
 செம்பு பொன்னாகும் சிவாயநம என்னில் 903, செயலற்றிருக்கச்
 சிவநந்தமாகும் 2319, செய்வன வெல்லாம் சிவமாகக் காண்ட
 லாற் கைவளமின்றிக் கருக்கடந்தேனே 2977, ஞானத்தழவினை
 நான் உழுவேனே 2851, தத்துவமாவதகார எழுத்தே 2180, தத்
 துவம் எங்குண்டு தத்துவன் அங்குண்டு தத்துவம் எங்கில்லை தத்துவன்
 அங்கில்லை 2817, தன்னை யறியத் தனக்கொரு கேடில்லை தன்னை
 யறியாமல் தானே கெடுகின்றான் 2355, தன்னை யறிவதறிவாம்
 2318, தான் தந்தளிக்கும் தலைவனே சற்குரு 2049, தானவனாகும்
 சமாதி கைகூடினால் ஆனமலமறும் அப்பசுத்தன்மைபோம் ஈனமில்
 காயம் இருக்கும் 2320, திருவடி ஞானம் சிவமாக்குவிக்கும் 1598,
 திலமத்தனையே சிவஞானிக்கீந்தால் பல முத்திசித்தி பரபோகமுந்
 தரும் 501, துணையதுவாய் வரும் தூயநற் கல்வியே 294, தெளிந்
 தார் கலங்கினும் கீ கலங்காதே 361, தொட்டே யிருமின்துரிய
 நிலத்தினை 2470, தோன்றிய எல்லாம் துடைப்பன் 323, நண்ணிய
 பாசத்தில் நானெனல் ஆணவம் 2421, நமன்வரின் ஞானவான்
 கொண்டே எறிவன் 2968, நாசிநுனியினின் நான்கு மூவிரலிடை

ஈசன் இருப்பிடம் யாரும் அறிகிலர் 2546, நாடோறும் ஈசன் ஈயந்
 தூட்டல் நாடிடார் 2022, நான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வைய-
 கம் 85, நீதிக்கண் நாடி கிளைவார் மனத்துளன் 2986, தூலது
 வேதாந்தம் துண்சிகை ஞானமாம் 1665, பசுபாச நீக்கமும் நாடிய-
 சைவர்க்கு நந்தியளித்ததே 2410, பதியினைப்போற் பசுபாசம்
 அநாகி 115, பத்திக்குவித்து பணிந்துற்றுப் பற்றலே 2506, பத்திப்-
 பட்டோர்க்குப் பணி யொன்றுமில்லையே 2628, பழத்துள் இரத-
 மும் பூவினுள் நாத்மமும் போலுளன் எம்மிறை 2639, பற்றது
 பற்றிற் பரமனைப் பற்றுமின் 298, பாசத்திலிட்டதருள் அந்தப்-
 பாசத்தின் நேசத்தை விட்டதருள் 1802, பிண்டம் சுருங்கில் பிரா-
 ணன் கிலைபெறும் 735, பிரானருள் உண்டெனில் உண்டு நல்-
 ஞானம் 1645, புண்ணியம் செய்வார்க்குப் பூவுண்டு நீருண்டு அண்-
 ணல் அது கண்டருள் புரியா நிற்கும் 1828, பூவினிற் கந்தம்
 பொருந்தியவாறு போற்சீவனுக்குள்ளே சிவமணம் பூத்தது 1459,
 பெண் கொடியாக நடந்ததுலகே 1142, பெண்ணிடை ஆணும்
 பிறந்து கிடந்தது 1159, பெண் மயல் கெட்டறப் பேறட்ட சித்தி
 யாம் 2619, பெருமான் இவனென்று பேசியிருக்கும் திருமானிடர்
 பிண்ணைத் தேவருமாவர் 303, போதலும் வேண்டாம் புலன் வழி
 போகார்க்கே 1633, மதியின் பெருவலி மானுடர் வாழ்க்கை 2030,
 மயங்கும் தியங்கும் கள் வாய்மை யழிக்கும் இயங்கும் மடவார் தம்
 இன்பமே எய்தி முயங்கும் 330, மனவாக்குக் காயத்தால் வல்வினை
 மூளும் 2612, மன்மனம் எங்குண்டு வாயுவும் அங்குண்டு 620,
 மாதரிடத்தே செலுத்தினும் அவ்விந்து காதலினால் விடார்யோகம்
 கலந்தவர் 1961, மாயை மறைக்க மறைந்த மறைப்பொருள் மாயை
 மறைய வெளிப்படும் அப்பொருள் 2548, மாறாத தென்திசை
 வையகம் சுத்தமே 2755, மானுடராக்கை வடிவு சிவலிங்கம் 1726,
 முத்திக்கு வித்துமுதல்வன் தன் ஞானமே 2506, முப்புரமாவது
 மும்மலகாரியம் 343, மோனம் கைவந்தோர்க்கு முத்தியும் கை-
 கூடும் 1611, யாவார்க்குமாம் இறைவற்கொரு பச்சிலை 252, வாடித்-
 தவம் செய்வதே தவம் 1636, விரித்த பொருட்கெல்லாம் வித்தாவ-
 துள்ளம் பெருக்கிற் பெருக்கும் சுருக்கிற் சுருக்கும் 2036, வெவ்-

லும் அளவில் விடுமின் வெகுளியை 2303, வேதமோடாகமம்
மெய்யாம் இறைவன் தூல் ஓதும் பொதுவும் சிறப்புமென்றுள்ளன
2397.

பொருள் சிறந்த பாட்டெண்கள்

5, 8, 36, 51, 104, 115, 136, 139, 145, 224, 238, 242,
243, 250, 252, 270, 374, 431, 532, 534, 571, 575, 724,
725, 951, 966, 975, 982, 1053, 1178, 1445, 1457, 1478—
1480, 1486, 1502, 1506, 1532, 1533, 1556, 1558, 1576,
1598, 1604, 1607, 1666, 1686, 1703, 1718, 1726,
1735, 1752, 1753, 1755, 1763, 1772, 1776, 1778,
1800, 1803, 1809, 1823, 1824, 1828, 1848, 1850, 1857,
1860, 1861, 1873, 1876, 1882, 1937, 1948, 1949, 2017,
2033, 2049, 2051, 2054, 2056, 2067, 2071, 2085, 2090,
2103, 2104, 2106, 2114, 2119, 2136, 2175, 2181, 2183,
2193, 2211, 2228, 2268, 2279, 2289, 2290, 2316, 2324,
2346, 2351, 2355, 2357, 2358, 2365, 2366, 2394, 2397,
2405, 2411, 2448, 2500, 2503, 2525, 2544, 2568, 2577,
2611, 2614, 2615, 2624, 2628, 2639, 2659, 2704, 2716,
2722, 2741, 2770, 2775, 2778, 2799, 2857, 2944, 2957,
2980.

ஒரே பாட்டு இருமுறை அல்லது மும்முறை வந்துள்ளதைக்
காட்டும் அட்டவணை

அகன்றான் 448, 3011. அகாரமுயிரே 975, 2503. அண்ண
லிருப்பிட 766, 2660. அத்தத்து 2452, 2582. அவ்வுலக 1652,
1869. அறிவறிவென்ற 2362, 2637. அறிவாயசுத் 617, 2471,
ஆசியவச் 2493, 2570. ஆதாரசோதனை 1492, 1707. ஆமத்
தினி 973, 1213. ஆபுமலரின் 1711, 2359. ஆவனவாவ 504,
2175. ஆதேயருவி 2530, 2979. இயைந்தனள் 972, 1115.

இரவும் பகலும் 1134, 1528. இராப் பகல் 331, 1856. உணர்ந்
 தெழு 1222, 1306. உணர்வுடை 1786, 2938. உணர்வுமவனே
 2857, 3035. உண்ணீர் 336, 882. உய்ந்தன 1460, 2622.
 ஊழிதோறுழி 1458, 1846. எழுந்தநீர் 72, 553. ஏறுடை 1862,
 2111, ஏனோர் பெருமை 490, 2012, 3024. ஐம்பதெழுத் 965,
 2698. ஒன்றிய 185, 863. ஒன்றுமிரண்டு 236, 2536. ஒலக்
 கஞ் 108, 540. காயக்குழப் 2071, 2550. காணுறுகோடி 1452,
 1848. குறிப்பினுள் 587, 1794. கூடகில்லா 2093, 2559.
 கொல்லையின் 2016, 2903. சத்திசிவன் 492, 1771. சிவன் முதல்
 106, 990. சைவப் பெருமை 1478, 1567. தரிக்கின்ற 1589,
 1782. தலைகின்ற 2597, 2845. தானே இருநில 10, 1165.
 தானேகிசை 412, 2967. துரியமடங்கி 2498, 2572. தேடுந்
 திசை 406, 414. தோம்பதந் 2441, 2473, 2826. நின்றது
 403, 438. பின்னெய்த 1586, 1629. போகின்ற 457, 2926.
 போற்றுகின்றேன் 884, 2988. மண்ணென்று 440, 2351. வந்து
 வும் 961, 1971. ஆ 52 அதிகப் பாடல்கள்.

அந்தாதித் தோடையில் வந்துள்ள பாடல்களின் அட்டவணை

113—142, 381—387, 475—480, 481—486, 674—703,
 712—714, 715—719, 740—788, 803—824, 825—844,
 884—913, 919—929, 936—948, 1015—1044, 1045—1074,
 1075—1124, 1125—1154, 1155—1290, 1291—1296,
 1297—1306, 1308—1318, 1319—1418, 1803—1806,
 1809—1813, 1814—1817, 1925—1936, 1937—1945,
 1948—1952, 1953—1968, 2373—2381, 2382—2386,
 2388—2391, 2393—2396, 2419—2423, 2467—2469,
 ஆ 590 பாடல்கள்.

உவமைகள்

அக்கரை சேர்ந்த அருக்கலமாமே 2720, அஞ்சற்றுவிட்ட
 தோர் ஆமைபுமாமே 2094, அதுக்கென் றிருவர் அமர்ந்த சொற்

கேட்டும் பொதுக்கணக் காமம் புலப்படு மாபோல் 2950, அப்பி
 னில் உப்பென அத்தன் அணைந்திட்டு 2945, அப்பினிற் கூர்மை
 ஆகித்தன் வெம்மையா லுப்பெனப் பேர் பெற்றருச் செய்த. அவ்
 வரு அப்பினிற் கூடிய தொன்றுகுமாறுபோல் 136, அரும்பொத்த
 மென்முலை 180, அருளான சத்தி அனல் வெம்மைபோலப் பொரு
 ளவனாகத்தான் போதம் புணரும் 2341, அழிகின்ற சாயா புருட
 னைப்போல் 2587, ஆகும் அறுவை அழுக்கேற்றி ஏற்றல்போல்
 2422, ஆசான் முன்னே துயில் மாணவகரைத் தேசாய தண்டால்
 எழுப்பும் செயல்போல் 2163, ஆட்டின் கழுத்தின் அதர் கிடந்
 தற்றே 2937, ஆணவ மாயையுந் கன்மமும் ஆம்மலந் காணு
 முளைக்குத் தவிடுமி ஆன்மாவும் தானுவை ஒவ்வாமல் தண்டலமாய்
 கிற்கும் 2192, ஆகித்தன் தோன்றவரும் பதுமாதிகள் பேதித்த
 தவ்வியையாற் செயல் சேதிப்ப ஆகித்தன் தன் கதிராலவை சேட்
 டிப்பப் பேதித்துப் பேதியா வாதருட் பேதமே 2342, ஆமேவு பால்
 நீர் பிறிக்கின்ற அன்னம்போல் 120, ஆவிப் பழம்போல் அளிக்
 கின்ற அப்பே 2915, ஆறிட்ட நன்மணல் ஆறே சுமவாதே கூறிட்
 டக்கொண்டு சுமந்தறிவாரில்லை 2849, ஆற்றிற் கிடந்த முதலை கண்
 டஞ்சிப் போய் ஈற்றுக் கரடிக் கெதிர்ப்பட்டதன் ஒக்கும் 1642,
 ஆனின்றழைக்கு மதுபோல் 30, ஆன்கன்று தேடி யழைக்கு மது
 போல் 2627, இயக்குறு திங்கள் இருப்பிழம் பொக்கும் 169,
 இருந்தேன் மலரனைத் தின்புற வண்டு பெருந்தேன் இழைக்கின்ற
 பெற்றினம் ஓரார் 2097, இரும்பிடை நீரென என்னைபுள் வாங்கி
 2592, இலைநல வாயினும் எட்டி பழுத்தார் குலைநல வாங்கனி
 கொண்டுணலாகா 204, இனஞ்செய்த மான்போல் 41, இன்புறு
 வண்டினம் கினமலர்மேற் போய் உண்பது வாசமதுபோல் 194,
 ஈட்டிய தேன் பூ மணந் கண்டிரதமும் கூட்டிக் கொணர்ந்தொரு
 கொம்பிடை வைத்திடும் ஒட்டித் தூர்த்திட்டது வலியார் கொளக்
 காட்டிக் கொடுத்தது கைவிட்டவாதே 171, உண்ணிற் குளத்தின்
 முகந்தொருபால் வைத்துத் தெண்ணிற்படுத்த சிவனவனமே 2991,
 உப்பு அப்பினிற் கூடிய தொன்றுகு மாறுபோல் 136, உலகம
 தொத்து மண்ணைத் துயர்காற்றை அலர்கதிர் அங்கியொத்தாதிப்

பிராணும் நிலவிய மாமுகில் நீரொத்து மீண்டச் செலவொத்தமர். திகைத்தேவர் பிரானே 3001, உவாக்கடல் ஒக்கின்ற ஊழி 2617, உழத்தியர் கண் ஒக்கும் குவளை 1619, எங்கும் கின்றான் மழை போல் இறைதானே 3021, எட்டி பழுத்த இருங்கனி வீழ்ந்தன 260, எழுகின்ற தீயிற் கர்ப்பூரத்தை ஒக்க 2587, ஒருமையுள் ஆமை போல் உள்ளேந் தடக்கி 133, ஒன்றது பேரூர் வழியாததற்குள் என்றதுபோல இருமுச் சமயமும் 1558 கடம் கடம்தோறும் கதிர வன்தோன்றில் அடங்கிட மூடிச் அவற்றில் அடங்கான் 2002, கடலிடை நிலலாக் கலஞ்சேருமாபோல் 2561, கடலில் அகப்பட்ட கட்டை ஒத்தாரே 1677, கடலிற் கெடுத்துக் குளத்தினிற் காண்டல் உடலுற்றத் தேடுவார் - தம்மை யொப்பாரிலர் 513, கண்ணென்றுதான் பல காணும்தனைக் காணா 440, 2351. கத்தித் திரிவர் கழுவுடி நாய்போற் கொத்தித் திரிவர் 1671, கத்திய நாய்போற் கதறுகின்றாரே 1199, கரியுண் விளவின் கனிபோல் 2593, கருடன் உருவம் கருதும் அளவில் பருவிடம் தீர்ந்து பயங்கெடு மாபோல் 2659, கருந்தாட் கருடன் விசம்பூடிறப்பக் கருந்தாட் கயத்திற் கரும் பாம்பு நீங்க 2513, கரும்பு தகர்த்துக் கடைக்கொண்ட நீர்போல் 180, கரும்பொத்துக் காஞ்சிரம் காயும் ஒத்தேனே 180, கவிழ்கின்ற நீர்மிசைச் செல்லும் கலம்போல் 173, கழிகின்ற நீரிற் குமிழியைக் காணில் 2587, கழுநீர்ப் பசுப் பெறிற் கயந்தொறும் தேரா கழுநீர் விடாய்த்துத் தங்காயஞ் சுருக்கும், 324, கறங்கோலை கொள்ளிவட்டம் கடலில் திரை நிறஞ் சேர்த்திமத்தின் மலத்தே கின்றங்கு 2313, கறுத்த இரும்பே கன கமதானால் மறித்திரும்பாகா வகையதுபோல 2051, கன்று கிளைந் தெழுதாயென வந்தபின் 2446, காக்கை கரைந்துண்ணும் காலம் அறிமினே 250, காயத் துதிப்போர்வை யொன்றுவிட்டாங் கொன்றிட்டேயு மவரென்ன 2131, காயும் கடும்பரி கால் வைத்து வாங்கல்போல் 2131, காய்ச்ச பலாவின் கனியுண்ண மாட்டாமல் ஈச்சம் பழத்துக் கிடருற்றவாரே 201, காய்ந்த இரும்பு கனலை யகன்றாலும் வாய்ந்த கனலென வாதனை கின்றுற்போல் 2309, காலங் கழிந்த பயிரது வாகுமே 505, கிழக்கெழுந் தோடிய ஞாயிறு

மேற்கே விழக் கண்டும் தேரூர் 177, கிளியொன்று பூஞ்சுயிற்
கீழுவாகுமே 526, குடக்குன்றிலிட்ட விளக்கதுவாமே 2407,
சுயிற்சூசு முட்டையைக் காக்கைக் கூட்டிட்டால் அயிர்ப்பின்றிக்
காக்கை வளர்க்கின்றதுபோல் 488, குருடுங் குருடுங் குருட்டாட்டம்
ஆடிக் குருடுங் குருடுங் குழிவிழுமாமே 1680, குழக்கன்று மூத்தெரு
தாய்ச் சில நாளில் விழக் கண்டும் தேரூர் 177, குளமூடு பாசியில்
ஆழ நடுவார் அளப்புறுவார்களைத் தடுக்க கில்லாவிடில் பூழை
றுழைந்தவர் போகின்றவாமே 208, குற்றமறுத்த பொன்போலுங்
கனலிடை 2595, குன்று குரைத்தெழு நாயை யொத்தார்களே
1558, குன்று கிறைந்த குண விளக்காமே 2446, கூடும் பறவை
இரைகொத்தி மற்றதனூடு புக்குண்டி யறுக்குறில் என்னொக்கும்
2897, கைத்தலம் சேர்தரு நெல்லிக் கனி ஒக்கும் 2992, கைப்பட்ட
நெய் பால் தயிர் நிற்கத் தானறக் கைப்பிட் டுண்பான்போன்றும்
536, கைப்பட்ட மாமணி தானிடை கைவிட்டு மெய்ப்பட்ட கல்
சைச் சுமப்போன் விதிபோன்றும் 536, கையகத்தே கரும்பாழையின்
சாறுகொள் மெய்யகத்தே பெறு வேம்பதுவாமே 207, கொல்ல
நின்றோடும் குதிரை ஒத்தேனே 2028, கோல வறட்டைக் குனிந்து
குளகிட்டுப் பாலைக் கறந்து பருகுவதே ஒக்கும் 505, சாந்து கமழும்
கவரியின் கந்தம்போல் 34, சிறியார் மணற் சோற்றில் தேக்கிடுமா
போல் 306, சுனைபுகு கீர்போற் சுழித்துடன் வாங்குங் கனவது
போல 205, சூரிய காந்தமும் சூழ்பஞ்சும்போல 117, செம்மை
முன்னிற்பச் சுவேதம் திரிவபோல் 2455, தட்டொக்க மாறினன்
1781, தழைக்கின்ற செந்தளிர்த் தண்மலர்க் கொம்பில் இழைக்
கின்ற தெல்லாம் இறக்கின்ற கண்டும் 187, தன்னது சாயை தனக்
குதவாது 170, தாங்கொள்ளப் பாய்ந்த புலியன்ன பாவகத்தானே
245, தாமரை தூல்போல் தடுப்பார் பரத்தொடும் 2562, திடரிடை
கில்லாத கீர்போல 2561, திரையற்ற கீர்போல் சிந்தை தெளிவார்
2955, திரையற்ற கீர்போல் சிவமாதல் தீர்த்து 1593, திரையொத்த
என்னுடல் 2648, திணைப்பிளந்தன்ன சிறுமையர் 2667, துள்ளியகீர்
போற் சுழல்கின்றவாமே 2704, தேமாங்கனியை அறையிற் புதைத்
துப் புளிமாங் கொம்பேறிக் காலற்றவாமே 202, தேனென இன்பம்

இளைக்கின்றவாறே 1788, நரிகள் பதினாறு நஞ்சுண்டு செத்தன
 2159, நாகமுடலுரிபோலும் 2132, நாரை படுகின்றும்போலல்ல
 2911, நானுக் குறுகிப் பிழந்தன போலத்தம் பேரிடர் ஆக்கை
 அழிந்தன 261, கிறம்பல எவ்வண்ணம் அவ்வண்ணம் ஈசன் அறம்
 பல எவ்வண்ணம் அவ்வண்ணம் இன்பம் மறம்பல எவ்வண்ணம்
 அவ்வண்ணம் பாவம் 3020, நீதியிலோர் பெற்ற பொன்போல்
 2096, நீரினிற் பால்போல கிமிசுந் நேர்மை 450, நீர்மேல் எழுத்
 தது ஆகுமே 60, 64, நீர்மேல் எழுத்தொத்து 2040, நெய்தலைப்
 பால்போல் 2115, நெய் விட்டிலாத இடிஞ்சிலுமாமே 503, நெறி
 யறி யாதுற்ற நீராழம்போல 119, பசுமரத்தாணிபோல் 1631,
 படர்கொண்ட ஆலதின் வித்ததுபோல 2009, பரிசனவேதி பரி
 சித்த தெல்லாம் வரிசைதரும் பொன் வகையாகுமாபோல் 2054,
 பரிய புரவியும் பாறிப் பறந்தது 2159, பனையுள்ளிருந்த பருந்தது
 போல 47, பாலொடு தேனும் பழத்துள் இரதமும் வாலிய பேரமு
 தாகும் மதுரமும் போலும் துரியம் 2831, பானுவின் முன்மதி
 போற் படராவே 2314, பித்தன் மருந்தால் தெளிந்து பிரகிருதி
 உய்த்தொன்று மாபோல் 2075, பிறிக்க அறியாதார் பேயுடன் ஒப்
 பரே 1785, பிறையுட் கிடந்த முயலை ஏறிவான் அறைமணி வாட்
 கொண்டவர் தலைம்போல 2512, புணர்ச்சியுள் ஆயிழைமேல்
 அன்புபெர்ல 283, புரையற்ற பாலினுள் நெய் கலந்தாற்போல் 134,
 புளிக் கண்டவர்க்குப் புனலாறு மாபோல் 2778, புளியுறு புன்பழம்
 போலுள்ளே நோக்கி 1064, பூவின் மணத்தைப் பொருந்திய வாயு
 வும் தாவி உலகில் தரிப்பித்தவாறுபோல் 456, பெண்தான் கிரம்பி
 மடவியாளானால் கொண்டான் அறிவன்குணம் பலதானே 2946;
 பெயற்கொண்டல் போல 169, பெற்ற புதல்வர்போற் பேணிய
 காற்றமும் குற்றமும் கண்டு குணங் குறைசெய்ய 2434, பேய்த்
 தேர் நினைந்தென் 2036, பொருந்தும் உடலுயிர்போல் உமை
 மெய்யே 1791, மகட்குத்தாய் தன்மனாளனே டாடிய சுகத்தைச்
 சொல்லென்றும் சொல்லுமா மெய்கனே 2944, மஞ்சொடு மந்தா
 கினி குடமாமென 2164, மடம்புகு நாய்போல் மயங்குகின்றாரே
 3214, மணியொளி சோபை இலக்கணம் வாய்த்து மணியெனலாய்

கின்றவா ததுபோல 2482, மண்ணிற் கலங்கிய நீர்போல் மனிதர்
கள் எண்ணிற் கலங்கி இறைவன் இவனென்றார் 2991, மண்
னென்று தான்பல நற்கலமாயிடும் 440, 2351, மண்பாத்திரம் நீர்
விழின் மண்ணுறப் போல் 143, மத்திமமொத்த சிலந்தி வலயத்
துள் ஒத்தங்கிருந்து உயிருண்ணு மாறபோல் 2170, முதலொன்
ருமானை முதுகுடன் வாலுந்திதமுறு கொம்பு செவி துதிக்கை கால்
மதியுடன் அந்தகர் வகைவகை பார்த்தேயது கூறலொக்கும் ஆறு
சமயமே 3055, மேவிய பொய்க்கரி யாட்டும் வினையென 2344,
வட்டமதொத்தது வாணிபம் வாய்த்ததே 1781, வலைப்பட்டபாசத்து
வன்பிணை மான்போல் 660, வளிமேக வில்லு வானக வோசை
தெளிய விசம்பில் திகழ்தரு வாறபோல் 2765, வானிரு மாமுகில்
போற்பொழி வானுளன் 1790, வானின் தழைக்கும் மழைபோல்
30, விஞ்சுறி வில்லோன் விளம்பு மிகுமதி எஞ்சலில் ஒன்றெனு
மாறென 2164, வித்தினி லன்றி முளையில்லை அம்முனை வித்தினி
லன்றி வெளிப்படு மாறில்லை வித்தும் முளையும் உடனன்றி வேறல்ல
அத்தன்மை யாகும் அரனெறி காணுமே 1932, வித்துக்குற் றுண்
பான் விளைவறி யாதவன் வித்துக் குற்றண்ணுமல் வித்துச்சுட் டுண்
பவன் வித்துக்குற் றுண்பானில் வேறல னீற்றவன் வித்துக்குற்
றுண்ணுமல் வித்துவித் தானன்றே 1964, வில்லி இலக்கெய்த விற்
குறியாமே 269, விழியும்தன் கண்ணொளி அத்தன்மை யாதல்போல
2075, வேயின் எழுங்கனல் போலே 116.

கடவுளைக் குறிக்கும் சில சொற்கள்

அப்பன் 7, 36, அரியான் 38, அவாவிலி 1620, அறவன்
1616, அறவாழி அந்தணன் 1803, அன்பன் 286, ஆண்டகை 395,
2645, ஆதி 15, 36, ஆரா அமுது 36, ஆரியன் 2150, ஆனந்தி
1804, இணையிலி 2859, இறப்பிலி 25, இன்பன் 286, (உடலில்)
வேதி 15, (உடலில்) உயிர்ப்பு 37, உமாபதி 2625, உருவிலி 1682,
உலகாணி 2080, உலப்பிலி 413, ஐந்து வென்றவன் 1, ஒப்புயர்வற்
றவன் 5, 7, 9, 36, கண்காணி 2067, 2072, காமாரி 2149, சங்க
ரன் 103, சயம்பு 365, 1841, சலவியன் 182, செம்பிரான் 2094,

தயாபரன் 393, தீர்த்தன் 39, துறவன் 1616, நக்கன் 1668, நாதி 2096, நித்தியன் 15, நிமலன் 394, பசுபதி 2623, பண்ணறிவாளன் 2518, பரம்பரன் 48, பரன் 43, பாவவிநாசன் 1723, பிச்சன், பித்தன் 2171, 1616, பிறப்பிலி 1616, 2171, பிறவா உருவான் 38, புண்ணியன் 386, புலாபதி 397, புனிதன் 393, பெரியான் 38, 2171, பேரருளாளன் 25, பேரறிவாளன் 1419, மெய் 4, மெய்ம்மை 33, வழித்துணை 28, வள்ளல் 36, விகிர்தன் 2536.

கடவுளைக் குறிக்கும் சில சொற்றோட்கள்

அடர்பெரும் பாகன் 3039, அடியார் மனத்தாணி 29, அண்டக்கடந் துயர்ந்தோங்கும் பெருமையன் 3006, அந்தமும் ஆதியும் ஆகும் பராபரன் 2594, அருவாய் உருவாய் அருவுருவாகிக் குருவாய் வரும் சத்திகோன் 2481, ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பதி சோதிப் பரஞ்சுடர் 2453, இல்லதும் உள்ளதும் யாவையும் தானாகி, இல்லதும் உள்ளதும் ஆய் அன்றும் அண்ணல் 2335, இல்லனு மல்லன் உள்ளல்லன் எம்மிறை கல்லது நெஞ்சம் பிளந்திடும் காட்சியன் தொல்லைன் துயன் துளக்கிலன் துய்மணி சொல்லருஞ் சோதி 3015, உருவிவி ஊனிலி ஊனமொன்றில்லி திருவிவி தீதிலி தேவர்க்குத் தேவன் 2941, எண்ணும் எழுத்தும் இனஞ்செயல் அவ்வழிப் பண்ணும் திறனும் படைத்த பரமன் 3041, என்னிலும் என்னுயிராய இறைவன் 2516, ஒளிபவளத் திருமேனி வெண்ணீற்றன் 2695, ஒன்று யுலகுடன் ஏழும் பரந்தவன் 2520, ஒமத்துள் அங்கியின் உள்ளுள்ளன் 222, கலைநின்ற கள்வன் 2597, கன்ற மனத்தார்தம் கல்வி யுள் நல்லவன் 2520, காலினில் ஊறும் கரும்பினிற் கட்டியும் பாலினுள் நெய்யும் பழத்துள் இரதமும் பூவினுள் நாற்றமும் போலுளன் 2639, சிவமொடு சத்தி திகழ்நாதம் விந்து தவமான ஐம்முகன் ஈசன் அரனும் பவமுறு மாலும் பதுமத்தோன் ஈருநவம் அவையாகி நடிப்பவன் 1807, தயா என்னும் தோயமதாய் எழும் சூரியன் 116, தாயினும் நல்லன் 8, தானக மில்லாத் தனியாகும் போதகன் 2997, தானே படைத்திடும் தானே அளித்திடும் தானே துடைத்திடும்.

தானே மறைத்திடும் தானே இவை செய்து தான்முத்தி தந்திடும் தானே வியாபி தலைவன் 1809, திகையெட்டும் தேரெட்டும் தேவையெட்டும் வகையெட்டுமாய். நின்ற ஆதிப்பிரான் 2531, துரியங்கன் மூன்றும் கடந்தொளிர் சோதி 2940, தேடவரியன் சிறப்பிலி 2651, நண்ணறிவாய் உலகாய் உலகேழுக்கும் எண்ணறிவாய் நின்ற எந்தை பிரான் 2518, பல்லாழிபண்பன்பகலோன் இறையவன் 2533, பிண்டங் கடந்த பிறவிச் சிறுமையன் 3006, பொய்கலந்தாருட் புருதாப் புனிதன் 2601, மாயனுமாகி மலரோன் இறையுமாய்க் காய நன்னாட்டுக் கருமுத லானவன் சேயன் அணியன் 2365, மிக்கார் அமுதுண்ண நஞ்சுண்ட மேலவன் 2815, முத்தியும் சித்தியும் முற்றிய ஞானத்தோன் 2862, முன்னியவர்தம் குறையை முடித்திடும் மன்னிய கேள்வி மறையவன் மாதவன் 2858, மெய்கலந்தாரொடு மெய்கலந்தான் 2600, 2601, வாழ்த்த உல்லார் மனத்துள்ளுறு சோதி 39, விசுவன் கைசதன் பிராஞ்ஞன் விராட்டன் பொன் கர்ப்பன் அவ்யாகிர்தன் இதையன் பிரசாபத்தியன் சார்தன் 2537, விண்ணிலும் வந்த வெளியிலன் மேனியன் கண்ணிலும் வந்த புலனல்லன் காட்சியன் பண்ணினில் வந்த பயனல்லன் பான்மையன் 3018.

பலவகைக் குறிப்புக்கள்

அகார உகார மகாரம் 765, 1926, 2503, 2699, 2844, 3058, அகார உகாரம் 889, 901, 1406, அகோரமூர்த்தம் 102, அக்ஷேஹாத்ரத்தின் அவசியம் 214, அங்க நியாசம் 1311, அங்கி மிகாமை 87, 365, அதோமுகம் 521, 523—525, 1146, 1350, 1402, 1412, 1569, அத்துவசோதனை 1708, அத்துவாக்கன் ஆறு 1714, அந்தணர் யாவர்? 224, அபரநாதம் 1993, அபரவிந்து 1993, அப்பிராமணர் யாவர்? 231 அரசனால் காக்கப்பெறுவோர் யாவர்? 243, அர்ச்சனைக்குரிய பூக்கள் யாவை? 1003, அறுபத்தெட்டாக்கை 2126, 2127, அஷ்டதிக்குப் பாலர்கள் 410, 2527, அஷ்டமர் சித்திகள் 649, 668, 1426, 1575, 1897, 1898, 1966, 2555, 2619 அஷ்டமூர்த்தம் 10, 2004, 2458, அஷ்டவித்யேசு

வரர்-494, அஷ்டாங்கயோகம் 552, ஆகமங்களின் பெயர் 63
 ஆகமங்கள் எத்தனை? 57, ஆசனங்கள் 563, ஆசாரியாபிஷே
 கம் 1450, 1466, 1476, 1508, 1845, ஆதார சோதனை
 1707; 1708, 1898, ஆதாரயோகம் 709, ஆகிசத்தி பாசாங்குச
 மும் கரும்பும் வைத்திருத்தல் 1068, ஆயிரநாமம் 84, 1815, 1831,
 2987, ஆரியமும் தமிழும் 65, 66, ஆவாகனம் 1444, 1825, ஆந்
 தங்கள் எவை? 2370, ஆன்ஐந்து (பஞ்சகவ்யம்) 1882, இச்சா
 ஞானக்கிரியைகள் ஐந்தொழில் செய்வகை 2332, இயமம் 554,
 இரட்டைப்பிள்ளை பிறக்கும் காரணம் 482, இருவினை யொப்பு
 1527, இவ்நக உருவம் செய்யப்படும் உலோக வகைகள்
 1719—1721, உடம்பு மத்தளி 189, உடம்பு வேங்கடம் 190,
 உடம்பே கோயில் 116, உடலிற் பஞ்சபூதங்கள் நிற்குமிடங்கள்
 1974, உடல் பொருள் ஆவியை உதகத்தால் கொள்ளுதல் 1778,
 உதவாகனத்தாற் பாவித்து இதய கம்லத்தே பதிவித்தல் 1318, உப
 தேசம் பெறச் சிறந்த நாட்கள் எவை? 1694, உயிருடன் வருவன
 விரதமும் ஞானமுமே 144, உரந்தரும் மந்திரம் ஒங்காரம் 943,
 உவாக்காலம் எது? 1988, ஊமையெழுத்து 2158, எட்டெட்டு
 சித்தி 631, எருவிடும் வாசந்திருவிரல் மேலே கருவிடும் வாசந்திரு
 விரல் கீழே உருவிடும் சோதி 584, ஏழ்கோடி மந்திரநாயகர் 494,
 ஐந்து மலங்கள் 1481, 1689, 1814, 2021, 2059, 2060, 2160,
 2177, 2207, 2211, 2236, 2257, 2293, 2337, 2478, 2740,
 ஐந்தெழுத்து கடவுள் உருவில் இருக்கும் வகை 941, ஐம்புலனுடன்
 அறிவு நாலுதல் 119, ஐம்புலன்கள் எவ்வெவற்றுக்குவமை?
 (அமைச்சர் 2027, களிறுகள் 2023, 2024, 2034, செய்யின்
 விளைவு காப்போர் 188, பருவூசி 183, பறக்கும் விருகம் 183,
 சிங்கம் 2026, பறவை 2025, மீன் 2031) ஐம்புலன்கள் மடைமாறு
 தல் 140, எண்குணம் 444, 1205, எண்பத்துநான்கு நூறாயிரம்
 யோனி பேதம் 409, ஒட்டியாணம் 818, கடவுள் உறையும் அற
 னெறி 20, கடவுள் குயவனைப்போல் இருவடித்தல் 443, கடவுள்
 பிச்சை யெடுத்தது எதற்கு. 1888, கடவுள் மலமறுத்தற்கே ரூப்
 பத்தாறு தத்துவங்களையும் கூட்டுதல் 2211, கடுக்கன் 1424,

கணிகையர் 56, கண்ணன் கருக்குரு (ஐதோபதேசமா?) 53, கத்
 தூரி 17, 1368, கந்தன்சுவாமி 1026, கர்ப்பூரம் 1368, 2587,
 களிம்பறுத்தல் 113, 114, கற்பசு 308, காணுக்கண் கேளாச் செவி
 588, காயத்திரி 226, காயம் இரண்டு 17, காரியமாயை 1928,
 கிரியை 1423, 1446—1448, 1451—1456, குக்குடாசனம் 561,
 குடிசை 1925, குண்டவி 580, 1923, 1925, 2419, குபேரன் 18,
 கும்பகம் 568, 572—574, குருமூலங்கை மந்தன் பிறக்கும் கார
 ணம் 481, குருநிந்தைக்கு தண்டனை 531—536, குருவின்
 பெருமை 139, குறப்பெண் 1524, கூன்குறள் முடம் பிறக்கும்
 காரணம் 480, கைவிளக்கு 2634, கோசனரீர் 1368, கோயிற்
 பூசையில் குறை நேர்ந்தால் வரும் கேடு யாது? 517, 518, சக
 மார்க்கம் 1488—1494, 1632, 1707, சகலர் 493, 495, 496,
 498, 2244, சக்கரத்தில் ஆவாகனம் செய்தல் 1315, சக்கரத்தில்
 பிராணப்பிரதிஷ்டை செய்தல் 1315, சண்முகம் 1026, 1220,
 1569, 2758, சதசத்து 1420, 1573, 2058, 2227, 2328, 2329,
 சத்தி சிவத்துக்குத் தாயும் மகளும் தாரமும் ஆதல் 1178, சத்தி
 சிபாதம் நால்வகை 1514—1529 சத்தி வகைகள் 1046, சந்திரப்பூ
 601, சப்ததாதுக்கள் 2125, சமயநீக்கை 1450, 1466, 1476,
 1508, 1845, சமயவாதிகளின் தத்துவத்தொகை வேறுபாடு 2179,
 சரியை 1423, 1443—1450, சுவாது 1368, சந்தேன் இலக்
 கணம் 1703, சம்புத்திரமார்க்கம் 1495—1501, சன்மார்க்கம்
 1228, 1229, 1477—1487, 1632, சக்ஷாதீக்கை 1778, சாக்
 கிரத்தில் அதீதம் தலைப்படுதல் 2265, சாந்து கமழும் கவரி 34,
 சாப்பிடும் பொருள்கள் மூன்று கூறாகும் வகை 1933, சாயுச்
 சியம் 1442, சாவித்திரி 226, 994, சிங்காசனம் 562, சித்தர்
 யாவர்? 124, 125, சித்தாந்த சித்தியாம் அத்துவிதம் 1437,
 சித்தாந்தம் யாது? 2373, சிரத்திடை வானீர் அருவி 589, சிவகதி
 300, 891, 894, 1064, 1066, 1228, 1536, 1636, 1821, 1968,
 2054, 2060, 2108, 2308, 2530, 2575, 2579, 2607, 2716, 2953,
 2961, 2979, சிவதன்மம் 61, சிவரீர் 846, 847, சிவய என்பன
 எவை 2503, சிவயோகம் யாது? 122, சிவலிங்கம் பதி அடலேறு

பசு பலிபீடம் பாசம் 2411, சிவலிங்கத்திலுள்ள உண்மைகள் (உருவம் அருவம் உருவருவம் நிற்கும் முறை 1764, 1810, ஒங்காரம் விளங்கும் வகை 1752, நவமூர்த்தங்கள் இருக்கும் வகை 1731, 1776, பஞ்சசத்திகள் நிற்கும் இடங்கள் 1744, பஞ்சபிரமம் விளங்குமிடங்கள் 1742, பஞ்சாக்ஷரம் நிற்கும் வகை 941) சிவனே தவப்பயன் தருபவன் 6, சிவாயநம 809, 903, 905, 912, 922, 923, 930, 1300, 1320, 1406, 2704, 2709, 2718, சிவாயநம என்பதின் பொருள் 2499 சிவோஹம் 1431, 1469, 1585, 1969, 2478, சிறு தூதை 417 சேண்டருத்திரர் முதலிய நூற்றெண்மர் பிரளயாகலர் 2231, சேவனுடைய வடிவின் அளவு 2011, சூக்கும சரீரம் யாது ? 2123, சூக்குமசரீரம் நரகசுவர்க்கங்கள் செல்லும் 2133, சூரியன் முதலிய தேவர்கள் மேருவை வலம் செய்வதென் ? 1975, சைவசித்தாந்திகள் யாவர் ? 1421, சைவர்கட்குத் தத்துவம் முப்பத்தாறு 2179, சோதி தோன்றும் ஐந்திடங்கள் 2000, ஞானரு 90, 1606, 1613, 2381, 2382, ஞானம் 30, 82, 83, 90, 91, 92, 144, 200, 1467—1476, 1606, 2381, 2382, 2680, ஞானிகளுடைய உடலை (எரித்தல் கூடாது 1910, 1911, குகை கட்டிப் புதைக்கவேண்டும் 1914, 1915, நாய் நரிகள் உண்ண விடுதல் கூடாது 1910, மண்ணிற் புதைத்தல் கூடாது 1912) ஞானிகள் பஞ்சபூதங்கட்குப் பயப்படமாட்டார் 2850, 2851, ஞானிகள் பாதோதகம் முத்திரதும் 1829, ஞானிகள்போல் நடப்ப வரை அரசன் சோதிக்கவேண்டும் 242, ஞானிக்குக் காயம் சிவமே 2135, ஞானிக்குச் சுந்தரவேடம் 1673, ஞேயம் 90, 1605, 1606, 2608, 1613, 2381, 2382, 2386, 2680, தத்துவங்கள் தொண் ணூற்றாறு 154, 2027, 2146, 2178, 2179, 2438, தத்துவங்கள் முப்பத்தாறு 125, 126, 154, 1029, 1714, 1737, 1787, 1847, 1924, 2020, 2083, 2143, 2179, 2181, 2182, 2184, 2197, 2208, 2211, 2235, 2263, 2271, 2291, 2308, 2323, 2345, 2374, 2375, 2447, 2471, 2479, 2499, 2502, 2509, 2569, 2656, 2833, 3067, தத்துவமசி மகா வாக்கியம் 2387, 2392, 2402, 2437—2444, 2466, 2467, 2472, 2473, 2488—2494, 2502,

2568—2586, 2826, தமிழ் சாத்திரம் பொங்கி மிகாமை 87, தமிழ் மண்டலம் ஐந்து 1646, தமிழ் மூவாயிரம் 99—101, தயா என்னும் தோயம் 116, தர்க்கவாதம் 51, தபஸ்விகளிமுள்ள பத்துப் பொருள்கள் 1664, தனஞ்செயன் 653, 654, 656, தனதன் 1131, தாசமார்க்கம் 1502—1506 திருக்கூத்தன் திருவுருவில். (பஞ்சக்கிருத்தியம் நிற்கும் முறை 2799, பஞ்சாக்கரம் நிற்கும் முறை 2797, 2798) திருக்கூத்த தரிசிப்போர் அன்பு நிலை 2744, 2778, திருக்கொன்றை 3042, திருநெறி 54, 227, 232, திருமால் 13, 14, 21, 62, 88, 103, 104, 107, 108, 110, 111, 321, 340, 354, 356, 358, 362, 367—380, 389—391, 397, 400, 403, 405, 408, 429, 433, 438, 540, 630, 657, 663, 708, 760, 840, 1069, 1087, 1208, 1241, 1716, 1807, 1846, 1866, 1876, 2000, 2003, 2183, 2286, 2305, 2315, 2365, 2374, 2807, 2837, 2964, 3038, திருமுறை 1067, திருமூலர் (எழுகோடி யுகம் இருந்தது 74, உடல் பெற்றது 84, சதாசிவ னானது 92, நன்றாகத் தமிழ் செய்யப் படைக்கப்பெற்றது 81, நிலவுலகுக்கு வான்வழி யூடுவந்தது 83, போதி நிறுவில் திருவாவடு துறையில் இருந்தது 79, 82) திருமூலர் உடனிருந்த பெரியார்களும் சீடர்களும் (அகோரர் 102, இந்திரன் 69, 75, 938, உருத்திரன் 69, கஞ்சமலைபன் 69; கஞ்சமலையமான் 1443, கந்துரு 1443, கந்துருக் காலாங்கி 69, காலாங்கர் 102, காலாங்கி 1443, சித்தசன் 83, சிவ மூனி 83, சிவயோகமாமுனி 67, சோமன், 69, நந்திகள் நால்வர் 67, நாதாந்தர் 102, பதஞ்சலி 67, பரமானந்தர் 102, பிரமன் 69, போக தேவர் 102, மாலாங்கன் 69, 77, மாளிகைத் தேவர் 102, மூலன் 68, 92, 99, 101, 102, 1829, 1866, 3046, வியாக்ரமர் 67) திருவடி எட்டெழுத்தாகும் 898, திருவடி தீக்கை 1778, திருவடிப் பெருமை 138, திரோதாயி 895, 2711, 2713, 2799, துதிவழி விதியை வெல்லும் 45, தென்னன் 1078, 1079, நந்திகள் நால்வர் 67, நமசிவாய 905, 912, 922, 923, நமசிவாயப் பழம் தின்னுதல் 2962, நலங்கு 821, நலக்கிரகங்கள் 1992, நல சக்கரம், 858, நல பேத மூர்த்தங்கள் 2417, நாகி நுனியில் நாட்டம் 604, 605, நாதத்

தில் இருபத்து நான்கு தத்துவங்கள் உற்பத்தி 1924, நாதமுடிவீ
 விருப்பவை 609, நாதம் செம்மை கிறம் 1929, நாபிக்கு நால் விரற்
 கீழ் சோதி 580, நாயோட்டு மந்திரம் 3051, நான்கு வருணத்தார்க்
 குரிய இலிங்க வகைகள் 1721, நியமம் 556, 557, நியாசங்கள் 550,
 கிருவாண தீக்ஷ 1450, 1466, 1476, 1508, 1845, நூலேணி
 296, நூறுண்டு எண்பதாண்டு ஆயுள் எவருக்கு 479, நூற்றெட்டு
 உருத்திரர் 495, நெருஞ்சில் முள் 1617, பஞ்சக் கிருத்தியம் 1800,
 1805, 2332, 2418, 2727, 2728, 3053, பஞ்சப்பிரம மூர்த்திகள்
 நிறமும் நோக்கும் திக்கும் 1735, பஞ்ச பூதங்களின் கிறம் 2145,
 பஞ்சமா பாதகம் 200, பண்டிதர் 59, பதினெண் பாஷை 59,
 பத்திராசனம் 560, பத்திவலை 2890, பத்மாசனம் 559, பரகாயப்
 பிரவேசம் 643, 647, பரநாதம் 1993 1994 பரவன் வலை வீசுதல்
 2031, பரவிந்து 1925, 1993, 1994, 2417, பரிபாரகம் 26, பல
 கடவுட் கொள்கை 33, பவிபீடம் பத்திரலிங்கம் 1718, பற்றறப்
 பற்றுதல் 2448, 2538, 2834, 2865, பாசம் 49, 115, 288, 474,
 497, 789, 895, 1232, 1383, 1432, 1436, 1438, 1439, 1486,
 1509, 1574, 1577, 1688, 2001, 2009, 2049, 2057, 2059,
 2063, 2065, 2066, 2120, 2124, 2192, 2274, 2387, 2405, 2406,
 2409, 2410—2424, 2525, 2666, 2691, 2710, 2793, 2975,
 3013, 3058, 3067, பார்ப்பார் 227, 519, 1665, பிங்கலை 573,
 665, 857, பிதிர்பதம் 1902, பிரணவகூபம் 2454, பிரணவம் 225,
 227, 859, 922, 1281, 2574, 2822, பிரணவ வகைகள், 2675,
 பிரமன் 13, 14, 21, 52, 62, 88, 97, 103, 104, 107, 108, 110,
 111, 321, 341, 349, 355, 356, 358, 362, 372—380, 389,
 390—392, 397, 400, 403, 405, 408, 429, 433, 438, 540,
 630, 657, 663, 708, 769, 840, 1087, 1115, 1130, 1208,
 2241, 1367, 1667, 1716, 1807, 1846, 1866, 1876, 1887,
 1000, 2003, 2183, 2230, 2286, 2305, 2315, 2365, 2374,
 2406, 2807, 2837, 2961, 2964, 3013, 3038, பிரமன் மால்
 உருத்திரன் மகேசன் சதாசிவன் ஆகிய ஐவர்க்குமுள்ள மலங்கள்
 எத்தனை? 2183, பிரளயாகலர் 493, பீஜ மந்திரங்கள் 903, 910, புரி

யட்டகம் 2123, 2201, புரியட்டகாயம் யாது? 2123, புழுகு நெய், 1308, பூசைக்குரிய பொருள்கள் எவை? 1004, 1005, பூரகம். 568, 570—574, பூரணை எது? 1990, பெருஞ் செல்வம் கேடு. தரும் 220, பேசும் எழுத்து 2158, பேர்கொண்ட பார்ப்பான் அர்ச், சித்தாற் கேடுவரும் 519, மகா வாக்கியம் 2326, 2441, மடை 140, 470, 567, 591, 665, 715, மண்டலங்கள் மூன்று 612, 614, 751, 752, 1065, 1186, 1187, 1195, 2185, 2219, 2445, மயன் 302, 471, மலங்கள் கடவுள் சந்திதியில் அறும் 117, மன நெடுந்தேர் 2982, மனப்பாகன் 1651, மாத்திரைக்கோல் 1663, மாமாயை 90, 329, 1045, 1117, 1187, 1439, 1805, 1813, 1925, 1930, 2167, 2190 2191, 2229, 2242, 2243, 2259, 2260, 2268, 2294, 2334, 2385, 2766, மாயாவாதிக்கு இருபத் தைந்து தத்துவங்கள் 2179, மார்கழி ஏற்றம் 614, முக்கண்கள் 2684, முதிப்பு 2479, முத்தமிழ் ஓசை 2115, முத்தமிழ் வேதம் 76, முப்பாழ் 2135, 2483, 2495—2500, 2592, 2825, 2834, முப்பாழ் எவை? 2495, 2496 மும்மலங்கள் முளைதவிடு உயி 2192, மும்மலம் 116, 496, 2054, 2476, 2494, 2539, 2714, 2834, 2916, 2969; மூலமலம் 1275, மூலவை உயிர்கட்டுள்ள மலங்கள் 2241, மெய்நெறி 34, மொக்கரமிடுதல் 583, மோனிக்குக் காயம் முப்பாழ் கெட்டமுத்தி 2135, யோகம் 1457—1466, யோகிக ளுக்கே கேட்கும் ஓசைகள் சில 606, 607, யோகிக்கு காயம் விந்து நாதம் 2135, ரோசகம் 568, 572—574, ரோமம் ஒளி விடுதல் 93; வயிந்தவம் 1045, 1923, 2250, 2265 வயிரவக்கோலம் 1293, வராஹமுக்கதி 1072, வாணன் வழியடைத்தல் 588, விசுத்தி 1196, விசேஷ தீக்ஷை 1450, 1466, 1476, 1508, 1845, விஞ்ஞான கலர் 493, 494, 498, 499, விடாத எழுத்து 918, விடியா விளக்கு 48, விட்ட எழுத்து 918, விநாயகர் ஞானக்கொழுந்து (காப்புச் செய்யுள்) விந்து மயிர்க்கால்தோறும் மன்னிடல் 1963, விந்துவில் இருபத்தைந்து தத்துவங்கள் உற்பத்தி 1924, விந்துவும் நாதமும் மேருவில் ஒங்குதல் 619, விந்து வெண்மை நிறம் 1929, விந்துவை உற்பத்தி செய்து மேலேற்றும் வழி 1949 விமானம் ஸ்தூல லிங்கம்.

1718, வீணைக்கீடாக மெய் கொள்ளுதல் 113; வீணைத் தண்டு 588, வேதத்தில் எல்லா அறங்களும் உள்ளன 51, வேதாந்திக்கு இருபத்தெட்டு தத்துவங்கள் 2172, 2176, 2179 வைகரி 1045, 1923, 1994, 2007 வைணவர்க்கு இருபத்து நான்கு தத்துவங்கள் 2179, ஸ்பரிச தீக்ஷை 1778.

ஆறு இடம் ஊர் நாடு மலைகளின் பெயர்கள்

ஆவதெண்டுறை 78, 79, 1122, இலங்கை 2747, 2754, ஏகம்பம் 3070, கடலூர் 345, கயிலை 91, 390, கன்னியாகுமரி 2755, காவிரி 2755; கொறுக்கை 346, சிதம்பரம் 2653, 2722, சிற்றம்பலம் 2763, தில்லை 2723, 2733, 2743, தில்லைவனம் 2747, 2754, திருமலை 1984, நந்திரகர் 82, பெருந்துறை 2651, பொன்னம்பலம் 2740, 2777, மலயம் 2747, மேருமலை 1975, 2748, வெள்ளிமலை 367,

சில சாதாரண சொற்கள்

அமட்டு 2960, சொங்கில்லை 558, பொதுக்கென 2950, மல்லாக்கத் தள்ளி 199 மாட்டிக்கொள்ளீரே 1026, வட்டி 260.

வரலாறுகள்

அகத்தியர் தென்னாடு வந்தது 337, அக்கினி ஈசற்குக் கை அம்பாகியது 421, அக்கினி தக்ஷ யாகத்தில் தண்டனை பெற்றது 358, அந்தகாசுர வதம் 339, அரி அயன் அடிமுடி தேடியது 88, 372—380, அறுமுகன் திருஅவதாரம் 520, இந்திரன் தக்ஷ யாகத்தில் தண்டனை பெற்றது 358, இராவணனுக் கருளியது 350, ஏனம் நந்திபத முத்தி பெற்றது 1675, கல்லால் கிழுவில் நால்வர்க் குபதேசித்தது 2087, காமனை எரித்தது 346, காலனைக் காய்ந்தது 345, சண்டிசம் கருளியது 351, சந்திரன் தக்ஷ யாகத்தில் தண்டனை பெற்றது 358, சரஸ்வதி தக்ஷயாகத்தில் தண்டனை பெற்றது 358, சலந்தராசுர வதம் 342, சூரபன்மன் கொடுமைகளை அமரர் சிவபெருமானிடம் முறையிட்டது 520, சூரியன் தக்ஷ

யாகத்தில் தண்டனை பெற்றது 358, தக்ஷன் தலை அறுக்கப் பட்டது 340 358, திரிபுர தகனம் 343, 360, 2631, திருமால் உலகேழும் உண்டு உமிழ்ந்தது 389, திருமால் சக்கரம் பெற்றது 349, திருமால் சக்கரம் தரிக்கும் சக்தி பெற்றது 368, திருமால் சசிமுடிமேல் சக்கரம் விட்டது 370, திருமால் சூவடி மண் வேண்டியது 376, தேவர்கள் அமுதுண்ணச் சிவபெருமான் நஞ்சுண்டது 2815, பார்வதி தேவியார் சிவலிங்கத்தை வழிபட்டது 347, பிரமனுக்கு வாஸ்தந்தது 349, பிரமனுடைய தலையை அறுத்தது 341, பிரளயத்தில் அரியும் அயனும் இகல இறைவன் ஒளியாய்த் தோன்றியது 362, யானையை உரித்தது 21, 285, 344.

திருமூலர் காலத்தைப்பற்றிய குறிப்புக்கள்

(1) மன்று தொழுத பதஞ்சலியும் தம்மோடு நந்தியருள் பெற்றவருள் ஒருவர் என்று 67-ம் பாட்டில் திருமூலர் கூறுகிறார். மகாபாஷ்யம் இயற்றிய பதஞ்சலி வேறு, யோக சூத்திரம், இயற்றிய பதஞ்சலி வேறு என சம்ஸ்கிருத நூல் வரலாற்றாசிரியர் டாக்டர் கீத் (Dr. A. B. Keith) என்பவர் கருதுகிறார். முற்கூறிய பதஞ்சலியார் கி. மு. 150-ல் இருந்தவரென்றும் பிற்கூறியவர் கி. பி. ஏழாம் நூற்றாண்டிலிருந்த மாகன் என்ற கவிக்கு முந்தியவரென்றும் அவ்வாசிரியர் கூறுகிறார். முற்கூறிய பதஞ்சலியே திருமூலருடன் நந்தியருள் பெற்ற நாதருள் ஒருவர் எனக்கொண்டாலும் திருமூலர் கி. மு. 150 ஆண்டுக்கு முற்பட்டவரென்று கொள்ள இயலாது.

(2) திருத்தொண்டத் தொகையிலும், நம்பியாண்டார் நம்பிகள் திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியிலும் சேக்கிழார் திருத்தொண்டர் புராணத்திலும் திருமூலரும் அவர் வரலாறும் கூறப்பெறுதலால் திருமூலர் கி. பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டுக்கு முந்தியவரென்பதில் ஐயமில்லை. (3) திருமந்திரத்த 204-ம் செய்யுளின் இரண்டாம் அடி ஒரு சீர்மிக்கு வருதற்கு உதாரணமாக (கி. பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த) யாப்பருங்கல விருத்தியில் குறிக்கப் பட்டிருத்தலும் இம்முடிவை வலியுறுத்தும். (4) திருவாசகத்துக்கும் திருமந்திரத்துக்கும் பலவகையான சொல், சொற்றொடர்,

கருத்து ஒற்றுமைகள். காணப்படுதலால் இவ்விரண்டு நூல்கட்கும் ஒரு தொடர்பிருத்தல் வேண்டும். மாணிக்கவாசகர் கி. பி. மூன்றாம் நூற்றாண்டினரென்ற மரபின்படி திருமூலர் கி. பி. மூன்றாம் நூற்றாண்டின் பிற்பட்டவராதல் வேண்டும். மாணிக்கவாசகரை கி. பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டினராகக் கொள்வோர் திருமூலரை அவருக்கு முந்தியவராகக் கொள்ளவேண்டும். திருமந்திரத்து 2651-ம் செய்யுளில் கூறப்படும் பெருந்துறை, திருப்பெருந்துறை, திருவாவடுதுறை, பொதுவாகக் கடவுள் அருட்டுறை என்பவற்றில் ஒன்றைக் குறிக்க வேண்டும். இச்சொல்லிலிருந்து மட்டும் திருமூலர் மாணிக்கவாசகருக்குப் பிற்பட்டவரென்று திடமாகக் கூறவியலாது. (5) திருஞானசம்பந்தர் திருவாவடுதுறைக்குச் சென்ற காலத்துப் பலிபீடத்தினருகில் மணங்கமழ்ந்ததென்றும் அகழ்ந்து பார்த்த போது திருமந்திரநூற் பிரதி கிடைத்ததென்றும் ஒரு வரலாறு கர்ண பரம்பரையாக வுள்ளதெனச் சில தேவாரப் பிரதிகளிற் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வரலாறு உண்மையாயின் திருமூலர் திருஞானசம்பந்தர் காலத்துக்கு (கி. பி. 600 - 650) முந்தியவராவார். ஆனால் இவ்வரலாறு பெரிய புராணத்திலாவது திருவாவடுதுறைப் புராணத்திலாவது கூறப்படவில்லை. மேலும் திருமந்திரம் வெளிப்பட்ட முறை திருவாவடுதுறைப் புராணத்தில் மேலே கண்டபடி வேறுவிதமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. மேற்கூறிய பொருள்களையெல்லாம் ஒப்புநோக்கி முடிவு கூறின் பொதுவாகத் திருமூலர் காலம் கி. மு. 150-க்குப் பின் கி. பி. 900-க்கு முன் என்ற காலமாகும். பெரும்பாலும் கி. பி. மூன்றாம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னும் கி. பி. ஏழாம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னும் இருந்த காலவளவையாயிருத்தல் கூடும். திருமூலர் திருஞானசம்பந்தருக்கு முந்தியவரென்றே உயர் திருவாளர்கள் - மறைமலையடிகள், கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை, டாக்டர் - வை. வே. இரமண சாஸ்திரிகள் முதலியோர் கருதுகின்றனர்.

திருமந்திரப் பாடற்றோகை

திருமந்திரம் 99, 100, 101, 3046.ம் பாக்களிலிருந்து பெரிய புராணத்திலிருந்தும் திருமந்திரமாகி மூவாயிரம் பாடல்களையுடைய தென அறிகிறோம். இப்போதுள்ளவை காப்புச் செய்யுளோடு

சேர்ந்து 3048. வேறு தூல்களில் திருமந்திரச் செய்யுள்களென மேற்கோளாகக் காட்டப்பட்டு இப்போது கிடைக்கும் திருமந்திரப் பிரதிகளில் சேர்க்கப்படாதவை, இதுவரை அச்சில் வெளிவராமல் சில ஏட்டுப் பிரதிகளிலும் நமது பதிப்பிலும் வெளிவந்துள்ளவை ஆட பாடல்கள் 24. எனவே மூவாயிரத்துக்கு அதிகமாகவுள்ள இவ்வெழுபத்தொரு பாடல்களைப்பற்றி ஆராயவேண்டும். சேக்கிழார் திருமூலரைப்பற்றிக் கூறுங்கால் ஆண்டுக்கொன்றாக மூவாயிரம் ஆண்டு இப்புவிமேலிருந்து மூவாயிரம் மந்திரம் செப்பிக் கயிலைண்ணி ஒருகாலும் பிரியாமைத் தாளடைந்ததாகமட்டும் கூறு கின்றாரே தவிர, திருமூலர் தந்திரப் பகுப்பு, அதிகாரப் பகுப்பு முதலியன செய்ததாகக் கூறவில்லை. திருமூலரே அவற்றைச் செய்திருப்பின் சேக்கிழார் கூறாமல் விடார். எனவே திருமூலர் சீடர்களும் அவர்கள் வழிமுறை வந்தோரும் இப்பணியைச் செய்திருத்தல் வேண்டும். நமக்குக் கிடைத்த பிரதிகளிற்கூட தந்திரப் பகுப்பில்லை. அவ்வாறு பாருபாடு செய்தவர்கள் சில பாடல்களை இரண்டு அதிகாரங்கட்குப் பொருத்தமென்றெண்ணி இரண்டதிகாரங்களில் வைத்திருத்தல் கூடும். நமது பதிப்பில் அவ்வவ்விடங்களிற் குறித்துள்ளபடி இப்போதுள்ள பிரதிகளில் பாடல்கள் அதிகாரங்களில் பலவகையான மாறுபட்ட முறையில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. சில பாடல்கள் இருமுறை மும்முறை வருவதால் மூவாயிரத்துக்குமேல் மொத்த எண்ணிக்கையில் அதிகம் ஏற்படுகிறது. இதில் முக்காற்பங்குக்குமேல் சொல் வேறுபாடின்றி பாடல்கள் அப்படியே மற்றொருமுறை இருமுறை வந்துள்ளன. காற்பங்கு பாடல்கள் இரண்டொரு சொல் வேறுபாட்டோடாவது அல்லது அடிகள் முன்பின் குகவாவது வந்துள்ளன. சில பாடல்கள் திருமூலர் வாக்கல்லவென்று ஐயுறக்கூடிய நிலையிலுள்ளன. அதற்கையன 99, 100, 101, 102, 3046-ம் பாடல்களாகிய ஐந்து. இவைகள் திருமூலரைப் படர்க்கையில் வைத்துக் கூறுதல் முதலிய பல காரணங்களால் திருமூலர் வாக்கல்லவென்று ஐயுறவேண்டிய நிலையிலிருக்கின்றன. இவைகளைக் கழித்தால் மொத்த தொகை மூவாயிரத்துக்கும் குறைகிறது. நமது பதிப்பில் புதியனவாக வந்துள்ள பாடல்களிற் சிலவும், வேறு தூல்களில் மேற்கோள்களாகக் காட்டப்பட்ட சிலவும் சேர்ந்தால் மொத்த தொகை 3000 ஆகும். எனவே திருமந்திரத்தில் அதிகமாக இடைச் செருகல்கள் உள்ளனவென்று கருதவேண்டியதில்லை.

சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

திருமந்திரம்

விநாயகர் காப்பு

ஐந்து கரத்தனை யானை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தனைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின் நேனே.

1. கடவுள் வாழ்த்து

- 1 * ஒன்றவன் தானே இரண்டவன் இன்னருள்
நின்றனன் மூன்றினுள் நான்குணர்ந் தானஐந்து
வென்றனன் ஆறு விரிந்தனன் ஏழும்பர்ச்
சென்றனன் தானிருந் தானுணர்ந் தெட்டே. க
- 2 போற்றிசைத் தின்னுயிர் மன்னும் புனிதனை
நாற்றிசைக் குமரல்ல மாதாக்கு நாதனை
மேற்றிசைக் குள்தென் திசைக்கொரு வேந்தனங்
கூற்றுதைத் தானையான் கூறுகின் நேனே. உ
- 3 ஒக்கநின் றானை உலப்பிலி தேவர்கள்
நக்கனென் நேத்திடு நாதனை நாள்தொறும்
பக்கநின் றார்அறி யாத பரமனைப்
புக்குநின் றுன்னியான் போற்றிசெய் வேனே. ந.

* சில பிரதிகளில் இதவே முதற் செய்யுளாகக் காணப்படுகின்றது. பேரியபுராணம் 'திருமந்திரமாகை...ஒன்ற வன்ற னென வெடுத்த' (திருமுல நாயனார் புராணம், 26) என்று கூறுவதால் இது வலியுறுகின்றது. வேறு சில பிரதிகளில், இதுவும் அடுத்த செய்யுளும் முறைமாரிக் காணப்படுகின்றன.

- 4 அகலிடத் தார்மெய்யை அண்டத்து வித்தைப்
புகலிடத் தென்றனைப் போதவிட் டானைப்
பகலிடத் தும்இர வும்பணிந் தேத்தி
இகலிடத் தேஇருள் நீங்கநின் றேனே. ச
- 5 சிவனொடொக் குந்தெய்வந் தேடினும் இல்லை
அவனொடொப் பார்இங்கு யாவரும் இல்லை
புவனங் கடந்தன்று பொன்னொளி மின்னூர்
தவனச் சடைமுடித் தாமரை யானே. ரு
- 6 அவனை ஒழிய அமரரும் இல்லை
அவனன்றிச் செய்யும் அருந்தவம் இல்லை
அவனன்றி மூவரால் ஆவதொன் றில்லை
அவனன்றி ஊர்புகு மாறறி யேனே. சா
- 7 முன்னையொப் பாபுள்ள மூவர்க்கு முத்தவன்
தன்னையொப் பாயொன்றும் இல்லாத் தலைமகன்
தன்னையப் பாளனில் அப்பனு மாய்உளன்
பொன்னையொப் பாகின்ற போதகத் தானே. எ
- 8 தீயினும் வெய்யன் புனலினுந் தண்ணியன்
ஆயினும் ஈசன் அருளறி வார்இல்லை
சேயினும் நல்லன் அணியன்நல் அன்பர்க்குத்
தாயினும் நல்லன் தாழ்சடை யோனே. அ
- 9 பொன்னாற் புரிந்திட்ட பொற்சடை யென்னப்
பின்னாற் பிறங்க இருந்தவன் பேர்நந்தி
என்னால் தொழப்படும் எம்இறை மற்றவன்
தன்னால் தொழப்படு வாரில்லை தானே. சா
- 10 தானே இருநிலந் தாங்கிவிண் ணையநிற்குந்
தானே சுடும்அங்கி ஞாயிறுந் திங்களுந்
தானே மழைபொழி தையலு மாய்நிற்குந்
தானே தடவரை தண்கட லாமே. க0
- 11 அயலும் புடையும்எம் ஆதியை நோக்கில்
இயலும் பெருந்தெய்வம் யாதுமொன் றில்லை

1. கடவுள் வாழ்த்து

3

முயலும் முயலில் முடிவுமற் றுங்கே
பெயலும் மழைமுகிற் போர்ந்தி தானே.

கக

12 கண்ணுத லான் ஒரு காதலின் நிற்கவும்
எண்ணிலி தேவர் இறந்தார் எனப்பலர்
மண்ணுறு வார்களும் வானுறு வார்களும்
அண்ணல் இவன்என் றறியகி லார்களே.

கஉ

13 மண்ணளர் தான்மல ரோன்முதல் தேவர்கள்
எண்ணளர் தின்ன நினைக்கிலார் ஈசனை
விண்ணளர் தான் தன்னை மேல்அளர் தாரில்லை
கண்ணளர் தெங்குங் கடந்துநின் றானே.

கங

14 கடந்துநின் றுன்கம லம்மல ராதி
கடந்துநின் றுன்கடல் வண்ணன்எம் மாயன்
கடந்துநின் றுன்அவர்க் கப்புறம் ஈசன்
கடந்துநின் றுள்ளுங்கும் கண்டுநின் றானே.

கச

15 ஆதியு மாய்அர னுய்உட லுள்ளின்ற
வேதியு மாய்விநிற் தார்ந்திருந் தான்அருட்
சோதியு மாய்ச்சுருங் காததோர் தன்மையுள்
நீதியு மாய்நித்த மாகிநின் றானே.

கரு

16 கோது குலாவிய கொன்றைக் குழற்சடை
மாது குலாவிய வாள்நுதல் பாகனை
யாது குலாவி அமரருந் தேவருங்
கோது குலாவிக் குணம்புயில் வாரே.

கசு

17 காயம் இரண்டுங் கலந்து கொதிக்கினு
மாயங் கத்தூரி யதுமிகும் அவ்வழி
தேசங் கலந்தொரு தேவனென் றெண்ணினும்
ஈசன் உறவுக் கெதிரில்லை தானே.

கஏ

18 அதிபதி செய்து அளகை வேந்தனை
நிதிபதி செய்த நிறைதவ நோக்கி
அதுபதி யாதரித் தாக்கம தாக்கின்
இதுபதி கொள்ளென்ற எம்பெரு மானே.

கஅ

- 19 இதுபதி ஏலங் கமழ்பொழில் ஏழும்
முதிபதி செய்தவன் முதறி வானன்
விதுபதி செய்தவன் மெய்த்தவம் நோக்கி
அதுபதி யாக அமுருகின் றானே. கசு
- 20 முடிவும் பிறப்பையும் முன்னே படைத்த
அடிகள் உறையும் அறனெறி நாடில்
இடியும் முழக்கமும் ஈசர் உருவங்
கடிமலர்க் குன்ற மலையது தானே. உ௦
- 21 வானப் பெருங்கொண்டல் மாலயன் வானவர்
ஊனப் பிறவி ஒழிக்கும் ஒருவனைக்
கானக் களிநு கதறப் பிளந்தஎங்
கோனைப் புகழுமின் கூடலு மாமே. உக
- 22 மனத்தில் எழுகின்ற மாயநன் னுடன்
நினைத்த தறிவ னெனில்தான் நினைக்கிலர்
எனக்கிறை அன்பிலன் என்பர் இறைவன்
பிழைக்கநின் றார்பக்கம் பேணிநின் றானே. உஉ
- 23 வல்லவன் வன்னிக் கிறையிடை வாரண
நில்லென நிற்பித்த நீதியுள் ஈசனை
இல்லென வேண்டா இறையவர் தம்முதல்
அல்லும் பகலும் அருளுகின் றானே. உங
- 24 போற்றிசைத் தும்புகழ்ந் தும்புனி தன்னடி
தேற்றுமின் என்றுஞ் சிவனடிக்கேசெல்வ
மாற்றிய தென்று மயலுற்ற சிந்தையை
மாற்றின் றாவழி மன்னிநின் றானே. உச
- 25 பிறப்பிலி பிஞ்ஞகன் பேரரு ளானன்
இறப்பிலி யாவர்க்கும் இன்பம் அருளும்
துறப்பிலி தன்னைத் தொழுமின் தொழுதால்
மறப்பிலி மாயா விருத்தமும் ஆமே. உரு
- 26 தொடர்ந்துநின் றானைத் தொழுமின் தொழுதால்
படர்ந்துநின் றுன்பரி பாரக முற்றுங்

கடந்துநின் றுன்கம லம்மலர் மேலே
உடந்திருந் தானடிப் புண்ணிய மாமே.

உசு

27 சந்தி எனத்தக்க தாமரை வாண்முகத்
தந்தமில் ஈசன் அருள்நமக் கேயென்று
நந்தியை நாளும் வணங்கப் படும்அவர்
புந்தியி னுள்ளே புகுந்துநின் றுனே.

உஎ

28 இணங்கிநின் றுள்ளங்கு மாகிநின் றுனும்
பிணங்கிநின் றுன்பின்முன் னாகிநின் றுனும்
உணங்கிநின் றுன்அம் ராபதி நாதன்
வணங்கிநின் றுர்க்கே வழித்துணை யாமே.

உஅ

29 காணநில் லாயடி யேற்குற வாருளர்
நாணநில் லேன்உன்னை நான்.தழு விக் கொளக்
கோணநில் லாத குணத்தடி யார்மனத்
தாணிய னாகி அம்மாந்துநின் றுனே.

உசு

30 வானின் மழைக்கும் மழைபோல் இறைவனுந்
தானின் மழைக்குங்கொல் என்று தயங்குவார்
ஆனின் மழைக்கு மதுபோல்என் நந்தியை
நானின் மழைப்பது ஞானங் கருதியே.

ந 0

31 மண்ணகத் தான்ஒக்கும் வானகத்தான் ஒக்கும்
விண்ணகத் தான்ஒக்கும் வேதகத் தான்ஒக்கும்
பண்ணகத் தின்னிசை பாடலுற் றுனுக்கே
கண்ணகத் தேதின்று காதலித் தேனே.

நக

32 தேவர் பிரான்நம் பிரான்திசை பத்தையு
மேவு*பிரான்விரி நீருல கேழையுந்
தாவு பிரான்தன்மை தானறி வாரில்லை
பாவு பிரான்அருட் பாடலு மாமே.

நஉ

33 பதிபல வாயது பண்டிவ் வுலகம்
விதிபல செய்தொன்று மெய்ம்மை உணரார்
துதிபல தோத்திரஞ் சொல்லவல் லாரும்
மதியிலர் நெஞ்சினுள் வாடுகின் றுனே..

நந

- 34 சாந்து கம்மூங் கவரியின் கந்தம்போல்
வேந்தன் அமரர்க் கருளிய மெய்ந்நெறி
ஆர்த் சுடரன்ன ஆயிர நாமமும்
போந்தும் இருந்தும் புகழுகின் றேனே. ௩௪
- 35 ஆற்றுக் லாவழி யாகும் இறைவனைப்
போற்றுமின் போற்றிப் புகழ்மின் புகழ்ந்திடி
மேற்றிசைக் குங்குழக் குத்திசை எட்டொடு
மாற்றுவன் அப்படி யாட்டவு மாமே. ௩௫
- 36 அப்பனை நந்தியை ஆரா அமுதினை
ஒப்பிவி வள்ளலை ஊழி முதல்வனை
எப்பரி சாயினும் ஏத்துமின் ஏத்தினால்
அப்பரி சீசன் அருள்பெற லாமே. ௩௬
- 37 நானும்நின் றேத்துவன் நாஸ்தொறும் நந்தியைத்
தானும்நின் றுந்தழல் தானொக்கு மேனியன்
வானில்நின் றார்மதி போல்உடல் உள்ளுவந்
துனில்நின் றுங்கே உயிர்க்கின்ற வானே. ௩௭
- 38 பிதற்றொழி யேன்பெரி யான்அரி யானைப்
பிதற்றொழி யேன்பிற வாஉரு வானைப்
பிதற்றொழி யேன்எங்கள் பேர்நந்தி தன்னைப்
பிதற்றொழி யேன்பெரு மைத்தவன் நானே. ௩௮
- 39 வாழ்த்தவல் லார்மனத் துள்ளுறு சோதியைத்
தீர்த்தனை அங்கே தீளைக்கின்ற தேவனை
ஏத்தியும் எம்பெரு மான்என் றிறைஞ்சியும்
ஆத்தஞ்செய் தீசன் அருள்பெற லாமே. ௩௯
- 40 குறைந்தடைந் தீசன் குறைகழல் நாமம்
நிறைந்தடை செம்பொனின் நேரொளி ஓக்கும்
மறைஞ்சடஞ் செய்பாது வாழ்த்தவல் லார்க்குப்
புறஞ்சடஞ் செய்வான் புகுந்துநின் றானே. ௪௦
- 41 சினஞ்செய்த நஞ்சண்ட தேவர் பிரானைப்
புனஞ்செய்த நெஞ்சுடை போற்றவல் லார்க்குக்

1. கடவுள் வாழ்த்து

- கனஞ்செய்த வாள் துதல் பாகனும் அங்கே
இனஞ்செய்த மான்போல் இணங்கிரின் றானே.. சக
- 42 போயான் தன்னைப் புகழ்வார் பெறுவது
நாயக னன்முடி செய்தது வேநல்கு
மாயகஞ் சூழ்ந்து வரவல்ல ராகிலும்
வேயன தோளிக்கு வேந்தொன்றுந் தானே. சஉ
- 43 அரனடி சொல்லி அரற்றி அழுது
பரனடி நாடியே பாவிப்ப நாளும்
உரனடி செய்தங் கொதுங்கவல் லார்க்கு
நிரனடி செய்து நிறைந்துநின் றானே. சங
- 44 போற்றினன் பார்அம ரர்புனி தன்அடி
போற்றினன் பார்அசு ரர்புனி தன்அடி
போற்றினன் பார்மனி தர்புனி தன்அடி
போற்றினன் அன்புள் பொலியவைத் தேனே. சச
- 45 விதிவழி அல்லதில் வேலை உலகம்
விதிவழி இன்பம் விருத்தமும் இல்லை
துதிவழி நித்தலுஞ் சோதிப் பிரானும்
பதிவழி காட்டும் பகலவ னுமே. சரு
- 46 அந்திவண் ணாஅர னேசிவ னேஎன்று
சிற்தைசெய் வண்ணந் திருந்தடி யார்தொழ
முந்திவண் ணமுதல் வாபர னேஎன்று
புந்தி வண்ணன்னம் மனம்புகுந் தானே. சக
- 47 மனையுள் இருந்தவர் மாதவர் ஒப்பர்
நினைவுள் இருந்தவர் நேசத்துள் நிற்பர்
பனையுள் இருந்த பருந்தது போல
நினையாத வர்க்கில்லை நின்இன்பந் தானே. சஎ
- 48 அடியார் பரவும் அமரர் பிரானே
முடியால் வணங்கி முதல்வனை முன்னிப்
படியார் அருளும் பரம்பரன் எந்தை
விடியா விளக்கென்று மேவிநின் றேனே. சஅ

8

திருமந்திரம்-பாயிரம்

- 49 பரைபசு பாசத்து நாதனை உள்ளி
உரைபசு பாசத் தொருங்கவல் லார்க்குத்
திரைபசு பாவச் செழுங்கடல் நீந்திக்
கரைபசு பாசங் கடந்தெய்த லாமே. சசு
- 50 குடுவன் நெஞ்சிடை வைப்பன் பிரான் என்று
பாடுவன் பன்மலர் தூவிப் பணிந்துநின்
றுடுவன் ஆடி அமரார்பி ரான் என்று
நாடுவன் நானின் றறிவது தானே. (ந)

2. வேதச் சிறப்பு

- 51 வேதத்தை விட்ட அறம்இல்லை வேதத்தின்
ஓதத் தரும்அறம் எல்லாம் உளதர்க்க
வாதத்தை விட்டு மதிஞர் வளமுற்ற
வேதத்தை ஓதியே வீடுபெற் றார்களே. க
- 52 வேதம் உரைத்தானும் வேதிய னாகிலன்
வேதம் உரைத்தானும் வேதா விளங்கிட
வேதம் உரைத்தானும் வேதியர் வேள்விக்காய்
வேதம் உரைத்தானும் மெய்ப்பொருள் காட்டவே. உ
- 53 இருக்குரு வாம்எழில் வேதத்தி னுள்ளே
உருக்குணர் வாயுணர் வேதத்துள் ஒங்கி
வெருக்குரு வாகிய வேதியர் சொல்லுங்
கருக்குரு வாய்கின்ற கண்ணனு மாமே. டு
- 54 திருநெறி யாவது சித்தசித் தன்றிப்
பெருநெறி யாய பிராண நினைந்து
குருநெறி யாஞ்சிவ மாநெறி கூடும்
ஒருநெறி ஒன்றாக வேதாந்தம் ஒதுமே. ச
- 55 ஆறங்க மாய்வரு மாமறை ஓதியைக்
கூறங்க மாகக்-குணம்பயில் வாரில்லை
வேறங்க மாக வினைவிசெய் தப்புறம்
பேறங்க மாகப் பெருக்குகன் றுரே. (ந)

3. ஆகமச்சிறப்பு

9

- 56 பாட்டும் ஒலியும் பாக்குங் கணிகையர்
ஆட்டும் அறாத அவனியின் மாட்டாதார்
மேட்டு விருப்பார் விரதமில் லாதவர்
ஈட்டும் இடஞ்சென் நிகலலுற் றுரே.

கூ

3. ஆகமச் சிறப்பு

- 57 அஞ்சன மேனி அரிவையோர் பாகத்தன்
அஞ்சொ டிருபத்து மூன்றுள ஆகமம்
அஞ்சலி கூப்பி அறுபத் தறுவரும்
அஞ்சா முகத்தில் அரும்பொருள் கேட்டதே.

க

- 58 அண்ணல் அருளால் அருளுஞ் சிவாகமம்
எண்ணில் இருபத்தெண் கோடிநூ றுயிரம்
விண்ணவர் ஈசன் விழுப்பம் உரைத்தனர்
எண்ணிநின் றப்பொருள் ஏத்துவன் நானே.

உ

- 59 பண்டித ராவார் பதினெட்டுப் பாடையும்
கண்டவர் கூறுங் கருத்தறி வார்என்க
பண்டிதர் தங்கள் பதினெட்டுப் பாடையும்
அண்ட முதலான் அறஞ்சொன்ன வாறே.

ந

- 60 அண்ணல் அருளால் அருளுந்திவ் யாகமம்
விண்ணில் அமரர் தமக்கும் விளங்கரி
தெண்ணில் எழுபது கோடிநூ றுயிரம்
எண்ணிலும் நீர்மேல் எழுத்தது ஆகுமே.

சு

- 61 பரனாய்ப் பராபரங் காட்டி உலகிற்
றரனாய்ச் சிவதன்மந் தானேசொல் காலத்
தரனாய் அமரர்கள் அர்ச்சிக்கு நந்தி
உரனாகி ஆகமம் ஒங்கிநின் றுனே.

ரு

- 62 சிவமாம் பரத்தினிற் சத்தி சதாசிவம்
உவமா மகேசர் உருத்திர தேவர்
தவமால் பிரமீசர் தம்மில்தாம் பெற்ற
நவஆ கமம்எங்கள் நந்திபெற் றுனே.

கூ

திருமந்திரம்-பாயிரம்

- 63 பெற்றநல் ஆகமங் காரணங் காமிகம்
உற்றநல் வீரம் உயர்சிந்தம் வாதுளம்
மற்றல் வியாமள மாகுங்கா லோத்தரந்
துற்றநம் சுப்பிரஞ் சொல்லு மகுடமே. எ
- 64 அண்ணல் அருளால் அருளுஞ் சிவாகமம்
எண்ணிவி கோடி தொகுத்தி மாயினும்
அண்ணல் அறைந்த அறிவறி யாவிடின்
எண்ணிவி கோடியும் நீர்மேல் எழுத்தே. அ
- 65 மாரியுங் கோடையும் வார்பனி தூங்கநின்
றேரியு நின்றங் களைக்கின்ற காலத்து
ஆரிய முந்தமி மும்உட னேசொலிக்
காரிகை யார்க்குக் கருணைசெய் தானே. க.
- 66 அவிழ்க்கின்ற வாறும் அதுகட்டு மாறுஞ்
சிமிட்டலைப் பட்டுயிர் போகின்ற வாறுந்
தமிழ்ச்சொல் வடசொல் எனும்இவ் வீரண்டும்
உணர்த்தும் அவனை உணரலு மாமே. க.

4. குரு பாரம்பரியம்

- 67 நந்தி அருள்பெற்ற நாதரை நாடிடின்
நந்திகள் நால்வர் சிவயோக மாமுனி
மன்று தொழுத பதஞ்சலி வியாக்ரமர்
என்றிவர் என்னோ டெண்மரு மாமே. க.
- 68 நந்தி அருளாலே நாதனும் பேர்பெற்றோம்
நந்தி அருளாலே மூலனை நாடினோம்
நந்தி அருளாவ தென்செயும் நாட்டினில்
நந்தி வழிகாட்ட நானிருந் தேனே. உ.
- 69 மந்திரம் பெற்ற வழிமுறை மாலாங்கன்
இந்திரன் சோமன் பிரமன் உருத்திரன்
கந்துருக் காலாங்கி கஞ்ச மலையனோ
டிந்த எழுவரும் என்வழி யாமே. ந.

5. திருமூலர் வரலாறு

11

- 70 நால்வரும் நாலு திசைக்கொன்று நாதர்கள்
நால்வரும் நானு விதப்பொருள் கைக்கொண்டு
நால்வரும் நான்பெற்ற தெல்லாம் பெறுகென
நால்வருந் தேவராய் நாதரா னார்களே. ச
- 71 மொழிந்தது மூவர்க்கும் நால்வர்க்கும் ஈசன்
ஒழிந்த பெருமை இறப்பும் பிறப்புஞ்
செழுங்சுடர் மூன்றொளி யாகிய தேவன்
கழிந்த பெருமையைக் காட்டி லானே. ரு
- 72 எழுந்துநீர் பெய்யினும் எட்டுத் திசையுஞ்
செழுந்தண் நியமங்கள் செய்மினென் றண்ணல்
கொழுந்தண் பவளக் குளிர்சடை யோடே
அழுந்திய நால்வர்க் கருள்புரிந் தானே. கா

5. திருமூலர் வரலாறு

- 73 நந்தி இணையடி நான்தலை மேற்கொண்டு
புந்தியின் உள்ளே புகப்பெய்து போற்றிசெய்
தந்தி மதிபுனை அரனடி நாள்தொற்றுஞ்
சிந்தைசெய் தாகமஞ் செப்பலுற் றேனே. க
- 74 செப்புஞ் சிவாகமம் என்னும்அப் பேர்பெற்றும்
அப்படி நல்கும் அருள்நந்தி தாள்பெற்றுத்
தப்பிலா மன்றில் தனிக்கூத்துக் கண்டபின்
ஒப்பில் எழுகோடி யுகம்இருந் தேனே. உ
- 75 இருந்தவக் காரணங் கேளிந் திரனே
பொருந்திய செல்வப் புலனா பதியாம்
அருந்தவச் செல்வியைச் சேவித் தடியேன்
பரிந்துடன் வந்தனன் பத்தியி னாலே. ந
- 76 சதாசிவந் தத்துவம் முத்தமிழ் வேதம்
மிதாசனி யாதிருந் தேனின்ற காலம்
இதாசனி யாதிருந் தேன்மன நீங்கி
உதாசனி யாதுட னேஉணர்ந் தோமால். ச

- 77 மாலாங்க னேயிங்கு யான்வந்த காரணம்
நீலாங்க மேனியள் நேரிழை யானொடு
மூலாங்க மாக மொழிந்த திருக்கூத்தின்
சீலாங்க வேதத்தைச் செப்பவர் தேனே. (ந)
- 78 நேரிழை யாவான் நிரதீச யானந்தப்
பேருடை யானென் பிறப்பறுத் தாண்டவன்
சீருடை யாள்சிவ னாவடு தண்டுறை
சீருடை யாள்பதஞ் சேர்ந்திருந் தேனே. சு
- 79 சேர்ந்திருந் தேன்சிவ மங்கைதன் பங்கனைச்
சேர்ந்திருந் தேன்சிவ னாவடு தண்டுறை
சேர்ந்திருந் தேன்சிவ போதியின் நீழலிற்
சேர்ந்திருந் தேன்சிவன் நாமங்கள் ஒதியே. எ
- 80 இருந்தேன் இக் காயத்தே எண்ணிவி கோடி
இருந்தேன் இராப்பகல் அற்ற இடத்தே
இருந்தேன் இமையவர் ஏத்தும் பதத்தே
இருந்தேன் என்நந்தி இணையடிச் சீழே. அ
- 81 பின்னைநின் றென்னே பிறவி பெறுவது
முன்னைநன் றாக முயல்தவஞ் செய்கலர்
என்னைநன் றாக இறைவன் படைத்தனன்
தன்னைநன் றாகத் தமிழ்ச்செய்யு மாறே. கூ
- 82 ஞானத் தலைவிதன் நந்தி நகர்புக்கு
ஊனமில் ஒன்பது கோடி யுகந்தனுள்
ஞானப்பா லாட்டி நாதனை அர்ச்சித்து
நானும் இருந்தேன்நம் போதியின் சீழே. க௦
- 83 செல்கின்ற வாறறி சிவமுனி சித்தசன்
வெல்கின்ற ஞானத்து மிக்கோர் முனிவராய்ப்
பல்கின்ற தேவர் அசுரர் நரர்தம்பால்
ஒல்கின்ற வான்வழி யூடுவந் தேனே. கக

5. திருமுலர் வரலாறு

13

84. சித்தத்தின் உள்ளே சிறக்கின்ற நூல்களில்
உத்தம மாகவே ஓதிய வேதத்தின்
ஓத்த உடலையும் உள்ளின்ற உற்பத்தி
அத்தன் எனக்கிங் கருளால் அளித்ததே. கஉ.
85. நான்பெற்ற இன்பம் பெறுகஇவ் வையகம்
வான்பற்றி நின்ற மறைப்பொருள் சொல்லிடின
ஊன்பற்றி நின்ற உணர்வுறு மந்திரர்
தான்பற்றப் பற்றத் தலைப்படுந் தானே. கங.
86. பிறப்பிலி நாதனைப் பேர்நந்தி தன்னைச்
சிறப்பொடு வானவர் சென்றுகை கூப்பி
மறப்பிலர் நெஞ்சினுள் மந்திர மாலை
உறைப்பொடுங் கூடிநின் றோதலு மாமே. கச.
87. அங்குமி காமைவைத் தானுடல் வைத்தான்
எங்குமி காமைவைத் தானுல கேழையுந்
தங்குமி காமைவைத் தான்தமிழ்ச் சாத்திரம்
பொங்குமி காமைவைத் தான்பொருள் தானுமே. கரு.
88. அடிமுடி காண்பார் அயன்மால் இருவர்
படிகண் டிலர்மீண்டும் பார்மிசைக் கூடி
அடிகண் டிலேன்என் றச்சுதன் சொல்ல
முடிகண்டேன் என்றயன் பொய்மொழிந் தானே. கசு.
89. பெற்றமும் மாணும் மழுவும் பிரிவற்ற
தற்பரன் கற்பனை யாகுஞ் சராசரத்
தற்றமும் நல்கி அடியேன் சிரத்தினில்
நற்பத மும்அளித் தான்எங்கள் நந்தியே. கஏ.
90. ஞேயத்தை ஞானத்தை ஞாதுரு வத்தினை
மாயத்தை மாமாயை தன்னில் வரும்பரை
யாயத்தை யச்சிவன் தன்னை யகோசர
வீயத்தை முற்றும் விளக்கியிட் டேனே. கஅ.

- 91 விளக்கிப் பரமாகும் மெய்ஞ்ஞானச் சோதி
அளப்பில் பெருமையன் ஆனந்த நந்தி
துளக்கறும் ஆனந்தக் கூத்தன்சொற் போந்து
வளப்பில் காயிலை வழியில்வந் தேனே. கக
- 92 நந்தி அருளாலே மூலனை நாடிப்பின்
நந்தி அருளாலே சதாசிவ னாயினேன்
நந்தி அருளால்மெய்ஞ் ஞானத்துள் நண்ணினேன்
நந்தி அருளாலே நானிருந் தேனே. ௨௦
- 93 இருக்கில் இருக்கும் எண்ணிலி கோடி
அருக்கின்ற மூலத்துள் அங்கே இருக்கும்
அருக்கனுஞ் சோமனும் ஆரமல் வீச
உருக்கிய ரோமம் ஒளிவிடுந் தானே. ௨க
- 94 பிதற்றுகின் நேன்என்றும் பேர்நந்தி தன்னை
இயற்றுவன் நெஞ்சத் திரவும் பகலும்
முயற்றுவன் ஒங்கொளி வண்ணன்எம் மானை
இயற்றிகழ் சோதி இறைவனு மாமே. ௨௨

6. அவையடக்கம்

- 95 ஆரறி வார்எங்கள் அண்ணல் பெருமையை
யாரறி வார்இந்த அகலமும் நீளமும்
பேரறி யாத பெருஞ்சுடர் ஒன்றதின்
வேரறி யாமை விளம்புகின் நேனே. க
- 96 பாடவல் லார்நெறி பாட அறிகிலேன்
ஆடவல் லார்நெறி ஆட அறிகிலேன்
நாடவல் லார்நெறி நாட அறிகிலேன்
தேடவல் லார்நெறி தேடகல் லேனே. ௨
- 97 மன்னிய வாய்மொழி யாலும் மதித்தவர்
இன்னிசை உள்ளே எழுகின்ற ஈசனைப்
பின்னை உலகம் படைத்த பிரமனும்
உன்னும் அவனை உணரலு மாமே. ௩

9. திரிமூர்த்திகளின் சேட்ட கனிட்ட முறைமை 15

- 98 தத்துவ ஞானம் உரைத்தது தாழ்வரை
முத்திக் கிருந்த முனிவருந் தேவரும்
ஒத்துடன் வேறா யிருந்து துதிசெயும்
பத்திமை யால்இப் பயனறி யாரே. க

7. திருமந்திரத் தொகைச் சிறப்பு

- 99 மூலன் உரைசெய்த மூவா யிரந்தமிழ்
ஞாலம் அறியவே நந்தி அருளது
காலை எழுந்து கருத்தறிந் தோதிடின்
ஞாலத் தலைவனை நண்ணுவ னன்றே. க
- 100 வைத்த பரிசே வகைவகை நன்னூலின்
முத்தி முடிவிது மூவா யிரத்திலே
புத்திசெய் பூர்வத்து மூவா யிரம்பொது
வைத்த சிறப்புத் தருமிவை தானே. உ

8. குருமட வரலாறு

- 101 வந்த மடமேழு மன்னுஞ்சன் மார்க்கத்தின்
முந்தி உதிக்கின்ற மூலன் மடவரை
தந்திரம் ஒன்பது சார்வுமு வாயிரஞ்
சந்தர ஆகமச் சொல்மொழிந் தானே. க
- 102 கலந்தருள் காலாங்கர் தம்பால கோரர்
நலந்தரு மாளிக்கத் தேவர்நா தாந்தர்
புலங்கொள் பரமானந் தர்போக தேவர்
நிலந்திகழ் மூலர் நிராமயத் தோரே. உ

9. திரிமூர்த்திகளின் சேட்ட கனிட்ட முறைமை

- 103 அளவில் இளமையும் அந்தமும் ஈறும்
அளவியல் காலமும் நாலும் உணரில்
தளர்விலன் சங்கரன் தன்னடி யார்சொல்
அளவில் பெருமை அரிஅயற் காமே. க

16

திருமந்திரம் பாயிரம்

- 104 ஆதிப் பிரானும் அணிமணி வண்ணனும்
ஆதிக் கமலத் தலர்மிசை யானுஞ்
சோதிக்கல் மூன்றுந் தொடர்ச்சியில் ஒன்றெனார்
பேதித் துலகம் பிணங்குகின் றார்களே. உ
- 105 ஈசன் இருக்கும் இருவினைக் கப்புறம்
பீசம் உலகற் பெருந்தெய்வ மானது
ஈசன் அதுஇது என்பார் நினைப்பிலார்
துசு பிடித்தவர் தூரறிந் தார்களே. ங
- 106 சிவன்முதல் மூவரோ டைவர் சிறந்த
அவைமுதல் ஆறிரண் டொன்றொடொன் றாகும்
அவைமுதல் விந்துவும் நாதமும் ஓங்கச்
சவைமுதற் சங்கரன் தன்பெயர் தானே. ச
- 107 பயன்அறிந் தவ்வழி எண்ணும் அளவில்
அயனொடு மால்நமக் கன்னியம் இல்லை
நயனங்கள் மூன்றுடை நந்தி தமராம்
வயன்ம் பெறுவீர்அவ் வானவ ராலே. டு
- 108 ஓலக்கஞ் சூழ்ந்த உலப்பிவி தேவர்கள்
பாலொத்த மேனி பணிந்தடி யேன்தொழ
மாலுக்கும் ஆதிப் பிரமற்கும் ஒப்புநீ
ஞாலத்து நம்மடி நல்குடென் றானே. கா
- 109 வானவர் என்றும் மனிதர்இவர் என்றுந்
தேனமர் கொன்றைச் சிவனருள் அல்லது
தானமர்ந் தோருந் தனித்தெய்வம் மற்றில்லை
ஊனமர்ந் தோரை உணர்வது தானே. எ
- 110 சோதித்த பேரொளி மூன்றைந் தெனநின்ற
ஆதிக்கண் ஆவ தறிகிலர் ஆதர்கள்
நீதிக்கண் ஈசன் நெடுமால் அயன்என்று
பேதித் தவரைப் பிதற்றுகின் றாரே. அ

9. திரிமூர்த்திகளின் சேட்ட கனிட்ட முறைமை 17

111 பரத்திலே ஒன்றாய்உள் ளாய்ப் புறமாகி
வரத்தினுள் மாயவ னாய்அய னாகித்
தரத்தினுள் தான்பல தன்மைய னாகிக்
கரத்தினுள் நின்று கழிவுசெய் தானே.

க

112 *தானொரு கூறு சதாசிவன் எம்இறை
வானொரு கூறு மருவியும் அங்குளான்
கோனொரு கூறுடல் உள்நின் றுயிர்க்கின்ற
தானொரு கூறு சலமய னாமே.

க0

பாயிரம் முற்றிற்று

* திரு. மா. வே. விசுவநாத பிள்ளையவர்கள் பதிப்பில் 51—
112 வரையுள்ள பாடல்கள் முறைமாரிக் காணப்படுகின்றன. இப்
பதிப்பில் 51—94, 95—98, 99, 100, 101, 102, 103—112
என்பன அப்பதிப்பில் முறையே 61—104, 109—112, 107,
108, 105, 106, 51—60 ஆக உள்ளன.

முதல் தந்திரம்

10. உபதேசம்

- 113 விண்ணின் நிழிந்து வினைக்கிடாய் மெய்கொண்டு
தண்ணின்ற தானேத் தலைக்காவல் முன்வைத்து
உண்ணின் றுருக்கியொ ரொப்பிலா ஆனந்தக்
கண்ணின்று காட்டிக் களிம்பறுத் தானே. க
- 114 களிம்பறுத் தான்எங்கள் கண்ணுதல் நந்தி
களிம்பறுத் தான்அருட் கண்விழிப் பித்துக்
களிம்பனு கா த கதிரொளி காட்டிப்
பனிங்கிற் பவளம் பதித்தான் பதியே. உ
- 115 பதிபசு பாசம் எனப்பகர் மூன்றிற்
பதியினைப் போற்பசு பாசம் அனாதி
பதியினைச் சென்றனு காப்பசு பாசம்
பதியனு கிற்பசு பாசம் நிலாவே. ங
- 116 வேயின் எழுங்கனல் போலேஇம் மெய்யெனுங்
கோயி லிருந்து குடிக்கொண்ட கோன்நந்தி
தாயினும் மும்மலம் மாற்றித் தயாளன்னுந்
தோயம தாய்எழுஞ் சூரிய னுமே. ச
- 117 சூரிய காந்தமுஞ் சூழ்பஞ்சம் போலவே
சூரிய காந்தஞ் சூழ்பஞ்சைச் சுட்டிபா
சூரியன் சந்திதி யிற்சுடு மாறுபோல்
ஆரியன் தோற்றமுன் அற்ற மலங்களே. ரு
- 118 மலங்களைந் தாமென மாற்றி அருளித்
தலங்களைந் தானற் சதாசிவ மான
புலங்களைந் தானப் பொதுவினுள் நந்தி
நலங்களைந் தானுள் நயந்தான் அறிந்தே. க

10. உபதேசம்

19

- 119 அறிவைம் புலனுட னேநான் றதாகி
நெறியறி யாதுற்ற நீராழம் போல
அறிவறி வுள்ளே அழிந்தது போல
குறியறி விப்பான் குருபர னாமே. எ
- 120 ஆமேவு பால்நீர் பிறிக்கின்ற அன்னம்போல்
தாமே தனிமன்றில் தன்னந் தனிநித்தந்
திமேவு பல்கர ணங்களுள் உற்றன
தாமேழ் பிறப்பெரி சார்ந்தவித் தாமே. அ
- 121 வித்தைக் கெடுத்து வியாக்கிரத் தேமிகச்
சுத்தத் துரியம் பிறந்து துடக்கற
ஒத்துப் புலனுயிர் ஒன்றாய் உடம்பொடு
செத்திட் டிருப்பர் சிவயோகி யார்களே. க
- 122 சிவயோக மாவது சித்தசித் தென்று
தவயோகத் துள்புக்குத் தன்னொளி தானாய்
அவயோகஞ் சாரா தவன்பதி போக
நவயோக நந்தி நமக்களித் தானே. க0
- 123 அளித்தான் உலகெங்குந் தானான உண்மை
அளித்தான் அமரர் அறியா உலகம்
அளித்தான் திருமன்றுள் ஆடுந் திருத்தாள்
அளித்தான் பேரின்பத் தருள்வெளி தானே. கக
- 124 வெளியில் வெளிபோய் விரவிய வாறும்
அளியில் அளிபோய் அடங்கிய வாறும்
ஒளியில் ஒளிபோய் ஒருங்கிய வாறும்
தெனியும் அவரே சிவசித்தர் தாமே. கஉ
- 125 சித்தர் சிவலோகம் இங்கே தெரிசித்தோர்
சுத்தமுஞ் சத்த முடிவுந்தம் முன்கொண்டோர்
நித்தர் நிமலர் நிராமயர் நீன்பர
முத்தர்தம் முத்தி முதல்முப்பத் தானே. கங
- 126 முப்பதும் ஆறும் படிமுத்தி ஏணியாய்
ஒப்பிலா ஆனந்தத் துள்ளொளி புக்குச்

செப்ப அரிய சிவங்கண்டு தான்தெளிந்
தப்பரி சாக அமர்ந்திருந் தாரே.

கசு

127 இருந்தார் சிவமாகி எங்குந் தாமாகி
இருந்தார் சிவன்செயல் யாவையும் நோக்கி
இருந்தார் முக்காலத் தியல்பைக் குறித்தங்
கிருந்தார் இழவுவர் தெய்திய சோம்பே.

கரு

128 சோம்பர் இருப்பது சுத்த வெளியிலே
சோம்பர் கிடப்பதுஞ் சுத்த வெளியிலே
சோம்பர் உணர்வு சுருதி முடிந்திடஞ்
சோம்பர்கண் டாரச் சுருதிக்கண் தூக்கமே.

கசு

129 தூங்கிக்கண் டார்சிவ லோகமும் தம்உள்ளே
தூங்கிக்கண் டார்சிவ யோகமும் தம்உள்ளே
தூங்கிக்கண் டார்சிவ போகமும் தம்உள்ளே
தூங்கிக் கண்டார்நிலை சொல்வதெவ் வாறே.

கள

130 எவ்வாறு காண்பான் அறிவு தனக்கெல்லை
அவ்வா றருட்செய்வன் ஆதி யரன்தானும்
ஒவ்வாத மன்றுள் உமைகாண ஆடிஞ்
செவ்வானிற் செய்ய செழுஞ்சுடர் மாணிக்கம்.

கஅ

131 மாணிக்கத் துள்ளே மரகதச் சோதியாய்
மாணிக்கத் துள்ளே மரகத மாடமாய்
ஆணிப்பொன் மன்றினில் ஆடுந் திருக்கத்தைப்
பேணித் தொழுதென்ன பேறுபெற் றாரே.

கசு

132 பெற்றார் உலகிற் பிரியாப் பெருநெறி
பெற்றார் உலகிற் பிறவாப் பெரும்பயன்
பெற்றார்அம் மன்றிற் பிரியாப் பெரும்பேறு
பெற்றார் உலகுடன் பேசாப் பெருமையே.

உ௦

133 பெருமை சிறுமை அறிந்தெம் பிரான்போல்
அருமை எளிமை அறிந்தறி வாரார்
ஒருமையுள் ஆமைபோல் உள்ளோர் தடக்கி
இருமையுங் கேட்டிருந் தார்புரை அற்றே.

உக

- 134 புரைஅற்ற பாவினுள் நெய்கலந் தாற்போல்
திரைஅற்ற சிந்தைநல் ஆரியன் செப்பும்
உரையற் றுணர்வோர் உடம்பிங் கொழிந்தாற்
கரையற்ற சோதி கலந்தசத் தாமே. ௨௨
- 135 சத்த முதல்ஐந்தூந் தன்வழித் தான்சாரில்
சித்துக்குச் சித்தன்றிச் சேர்விடம் வேறுண்டோ
சத்த வெளியிற் சுடரிற் சுடர்சேரும்
அத்தம் இதுகுறித் தாண்டுகொள் அப்பிலே. ௨௩
- 136 அப்பினிற் கூர்மை ஆதித்தன் வெம்மையால்
உப்பெனப் பேர்பெற் றுருச்செய்த அவ்வுரு
அப்பினிற் கூடிய தொன்றாகு மாறுபோற்
செப்பினிற் சீவன் சிவத்துள் அடங்குமே. ௨௪
- 137 அடங்குபே ரண்டத் தணுஅண்டஞ் சென்றங்
கிடங்கொண்ட தில்லை இதுவன்றி வேறுண்டோ
கடந்தொறும் நின்ற உயிர்க்கரை காணில்
கிடம்பெற நின்றான் திருவடி தானே. ௨௫
- 138 திருவடி யேசிவ மாவது தேரில்
திருவடி யேசிவ லோகஞ் சிந்திக்கில்
திருவடி யேசெல் கதியது செப்பில்
திருவடி யேதஞ்சம் உள்தெளி வார்க்கே. ௨௬
- 139 தெளிவு குருவின் திருமேனி காண்டல்
தெளிவு குருவின் திருநாமஞ் செப்பல்
தெளிவு குருவின் திருவார்த்தை கேட்டல்
தெளிவு குருவுரு சிந்தித்தல் தானே. ௨௭
- 140 தானே புலன்ஐந்தூந் தன்வச மாயிடுந்
தானே புலன்ஐந்தூந் தன்வசம் போயிடுந்
தானே புலன்ஐந்தூந் தன்னில் மடைமாறும்
தானே தனித்தெம் பிரான்தனைச் சந்தித்தே. ௨௮

- 141 சந்திப் பதுநந்தி தன்திருத் தாளினை
சந்திப் பதுநந்தி செய்ய திருமேனி
வந்திப் பதுநந்தி நாமம்என் வாய்மையாற்
புந்திக்குள் நிற்பது நந்திபொற் போதமே. உசு
- 142 போதந் தரும்எங்கள் புண்ணிய நந்தியைப்
போதந் தனில்வைத்துப் புண்ணிய ராயினார்
நாதன் நடத்தால் நயனங் களிகூர
வேதந் துதித்திடப் போயடைந்தார் விண்ணே. ந0

11. யாக்கை நிலையாமை

- 143 மண்ணொன்று கண்டிர் இருவகைப் பாத்திரந்
திண்ணென் றிருந்தது தீவினை சேர்ந்தது
விண்ணின் று நீர்விழின் மீண்டுமென் னானுற்போல்
எண்ணின் றி மாந்தர் இறக்கின்ற வாறே. க
- 144 பண்டம்பெய் கூரை பழகி விழுந்தக்கால்
உண்டஅப் பெண்டிரும் மக்களும் பின்செலார்
கொண்ட விரதமும் ஞானமும் அல்லது
மண்டி அவருடன் வழிநட வாறே. உ
- 145 ஊரெலாங் கூடி ஒலிக்க அழுதிட்டுப்
பேரினை நீக்கிப் பிணமென்று பேரிட்டுச்
சூரையங் காட்டிடைக் கொண்டுபோய்ச் சுட்டிட்டு
நீரினில் மூழ்கி நினைப்பொழிந் தார்களே. ந
- 146 காலும் இரண்டு முகட்டலக் கொன்றுள
பாலுள் பருங்கழி முப்பத்தி ரண்டுள
மேலுள கூரை பிரியும் பிரிந்தால்முன்
போலுயிர் மீளப் புகஅறி யாறே. ச
- 147 சீக்கை விளைந்தது செய்வினை முட்டிற்ற
ஆக்கை பிரிந்த தலகு பழுத்தது
மூக்கினிற் கைவைத்து மூடிட்டுக் கொண்டுபோய்க்
காக்கைக் குப்பலி காட்டிய வாறே. ரு

11. யாக்கை நிலையாமை

23

- 148 அடப்பண்ணி வைத்தார் அடிசிலை உண்டார்
மடக்கொடி யாரொடு மந்தணங் கொண்டார்
இடப்பக்க மேஇறை நொந்தது என்றார்
கிடக்கப் படுத்தார் கிடந்தொழிந் தாரே. க
- 149 மன்றத்தே நம்பி மாடம் எடுத்தது
மன்றத்தே நம்பி சிவிகைபெற் றேறினான்
மன்றத்தே நம்பி முக்கோடி வழங்கினான்
சென்றத்தா வென்னத் திரிந்திலன் தானே. எ
- 150 வாசந்தி பேசி மணம்புணர்ந் தப்பதி
நேசந் தெவிட்டி நினைப்பொழி வார்பின்னை
ஆசந்தி மேல்வைத் தமைய அழுதிட்டுப்
பாசந்திச் சுட்டுப் பலியட்டி னார்களே. அ
- 151 கைவிட்டு நாடிக் கருத்தழிந் தச்சற
நெய்யட்டிச் சோறுண்ணும் ஐவரும் போயினார்
மையிட்ட கண்ணாரும் மாடும் இருக்கவே
மெய்விட்டுப் போக விடைகொள்ளு மாறே. க
- 152 பந்தல் பிரிந்தது பண்டாரங் கட்டற்ற
ஒன்பது வாசலும் ஒக்க அடைந்தன
துன்புறு காலந் துரிசுவர மேன்மேல்
அன்புடை யார்கள் அழுதகன் றார்களே. க0
- 153 நாட்டுக்கு நாயகன் நம்முர்த் தலைமகன்
காட்டுச் சிவிகையொன் றேறிக் கடைமுறை
நாட்டார்கள் பின்செல்ல முன்னே பறைகொட்ட
நாட்டுக்கு நம்பி நடக்கின்ற வாரே. கக
- 154 முப்பதும் முப்பதும் முப்பத் தறுவருஞ்
செப்ப மதிளுடைக் கோயிலுள் வாழ்பவர்
செப்ப மதிளுடைக் கோயில் சிதைந்தபின்
ஒப்ப அனைவரும் ஒட்டுடிக் தார்களே. கஉ
- 155 மதுவூர் குழலியும் மாடும் மனையும்
இதுவூர் ஒழிய இதணம தேறிப்

பொதுவூர் புறஞ்சுடு காடது நோக்கி
மதுவூர் வாங்கியே,வைத்தகன் றார்களே.

கந

156 வைச்சகல் வுற்றது கண்டு மனிதர்கள்
அச்சக லாதென நாமும் அரும்பொருள்
பிச்சது வாய்ப்பின் தொடர்வுறு மற்றவர்
எச்சக லாநின் றினைக்கின்ற வாறே.

கச

157 ஆர்த்தெழு சுற்றமும் பெண்டிரும் மக்களும்
ஊர்த்துறைக் காலே ஒழிவர் ஒழிந்தபின்
வேர்த்தலை போக்கி விறகிட் டெரிமூட்டி
நீர்த்தலை மூழ்குவார் நீதியி லோரே.

கரு

158 வளத்திடை முற்றத்தோர் மாநிலம் முற்றுங்
குளத்தின் மண்கொண்டு குயவன் வனைந்தான்
குடமுடைந் தால்அவை ஒடென்று வைப்பர்
உடலுடைந் தால்இறைப் போதும் வையாரே.

கக

159 ஐந்து தலைப்பறி யாறு சடைபுள
சந்தவை முப்பது சார்வு பதினெட்டுப்
பந்தலும் ஒன்பது பந்தி பதினைந்து
வெந்து கிடந்தது மேலறி யோமே.

கஎ

160 அத்திப் பழமும் அறைக்கீரை நல்வித்துங்
கொத்தி உலைப்பெய்து கூழுட்டு வைத்தனர்
அத்திப் பழத்தை அறைக்கீரை வித்துண்ணக்
கத்தி எடுத்தவர் காடுபுக் காரே.

கஅ

161 மேலும் முகடில்லை கீழும் வடிம்பில்லை
காலும் இரண்டு முகட்டலக் கொன்றுண்டு
ஒலையான் மேய்ந்தவ னுடு வரியாமை
வேலையான் மேய்ந்ததோர் வெள்ளித் தளியே.

கக

162 கூடங் கிடந்தது கோலங்கள் இங்கில்லை
ஆடும் இலையமும் அற்ற தறுதலும்
பாடுகின் றாரசிலர் பண்ணில் அழுதிட்டுத்
தேடிய தீயினில் தீயவைத் தார்களே.

உ0

12. செல்வம் நிலையாமை

25

- 163 முட்டை பிறந்தது முந்தூறு நாளினின்
இட்டது தானிலை ஏதேனும் ஏழைகள்
பட்டது பார்மணம் பன்னிரண் டாண்டினிற்
கெட்ட தெழுபதிற் கேடறி யீரே. உக
- 164 இடிஞ்சில் இருக்க விளக்கொரி கொண்டான்
முடிஞ்சு தறியார் முழங்குவர். மூடர்
விடிஞ்சிரு ளாவ தறியா உலகம்
படிஞ்சு கிடந்து பதைக்கின்ற வாறே. உஉ
- 165 மடல்விரி கொன்றையன் மாயன் படைத்த
உடலும் உயிரும் உருவந் தொழாமல்
இடர்படர்ந் தேழா நாகிற் கிடப்பர்
குடர்பட வெந்தமர் கூப்பிடு மாறே. உங
- 166 குடைபுங் குதிரையுங் கொற்றவா ளுங்கொண்
டையுமக் காலம் இருந்து நடுவே
புடையு மனிதனார் போகும்அப் போதே
அடையும் இடம்வலம் ஆருயி ராமே. உச
- 167 காக்கை கவரிலென் கண்டார் பழிக்கிலென்
பாற்றுளி பெய்யிலென் பல்லோர் பழிச்சிலென்
தோற்பையுள் நின்று தொழிலறச் செய்தூட்டுங்
கூத்தன் புறப்பட்டுப் போனஇக் கூட்டையே. உரு

12. செல்வம் நிலையாமை

- 168 அருளும் அரசனும் ஆணையுந் தேரும்
பொருளும் பிறர்கொள்ளப் போவதன் முன்னந்
தெருளும் உயிரொடுஞ் செல்வனைச் சேரின்
மருளும் பிணையவன் மாதவ மன்றே. க
- 169 இயக்குறு திங்கள் இருப்பிழம் பொக்குந்
துயக்குறு செல்வத்தைச் சொல்லவும் வேண்டா
மயக்கற நாடுமின் வானவர் கோணப்
பெயற்கொண்டல் போலப் பெருஞ்செல்வ மாமே. உ

- 170 தன்னது சாயை தனக்குத வாதுகண்
டென்னது மாடென் றிருப்பார்கள் ஏழைகள்
உன்னுயிர் போம்உடல் ஒக்கப் பிறந்தது
கண்ணது காணொளி கண்டுகொ ளீரே. ந.
- 171 ஈட்டிய தேன்பூ மணங்கண் டிரதமும்
கூட்டிக் கொணர்ந்தொரு கொம்பிடை வைத்திடும்
ஒட்டித் துரந்திட் டதுவலி யார்கொளக்
காட்டிக் கொடுத்தது கைவிட்ட வாறே. ச.
- 172 தேற்றத் தெளிமின் தெளிந்தீர் கலங்கன்மின்
ஆற்றுப் பெருக்கிற் கலக்கி மலக்காதே
மாற்றிக் களைவீர் மறுத்துங்கள் செல்வத்தைக்
கூற்றன் வருங்கால் குதிக்கலு மாமே. ந.
- 173 மகிழ்கின்ற செல்வமும் மாடும் உடனே
கவிழ்கின்ற நீர்மிசைச் செல்லுங் கலம்போல்
அவிழ்கின்ற ஆக்கைக்கோர் விடுபே ருகச்
சிமிழொன்று வைத்தமை தேர்ந்தறி யாரே. சா.
- 174 வாழ்வும் மனைவியும் மக்கள் உடன்பிறந்
தாரு மளவே தெமக்கென்பர் ஒண்பொருள்
மேவு மதனை விரிவுசெய் வாரகட்டுக்
கவுந் துணையொன்று கூடலு மாமே. எ.
- 175 வேட்கை மிகுத்தது மெய்கொள்வார் இங்கலை
பூட்டுந் தறியொன்று போம்வழி ஒன்பது
நாட்டிய தாய்தமர் வந்து வணங்கிப்பின்
காட்டிக் கொடுத்தவர் கைவிட்ட வாறே. அ.
- 176 உடம்பொ டுபிரிடை விட்டோடும் போது
அடும்பரி சொன்றில்லை அண்ணலை எண்ணும்
விடும்பரி சாய்கின்ற மெய்ந்நமன் தூதர்
சுடும்பரி சத்தையுஞ் சூழகி லாரே. சா.

13. இளமை நிலையாமை

- 177 கிழக்கெழுந் தோடிய ஞாயிறு மேற்கே
விழக்கண்டுந் தேறார் விழிபிலா மாந்தர்
குழக்கன்று மூத்தெரு தாய்ச்சில நாளில்
விழக்கண்டுந் தேறார் வியனூல கோரே. க
- 178 ஆண்டு பலவுங் கழிந்தன அப்பனைப்
பூண்டுகொண் டாரும் புதுந்தறி வார்இல்லை
நீண்டன காலங்கள் நீண்டு கொடுக்கினூந்
துண்டு விளக்கின் சுடாறி யாரே. உ
- 179 தேய்ந்தற் றெழிந்த இளமை கடைமுறை
ஆய்ந்தற் றபின்னை அரிய கருமங்கள்
பாய்ந்தற் றகங்கைப் படர்சடை நந்தியை
ஓர்ந்துற்றுக் கொள்ளும் உயிருள்ள போதே. ட
- 180 விரும்புவர் முன்னென்னை மெல்லியன் மாதர்
கரும்பு தகர்த்துக் கடைக்கொண்ட நீர்போல்
அரும்பொத்த மென்முலை ஆயிழை யார்க்குக்
கரும்பொத்துக் காஞ்சிரங் காயும்ஒத் தேனே. ச
- 181 பாலன் இளையன் விருத்தன் எனநின்ற
காலங் கழிவன கண்டும் அறிகலார்
ஞாலங் கடந்தண்டம் ஊட்டுத் தானடி
மேலுங் கிடந்து விரும்புவன் நானே. ற
- 182 காலே எழுந்தவர் நித்தலும் நித்தலும்
மாலே படுவதும் வாணாள் கழிவதுஞ்
சாலும்அவ் வீசன் சலவிய னாகிலும்
ஏல நினைப்பவர்க் கின்பஞ்செய் தானே. சு
- 183 பருவூசி ஐந்துமோர் பையினுள் வாழும்
பருவூசி ஐந்தும் பறக்கும் விருகம்
பருவூசி ஐந்தும் பனித்தலைப் பட்டாற்
பருவூசிப் பையும் பறக்கின்ற வாரே. எ

- 184 கண்ணதுங் காய்கதி ரோனும் உலகனை
உண்ணின் றளக்கின்ற தொன்றும் அறிகலார்
விண்ணுறு வாரையும் வினையுறு வாரையும்
எண்ணுறும் முப்பதில் ஈர்த்தொழிந் தாரே. அ
- 185 ஒன்றிய ஈரெண் கலையும் உடனுற
நின்றது கண்டு நினைக்கலர் நீசர்கள்
கன்றிய காலன் கருக்குழி வைத்தபின்
சென்றதில் வீழ்வர் திகைப்பொழி யாரே. கூ
- 186 எய்திய நாளில் இளமை கழியாமை
எய்திய நாளில் இசையினால் ஏத்துமின்
எய்திய நாளில் எறிவ தறியாமல்
எய்திய நாளில் இருந்துகண் டேனே. ௧௦

14. உயிர் நிலையாமை

- 187 தழைக்கின்ற செந்தளிர் த் தண்மலர்க் கொம்பில்
இழைக்கின்ற தெல்லாம் இறக்கின்ற கண்டும்
பிழைப்பின்றி எம்பெரு மானடி ஏத்தார்
அழைக்கின்ற போதறி யாரவர் தாமே. க
- 188 ஐவர்க் கொருசெய் விளைந்து கிடந்தது
ஐவரும் அச்செய்யைக் காத்து வருவர்கள்
ஐவர்க்கு நாயகன் ஒலை வருதலால்
ஐவரும் அச்செய்யைக் காவல்விட் டாரே. உ
- 189 மத்தளி ஒன்றுள தாளம்இ ரண்டுள
அத்துள்ளே வாழும் அரசரும் அஞ்சுள்ள
அத்துள்ளே வாழும் அரசனும் அஞ்ஞான்
மத்தளி மண்ணுய் மயங்கிய வாரே. ந
- 190 வேங்கட நாதனை வேதாந்தக் கூத்தனை
வேங்கடத் துள்ளே விளையாடு நந்தியை
வேங்கடம் என்றே விரகறி யாதவர்
தாங்கவல் லாருயிர் தாமறி யாரே. ச

15. கோல்லாமை

29.

- 191 சென்றுணர் வான்திசைப் பத்துந் திவாகரன்
அன்றுணர் வால்அளக் கின்ற தறிகிலர்.
நின்றுண ரார்இந் நிலத்தின் மனிதர்கள்
பொன்றுணர் வாரிற் புணர்க்கின்ற மாயமே. (ந)
- 192 மாறு திருத்தி வரம்பிட்ட பட்டிகை
பீறு மதனைப் பெரிதுணர்ந் தாரிலை
கூறுங் கருமயிர் வெண்மயி ராவது
ஈறும் பிறப்புமொ ராண்டெனும் நீரே. (கா)
- 193 துடுப்பிடு பாளைக்கும் ஒன்றே அரிசி
அடுப்பிடு மூன்றிற்கும் அஞ்செரி கொள்ளி
அடுத்தெரி யாமற் கொடுமின் அரிசி
விடுத்தன நாள்களும் மேற்சென் றனவே. (எ)
- 194 இன்புறு வண்டிங் கினமலர் மேற்போய்
உண்பது வாச மதுபோல் உயிர்நிலை
இன்புற நாடி நினைக்கிலு மூன்றொளி
கண்புற நின்ற கருத்துள்ளில் லானே. (அ)
- 195 ஆம்விதி நாடி அறஞ்செய்மின் அந்நிலம்
போம்விதி நாடிப் புனிதனைப் போற்றுமின்
நாம்விதி வேண்டும தென்சொலின் மானிடர்
ஆம்விதி பெற்ற அருமைவல் லார்க்கே. (க)
- 196 அவ்வியம் பேசி அறங்கெட நில்லன்மின்
வெவ்விய னாகிப் பிறர்பொருள் வவ்வன்மின்
செவ்விய னாகிச் சிறந்துண் னும் போதொரு
தவ்விக்கொ டண்மின் தலைப்பட்ட போதே. (க0)

15. கோல்லாமை

- 197 பற்றாய நற்குரு பூசைக்கும் பன்மலர்
மற்றோர் அணுக்களைக் கொல்லாமை ஒண்மலர்
நற்றார் நடுக்கற்ற தீபமுஞ் சித்தமும்
உற்றாரும் ஆவி அமாந்திடம் உச்சியே. (க)

- 198 கொல்லிடு குத்தென்று கூறிய மாக்களை
வல்லடிக்க காரர் வலிக்கபிற் றுற்கட்டிச்
செல்லிடு நில்லென்று தீவாய் நரகிடை
நில்லிடும் என்று நிறுத்துவர் தாமே.

உ

16. புலால் மறுத்தல்

- 199 பொல்லாப் புலாலை துகரும் புலையரை
எல்லாருங் காண இயமன்றன் தூதுவர்
செல்லாகப் பற்றித் தீவாய் நரகத்தில்
மல்லாக்கத் தள்ளி மறித்துவைப் பாரே.

க

- 200 கொலையே களவுகட் காமம் பொய்கூறல்
மலைவான பாதக மாம்புனைவ நீக்கித்
தலையாஞ் சிவனடி சார்ந்தின்பஞ் சார்ந்தோர்க்
கலையாம் இவைஞானு னந்தத் திருத்தலே.

உ

17. பிறன்மனை நயவாமை

- 201 ஆத்த மனையாள் அகத்தில் இருக்கவே
காத்த மனையானைக் காழுறுங் கானையர்
காய்ச்ச பலாவின் கனியுண்ண மாட்டாமல்
ஈச்சம் பழத்துக் கிடருற்ற வாரே.

க

- 202 திருத்தி வளர்த்ததோர் தேமாங்கனியை
அருத்தமென் றெண்ணி அறையிற் புதைத்துப்
பொருத்தமி லாத புனிமாங் கொம்பேறிக்
கருத்தறி யாதவர் காலற்ற வாரே.

உ

- 203 பொருள்கொண்ட கண்டனும் போதகை யாளும்
இருள்கொண்ட மின்வெளி கொண்டுநின் றோரும்
மருள்கொண்டு மாதர் மயலுறு வார்கள்
மருள்கொண்ட சிந்தையை மாற்றுகில் லாரே.

ந

18. மகளிர் இழிவு

- 204 இலைநல வாயினும் எட்டி பழுத்தாற்
குலைநல வாங்கனி கொண்டுணை லாகா
முலைநலங் கொண்டு முறுவல்செய் வார்மேல்
விலகுறு நெஞ்சினை வெய்துகொள் ளீரே. க
- 205 மனைபுகு வார்கள் மனைவியை நாடில்
சனைபுகு நீர்போற் சுழித்துடன் வாங்குங்
கனவது போலக் கசிந்தெழும் இன்பம்
நனவது போலவும் நாடவொண் ணாதே. உ
- 206 இயலுறும் வாழ்க்கை இளம்பிடி மாதர்
புயனுறப் புல்லிப் புணர்ந்தவர் எய்தும்
மயலுறும் வானவர் சார்விது என்பார்
அயலுறப் பேசி அகன்றொழிந் தாரே. ங
- 207 வையகத் தேமட வாரொடுங் கூடியென்
மெய்யகத் தோருளம் வைத்த விதியது
கையகத் தேகரும் பாலையின் சாறுகொள்
மெய்யகத் தேபெறு வேம்பது வாமே. ச
- 208 கோழை ஒழுக்கங் குளமுடு பாசியில்
ஆழ நடுவார் அளப்புறு வார்களைத்
தாழத் துடக்கித் தடுக்ககில் லாவிடில்
பூழை நுழைந்தவர் போகின்ற வாதே. று

19. நல்குரவு

- 209 புடைவை கிழிந்தது போயிற்று வாழ்க்கை
அடையப்பட் பார்களும் அன்பில ரானார்
கொடையிலலை கோளில்லை கொண்டாட்ட மில்லை
நடையிலலை நாட்டில் இயங்குகின் றார்கட்கே. க
- 210 பொய்க்குழி தூர்ப்பான் புலரி புலருதென்
றக்குழி தூர்க்கும் அரும்பண்டந் தேடுவீர்
எக்குழி தூர்த்தும் இறைவனை ஏத்துமின்
அக்குழி தூரும் அழுக்கற்ற போதே. உ

- 211 கற்குழி தூரக் கனகமுந் தேடுவர்
அக்குழி தூர்க்கை யாவர்க்கும் அரியது
அக்குழி தூர்க்கும் அறிவை அறிந்தபின்
அக்குழி தூரும் அழுக்கற்ற வாறே. ந.
- 212 தொடர்ந்தெழு சுற்றம் வினையினுந் தீய
கடந்ததோர் ஆவி கழிவதன் முன்னே
உடந்தொரு காலத் துணர்விளக் கேற்றித்
தொடர்ந்துநின் மவ்வழி தூர்க்கலு மாமே. ச
- 213 அறுத்தன ஆறிலும் ஆனின மேவி
அறுத்தனர் ஐவரும் எண்ணிலி துன்பம்
ஒறுத்தன வல்வினை ஒன்றல்ல வாழ்வை
வெறுத்தனன் ஈசனை வேண்டினின் றானே. ரு.

20. அக்கினி காரியம்

- 214 வசையில் விழுப்பொருள் வானும் நிலனும்
திசையுந் திசைபெறு தேவர் குழாமும்
விசையம் பெருகிய வேத முதலாம்
அசைவிலா அந்தணர் ஆகுதி வேட்கிலே. க
- 215 ஆகுதி வேட்கும் அருமறை அந்தணர்
போகதி நாடிப் புறங்கொடுத் துண்ணுவர்
தாம்விதி வேண்டித் தலைப்படு மெய்நெறி
தாமறி வாலே தலைப்பட்ட வாறே. உ
- 216 அணைதுணை அந்தணர் அங்கியுள் அங்கி
அணைதுணை வைத்ததின் உட்பொரு ளான
இணைதுணை யர்மத் தியங்கும் பொழுது
துணையணை யாயதோர் தூய்நெறி யாமே. ந.
- 217 போதிரண் போதிப் புரிந்தருள் செய்திட்டு
மாதிரண் டாகி மகிழ்ந்துட னேநிற்குந்
தாதிரண் டாகிய தண்ணம் பறவைகள்,
வேதிரண் டாகி வெறிக்கின்ற வாறே. ச

21. அந்தண ரோழக்கம்

33

218 நெய்நின் நெரியும் நெடுஞ்சுட ரேசென்று
மைநின் நெரியும் வகையறி வார்கட்டு
மைநின் நவிழ்தரு மத்தின் மாம்என்றுஞ்
செய்நின்ற செல்வம் தீயது வாமே.

ரு

219 பாழி அகலும் எரியுந் திரிபோலி
தேழி அகலும் உறுவினை நோப்பல
வாழிசெய் தங்கி உதிக்க அவைவிழும்
வீழிசெய் தங்கி வினைசுடு மாமே.

சு

220 பெருஞ்செல்வங் கேடென்று முன்னே படைத்த
வருஞ்செல்வம் தந்த தலைவனை நாடும்
வருஞ்செல்வத் தின்பம் வரவிருந் தெண்ணி
அருஞ்செல்வத் தாகுதி வேட்கநின் றுரே.

எ

221 ஒண்சுட ராணை உலப்பிலி நாதனை
ஒண்சுட ராகி என்னுள்ளத் திருக்கின்ற
கண்சுட ரோன்உல கேழுங் கடந்தஅத்
தண்சுட ரோமத் தலைவனு மாமே.

அ

222 ஒமத்துள் அங்கியின் உள்ளுளன் எம்இறை
ஈமத்துள் அங்கி இரதங்கொள் வானுளன்
வேமத்துள் அங்கி விளைவு வினைக்கடல்
கோமத்துள் அங்கி குரைகடல் தானே.

க

223 அங்கி நிறுத்தும் அருந்தவர் ஆரணத்
தங்கி இருக்கும் வகையருள் செய்தவர்
எங்கும் நிறுத்தி இளைப்பப் பெரும்பதி
பொங்கி நிறுத்தும் புகழ்து வாமே.

க0

21. அந்தண ரோழக்கம்

224 அந்தண ராவோர் அறுதொழில் பூண்டினோர்
செந்தழல் ஓம்பிமுப் போதும் நியமஞ்செய்
தந்தவநற்கரு மத்துநின் றுங்கிட்சு
சந்தியும் ஒதிச் சடங்குறுப் போர்களை

க

225 | வேதாந்தங் கேட்க விருப்பொடு முப்பதப்
| போதாந்த மான பிரணவத் துள்புக்கு
| | நாதாந்த வேதாந்த போதாந்த நாதனை
| | ஈதாந்தம் எடுத்துகண் டின்புறு வோர்களே.

226 | காயத் திரியே கருதுசா வித்திரி
| | ஆய்தம் குவப்பர் மந்திரமாங் குன்னி
| | நேயத் தேரேறி நினைவுற்று நேயத்தாய்
| | மாயத்துள் தோயா மறையோர்கள் தாமே.

227 பெருநெறி யான பிரணவம் ஓர்ந்து
| குருநெறி யாலுரை கூடிநால் வேதத்
| திருநெறி யான கிரியை யிருந்து
| சொருபம தானோர் துகளில்பார்ப் பாரே.

228 சத்திய முந்தவம் தான்அவன் ஆதலும்
| எய்த்தகும் இந்தியம் ஈட்டியே வாட்டலும்
| ஒத்த உயிர்கள் உண்டா யுணர்வுற்றுப்
| பெத்தம் அறுத்தலு மாகும் பிரமமே.

229 வேதாந்தங் கேட்க விரும்பிய வேதியர்
| வேதாந்தங் கேட்டுந்தம் வேட்கை ஒழிந்திலர்
| வேதாந்த மாவது வேட்கை ஒழிந்திடம்
| வேதாந்தங் கேட்டவர் வேட்கைவிட் பாரே.

230 நாலுஞ் சிகையும் நுவலிற் பிரமமோ
| நாலது கார்ப்பாச நுண்சிகை கேசமாம்
| நாலது வேதாந்தம் நுண்சிகை ஞானமாம்
| நாலுடை அந்தணர் காணும் நுவலிலே.

231 சத்தியம் இன்றித் தனிஞானந் தானினி
| ஒத்த விடையம்விட் போரும் உணர்வின்றிப்
| பத்தியும் இன்றிப் பான்உண்மை யின்றிப்
| பித்தேறும் முடர் பிராமணர் தாம்அன்றே.

22. இராச தோடம்

35.

- 232 திருநெறி யாகிய சித்தசித் தின்றிக்
குருநெறி யாலே குருபதஞ் சேர்ந்து
கரும நியமாதி கைவிட்டுக் காணுந்
துரிய சமாதியாந் தூய்மறை யோர்க்கே. க
- 233 மறையோ ரவரே மறையவ ரானால்
மறையோர்தம் வேதாந்த வாய்மையில் தூய்மை
குறையோர்தன் மற்றுள்ள கோலா கலமென்
றறிவோர் மறைதெரிந் தந்தண ராமே. க௦
- 234 அந்தண்மை பூண்ட அருமறை அந்தத்துச்
சிந்தைசெய் அந்தணர் சேருஞ் செழும்புவி
நந்துதல் இல்லை நரபதி நன்றாகும்
அந்நியுஞ்சந்தியும் ஆகுதி பண்ணுமே. கக
- 235 வேதாந்த ஞானம் விளங்க விதியிலோர்
(6) நாதாந்த போதம் நனுகிய போக்கது
போதாந்த மாம்பரன் பாற்புகப் புக்கதால்
நாதாந்த முத்தியுஞ் சித்தியும் நண்ணுமே. கட
- 236 ஒன்றும் இரண்டும் ஒருங்கிய காலத்து
நன்றும் இருந்தும் நலம்பல பேசினும்
வென்று விளங்கும் விகிர்ந்தனை நாடுவர்
சென்று வணங்குந் திருவுடை யோரே. கங
- 237 தானே விடும்பற் றிரண்டுந் தரித்திட
நானே விடப்படு மேதொன்றை நாடாது
பூமேவு நான்முகன் புண்ணிய போகஞய்
ஓமேவும் ஓரா குதிஅவி உண்ணவே. கச

22. இராச தோடம்

- 238 கல்லா அரசனுங் காலனும் நேரொப்பர்
கல்லா அரசனிற் காலன் மிகநல்லன்
கல்லா அரசன் அறம்ஓரான் கொல்லென்பான்
நல்லாமைக் காலன் நனுகியில் லானே. க

- 239 நாள்தோறும் மன்னவன் நாட்டில் தவநெறி
நாள்தோறும் நாடி அவநெறி நாடானேல்
நாள்தோறும் நாடு கெடுமுட நண்ணுமால்
நாள்தோறுஞ் செல்வம் நரபதி குன்றுமே. உ
- 240 வேட நெறிநில்லார் வேடம்பூண் டென்பயன்
வேட நெறிநிற்போர் வேடம் மெய்வேடமே
வேட நெறிநில்லார் தம்மை விறல்வேந்தன்
வேட நெறிசெய்தால் வீடது வாசுமே. ந
- 241 மூடங் கெடாதோர் சிகைநூல் முதற்கொள்ளில்
வாடும் புனியும் பெருவாழ்வு மன்னனும்
பீடொன் றிலனாகும் ஆதலாற் பேர்த்துணர்ந்
தாடம் பரநூற் சிகையறுத் தால்நன்றே. ச
- 242 ஞானமி லாதார் சடைசிகை நூல்நண்ணி
ஞானிகள் போல நடிக்கின் றவர்தம்மை
ஞானிக ளாலே நரபதி சோதித்து
ஞானமுண் டாக்குதல் நலமாகும் நாட்டிற்கே. (ந)
- 243 ஆவையும் பாவையும் மற்றற வோரையுந்
தேவர்கள் போற்றுந் திருவேடத் தாரையுங்
காவலன் காப்பவன் காவா தொழிவனேல்
மேவும் மறுமைக்கு மீளா நரகமே. சு
- 244 திறந்தரு முத்தியுஞ் செல்வமும் வேண்டின்
மறந்தும் அறநெறி யேஆற்றல் வேண்டுஞ்
சிறந்தநீர் ஞாலஞ் செய்தொழில் யாவையும்
அறைந்திடில் வேந்தனுக் காறினொன் ருமே. எ
- 245 வேந்தன் உலகை மிகநன்று காப்பது
வாய்ந்த மனிதர்கள் அவ்வழி யாநிற்பர்
பேர்ந்திவ் வுலகைப் பிறர்கொள்ளத் தாங்கொள்ளப்
பாய்ந்த புலியன்ன பாவகத் தானே. அ

25. அறஞ்செய்வான் திறம்

37

246 கால்கொண்டு கட்டிக் கனல்கொண்டு மேலேற்றிப்
பால்கொண்டு சோமன் முகம்பற்றி உண்ணாதோர்
மால்கொண்டு தேறலை உண்ணும் மருளரை
மேல்கொண்டு தண்டஞ்செய் வேந்தன் கடனே. க

247 தத்தஞ் சமயத் தகுதியில் லாதாரை
அத்தன் சிவன்சொன்ன ஆகம் நூல்நெறி
எத்தண் டமுஞ்செயும் அம்மையில் இம்மைக்கே
மெய்த்தண்டஞ் செய்வதவ் வேந்தன் கடனே. க0

23. வானச் சிறப்பு

248 அமுதாறு மாமழை நீரத னாலே
அமுதாறும் பன்மரம் பார்மிசை தோற்றுங்
கமுகுறு தெங்கு கரும்பொடு வாழை
அமுதாறுங் காஞ்சிறை ஆங்கது வாமே. க

249 வரையிடை நின்றிழி வான்நீர் அருவி
உரையிலே உள்ளத் தகத்துநின். றாறு
நுரையில்கு மாசில்கு நுண்ணிய தெண்ணீர்க்
கரையில்கு எந்தை கழுமணி யாதே. உ

24. தானச் சிறப்பு

250 ஆர்க்கும் இடுமின் அவரிவர் என்னன்மின்
பார்த்திருந் துண்மின் பழம்பொருள் போற்றன்மின்
வேட்கை யுடையீர் விரைந்தொல்லு உண்ணன்மின்
காக்கை கரைந்துண்ணுங் காலம் அறிமினே. க

25. அறஞ்செய்வான் திறம்

251 தாமறி வாரண்ணல் தாள்பணி வாரவர்
தாமறி வாரறந் தாங்கியின் றாரவர்
தாமறி வார்சில தத்துவ ராவர்கள்
தாமறி வார்க்குத் தமர்பா னமே. க

- 252 யாவர்க்கு மாம்பிறை வற்கொரு பச்சிலை
யாவர்க்கு மாம்பசு வுக்கொரு வாயுறை
யாவர்க்கு மாம்பிறை போதொரு கைப்பிடி
யாவர்க்கு மாம்பிறைக் கின்னாலை தானே. உ
- 253 அற்றநின் றுருண்ணும் ஊனே அறனென்னுங்
கற்றன்போதங் கமழ்பவர் மானிடர்
உற்றநின் றுங்கொரு கூவற் குளத்தினிற்
பற்றிவந் துண்ணும் பயன்அறி யாரே. ங
- 254 அழுக்கினை ஓட்டி அறிவை நிறையீர்
தழுக்கிய நாளில் தருமமுஞ் செய்யீர்
விழித்திருந் தென்செய்வீர் வெம்மை பரந்து
விழிக்கவன் றென்செய்வீர் ஏழைநெஞ் சீரே. ச
- 255 தன்னை அறியாது தானல என்னாதிங்
கின்மை யறியா தினையென் றோராது
வன்மையில் வந்திடுங் கூற்றம் வருமுன்னந்
தன்மையின் நல்ல தவஞ்செய்யும் நீரே. று
- 256 துறந்தான் வழிமுதற் சுற்றமும் இல்லை
இறந்தான் வழிமுதல் இன்பமும் இல்லை
மறந்தான் வழிமுதல் வந்திலன் ஈசன்
அறந்தான் அறியும் அளவறி வாரே. ன
- 257 தான்தவஞ் செய்வதாஞ் செய்தவத் தவ்வழி
மான்தெய்வ மாக மதிக்கும் மனிதர்கள்
ஊன்தெய்வ மாக உயிர்க்கின்ற பல்லுயிர்
நான்தெய்வம் என்று நமன்வரு வானே. எ
- 258 தினைக்கும் வினைக்கடல் தீர்வுறு தோணி
இளைப்பினை நீக்கும் இருவழி உண்டு
கிளைக்குந் தனக்கும்அக் கேடில் புகழோன்
விளைக்குந் தவம்அறம் மேற்றனை யாமே. அ

26. அறஞ்சேயான் திறம்

39

- 259 பற்றது வாய்நின்ற பற்றினைப் பார்மிசை
அற்றம் உரையான் அறநெறிக் கல்லது
உற்றுங்க ளால்ஒன்றும் ஈந்தது வேதுணை
மற்றண்ணல் வைத்த வழிகொள்ளு மாறே.

க

26. அறஞ்சேயான் திறம்

- 260 எட்டி பழுத்த இருங்கனி வீழ்ந்தன
ஒட்டிய நல்லறஞ் செய்பா தவர்கெல்வம்
வட்டிகொண் டட்டியே மண்ணின் முகந்திடும்
பட்டிப் பதகர் பயன்அறி யாரே.

க

- 261 ஒழிந்தன காலங்கள் ஊழியும் போயின
கழிந்தன கற்பனை நாளுங் குறுகிப்
பிழிந்தன போலத்தம் பேரிடர் ஆக்கை
அழிந்தன கண்டும் அறம்அறி யாரே.

உ

- 262 அறம்அறி யார்அண்ணல் பாதம் நினைபுந்
திறம்அறி யார்சிவ லோக நகர்க்குப்
புறம்அறி யார்பலர் பொய்ம்மொழி கேட்டு
மறம்அறி வார்பகை மன்னிநின் றாரே.

ங

- 263 இருமலுஞ் சோகையும் ஈனையும் வெப்புந்
தருமஞ்செய் யாதவர் தம்பால தாகும்
உருமிடி நாக முரோணி கழலைத்
தருமஞ்செய் வார்பக்கல் தாழகி லாவே.

ச

- 264 பரவப் படுவான் பரமனை ஏத்தார்
இரவலர்க் கீதலை யாயினும் ஈயார்
கரகத்தால் நீராட்டிக் காலை வளர்க்கார்
நகரத்தில் நின்றிரோ நாள்எஞ்சி னீரே.

ரு

- 265 வழிநடப் பாரின்றி வாணோர் உலகங்
கழிநடப் பார்கடந் தார்கருப் பாறும்
வழிநடக் கும்வினை மாசற வோட்டிட
வழிநடக் கும்மள வீழ்ந்தொழிந் தாரே.

சு

- 266 கனிந்தவர் ஈசன் கழலடி காண்பார்
துணிந்தவர் ஈசன் துறக்கம் தாள்வர்
மலிந்தவர் மாளுநர் துணையுமொன் றின்றி
மெலிந்த சினத்தினுள் வீழ்ந்தொழிந் தாரே. எ
- 267 இன்பம் இடரென் றிரண்டுற வைத்தது
முன்பவர் செய்கையி னாலே முடிந்தது
இன்பம் அதுகண்டும் ஈகிலாப் பேதைகள்
அன்பிலார் சிந்தை அறம்அறி யாரே. அ
- 268 கெடுவது மாவதுங் கேடில் புகழோன்
நடுவல்ல செய்தின்ப நாடவும் ஒட்டான்
இடுவதும் ஈவதும் எண்ணுமின் இன்பம்
படுவது செய்யிற் பசுவது வாமே. கூ
- 269 செல்லங் கருதிச் சிலர்பலர் வாழ்வெனும்
புல்லறி வாளரைப் போற்றிப் புலராமல்
இல்லங் கருதி இறைவனை ஏத்துமின்
வில்லி இலக்கெய்த விற்குறி யாமே. க௦

27. அன்புடைமை

- 270 அன்பு சிவம்இரண் டென்பர் அறிவிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிகிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிந்தபின்
அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந் தாரே. க
- 271 பொன்னைக் கடந்திலங் சும்புலித் தோலினன்
மின்னிக் கிடந்து மிளிரும் இளம்பிறை
துன்னிக் கிடந்த சுடுபொடி யாடிக்குப்
பின்னிக் கிடந்ததென் பேரன்பு தானே. உ
- 272 என்பே விறகா இறைச்சி அறுத்திட்டுப்
பொன்போற் கணலிற் பொரிய வறுப்பினும்
அன்போ டுருகி அகங்குழை வார்க்கன்றி
என்போன் மணியினை எய்தவொண் னாதே. டு

27. அன்புடைமை

41

- 273 ஆர்வம் உடையவர் காண்பார் அரன்தன்னை
ஈரம் உடையவர் காண்பார் இணையடி.
பாரம் உடையவர் காண்பார் பவந்தன்னைக்
கோர நெறிகொடு கொங்குபுக் காரே. ச
- 274 என்னன் புருக்கி இறைவனை ஏத்துமின்
முன்னன் புருக்கி முதல்வனை நாடுமின்
பின்னன் புருக்கிப் பெருந்தகை நந்தியுந்
தன்னன் பெணக்கே தலைநின்ற வாறே. (ந)
- 275 தானொரு காலஞ் சயம்புவென் றேத்தினும்
வானொரு காலம் வழித்துனை யாய்நிற்குந்
தேனொரு பால்திகழ் கொன்றை அணிசிவன்
தானொரு வண்ணமென் அன்பில்நின் றானே. கா
- 276 முன்படைத் தின்பம் படைத்த முதலிடை
அன்படைத் தெம்பெரு மானை அறிகிலார்
வன்படைத் திர்த அகலிடம் வாழ்வினில்
அன்படைத் தான்தன் அகலிடத் தானே. எ
- 277 கருத்துறு செம்பொன்செய் காய்கதிர்ச் சோதி
இருத்தியும் வைத்தும் இறைவன் றேத்தியும்
அருத்தியுள் ஈசனை யாராள் வேண்டில்
விருத்தி கொடுத்திடும் விண்ணவர் கோனே. அ
- 278 நித்தலுந் தஞ்சும் பிறப்பையுஞ் செய்தவன்
வைத்த பரிசறிந் தேயு மனிதர்கள்
இச்சையு ளேவைப்பர் எந்தை பிரான் என்று
நச்சியே அண்ணலை நாடுகி லாரே. கூ
- 279 அன்பினுள் ளான்புறத் தானுட லாயுளான்
முன்பினுள் ளான்முனி வார்க்கும் பிரானவன்
அன்பினுள் ளாகி அமரும் அரும்பொருள்
அன்பினுள் ளார்க்கே அனைதுனை யாமே. க0

28. அன்பு செய்வாரை அறிவன் சீவன்

- 280 இகழ்ந்ததும் பெற்றதும் ஈசன் அறியும்
உகந்தருள் செய்திடும் உத்தம நாதன்
கொழுந்தன்பு செய்தருள் கூரவல் லார்க்கு
மகிழ்ந்தன்பு செய்யு மருளது வாமே. க
- 281 இன்பப் பிறவிக் கியல்வது செய்தவன்
துன்பப் பிறவிக் தொழில்பல என்னினும்
அன்பிற் கலவிசெய் தாதிப் பிரான்வைத்த
முன்பிப் பிறவி முடிவது தானே. உ
- 282 அன்புறு சிந்தையின் மேலெழும் அவ்வொளி
இன்புறு கண்ணியொ டேற்க இசைந்தன
துன்புறு கண்ணியைந் தாடுந் துடக்கற்று
நண்புறு சிந்தையை நாடுமின் நீரே. ங
- 283 புணர்ச்சியுள் ஆயிழை மேல்அன்பு போல
உணர்ச்சியுள் ஆங்கே ஓடுங்கவல் லாருக்
குணர்ச்சியில் லாது குலாவி உலாவி
அணைத்தலும் இன்பம் அதுவிது வாமே. ச
- 284 உற்றுநின் றுரொடு மத்தகு சோதியைச்
சித்தர்கள் என்றுந் தெரிந்தறி வார்இல்லை
பத்திமை யாலே பணிந்தடி யார்தொழ
முத்தி கொடுத்தவர் முன்புநின்றானே. று
- 285 கண்டேன் கமழ்தரு கொன்றையி னான் அடி
கண்டேன் கரியுரி யான்றன் கழலிணை
கண்டேன் கமல மலர்உறை வானடி
கண்டேன் கழலதென் அன்பினுள் யானே. ங
- 286 நம்பனை நானு விதப்பொரு ளாகுமென்
றும்பரில் வானவர் ஒதுந் தலைவனை
இன்பனை இன்பத் திடைநின் றிரதிக்கும்
அன்பனை யாரும் அறியகி லாரே. எ
- 287 முன்பு பிறப்பும் இறப்பும் அறியாதார்
அன்பில் இறைவனை யாம்அறி வோம்என்பர்.

இன்பப் பிறப்பும் இறப்பும் இலான்நந்தி
அன்பி லவனை அறியகி லாரே.

அ.

288 ஈசன் அறியும் இராப்பக லுந்தன்னைப்
பாசத்துள் வைத்துப் பரிவுசெய் வர்களைத்
தேசம் றறிந்து செயலற் றிருந்திடில்
ஈசன்வந் தெம்மிடை ஈட்டினிந் றானே.

க.

289 விட்டுப் பிடிப்பதென் மேதகு சோதியைத்
தொட்டுத் தொடர்வன் துலையாப் பெருமையை
எட்டுமென் னாருயி ராய்நின்ற ஈசனை
மட்டுக் கலப்பது மஞ்சன மாமே.

க0.

29. கல்வி

290 குறிப்பறிந் தேனுடல் உயிரது கூடிச்
செறிப்பறிந் தேன்மிகு தேவர் பிராணை
மறிப்பறி யாதுவந் துள்ளம் புகுந்தான்
கறிப்பறி யாமிகுந் கல்விசுந் தேனே.

க.

291 கற்றறி வாளர் கருதிய காலத்துக்
கற்றறி வாளர் கருத்திலோர் கண்ணுண்டு
கற்றறி வாளர் கருதி உரைசெய்யுந்
கற்றறி காட்டக் கயலுள வாக்குமே.

உ.

292 நிற்கின்ற போத நிலையுடை யான்கழல்
கற்கின்ற செய்மின் கழிந்ததும் பாவங்கள்
'சொற்கீன்றல் இன்றித் தொழுமின் தொழுதபின்
மற்றொன் றிலாத மணிவிளக் காமே.

ந.

293 கல்வி யுடையார் கழிந்தோடிப் போகின்றார்
பல்லி யுடையார் பாம்பரிந் துண்கின்றார்
எல்லியுந் காலையும் ஏத்தும் இறைவனை
வல்லியுள் வாதித்த காயமு மாமே.

ச.

294 துணையது வாய்வருந் தூயநந் சோதி
துணையது வாய்வருந் தூயநந் சொல்லந்

துணையது வாய்வருந் தூயநற் கந்தந்
துணையது வாய்வருந் தூயநற் கல்வியே.

(ந)

295 நூலொன்று பற்றி நுனியேற மாட்டாதார்
பாலொன்று பற்றினும் பண்பின் பயன்கெடுங்
கோலொன்று பற்றினும் கூடா பறவைகள்
மாலொன்று பற்றி மயங்குகின் றார்களே.

கா

296 ஆய்ந்துகொள் வார்க்கரன் அங்கே வெளிப்படுந்
தோய்ந்த நெருப்பது தூய்மணி சிந்திடும்
ஏய்ந்த இளமதி எட்டவல் லார்கட்கு
வாய்ந்த மனமல்கு நூலேணி யாமே.

எ

297 வழித்துணை யாய்மருந் தாயிருந் தார்முன்
கழித்துணை யாங்கற் றிலாதவர் சிந்தை
ஒழித்துணை யாம்உம் பராய்உல கேழும்
வழித்துணை யாம்பெருந் தன்மைவல் லானே.

அ

298 பற்றது பற்றிற் பரமனைப் பற்றுமின்
முற்றது எல்லா முதல்வன் அருள்பெறில்
கிற்ற விரகிற் களரொளி வானவர்
கற்றவர் பேரின்பம் உற்றுநின் றாரே.

கா

299 கடலுடை யான்மலை யாணைந்து பூதத்
துடலுடை யான்பல ஊழிதொ ளாழி
அடல்விடை யேறும் அமரர்கள் நாதன்
இடமுடை யார்நெஞ்சத் தில்விருந் தானே.

க0

30. கேள்வி கேட்டமைதல்

300 அறங்கேட்டும் அந்தணர் வாய்மொழி கேட்டும்
மறங்கேட்டும் வானவர் மந்திரங் கேட்டும்
புறங்கேட்டும் பொன்னுரை மேனியெம் ஈசன்
திறங்கேட்டும் பெற்ற சிவகதி தானே..

க

301 தேவர் பிரான்தனைத் திவ்விய மூர்த்தியை
யாவர் ஒருவர் அறிவார் அறிந்தபின்

30. கேள்வி கேட்டமைதல்

45-

ஒதுமின் கேள்மின் உணர்மின் உணர்ந்தபின்
ஒதி உணர்ந்தவர் ஒங்கிநின் றுரே.

உ

302 மயன்பணி கேட்பது மாநந்தி வேண்டின்
அயன்பணி கேட்பது அரன்பணி யாலே
சிவன்பணி கேட்பவர் தேவரு மாவர்,
பயன்பணி கேட்பது பற்றது வாமே.

ந

303 பெருமான் இவனென்று பேசி யிருக்குந்
திருமா னிடர்பின்னைத் தேவரு மாவர்
வருமா தவர்க்கு மகிழ்ந்தருள் செய்யும்
அருமா தவத்தெங்கள் ஆதிப் பிரானே.

ச

304 ஈசன் அருளும் இறப்பும் பிறப்பையும்
பேசி யிருந்து பிதற்றி மகிழ்வெய்தி
நேசமு மாகும் நிகழொளி யாய்நின்று
வாச மலர்க்கந்த மன்னிநின் றுனே.

ரு

305 விழுப்பமுங் கேள்வியும் மெய்நின்ற ஞானத்
தொழுக்கமுஞ் சிந்தை உணர்கின்ற போது
வழுக்கி விடாவிடில் வானவர் கோனும்
இழுக்கின்றி எண்ணிலி காலம தாமே.

சு

306 சிறியார் மணற்சோற்றில் தேக்கடு மர்போல்
செறிவால் அனுபோகஞ் சித்திக்கும் என்னில்
குறியாத தொன்றைக் குறியாதார் தம்மை
அறியா திருந்தார் அவராவர் அன்றே.

எ

307 உறுதுணை யாவ துயிரும் உடம்பும்
உறுதுணை யாவ துலகுறு கேள்வி
செறிதுணை யாவது சிவனடிச் சிந்தை
பெறுதுணை கேட்கற் பிறப்பில்லை தானே.

அ

308 புகழநின் றார்க்கும் புராணன்எம் ஈசன்
இகழநின் றார்க்கும் இடம்பைக் கிடமா
மகிழநின் றுதியை ஒதி உணராக்
கழியநின் றார்க்கொரு கற்பசு வாமே.

க

- 309 வைத்துணர்ந் தான்மனத் தோடும்வாய் பேசி
ஒத்துணர்ந் தான்உரு ஒன்றோடொன் றெவ்வா
தச்சுழன் றுணி கலங்கினும் ஆதியை
நச்சுணர்ந் தார்க்கே நனுகலு மாமே.

கௌ

31. கல்லாமை

- 310 கல்லா தவருங் கருத்தறி காட்சியை
வல்லா ரெனில்அருட் கண்ணன் மதித்துளோர்
கல்லாதார் உண்மைபற் றுநிற்பர் கற்றோருங்
கல்லாதார் இன்பங் காணுகி லாரே.

க

- 311 வல்லார்கள் என்றும் வழியொன்றி வாழ்கின்றார்
அல்லா தவர்கள் அறிவு பலஎன்பார்
எல்லா இடத்தும் உள்ளஎங்கள் தம்இறை
கல்லா தவர்கள் கலப்பறி யாரே.

உ

- 312 நில்லா நிலையை நிலையாக நெஞ்சத்து
நில்லாக் குரம்பை நிலையென் றுணர்வீர்காள்
எல்லா வுயிர்க்கும் இறைவனே யாயினுங்
கல்லாதார் நெஞ்சத்துக் காணவொண் ணாதே.

ந

- 313 கில்லேன் வினைத்துய ராக்கு மயலானேன்
கல்லேன் அரனெறி அறியாத் தகைமையின்
வல்லேன் வழங்கும் பொருளே மனத்தினுட்
கல்லேன் கடியநின் றுடவல் லேனே.

சு

- 314 நில்லாது சீவன் நிலையன் நெனவெண்ணி
வல்லார் அறத்துந் தவத்துளும் ஆயினார்
கல்லா மனிதர் கயவர் உலகினில்
பொல்லா வினைத்துயர் போகஞ்செய் வாரே.

ரு

- 315 விண்ணினின் உள்ளே வினைந்த விளங்கனி
கண்ணினின் உள்ளே கலந்தங் கருந்தது
மண்ணினின் உள்ளே மதித்து மதித்துநின்
நெண்ணி எழுதி இளைத்துவிட் டாரே.

கூ

32. நடுவு நிலைமை

47

- 316 கணக்கறிந் தார்க்கன்றிக் காணவொண் னுது
கணக்கறிந் தார்க்கன்றிக் கைகூடா காட்சி
கணக்கறிந் துண்மையைக் கண்டண்ட நிற்கும்
கணக்கறிந் தார்கல்வி கற்றறிந் தாரே. எ
- 317 கல்லாத மூடரைக் காணவும் ஆகாது
கல்லாத மூடர்சொல் கேட்கக் கடன்அன்று
கல்லாத மூடர்க்குக் கல்லாதார் நல்லராம்
கல்லாத மூடர் கருத்தறியாரே. அ
- 318 கற்றுஞ் சிவஞானம் இல்லாக் கலதிகள்
சுற்றமும் வீடார் துரிசுறார் மூடர்கள்
மற்றும் பலதிசை காணார் மதியிலோர்
கற்றன்பில் நிற்போர் கணக்கறிந் தார்களே. கூ
- 319 ஆதிப் பிரான்அம ரார்க்கும் பாஞ்சுடர்
சோதி அடியார் தொடரும் பெருந்தெய்வம்
ஓதி உணரவல் லோம்என்பர் உள்நின்ற
சோதி நடத்துந் தொடர்வறி யாரே. க0

32. நடுவு நிலைமை

- 320 நடுவுநின் றார்க்கன்றி ஞானமும் இல்லை
நடுவுநின் றார்க்கு நாகமும் இல்லை
நடுவுநின் றார்நல்ல தேவரு மாவர்
நடுவுநின் றார்வழி நானுமின் றேனே. க
- 321 நடுவுநின் றுன்நல்ல கார்முகில் வண்ணன்
நடுவுநின் றுன்நல்ல நான்மறை யோதி
நடுவுநின் றார்சிலர் ஞானிக ளாவோர்
நடுவுநின். றார்நல்ல நம்பனுமாமே. உ
- 322 நடுவுநின் றார்சிலர் ஞானிக ளாவர்
நடுவுநின். றார்சிலர் தேவரு மாவர்
நடுவுநின் றார்சிலர் நம்பனு மாவர்
நடுவுநின் றுரொடு நானுமின் றேனே. ந

- 323 தோன்றிய எல்லாந் துடைப்பன் அவனன்றி
வன்றிநின் றுரென்றும் ஈசன் இணையடி
மூன்றுநின் றார்முதல் வந்திரு நாமத்தை
நான்றுநின் றார்நடு வாகிநின் றுரே.

33. கள்ளுண்ணுமை

- 324 கழுநீர்ப் பசுப்பெறிற் கயந்தொறும் தேரா
கழுநீர் விடாய்த்துத்தங் காயஞ் சுருக்கும்
முழுநீர்க் கள்ளுண்போர் முறைமை அகன்றோர்
செழுநீர்ச் சிவன்றன் சிவானந்தத் தேறலே.
- 325 சித்தம் உருக்கிச் சிவமாஞ் சமாதியில்
ஒத்த சிவானந்தத் தோவாத தேறலைச்
சுத்த மதுவுண்ணச் சுவானந்தம் விட்டிடா
நித்தல் இருத்தல் கிடத்தல்கீழ்க் காலே.
- 326 காமமுங் கள்ளுங் கலதிகட் கேபாகும்
மாமல முஞ்சம யத்துள் மயலுறும்
போமதி யாகும் புனிதன் இணையடி
யோமய ஆனந்தத் தேறல் உணர்வுண்டே.
- 327 வாமத்தோர் தாமும் மதுவுண்டு மாள்பவர்
காமத்தோர் காமக்கள் ணுண்டே கலங்குவர்
ஓமத்தோர் உள்ளொளிக் குள்ளே உணர்வர்கள்
நாமத்தோர் அன்றே நணுகுவர் தாமே.
- 328 உள்ளுண்மை ஓரார் உணரார் பசுபாசம்
வள்ளன்மை நாதன் அருளினின் வாழ்வுறார்
தெள்ளுண்மை ஞானச் சிவயோகஞ் சேர்வுறார்
கள்ளுண்ணும் மாந்தர் கருத்தறி யாரே.
- 329 மயக்குஞ் சமய மலமன்னு முடர்
மயக்கு மதுவுண்ணு மாமுடர் தேரார்
மயக்குற மாமாயை மாயையின் வீடு
மயக்கில் தெரியின் மயக்குறும் அன்றே.

33. கள்ளண்ணமை

49

- 330 மயங்குந் தியங்குங் கள்வாய்மை அழிக்கும்
இயங்கும் மடவார்தம் இன்பமே எய்தி
முயங்கும் நயங்கொண்ட ஞானத்து முந்தார்
இயங்கும் இடையறா ஆனந்தம் எய்துமே. எ
- 331 இராப்பகல் அற்ற இடத்தே இருந்து
பாக்கற ஆனந்தத் தேறல் பருகார்
இராப்பகல் அற்ற இறையடி இன்பத்
திராப்பகல் மாயை இரண்டிடத் தேனே. அ
- 332 சத்தியை வேண்டிச் சமயத்தோர் கள்ளண்பர்
சத்தி அழிந்தது தம்மை மறத்தலால்
சத்தி சிவஞானந் தன்னில் தலைப்பட்டுச்
சத்திய ஞான ஆனந்தத்திற் சார்தலே. கூ
- 333 சத்தன் அருள்தரிற் சத்தி அருளுண்டாஞ்
சத்தி அருள்தரிற் சத்தன் அருளுண்டாஞ்
சத்தி சிவமாம் இரண்டுந்தன் னுள்ளைக்கச்
சத்தியம் எண்சித்தித் தன்மையு மாமே. க௦
- 334 தத்துவம் நீக்கி மருள்நீக்கித் தானாகிப்
பொய்த்தவம் நீக்கிமெய்ப் போகத்துட் போகியே
மெய்த்த சகமுண்டு விட்டுப் பரானந்தச்
சித்திய தாக்குஞ் சிவானந்தத் தேறலே. கக
- 335 யோகிகள் கால்கட்டி ஒண்மதி ஆனந்தப்
போத அமுதைப் பொசித்தவர் எண்சித்தி
மோகியர் கள்ளண்டு மூடாய் மோகமுற்
றாகும் மதத்தால் அறிவழிந் தாரே. கஉ
- 336 உண்ணீர் அமுத முறுமுற லேத்திந்
தெண்ணீர் குரவன் இணையடித் தாமரை
நண்ணீர் சமாதியி னாடிநீ ரானலங்
கண்ணாற் றொடேசென்று கால்வழி காணுமே. கங

முதல் தந்திரம் முற்றிற்று

இரண்டாந் தந்திரம்

34. அகத்தியம்

337 நடுவுநில் லாதிவ் வுலகஞ் சரிந்து
கெடுகின்ற தெம்பெரு மானென்ன ஈசன்
நடுவு அங்கி அகத்திய நீபோய்
முடுகிய வையத்து முன்னிரென் றானே.

க

338 அங்கி உதயம் வளர்க்கும் அகத்தியன்
அங்கி உதயஞ்செய் மேல்பா லவனெடு
மங்கி உதயஞ்செய் வடபால் தவமுனி
எங்கும் வளங்கொள் இலங்கொளி தானே.

உ

35. பதிவலியில் வீரட்டம் எட்டு

339 கருத்துறை அந்தகன் தன்போல் அசுரன்
வரத்தின் உலகத் துயிர்களை எல்லாம்
வருத்தஞ்செய் தானென்று வானவர் வேண்டக்
குருத்துயர் குலங்கைக் கொண்டுகொன் றானே.

க

340 கொலையிற் பிழைத்த பிரசா பதியைத்
தலையைத் தடிந்திட்டுத் தானங்கி யிட்டு
நிலையுல குக்கவன் வேண்டுமென் றெண்ணித்
தலையை யாரிந்திட்டுச் சந்திசெய் தானே.

உ

341 எங்கும் பரந்தும் இருநிலந் தாங்கியுந்
தங்கும் படித்தவன் தாளுணர் தேவர்கள்
பொங்கும் சினத்துள் அயன்தலை முன்னற
அங்கு)அச் சுதனை உதிரங்கொண் டானே.

ந

342 எங்கும் கலந்துமென் உள்ளத் தெழுகின்ற
அங்க முதல்வன் அருமறை யோதிபார்
பொங்குஞ் சலந்தான் போர்செய்ய நீர்மையின்
அங்கு வீரற்குறித் தாழ்செய் தானே.

ச

36. இலங்க புராணம்

51

343 அப்பணி செஞ்சடை ஆதி புராதனன்
முப்புரஞ் செற்றனன் என்பர்கள் முடர்கள்
முப்புர மாவது மும்மல காரியம்
அப்புரம் எய்தமை யாரறி வாரே.

ரு

344 முத்திக் கொளுவி முழங்கெரி வேள்வியுள்
அத்தி யுரியர னாவ தறிகிலர்
சத்தி கருதிய தாம்பல தேவரும்
அத்தியின் உள்ளெழுந் தன்று கொலையே.

சு

345 மூலத் துவாரத்து மூளும் ஒருவனை
மேலைத் துவாரத்து மேலுற நோக்கிமுற்
காலுற்றுக் காலனைக் காய்ந்தங்கி யோகமாய்
ஞாலக் கடவுர் நலமாய் இருந்ததே.

எ

346 இருந்த மனத்தை இசைய இருத்திப்
பொருந்தி யிலிங்க வழியது போக்கித்
திருந்திய காமன் செயலழித் தங்கண்
அருந்தவ யோகங் கொறுக்கை அமர்ந்ததே.

அ

36. இலங்க புராணம்

347 அடிசேர்வன் என்னஎம் ஆதியை நோக்கி
முடிசேர் மலைமக னார்மக ளாகித்
திடமார் தவஞ்செய்து தேவர் அறியப்
படியார அர்ச்சித்துப் பத்திசெய் தானே.

க

348 திரிகின்ற முப்புரஞ் செற்ற பிரானை
அரியனென் நெண்ணி அயர்வுற வேண்டா
புரிவுடை யாளர்க்குப் பொய்யலன் ஈசன்
பரிவொடு நின்று பரிசறி வானே.

உ

349 ஆழி வலங்கொண் பயன்மால் இருவரும்
ஊழி வலஞ்செய்ய ஒண்கட ராதியும்
ஆழி கொடுத்தனன் அச்சதற் கவ்வழி
வாழிப் பிரமற்கும் வாஸ்கொடுத் தானே.

ந

350 தாங்கி இருபது தோளுந் தடவரை
ஒங்க எடுத்தவன் ஒப்பில் பெருவளி
ஆங்கு நெரித்தம் ராவென் றழைத்தபின்
நீங்கா அருள்செய்தான் நின்மலன் தானே.

351 உறுவ(து) அறிதண்டி ஒண்மணற் கூட்டி
அறுவகை ஆன்ஐந்தும் ஆட்டத்தன் தாதை
செறுவகை செய்து சிதைப்ப முனிந்து
மறுமழு வால்வெட்டி மாலைபெற் றானே.

352 ஓடிவந் தெல்லாம் ஒருங்கிய தேவர்கள்
வாடி முகமும் வருத்தத்துத் தாஞ்சென்று
நாடி இறைவா நமஎன்று கும்பிட
ஈடில் புகழோன் எழுகுவென் றானே.

37. தக்கன் வேள்வி

353 தந்தை பிரான்வெகுண் டான்தக்கன் வேள்வியை
வெந்தழல் ஊடே புறப்பட விண்ணவர்
முந்திய பூசை முடியார் முறைகெட்டுச்
சிந்தினர் அண்ணல் சினஞ்செய்த போதே.

354 சந்தி செயக்கண் டெழுகின் றரிதானும்
எந்தை யிவனல்ல யாமே உலகினிற்
பந்தஞ்செய் பாசத்து வீழ்ந்து தவஞ்செய்ய
அந்தமி லானும் அருள்புரிந் தானே.

355 அப்பரி சேயய னூர்பதி வேள்வியுள்
அப்பரி சேயங்கி அதிகய மாகிலும்
அப்பரி சேயது நீர்மையை யுள்கலந்
தப்பரி சேசிவன் ஆலிக்கின் றானே.

356 அப்பரி சேஅயன் மால்முதல் தேவர்கள்
அப்பரி சேயவ ராகிய காரணம்
அப்பரி சங்கி யுளநாளும் உள்ளிட்
டப்பரி சாகி அலர்ந்திருந் தானே.

- 357 அலர்ந்திருந்த தானென் றமரர் துதிப்பக்
குலந்தருங் கீழங்கி கோளுற நோக்கிச்
சிவந்த பரமிது சென்று கதுவ
உவந்த பெருவழி யோடிவந் தானே. (ந
- 358 அரிபிர மன்தக்கன் அருக்க னுடனே
வருமதி வாலை வன்னினல் இந்நிரன்
சிரமுக நாசி சிறந்தகை தோள்தான்
அரனருள் இன்றி அழிந்தநல் லோரே. கா
- 359 செவிமந் திரஞ்சொல்லுஞ் செய்தவத் தேவர்
அவிமந் திரத்தின் அடுக்களை கோலிச்
செவிமந் திரஞ்செய்து தாமுற நோக்குங்
குவிமந் திரங்கொல் கொடியது வாமே. எ
- 360 நல்லார் நவகுண்டம் ஒன்பதும் இன்புறப்
பல்லார் அமரர் பரிந்தருள் செய்கென
வில்லாற் புரத்தை விளங்கெரி கோத்தவன்
பொல்லா அசுரர்கள் பொன்றும் படிக்கே. அ
- 361 தெளிந்தார் கலங்கிலும் நீகலங் கா தே
அளிந்தாங் கடைவதெம் ஆதிப் பிரானே
விளிந்தா னதுதக்கன் வேள்வியை வீயச்
சுளிந்தாங் கருள்செய்த தூய்மொழி யானே. சு

38. பிரளயம்

- 362 கருவரை மூடிக் கலந்தெழும் வெள்ளத்
திருவருங் கோவென் றிகல இறைவன்
ஒருவனும் நீருற ஒங்கொளி யாகி
அருவரை யாய்சின் றருள்புரிந் தானே. க
- 363 அலைகடல் ஊடறுத் தண்டத்து வாளுர்
தலைவன் எனும்பெயர் தான்றலை மேற்கொண்
டுலகார் அழற்கண் டுள்வீழா தோடி
அலைவாயில் வீழாமல் அஞ்சவென் றானே. உ

- 364 தண்கடல் வீட்ட தமரூந் தேவரும்
எண்கடல் சூழும் பிரானென் றிறைஞ்சவர்
விண்கடல் செய்தவர் மேலெழுந் தப்புறங்
கண்கடல் செய்யுங் கருத்தறி யாரே. ந
- 365 சமைக்கவல் லாணைச் சயம்புவென். நேத்தி
அமைக்கவல் லாரிவ் வுலகத்து ளாரே
திகைத்ததெண் ணீரிற் கடலொலி ஓசை
மிகைக்கொள அங்கி மிகாமைவைத் தானே. ச
- 366 பண்பழி செய்வழி பாடுசென் றப்புறங்
கண்பழி யாத கமலத் திருக்கின்ற
நண்பழி யாளனை நாடிச்சென் றச்சிரம்
விண்பழி யாத விருத்திகொண் டானே. ரு

39. சக்கரப்பேறு

- 367 மால்போ தகனென்னும் வண்மைக்கிங் காங்காரங்
கால்போதங் கையினோ டந்தரச் சக்கர
மேல்போக வெள்ளி மலைஅம் ராபதி
பார்போக மேழும் படைத்துடை யானே. க
- 368 சக்கரம் பெற்றுநல் தாமோ தரன்தானும்
சக்கரத் தன்னைத் தரிக்கவொண் ணாமையால்
மிக்கரன் தன்னை விருப்புடன் அர்ச்சிக்கத்
தக்கநற் சத்தியைத் தான்கூறு செய்ததே. உ
- 369 கூறது வாகக் குறித்துநற் சக்கரங்
கூறது செய்து கொடுத்தனன் மாலுக்குக்
கூறது செய்து கொடுத்தனன் சத்திக்குக்
கூறது செய்து தரித்தனன் கோலமே. ந
- 370 தக்கன்றன் வேள்வி தகர்த்தநல் வீரர்பால்
தக்கன்றன் வேள்வியில் தாமோ தரன்தானுஞ்
சக்கரத் தன்னைச் சசிமுடி மேல்விட
அக்கி உமிழ்ந்தது வாயுக் கரத்திலே. ச

40. எலும்புங் கபாலமும்

- 371 எலும்புங் கபாலமும் ஏந்தி எழுந்த
வலம்பன் மணிமுடி வானவ ராதி
எலும்புங் கபாலமும் ஏந்தில னாகில்
எலும்புங் கபாலமும் இற்றுமண் னாமே.

க

41. அடிமுடி தேடல்

- 372 பிரமனும் மாலும் பிரானேநான் என்னப்
பிரமன்மால் தங்கள் தம் பேதைமை யாலே
பரமன் அனலாய்ப் பரந்துமுன் நிற்க
அரனடி தேடி அரற்றுகின் றாரே.
- 373 ஆமே முலகுற நின்றஎம் அண்ணலுந்
தாமே முலகில் தழற்பிழம் பாய்நிற்கும்
வானே முலகுறும் மாமணி கண்டீன
நானே அறிந்தேன் அவன் ஆண்மை யாலே.
- 374 ஊனாய் உயிராய் உணர்வங்கி யாய்முன்னஞ்
சேனாய்வா னோங்கித் திருவுரு வாய்அண்டத்
தாணுவும் ஞாயிறுந் தண்மதி யுங்கடந்
தாண்முழு தண்டமு மாகிநின் றானே.
- 375 நின்றான் நிலமுழு தண்டத்துள் நீளியன்
அன்றே யவன்முடி வஞ்சின ராய்ந்தது
சென்றார் இருவர் திருமுடி மேற்செல
நன்றங் கழலடி நாடவொண் ணாதே.
- 376 சேவடி ஏத்துஞ் செறிவுடை வானவர்
மூவடி தாவென் றானும் முனிவரும்
பாவடி யாலே பதஞ்செய் பிரமனார்
தாவடி யிட்டுத் தலைப்பெய்து மாறே.
- 377 தானக் கமலத் திருந்த சதுமுகன்
தானக் கருங்கட லாழித் தலைவனும்
ஊனத்தின் உள்ளே உயிர்போல் உணர்கின்ற
தானப் பெரும்பொருள் தன்மைய தாமே.

க

உ

ந

சு

ரு

சு

- 378 ஆலிங் கனஞ்செய் தெழுந்த பாஞ்சடர்
மேலிங்ஙன் வைத்ததோர் மெய்ந்நெறி முன்கண்
பாலிங் கனஞ்செய் துலகம் வலம்வருங்
கோலிங் கமைஞ்சருள் கூடலு மாமே. எ
- 379 வாள்கொடுத் தாணை வழிபட்ட தேவர்கள்
ஆள்கொடுத் தெம்போல் அரணை அறிகலர்
ஆள்கொடுத் தின்பங் கொடுத்துக் கோளாகத்
தாள்கொடுத் தானடி சாரகி லாரே. அ
- 380 ஊழி வலஞ்செய்தங் கோரும் ஒருவற்கு
வாழி சதுமுகன் வந்து வெளிப்படும்
வீழித் தலைநீர் விதித்தது தாவென
ஊழிக் கதிரோன் ஒளியைவென் றானே. கூ

42. சர்வ சீருஷ்டி

- 381 ஆதியோ டந்தம் இலாத பராபரன்
போதம தாகப் புணரும் பராபரை
சோதி யதனிற் பரந்தோன்றத் தோன்றுமார்
தீதில் பரையதன் பால்திகழ் நாதமே. க
- 382 நாதத்தில் விந்துவும் நாதவிந் துக்களில்
தீதற் றகம்வந்த சிவன்சத்தி என்னவே
பேதித்து ஞானங் கிரியை பிறத்தலால்
வாதித்த விச்சையில் வந்தெழும் விந்துவே. உ
- 383 இல்லது சத்தி இடந்தனில் உண்டாகிக்
கல்லொளி போலக் கலந்துள் ளிருந்திமும்
வல்லது ஆக வழிசெய்த அப்பொருள்
சொல்லது சொல்லிடித் தூராகி தூரமே. ந
- 384 தூரத்திற் சோதி தொடர்ந்தொரு சத்தியாய்
ஆர்வத்து நாதம் அணைந்தொரு விந்துவாய்ப்
பாரச் சதாசிவம் பார்முதல் ஐந்துக்கும்
சார்வத்துச் சத்திஓர் சாத்துமா னாமே. ச

- 385 மானின்கண் வானுகி வாயு வளர்ந்திடும்
கானின்கண் நீருங் கலந்து கடினமாய்த்
தேனின்கண் ஐந்துஞ் செறிந்தைந்து பூதமாய்ப்
பூவின்கண் நின்று பொருந்தும் புவனமே. (ரு
- 386 புவனம் படைப்பான் ஒருவன் ஒருத்தி
புவனம் படைப்பார்க்குப் புத்திரர் ஐவர்
புவனம் படைப்பானும் பூமிசை யானுய்
புவனம் படைப்பானப் புண்ணியன் தானே. கா
- 387 புண்ணியன் நந்தி பொருந்தி உலகெங்கும்
தண்ணிய மாலை வளர்த்திடுஞ் சத்தியுங்
கண்ணியல் பாகக் கலவி முழுதுமாய்
மண்ணியல் பாக மலர்ந்தெழு பூவிலே. எ
- 388 நீரகத் தின்பம் பிறக்கும் நெருப்பிடை
காயத்திற் சோதி பிறக்கும்அக் காற்றிடை
ஓர்வுடை நல்லுயிர்ப் பாதம் ஒலிசத்தி
நீரிடை மண்ணின் நிலைப்பிறப் பாமே. அ
- 389 உண்டில கேழும் உமிழ்ந்தான் உடனுகி
அண்டத் தமரர் தலைவனும் ஆகியுங்
கண்டச் சதுமுகக் காரணன் தன்னொடும்
பண்டிவ் வுலகம் படைக்கும் பொருளே. கூ
- 390 ஒங்கு பெருங்கடல் உள்ளுறு வானொடும்
பாங்கார் கயிலைப் பராபரன் தானும்
வீங்குங் கமல மலர்மிசை மேலயன்
ஆங்குயிர் வைக்கும் அதுவுணர்ந் தானே. க0
- 391 காரணன் அன்பிற் கலந்தெங்கும் நின்றவன்
நாரணன் நின்ற நடுவுட லாய்நிற்கும்
பாரணன் அன்பிற் பதஞ்செய்யும் நான்முகன்
ஆரண மாய்உல காயமர்ந் தானே. கக
- 392 பயன்எளி தாம்பரு மாமணி செய்ய
நயன்எளி தாகிய நம்பன்ஒன் றுண்டு

- அயன்ஒளி யாயிருந் தங்கே படைக்கும்
பயனெளி தாம்வய னாந்தெளிந் தேனே. கஉ
- 393 போக்கும் வரவும் புனிதன் அருள்புரிந்
தாக்கமுஞ் சிந்தைய தாகின்ற காலத்து
மேக்கு மிகநின்ற எட்டுத் திசையொடுந்
தாக்குங் கலக்குந் தயாபரன் தானே. கங
- 394 நின்றாயி ராக்கு நிமலன்என் னொருயிர்
ஒன்றுயி ராக்கும் அளவை உடலுற
முன்துய ராக்கும். உடற்குந் துணையதா
நன்றுயிர்ப் பானே நடுவுநின் றானே. கச
- 395 ஆகின்ற தன்மையில் அக்கணி கொன்றையன்
வேகின்ற செம்பொனின் மேலணி மேனியன்
போகின்ற சீவன் புகுந்துட லாய்உளன்
ஆகின்ற தன்மைசெய் ஆண்டகை யானே. கரு
- 396 ஒருவன் ஒருத்தி விளையாடல் உற்றார்
இருவர் விளையாட்டும் எல்லாம் விளைக்கும்
பருவங்கள் தோறும் பயன்பல வான
திருவொன்றிற் செய்கை செகமுற்று மாமே. கசு
- 397 புகுந்தறி வான்புவ னுபதி அண்ணல்
புகுந்தறி வான்புரி சக்கரத் தண்ணல்
புகுந்தறி வான்மலர் மேலுறை புத்தேள்
புகுந்தறி யும்முடிக் காகிநின் றானே. கள
- 398 ஆணவச் சத்தியும் ஆம்அதில் ஐவருங்
காரிய காரண ஈசர் கடைமுறை
பேணிய ஐந்தொழி லால்விந்து விற்பிறந்(து)
ஆணவம் நீங்கா தவரென லாகுமே. கஅ
- 399 உற்றமுப் பாலொன்று மாயாள் உதயமா
மற்றைய முன்று மாயோ தயம்விந்து
பெற்றவள் நாதம் பரையிற் பிறத்தலால்
துற்ற பரசிவன் தொல்வினை யாட்டிதே. கக

- 400 ஆகாய மாதி சதாசிவ ராதியென்
போகாத சத்தியுட் போந்துடன் போந்தனர்
மாகாய ஈசன் அரன்மால் பிரமனும்
ஆகாயம் பூமி காண அளித்தலே. ௨௦.
- 401 அளியார் முக்கோணம் வயிந்தவந் தன்னில்
அளியார் திரிபுரை யாம்அவன் தானே
அளியார் சதாசிவ மாகி அமைவாள்
அளியார் கருமங்கள் ஐந்துசெய் வானே. ௨௧.
- 402 வாரணி கொங்கை மனோன்மணி மங்கலி
காரணி காரிய மாகக் கலந்தவள்
வாரணி ஆரணி வானவர் மோகினி
பூரணி போதாதி போதமு மாமே. ௨௨.
- 403 நின்றது தானாய் நிறைந்த மகேசுரன்
சென்றங் கியங்கும் அரன்திரு மால்வன்
மன்றது செய்யும் மலர்மிசை மேல்பன்
என்றிவ ராக இசைந்திருந் தானே. ௨௩.
- 404 ஒருவனு மேலல கேழும் படைத்தான்
ஒருவனு மேலல கேழும் அளித்தான்
ஒருவனு மேலல கேழும் துடைத்தான்
ஒருவனு மேலல கோடுயிர் தானே. ௨௪.
- 405 செந்தா மரைவண்ணன் தீவண்ணன் எம்இறை
மைந்தார் முகில்வண்ணன் மாயஞ்செய் பாசத்தும்
கொந்தார் குழலியர் கூடிய கூட்டத்தும்
அந்தார் பிறவி அறுத்துநின் றானே. ௨௫.
- 406 தேடுந் திசைஎட்டுஞ் சீவன் உடல்உயிர்
கூடும் பிறவிக் குணஞ்செய்த மாநந்தி
ஊடு மவர்தம துள்ளத்துள் ளேநின்று
நாடும் வழக்கமும் நான்அறிந் தேனே. ௨௬.

- 407 ஓராய மேஉல கேழும் படைப்பதும்
 ஓராய மேஉல கேழும் அளிப்பதும்
 ஓராய மேஉல கேழும் துடைப்பதும்
 ஓராய மேஉல கோடுயிர் தானே. உஎ
- 408 நாதன் ஒருவனும் நல்ல இருவருங்
 கோது குலத்தொடுங் கூட்டிக் குழைத்தனர்
 ஏது பணியென் றிசையும் இருவருக்
 காதி இவனே அருளுகின் றானே. உஅ
- 409 அப்பரி செண்பத்து நான்குநா றுயிரம்
 மெய்ப்பரி செய்தி விரிந்துயி ராய்நிற்கும்
 பொய்ப்பரி செய்திப் புகலும் மனிதர்கட்
 கப்பரி சேஇருள் மூடிநின் றானே. உசு
- 410 ஆதித்தன் சந்தான் அங்கிஎண் பாலர்கள்
 போதித்த வாறெவி பொங்கிய நீர்புவி
 வாதித்த சத்தாதி வாக்கு மனதிகள்
 ஒதுற்ற மாயையின் விந்துவின் உற்றதே. டு௦

43. தீதி

- 411 புகுந்துநின் றுன்வெளி யாய்இரு ளாகிப்
 புகுந்துநின் றுன்புகழ் வாய்இகழ் வாகிப்
 புகுந்துநின் றுன்உட லாய்உயி ராகிப்
 புகுந்துநின் றுன்புந்தி மன்னிநின் றானே. க
- 412 தானே திசையொடு தேவரு மாய்நிற்குந்
 தானே உடலுயிர் தத்துவ மாய்நிற்குந்
 தானே கடல்மலை யாதியு மாய்நிற்குந்
 தானே உலகில் தலைவனு மாமே. உ
- 413 உடலாய் உயிராய் உலகம தாகிக்
 கடலாய்க் கார்முகில் நீர்பொழி வானாய்
 இடையாய் உலப்பிவி எங்குந்தா னாகி
 அடையார் பெருவழி அண்ணல்நின் றானே. டு

- 414 தேடுந் திசைஎட்டுஞ் சீவன் உடல்உயிர்
கூடு மரபிற் குணஞ்செய்த மாநந்தி
ஊடும் அவர்தம துள்ளத்து னேரின்று
நாடும் வழக்கமும் நான்அறிந் தேனே. ச
- 415 தானொரு காலந் தனிச்சுட ராய்நிற்குந்
தானொரு கால்சுண்ட மாருத மாய்நிற்குந்
தானொரு காலந் தண்மழை யாய்நிற்குந்
தானொரு காலந்தண் மாயனு மாமே. ரு
- 416 அன்பும் அறிவும் அடக்கமு மாய்நிற்கும்
இன்பமும் இன்பக் கலவியு மாய்நிற்கும்
முன்புறு காலமும் ஊழியு மாய்நிற்கும்
அன்புற ஐந்தில் அமர்ந்துநின் றானே. ச
- 417 உற்று வனைவான் அவனே உலகினைப்
பெற்று வனைவான் அவனே பிறவியைச்
சுற்றிய சாலும் குடமுஞ் சிறுதூதை
மற்றும் அவனே வனையவல் லானே. எ
- 418 உள்ளுயிர்ப் பாயுட லாகிநின் றுந்நந்தி
வெள்ளுயி ராகும் வெளியாய் நிலங்கொளி
உள்ளுயிர்க் கும்உணர் வேயுட லுட்பரந்
தள்ளுயி ராவண்ணந் தாங்கிநின் றானே. அ
- 419 தாங்கருந் தன்மையுந் தானவை பல்லுயிர்
வாங்கிய காலத்து மற்றோர் பிறிதில்லை
ஒங்கி எழுமைக்கும் யோகார்த மவ்வழி
தாங்கிநின் றுனும்அத் தாரணி தானே. க
- 420 அணுகினுஞ் சேயவன் அங்கியிற் கூடி
நணுகினும் ஞானக் கொழுந்தொன்று நல்கும்
பணிகினும் பார்மிசைப் பல்லுயி ராகித்
தணிகினும் மண்ணுடல் அண்ணல்செய் வானே. க0

44. சங்காரம்

- 421 அங்கசெய் தீசன் அகலிடஞ் சுட்டது
அங்கசெய் தீசன் அலைகடற் சுட்டது
அங்கசெய் தீசன் அசுரரைச் சுட்டது
அங்கியல் வீசற்குக் கைஅம்பு தானே. க
- 422 இலயங்கள் மூன்றினும் ஒன்றுகற் பாந்த
நிலையன் றழிந்தமை நின்றணர்ந் தேனல்
உலைதந்த மெல்லரி போலும் உலகம்
மலைதந்த மானிலந் தான்வெந் ததுவே. உ
- 423 பதஞ்செய்யும் பாடும் பனிவரை எட்டும்
உதஞ்செய்யும் ஏழ்கடல் ஒதம் முதலாந்
குதஞ்செய்யும் அங்கி கொளுவியா காசம்
விதஞ்செய்யும் நெஞ்சில் வியப்பில்லை தானே. ந
- 424 கொண்டல் வரைநின் றிழிந்த குலக்கொடி
அண்டத்துள் ஊறி யிருந்தெண் டிரையாகி
ஒன்றின் பதஞ்செய்த ஒம்என்ற அப்புறக்
குண்டத்தின் மேல்அங்கி கோலிக்கொண் டானே. ச
- 425 நித்தசங் காரம் உறக்கத்து நீள்முடம்
வைத்தசங் காரமுஞ் சாக்கிரா தீதமாஞ்
சுத்தசங் காரந் தொழிலற்ற கேவலம்
உய்த்தசங் காரம் பரன்அருள் உண்மையே. ரு
- 426 நித்தசங் காரம் இரண்டிடல் நீவுதல்
வைத்தசங் காரமும் மாயாசங் காரமாஞ்
சுத்தசங் காரம் மனாதீதந் தோய்வுறல்
உய்த்தசங் காரஞ் சிவன்அருள் உண்மையே. சூ
- 427 நித்தசங் காரங் கருவிடர் நீக்கினால்
ஓத்தசங் காரம் உடலுயிர் நீவுதல்
சுத்தசங் காரம் அதிகத்துட் டோய்வுறல்
உய்த்தசங் காரம் பரனருள் உண்மையே. எ

45. திரோபவம்

63

- 428 நித்தசங் காரமும் நீடினைப் பாற்றலின்
வைத்தசங் காரமும் மன்னும் அனாதியிற்
சுத்தசங் காரமுந் தோயாப் பரன் அருள்
உய்த்தசங் காரமும் நாலாம் உதிக்கிலே. அ
- 429 பாழே முதலா எழும்பயிர் அப்பயிர்
பாழாய் அடங்கினும் பண்டைப்பாழ் பாழாகா
வாழாச்சங் காரத்தின் மாலயன் செய்தியாம்
பாழாம் பயிராய் அடங்கும்அப் பாழிலே. கூ
- 430 தீயவைத் தார்மின்கள் சேரும் வினைதனை
மாயவைத் தான்வைத்த வன்பதி ஒன்றுண்டு
காயம்வைத் தான்கலந் தெங்கும் நினைப்பதோர்
ஆயம்வைத் தானுணர் வாரவைத் தானே. கோ

45. திரோபவம்

- 431 உள்ளத் தொருவனை உள்ளுறு சோதியை
உள்ளம்விட் டோரடி நீங்கா ஒருவனை
உள்ளமுந் தானும் உடனே இருக்கினும்
உள்ளம் அவனை உருவறி யாதே. க
- 432 இன்பப் பிறவி படைத்த இறைவனுந்
துன்பஞ்செய் பாசத் துயருள் அடைத்தனன்
என்பிற் கொளுவி இசைந்துறு தோற்றசை
முன்பிற் கொளுவி முடிசுவ தாமே. உ
- 433 இறையவன் மாதவன் இன்பம் படைத்த
மறையவன் மூவரும் வந்தாடன் கூடி
இறையவன் செய்த இரும்பொறி யாக்கை
மறையவன் வைத்த பரிசறி யாதே. டு
- 434 காண்கின்ற கண்ணொளி காதல்செய் தீசனை
ஆண்பெண் அலியுரு வாய்நின்ற ஆதியை
ஊண்படு நாவுடை நெஞ்சம் உணர்ந்திட்டுச்
சேண்படு பொய்கைச் செயலனை யாதே. ச

64

திருமந்திரம்-இரண்டாம் தந்திரம்

- 435 தெருளும் உலகிற்குந் தேவர்க்கும் இன்பம்
அருளும் வகைசெய்யும் ஆதிப் பிரானுஞ்
சுருளுஞ் சுடருறு தூவெண் சுடரும்
இருளும் அறநின் றிருட்டறை யாமே. ரு
- 436 அரைக்கின் றருள்தரும் அங்கங்கள் ஓசை
உரைக்கின்ற ஆசையும் ஒன்றொடொன் றெவ்வாப்
பாக்கும் உருவமும் பாரகந் தானாய்க்
காக்கின் றவைசெய்த காண்டகை யானே. கா
- 437 ஒளித்துவைத் தேனுள் ளுறவுணர்ந் தீசனை
வெளிப்பட்டு நின்றருள் செய்திடு மீண்டே
களிப்பொடுங் காதன்மை என்னும் பெருமை
வெளிப்பட் டிறைஞ்சினும் வேட்சியு மாமே. எ
- 438 நின்றது தானாய் நிறைந்த மகேசுரன்
சென்றங் கியங்கி யான்திரு மாலவன்
நன்றது செய்யும் மலர்மிசை மேலயன்
என்றிவ ராகி இசைந்திருந் தானே. அ
- 439 ஒருங்கிய பாசத்துள் உத்தம சித்தின்
இருங்கரை மேலிருந் தின்புற நாடி
வருங்கரை ஓரா வகையினிற் கங்கை
அருங்கரை பேணில் அழுக்கற லாமே. கா
- 440 மண்ணென்று தான்பல நற்கல மாயிடும்
உண்ணின்ற யோனிகட் கெல்லாம் ஒருவனே
கண்ணென்று தான்பல காணுந் தனைக்காணு
அண்ணலும் இவ்வண்ண மாகிநின் றானே. க

46. அநுக்கிரகம்

- 441 எட்டுத் திசையும் எறிகின்ற காற்றொடு
வட்டத் திரையனல் மாநிலம் ஆகாயம்
ஒட்டி உயிர்நிலை என்னும் இக் காயப்பை
கட்டி அமிழ்ப்பன் கண்ணுதல் காணுமே. க

46. அங்குரகம்

65

- 442 உச்சியில் ஓங்கி ஓளிதிகழ் நாதத்தை
நச்சியே இன்பங்கொள் வாரக்கு நமன் இல்லை
விச்சும் விரிசுடர் மூன்றும் உலகுக்குத்
தச்ச மவனே சமைக்கவல் லானே. ௨
- 443 குசவன் திரிகையில் ஏற்றிய மண்ணைக்
குசவன் மனத்துற்ற தெல்லாம் வனைவன்
குசவனைப் போல்எங்கள் கோன்நந்தி வேண்டில்
அசைவில் உலகம் அதுஇது வாமே. ௩
- 444 விடையுடை யான்விகிர் தன்மிகு பூதப்
படையுடை யான்பரி சேஉல காக்குங்
கொடையுடை யான்குணம் எண்குண மாகுஞ்
சடையுடை யான்சிந்தை சார்ந்தநின் றானே. ௪
- 445 உகந்துநின் றேபடைத் தான்உல கேழும்
உகந்துநின் றேபடைத் தான்பல ஊழி
உகந்துநின் றேபடைத் தான்ஐந்து பூதம்
உகந்துநின் றேஉயிர் ஊன்படைத் தானே. ௫
- 446 படைத்துடை யான்பண் லெகங்கள் ஏழும்
படைத்துடை யான்பல தேவரை முன்னே
படைத்துடை யான்பல சீவரை முன்னே
படைத்துடை யான்பர மாகிநின் றானே. ௬
- 447 ஆதி படைத்தனன் ஐம்பெரும் பூதம்
ஆதி படைத்தனன் ஆசில்பல் ஊழி
ஆதி படைத்தனன் எண்ணிவி தேவரை
ஆதி படைத்தவை தாங்கிநின் றானே. ௭
- 448 அகன்றான் அகலிடம் ஏழுமொன் றுகி
இவன்ற னென்னின் றெளியனும் அல்லன்
சிவன்றான் பலபல சீவனும் ஆகி
நவின்றான் உலகுறு நம்பனு மாமே. ௮

449 உண்ணின்ற சோதி உறநின்ற ஒருடல்
விண்ணின் தமரர் விரும்பும் விழுப்பொருள்
மண்ணின்ற வாணோர் புகழ்திரு மேனியன்
கண்ணின்ற மாமணி மாபோத மாமே.

க

450 ஆரும் அறியாத அண்டத் திருவுருப்
பார்முத லாகப் பயிலுங் கடத்திலே
நீரினிற பால்போல நிற்கின்ற நேர்மையைச்
சோராமற் காணுஞ் சுகம்அறிந் தேனே.

க0

47. கர்ப்பக்கிரியை

451 ஆக்குகின் றுன்முன் பிரிந்த இருபத்தஞ்
சாக்குகின் றுனவ னாதிகம் ஆருயிர்
ஆக்குகின் றுன்கர்ப்பக் கோளகை யுள்ளிருந்
தாக்குகின் றுன்அவன் ஆவ தறிந்தே.

க

452 அறிகின்ற மூலத்தின் மேல்அங்கி அப்புச்
செறிகின்ற ஞானத்துச் செந்தாள் கொளுவிப்
பொறைநின்ற இன்னுயிர் போந்துற நாடிப்
பறிகின்ற பத்தெனும் பாரஞ்செய் தானே.

உ

453 இன்புறு காலத் திருவார்முன் பூறிய
துன்புறு பாசத் துயர்மனை வானுளன்
பண்புறு காலமும் பார்மிசை வாழ்க்கையும்
அன்புறு காலத் தமைத்தொழிந் தானே.

க

454 கருவை ஒழிந்தவர் கண்டநால் மூவேழ்
புருடன் உடலில் பொருந்துமற் றோரார்
திருவின் கருக்குழி தேடிப் புகுந்த
துருவம் இரண்டாக ஓடி விழுந்ததே.

ச

455 விழுந்தது விங்கம் விரிந்தது யோனி
ஒழிந்த முதல்ஐந்தும் ஈரைந்தோ டேறிப்
பொழிந்த புனல்பூதம் போற்றுங் கரணம்
ஒழிந்த துதல்உச்சி உள்ளே ஒளித்ததே.

ரு

- 456 பூவின் மணத்தைப் பொருந்திய வாயுவுந்
தாவி உலகில் தரிப்பித்த வாறுபோல்
மேவிய சீவனில் மெல்லனீள் வாயுவுந்
கூவி அவிமுந் குறிக்கொண்ட போதே. க
- 457 போகின்ற எட்டுப் புகுகின்ற பத்தெட்டு
மூழ்கின்ற முத்தனும் ஒன்பது வாய்தலும்
நாகமும் எட்டுடன் நாலு புரவியும்
பாகன் விபானென்ற பன்றியு மாமே. எ
- 458 ஏற எதிர்க்கில் இறையவன் றுனாகும்
மாற எதிர்க்கில் அரியவன் றுனாகும்
நேரொக்க வைக்கின் நிகர்போதத் தானாகும்
பேரொத்த மைந்தனும் பேரா சாளுமே. அ
- 459 ஏயங் கலந்த இருவர்தஞ் சாயத்துப்
பாயுந் கருவும் உருவா மெனப்பல
காயங் கலந்தது காணப் பதிந்தபின்
மாயங் கலந்த மனோலய மானதே. க
- 460 கர்ப்பத்துக் கேவல மாயாள் கிளைக்கட்ட
நிற்குந் துரியமும் பேதித்து நினைவெழ
வற்புறு காமியம் எட்டாதல் மாயேயஞ்
சொற்புறு தூய்மறை வாக்கினஞ் சொல்லே. க
- 461 என்பால் மிடைந்து நரம்பு வரிக்கட்டிச்.
செம்பால் இறைச்சி திருந்த மனைசெய்து
இன்பால் உயிர்நிலை செய்த இறையோங்கும்
நன்பால் ஒருவனை நாடுகின் நேனே. க
- 462 பதஞ்செய்யும் பால்வண்ணன் மேனிப் பகலோன்
இதஞ்செய்யு மொத்துடல் எங்கும் புகுந்து
குதஞ்செய்யும் அங்கியின் கோபந் தணிப்பான்
விதஞ்செய்யு மாறே விதித்தொழிந் தானே. க
- 463 ஒழிபல செய்யும் வினையுற்ற நாளே
வழிபல னீரடி வைத்தெழு வாங்கிப்

பழிபல செய்கின்ற பாசக் கருவைச்
சுழிபல வாங்கிச் சுடாமல்வைத் தானே.

கந

464 சுக்கில நாடியில் தோன்றிய வெள்ளியும்
அக்கிர மத்தே தோன்றும்வ் வியோனியும்
புக்கடும் எண்ணிரல் புறப்பட்டு நால்கிரல்
அக்கரம் எட்டும்எண் சாணது வாகுமே.

கச

465 போகத்துள் ஆங்கே புகுந்த புனிதனுங்
கோசத்துள் ஆகங் கொணர்ந்த கொடைத்தொழில்
ஏகத்துள் ஆங்கே இரண்டெட்டு மூன்றைந்து
மோகத்துள் ஆங்கொரு முட்டைசெய் தானே.

கரு

466 பிண்டத்தில் உள்ளுறு பேதைப் புலன்ஐந்தும்
பிண்டத்தி னூடே பிறந்து மரித்தது
அண்டத்தின் உள்ளுறு சீவனும் அவ்வகை
அண்டத்து நாதத் தமர்ந்திடுந் தானே.

கசு

467 இலைப்பொறி யேற்றி யெனதுடல் ஈசன்
துலைப்பொறி யிற்கரு ஐந்துட னாட்டி
நிலைப்பொறி முப்பது நீர்மை கொளுவி
உலைப்பொறி ஒன்பதில் ஒன்றுசெய் தானே.

கள

468 இன்புற் றிருவர் இசைவித்து வைத்தமண்
துன்பக் கலசம் அணைவான் ஒருவனே
ஒன்பது நீர்ச்சால் கலசம் பதினெட்டு
வெந்தது சூளை விளைந்தது தானே.

கஅ

469 அறியீ ருடம்பினி லாகிய வாறும்
பிறியீ ரதனிற் பெருகுங் குணங்கள்
செறியீ ரவற்றினுட் சித்திகள் இட்ட
தறியீ ரைந்தினு ளானது பிண்டமே.

கசு

470 உடல்வைத்த வாறும் உயிர்வைத்த வாறும்
மடைவைத்த ஒன்பது வாய்தலும் வைத்துத்
திடம்வைத்த தாமரைச் சென்னியுள் அங்கிக்
கடைவைத்த ஈசனைக் கைகலந் தேனே.

உஓ

- 471 கேட்டுநின் றேன்எங்குங் கேடில் பெருஞ்சுடர்
மூட்டுகின் றுன்முதல் யோனி மயனவன்
கூட்டுகின் றுன்குழம் பின்கரு வையுரு
நீட்டிநின் றுகத்து நேர்ப்பட்ட வாறே. ௨௧
- 472 பூவுடன் மொட்டுப் பொருந்த அலர்ந்தபின்
காவுடைத் தீபங் கலந்து பிறந்திடும்
நீரிடை நின்ற குமிழி நிழலதாய்ப்
பாருடல் எங்கும் பரந்தெட்டும் பற்றுமே. ௨௨
- 473 எட்டினுள் ஐந்தாகும் இர்திரி யங்களுங்
கட்டிய மூன்று கரணமு மாய்விடும்
ஒட்டிய பாச உணர்வென்னுங் காயப்பை
கட்டி அவிழ்த்திடுங் கண்ணுதல் காணுமே. ௨௩
- 474 கண்ணுதல் நாமங் கலந்துடம் பாயிடைப்
பண்ணுதல் செய்து பசுபாசம் நீங்கிட
எண்ணிய வேதம் இசைந்த பரப்பினை
மண்முத லாக வகுத்துவைத் தானே. ௨௪
- 475 அருளல்ல தில்லை அரனவன் அன்றி
அருளில்லை யாதலி னவ்வோர் உயிரைத்
தருகின்ற போதிரு கைத்தாயர் தம்பால்
வருகின்ற நண்பு வகுத்திடுந் தானே. ௨௫
- 476 வகுத்த பிறவியை மா துநல் லாளுந்
தொகுத்திருள் நீக்கிய சோதி யவனும்
பகுத்துணர் வாகிய பல்லுயிர் எல்லாம்
வகுத்துள்ளும் நின்றதோர் மாண்பது வாமே. ௨௬
- 477 மாண்பது வாக வளர்கின்ற வன்னியுங்
காண்பது ஆண்பெண் அலியெனுங் கற்பனை
பூண்பது மாதா பிதாவழி போலவே
ஆம்பதி செய்தானச் சோதிதன் ஆண்மையே. ௨௭
- 478 ஆண்மிகல் ஆணாகும் பெண்மிகற் பெண்ணாகும்
பூணிரண் டொத்துப் பொருந்தில் அலியாகுந்

தாண்மிகு மாகில் தரணி முழுதாளும்
பாணவ மிக்கிடில் பாய்ந்ததும் இல்லையே.

உஅ.

479 பாய்ந்தபின் னஞ்சோடில் ஆயுளும் நூறாகும்
பாய்ந்தபின் னாலோடில் பாரினில் எண்பதாம்
பாய்ந்திடும் வாயுப் பகுத்தறிந் திவ்வகை
பாய்ந்திடும் யோகிக்குப் பாய்ச்சலு மாமே.

உக.

480 பாய்கின்ற வாயுக் குறையிற் குறளாகும்
பாய்கின்ற வாயு விளைக்கின் முடமாகும்
பாய்கின்ற வாயு நடுப்படிற் கூறாகும்
பாய்கின்ற வாயுமா தர்க்கில்லைப் பார்க்கிலே.

உ௦.

481 மாதா உதரம் மலமிகில் மந்தனும்
மாதா உதரம் சலமிகில் மூங்கையாம்
மாதா உதரம் இரண்டொக்கில் கண்ணில்லை
மாதா உதரத்தில் வந்த குழவிக்கே.

உக.

482 குழவியும் ஆனும் வலத்தது வாகில்
குழவியும் பெண்ணும் இடத்தது வாகில்
குழவியும் இரண்டாம் அபான னெதிர்க்கில்
குழவி அலியாகுங் கொண்டகால் ஒக்கிலே.

உஉ.

483 கொண்டநல் வாயு இருவர்க்கும் ஒத்தெழில்
கொண்ட குழவியுங் கோமள மாயிடுங்
கொண்டநல் வாயு இருவர்க்குங் குழறிடில்
கொண்டதும் இல்லையாங் கோல்வளை யாட்கே.

உ௩.

484 கோல்வளை உந்தியிற் கொண்ட குழவியுந்
தால்வளை யுள்ளே தயங்கிய சோதிபாம்
பால்வளர்ந் துள்ளே பகலவன் பொன்னுருப்
போல்வளர்ந் துள்ளே பொருந்தரு வாமே.

உ௪.

485 உருவம் வளர்ந்திடும் ஒண்டிங்கள் பத்திற்
பருவம தாகவே பாரினில் வந்திடும்
மருவி வளர்ந்திடு மாயையி னாலே
அருவம தாவதிங் காரறி வாரே.

உ௫.

- 486 இட்டான் அறிந்திலன் ஏற்றவன் கண்டிலன்
தட்டான் அறிந்தும் ஒருவர்க் குரைத்திலன்
பட்டாங்கு சொல்லும் பரமனும் அங்குளன்
கெட்டேன் இம்மாயையின் கீழ்மையெவ் வாறே. ௩௬
- 487 இன்புற நாடி இருவருஞ் சந்தித்துத்
துன்புறு பாசத்தில் தோன்றி வளர்ந்தபின்
முன்புற நாடி நிலத்தின்முன் தோன்றிய
தொன்புற நாடிநின் றோதலு மாமே. ௩௭
- 488 குயிர்குஞ்சு முட்டையைக் காக்கைக் கூட்டிப்பால்
அயிர்ப்பின்றிக் காக்கை வளர்க்கின் றதுபோல்
இயக்கில்லைப் போக்கில்லை யேனென்ப தில்லை
மயக்கத்தால் காக்கை வளர்க்கின்ற வாறே. ௩௮
- 489 முதற்கிழங் காய்முளை யாய்அம் முளைப்பின்
அதற்புத லாய்ப்பல மாய்நின் றளிக்கும்
அதற்கது வாய்இன்ப மாவது போல
அதற்கது வாய்நிற்கும் ஆதிப் பிரானே. ௩௯
- 490 ஏனோர் பெருமைய னாகிலும் எம்பிறை
ஊனே சிறுமையுள் உட்கலந் தங்குளன்
வானோர் அறியும் அளவல்ல மாதேவன்
தானே அறியுந் தவத்தினி னுள்ளே. ௪௦
- 491 பரத்திற் கரைந்து பதிர்தநற் காயம்
உருத்தரித் திவ்வுடல் ஒங்கிட வேண்டித்
திரைக்கடல் உப்புத் திரண்டது போலத்
திரித்துப் பிறக்குந் திருவரு ளாலே. ௪௧

48. மூவகைச்சீவ வர்க்கம்

- 492 சத்தி சிவன்வினா யாட்டால் உயிராக்கி
ஒத்த இருமாயா கூட்டத் திடைபூட்டிச்
சுத்தம் தாகுந் துரியம் பிரிவித்துச்
சித்தம் புகுந்து சிவமய மாக்குமே. ௪௨

- 493 விஞ்ஞானர் நால்வரு மெய்ப்பிரள யாகலத்
தஞ்ஞானர் மூவருந் தாங்கு சகலத்தின்
அஞ்ஞானர் மூவரு மாகும் பதினமராம்
விஞ்ஞான ராதியர் வேற்றுமை தானே. உ
- 494 விஞ்ஞானர் கேவலத் தாரது விட்டவர்
தஞ்ஞானர் அட்டவித் தேசராஞ் சார்ந்துளோர்
எஞ்ஞானர் ஏழ்கோடி மந்திர நாயகர்
மெய்ஞ்ஞானர் ஆணவம் விட்டுநின் றாரே. க
- 495 இரண்டா வதில்முத்தி எய்துவர் அத்தனை
இரண்டாவ துள்ளே இருமல பெத்தர்
இரண்டாகு நூற்றெட்டு ருத்திரர் என்பர்
முரண்சேர் சகலத்தர் மும்மலத் தாரே. ச
- 496 பெத்தத்த சித்தொடு பேண்முத்தச் சித்தது
ஒத்திட் டிரண்டிடை யூடுற்றார் சித்துமாய்
மத்தது மும்மலம் வாட்டுகை மாட்டாதார்
சத்தத் தமிழ்ந்து சகலத்து ளாரே. டு
- 497 சிவமாகி ஐவகைத் தின்மலஞ் செற்றோர்
அவமாகார் சித்தர் முத்தார்தத்து வாழ்வார்
பவமான தீர்வோர் பசுபாசம் அற்றோர்
நவமான தத்துவம் நாடிக்கண் டோரே. க
- 498 விஞ்ஞானர் ஆணவ கேவல மேவுவோர்
விஞ்ஞானர் மாயையில் தங்கும் இருமலர்
அஞ்ஞானர் அச்சக லத்தர் சகலராம்
விஞ்ஞான ராதிகள் ஒன்பான்வே றுயிர்களே. எ
- 499 விஞ்ஞான கன்மத்தால் மெய்யகங் கூடிய
அஞ்ஞான கன்மத்தி னுல்கவர் யோனிபுக்
கெஞ்ஞான மெய்திண்டி யேயிடை யிட்டுப்போய்
மெஞ்ஞான ராகிச் சிவமேவல் உண்மையே. அ

50. அபாத்திரம்

73

- 500 ஆணவந் துற்ற வவித்தா நனவற்றோர்
காணிய விந்துவா நாத சகலாதி
ஆணவ மாதிரி யடைந்தோ ரவரன்றே
சேனுயர் சத்தி சிவதத்துவ மாமே.

49. பாத்திரம்

- 501 திலமத் தனையே சிவஞானிக் கீந்தால்
பலமுத்தி சித்தி பரபோக முந்தரும்
நிலமத் தனைபொன்னை நின்முடர்க் கீந்தால்
பலமற் றேபர போகமுங் குன்றுமே.
- 502 கண்டிருந் தாருயிர் உண்டிடுங் காலனைக்
கொண்டிருந் தாருயிர் கொள்ளுங் குணத்தனை
நன்றுணர்ந் தார்க்கருள் செய்திடு நாதனைச்
சென்றுணர்ந் தார்சிலர் தேவரு மாமே.
- 503 கைவிட்டி லேன்கரு வாகிய காலத்து
மெய்விட்டி லேன்விகிர் தன்னடி தேடுவன்
பொய்விட்டு நானே புரிசடை யானடி
நெய்விட் டிலாத விடிஞ்சிலு மாமே.
- 504 ஆவன ஆவ் அழிவ அழிவன
போவன போவ புகுவ புகுவன
காவலன் பேர்நந்தி காட்டித்துக் கண்டவன்
ஏவன செய்யும் இளங்களை யோனே.

50. அபாத்திரம்

- 505 கோல வறட்டைக் குனிந்து குளகிட்டுப்
பாலைக் கறந்து பருகுவ தேயொக்குஞ்
சீலமும் நோன்பும் இலாதவர்க் கீந்தது
காலங் கழிந்த பயிரது ஆகுமே.
- 506 ஈவது யோக இயம நியமங்கள்
சார்வ தறிந்தன்பு தங்கு மவர்க்கன்றி
ஆவ தறிந்தன்பு தங்கா தவர்களுக்
கீவ பெரும்பிழை யென்றுகொ ளீரே.

74

திருமந்திரம்-இரண்டாம் தந்திரம்

507 ஆமர் றறியான் அதிபஞ்ச பாதகன்
தோமாரும் ஈசற்குந் தூய குரவற்குங்
காமாதி விட்டோர்க்குந் தரல்தந்து கற்பிப்போன்
போமா நாகிற் புகான்போதங் கற்கவே. ந.

508 மண்மலை யத்தனை மாதனம் ஈயினும்
அண்ணல் இவனென்றே யஞ்சலி யத்தனாய்
எண்ணி யிறைஞ்சாதார்க் கீந்த இருவரும்
நண்ணுவர் ஏழா நாகக் குழியிலே. ச.

51. தீர்த்தம்

509 உள்ளத்தின் உள்ளே உளபல தீர்த்தங்கள்
மெள்ளக் குடைந்துநின் றுடார் வினைகெடப்
பள்ளமும் மேடும் பரந்து திரிவரே
கள்ள மனமுடைக் கல்வியி லோரே. க.

510 தளியறி வாளர்க்குத் தண்ணிதாய்த் தோன்றுங்
குளியறி வாளர்க்குக் கூடவும் ஒண்ணான்
வளியறி வாளர்க்கு வாய்க்கிலும் வாய்க்குந்
தெளியறி வாளர்தஞ் சிந்தையு ளானே. உ.

511 உள்ளத்தின் உள்ளே உணரும் ஒருவனைக்
கள்ளத்தி னொருங் கலந்தறி வார்இல்லை
வெள்ளத்தை நாடி விடுமவர் தீவினைப்
பள்ளத்தி லிட்டோர் பந்தருள் ளானே. ந.

512 அறிவார் அமர்கள் ஆதிப் பிரானைச்
செறிவா னுறைபதஞ் சென்று வலங்கொள்
மறியார் வளைக்கை வருபுனற் கங்கைப்
பொறியார் புனல்மூழ்கப் புண்ணிய ராமே. ச.

513 கடலிற் கெடுத்துக் குளத்தினிற் காண்டல்
உடலுற்றுத் தேவோர் தம்மையொப் பாரிவர்
திடமுற்ற நந்தி திருவரு ளாற்சென்
றுடலிற் புகுந்தமை ஒன்றறி யாரே. ந.

- 514 கலந்தது நீர துடம்பிற் கறுக்குங்
கலந்தது நீர துடம்பிற் சிவக்குங்
கலந்தது நீர துடம்பில் வெளுக்குங்
கலந்தது நீர்நிலங் காற்றது வாமே.

52. திருக்கோயிலழிவு

- 515 தாவர லிங்கம் பறித்தொன்றில் தாபித்தால்
ஆவதன் முன்னே அரசு நிலைகெடுஞ்
சாவதன் முன்னே பெருநோய் அடுத்திடுங்
காவலன் போர்நந்தி கட்டுரைத் தானே.

- 516 கட்டுவித் தார்மதிற் கல்லொன்று வாங்கிடி
வெட்டுவிக் கும்அபி டேகத் தரசரை
முட்டுவிக் கும்முனி வேதிய ராயினும்
வெட்டுவித் தேவிடும் விண்ணவன் ஆணையே.

- 517 ஆற்றரு நோய்மிக் கவனி மழையின்றிப்
போற்றரு மன்னரும் போர்வலி குன்றுவர்
சுற்றுதைத் தான்திருக் கோயில்க ளெல்லாஞ்
சாற்றிய பூசைகள் தப்பிடித் தானே.

- 518 முன்னவ னார்கோயில் பூசைகள் முட்டிடி
மன்னர்க்குத் திங்குள வாரி வளங்குன்றுங்
கன்னங் களவு மிகுத்திடுங் காசினி
என்னரு நந்தி எடுத்துரைத் தானே.

- 519 பேர்கொண்ட பார்ப்பான் பிரான்தன்னை அர்ச்சித்தாற்
போர்கொண்ட வேந்தர்க்குப் பொல்லா வியாதியாம்
பார்கொண்ட நாட்டுக்குப் பஞ்சமு மாமன்றே
சீர்கொண்ட நந்தி தெரிந்துரைத் தானே.

53. அதோமுக தேரிசனம்.

- 520 எம்பெரு மான்இறை வாழுறை யோஎன்று
வம்பவிழ் வானோர் அசுரன் வலிசொல்ல
அம்பவள மேனி அறுமுகன் போயவர்
தம்பகை கொல்லென்ற தற்பான் தானே.

521 அண்டமொ டெண்டிசை தாங்கும் அதோமுகங்
கண்டங் கறுத்த கருத்தறி வாரில்லை
உண்டது நஞ்சென் றுரைப்பர் உணர்விலோர்
வெண்டலை மாலை விரிசடை யோற்கே. ௨

522 செய்தான் அறியுஞ் செழுங்கடல் வட்டத்துப்
பொய்யே யுரைத்துப் புகழும் மனிதர்கள்
மெய்யே யுரைக்கில் விண்ணோர் தொழச்செய்வன்
மைதாழ்ந் திலங்கு மிடறுடை யோனே. ௩

523 நந்தி எழுந்து நடுவுற ஒங்கிய
செந்திக் கலந்துட் சிவனென நிற்கும்
முந்திக் கலந்தங் குலகம் வலம்வரும்
அந்தி இறைவன் அதோமுக மாமே. ௪

524 அதோமுகங் கீழண்ட மான புராணன்
அதோமுகத் தன்னொடும் எங்கு முயலுஞ்
சதோமுகத் தொன்மலர்க் கண்ணிப் பிரானும்
அதோமுகன் ஊழித் தலைவனு மாமே. ௫

525 அதோமுக மாமல ராயது கேளும்
அதோமுகத் தாலொரு தூறிய் விரிந்து
அதோமுக மாகிய அந்தமில் சத்தி
அதோமுக மாகி அமர்ந்திருந் தானே. ௬

54. சிவநிந்தை

526 தெளிவுறு ஞானத்துச் சிந்தையின் உள்ளே
அளிவுறு வாரம ராபதி நாடி
எளியனென் றீசனை நீசர் இகழில்
கிளியொன்று பூஞ்செயிற் கீழ்து வாகுமே. ௧

527 முனிந்தவர் வானவர் தானவர் எல்லாம்
வினிந்தவர் மெய்க்கின்ற ஞானம் உணரார்
அனிந்தமு தூறிய ஆதிப் பிரானைத்
தனிந்தவர்க் கல்லது தாங்கலுண் னாதே. ௨

528 அப்பகையாலே அசுரருந் தேவரும்
நற்பகை செய்து நடுவே முடிந்தனர்
எப்பகை யாகிலும் எய்தார் இறைவனைப்
பொய்ப்பகை செய்யினும் ஒன்றுபத் தாமே.

529 போகமும் மாதர் புலவி யதுநினைந்
தாகமும் உள்கலந் தங்குள னாதலில்
வேதிய ராயும் விகிர்ந்தனம் என்கின்ற
நீதியுள் ஈசன் நினைப்பொழி வாரே.

55. குரு நீந்தை

530 பெற்றிருந் தாரையும் பேணுந் கயவர்கள்
உற்றிருந் தாரை உளைவன சொல்லுவர்
கற்றிருந் தார்வழி உற்றிருந் தாரவர்
பெற்றிருந் தாரன்றி யார்பெறும் பேறே.

531 ஓரெழுத் தொருபொருள் உணரக் கூறிய
சீரெழுத் தாளரைச் சிதையச் செப்பினோர்
ஊரிடைச் சுணங்கனாய்ப் பிறந்தங் கோருகம்
வாரிடைக் கிருமியாய் மாய்வர் மண்ணிலே.

532 பத்தினி பத்தர்கள் தத்துவ ஞானிகள்
சித்தங் கலங்கச் சிதைவுகள் செய்தவர்
அத்தமும் ஆவியும் ஆண்டொன்றில் மாண்டிடுஞ்
சத்தியம் ஈது சதாநந்தி ஆணையே.

533 மந்திரம் ஓரெழுத் துரைத்த மாதவர்
சிந்தையில் நொந்திடத் தீமைகள் செய்தவர்
நுந்திய சுணங்கனாய்ப் பிறந்து நூறுரு
வந்திடும் புலையராய் மாய்வர் மண்ணிலே.

534 ஈச னடியார் இதயங் கலங்கிடத்
தேசமும் நாடுஞ் சிறப்பும் அழிந்திடும்
வாசவன் பீடமும் மாமன்னர் பீடமும்
நாசம தாகுமே நந்நந்தி யானையே.

- 535 சன்மார்க்க சற்குருச் சந்நிதி பொய்வரின்
நன்மார்க்க முங்குன்றி ஞானமுந் தங்காது
தொன்மார்க்க மாய துறையும் மறந்திட்டுப்
பன்மார்க்க முங்கெட்டுப் பஞ்சமு மாமே. க
- 536 கைப்பட்ட மாமணி தானிடை கைவிட்டு
மெய்ப்பட்ட கல்லைச் சுமப்போன் விதிபோன்றுங்
கைப்பட்ட நெய்பால் தயிர்நிற்கத் தானறக்
கைப்பிட்டுண் பான்போன்றும் கன்மிஞானிக் கொப்பே.

56. மயேசுரநிந்தை

- 537 ஆண்டான் அடியவ ரார்க்கும் விரோதிகள்
ஆண்டான் அடியவர் ஐயமேற் றுண்பவர்
ஆண்டான் அடியாரை வேண்டாது பேசினோர்
தாந்தாம் விழுவது தாழ்நர காகுமே. க
- 538 ஞானியை நிந்திப் பவனும் நலனென்றே
ஞானியை வந்திப் பவனுமே நல்வினை
யான கொடுவினை தீர்வா ரவன்வயம்
போன பொழுதே புகுஞ்சிவ போகமே. உ

57. போறையுடைமை

- 539 பற்றின் றார்நெஞ்சிற் பல்விதான் ஒன்றுண்டு
முற்றிக் கிடந்தது மூக்கையும் நாவையுந்
தெற்றிக் கிடந்து சிதைக்கின்ற சிந்தையுள்
வற்றா தொழிவது மாகமை யாமே. க
- 540 ஓலக்கஞ் சூழ்ந்த உலப்பிலி தேவர்கள்
பாலொத்த மேனியன் பாதம் புணிந்துய்ய
மாலுக்கும் ஆதிப் பிரமற்கும் மன்னவன்
ஞாலத் திவன்மிக நல்லனென் றுரே. உ
- 541 ஞானம் வினைந்தவர் நம்மிட மன்னவர்
சேனை வளைந்து திசைதொறுங் கைதொழ
ஊனை வினைத்திடும் உம்பர்தம் ஆதியை
ஏனை வளைந்தருள் எட்டலு மாமே. க

542 வல்வகை யாலும் மனையிலும் மன்றிலும்
பல்வகை யாலும் பயிற்றிப் பதஞ்செய்யுங்
கொல்லையி னின்று குதிகொள்ளுங் கூத்தனுக்
கெல்லையி லாத விலயமுண் டாமே.

58. பெரியாரைத் துணைக்கோடல்

543 ஓடவல் லார்தம ரோடு நடாவுவன்
பாடவல் லாரொலி பார்மிசை வாழ்வன்
தேடவல் லார்க்கருள் தேவர் பிரானெடுங்
கூடவல் லாரடி கூடுவன் யானே.

544 தாமிடர்ப் பட்டுத் தளிர்போல் தயங்கினும்
மாமனத் தங்கன்பு வைத்த திலையாகும்
நீயிடர்ப் பட்டிருந் தென்செய்வாய் நெஞ்சமே
போமிடத் தென்னெடும் போதுகண் டாயே.

545 அறிவார் அமரர் தலைவனை நாடிச்
செறிவார் பெறுவர் சிலர்தத் துவத்தை
நெறிதான் மிகமிக நின்றருள் செய்யும்
பெரியா ருடன்கூடல் பேரின்ப மாமே.

546 தார்சடை யான்றன் தமராய் உலகினிற்
போர்புக ழானெந்தை பொன்னடி சேருவர்
வாயடை யாவுள்ளந் தேர்வார்க் கருள்செய்யுங்
கோவடைந் தந்நெறி கூடலு மாமே.

547 உடையான் அடியார் அடியா ருடன்போய்ப்
படையா ரழன்மேனிப் பதிசென்று புக்கேன்
கடையா ரநின்றவர் கண்டறி விப்ப
உடையான் வருகென ஓலமென் றுரே.

548 அருமைவல் லான்கலை ஞானத்துள் தோன்றும்
பெருமைவல் லோன்பிற விச்சுழி நீந்தும்
உரிமை வல்லோன்உணர்ந் தூழி யிருக்குந்
திருமைவல் லாரொடு சேர்ந்தனன் யானே.

இரண்டாந் தந்திரம் முற்றிற்று

மு ன் று ந் த ந் தி ர ம்

59. அட்டாங்க யோகம்

- 549 உரைத்தன வற்கரி ஒன்று முடிய
நிரைத்த இராசி நிரைமுறை எண்ணிப்
பிரச்சதம் எட்டும் பேசியே நந்தி
நிரைத்த இயமம் நியமஞ்செய் தானே. க.
- 550 செய்த இயம நியமஞ் சமாதிகென்
றுய்யப் பராசத்தி உத்தர பூருவ
மெய்த கவச நியாசங்கள் முத்திரை
எய்த வுரைசெய்வன் இந்நிலை தானே. உ.
- 551 அந்நெறி இந்நெறி என்னு தட்டாங்கத்
தன்னெறி சென்று சமாதியி லேதின்மின்
நன்னெறி செல்வார்க்கு ஞானத்தி லேகலாம்
புன்னெறி யாகத்திற் போக்கில்லை யாகுமே. ங.
- 552 இயம நியமமே எண்ணிலா ஆதனம்
நயமுறு பிராணயாமம் பிரத்தி யாகாரஞ்
சயமிகு தாரணை தியானஞ் சமாதி
அயமுறும் அட்டாங்க மாவது மாமே. ச.

60. இயமம்

- 553 எழுந்துநீர் பெய்யினும் எட்டுத் திசையுஞ்
செழுந்த னியமங்கள் செய்மினென் றண்ணல்
கொழுந்தன் பவளக் குளிர்சடை யோடே
அழுந்திய நால்வர்க் கருள்புரிந் தானே. க.
- 554 கொல்லான்பொய் கூறன் களவிலான் எண்குணன்
நல்லான் அடக்க முடையான் நடுச்செய்ய
வல்லான் பகுந்துண்பான் மாசிலான் கட்காமம்
இல்லா னியமத் திடையின்சின் றானே. உ.

61. நியமம்

- 555 ஆதியை வேதத்தின் அப்பொரு ளானைச்
சோதியை அங்கே சுடுகின்ற அங்கியைப்
பாதியுள் மன்னும் பராசத்தி யோடுடன்
நீதி யுணர்ந்து நியமத்த னுமே. க
- 556 தூய்மை அருளுண் சுருக்கம் பொறைசெவ்வை
வாய்மை நிலைமை வளர்த்தலே மற்றிவை
காமங் களவு கொலையெனக் காண்பவை
நேமியீ ரைந்து நியமத்த னுமே. உ
- 557 தவஞ்செபஞ் சந்தோடம் ஆத்திகந் தானஞ்
சிவன்றன் விரதமே சித்தார்த்தக் கேள்வி
மகஞ்சிவ பூசையொண் மதிசொல்லீர் ஐந்து
நிவம்பல செய்யின் நியமத்த னுமே. ஈ

62. ஆதனம்

- 558 பங்கய மாதி பார்தபல் ஆதனம்
அங்குள வாம்இரு நாலும் அவற்றினுள்
சொங்கில்லை யாகச் சுவத்திக மெனமிகத்
தங்க இருப்பத் தலைவனு மாகுமே. க
- 559 ஓரணை யப்பத முருவின் மேலேறிட்
பார வலித்ததன் மேல்வைத் தழகுறச்
சீர்திகழ் கைகள் அதனைத்தன் மேல்வைக்கப்
பார்திகழ் பத்மா சனமென லாகுமே. உ
- 560 தூரிசில் வலக்காலைத் தோன்றவே மேல்வைத்து
அரிய முழந்தாளி லங்கையை நீட்டி
உருசி யொடுமுடல் செவ்வே யிருத்திப்
பரிசு பெறுமது பத்திரா சனமே. ஈ
- 561 ஒக்க அடியிணை யூருவில் ஏறிட்டு
முக்கி யுடலை முழங்கை தனில்ஏற்றித்
தொக்க அறிந்து துளங்கா திருந்திடிற்
குக்குட ஆசனங் கொள்ளலு மாமே. ச

562 பாத முழந்தாளிற் பாணி கணோநீட்டி
அதர வோடும்வாய் அங்காந் தழகுறக்
கோதில் நயனங் கொடிமூக்கி லேபுறச்
சீர்திகழ் சிங்கா தனமெனச் செப்புமே. ௫

563 பத்திரங் கோமுகம் பங்கயங் கேசரி
சொத்திரம் வீராஞ் சுகாதனம் ஒரேழு
முத்தம மாமுது ஆசனம் எட்டெட்டுப்
பத்தொடு நூறு பலஆ சனமே. க

63. பிராணயாமம்

564 ஐவர்க்கு நாயகன் அவ்வூர்த் தலைமகன்
உய்யக்கொண் டேறுங் குதிரைமற் றென்றுண்டு
மெய்யர்க்குப் பற்றுக் கொடுக்குங் கொடாதுபோய்ப்
பொய்யரைத் துள்ளி விழுத்தடுந் தானே. க

565 ஆரிய னல்லன் குதிரை இரண்டுள
வீசிப் பிடிக்கும் விரகறி வாரில்லை
கூரிய நாதன் குருவின் அருள்பெற்றால்
வாரிப் பிடிக்க வசப்படுந் தானே. உ

566 புள்ளினும் மிக்க புரவியை மேற்கொண்டாற்
கள்ளுண்ண வேண்டார் தானே களிதருந்
துள்ளி நடப்பிக்குஞ் சோம்பு தவிர்ப்பிக்கும்
உள்ளது சொன்னோம் உணர்வுடை யோருக்கே. உ

567 பிராணன் மனத்தொடும் பேரா தடங்கிப்
பிராண னிருக்கிற் பிறப்பிறப் பில்லை
பிராணன் மடைமாறிப் பேச்சறி வித்துப்
பிராண னடைபேறு பெற்றுண்டார் நீரே. ச

568 ஏறுதல் பூரகம் ஈரெட்டு வாமத்தால்
ஆறுதல் கும்பம் அறுபத்து நாலதில்
ஊறுதல் முப்பத் திரண்டதி ரேசகம்
மாறுதல் ஒன்றின்கண் வஞ்சக மாமே. ௫

- 569 வளியினை வாங்கி வயத்தில் அடக்கில்
பளிங்கொத்துக் காயம் பழுக்கினும் பிஞ்சாந்
தெனியக் குருவின் திருவருள் பெற்றால்
வளியினும் வேட்டு வளியனு மாமே. க
- 570 எங்கே இருக்கினும் பூரி இடத்திலே
அங்கே யதுசெய்ய ஆக்கைக் கழிவில்லை
அங்கே பிடித்தது விட்டள வுஞ்செல்லச்
சங்கே குறிக்கத் தலைவனு மாமே. எ
- 571 ஏற்றி இறக்கி இருகாலும் பூரிக்குங்
காற்றைப் பிடிக்குங் கணக்கறி வாரில்லை
காற்றைப் பிடிக்குங் கணக்கறி வாளாக்குக்
கூற்றை யுதைக்குங் குறியது வாமே. அ
- 572 மேல்கீழ் நடுப்பக்க மிக்குறப் பூரித்துப்
பாலாம் இரேசகத் தாலுட் பதிவித்து
மாலாகி யுந்தியுட் கும்பித்து வாங்கவே
ஆலாலம் உண்டான் அருள்பெற லாமே. க
- 573 வாமத்தில் ஈரெட்டு மாத்திரை பூரித்தே
ஏழுற்ற முப்பத் திரண்டும் இரேசித்துக்
காழுற்ற பிங்கலைக் கண்ணை இவ்விரண்
டோமத்தால் எட்டெட்டுக் கும்பிக்க உண்மையே. ௧0
- 574 இட்ட தவ்வீ டிளகா திரேசித்துப்
புட்டிப் படத்தச நாடியும் பூரித்துக்
கொட்டிப் பிராணன் அபானனுங் கும்பித்து
நட்டம் இருக்க நமனில்லை தானே. கக
- 575 புறப்பட்டுப் புக்குத் திரிகின்ற வாயுவை
நெறிப்பட வள்ளே நின்மல மாக்கில்
உறுப்புச் சிவக்கும் உரோமங் கறுக்கும்
புறப்பட்டுப் போகான் புரிசடை யோனே. கஉ

84.

திருமந்திரம்-மூன்றாம் தந்திரம்

576 கூடம் எடுத்துக் குடிபுக்க மங்கையர்
ஒடுவர் மீளுவர் பன்னிரண் டங்குலம்
நீடுவர் எண்ணிரல் கண்டிப்பர் நால்விரல்
கூடிக் கொளிற்றோல அஞ்செழுத் தாமே. கங.

577 பன்னிரண் டாளை பகல்திர வுள்ளது
பன்னிரண் டாணையப் பாகன் அறிகிலன்
பன்னிரண் டாணையப் பாகன் அறிர்தபின்
பன்னிரண் டாணைக்குப் பகல்திர வில்லையே. கச

64. பிரத்தியாகாரம்

578 கண்டுகண் ணெனே கருத்துற வாங்கிடிற்
கொண்டுகொண் ணெனே குணம்பல காணலாம்
பண்டுகந் தெங்கும் பழமறை தேடியை
இன்றுகண் டிங்கே இருக்கலு மாமே. க.

579 நாபிக்குக் கீழே பன்னிரண் டங்குலந்
தாபிக்கு மந்திரந் தன்னை அறிகிலர்
தாபிக்கு மந்திரந் தன்னை அறிர்தபின்
கூவிக்கொண் டசன் குடியிருந் தானே. உ.

580 மூலத் திருவிரல் மேலுக்கு முன்னின்ற
பாலித்த யோனிக் கிருவிரற் கீழ்நின்ற
கோலித்த குண்டலி யுள்ளொழுஞ் செஞ்சுடர்
ஞாலத்து நாபிக்கு நால்விரற் கீழ்தே. ட.

581 நாசிக் கதோமுகம் பன்னிரண் டங்குலம்
நீசித்தம் வைத்து நிணையவும் வல்லையேல்
மாசித்த மாயோகம் வந்து தலைப்பெய்துந்
தேகத்துக் கென்றுஞ் சிதைவில்லை யாகுமே. ச.

582 சோதி இரேகைச் சுடரொளி தோன்றிடிற்
கோதில் பரானந்தம் என்றே குறிக்கொண்மின்
நோதிகழ் கண்டத்தே நிலவொளி எய்தினால்
ஓதுவ துன்னுடல் உன்மத்த மாமே. டி.

65. தாரணை

85.

- 583 மூலத் துவாரத்தை மொக்கர மிப்பிரு
மேலேத் துவாரத்தின் மேல்மனம் வைத்திரு
வேலொத்த கண்ணை வெளியில் விழித்திரு
காலத்தை வெல்லுங் கருத்திது தானே. க
- 584 எருவிடும் வாசற் கிருவிரன் மேலே
கருவிடும் வாசற் கிருவிரற் கீழே
உருவிடுஞ் சோதியை உள்கவல் லார்க்குக்
கருவிடுஞ் சோதி கலந்துநின் றானே. எ
- 585 ஒருக்கால் உபாதியை ஒன்சோதி தன்னை
பிரித்துணர் வந்த உபாதிப் பிரிவைக்
கரைத்துணர் வுன்னல் கரைதல்உள் நோக்கல்
பிரத்தியா காரப் பெருமைய தாமே. அ
- 586 புறப்பட்ட வாயுப் புகவிடா வண்ணந்
திறப்பட்டு நிச்சயஞ் சேர்ந்துடன் நின்றால்
உறப்பட்டு நின்றது உள்ளமும் அங்கே
புறப்பட்டுப் போகான் பெருந்தகை யானே. க
- 587 குறிப்பினின் உள்ளே குவலயந் தோன்றும்
வெறுப்பிருள் நீக்கி விகிர்ந்தனை நாடுஞ்
சிறப்புறு சிந்தையைச் சிக்குகன் றுணரில்
அறிப்புறு காட்சி அமரரு மாமே. க0

65. தாரணை

- 588 கோண மனத்தைக் குறிக்கொண்டு கீழ்க்கட்டி
வீணுதண் டேடே வெளியுறத் தானோக்கிக்
காணுகண் கேளா செவியென் றிருப்பார்க்கு
வாணுள் அடைக்கும் வழியது வாமே. க
- 589 மலையார் சிரத்திடை வானீர் அருவி
நிலையாரப் பாயும் நெடுநாடி யூடே
சிலையார் பொதுவில் திருநட மாடுந்
தொலையாத ஆனந்தச் சோதிகண் டேனே. 2.

- 590 மேலை நிலத்தினுள் வேதகப் பெண்பிள்ளை
மூல நிலத்தில் எழுகின்ற மூர்த்தியை
ஏல எழுப்பி இவனுடன் சந்திக்கப்
பாலனும் ஆவான் பார்நந்தி ஆணையே. ந
- 591 கடைவாச லைக்கட்டிக் காலை எழுப்பி
இடைவாசல் நோக்கி இனிதான் இருத்தி
மடைவாயிற் கொக்குப்போல் வந்தித் திருப்பார்க்
குடையாமல் ஊழி இருக்கலு மாமே. ச
- 592 கலந்த உயிருடன் காலம் அறியில்
கலந்த உயிரது காலின் நெருக்கங்
கலந்த உயிரது காலது கட்டிற்
கலந்த உயிருடல் காலமும் நிற்குமே. ரு
- 593 வாய்திற வாதார் மனத்திலோர் மாடுண்டு
வாய்திறப் பாரே வளியிட்டுப் பாய்ச்சவர்
வாய்திற வாதார் மதியிட்டு மூட்டுவர்
கோய்திற வானிடிற் கோழையு மாமே. க
- 594 வாழலு மாம்பல காலும் மனத்திடைப்
போழ்கின்ற வாயு புறம்படாப் பாய்ச்சுறில்
ஏழுசா லேகம் இரண்டு பெருவாய்தல்
பாழி பெரியதோர் பள்ளி அறையே. எ
- 595 நிரம்பிய ஈரைந்தில் ஐந்திவை போனால்
இரங்கி விழித்திருந் தென்செய்வை பேதாய்
வரம்பினைக் கோலி வழிசெய்கு வார்க்குக்
குரங்கினைக் கொட்டை பொதியலு மாமே. அ
- 596 முன்னம் வந்தனர் எல்லாம் முடிந்தனர்
பின்னை வந்தவர்க் கென்ன பிரமாணம்
முன்னுறு கோடி உறுகதி பேசிடில்
என்ன மாயம் இடிகரை நிற்குமே. க

- 597 அரித்த வுடலைஐம் பூதத்தில் வைத்துப்
பொருத்தஐம் பூதஞ்சத் தாகியிற் போந்து
தெரித்த மனாதிசத் தாகியிற் செல்லத்
தரித்தது தாரணை தற்பரத் தோடே.

கௌ

66. தியானம்

- 598 வருமாதி யீரெட்டுள் வந்த தியானம்
பொருவாத புந்தி புலன்போக மேவல்
உருவாய சத்தி பரத்தியான முன்னுங்
குருவார் சிவத்தியானம் யோகத்தின் கூறே.
- 599 கண்ணாக்கு மூக்குச் செவிஞானக் கூட்டத்துட்
பண்ணாக்கி நின்ற பழம்பொருள் ஒன்றுண்
டண்ணாக்கின் உள்ளே அகண்ட ஒளிகாட்டிப்
புண்ணாக்கி நம்மைப் பிழைப்பித்த வாறே.
- 600 ஒண்ணா நயனத்தில் உற்ற ஒளிதன்னைக்
கண்ணாப் பார்த்துக் கலந்தங் கிருந்திழில்
விண்ணா வந்து வெளிகண் டிடவோடிப்
பண்ணாமல் நின்றது பார்க்கலு மாமே.
- 601 ஒருபொழு துன்னார் உடலோடு பிணை
ஒருபொழு துன்னார் உயிருட் சிவனை
ஒருபொழு துன்னார் சிவனுறை சிந்தையை
ஒருபொழு துன்னார் சந்திரப் பூவே.
- 602 மனத்து விளக்கினை மாண்பட ஏற்றிச்
சினத்து விளக்கினைச் செல்ல நெருக்கி
அனைத்து விளக்குந் திரியொக்கத் தூண்ட
மனத்து விளக்கது மாயா விளக்கே.
- 603 எண்ண யிரத்தாண்டு யோகம் இருக்கிலும்
கண்ணார் அமுதனைக் கண்டறி வாரில்லை
உள்ளாடி உள்ளே ஒளிபெற நோக்கினாற்
கண்ணாடி போலக் கலந்துநின் றானே.

க

- 604 நாட்டம் இரண்டும் நடுமுக்கில் வைத்திடில்
வாட்டமும் இல்லை மனைக்கும் அழிவில்லை
ஒட்டமும் இல்லை உணர்வில்லைத் தானில்லை
தேட்டமும் இல்லைச் சிவனவ னாமே. எ
- 605 நயனம் இரண்டும் நாசுமேல் வைத்திட்
டுயர்வெழா வாயுவை உள்ளே அடக்கித்
துயரநாடியே தூங்கவல் லார்க்குப்
பயனிது காயம் பயமில்லைத் தானே. அ
- 606 மணிகடல் யாண வார்துழல் மேகம்
அணிவண்டு தும்பி வளைபேரி கையாழ்
தணிந்தெழு நாதங்கள் தாமிவை பத்தும்
பணிந்தவர்க் கல்லது பார்க்குண் னாதே. க
- 607 கடலொடு மேகங் களிற்றெழும் ஓசை
அடவெழும் வீணை அண்டான் டத்துச்
சுடர்மனு வேணுச் சரிசங்கின் ஓசை
திடமறி யோகிக்கல் லாற்றெரி யாதே. க0
- 608 ஈசன் இயல்பும் இமையவர் ஈட்டமும்
பாசம் இயங்கும் பரிந்துயி ராய்நிற்கும்
ஓசை யதன்மணம் போல விடுவதோர்
ஓசையாம் ஈசன் உணரவல் லார்க்கே. கக
- 609 நாத முடிவிலே நல்லாள் இருப்பது
நாத முடிவிலே நல்யோகம் இருப்பது
நாத முடிவிலே நாட்டம் இருப்பது
நாத முடிவிலே நஞ்சுண்ட கண்டனே. கஉ
- 610 உதிக்கின்ற ஆறிலும் உள்ளங்கி ஐந்தாந்
துதிக்கின்ற தேசடைத் தூங்கிருள் நீங்கி
அதிக்கின்ற ஐவருள் நாதம் ஒடுங்கக்
கதிக்கொன்றை ஈசன் கழல்சேர லாமே. கங

- 611 பள்ளி அறையிற் பகலே இருளில்லை
கொள்ளி அறையிற் கொளுந்தாமற் காக்கலாம்
ஒள்ளி தறியிலோ ரோசனை நீளிது
வெள்ளி அறையில் விடிவில்லைத் தானே. கசு
- 612 கொண்ட விரதங் குறையாமற் றுனென்றித்
தண்டுடன் ஒடித் தலைப்பட்ட யோகிக்கு
மண்டல மூன்றினும் ஒக்க வளர்ந்தபின்
பிண்டமும் ஊழி பிரியா திருக்குமே. கரு
- 613 அவ்வவர் மண்டல மாம்பரி சொன்றுண்டு
அவ்வவர் மண்டலத் தவ்வவர் தேவராம்
அவ்வவர் மண்டலம் அவ்வவர்க் கேவரில்
அவ்வவர் மண்டல மாயமற் றோர்க்கே. கசு
- 614 இளைக்கின்ற நெஞ்சத் திருட்டறை உள்ளே
முளைக்கின்ற மண்டலம் மூன்றினும் ஒன்றித்
துளைப்பெரும் பாசந் துருவிடு மாகில்
இளைப்பின்றி மார்கழி ஏற்றம தாமே. கள
- 615 முக்குண மூடற வாடிவை மூலத்தே
சிக்கென மூடித் திரித்துப் பிடித்திட்டுத்
தக்க வலமிடம் நாழிகை சாதிக்க
வைக்கும் உயிர்நிலை வானவர் கோனே. கஅ
- 616 நடவித்த நாபிக்கு நால்விரன் மேலே
மடவித்த வாணிக் கிருவிரல் உள்ளே
கடவித் திருந்து கருதவல் லார்கள்
சடலத் தலைவனைத் தாமறிந் தாரே. கசு
- 617 அறிவாய சத்தென்னு மாறு நகன்று
செறிவான மாயை சிதைத்தரு ளாலே
பிறியாத பேரரு ளாயிடும் பெற்றி
நெறியான அன்பர் நிலையறிந் தாரே. ௨௦

67. சமாத்

- 618 சமாதி யமாதியிற் றுன்செல்லக் கூடும்
சமாதி யமாதியிற் றுனெட்டுச் சித்தி
சமாதி யமாதியில் தங்கினோர்க் கன்றே
சமாதி யமாதி தலைப்படுந் தானே.
- 619 விந்துவும் நாதமும் மேருவில் ஓங்கிடிற்
சந்தியி லான சமாதியிற் கூடிடும்
அந்த மிலாத அறிவின் அரும்பொருள்
சுந்தரச் சோதியுந் தோன்றிடுந் தானே.
- 620 மன்மனம் எங்குண்டு வாயுவும் அங்குண்டு
மன்மனம் எங்கில்லை வாயுவும் அங்கில்லை
மன்மனத் துள்ளே மகிழ்ந்திருப் பார்க்கு
மன்மனத் துள்ளே மனோலய மாமே.
- 621 விண்டலர் கூபமும் விஞ்சத் தடவியுங்
கண்டுணர் வாகக் கருதி யிருப்பார்கள்
செண்டு வெளியிற் செழுங்கிரி யத்திடை
கொண்டு குகினை குசைசெறுத் தாரே.
- 622 மூல நாடி முகட்டல குச்சியுள்
நாலு வாசல் நடுவுள் இருப்பிர்காள்
மேலை வாசல் வெளியுறக் கண்டபின்
காலன் வார்த்தை கனாவிலும் இல்லையே.
- 623 மண்டலம் ஐந்து வகைகளும் ஈராறு
கொண்டிட நிற்குங் குடிகளும் ஆறெண்மர்
கண்டிட நிற்குங் கருத்து நடுவாக
உண்டு நிலாவிடும் ஓடும் பதத்தையே.
- 624 பூட்டொத்து மெய்யிற் பொறிப்பட்ட வாயுவைத்
தேட்டற்ற வந்நிலஞ் சேரும் படிவைத்து
நாட்டத்தை மீட்டு நயனத் திருப்பார்க்குத்
தோட்டத்து மாம்பழந் துங்கலு மாமே.

- 625 உருவறி யும்பரி சொன்றுண்டு வாணோர்
கருவரை பற்றிக் கடைந்தமு துண்டார்
அருவரை யேறி அமுதுண்ண மாட்டார்
திருவரை யாமனந் தீர்ந்தற்ற வாரே. அ.
- 626 நம்பனை யாதியை நான்மறை ஓதியைச்
செம்பொனின் உள்ளே திகழ்கின்ற சோதியை
அன்பினை யாக்கி யருத்தி ஒடுக்கிப்போய்க்
கொம்பேறிக் கும்பிட்டுக் கூட்டமிட் டாரே. க.
- 627 மூலத்து மேலது முச்சது ரத்தது
காலத் திசையிற் கலக்கின்ற சந்தினில்
மேலைப் பிறையினில் நெற்றிறோர் நின்ற
கோலத்தின் கோலங்கள் வெவ்வேறு கொண்டதே. க0.
- 628 கற்பனை யற்றுக் கனல்வழி யேசென்று
சிற்பனை எல்லாஞ் சிருட்டித்த பேரொளிப்
பொற்பினை நாடிப் புணர்மதி யோடுற்றுத்
தற்பர மாகத் தஞ்ர்தண் சமாதியே. கக.
- 629 தலைப்பட் டிருந்திடத் தத்துவங் கூடும்
வலைப்பட் டிருந்திடும் மாதாநல் லாளுந்
குலைப்பட் டிருந்திடுங் கோபம் அகலுந்
துலைப்பட் டிருந்திடுந் தூங்கவல் லார்க்கே க2.
- 630 சோதித் தனிச்சுட ராய்நின்ற தேவனும்
ஆதியும் உள்நின்ற சீவனு மாகுமால்
ஆதிப் பிரமன் பெருங்கடல் வண்ணனும்
ஆதி அடிபணிந் தன்புறு வாரே. க3.
- 631 சமாதியெய் வார்க்குத் தகும்பல யோகஞ்
சமாதிகள் வேண்டாம் இறையுட னேகிற்
சமாதிதா னில்லைத் தானவ னாகிற்
சமாதியில் எட்டெட்டுச் சித்தியும் எய்துமே. க4.

68. அட்டாங்க யோகப்பேறு

இயமம்

- 632 போதுகந் தேறும் புரிசடை யானடி
யாதுகந் தாரம ராபதிச் கேசெல்வர்
ஏதுகந் தானிவன் என்றருள் செய்திடு
மாதுகந் தாடிடு மால்விடை போனே.

க

நியமம்

- 633 பற்றிப் பதத்தன்பு வைத்துப் பரன்புகழ்
கற்றிருந் தாங்கே கருது மவர்கட்கு
முற்றெழுந் தாங்கே முனிவர் எதிர்வரத்
தெற்றுஞ் சிவபதஞ் சேரலு மாமே.

உ

ஆதனம்

- 634 வருந்தித் தவஞ்செய்து வானவர் கோவாய்த்
திருந்தம் ராபதிச் செல்வன் இவனெனத்
தருந்தண் முழுவங் குழலும் இயம்ப
இருந்தின்பம் எய்துவர் ஈசன் அருளே.

ங

பிரானுயாமம்

- 635 செம்பொற் சிவகதி சென்றெய்துங் காலத்துக்
கும்பத் தமரர் குழாம்வந் தெதிர்கொள்ள
எம்பொற் றலைவன் இவனா மெனச்சொல்ல
இன்பக் கலவி இருக்கலு மாமே.

ச

பிரத்தியாகாரம்

- 636 சேருறு காலந் திசைநின்ற தேவர்கள்
ஆரிவன் என்ன அரனும் இவனென்ன
ஏருறு தேவர்கள் எல்லாம் எதிர்கொள்ளக்
காருறு கண்டனை மெய்கண்ட வாறே.

ரு

தாரணை

- 637 நல்வழி நாடி நமன்வழி மாற்றிடுஞ்
சொல்வழி யாளர் சுருங்காப் பெருங்கொடை
இல்வழி யாளர் இமையவர் என்டிசைப்
பல்வழி எய்தினும் பார்வழி யாகுமே.

தீயானம்

- 638 தூங்கவல் லார்க்குத் துணையேழ் புவனமும்
வாங்கவல் லார்க்கு வலிசெய்து நின்றிடுந்
தேங்கவல் லார்க்குத் துணைக்கும் அமுதமுந்
தாங்கவல் லார்க்குந் தன்னிட மாமே.

சமாதீ

- 639 காரிய மான உபாதியைத் தான்கடந்
தாரிய காரணம் ஏழுந்தன் பாலுற
ஆரிய காரண மாய தவத்திடைத்
தாரியல் தற்பரஞ் சேர்தல் சமாதியே.

69. அட்டமாசித்தி

பாகாயப் பிரவேசம்

- 640 பணிந்தெண் திசையும் பரமனை நாடித்
துணிந்தெண் திசையுந் தொழுதெம் பிரானை
அணிந்தெண் திசையினும் அட்டமா சித்தி
தணிந்தெண் திசைசென்று தாபித்த வாறே.
- 641 பரிசறி வானவர் பண்பன் அடியெனத்
துரிசற நாடியே தூவெளி கண்டேன்
அரிய தெனக்கில்லை அட்டமா சித்தி
பெரிதருள் செய்து பிறப்பறுத் தானே.
- 642 குரவன் அருளிற் குறிவழி மூலன்
பரையின் மணமிகு சங்கடம் பார்த்துத்
தெரிதரு சாம்பவி கேசரி சேரப்
பெரிய சுவகதி பேரெட்டாஞ் சித்தியே.

- 643 காயாதி பூதங் கலைகால மாயையில்
ஆயா தகல அறிவொன் றனாதியே
ஒயாப் பதியதன் உண்மையைக் கூடினல்
வியாப் பாகாயம் மேவலு மாமே. ச
- 644 இருபதி னாயிரத் தெண்ணாறு பேதம்
மருவிய கன்ம மாமந்த யோகந்
தருமிவை காய உழைப்பாகுந் தானே
அருமிரு நான்காய் அடங்குமா சித்திக்கே. டி
- 645 மதிதனில் ஈராறாய் மன்னுங் கலையின்
உதய மதுரா லொழியவோ ரெட்டுப்
பதியும் ஈ ராறாண்டு பற்றறப் பார்க்கல்
திதமான ஈராறு சித்திக ளாமே. ச
- 646 நாடும் பிணியாகு நஞ்சனஞ் சூழ்ந்தக்கால்
நீடுங் கலைகல்வி நீள்மேதை கூர்ஞானம்
பிடுபொன்றி னுல்வாயாச் சித்திபே தத்தின்
நீடுந் துரங்கேட்டல் நீண்முடி வீராழை. எ
- 647 ஏழா னதிற்சண்ட வாயுவின் வேகியாந்
தாழா நடைபல யோசனை சார்ந்திடுஞ்
சூழான ஒரெட்டில் தோன்றா நரைதிரை
தாழான ஒன்பதிற் றுன்பா காயமே. அ
- 648 ஈரைந்திற் பூரித்துத் தியான உருத்திரன்
ஏர்வொன்று பன்னென்றில் ஈராறும் எண்சித்தி
சீரொன்று மேலேழ் கீழேழ் புவிச்சென்று
ஏரொன்று வியாபியாய் நின்றல் ஈ ராதே. க
- 649 தானே அனுவுஞ் சகத்துத்தன் நொய்ம்மையும்
மானக் கனமும் பாகாயத் தேகமுந்
தானுவ தும்பா காயஞ்சேர் தன்மையும்
ஆனாத வுண்மையும் வியாபியு மாமஎட்டே. க0
- 650 தாங்கிய தன்மையுந் தானனுப் பல்லுயிர்
வாங்கிய காலத்து மற்றோர் குறையில்லை

யாங்கே எழுந்தோம் அவற்றுள் எழுந்துமிக்
கோங்கி வரமுத்தி முந்திய வாறே.

கக

651 முந்திய முந்நூற் றறுபது காலமும்
வந்தது நாழிகை வான்முத லாபிடச்
சிற்தை செயச்செய மண்முதல் தோந்தறிந்
தூந்தியுள் நின்று வுதித்தெழு மாறே.

கஉ

652 சித்தந் திரிந்து சிவமய மாகியே
முத்தந் தெரிந்துற்ற மோனார் சிவமுத்தர்
சுத்தம் பெறலாம் ஐந்தில் தொடக்கற்றோர்
சித்தம் பரத்தில் திருநடத் தோரே.

கங

653 ஒத்தஇவ் வொன்பது வாயுவும் ஒத்தன
ஒத்தஇவ் வொன்பதின் மிக்க தனஞ்செயன்
ஒத்தஇவ் வொன்பதில் ஒக்க இருந்திட
ஒத்த வுடலும் உயிரும் இருந்ததே.

கச

654 இருக்குந் தனஞ்செயன் ஒன்பது காலில்
இருக்கும் இருநூற் றிருபத்து மூன்றாய்
இருக்கு முடலி லிருந்தில் வாகில்
இருக்கும் உடலது வீங்கி வெடித்ததே.

கரு

655 வீங்குங் கழலை சிரங்கொடு குட்டமும்
வீங்கும் வியாதிகள் சோகை பலவதாய்
வீங்கிய வாதமுங் கூனு முடமதாய்
வீங்கு வியாதிகள் கண்ணில் மருவியே.

கக

656 கண்ணில் வியாதி யுரோகந் தனஞ்செயன்
கண்ணிலிவ் வாணிகள் காச மவனல்லன்
கண்ணினிற் கூர்மன் கலந்தில் ஞாதலார்
கண்ணினிற் சோதி கலந்ததும் இல்லையே.

கஎ

657 நாடியின் ஓசை நயனம் இருதயந்
தூடி யளவுஞ் சுடர்விடு சோதியைத்
தேவருள் ஈசன் திருமால் பிரமனும்
ஒவற நின்றங் குணார்திருந் தாரே.

கஅ

- 658 ஒன்பது வாசல் உடையதோர் பிண்டத்துள்
ஒன்பது நாடி யுடையதோ ரோரிடம்
ஒன்பது நாடி ஒடுங்கவல் லார்கட்(கு)
ஒன்பது காட்சி யிலைபல வாமே. கக
- 659 ஒங்கிய அங்கிக்கீழ் ஒண்சுழு னைச்செல்ல
வாங்கி இரவி மதிவழி ஒடிடத்
தாங்கி உலகங்கள் ஏழுந் தரித்திட
ஆங்கது சொன்னோம் அருவழி யோர்க்கே. ௨௦
- 660 தலைப்பட்ட வாறண்ணல் தையலை நாடி
மலைப்பட்ட பாசத்து வன்பிணை மான்போல்
துலைப்பட்ட நாடியைத் துவழி செய்தால்
விலைக்குண்ண வைத்ததோர் வித்தது வாமே. ௨௧
- 661 ஒடிச் சென்றங்கே ஒருபொருள் கண்டவர்
நாடியி னுள்ளாக நாதம் எழுப்புவர்
தேடிச்சென் றங்கே தேனை முகந்துண்டு
பாடியுள் நின்ற பகைவரைக் கட்டுமே. ௨௨
- 662 கட்டிட்ட தாமரை ஞாலத்தில் ஒன்பது
மட்டிட்ட கன்னியர் மாதாடன் சேர்ந்தனர்
கட்டிட்டு நின்று களங்கனி யூடுபோய்ப்
பொட்டிட்டு நின்று பூரண மானதே. ௨௩
- 663 பூரண சத்தி எழுமுன் றறையாக
ஏரணி கன்னியர் எழுநூற்றஞ் சாக்கினர்
நாரணன் நான்முக னாதிய ஐவர்க்குங்
காரண மாகிக் கலந்து விரிந்ததே. ௨௪
- 664 விரிந்து குவிந்து விளைந்தஇம் மங்கை
கார்துள் எழுந்து கார்த்தங் கிருக்கிற
பார்து குவிந்தது பார்முதற் பூதம்
இரைந்தெழு வாயு விடத்தினில் ஒங்கே. ௨௫
- 665 இடைபொடு பிங்கலை என்னும் இரண்டு
மடைபடு வாயுவு மாநியே நிற்குந்

69. அட்டமாசித்தி

97

தடையவை யாமேழூர் தண்சுட ருள்ளே
மிடைவளர் மின்கொடி தன்னில் ஓடுங்கே.

௨௬

666 ஓடுங்கி ஓடுங்கி யுணர்ந்தங் கிருக்கில்
அடங்கி அடங்கும் வாயு வதனுள்
மடங்கி மடங்கிடு மன்னுயி ருள்ளே
நடங்கொண்ட கூத்தனும் நாடுகின் றானே.

௨௭

667 நாடியின் உள்ளே நாதத் தொனியுடன்
தேடி யுடன்சென்ற திருவினைக் கைக்கொண்டு
பாடியுள் நின்ற பகைவரைக் கட்டிடு
மாடி ஒருவகை மணிவிளக் கானதே.

௨௮

668 அனுமாதி சித்திக ளானவை கூறில்
அனுவில் அனுவின் பெருமையில் நேர்மை
இனுகாத வேகார் பரகாய மேவல்
அனுமைத் தனையெங்குந் தானாத லென்றெட்டே

669 எப்பா கியசித்தி யோரெட்டி யோகத்தாற்
கிட்டாப் பிராணனே செய்தாற் கிடைத்திடும்
ஒப்பா நடுநாடி மூலத்த னல்பானு
விட்டான் மதியுண்ண வும்வரு மேலதே.

௩௦

670 சித்திக ளெட்டன்றிச் சேரெட்டி யோகத்தாற்
புத்திக ளானவை எல்லாம் புலப்படுஞ்
சித்திகள் எண்சித்தி தானாந் திரிபுரை
சத்தி அருள்தரத் தானுள வாருமே.

௩௧

அணிமா

671 எட்டிவை தன்னோ டெழிற்பரங் கைகூடப்
பட்டவர் சித்தர் பரலோகஞ் சேர்தலால்
இட்டம துள்ளே இறுக்கல் பரகாட்சி
எட்டு வரப்பு மிடந்தானின் றெட்டுமே.

௩௨

672 மந்தர மேறு மதிபானு வைமாற்றிக்
கந்தாய்க் குழியிற் கசடற வல்லார்க்குத்

98.

திருமந்திரம்-மூன்றாம் தந்திரம்

தந்தின்றி நற்காய மியலோகஞ் சார்வாகும்
அந்த வுலகம் அனுமாதி யாமே.

கக

673

முடிந்திட்டு வைத்து முயங்கிலோ ராண்டில்
அணிந்த அணிமாகை தானும் இவனுந்
தணிந்தவப் பஞ்சினுந் தானெய்ய தாகி
மெலிந்தங் கிருந்திடும் வெல்லவொண் னாதே.

கச

லகிமா

674

ஆகின்ற வத்தனி நாயகி தன்னுடன்
போகின்ற தத்துவம் எங்கும் புகலதாய்ச்
சாகின்ற காலங்கள் தன்வழி நின்றிழன்
மாய்கின்ற தையாண்டின் மாலகு வாருமே.

கரு

675

மாலகு வாகிய மாயனைக் கண்டபின்
தானொளி யாகித் தழைத்தங் கிருந்திடும்
பாலொளி யாகிப் பரந்தெங்கு நின்றது
மேலொளி யாகிய மெய்ப்பொருள் காணுமே.

கச

மகிமா

676

மெய்ப்பொருள் சொல்லிய மெல்லிய லாளுடன்
தற்பொரு ளாகிய தத்துவங் கூடிடக்
கைப்பொரு ளாகக் கலந்திடு மோராண்டின்
மைப்பொரு ளாகு மகிமாவ தாகுமே.

கஎ

677

ஆகின்ற காலொளி யாவது கண்டபின்
போகின்ற காலங்கள் போவது மில்லையாம்
மேனின்ற காலம் வெளியுற நின்றன
தாழ்கின்ற காலங்கள் தன்வழி யாகுமே.

கஅ

678

தன்வழி யாகத் தழைத்திடு ஞானமுந்
தன்வழி யாகத் தழைத்திடும் வையகந்
தன்வழி யாகத் தழைத்த பொருளெல்லாந்
தன்வழி தன்னரு ளாகிநின் றுனே.

கக

69. அட்டமாசித்தி

99

பிராந்தி

- 679 நின்றன தத்துவ நாயகி தன்னுடன்
கண்டன பூதப் படைபவை யெல்லாங்
கொண்டவை யோராண்டு கூட இருந்திடில்
விண்டது வேரல்ல பிராத்திய தாகுமே.

சுடு

கரிமா

- 680 ஆகின்ற மின்னொளி யாவது கண்டபின்
பாகின்ற பூவிற் பரப்பவை காணலா
மேனின்ற காலம் வெளியுற நின்றது
போகின்ற காலங்கள் போவது மில்லையே.

சுச

- 681 போவதொன் றில்லை வருவது தானில்லை
சாவதொன் றில்லை தழைப்பது தானில்லை
தாமத மில்லை தமரகத் தின்னொளி
யாவது மில்லை யுறிந்துகொள் வார்க்கே.

சுஉ

- 682 அறிந்த பராசத்தி யுள்ளே அமரில்
பறிந்தது பூதப் படைபவை யெல்லாங்
குவிந்தவை யோராண்டு கூட இருக்கில்
விரிந்த பரகாய மேவலு மாமே.

சுங

பிராகாமியம்

- 683 ஆன விளக்கொளி யாவ தறிகிலர்
மூல விளக்கொளி முன்னே யுடையவர்
கான விளக்கொளி கண்டுகொள் வார்கட்கு
மேலை விளக்கொளி வீடெளி தாநின்றே.

சுச

ஈசத்துவம்

- 684 நின்ற சதாசிவ நாயகி தன்னுடன்
கண்டன பூதப் படைபவை எல்லாங்
கொண்டவை யோராண்டு கூடி யிருந்திடற்
பண்டைய வீசன் தத்துவ மாகுமே.

சுடு

- 685 ஆகின்ற சந்திரன் தன்னொளி யாயவன்
ஆகின்ற சந்திரன் தட்பமு மாயிடும்
ஆகின்ற சந்திரன் தன்கலை கூடிடில்
ஆகின்ற சந்திரன் தானவ னாமே. சக
- 686 தானே படைத்திட வல்லவ னாயிடுந்
தானே யளித்திட வல்லவ னாயிடுந்
தானே சங்காரத் தலைவனு மாயிடுந்
தானே யிவனெனுந் தன்மைய னாமே. சள
- 687 தன்மைய தாகத் தழைத்த கலையினுள்
பன்மைய தாகப் பரந்தனும் பூதத்தை
வன்மைய தாக மறித்திடில் ஓராண்டின்
மென்மைய தாகிய மெய்ப்பொருள் காணாமே. சஅ

வசித்துவம்

- 688 மெய்ப்பொரு ளாக விளைந்தது வேதெனின்
நற்பொரு ளாகிய நல்ல வசித்துவங்
கைப்பொரு ளாகக் கலந்த உயிர்க்கெல்லாந்
தற்பொரு ளாகிய தன்மைய னாகாமே. சக
- 689 தன்மைய தாகத் தழைத்த பகலவன்
மென்மைய தாகிய மெய்ப்பொருள் கண்டிடின்
பொன்மைய தாகப் புலன்களும் போயிட
நன்மைய தாகிய நற்கொடி காணாமே. ௩௦
- 690 நற்கொடி யாகிய நாயகி தன்னுடன்
அக்கொடி யாகம் அறிந்திடில் ஓராண்டு
பொற்கொடி யாகிய புவனங்கள் போய்வருங்
கற்கொடி யாகிய காழக னாமே. ௩௧
- 691 காமரு தத்துவ மானது வந்தபின்
பூமரு கந்தம் புவனம தாயிடும்
மாமரு வுன்னிடை மெய்த்திடு மானாய்
நாமரு வுமூனி நாயக மானதே. ௩௨

- 692 நாயக மாகிய நல்லொளி கண்டபின்
தாயக மாகத் தழைத்தங் கிருந்திடும்
போயக மான புவனங்கள் கண்டபின்
பேயக மாகிய பேரொளி காணுமே. ௫௩
- 693 பேரொளி யாகிய பெரியஅவ் வெட்டையும்
பாரொளி யாகப் பதைப்பறக் கண்டவன்
தாரொளி யாகத் தரணி முழுதுமாம்
ஒரொளி யாகிய காலொளி காணுமே. ௫௪
- 694 காலோ டியிருங் கலக்கும் வகைசொல்லிற்
காலது அக்கொடி நாயகி தன்னுடன்
காலது ஐஞ்ஞாற் றொருபத்து முன்றையுங்
காலது வேண்டிக் கொண்டஇவ் வாறே. ௫௫
- 695 ஆறது வாகும் அமிர்தத் தலையினுள்
ஆறது ஆயிர முந்நூற் றொடைஞ்சுள்
ஆறது வாயிர மாகு மருவழி
ஆறது வாக வளர்ப்ப திரண்டே. ௫௬
- 696 இரண்டினின் மேலே சதாசிவ நாயகி
இரண்டது கால்கொண் டெழுவகை சொல்லில்
இரண்டது ஆயிரம் ஐம்பதோ டொன்றாய்த்
திரண்டது காலம் எடுத்ததும் அஞ்சே. ௫௭
- 697 அஞ்சுடன் அஞ்ச முகமுள நாயகி
அஞ்சுடன் அஞ்சது வாயுத மாவது
அஞ்சது வன்றி இரண்டது வாயிரம்
அஞ்சது காலம் எடுத்துளும் ஒன்றே. ௫௮
- 698 ஒன்றது வாகிய தத்துவ நாயகி
ஒன்றது கால்கொண் டீர்வகை சொல்லிடி
ஒன்றது வென்றிகொள் ஆயிரம் ஆயிரம்
ஒன்றது காலம் எடுத்துளு முன்னே. ௫௯
- 699 முன்னெழும் அக்கலை நாயகி தன்னுடன்
முன்னுறு வாயு முடிவகை சொல்லிடி

முன்னுறும் ஐம்பத் தொன்றுடன் அஞ்சுமாய்
முன்னுறு வாயு முடிவகை யாமே.

கூடு

700 ஆய்வரும் அத்தனி நாயகி தன்னுடன்
ஆய்வரு வாயு அளப்பது சொல்லி
ஆய்வரும் ஐஞ்ஞாற்று முப்பதொ டொன்பது
மாய்வரு வாயு வளப்புள் ளிருந்ததே.

கூக

701 இருநிதி யாகிய எந்தை யிடத்து
இருநிதி வாயு இயங்கு நெறியில்
இருநூற்று முப்பத்து முன்றுடன் அஞ்சாய்
இருநிதி வாயு இயங்கும் எழுத்தே.

கூஉ

702 எழுகின்ற சோதியுள் நாயகி தன்பால்
எழுகின்ற வாயு இடமது சொல்லி
எழுநூற் றிருபத் தொன்பா னதுநாலாய்
எழுந்துடன் அங்கி இருந்ததிவ் வாறே.

கூங

703 ஆறது கால்கொண் டிரதம் விளைத்திடும்
ஏழது கால்கொண் டிரட்டி இறக்கிட
எட்டது கால்கொண் டிடவகை யொத்தபின்
ஒன்பது மாநிலம் ஒத்தது வாயுவே.

கூசு

704 சந்திரன் சூரியன் தற்பான் தானுயிற்
சந்திரன் தானுந் தலைப்படுந் தன்மையைச்
சந்தியி லேகண்டு தானுஞ் சகமுகத்
துந்திச் சமாதி யுடையொளி யோகியே.

கூரு

705 அணங்கற்ற மாதல் அருஞ்சன நீவல்
வணங்குற்ற கல்விமா ஞான மிகுத்தல்
சுணங்குற்ற வாயர் சித்திதூரங் கேட்டல்
நுணங்கற் றிரோதல்கால் வேகத்து நுந்தலே.

கூகூ

706 மாணஞ் சரைவிடல் வண்பா காயம்
இரணஞ் சேர்ப்புமி இறந்தோர்க் களித்தல்
அரணன் திருவுற வாதன்மு வேழாங்
கரணுறு கேள்வி கணக்கறிந் தோனே.

கூன

- 707 ஓதம் ஒலிக்கும் உலகை வலம்வந்து
பாதங்கள் நோவ நடந்தும் பயனில்லை
காதலில் அண்ணலைக் காண இனியவர்
நாதன் இருந்த நகரறி வாரே. கூஅ
- 708 மூல முதல்வேதா மாலரன் முன்னிற்கக்
கோவிய ஐம்முகன் கூறப் பரவிந்து
சாலப் பரநாதம் விந்துத் தனிநாதம்
பாவித்த சத்தி பரைபரன் பாதமே. கூக
- 709 ஆதார யோகத் ததிதே வொடுஞ்சென்று
மீதான தற்பரை மேவும் பரனெடு
மேதாதி யீரெண் கலைசெல்ல மீதொளி
ஓதா அசுந்தமீ தானந்த யோகமே. எ0
- 710 மதியமும் ஞாயிறும் வந்துடன் கூடித்
துதிசெய் பவரவர் தொல்வா னவர்கள்
விதியது செய்கின்ற மெய்யடி யார்க்குப்
பதியது காட்டும் பரமன்நின் றானே. எக
- 711 கட்டவல் லார்கள் கரந்தெங்குந் தானாவர்
மட்டவிழ் தாமரை யுள்ளே மணஞ்செய்து
பொட்டெழக் குத்திப் பொறியெழுத் தண்டிட்டு
நட்டறி வார்க்கு நமனில்லை தானே. எஉ

70. கலை நிலை

- 712 காதல் வழிசெய்த கண்ணுதல் அண்ணலைக்
காதல் வழிசெய்து கண்ணுற நோக்கிடிந்
காதல் வழிசெய்து கங்கை வழிதருந்
காதல் வழிசெய்து காக்கலு மாமே. க
- 713 காக்கலு மாகுந் கரணங்கள் நான்கையுந்
காக்கலு மாகுந் கலைபதி னுறையுந்
காக்கலு மாகுந் கலந்தநல் வாயுவுந்
காக்கலு மாகுந் கருத்துற நில்லே. உ

- 714 நிலைபெற நின்றது நேர்தரு வாயு
கிலைபெற நின்றது தீபமும் ஒத்துக்
கலைவழி நின்ற கலப்பை அறியில்
அலைவற வாகும் வழியிது வாமே. க
- 715 புடையொன்றி நின்றிடும் பூதப் பிராணை
மடையொன்றி நின்றிட வாய்த்த வழியுஞ்
சடையொன்றி நின்றஅச் சங்கர நாதன்
விடையொன்றி லேறியே வீற்றிருந் தானே. ச
- 716 இருக்கின்ற காலங்கள் ஏதும் அறியார்
பெருக்கின்ற காலப் பெருமையை நோக்கி
ஒருக்கின்ற வாயு வொளிபெற நிற்கத்
தருக்கொன்றி நின்றிடுஞ் சாதக னாமே. ரு
- 717 சாதக மானஅத் தன்மையை நோக்கியே
மாதவ மான வழிபாடு செய்திடும்
போதக மாகப் புகலுறப் பாய்ச்சினால்
வேதக மாக விளைந்து கிடக்குமே. க
- 718 கிடந்தது தானே கிளர்பயன் மூன்று
நடந்தது தானேஉள் நாடியுள் நோக்கிப்
படர்ந்தது தானே பங்கய மாகத்
தொடர்ந்தது தானேஅச் சோதியுள் நின்றே. எ
- 719 தானே எழுந்தஅத் தத்துவ நாயகி
ஊனே வழிசெய்தெம் உள்ளே யிருந்திடும்
வானோர் உலகின்ற அம்மை மதித்திடத்
தேனே பருகிச் சிவாலய மாகுமே. அ
- 720 திகழும் படியே செறிதரு வாயு
அழியும் படியை அறிகல ராரும்
அழியும் படியை அறிந்தபின் நந்தி
திகழ்கின்ற வாயுவைச் சேர்தலு மாமே. க

- 721 சோதனை தன்னில் துரிசறக் காணலாம்
நாதனும் நாயகி தன்னிற் பிரியுநாள்
சாதன மாகுங் குருவை வழிபட்டு
மாதன மாக மதித்துக்கொள் ளீரே. க௦
- 722 ஈராறு கால்கொண் டெழுந்த புரவியைப்
பேராமற் கட்டிப் பெரிதுண்ண வல்லீரேல்
நீரா யிரமும் நிலமாயிரத் தாண்டும்
பேராது காயம் பிரான்நந்தி ஆணையே. கக
- 723 ஓசையில் ஏழும் ஒளியின்கண் ஐந்தும்
நாசியின் மூன்றும் நாவில் இரண்டுந்
தேசியும் தேசனுந் தன்னிற் பிரியுநாள்
மாசறு சோதி வகுத்துவைத் தானே. கஉ

71. சரீரசித்தி உபாயம்

- 724 உடம்பார் அழியில் உயிரார் அழிவர்
திடம்பட மெய்ஞ்ஞானஞ் சேரவு மாட்டார்
உடம்பை வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்தே
உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர்வளர்த் தேனே. க
- 725 உடம்பினை முன்னம் இழுக்கென் றிருந்தேன்
உடம்பினுக் குள்ளே யுறுபொருள் கண்டேன்
உடம்புளே உத்தமன் கோயில்கொண் டான்என்
றுடம்பினை யானிருந் தோம்புகின் றேனே. 2
- 726 சுழித்துக் கொடுக்கவே சுற்றிக் கழியுங்
கழற்றி மலத்தைக் கமலத்தைப் பூரித்
துழற்றிக் கொடுக்கும் உபாயம் அறிவார்க்
கழற்றித் தவிரந்துடல் அஞ்சன மாமே. ஈ
- 727 அஞ்சனம் போன்றுட லையறு மந்தியில்
வஞ்சக வாத மறுமத்தி யானத்திற்
செஞ்சிறு காலையிற் செய்திடிற் பித்தறும்
நஞ்சறச் சொன்னோம் நரைதிரை நாசமே. ச

728 மூன்று மடக்குடைப் பாம்பிரண் டெட்டுள
வேன்ற வியந்திரம் பன்னிரண் டங்குலம்
நான்றகிம் முட்டை யிரண்டையுங் கட்டியிட்
னேறி யிருக்க உடம்பழி யாதே. ௫

729 னூறும் அறுபதும் ஆறும் வலம்வர
னூறும் அறுபதும் ஆறும் இடம்வர
னூறும் அறுபதும் ஆறும் எதிரிட
னூறும் அறுபது மாறும் புகுவரே. ௬

730 சத்தியார் கோயி லிடம்வலஞ் சாதித்தான்
மத்தியா னத்திலே வாத்தியங் கேட்கலார்
தித்தித்த கூத்துஞ் சிவனும் வெளிப்படுஞ்
சத்தியஞ் சொன்னோஞ் சதாநந்தி ஆணையே. ௭

731 திறத்திறம் விந்துத் திகழு மகார
முறப்பெற வேகினைந் தோதுஞ் சகார
மறிப்பது மந்திர மன்னிய நாத
மறப்பெற யோகிக் கறநெறி யாமே. ௮

732 உந்திச் சுழியி னுடனேர் பிராணனைச்
சுந்தித் தெழுப்பிச் சிவமந் திரத்தினுல்
முந்தி முகட்டின் நிறுத்தி அபானனைச்
சுந்தித் தெழுப்பச் சிவனவ னாமே. ௯

733 மாறா மலக்குதந் தன்மே விருவிரற்
கூறா இலிங்கத்தின் கீழே குறிக்கொண்மின்
ஆறா உடம்பிடை அண்ணலும் அங்குள்ள
கூறா உபதேசங் கொண்டது காணுமே. ௧௦

734 நீல நிறனுடை நேரிழை யானொடுஞ்
சாலவும் புல்விச் சதமென் நிருப்பார்க்கு
ஞாலம் அறிய நரைதிரை மாறிடும்
பாலனு மாவர் பராநந்தி ஆணையே. ௧௧

- 735 அண்டஞ் சுருங்கில் அதற்கோ ரழிவில்லை
பிண்டஞ் சுருங்கிற் பிராணன் நிலைபெறும்
உண்டி சுருங்கில் உபாயம் பலவுள
கண்டங் கறுத்த கபாலியு மாமே. கஉ..
- 736 பிண்டத்துள் உற்ற பிழக்கடை வாசலை
அண்டத்துள் உற்று அடுத்தித் தேகிடி
வண்டிச் சிக்கு மலர்க்குழல் மாதரார்
கண்டிச் சிக்குநற் காயமு மாமே. கங..
- 737 சுழலும் பெருங்கூற்றுத் தொல்லைமுன் சீறி
அழலும் இரதத்துள் அங்கியுள் ஈசன்
கழல்கொள் திருவடி காண்குறில் ஆங்கே
நிழலுளுந் தெற்றுளும் நின்றலு மாமே. கச..
- 738 நான்கண்ட வன்னியும் நாலு கலையேழுந்
தான்கண்ட வாயுச் சரீர முழுதொடும்
ஊன்கண்டு கொண்ட வுணர்வு மருந்தாக
மான்கன்று நின்று வளர்கின்ற வாறே. கரு..
- 739 ஆகுஞ் சனவேத சத்தியை அன்புற
நீர்கொள ரெல்லின் வளர்கின்ற நேர்மையைப்
பாகு படுத்திப் பல்கோடி களத்தினல்
ஊழ்கொண்ட மந்திரந் தன்னால் ஒடுங்கே. கக..

72. காலசக்கரம்

- 740 மதிவட்ட மாக வரையைந்து நாடி
இதுவிட்டிங் கீரா றமர்ந்த அதனாற்
பதிவட்டத் துள்நின்று பாவிக்கு மாறு
மதுவிட்டுப் போமாறு மாயலுற் றேனே. க..
- 741 உற்றறி வைந்தாம் உணர்ந்தறி வாறேழுங்
கற்றறி வெட்டுங் கலந்தறி வொன்பதும்
பற்றிய பத்தும் பலவகை நாழிகை
அற்றறி யாது அழிகின்ற வாறே. உ..

- 742 அழிகின்ற ஆண்டவை ஐயைஞ்சு மூன்று
மொழிகின்ற முப்பத்து மூன்றென்ப தாகுங்
கழிகின்ற காலறு பத்திரண் டென்ப
தெழுகின்ற ஈசரம்ப தெண்ணற் றிருந்தே. ங
- 743 திருந்து தினமத் தினத்தி னெடுநின்
நிருந்தறி நானொன் றிரண்டெட்டு மூன்று
பொருந்திய நானொடு புக்கறிந் தோங்கி
வருந்துத லின்றி மனைபுக லாமே. ச
- 744 மனைபுகு வீரும் மகத்திடை நாடி
எனவரு பத்தஞ்சம் ஈரா றதனால்
தனையறிந் தேறட்டுத் தற்குறி யாறு
வினையறி யாறு விளங்கிய நாலே. டு
- 745 நாலுங் கடந்தது நால்வரும் நாலேஞ்சு
பாலங் கடந்தது பத்துப் பதினஞ்சு
கோலங் கடந்த குணத்தாண்டு முவிரண்
டாலங் கடந்ததொன் றுரறி வாரே. கூ
- 746 ஆறும் இருபதுக் கையைஞ்சு மூன்றுக்குந்
தேறு மிரண்டு மிருபத்தொ டாவை
கூறு மதியொன் றினுக்கிரு பத்தேழு
வேறு பதிபங்க ணுள்விதித் தானே. எ
- 747 விதித்த இருபத்தெட் டொடுமூன் றறையாகத்
தொகுத்தறி முப்பத்து மூன்று தொகுமின்
பதித்தறி பத்தெட்டும் பாரா திகனால்
உதித்தறி மூன்றிரண் டொன்றின் முறையே. அ
- 748 முறைமுறை யாய்ந்து முயன்றில ராகில்
இறையிறை யார்க்கும் இருக்க அரிது
மறையது காரண மற்றொன்று மில்லை
பறையறை யாது பணிந்து முடியே. கூ
- 749 முடிந்த தநியார் முயல்கின்ற முர்க்கர்
இடிஞ்சில் இருக்க விளக்கெரி கொண்டு

கடிந்தனன் மூளக் கதுவவல் லார்க்கு
நடந்திடும் பாரினில் நண்ணலு மாமே.

க0

750 நண்ணு சிறுவிர னானை மூன்றுக்கும்
பின்னிய மார்பிடைப் பேராமல் ஒத்திடுஞ்
சென்னியின் மூன்றுக்குஞ் சேரவே நின்றிடும்
உன்னி யுணர்ந்திடும் ஓவியந் தானே.

கக

751 ஓவிய மான வுணர்வை அறிமின்கள்
பாவிக் ளித்தின் பயனறி வாரில்லை
தீவினை யாமுடன் மண்டல மூன்றுக்கும்
பூவில் இருந்திடும் புண்ணியத் தண்டே.

கஉ

752 தண்டுடன் ஒடித் தலைப்பெய்த யோகிக்கு
மண்டல மூன்று மகிழ்ந்தாடல் ஒத்திடுங்
கண்டவர் கண்டனர் காணார் வினைப்பயன்
பிண்டம் பிரியப் பிணங்குகின் றாரே.

கங

753 பிணங்கி அழிந்திடும் பேறது கேள்நீ
அணங்குட னாதித்த னாறு விரியின்
வணங்குட னேவந்த வாழ்வு சூலைந்து
சுணங்கனுக் காகச் சுழல்கின்ற வாரே.

கச

754 சுழல்கின்ற வாரின் துணைமலர் காணான்
தழவிடைப் புக்கிடுந் தன்னு ளிலாமற்
கழல்கண்டு போம்வழி காணவல் லாற்குக்
குழல்வழி நின்றிடுங் கூத்தனு மாமே.

கரு

755 கூத்தன் குறியிற் குணம்பல கண்டவர்
சாத்திரந் தன்னைத் தலைப்பெய்து நிற்பார்கள்
பார்த்திருந் துள்ளே அனுபோக நோக்கிடில்
ஆத்தனு மாகி யலர்ந்திரு மொன்றே.

கக

756 ஒன்றில வளர்ச்சி உலப்பிவி கேளினி
நன்றென்று மூன்றுக்கு நாளது சென்றிடுஞ்
சென்றிடு முப்பதுஞ் சேர இருந்திடிந்
குன்றிடைப் பொன்திகழ் கூத்தனு மாமே.

கஎ

- 757 கூத்தவன் ஒன்றிடுங் கூர்மை அறிந்தங்கே
வத்துவர் பத்தினில் எண்டிசை தோன்றிப்
பார்த்து மகிழ்ந்து பதுமரை நோக்கிடிற்
சாத்திடு நூறு தலைப்பெய்ய லாமே. கஅ
- 758 சாத்திடு நூறு தலைப்பெய்து நின்றவர்
காத்துடல் ஆயிரங் கட்டுறக் காண்பர்கள்
சேர்த்துடல் ஆயிரஞ் சேர இருந்தவர்
முத்துடன் கோடி யுகமது வாமே. கக
- 759 உகங்கோடி கண்டும் ஓசிவற நின்று
அகங்கோடி கண்டு ளயர்வறக் காண்பர்கள்
சிவங்கோடி விட்டுச் செறிய இருந்தங்
குகங்கோடி கண்டங் குயருறு வாரே. ௨௦
- 760 உயருறு வாருல கத்தொடுங் கூடிப்
பயலுறு வார்பலர் தாமறி யாமற்
செயலுறு வார்சிலர் சிந்தையி லாமற்
கயலுறு கண்ணியைக் காணகி லாரே. உக
- 761 காணகி லாதார் கழிந்தோடிப் போவர்கள்
நாணகி லாதார் நயம்பேசி விடுவர்கள்
காணகி லாதார் கழிந்த பொருளெலாங்
காணகி லாமற் கழிகின்ற வாரே. ௨௨
- 762 கழிகின்ற அப்பொருள் காணகி லாதார்
கழிகின்ற அப்பொருள் காணலு மாகுங்
கழிகின்ற வுள்ளே கருத்துற நோக்கிற்
கழியாத அப்பொருள் காணலு மாமே. ௨௩
- 763 கண்ணன் பிறப்பிவி காணந்தி யாயுள்ளே
எண்ணுந் திசையுடன் ஏகாந்த னாயிடுந்
திண்ணென் றிருக்குஞ் சிவகதி யாநிற்கும்
நண்ணும் பதமிது நாடவல் லார்கட்கே. ௨௪

73. ஆயுள் பரிட்சை

111

- 764 நாடவல் லார்க்கு நமனில்லை கேடில்லை
நாடவல் லார்கள் நாபதி யாய்நிற்பர்
தேடவல் லார்கள் தெரிந்த பொருளினது
கூடவல் லார்கட்குக் கூறலு மாமே. ௨௫
- 765 கூறும் பொருளி தகார வுகாரங்கள்
தேறும் பொருளினது சிந்தையுள் நின்றிடக்
கூறு மகாரங் குழல்வழி யோடிட
ஆறும் அமர்ந்திடும் அண்ணலு மாமே. ௨௬
- 766 அண்ணல் இருப்பிட மாறும் அறிகிலர்
அண்ணல் இருப்பிடம் ஆய்ந்துகொள் வார்களுக்
கண்ணல் அழிவின்றி உள்ளே அமர்ந்திடும்
அண்ணலைக் காணில் அவனிவ னாகுமே. ௨௭
- 767 அவனிவ னாகும் பரிசறி வாரில்லை
அவனிவ னாகும் பரிசது கேள்நீ
அவனிவ னேசை ஒளியினுள் ஒன்றிடும்
அவனிவன் வட்டம தாகிநின் றானே. ௨௮
- 768 வட்டங்க ளேழு மலர்ந்திடும் உம்முளே
சிப்தன் இருப்பிடஞ் சேர அறிகிலீர்
ஒட்டி யிருந்துள் உபாயம் உணர்ந்திடக்
கட்டி இருப்பிடங் காணலு மாருமே. ௨௯
- 769 காணலு மாரும் பிரமன் அரியென்று
காணலு மாருங் கறைக்கண்டன் ஈசனைக்
காணலு மாருஞ் சதாசிவ சத்தியங்
காணலு மாருங் கலந்துடன் வைத்ததே. ௩௦

73. ஆயுள் பரிட்சை

- 770 வைத்தகை சென்னியில் நேரிதாய்த் தோன்றிடிஸ்
உத்தம மிக்கிடில் ஓராறு திங்களா
மத்த மிகுத்திட் டிரட்டிய தாயிடிஸ்
சித்தல் உயிர்க்கொரு திங்களில் ஓசையே. ௧

- 771 ஓசையும் ஈசனும் ஒக்கும் உணர்வின்கண்
ஓசை யிறந்தவர் ஈசனை உள்குவர்
ஓசை யிறந்தவர் நெஞ்சினுள் ஈசனும்
ஓசை யுணர்ந்த வுணர்விலு வாமே. உ
- 772 ஆமே அழிகின்ற வாயுவை நோக்கிடில்
நாமே உறைகின்ற நன்மை யளித்திடும்
பூமேல் உறைகின்ற போதகம் வந்திடந்
தாமே யுலகில் தலைவனு மாமே. ஈ
- 773 தலைவ னிடம்வலஞ் சாதிப்பார் இல்லை
தலைவ னிடம்வல மாயிடில் தையல்
தலைவ னிடம்வலந் தன்வழி யஞ்சல்
தலைவ னிடம்வலந் தன்வழி நூறே. ச
- 774 ஏறிய வாறினில் எண்பது சென்றநீந்
தேறிய ஏழிற் சிறக்கும் வகையெண்ணில்
ஆறொரு பத்தாய் அமாந்த இரண்டையுந்
தேறியே நின்று தெனியிவ் வகையே. ங
- 775 இவ்வகை எட்டும் இடம்பெற ஓடிடில்
அவ்வகை ஐம்பதே யென்ன அறியலாஞ்
செவ்வகை ஒன்பதுஞ் சேரவே நின்றிடிந்
முவ்வகை யாமது முப்பத்து முன்றே. ஈ
- 776 மும்முன்றும் ஒன்றும் முடிவுற நின்றிடில்
எண்முன்றும் நாலும் இடவகை யாய்நிற்கும்
ஐம்முன்றும் ஓடி அகலவே நின்றிடிந்
பன்முன்றோ டொறு பார்க்கலு மாமே. எ
- 777 பார்க்கலு மாகும் பகல்முப் பதுமாகில்
ஆக்கலு மாகுமவ் வாறெண் டெள்ளிட்டுப்
போக்கலு மாகும் புகலற ஒன்றெனில்
தேக்கலு மாகுந் திருத்திய பத்தே. அ
- 778 ஏயிரு நாளும் இயல்புற ஓடிடிற
பாயிரு நாலும் பகையற நின்றிடும்

தேய்வுற மூன்றுந் திகழவே நின்றிடிச்
ஆயுந வாறென் றளக்கலு மாமே.

க

779

அளக்கும் வகைநாலும் அவ்வழியே ஓடிச்
விளக்கும் ஒருநாலு மெய்ப்பட நிற்கும்
துளக்கும் வகையைந்துந் தூய்நெறி ஓடிச்
களக்க மறமூன்றிற் காணலு மாமே.

க0

780

காணலு மாகுங் கருதிய பத்தோடிற்
காணலு மாகுங் கலந்த இரண்டையும்
காணலு மாகுங் கலப்பற மூவைந்தேற்
காணலு மாகுங் கருத்தற ஒன்றே.

கக

781

கருதும் இருபதிற் காணஆ ருகும்
கருதிய ஐயைந்திற் காண்பது மூன்றும்
கருதும் இருப துடனாறு காணிற்
கருதும் இரண்டெனக் காட்டலு மாமே.

கஉ

782

காட்டலு மாகுங் கலந்திரு பத்தேழில்
காட்டலு மாகுங் கலந்தெழும் ஒன்றெனக்
காட்டலு மாகுங் கலந்திரு பத்தெட்டிற்
காட்டலு மாகுங் கலந்தஈ ரைந்தே.

கங

783

ஈரைந்தம் ஐந்தம் இருமூன்றும் எட்டுக்கும்
பாரச்சி நின்ற பகைபத்து நாளாகும்
வாரச்செய் கின்ற வகையாறஞ் சாமாகில்
ஓராச்சொ டொன்றென் றெனவொன்று நாளே.

கச

784

ஒன்றிய நாள்கள் ஒருமுப்பத் தொன்றாகிற்
கன்றிய நாளுங் கருத்தற மூன்றாகுஞ்
சென்றுயிர் நாலெட்டுஞ் சேரவே நின்றிடிந்
மன்றியல் பாகு மணியில் இரண்டே.

கரு

785

மணியில்ஒன் றாகும் மாதமு மூன்றுஞ்
சுணியில்ஒன் றாகத் தொனித்தனன் நந்தி
விணையற வோங்கி வெளிசெய்து நின்றால்
தனையுற நின்ற தலைவனு மாமே.

கக

114

திருமந்திரம்-மூன்றாம் தந்திரம்

786 ஒரு மறியார் அளக்கின்ற வன்னியை
 ஒரு மறியார் அளக்கின்ற வாயுவை
 ஒரு மறியார் அழிகின்ற அப்பொருள்
 ஒரு மறியா அறிவறிந் தேனே. கள

787 அறிவது வாயுவொ டைந்தறி வாய
 அறிவா வதுதான் உலகுபி ரத்தின்
 பிறிவுசெய் யாவகை பேணியுள் நாடிற்
 செறிவது நின்று திகழு மதுவே. கஅ

788 அதுவரு ஞும்மரு ளான துலகம் .
 பொதுவரு ஞம்புக ழாளர்க்கு நாளு
 மதுவரு ஞும்மலர் மங்கையர் செல்வி
 இதுவருள் செய்யும் இறையவ னாமே. கக

789 பிறப்பது சூழ்ந்த பெருந்தகை நந்தி
 குறிப்பது கூடிய கோலக் குரம்பைப்
 பழப்பதி யாவது பற்றறும் பாசம்
 அழப்படி செய்வார்க் ககலு மதியே. ௨௦

74. வாரசரம்

790 வெள்ளிவெண் திங்கள் விளங்கும் புதனிடம்
 ஒள்ளிய மந்தன் இரவிசெவ் வாய்வலம்
 வள்ளிய பொன்னே வளரும் பிறையிடந்
 தெள்ளிய தேய்பிறை தான்வல மாமே. க

791 வெள்ளிவெண் திங்கள் விளங்கும் புதன்மூன்றுந்
 தள்ளி இடத்தே தயங்குமே யாமாகில் .
 ஒள்ளிய காயத்துக் கூன மிலையென்று
 வள்ளல் நமக்கு மகிழ்ந்துரைத் தானே. ௨

792 செவ்வாய் வியாழஞ் சனிஞாயி றேஎன்னும்
 இவ்வா றறிகின்ற யோகி இறைவனே
 ஒவ்வாத வாயு வலத்துப் புரியவிட்
 டவ்வா றறிவார்க்கவ் வானந்த மாமே. க.

76. கேசரி யோகம்

115

- 793 மாறி வருமிரு பான்மதி வெய்யவன்
ஏறி இழியும் இடைபிங் கலையிடை
ஊறும் உயிர்நடு வேயுயி ருக்கிரந்
தேறி அறிமின் தெரிந்து தெளிந்தே. ச
- 794 உதித்து வலத்திடம் போகின்ற போது
அதிர்த்தஞ்சி யோடுத லாமகன் றாரும்
உதித்தது வேமிக வேடிடு மாகில்
உதித்த விராசி யுணர்ந்துகொ ளுற்றே. ௫
- 795 நடுவுநில் லாமல் இடம்வலம் ஓடி
அடுகின்ற வாயுவை அந்தணன் கூடி
இடுகின்ற வாறுசென் றின்பணி சேர
முடிசின் தீபத்தின் முன்னுண்டென் றானே. கூ
- 796 ஆயும் பொருளும் அணிமலர் மேலது
வாயு விதமும் பதினா றுளவலி
போய மனத்தைப் பொருகின்ற வாதாரம்
ஆயுவு நாளு முகூர்த்தமு மாமே. எ

75. வாரதூலம்

- 797 வாரத்திற் சூலம் வரும்வழி கூறுங்கால்
நேரொத்த திங்கள் சனிகிழக் கேயாகும்
பாரொத்த சேய்புதன் உத்தரம் பானுநாள்
நேரொத்த வெள்ளி குடக்காக நிற்குமே. க
- 798 தெக்கண மாகும் வியாழத்துச் சேர்திசை
அக்கணி சூலமு மாமிடம் பின்னாகில்
துக்கமும் இல்லை வலமுன்னே தோன்றிடிந்
மிக்கது மேல்வினை மேன்மேல் வினையுமே. உ

76. கேசரி யோகம்

- 799 கப்ட்க் கழன்று கீழ்நான்று விழாமல்
அப்டத்தைக் கப்டி அடுப்பை அணைகோவி
விப்டத்தைப் பூட்டி மேற்பையைத் தாட்கோத்து
நப்ட மிருக்க நமனில்லை தானே. க

- 800 வண்ணான் ஒலிக்குஞ் சதுரப் பலகைமேற்
கண்ணாறு மோழை படாமற் கரைகட்டி
விண்ணாறு பாய்ச்சிக் குளத்தை நிரப்பினால்
அண்ணாந்து பார்க்க அழுக்கற்ற வாறே. உ
- 801 இடக்கை வலக்கை இரண்டையும் மாற்றித்
துதிக்கையால் உண்பார்க்குச் சோரவும் வேண்டாம்
உறக்கத்தை நீக்கி உணரவல் லார்கட்
கிறக்கவும் வேண்டாம் இருக்கலு மாமே. ந.
- 802 ஆய்ந்துரை செய்யில் அமுதநின் னாறமும்
வாய்ந்துரை செய்யும் வருகின்ற காலத்து
நீந்துரை செய்யில் நிலாமண் டலமதாய்ப்
பாய்ந்துரை செய்தது பாவிக்கு மாறே. ச.
- 803 நாவின் நுனியை நடுவே விசிறிடிற்
சீவனும் அங்கே சிவனும் உறைவிடம்
மூவரு முப்பத்து மூவருந் தோன்றுவர்
சாவதும் இல்லைச் சதகோடி யூனே. ரு.
- 804 ஊனாறல் பாயும் உயர்வரை உச்சிமேல்
வானாறல் பாயும் வகையறி வாரில்லை
வானாறல் பாயும் வகையறி வானார்க்குத்
தேனாறல் உண்டு தெளியலு மாமே. சு.
- 805 மேலையண் னாவில் விரைந்திரு காலிடிற்
காலனும் இல்லைக் கதவுந் திறந்திடும்
ஞாலம் அறிய நரைநரை மாறடும்
பாலனு மாவன் பராநந்தி ஆணையே. எ.
- 806 நந்தி முதலாக நாமேலே யேறிட்டுச்
சந்தித் திருக்கில் தரணி முழுதானும்
பந்தித் திருக்கும் பகலோன் வெளியாகச்
சந்தித் திருப்பவர் தீவினை யாளரே. அ.
- 807 தீவினை யாடத் திகைத்தங் கிருந்தவர்
நாவினை நாடின நமனுக் கிடபில்லை

பாவினை நாடிப் பயனறக் கண்டவர்
தேவினை யாடிய திங்கரும் பாமே.

க

808 திங்கரும் பாகவே செய்தொழி லுள்ளவர்
ஆங்கரும் பாக அடையநா, வேறிட்டுக்
கோங்கரும் பாகிய கோணை நிமிர்த்திட
ஊன்கரும் பாகியே ஊனீர் வருமே.

க௦

809 ஊனீர் வழியாக வுண்ணவை யேறிட்டுத்
தேனீர் பருகிச் சிவாய நமவென்று
கானீர் வரும்வழி கங்கை தருவிக்கும்
வானீர் வரும்வழி வாய்ந்தறி வீரே.

கக

810 வாய்ந்தறிந் துள்ளே வழிபாடு செய்தவர்
காய்ந்தறி வாகக் கருணை பொழிந்திடும்
பாய்ந்தறிந் துள்ளே படிக்கத வொன்றிட்டுக்
கோய்ந்தறிந் துள்ளுறை கோயிலு மாமே.

க௨

811 கோயிலின் உள்ளே குடிசெய்து வாழ்பவர்
தாயினும் நல்லார் தரணி முழுதுக்குந்
காயினும் நல்லவர் காய்ந்தவர் தம்முளுந்
தியினுந் தியரத் திவினை யாளர்க்கே.

க௩

812 திவினை யாளர்தஞ் சென்னியி லுள்ளவன்
பூவினை யாளர்தம் பொற்பதி யானவன்
பாவினை யாளர்தம் பாவகத் துள்ளவன்
மாவினை யாளர் மதியிலுள் ளானே.

க௪

813 மதியி னெழுங்கதிர் போலப் பதினாய்ப்
பதிமனை நூறுநூற் றிருபத்து நாலாய்க்
கதிமனை யுள்ளே கணைகள் பரப்பி
எதிர்மலை யாமல் இருந்தனன் தானே.

க௫

814 இருந்தனன் சத்தியு மக்கலை சூழ
இருந்தனன் கன்னியு மந்நடு வாக
இருந்தனன் மானேர் முகநில வார
இருந்தனன் தானும் அமுதம் பொழிந்தே.

க௬

- 815 பொழிந்த இருவெள்ளி பொன்மண் னடையில்
வழிந்துள் ளிருந்தது வான்முத லங்குக்
கழிந்தது போகாமற் காக்கவல் லார்க்குக்
கொழுந்தது வாசுங் குணமது தானே. கள
- 816 குணமது வாகிய கோமள வல்லி
மணமது வாக மகிழ்ந்தங் கிருக்கில்
தனமது வாகிய தத்துவ ஞானம்
இனமது வாக இருந்தனன் தானே. கஅ
- 817 இருந்த பிராணனும் உள்ளே எழுமாம்
பரிந்தஇத் தண்டிடன் அண்டம் பரிய
விரிந்தஅப் பூவுடன் மேலெழ வைக்கின்
மலர்ந்தது மண்டலம் வாழலு மாமே. கக
- 818 மண்டலத் துள்ளே மனவொட்டி யாணத்தைக்
கண்டகத் தங்கே கருதியே கீழ்க்கட்டிப்
பண்டகத் துள்ளே பகலே ஒளியாகக்
குண்டலக் காதலங் கூத்தொழிந் தானே. ௨௦
- 819 ஒழிகின்ற வாயுவும் உள்ளே அமருங்
கழிகின்ற வாயுவுங் காக்கலு மாசும்
வழிகின்ற காலத்து வட்டக் கழலைப்
பழிகின்ற காலத்துப் பையகற் றிரே. ௨௧
- 820 பையினி னுள்ளே படிக்கத வொன்றிடின
மெய்யினி னுள்ளே விளங்கும் ஒளியதாங்
கையினுள் வாயுக் கதித்தங் கெழுந்திடின
மையணி கோயில் மணிவிளக் காமே. ௨௨
- 821 விளங்கிடும் வாயுவை மேலெழ உன்னி
நலங்கிடுங் கண்டத்து நாபியி னுள்ளே
வணங்கிடு மண்டலம் வாய்த்திடக் கும்பிச்
சுணங்கிட நின்றவை சொல்லலு மாமே. ௨௩

- 822 சொல்லலு மாயிடு மாகத்து வாயுவுஞ்
சொல்லலு மாகு மண்ணீர்க் கடினமுஞ்
சொல்லலு மாகும் இவையஞ்சங் கூடிந்
சொல்லலு மாந்தூர தெரிசனந் தானே. ௨௪
- 823 தூர தரிசனஞ் சொல்லுவன் காணலாங்
காராருங் கண்ணி கடைஞான முட்பெய்தி
ஏராருந் தீபத் தெழிற்சிந்தை வைத்திடிந்
பாரா ருலகம் பகன்முன்ன தாமே. ௨௫
- 824 முன்னெழு நாபிக்கு முந்நால் விரற்கீழே
பன்னெழு வேதப் பகலொளி யுண்டென்னும்
நன்னெழு நாதத்து நற்றீபம் வைத்திடத்
தன்னெழு கோயில் தலைவனு மாமே. ௨௬

77. பரியங்க யோகம்

- 825 பூச வனவெல்லாம் பூசிப் புலர்த்திய
வாச நறுங்குழல் மாலையுஞ் சாத்திக்
காயக் குழவி கலவி யொடுங்கலந்
தூசித் துளையுறத் தூங்காது போகமே. ௧
- 826 போகத்தை யுன்னவே போகாது வாயுவு
மோகத்தை வெள்ளியு மீளும் வியாழத்தில்
சூதொத்த மென்முலை யாளுநந் சூதனாந்
தாதிந் குழைந்து தலைகண்ட வாறே. ௨
- 827 கண்டனாங் கண்டியுங் காதல்செய் யோகத்து
மண்டலங் கொண்டிரு பாலும் வெளிநிற்கும்
வண்டியை மேற்கொண்டு வானீர் உருட்டிடத்
தண்டொரு காலுந் தளராது அங்கமே. ௩
- 828 அங்கப் புணர்ச்சியு மாகின்ற தத்துவ்
மங்கத்தில் விந்து வருகின்ற போகத்துப்
பங்கப் படாமற் பரிகரித் துத்தம்மைத்
தங்கிக் கொடுக்கத் தலைவனு மாமே. ௪

- 829 தலைவனு மாயிடுந் தன்வழி ஞானந்
தலைவனு மாயிடுந் தன்வழி போகந்
தலைவனு மாயிடுந் தன்வழி யுள்ளே
தலைவனு மாயிடுந் தன்வழி அஞ்சே. ௫
- 830 அஞ்சு கடிகைமேல் ஆறுங் கடிகையில்
துஞ்சுவ தொன்றத் துணைவி துணைவன்பால்
நெஞ்சு நிறைந்தது வாய்கொளா தென்றது
பஞ்ச கடிகை பரியங்க யோகமே. ௬
- 831 பரியங்க யோகத்துப் பஞ்ச கடிகை
அரியஇவ் வியோகம் அடைந்தவர்க் கல்லது
சரிவனோ முன்கைச்சி சந்தனக் கொங்கை
உருவித் தழுவ ஒருவற்கொண் ணாதே. ௭
- 832 ஒண்ணாத யோகத்தை உற்றவ ராரென்னில்
விண்ணாரந்த கங்கை விரிசடை வைத்தவன்
பண்ணார் அமுதினைப் பஞ்ச கடிகையில்
எண்ணு மெனஎண்ணி இருந்தான் இருந்தே. ௮
- 833 ஏய்ந்த பிராயம் இருபது முப்பதும்
வாய்ந்த குழலிக்கு மன்னர்க்கு மானந்தம்
வாய்ந்த குழலியோ டைந்து மலர்ந்திடச்
சோர்ந்தன சித்தமுஞ் சோர்வில்லை வெள்ளிக்கே. ௯
- 834 வெள்ளி யுருகிப் பொன்வழி ஓடாமே
கள்ளத்தட் டானார் கரியிட்டு முடினார்
கொள்ளி பறியக் குழல்வழி யேசென்று
வள்ளியுண் ணையில் அடக்கிவைத் தாரே. ௧௦
- 835 வைத்த இருவருந் தம்மின் மகிழ்ந்துடன்
சித்தங் கலங்காது செய்கின்ற ஆனந்தம்
பத்து வகைக்கும் பதினெண் கணத்துக்கும்
வித்தக னாய்நிற்கும் வெங்கதி ரோனே. ௧௧
- 836 வெங்கதி ருக்குஞ் சனிக்கும் இடைநின்ற
நங்கையைப் புல்லிய நம்பிக்கோ ரானந்தந்

தங்களிற் பொன்னிடை வெள்ளிதா மாமுனந்
திங்களிற் செவ்வாய் புதைத்திருந் தாரே. கஉ

837 திருத்திப் புதனைத் திருத்தல்செய் வார்க்குக்
கருத்தழ காலே கலந்தங் கிருக்கில்
வருத்தழ மில்லையா மங்கை பங்கற்குந்
துருத்தியில் வெள்ளியுஞ் சோரா தெழுமே. கங

838 எழுகின்ற தீயைமுன் னேகொண்டு சென்றிப்பால்
மெழுகுரு கும்பரி செய்திடும் மெய்யே
உழுகின்ற தில்லை ஒளியை அறிந்தபின்
விழுகின்ற தில்லை வெளியறி வார்க்கே. கச

839 வெளியை அறிந்து வெளியி னடுவே
ஒளியை அறியி னுளமுறி யாமே
தெளியை அறிந்து செழுநந்தி யாலே
வெளியை அறிந்தனன் மேலறி யேனே. கரு

840 மேலார் தலத்தில் விரிந்தவ ராரெனின்
மாலார் திசைமுகன் மாநந்தி யாயவர்
நாலா நிலத்தி னடுவான வப்பொருள்
மேலா யுரைத்தனர் மின்னடை யாளுக்கே. கசு

841 மின்னடை யாளுமின் னுளனுங் கூட்டத்துப்
பொன்னிடை வட்டத்தின் உள்ளே புகப்பெய்து
தன்னொடு தன்னைத் தலைப்பெய்ய வல்லாரேன்
மண்ணிடைப் பல்லாழி வாழலு மாமே. கள

842 வாங்க லிறுதலை வாங்கலில் வாங்கிய
வீங்க வலிக்கும் விரகறி வாரில்லை
வீங்க வலிக்கும் விரகறி வாளரும்
ஒங்கிய தன்னை உதம்பண்ணி னாரே. கஅ

843 உதமறிந் தங்கே ஒருசுழிப் பட்டாற்
கதமறிந் தங்கே கபாலங் கறுக்கும்
இதமறிந் தென்றும் இருப்பாள் ஒருத்தி
பதமறிந் தும்முளே பார்கடிந் தாளே. கக

- 844 பாரில்லை நீரில்லைப் பங்கயம் ஒன்றுண்டு
தாரில்லை வேரில்லை தாமரை பூத்தது
ஊரில்லைக் காணும் ஒளியது ஒன்றுண்டு
கீழில்லை மேலில்லைக் கேள்வியிற் பூவே.

உ-0

78. அழர்தாரணை

- 845 உடலிற் கிடந்த வுறுதிக் குடிநீர்க்
கடலிற் சிறுகிணற் நேற்றமிட் டாலொக்கும்
உடலில் ஒருவழி ஒன்றுக் கிணைக்கல்
நடலைப் படாதுயிர் நாடலு மாமே.
- 846 தெளிதரும் இந்தச் சிவநீர் பருதில்
ஒளிதரு மோராண்டில் ஊனமொன் றில்லை
வளியுறும் எட்டின் மனமும் ஒடுங்குங்
கனிதருங் காயங் கனகம தாமே.
- 847 நூறு மிளகு நுகருஞ் சிவத்தினீர்
மாறும் இதற்கு மருந்தில்லை மாந்தர்கள்
தேறில் இதனைத் தெளியுச்சி கப்பிழன்
மாறும் இதற்கு மறுமயி ராமே.
- 848 கரைபரு கேகின்ற கானல் உவரி
வரைவரை என்பர் மதியிலா மாந்தர்
நுரைதிரை நீக்கி நுகரவல் லார்க்கு
நரைதிரை மாறு நமனுமங் கில்லையே.
- 849 அளக நன்னுத லாயோ ரத்சயங்
களவு காயங் கலந்தஇந் நீரிலே
மிளகு நெல்லியும் மஞ்சளும் வேம்பிழல்
இளகும் மேனி இருளுங் கபாலமே.
- 850 வீர மருந்தென்றும் விண்ணோர் மருந்தென்றும்
நாரி மருந்தென்றும் நந்தி அருள்செய்தான்
ஆதி மருந்தென் றறிவார் அகலிடஞ்
சோதி மருந்திது சொல்லவொண் னாதே.

க

உ

க

ச

ரு

க

79. சந்திர யோகம்

- 851 எய்து மதிக்கலை சூக்கத்தி லேறியே
எய்துவ தூலம் இருவகைப் பக்கத்துள்
எய்துங் கலைபோல ஏறி இறங்குமார்
துய்யது சூக்கத்துத் தூலத்த காயமே. ௧
- 852 ஆகின்ற சந்திரன் சூரியன் அங்கியுள்
ஆகின்ற ஈரெட்டொ டாறிரண் டரைந்துள்
ஏகின்ற வக்கலை யெல்லா மிடைவழி
ஆகின்ற யோகி அறிந்த அறிவே. 2
- 853 ஆறற தாங்கலை ஆதித்தன் சந்திரன்
நாற நலங்கினூர் ஞாலங் கவர்கொளப்
பேறங் கலைமுற்றும் பெருங்கால் ஈரெட்டு
மாறாக் கதிர்கொள்ளு மற்றங்கி கூடவே. ௩
- 854 பத்தம் இரண்டும் பகலோன் உயர்கலை
பத்தினொ டாறும் உயர்கலை பான்மதி
ஒத்தநல் அங்கிய தெட்டெட் டுயர்கலை
அத்திறன் நின்றமை ஆய்ந்துகொள் வீரே. ௪
- 855 எட்டெட் டனலின் கலையாகும் ஈராறுட்
சுட்பப் படுங்கதி ரோனுக்குஞ் சூழ்கலை
கட்பப் படுமீ ரெட்டா மதிக்கலை
ஒட்பப் பாஇவை ஒன்றோடொன் றுவே. ௫
- 856 எட்டெட்டும் ஈராறும் ஈரெட்டிந் தீக்கதிர்
சுட்டிப்ட சோமனில் தோன்றுங் கலையெனக்
கட்பப் படுந்தா கைகதிர் நாலுள
கட்டிப்ட தொண்ணூற்றொ டாறுங் கலாதியே. ௬
- 857 எல்லாக் கலையும் இடையிங் கலைநடுச்
சொல்லா நடுநாடி யூடே தொடர்முலஞ்
செல்லா எழுப்பிச் சிரத்துடன் சேர்தலால்
நல்லோர் திருவடி நண்ணிநிற் போரே. ௭

- 858 அங்கியிற் சின்னக் கதிரிரண் டாப்டத்துத்
தங்கிய தாரகை யாகுஞ் சசிபானு
வங்கிய தாரகை யாகும் பரையொளி
தங்கு நவசக்ர மாகுந் தரணிக்கே. அ
- 859 தரணி சலங்கனல் கால்தக்க வானம்
அரணிய பானு அருந்திங்கள் அங்கி
முரணிய தாரகை முன்னிய ஒன்பான்
பிரணவ மாகும் பெருநெறி தானே. கூ
- 860 தாரகை மின்னுஞ் சசிதேயும் பக்கத்துத்
தாரகை மின்னு சசிவளர் பக்கத்துத்
தாரகை பூநிற் சகலத்தி யோனிகள்
தாரகைத் தாரகை தானுஞ் சொருபமே. க௦
- 861 முற்பதி னைஞ்சின் முனைத்துப் பெருத்திடும்
பிற்பதி னைஞ்சிற் பெருத்துச் சிறுத்திடும்
அப்பதி னைஞ்சும் அறியவல் லார்கட்குச்
செப்பரி யான்கழல் சேர்தலு மாமே. கக
- 862 அங்கி எழுப்பி யருங்கதிர் ஊட்டத்துத்
தங்குஞ் சசியால் தாமம்ஐந் தைந்தாகிப்
பொங்கிய தாரகை யாம்புலன் போக்கறத்
திங்கள் கதிரங்கி சேர்கின்ற யோகமே. கஉ
- 863 ஒன்றிய ஈரெண் கலையும் உடலுற
நின்றது கண்டும் நினைக்கலர் நீதர்கள்
கன்றிய காலன் கருத்துழி வைத்தபின்
சென்றதில் வீழ்வர் திகைப்பொழி யாரே. கங
- 864 அங்கி மதிகூட வாகும் கதிரொளி
அங்கி கதிர்கூட வாகு மதியொளி
அங்கி சசிகதிர் கூடவத் தாரகை
தங்கி யதுவே சகலமு மாமே. கச
- 865 ஈராறு பெண்கலை எண்ணிரண் டாண்கலை
பேராமற் புக்குப் பிடித்துக் கொடுவந்து

நேராகத் தோன்றும் நெருப்புற வேபெய்யில்
ஆராத ஆனந்தம் ஆனந்த மானதே.

கரு

866 காணும் பரிதியின் காலை இடத்திட்டு
மாணும் மதியதன் காலை வலத்திட்டுப்
பேணியே யிவ்வாறு பிழையாமற் செய்வீரேல்
ஆணி கலங்காதவ் வாயிரத் தாண்டே.

கசு

867 பாவிக்கும் நெஞ்சம் பறையோசை ஒன்பதில்
ஆவிக்கும் அங்கே அமரர் பராபரன்
மேலைக்கு முன்னே விளக்கொளி யாய்நிற்குங்
காலைக்குச் சங்கு கதிரவன் தானே.

கள

868 கதிரவன் சந்திரன் காலம் அளக்கும்
பொதிரவ னுள்ளே பொழிமழை நிற்கும்
அதிரவ னண்டப் புறஞ்சென் றடர்ப்ப
எதிரவ னீச னிடமது தானே.

கஅ

869 உந்திக் கமலத் துதித்தெழுஞ் சோதியை
அந்திக்கு மந்திர மாறும் அறிகிலார்
அந்திக்கு மந்திர மாறும் அறிந்தபின்
தந்தைக்கு முன்னே மகன்பிறந் தானே.

கக

870 ஊதியம் ஏதும் அறியார் உரைப்பினும்
ஒதியும் ஏதும் அறியாத ஊமர்கள்
ஆதியும் அந்தமும் அந்திக்க வல்லீரேல்
வேதியன் அங்கே வெளிப்படுந் தானே.

உ௦

871 பாம்பு மதியைத் தினலுறும் பாம்பினைத்
தீங்கு கதிரையுஞ் சோதித் தனலுறும்
பாம்பு மதியும் பகைதீர்த் துடன்கொளீஇ
நீங்கல் கொடானே நெடுந்தகை யானே.

உக

872 அயின்றது வீழ்வள வந்தாயில் இன்றிப்
பயின்ற சசிவீழ் பொழுதில் துயின்று
நயந்தரு பூரணை உள்ள நடத்தி
வியந்தரு பூரணை மேவுஞ் சசியே.

உஉ

- 873 சசியுதிக் சூம்அள வுந்துயி லின்றிச்
சசியுதிக் தானேல் தனதூண் அருந்திச்
சசிசரிக் கின்றன வுந்துயி லாமற்
சசிசரிப் பின்கட்டன் கண்டுயில் கொண்டதே. உந
- 874 ஊழி பிரியா திருக்கின்ற யோகுகள்
நாழிகை யாக நமனை அளப்பர்கள்
ஊழி முதலாய் உயர்வார் உலகினில்
தாழவல் லார்இச் சசிவன்ன ராமே. உச
- 875 தண்மதி பானுச் சரிபூமி யேசென்று
மண்மதி காலங்கள் மூன்றும் வழிகண்டு
வெண்மதி தோன்றிய நாளில் விடாந்தபின்
தண்மதி விழ்வன விற்கணமின்றே. உரு
- 876 வளர்கின்ற ஆதித்தன் தன்கலை யாறுந்
தளர்கின்ற சந்திரன் தன்கலை யாறு
மலர்ந்தெழு பன்னிரண் டங்குலம் ஒடி
அலர்ந்து விழுந்தமை யாரறி வாரே. உசு
- 877 ஆமுயிர்த் தேய்மதி நாளே யெனல்வந்து
போம்வழி எங்கனும் போகாது யோகிக்குக்
காமுற இன்மையிற் கட்டுண்ணு மூலத்தில்
ஓமதி யத்துள்விட் டொரபுணர் வாலே. உள
- 878 வேறுறச் செங்கதிர் மெய்க்கலை யாறெடுஞ்
சூறுற நான்குந் தொடர்ந்துற வேகிற்கும்
ஈறினி னன்கலை யிரைந்தொ டேமதித்
தாறுட் கலையுள் அகலுவா வாமே. உஅ
- 879 உணர்வந்து சோணி உறவினன் வீசும்
புணர்வந்து வீசங் கதிரிற் குறையில்
உணர்வும் உடம்பும் உவையொக்க நிற்கில்
உணர்வும் உடம்பும் ஒருகால் விடாவே. உசு
- 880 விடாத மனம்பவ னத்தொடு மேவி
நடாவு சிவசங்கின் நாதங் கொளுவித்

கடாவிடா ஐம்புலன் கட்டுண்ணும் வீடு
படாதன இன்பம் பருகார் அமுதமே.

ந.0

881 அமுதப் புனல்வரு மாற்றங் கரைமீற
குமிழிக் குட்சுட ரைந்தையுங் கூட்டிச்
சமையத்தண் டோட்டித் தரிக்கவல் லார்க்கு
நமன்இல்லை நற்கலை நாள்இல்லை தானே.

ந.க

882 உண்ணீ ரமுத முறுமு றலைத்திறந்
தெண்ணீர் இணையடித் தாமரைக் கேசெலத்
தெண்ணீர்ச் சமாதி யமர்ந்துதி ராநலங்
கண்ணாற் றொடேசென்று கால்வழி மாறுமே.

ந.உ

883 மாறு மதியும் மதித்திரு மாறின்றித்
தாறு படாமல் தண்டோடே தலைப்படில்
ஊறு படாதுடல் வேண்டும் உபாயமும்
பாறு படாஇன்பம் பார்மிசைப் பொங்குமே.

ந.ந

முன்றந் தந்திரம் முற்றிற்று

நாலாந் தந்திரம்

80. அசபை

- 884 போற்றுகின் றேன்புகழ்ந் தும்புகல் ஞானத்தைத்
தேற்றுகின் றேன்சுந்தை நாயகன் சேவடி
சாற்றுகின் றேன்அறை யோசிவ யோகத்தை
ஏற்றுக்கின் றேன்நம் பிரான்ஓர் எழுத்தே. க.
- 885 ஓரெழுத் தாலே உலகெங்குந் தானாகி
ஈரெழுத் தாலே இசைந்தங் கிருவராய்
மூவெழுத் தாலே முனைக்கின்ற சோதியை
மாவெழுத் தாலே மயக்கமே உற்றதே. உ.
- 886 தேவ ருறைகின்ற சிற்றம் பலம்என்றுந்
தேவர் ருறைகின்ற சிதம்பரம் என்றுந்
தேவர் உறைகின்ற திருஅம் பலமென்றுந்
தேவர் உறைகின்ற தென்பொது வாமே. உ.
- 887 ஆமேபொன் னம்பலம் அற்புதம் ஆனந்தம்
ஆமே திருக்கூத் தனவரத தாண்டவம்
ஆமே பிரளய மாகும்அத் தாண்டவம்
ஆமேசங் காரத் தருந்தாண் டவங்களே. ச.
- 888 தாண்டவ மான தனியெழுத் தோரெழுத்
தாண்டவ மான தனுக்கிர கத்தொழில்
தாண்டவ கூத்துத் தனிநின்ற தற்பரந்
தாண்டவக் கூத்துத் தமனியந் தானே. ரு.
- 889 தானே பாஞ்சுடர் தத்துவ மாய்நிற்குந்
தானே அகாச உகாசம தாய்நிற்குந்
தானே பாஞ்சுடர் தத்துவக் கூத்துக்குத்
தானே தனக்குத் தராதலந் தானே. க.

- 890 தராதல மூலைக்குத் தற்பர மாபரன்
தராதலம் வெப்பு நமசிவா யவார்
தராதலஞ் சொல்லிற் றுன்வா சியவாகுந்
தராதல யோகந் தயாவாசி யாமே. எ
- 891 ஆமே சிவங்கள் அகார உகாரங்கள்
ஆமே பரங்கள் அறியா விடம்என்ப
ஆமே திருக்கூத் தடங்கிய சிற்பரம்
ஆமே சிவகதி ஆனந்த மாமே. அ
- 892 ஆனந்த மூன்றும் அறிவிரண் டொன்றாகும்
ஆனந்தஞ் சிவாய அறிவார் பலரில்லை
ஆனந்த மோடும் அறியவல் லார்கட்கு
ஆனந்தக் கூத்தாய் அகப்படுந் தானே. க
- 893 படுவ திரண்டும் பலகலை வல்லார்
படுவ தோங்காரம் பஞ்சாக் கரங்கள்
படுவது சங்காரத் தாண்டவப் பத்தி
படுவது கோணம் பரந்திடம் வாறே. க0
- 894 வாறே சதாசிவ மாறிலா ஆகமம்
வாறே சிவகதி வண்டுறை புன்னையும்
வாறே திருக்கூத்து ஆகம வசனங்கள்
வாறே பொதுவாகு மன்றின் அமலமே. கக
- 895 அமலம் பதிபசு பாசங்கள் ஆகமம்
அமலந் திரோதாயி யாகுமா னந்தமாம்
அமலஞ்சொல் ஆணவ மாயை காமியம்
அமலந் திருக்கூத்தந் காமிடந் தானே. கஉ
- 896 தானே தனக்குத் தலைவனு மாய்நிற்குந்
தானே தனக்குத் தன்மலை யாய்நிற்குந்
தானே தனக்குத் தன்மய மாய்நிற்குந்
தானே தனக்குத் தலைவனு மாமே. கங
- 897 தலைவனு மாய்நின்ற தற்பரக் கூத்தனைத்
தலைவனு மாய்நின்ற சற்பாத் திரத்தைத்

தலைவனு மாய்கின்ற தாதனிழ ஞானத்
தலைவனு மாய்கின்ற தாளினை தானே.

கச

898 இணையார் திருவடி எட்டெழுத் தாகும்
இணையார் கழலினை யிரைஞ்ச தாகும்
இணையார் கழலினை ஐம்பத்தொன் றாகும்
இணையார் கழலினை ஏழா யிரமே.

கரு

899 ஏழா யிரமாய் இருபதாய் முப்பதாய்
ஏழா யிரத்தும் எழுகோடி தானாகி
ஏழா யிரத்துயிர் எண்ணிலா மந்திரம்
ஏழா யிரண்டாய் இருக்கின்ற வாதே.

கசு

900 இருக்கின்ற மந்திரம் ஏழா யிரமாய்
இருக்கின்ற மந்திரம் எத்திறம் இல்லை
இருக்கின்ற மந்திரஞ் சிவந்திரு மேனி
இருக்கின்ற மந்திரம் இவ்வண்ணந் தானே.

கள

901 தானே தனக்குத் தகுநடந் தானாகுந்
தானே அகார உகாரம தாய்நிற்குந்
தானே ரீங்காரத் தத்துவக் கூத்துக்குத்
தானே உலகில் தனிநடந் தானே.

கஅ

902 நடமிரண் டொன்றே நளினம தாகும்
நடமிரண் டொன்றே நமன்செய்யுங் கூத்து
நடமிரண் டொன்றே நகைசெயா மந்திரம்
நடஞ்சிவ லிங்கம் நலஞ்செம்பு பொன்னே.

கக

903 செம்புபொன் னாகுஞ் சிவாய நமவென்னிற்
செம்புபொன் னாகத் திரண்டது சிற்பராஞ்
செம்புபொன் னாகும் ஸ்ரீயுங் கிரீயுமெனச்
செம்புபொன் னான திருவம் பலமே.

உ0

904 திருவம் பலமாகச் சீர்ச்சக் கரத்தைத்
திருவம் பலமாக ஈராறு கீறித்
திருவம் பலமாக இருபத்தைஞ் சாக்கித்
திருவம் பலமாகச் செபிக்கின்ற வாதே.

உக

- 905 வாறே சிவாய நமச்சி வாயநம
வாறே செபிக்கில் வரும்பேர் பிறப்பில்லை
வாறே அருளால் வளர்கூத்துக் காணலாம்
வாறே செபிக்கில் வருஞ்செம்பு பொன்னே. ௨௨
- 906 பொன்னுன மந்திரம் புகலவும் ஒண்ணுது
பொன்னுன மந்திரம் பொறிகஞ்சு கத்தாகும்
பொன்னுன மந்திரம் புகையுண்டு பூரிக்கிற
பொன்னுகும் வல்லோர்க் குடம்புபொற் பாதமே. ௨௩
- 907 பொற்பாதங் காணலாம் புத்திரர் உண்டாகும்
பொற்பாதத் தானையே செம்புபொன் னாயிடும்
பொற்பாதங் காணத் திருமேனி யாயிடும்
பொற்பாத நன்னடஞ் சிந்தனை சொல்லுமே. ௨௪
- 908 சொல்லு மொருகூட்டிற் புக்குச் சுகிக்கலாம்
நல்ல மடவார் நயந்துட னேவருஞ்
சொல்லினும் பாசச் சுடர்ப்பாம்பு நீங்குடுஞ்
சொல்லும் திருக்கத்தின் சூக்குமந் தானே. ௨௫
- 909 சூக்குமம் எண்ணு பிரஞ்செபித் தாலுமேற்
சூக்கும மான வழியிடைக் காணலாஞ்
சூக்கும மான வினையைக் கெடுக்கலாஞ்
சூக்கும மான சிவனதா னந்தமே. ௨௬
- 910 ஆனந்தம் ஆனந்தம் ஒன்றென் றறைந்திட
ஆனந்தம் ஆனந்தம் ஆ-ஈ-ஊ-ஏ-ஒமென் றைந்திடம்
ஆனந்தம் ஆனந்தம் அஞ்சும தாயிடும்
ஆனந்தம் ஆனந்தம் அம்-ஊரீம்-ஆம்-கூம்-ஆம்-ஆகுமே. ௨௭
- 911 மேனி பிரண்டும் விலகாமல் மேல்கொள்ள
மேனி யிரண்டு மிகார விகாரியா
மேனி யிரண்டும் ஊ-ஆ-ஈ-ஏ-ஒ-என்னும்
மேனி யிரண்டும் ஈ-ஒ-ஊ-ஆ-ஏ-கூத்தாமே. ௨௮

912 கூத்தே சிவாய நமமசி வாயிடுங்
கூத்தே-ச-ஊ-ஆ-ஏ-ஓம்-சிவாயநம வாயிடுங்
கூத்தே-ச-ஊ-ஆ-ஏ-ஓம் சிவாயநம வாயிடுங் [மாதே-
கூத்தே-இ-ஊ-ஆ-ஏ-ஓம் நமசிவாய கோனொன்று

913 ஒன்றிரண் டாடவோ ரொன்று முடனாட
ஒன்றிரின் முன்றாட ஒரேமும் ஒத்தாட
ஒன்றினால் ஆடவோர் ஒன்பதும் உடனாட
மன்றிரில் ஆடினான் மாணிக்கக் கூத்தே.

கூ.

81. திருவம்பலச் சக்கரம்

914 இருந்தஇவ் வட்டங்கள் ஈராறி ரேகை
இருந்த இரேகைமேல் ஈரா றிருத்தி
இருந்த மனைகளும் ஈராறு பத்தொன்
றிருந்த மனையொன்றில் எப்துவன் றுணை.

க

915 தானொன்றி வாழிடர் தன்னெழுத் தேயாகுந்
தானொன்று மந்நான்குந் தன்பே ரெழுத்தாகுந்
தானொன்று நாற்கோணர் தன்னைந் தெழுத்தாகுந்
தானொன்றி லேயொன்று மவ்வான் தானே.

உ

916 அரகர என்ன அரியதொன் றில்லை
அரகர என்ன அறிகிலர் மாந்தர்
அரகர என்ன அமரரும் ஆவர்
அரகர என்ன அறும்பிறப் பன்றே.

க.

917 எட்டு நிலையுள எங்கோன் இருப்பிடம்
எட்டினில் ஒன்றும் இருமுன்றும் ஈரேமும்
ஒட்டிய விர்துவும் நாதமும் ஒங்கிப்
பட்டது மந்திரம் பான்மொழி பாலே.

ச

918 மட்டவிழ் தாமரை மாதாநல் லாளுடன்
ஒட்டி இருந்த உபாயம் அறிகிலர்
விட்ட எழுத்தை விடாத எழுத்துடன்
கட்டவல் லாருயிர் காக்கவல் லாரே.

ரு

- 919 ஆலய மாக அமர்ந்தபஞ் சாக்கரம்
ஆலய மாக அமர்ந்தவித் தூலம்போய்
ஆலய மாக வறிகின்ற சூக்குமம்
ஆலய மாக அமர்ந்திருந் தானே. சு
- 920 இருந்தஇவ் வட்டம் இருமுன்றி ரேகை
இருந்த வதனுள் இரேகை யைந்தாக
இருந்த அறைகள் இருபத்தைஞ் சாக
இருந்த அறையொன்றில் எய்து மகாரமே. எ
- 921 மகார நடுவே வளைத்திடுஞ் சத்தியை
ஒகாரம் வளைத்திட் டும்பினர் தேற்றி
அகாரந் தலையாய் இருகண் சிகாரமாய்
நகார வகாரநற் காலது நாடுமே. அ
- 922 நாடும் பிரணவ நடுவிரு பக்கமும்
ஆடு மவர்வாய் அமர்ந்தங்கு நின்றது
நாடு நடுவுண் முகநம சிவாய
வாடுஞ் சிவாயநம புறவட்டத் தாயதே. க
- 923 ஆயுஞ் சிவாய நமமசி வாயந
வாயு நமசிவா யநம சிவாயந
வாயுமே வாய நமசியெனு மந்திர
மாயுஞ் சிகாரந் தொட்டந்தத் தடைவிலே. க0
- 924 அடைவினில் ஐம்பதும் ஐயைந் தறையின்
அடைபும் அறையொன்றுக் கீரெழுத் தாக்கி
அடைபு மகாரத்தில் அந்தமாம் கூடிவும்
அடைவின் எழுத்தைம் பத்தொன்றும் அமர்ந்ததே.
- 925 அமர்ந்த அரகர வாய்புற வட்டம்
அமர்ந்த அரிகரி யாமத னுள்வட்டம்
அமர்ந்த அசைப யாம்அத னுள்வட்டம்
அமர்ந்தஇ ரேகையும் ஆகின்ற சூலமே. க2
- 926 சூலத் தலையினில் தோற்றிடுஞ் சத்தியுஞ்
சூலத் தலையினிற் சூழும்ஒங் காரத்தால்

குலத் திடைவெளி தோற்றமும் அஞ்செழுத்
தாலப் பதிக்கும் அடைவது வாமே.

கந்

927 அதுவாம் அகார இகார உகாரம்
அதுவாம் எகாரம் ஒகார மதஞ்சாம்
அதுவாகுஞ் சக்கர வட்டமேல் வட்டம்
பொதுவாம் இடைவெளி பொங்குநம் பேரே.

கசு

928 பேர்பெற் றதுமுல மந்திரம் பின்னது
சோர்வுற்ற சக்கர வட்டத்துட் சந்தியின்
நேர்பெற் றிருந்திட நின்றது சக்கரம்
வார்பெற் றிருந்த இயல்பிது வாமே.

கரு

929 இயலுமீம் மந்திரம் எய்தும் வழியின்
செயலும் அறியத் தெளிவிக்கு நாதன்
புயலும் புனலும் பொருந்தங்கி மண்ணின்
முயலும் எழுத்துக்கு முன்ன இருந்ததே.

கசு

930 ஆறெட் டெழுத்தின்மே லாறும் பதினாலும்
ஏறிட் டதன்மேலே விந்துவும் நாதமுஞ்
சீறிட்டு நின்று சிவாய நமவென்னக்
கூறிட்டு மும்மலங் கூப்பிட்டுப் போமே.

கஎ

931 அண்ணல் இருப்ப தவளக் கரத்துளே
பெண்ணின் லாளும் பிரானக் கரத்துளே
எண்ணி இருவர் இசைந்தங் கிருந்திப்
புண்ணிய வாளர் பொருளறி வார்களே.

கஅ

932 அவ்விட்டு வைத்தங் கரவிட்டு மேல்வைத்து
இவ்விட்டுப் பார்க்கில் இனிங்கம தாய்நிற்கும்
மவ்விட்டு மேலே வளியுறக் கண்டபின்
தொம்மிட்டு நின்ற சுடர்க்கொழுந் தாமே.

கக

933 அவ்வுண்டு சவ்வுண் டனைத்துமங் குள்ளது
கவ்வுண்டு நிற்குங் கருத்தறி வாரில்லை
கவ்வுண்டு நிற்குங் கருத்தறி வாளர்க்குச்
சவ்வுண்ட சத்தி சதாசிவன் தானே.

20

- 934 அஞ்செழுத் தாலே அமர்ந்தனன் நந்தியும்
அஞ்செழுத் தாலே அமர்ந்தபஞ் சாக்கரம்
அஞ்செழுத் தாகிய வக்கர சக்கரம்
அஞ்செழுத் துள்ளே அமர்ந்திருந் தானே. ௨௧
- 935 கூத்தனைக் காணுங் குறிபல பேசுடிற்
கூத்த நெழுத்தின் முதலெழுத் தோதினார்.
கூத்தனொ டொன்றிய கொள்கைய ராய்நிற்பர்
கூத்தனைக் காணுங் குறியது வாடே. ௨௨
- 936 அத்திசைக் குள்நின்ற அனலை எழுப்பியே
அத்திசைக் குள்நின்ற நவ்வெழுத் தோதினல்
அத்திசைக் குள்நின்ற அந்த மறையனை
அத்திசைக் குள்ளுற வாக்கினன் தானே. ௨௩
- 937 தானே யளித்திடுந் தையலை லோக்கினல்
தானே யளித்திட்டு மேலுற வைத்திடுந்
தானே யளித்த மகாரத்தை ஓதிடத்
தானே யளித்ததோர் கல்லொளி யாகுமே. ௨௪
- 938 கல்லொளி யேயென நின்ற வடதிசை
கல்லொளி யேயென நின்றனன் இந்திரன்
கல்லொளி யேயென நின்ற சிகாரத்தைக்
கல்லொளி யேயெனக் காட்டினிற் றானே. ௨௫
- 939 தானே யெழுகுணர் தண்சுட ராய்நிற்குந்
தானே யெழுகுணம் வேதமு மாய்நிற்குந்
தானே யெழுகுண மாவதும் ஓத்தில
தானே யெழுந்த மறையவ னாமே. ௨௬
- 940 மறையவ னாக மதித்த பிறவி
மறையவ னாக மதித்திடக் காண்பர்
மறையவன் அஞ்செழுத் துண்ணிற்கப் பெற்ற
மறையவன் அஞ்செழுத் தாமது வாகுமே. ௨௭
- 941 ஆகின்ற பாதமு மந்நவாய் நின்றிடம்
ஆகின்ற நாபியுள் அங்கே மகாரமாம்

ஆகின்ற சீயிரு தோள்வவ்வாய்க் கண்டபின்
ஆகின்ற வச்சுட ரவ்வியல் பாமே.

உஅ

942 அவ்வியல் பாய இருமூன் நெழுத்தையுஞ்
செவ்வியல் பாகச் சிறந்தனன் நந்தியும்
ஒவ்வியல் பாக ஒளியுற நோக்கிழற்
பவ்வியல் பாகப் பார்துநின் றுனே.

உக

943 பார்த்து மந்திரம் பல்லுபிர்க் கெல்லாம்
வார்த்து மந்திரம் வாய்த்திட வாங்கித்
துரந்திடு மந்திரஞ் சூழ்பகை போக
உார்த்து மந்திரம் ஒமென் நெழுப்பே.

உஓ

944 ஒமென் நெழுப்பித்தன் உத்தம நந்தியை
நாமென் நெழுப்பி நடுவெழு தீபத்தை
ஆமென் நெழுப்பியவ் வாறறி வார்கள்
மாமன்று கண்டு மகிழ்ந்திருந் தாரே.

உக

945 ஆகின்ற சக்கரத் துள்ளே எழுத்தைந்நும்
பாகொன்றி நின்ற பதங்களில் வர்த்திக்கும்
ஆகின்ற ஐம்பத் தோரெழுத் துள்ளிற்கப்
பாகொன்றி நிற்கும் பராபரன் தானே.

உஉ

946 பரமாய அஞ்செழுத் துள்ளடு வாகப்
பரமாய நவசிம பார்க்கில் மவயநசி
பரமாய சியநம வாய்பரத் தோதிற
பரமாய வாசி மயநமாய் நின்றே.

உங

947 நின்ற எழுத்துக்கள் நேர்தரு பூதமும்
நின்ற எழுத்துக்கள் நேர்தரு வண்ணமும்
நின்ற எழுத்துக்கள் நேர்தர நின்றிழல்
நின்ற எழுத்துள்ளும் நின்றனன் தானே.

உச

948 நின்றது சக்கரம் நீளும் புனியெல்லாம்
மன்றது வாய்கின்ற மாயநன் னுடனைக்
கன்றது வாகக் கறந்தனன் நந்தியுங்
குன்றிடை நின்றிடுங் கொள்கைய னுமே.

உரு

- 949 கொண்டஇச் சக்கரத் துள்ளே குணம்பல
கொண்டஇச் சக்கரத் துள்ளே குறியைந்து
கொண்டஇச் சக்கரங் கூத்தன் எழுத்தைந்துங்
கொண்டஇச் சக்கரத் துள்ளின்ற கூத்தே. ௩௬
- 950 வெளியி லீரேகை யிரேகையி லத்தலை
சுளியில் உகாரமாஞ் சுற்றிய வன்னி
நெளிதரு கால்கொம்பு நேர்விந்து நாதந்
தெளியும் பிரகாரஞ் சிவமந் திரமே. ௩௭
- 951 அகார வகார சிகார நடுவாய்
வகாரமோ டாறும் வளியுடன் கூடிச்
சிகார முடனே சிவன்சிறதை செய்ய
ஓகார முதல்வன் உவந்துநின் றானே. ௩௮
- 952 அற்ற விடத்தே அகாரம தாவது
உற்ற விடத்தே யுறுபொருள் கண்டிடச்
செற்றம் அறுத்த செழுஞ்சுடர் மெய்ப்பொருள்
குற்றம் அறுத்த பொன்போலுங் குளிகையே. ௩௯
- 953 அவ்வென்ற போதினில் உவ்வெழுத் தாலித்தால்
உவ்வென்ற முத்தி யுருகிக் கலந்திடும்
மவ்வென்றென் னுள்ளே வழிப்பட்ட நந்தியை
எவ்வணஞ் சொல்லுகென் எந்தை இயற்கையே. ௪௦
- 954 நீரில் எழுத்திவ் வுலக ரறிவது
வாரிளில் எழுத்தொன்று கண்டறி வாரில்லை
யாரிவ் வெழுத்தை அறிவா ரவர்கள்
ஊனில் எழுத்தை உணர்கலர் தாமே. ௪௧
- 955 காலை நடுவுறக் காயத்தில் அக்கரம்
மாலை நடுவுற ஐம்பது மாவன
மேலை நடுவுற வேதம் விளம்பிய
மூலம் நடுவுற முத்திதந் தானே. ௪௨
- 956 நாவியின் கீழுது நல்ல எழுத்தொன்று
பாவிக ளத்தின் பயனறி வாரில்லை

ஒவிய ராலும் அறியவொண் னாதது
தேவியுந் தானுந் திகழ்ந்திருந் தானே.

சந.

957 அவ்வொடு சவ்வென்ற தானுற்ற மந்திரம்
அவ்வொடு சவ்வென்ற தாரும் அறிகிலர்
அவ்வொடு சவ்வென்ற தாரும் அறிந்தபின்
அவ்வொடு சவ்வும் அனுகியு மாமே.

சச.

958 மந்திரம் ஒன்றுள் மலரால் உதிப்பது
உந்தியி னுள்ளோ உதயம்பண் னாகிற்குஞ்
சந்திசெய் யாறிந்பர் தாம தறிகிலர்
அந்தி தொழுதுபோ யார்த்தகன் றார்களே.

சரு.

959 சேவிக்கு மந்திரஞ் செல்லுந் திசைபெற
ஆவிக்குள் மந்திரம் ஆதார மாவன
பூவுக்குள் மந்திரம் போக்கற நோக்கிடில்
ஆவிக்குள் மந்திரம் அங்குச மாமே.

சக.

960 அருவினில் அம்பரம் அங்கெழு நாதம்
பெருகு தடியிடை பேணிய விந்து
மருவி யகார சிகார நடுவாய்
உருவிட ஆறு முறுமந் திரமே.

சள.

961 விந்துவும் நாதமும் மேவியுடன் கூடிச்
சந்திர னோடே தலைப்படு மாயிடில்
அந்தர வானத் தழுதம்வந் தூறிடும்
அங்குதி மந்திரம் ஆகுதி யாமே.

சஅ.

962 ஆறெழுத் தோதும் அறிவார் அறிகிலர்
ஆறெழுத் தொன்றாக ஒதி உணரார்கள்
வேறெழுத் தின்றி விளம்பவல் லார்கட்கு
ஓறெழுத் தாலே உயிர்பெற லாமே.

சக.

963 ஒதும் எழுத்தோ டெயர்க்கலை முனைஞ்சும்
ஆதி எழுத்தவை ஐம்பதோ டொன்றென்பர்
சோதி எழுத்தினில் ஐயிரு முன்றுள
நாத எழுத்திட்டு நாடிக்கொள் ளீரே.

ரு.

- 964 விர்துவி லுஞ்சுழி நாதம் எழுந்திடப்
பந்தத் தலையிற் பதினாறு கலையதாங்
கந்தர வாகரங் காலுடம் பாயினான்
அந்தமும் இன்றியே ஐம்பத்தொன் றாயதே. ௫௧
- 965 ஐம்ப தெழுத்தே அனைத்தும்வே தங்களும்
ஐம்ப தெழுத்தே அனைத்தாக மங்களும்
ஐம்ப தெழுத்தேயு மாவ தறிந்தபின்
ஐம்ப தெழுத்தும்போய் அஞ்செழுத் தாமே. ௫௨
- 966 அஞ்செழுத் தாலேந்து பூதம் படைத்தனன்
அஞ்செழுத் தாற்பல யோனி படைத்தனன்
அஞ்செழுத் தாலிவ் வகலிடந் தாங்கினன்
அஞ்செழுத் தாலே அமர்ந்துநின் றானே. ௫௩
- 967 வீழ்ந்தெழ லாம்விகிர் தன்திரு நாமத்தைச்
சோர்ந்தொழி யாமல் தொடங்கும் ஒருவற்குச்
சார்ந்த வினைத்துயர் போகத் தலைவனும்
போந்திடும் என்னும் புரிசடை யோனே. ௫௪
- 968 உண்ணு மருந்தும் உலப்பிலி காலமும்
பண்ணுறு கேள்வியும் பாடலு மாய்நிற்கும்
விண்ணின் றமரர் விரும்பி அடிதொழ
எண்ணின் றெழுத்தஞ்சு மாகிநின் றானே. ௫௫
- 969 ஐந்தின் பெருமையே அகவிட மாவதும்
ஐந்தின் பெருமையே ஆலய மாவதும்
ஐந்தின் பெருமையே யறவோன் வழக்கமும்
ஐந்தின் வகைசெயப் பாலனு மாமே. ௫௬
- 970 வேரெழுத் தாய்விண்ணுப் அப்புற மாய்நிற்கும்
நீரெழுத் தாய்நிலந் தாங்கியும் அங்குள்ள
சீரெழுத் தாய்அங்கி யாயுயி ராமெழுத்
தோரெழுத் தீசனும் ஒண்சுட ராமே. ௫௭
- 971 நாலாம் எழுத்தோசை ஞாலம் உருவது
நாலாம் எழுத்தினுள் ஞாலம் அடங்கிற்று

நாலாம் எழுத்தே நவிலவல் லார்கட்டு
நாலாம் எழுத்தது நன்னெறி தானே.

ருஅ

972 இயைந்தனள் ஏந்திழை என்னுள் மேவி
நயந்தன ளங்கே நமசிவ என்னும்
பயந்தனை யோரும் பதமது பற்றும்
பெயர்ந்தனன் மற்றும் பிதற்றறுத் தேனே.

ருங்

973 ஆமத் தினிதிருந் தன்ன மயத்தினை
ஓமத்தி லேயுதம் பண்ணும் ஒருத்திதன்
நாம நமசிவ என்றிருப் பாருக்கு
நேமத் தலைவி நிலவின் றானே.

கூ௦

974 பட்ட பரிசே பரமஞ் செழுத்ததின்
இட்ட மறிந்திட் டிடிவு பகல்வர
நட்டம தாடு நடுவே நிலயங்கொண்
பட்டதே சப்பொரு ளாகிநின் றானே.

கூக

975 அகாரம் உயிரே உகாரம் பரமே
மகார மலமாய் வருமுப் பதத்திற்
சிகாரஞ் சிவமாய் வகாரம் வடிவமா
யகாரம் உயிரென் றறையலு மாமே.

கூஉ

976 நகார மகார சிகார நடுவாய்
வகாரம் இரண்டும் வளியுடன் கூடி
ஓகார முதற்கொண் டொருக்கால் உரைக்க
மகார முதல்வன் மனத்தகத் தானே.

கூங்

977 அஞ்சுள வாளை அடவியுள் வாழ்வன
அஞ்சுக்கும் அஞ்செழுத் தங்குச மாவன
அஞ்சையுங் கூடத் தடுக்கவல் லார்கட்கே
அஞ்சாதி யாதி அகம்புக லாமே.

கூச

978 ஐந்து கலையில் அகராதி தன்னிலே
வந்த நகராதி மாற்றி மகராதி
நந்தியை மூலத்தே நாடிப் பரையொடுஞ்
சந்திசெப் வார்க்குச் சடங்கில்லை தானே.

கூரு

- 979 மருவுஞ் சிவாயமே மன்னும் உயிரும்
அருமந்த போகமும் ஞானமு மாகுந்
தெருள்வந்த சீவனார் சென்றிவற் றுலே
அருள் தங்கி யச்சிவ மாவது வீடே. ககக
- 980 அஞ்சக அஞ்செழுத் துண்மை அறிந்தபின்
நெஞ்சகத் துள்ளே நிறையும் பராபரம்
வஞ்சக மில்லை மனைக்கும் அழிவில்லை
தஞ்ச மிதுவென்று சாற்றுகின் றேனே. ககஎ
- 981 சிவாயவொ டவ்வே தெளிந்துளத் தோதச்
சிவாயவொ டவ்வே சிவனுரு வாசுஞ்
சிவாயவொ டவ்வுந் தெளியவல் லார்கள்
சிவாயவொ டவ்வே தெளிந்திருந் தாரே. ககஅ
- 982 சிகார வகார யகார முடனே
நகார மகார நடுவுற நாடி
ஒகார முடனே ஒருகா லுரைக்க
மகார முதல்வன் மதித்துநின் றானே. ககக
- 983 நம்முதல் ஓரைந்தின் நாடுங் கருமங்கள்
அம்முதல் ஐந்தில் அடங்கிய வல்வனை
சிம்முத லுள்ளே தெளியவல் லார்கட்குத்
தம்முத லாகுஞ் சதாசிவந் தானே. எ௦
- 984 நவமுஞ் சிவமும் உயிர்பா மாகுந்
தவமொன் றிலாதன தத்துவ மாகுஞ்
சிவமொன்றி யாய்பவ ராதர வால்அச்
சிவமென்ப தானும் எனுந்தெளி வுற்றதே. எக
- 985 கூடிய எட்டும் இரண்டுங் குவிந்தறி
நாடிய நந்தியை ஞானத்துள் ளேவைத்து
ஆடிய ஐவரும் அங்குற வாவர்கள்
தேடி அதனைத் தெளிந்தறி யீரே. எஉ
- 986 எட்டும் இரண்டும் இனிதறி கின்றிலர்
எட்டும் இரண்டும் அறியாத ஏழையர்

எட்டும் இரண்டும் இருமுன்று நான்கெனப்
பட்டது சித்தாந்த சன்மார்க்க பாதமே.

எங்

987 எட்டு வரையின்மே லெட்டு வரைகீறி
இட்ட நடுவுள் இறைவன் எழுத்தொன்றில்
வட்டத்தி லேயறை நாற்பத்தெட் டுமிட்டுச்
சிட்டஞ் செழுத்துஞ் செபிசிக் கிரமே.

எசு

988 தானவர் சட்டர் சதிரர் இருவர்கள்
ஆனனும் மூவரோ டாற்றவ ராதிகள்
எனைப் பதினைந்தும் விர்துவும் நாதமுஞ்
சேனையுஞ் செய்சிவ சக்கரந் தானே.

எரு

989 பட்டன மாதவ மாறும் பராபரம்
விட்டனர் தம்மை விகிர்தா நமஎன்பர்
எட்டனை யாயினும் ஈசன் திறத்திறம்
ஒட்டுவன் பேசுவன் ஒன்றறி யேனே.

எசு

990 சிவன்முதல் மூவரோ டைவர் சிறந்த
அவைமுதல் ஆறிரண் டொன்றொடொன் றுன
அவைமுதல் விர்துவும் நாதமும் ஒங்கச்
சவைமுதல் சங்கரன் தன்பெயர் தானே.

எள

991 வித்தாஞ் செகமப மாக வரைகீறி
நத்தார் கலைகள் பதினாறு நாட்டிப்பின்
உத்தாரம் பன்னிரண் டாதி கலெதொகும்
பத்தாம் பிரம சடங்குபார்த் தோதிடே.

எஅ

992 கண்டெழுந் தேன்கம லம்மல ருள்ளிடை
கொண்டொழிந் தேன்உடன் கூடிய காலத்துப்
பண்டழி யாத பதிவழி யேசென்று
நண்பழி யாமே நமவென லாமே.

எசு

993 புண்ணிய வானவர் பூமழை தூவிநின்
றெண்ணுவர் அண்ணல் இணையடி மந்திரம்
நண்ணுவர் நண்ணி நமஎன்று நாமத்தைக்
கண்ணென உன்னிக் கலந்துநின் றாரே.

அ0

- 994 ஆறெழுத் தாவ தாறு சமயங்கள்
ஆறுக்கு நாலே இருபத்து நாலென்பர்
சாவித் திரியில் தலையெழுத் தொன்றுள
பேதிக்க வல்லார் பிறவியற் றார்களே. அக
- 995 எட்டினில் எட்டறை யிட்டோ ரறையிலே
கட்டிய ஒன்றெட்டாய்க் காண நிறைபிட்டுச்
சுட்டி இவற்றைப் பிரணவஞ் சூழ்ந்திட்டு
மட்டும் உயிர்கட் குமாபதி யானுண்டே. அஉ
- 996 நம்முதல் அவ்வொடு நாவின் ராகியே
அம்முத லாகிய எட்டிடை யுற்றிட்டு
உம்முத லாகவே உணர்பவர் உச்சிமேல்
உம்முத லாயவன் உற்றுநின் றானே. அங
- 997 நின்ற அரசம் பலகைமேல் நேராக
ஒன்றிட மவ்விட்டு ஒலையிற் சாதகந்
துன்று மெழுக்கையுள் பூசிச் சுடரிடைத்
தன்ற வெதுப்பிடத் தம்பனங் காணுமே. அச
- 998 கரண விறளிப் பலகை யமன்றிசை
மரணமிட் டெட்டின் மகார வெழுத்திட்டு
வரணமி லைங்காயம் பூசி யடுப்பிடை
முரணிற் புதைத்திட மோகன மாருமே. அடு
- 999 ஆங்கு வடமேற்கில் ஐயனார் கோட்டத்திற்
பாங்கு படவே பலாசப் பலகையிற்
காங்கரு மேட்டிற் கடுப்பூசி விர்துவிட்
டோங்காமல் வைத்திடும் உச்சாட னத்துக்கே. அசு
- 1000 உச்சியம் போதில் ஒளிவன்னி மூலையிற்
பச்சோலை யிற்பஞ்ச காயத்தைப் பாரித்து
முச்சது ரத்தின் முதுகாட்டில் வைத்திட
அச்சமற மேலோர் மாரணம் வேண்டிலே. அள

144

திருமந்திரம்-நாலாந் தந்திரம்

1001 எய்ந்த வரிதார மேட்டின்மே லேபூசி
 எய்ந்த வகாரம் உகாரம் எழுத்திட்டு
 வாய்ந்ததோர் வில்லம் பலகை வசியத்துக்
 கேய்ந்தவைத் தெண்பதி னாயிரம் வேண்டிலே. அஅ

1002 எண்ணாக் கருடனை எட்டின் உகாரமிட்
 டெண்ணுப் பொன்னொளி எழுவெள்ளி பூசிபா
 வெண்ணுவற் பலகையி லிட்டும்ற் கேநோக்கி
 எண்ணு வெழுத்தொடெண் னாயிரம் வேண்டிலே.

82. அருச்சுனை

1003 அம்புய நீலங் கழுவீ ரணிநெய்தல்
 வம்பனிழ் பூகமும் மாதவி மந்தாரந்
 தும்பை வகுளஞ் சுரபுன்னை மல்லிகை
 செண்பகம் பாதிரி செவ்வந்தி சாத்திடே. க

1004 சாங்கம தாகவே சந்தொடு சந்தனந்
 தேங்கமழ் குங்குமங் கர்ப்பூரங் காரகிற்
 பாங்கு படப்பனி நீராற் குழைத்துவைத்
 தாங்கே அணிந்துநீர் அர்ச்சியும் அன்பொடே. உ

1005 அன்புட னேகின் றமுதமும் ஏற்றியே
 பொன்செய் விளக்கும் புகைதீபந் திசைதொறுந்
 துன்பம் அகற்றித் தொழுவோர் நினையுங்கால்
 இன்புட னேவந் தெய்திடும் முத்தியே. ங

1006 எய்தி வழிப்படில் எய்தா தனவில்லை
 எய்தி வழிப்படில் இந்திரன் செல்வமுன்
 எய்தி வழிப்படில் எண்சித்தி உண்டாகும்
 எய்தி வழிப்படில் எய்திடும் முத்தியே. ச

1007 நண்ணும் பிறதார நீத்தார் அவித்தார்
 மண்ணிய கைவேத் தியமனு சந்தான
 நண்ணிய பஞ்சாங்க நண்ணுஞ் செபமென்னு
 மன்னு மனபவ னத்தொடு வைகுமே. டு

- 1008 வேண்டார்கள் கன்மம் விமலனுக் காப்பட்டோர்
வேண்டார்கள் கன்ம மதிவிச்சை யற்றபேர்
வேண்டார்கள் கன்மம் மிகுசிவ யோகிகள்
வேண்டார்கள் கன்மம் மிகுதியோ ராய்ந்தன்பே. சு
- 1009 அறிவரு ஞானத் தெவரும் அறியார்
பொறிவழி தேடிப் புலம்புகின் றார்கள்
நெறிமனை யுள்ளே நிலைபெற நோக்கில்
எறிமணி யுள்ளே இருக்கலு மாமே. எ
- 1010 இருளும் வெளியும்போல் இரண்டாம் இதய
மருளறி யாமையும் மன்னு மறிவு
மருளிவை விட்டறி யாமை மயங்கு
மருளுஞ் சிதைத்தோ ரவர்களா மன்றே. அ
- 1011 தானவ னாக அவனேதா னாபிட
ஆன இரண்டில் அறிவன் சிவமாகப்
போனவ னன்பிது நாலாம் மரபுறத்
தானவ னாகுமோ ராசித்த தேவரே. சு
- 1012 ஒங்கா ர முந்திக்கீழ் உற்றிடும் எந்நாளும்
நீங்கா வகா ரமும் நீள்கண்டத் தாயிடும்
பாங்கார் நகா ரம் பயில்நெற்றி யுற்றிடும்
வீங்காகும் வீந்துவும் நாதமே லாகுமே. க0
- 1013 நமவது வாசன மான பசுவே
சிவமது சித்திச் சிவமாம் பதியே
நமவற வாதி நாடுவ தன்றாஞ்
சிவமாகு மாமோனாஞ் சேர்தல்மெய் விடே. கக
- 1014 தெளிவரு நாளிற் சிவஅமு தூறும்
ஒளிவரு நாளில் ஓரெட்டில் உகளும்
ஒளிவரும் அப்பதத் தோரிரண் டாகில்
வெளிதரு நாதன் வெளியாய் இருந்தே. கஉ

- 1015 நவகுண்ட மானவை நானுரை செய்யின்
நவகுண்டத் துள்ளொழு நற்றீபந் தானும்
நவகுண்டத் துள்ளொழு நன்மைகள் எல்லாம்
நவகுண்ட மானவை நானுரைப் பேனே. க
- 1016 உரைத்திடுங் குண்டத்தின் உள்ளொழுக் காலும்
நகைத்தெழு நாற்கோண நன்மைகள் ஐந்தும்
பகைத்திடு முப்புரம் பாரங்கி யோடே
மிகைத்தெழு கண்டங்கள் மேலறி யோமே. உ
- 1017 மேலறிந் துள்ளே வெளிசெய்த வப்பொருள்
காலறிந் துள்ளே கருத்துற்ற செஞ்சுடர்
பாறறிந் தண்டஞ் சிறகற நின்றது
நானறிந் துள்ளே நாடிக்கொண் டேனே. ந
- 1018 கொண்டிக் குண்டத்தின் உள்ளொழு சோதியாய்
அண்டங்கள் ஈரோழு மாக்கி அழிக்கலாம்
பண்டையுள் வேதம் பாரந்த பரப்பெலாம்
இன்றுசொல் நூலாய் எடுத்துரைத் தேனே. ச
- 1019 எடுத்தவக் குண்டத் திடம்பதி னுற்ற
பதித்த கலைகளும் பாவித்து நிற்குங்
கதித்தனல் உள்ளொழுக் கண்டுகொள் வார்க்கே
கொதித்தெழும் வல்வினை கூக்கி லாவே. டு
- 1020 கூடமுக் கூடத்தின் உள்ளொழு குண்டத்துள்
ஆடிய ஐந்தும் அகம்புறம் பாய்நிற்கும்
பாடிய பன்னீ ரிராகியும் அங்கெழு
நாடிக்கொள் வார்க்கு நற்சுடர் தானே. கூ
- 1021 நற்சுட ராகுஞ் சிரமுக வட்டமாங்
கைச்சுட ராகுங் கருத்துற்ற கைகளிற்
பைச்சுடர் மேனி பதைப்புற் றிவிங்கழும்
நற்சுட ராயெழு நல்லதென் றானே. எ

- 1022 நல்லதென் றுளே நமக்குற்ற நாயகஞ்
சொல்லதென் றுளே சுடர்முடி பாதமா
மெல்லநின் றுளே வினவகில் லாதவர்
கல்லதன் றுளையுங் கற்றும்வின் னுளே. அ
- 1023 வின்னா விளம்பிறை மேவிய குண்டத்துச்
சொன்னால் இரண்டுஞ் சுடர்நாகர் திகடுகங்கும்
பன்னாலு நாகம் பார்த பரஞ்சுடர்
என்னாகத் துள்ளே இடங்கொண்ட வாறே. க
- 1024 இடங்கொண்ட பாதம் எழிற்சுட ரேக
நடங்கொண்ட பாதங்கள் நண்ணீ ரதற்குச்
சகங்கொண்ட கையிரண் டாறுந் தழைப்ப
முகங்கொண்ட செஞ்சுடர் முக்கண னூர்க்கே. க0
- 1025 முக்கணன் றுளே முழுச்சுட ராயவன்
அக்கணன் றுளே அகிலமும் உண்டவன்
திக்கண னாகத் திகையெட்டுங் கண்டவன்
எக்கணன் றுனுக்கும் எந்தை பிரானே. கக
- 1026 எந்தை பிரானுக் கிருமூன்று வட்டமாய்த்
தந்தைதன் முன்னே சண்முகந் தோன்றலாற்
கந்தன் சுவாமி கலந்தங் கிருத்தலான்
மைந்தன் இவனென்று மாட்டிக்கொள் ளீரே. க2
- 1027 மாட்டிய குண்டத்தின் உள்ளெழு வேதத்துள்
ஆட்டிய காலொன்றும் இரண்டும் அலர்ந்திடும்
வாட்டிய கையிரண் டொன்று பதைத்தெழு
நாட்டுஞ் சுரரிவர் நல்லொளி தானே. க3
- 1028 நல்லொளி யாக நடந்துல கெங்குங்
கல்லொளி யாகக் கலந்துள் இருந்திடும்
சொல்லொளி யாகத் தொடர்ந்த உயிர்க்கெலாங்
கல்லொளி கண்ணுளு மாகிநின் றுளே. க4
- 1029 நின்றஇக் குண்டம் நிலையாறு கோணமாய்ப்
பண்டையில் வட்டம் பதைத்தெழு மாறாறுங்

கொண்டஇத் தத்துவம் உள்ளே கலந்தெழு
விண்ணுளும் என்ன எடுக்கலு மாமே.

கரு

1030 எடுக்கின்ற பாதங்கண் மூன்ற தெழுத்தைக்
கடுத்த முகம்இரண் டாறுகண் னாகப்
படித்தெண்ணு நாவெழு கொம்பொரு நாலும்
அடுத்தெழு கண்ணுன தந்தமி லாற்கே.

கசு

1031 அந்தமில் லாறுக் ககவிடர் தானில்லை
அந்தமில் லாளை அளப்பவர் தாமில்லை
அந்தமில் லாறுக் கடுத்தசொற் றுனில்லை
அந்தமில் லாளை அறிந்துகொள் பத்தே.

கசு

1032 பத்திப்டங் கெட்டிப் டாறிட்டு நாவிட்டு
மட்டிப்ட குண்டம் மலர்ந்தெழு தாமரை
கட்டிட்டு நின்று கலந்தமெய் யாகமும்
பட்டிட்டு நின்றது பார்ப்பதி பாலே.

கஅ

1033 பார்ப்பதி பாகன் பார்த்தகை நாவெஞ்சு
காற்பதி பத்தி முகம்பத்துக் கண்களும்
பூப்பதி பாதம் இரண்டு சுடர்முடி
நாற்பது சோத்திரம் நல்லிரு பத்தஞ்சே.

கசு

1034 அஞ்சிட்ட கோலம் அளப்பன ஐயைந்தும்
மஞ்சிட்ட குண்ட மலர்ந்தங் கிருத்தலால்
பஞ்சிட்ட சோதி பார்த பரஞ்சுடர்
கொஞ்சிட்ட வன்னியைக் கூடுதன் முத்தியே.

உ0

1035 முத்திரந் சோதி முழுச்சுட ராயவன்
கற்றற்று நின்றார் கருத்துள் இருந்திடும்
பற்றற நாடிப் பார்த்தொளி யூடுபோய்ச்
செற்றற் றிருந்தவர் சேர்ந்திருந் தாரே.

உக

1036 சேர்ந்த கலையஞ்சுஞ் சேருமிக் குண்டமும்
ஆர்ந்த திசைகளும் அங்கே அமர்ந்திடும்
பாய்ந்தலும் பூதமும் பார்க்கின்ற வன்னியைக்
காய்ந்தவர் என்றுங் கலந்தவர் தாமே.

உஉ

- 1037 மெய்கண்ட மாம்விரி நீருல கேழையும்
உய்கண்டஞ் செய்த ஒருவனைச் சேருமின்
செய்கண்ட ஞானந் திருந்திப் தேவர்கள்
பொய்கண்டம் இல்லாப் பொருள்கலந் தாரே. ௨௩
- 1038 கலந்திரு பாதம் இருகா மாகு
மலர்ந்திரு குண்ட மகாரத்தோர் மூக்கு
மலர்ந்தெழு செம்முக மற்றைக்கண் நெற்றி
உணர்ந்திரு குஞ்சியங் குத்தம னார்க்கே. ௨௪
- 1039 உத்தமன் சோதி உளனொரு பாலனாய்
மத்திம னாகி மலர்ந்தங் கிருந்திடும்
பச்சிம திக்கும் பார்து குழிந்தன
சத்திமா னாகத் தழைத்த கொடியே. ௨௫
- 1040 கொடியாறு சென்று குலாவிய குண்டம்
அடியிரு கோணமாய் அந்தமும் ஒக்கும்
படியே மூலகும் பார்த சுடரை
மடியாது கண்டவர் மாதன மாமே. ௨௬
- 1041 மாதன மாக வளர்கின்ற வன்னியைச்
சாதன மாகச் சமைந்த குருவென்று
போதன மாகப் பொருந்த உலகாளும்
பாதன மாகப் பரிந்தது பார்த்தே. ௨௭
- 1042 பார்த்திடம் எங்கும் பார்தெழு சோதியை
ஆத்தம தாகவே யாய்ந்தறி வாரில்லை
காத்துட் லுள்ளே கருதி இருந்தவர்
மூத்துடல் கோடி யுகங்கண்ட வாரே. ௨௮
- 1043 உகங்கண்ட ஒன்பது குண்டமும் ஒக்க
அகங்கண்ட யோகியுள் நாடி எழுப்பும்
பயங்கண்டு கொண்டிப் பாங்கரு வொப்பச்
சுகங்கண்டு கொண்டது சாதன மாமே. ௨௯

150

திருமந்திரம்-நாலாந் தந்திரம்

1044

சாதனை நாலு தழல்முன்று வில்வயம்
வேதனை வட்டம் வினாயாறு பூநிலை
போதனை போதைஞ்சு பொற்கய வாரண
நாதனை நாடு நவகோடி தானே.

௩௦

84. சத்திபேதம் - திரிபுரை சக்கரம்

1045

மாமாயை மாயை வயிந்தவம் வைகரி
ஓமாயை உள்ளொளி ஓராறு கோடியில்
தாமான மந்திரஞ் சத்திதன் மூர்த்திகள்
ஆமா யலவார் திரிபுரை யாங்கே.

௧

1046

திரிபுரை சுந்தரி அந்தரி சிந்துரப்
பரிபுரை நாரணி யாம்பல வன்னத்தி
இருள்புரை ஈசி மனோன்மனி என்ன
வருபல வாய்நிற்கு மாமாது தானே.

௨

1047

தானு அமைந்தவம் முப்புரந் தன்னிடைத்
தானுன முவுரு வோருருத் தன்மையள்
தானுன பொன்செம்மை வெண்ணிறத் தாள் கல்வி
தானுன போகமும் முத்தியும் நல்குமே.

௩

1048

நல்குந் திரிபுரை நாதநா தாந்தங்கள்
பல்கும் பரவிந்து பாரண்ட மானவை
நல்கும் பரைஅபி ராமி அகோசரி
புல்கு மருளுமப் போதந்தந் தானுமே.

௪

1049

தாளணி நூபுரஞ் செம்பட்டுத் தானுடை
வாரணி கொங்கை மலர்க்கன்னல் வாளிகில்
ஏரணி அங்குச பாசம் எழில்முடி
காரணி மாமணிக் குண்டலக் காதிக்கே.

௫

1050

குண்டலக் காதி கொலைவிற் புருவத்தள்
கொண்ட வரத்த நிறமன்னு கோலத்தள்
கண்டிகை யாரங் கதிர்முடி மாமதிச்
சண்டிகை நாற்றிசை தாங்கிடின் றானே.

௬

84. சத்திபேதம் - திரிபுரை சக்கரம்

151

- 1051 நின்ற திரிபுரை நீளும் புராதனி
குன்றலில் மோகினி மாதிருக் குஞ்சிகை
நன்றறி கண்டிகை நாகாற் கரீடணி
துன்றிய நற்சுத்த தாமரைச் சத்தையே. எ
- 1052 சுத்தவம் பாரத் தனத்தி சுகோதயன்
வத்துவ மாயா ஞுமாசத்தி மாபரை
அத்தகை யாவும் அனோரணி தானுமாய்
வைத்தவக் கோல மதியவ ளாகுமே. அ
- 1053 அவளை யறியா அமரரும் இல்லை
அவளன்றிச் செய்யும் அருந்தவம் இல்லை
அவளன்றி ஐவரால் ஆவதொன் றில்லை
அவளன்றி யூர்புகு மாறறி யேனே. க
- 1054 அறிவார் பராசத்தி ஆனந்தம் என்பர்
அறிவா ரருவுரு வாமவன் என்பர்
அறிவார் கரும் மவளிச்சை என்பர்
அறிவார் பரனு மவளிதத் தானே. க0
- 1055 தானெங் குளனங் குளதையன் மாதேவி
ஊனெங் குள அங் குள்ளுயிர்க் காவலன்
வானெங் குள அங் குளேவந்து மப்பாலாம்
கோனெங்கும் நின்ற குறிபல பாரே. கக
- 1056 பராசத்தி மாசத்தி பல்வகை யாலுந்
தராசத்தி யாய்நின்ற தன்மை யுணராய்
உராசத்தி ஊழிகள் தோறும் உடனே
புராசத்தி புண்ணிய மாகிய போகமே. கஉ
- 1057 போகஞ்செய் சத்தி புரிசூழ லாநொடும்
பாகஞ்செய் தாங்கே பராசத்தி யாய்நிற்கும்
ஆகஞ்செய் தாங்கே அடியவர் நாள்தொறும்
பாகஞ்செய் ஞானம் படர்கின்ற கொம்பே. கங
- 1058 கொம்பனை யானைக் குவிமுலை மங்கையை
வம்பவிழ் கோதையை வானவர் நாடியைச்

152

திருமந்திரம்-நாலாந் தந்திரம்

செம்பவ ளத்திரு மேனிச் சிறுமியை
நம்பிஎன் உள்ளே நயந்துவைத் தேனே.

கச

1059

வைத்த பொருளும் மருவுயிர்ப் பன்மையும்
பத்து முகமும் பரையும் பராபரைச்
சித்தக் கரணச் செயல்களுஞ் செய்திடுஞ்
சத்தியும் வித்தைத் தலையவ ளாமே.

கரு

1060

தலைவி தடமுலை மேல்நின்ற தையல்
தொலைவில் தவஞ்செயுந் தூய்நெறித் தோகை
கலைபல வென்றிடுங் கன்னியென் உள்ளம்
நிலைபெற இங்கே நிறைந்துநின் றுளே.

கசு

1061

நின்றவள் நேரிழை நீள்கலை யோடுற
என்றன் அகம்படிந் தேமுல குந்தொழ
மன்றது வொன்றி மனோன்மனி மங்கலி
ஒன்றெனோ டொன்றிநின் றொத்தடைந் தாளே.

கஎ

1062

ஒத்தடங் குங்கம லத்திடை யாபிழை
அத்தகை செய்கின்ற வாய பெரும்பதி
மத்தடை கின்ற மனோன்மனி மங்கலி
சித்தடைக் கும்வழி தேர்த்துண ரார்களே.

கஅ

1063

உணர்ந்துட னேநிற்கும் உள்ளொளி யாகி
மணங்கமழ் பூங்குழல் மங்கையுந் தானும்
புணர்ந்துட னேநிற்கும் போதருங் காலைக்
கணிந்தெழு வார்க்குக் கதியளிப் பாளே.

கசு

1064

அளியொத்த பெண்பிள்ளை ஆனந்த சுந்தரி
புளியுறு புன்பழம் போலுள்ளே நோக்கித்
தெளியுறு வித்துச் சிவகதி காட்டி
ஒளியுற வைத்தென்னை உய்யவுண் டாளே.

உ௦

1065

உண்டில்லை என்ற துருச்செய்து நின்றது
வண்டில்லை மன்றினுள் மன்னி நிறைந்தது
கண்டிலர் காரண காரணி தம்மொடு
மண்டல மூன்றுற மன்னிநின் றுளே.

உக

84. சத்திபேதம் - திரிபுரை சக்கரம்

153

- 1066 நின்ற ளவன்தன் உடலும் உயிருமாய்ச்
சென்றாள் சிவகதி சேரும் பராசத்தி
ஒன்றாக என்னுட் புகுந்துணர் வாகியே
நின்றாள் பாஞ்சுடர் ஏடங்கை யாளே. ௨௨
- 1067 ஏடங்கை நங்கை இறைஎங்கள் முக்கண்ணி
வேடம் படிகம் விரும்பும்வெண் தாமரை
பாடுந் திருமுறை பார்ப்பதி பாதங்கள்
குடுமின் சென்னிவாய்த் தோத்திரஞ் சொல்லுமே.
- 1068 தோத்திரஞ் செய்து தொழுது துணையடி
வாய்த்திட ஏத்தி வழிபடு மாறிரும்
பார்த்திடு மங்குச பாசம் பசுங்கரும்
பார்த்திடும் பூம்பிள்ளை யாகுமாம் ஆதிக்கே. ௨௪
- 1069 ஆதி விதமிகுத் தண்டந்த மால்தங்கை
நீதி மலரின்மேல் நேரிழை நாமத்தைப்
பாதியில் வைத்துப் பல்காற் பயில்விரேல்
சோதி மிகுத்துமுகக் காலமுந் தோன்றுமே. ௨௫
- 1070 மேதாதி ஈரெட்டு மாகிய மெல்லியல்
வேதாதி நூலின் விளங்கும் பராபரை
ஆதார மாகியே ஆய்ந்த பரப்பினள்
நாதாதி நாதத்து நல்லரு ளாளே. ௨௬
- 1071 அருள்பெற் றவாசொல்ல வாரீர் மனிதர்
பொருள்பெற்ற சிந்தைப் புவனா பதியார்
மருளுற்ற சிந்தையை மாற்றி யருமைப்
பொருளுற்ற சேவடி போற்றுவன் நானே. ௨௭
- 1072 ஆன வராக முகத்தி பதத்தினள்
ஈன வராகம். இடிக்கும் முசலத்தோ
டேனை யுழுபடை ஏந்திய வெண்ணகை
ஊன மறவுணர்ந் தாருளத் தோங்குமே. ௨௮

154

திருமந்திரம்-நாலாந் தந்திரம்

1073

ஓங்காரி என்பா ளவனொரு பெண்பிள்ளை
நீங்காத பச்சை நிறத்தை யுடையவன்
ஆங்காரி யாகியே ஐவரைப் பெற்றிட்டு
நீங்காரத் துள்ளே யினிதிருந் தானே.

உக.

1074

தானே தலைவி யெனநின்ற தற்ப்பரை
தானே யுயிர்வித்துத் தந்த பதினாலும்
வானோர் தலமும் மனமும்நற் புத்தியுந்
தானே சிவகதி தன்மையு மாமே.

கௌ.

85. வயிரவி மந்திரம்

1075

பன்னிரண் டாங்கலை யாதி பயிரவி
தன்னில் அகாரமு மாயையுங் கற்பித்துப்
பன்னிரண் டாதியோ டந்தம் பதினாலுஞ்
சொன்னிலை சோடச மந்தமென் றோதிடே.

க:

1076

அந்தம் பதினாலும் அதுவே வயிரவி
முந்து நடுவும் முடிவு முதலாகச்
சிந்தைக் கமலத் தெழுகின்ற மாசத்தி
அந்தமும் ஆகியு மாகிநின் றானே.

உ.

1077

ஆகின்ற மூவரும் அங்கே அடங்குவர்
போகின்ற பூதம் பொருந்து புராதார்
சார்கின்ற சார்வுழிச் சாரார் சதிர்பெறப்
போகுந் திரிபுரை புண்ணியத் தோரே.

க.

1078

புண்ணிய நந்தி புனிதன் திருவாகும்
எண்ணிய நாட்கள் இருபத்தேழ் சூழ்மதி
பண்ணிய வன்னி பகலோன் மதியீறு
திண்ணிய சிந்தைதன் தென்னனு மாமே.

ச.

1079

தென்னன் திருநந்தி சேவகன் தன்னொடும்
பொன்னங் கிரியிற் பூதலம் போற்றிடும்
பன்னும் பரிபிடி யந்தம் பகவனோ
டுன்னுந் திரிபுரை ஓகிநின் றானுக்கே.

ரு.

- 1080 ஓதிய நந்தி உணருந் திருவருள்
நீதியில் வேத நெறிவந் துரைசெய்யும்
போதம் இருபத் தெழுநாள் புணர்மதி
சோதி வயிரவி சூலம்வந் தாளுமே. க
- 1081 சூலங் கபாலங்கை ஏந்திய சூலிக்கு
நாலாங் கரமுள நாகபா சாங்குச
மாலங் கயனறி யாத வடிவுக்கு
மேலங்க மாய்நின்ற மெல்லிய லாளே. எ
- 1082 மெல்லியல் வஞ்சி விடமி கலைஞானி
சொல்லிய கிஞ்சக நிறமன்னு சேயிழை
கல்லியல் ஒப்பது காணுந் திருமேனி
பல்லிய லாடையும் பன்மணி தானே. அ
- 1083 பன்மணி சந்திர கோடி திருமுடி
சொன்மணி குண்டலக் காதி யுழைக்கண்ணி
நன்மணி சூரிய சோம நயனத்தள்
பொன்மணி வன்னியும் பூரிக்கின் றாளே. க
- 1084 பூரித்த பூவிதழ் எட்டினுக் குள்ளேயோர்
ஆரியத் தாளுண்டங் கெண்மர் கன்னியர்.
பாரித்த பெண்கள் அறுபத்து நால்வருஞ்
சாரித்துச் சத்தியைத் தாங்கள்கண் டாரே. க
- 1085 கண்ட சிலம்பு வளைசங்கு சக்கரம்
எண்டிசை யோகி இறைவி பராசத்தி
அண்டமொ டெண்டிசை தாங்கும் அருட்செல்வி
புண்டரி கத்தினுட் பூசனை யாளே. கக
- 1086 பூசனை கந்தம் புனைமலர் மாகோடி
யோசனை பஞ்சத் தொலிவர் துரைசெய்யும்
வாசமி லாத மணிமந் திரயோகந்
தேசந் திகழுந் திரிபுரை காணே. கஉ
- 1087 காணும் பலபல தெய்வங்கள் வெவ்வேறு
பூணும் பலபல பொன்போலத் தோற்றிடும்

156

திருமந்திரம்-நாலாந் தந்திரம்

பேணுஞ் சிவனும் பிரமனும் மாயனும்
காணுந் தலைவிரந் காரணி காணே.

கங்

1088 காரணி மந்திரம் ஒதுங் கமலத்துப்
பூரண சும்ப விரேசம் பொருந்திய
நாரணி நந்தி நடுவங் குரைசெய்த
ஆரண வேதநூல் அந்தமு மாமே.

கச

1089 அந்த நடுவிரல் ஆதி சிறுவிரல்
வந்த வழிமுறை மாறி யுரைசெய்யுஞ்
செந்தமி ழாதி தெளிந்து வழிபடு
நந்தி இதனை நவமுறைத் தானே.

கரு

1090 உரைத்த நவசத்தி ஒன்று முடிய
நிரைத்த விராசி நெடுமுறை எண்ணிப்
பிரைச்சதம் எட்டுமுன் பேசிய நந்தி
நிரைத்து நியதி நியமஞ்செய் தானே.

கசு

1091 தாமக் குழவி தயைக்கண்ணி உள்ளின்ற
வேமத் திருளற வீசம் இளங்கொடி
ஓம்பப் பெருஞ்சுடர் உள்ளொழு நுண்புகை
மேவித் தழுதொடு மீண்டது காணே.

கள

1092 காணும் இருதய மந்திர முங்கண்டு
பேணு நமவென்று பேசுந் தலைமேலே
வேணு நடுவு மிகநின்ற வாகுதி
பூணு நடுவென்ற வந்தஞ் சிகையே.

கஅ

1093 சிகைநின்ற வந்தக் கவசங்கொண் டாதிப்
பகைநின்ற வங்கத்தைப் பாரென்று மாறித்
தொகைநின்ற நேத்திர முத்திரை சூலம்
வகைநின்ற யோனி வருத்தலு மாமே.

கசு

1094 வருத்த மிரண்டுஞ் சிறுவிரன் மாறிப்
பொருத்தி அணிவிரற் சுட்டிப் பிடித்து
நெரித்தொன்ற வைத்து நெடிது நடுவே
பெருத்த விரவிரண் ளெபுக்குப் பேசே.

உ0

- 1095 பேசிய மந்திரம் இகாரம் பிரித்துரை
கூசமி லாத சகாரத்தை முன்கொண்டு
வாசிப் பிராணன் உபதேச மாகைக்குக்
கூசிய விந்து வுடன்கொண்டு கூவே. ௨௧
- 1096 கூவிய சீவன் பிராணன் முதலாகப்
பாவிய சவ்வுடன் பண்ணும் யகாரத்தை
மேவிய மாயை விரிசங்கு முத்திரை
தேவி நடுவுள் திகழ்ந்துநின் றுளே. ௨௨
- 1097 நின்ற வயிரலி நீலி நிசாசரி
ஒன்றும் இரண்டும் ஒருங்கிய உள்ளத்துச்
சென்றருள் நாயகி தேவர் பிராணுக்கே
நன்றருள் ஞாலத்து நாடிடுஞ் சாற்றியே. ௨௩
- 1098 சாற்றிய வேதஞ் சராசரம் ஐம்பூதம்
நாற்றிசை முக்கண்ணி நாடும் இருள்வெளி
தோற்றும் உயிர்ப்பன்மை சோதி பராபரை
ஆற்றலொ டாய்நிற்கும் ஆதி முதல்வியே. ௨௪
- 1099 ஆதி வயிரலி கன்னித் துறைமன்னி
ஒதி யுணரில் உடலுயிர் ஈசனும்
பேதை உலகற் பிறவிகள் நாசமாம்
ஒத வுலவாத கோலமொன் றாகுமே. ௨௫
- 1100 கோலக் குழலி குலாய புருவத்தள்
நீலக் குவளை மலரன்ன கண்ணினுள்
ஆலிக்கும் இன்னமு தானந்த சுந்தரி
மேலைச் சிவத்தை வெளிப்படுத்த தாளே. ௨௬
- 1101 வெளிப்படு வித்து விளைவறி வித்துத்
தெளிப்படு வித்தென் சிந்தையி னுள்ளே
களிப்படு வித்துக் கதிர்ப்படு சோதி
ஒளிப்படு வித்தென்னை உய்யக்கொண் டாளே. ௨௭
- 1102 கொண்டனள் கோலங் கோடி அனேகங்கள்
கண்டனள் எண்ணெண் கலையின்கண் மாலைகள்

விண்டனள் மேலை விரிகதிர் மூன்றையுந்
தண்டலை மேல்நின்ற தையல்நல் லாளே.

உஅ

1103 தையல்நல் லாளேத் தவத்தின் தலைவியை
மையலை நோக்கும் மனோன்மணி மங்கையைப்
பையநின் நேத்திப் பணிமின் பணிந்தபின்
வெய்ய பவமினி மேவகி லாவே.

உக

1104 வேயன தோளி விரையுறு மென்மலர்
வய குழவி இளம்பிறை ஏந்திழை
தூய சடைமுடிச் சூலினி சுந்தரி
வெயன துள்ளத் தினிதிருந் தாளே.

உஓ

1105 இனியதென் மூலை இருக்குங் குமரி
தனியொரு நாயகி தானே தலைவி
தனிப்படு வித்தனள் சார்வு படுத்து
நனிப்படு வித்துள்ளம் நாடிநின் றாளே.

உட

1106 நாடிகள் மூன்று நடுவெழு ஞாநத்துக்
கூடி இருந்த குமரி குலக்கன்னி
பாடகச் சீறடிப் பைம்பொற் சிலம்பொலி
ஊடக மேவி உறங்குகின் றாளே.

உஉ

1107 உறங்கு மளவின் மனோன்மணி வந்து
கறங்கு வளைக்கைக் கழுத்தாரப் புல்லிப்
பிறங்கொளித் தம்பலம் வாயில் உமிழ்ந்திட்
டுறங்கலை யாவென் றுபாயஞ்செய் தாளே.

உஊ

1108 உபாயம் அளிக்கும் ஒருத்தியென் உள்ளத்
தபாயம் அறக்கெடுத் தன்பு விளைத்துச்
சுவாவை விளக்குஞ் சுழியகத் துள்ளே
அவாவை அடக்கவைத் தஞ்சலென் றாளே.

உச

1109 அஞ்சொல் மொழியான் அருந்தவப் பெண்பிள்ளை
செஞ்சொல் மடமொழி சீருடைச் சேயிழை
தஞ்சமென் றெண்ணித்தன் சேவடி போற்றுவார்க்
கின்சொல் அளிக்கும் இறைவியென் றாளே.

உடு

- 1110 ஆருயி ராயும் அருந்தவப் பெண்பிள்ளை
காரியல் கோதையள் காரணி நாரணி
ஊரும் உயிரும் உலகும் ஒடுக்கடுங்
கோரியென் உள்ளங் குலாவிநின் றுளே. ௩௬
- 1111 குலாவிய கோலக் குமரியென் னுள்ளம்
நிலாவி யிருந்து நெடுநாள் அணைந்தும்
உலாவி யிருந்துணர்ந் துச்சியி னுள்ளே
கலாவி யிருந்த கலைத்தலை யாளே. ௩௭
- 1112 கலைத்தலை நெற்றியோர் கண்ணுடைக் கண்ணுள்
முலைத்தலை மங்கை முயங்கி இருக்குஞ்
சிலைத்தலை யாய தெரிவினை நோக்கி
அலைத்தபூங் கொம்பினள் அங்கிருந் தாளே. ௩௮
- 1113 இருந்தனள் ஏந்திழை என்னுள்ள மேவிப்
பொருந்திய நால்விரல் புக்கனள் புல்லித்
திருந்திய தாணுவிற் சேர்ந்துடன் ஒன்றி
அருந்தவ மெய்தினள் ஆகியி னுளே. ௩௯
- 1114 ஆகி யனாதி யகாரணி காரணி
சோதிய சோதி சுகபர சுந்தரி
மாதா சமாதி மனோன்மனி மங்கலி
ஒதியென் னுள்ளத் துடனியைந் தாளே. ௪௦
- 1115 இயைந்தனள் ஏந்திழை என்னுள்ள மேவி
நயந்தனள் அங்கே நமசிவ என்னும்
அயன்தனை யோரும் பதமது பற்றும்
பெயர்ந்தனள் மற்றும் பிதற்றறுத் தாளே. ௪௧
- 1116 பிதற்றிக் கழிந்தனர் பேதை மனிதர்
முயற்றியின் முத்தி அருளும் முதல்வி
கயற்றிகழ் முக்கண்ணுங் கம்பலைச் செவ்வாய்
முகத்தருள் நோக்கமும் முன்னுள்ள தாமே. ௪௨
- 1117 உள்ளத் திடயத்து நெஞ்சத் தொருமுன்றுள்
பிள்ளைத் தடமுள்ளே பேசப் பிறந்தது

வள்ளம் திருவின் வயிற்றினுள் மாமாயைக்
கள்ள ஒளியின் கருத்தாகும் கன்னியே.

சக

- 1118 கன்னியுங் கன்னி அழிந்திலன் காதலி
துன்னியங் கைவரைப் பெற்றனள் தூய்மொழி
பன்னிய நன்னூற் பகவரும் அங்குள
என்னேஇம் மாயை இருளது தானே.

சச

- 1119 இருளது சத்தி வெளியதெம் அண்ணல்
பொருளது புண்ணியர் போகத்துள் இன்பம்
தெருளது சிந்தையைத் தெய்வமென் மெண்ணில்
அருளது செய்யுமெம் ஆதிப் பிரானே.

சரு

- 1120 ஆதி அனாதியும் ஆய பராசத்தி
பாதி பராபரை மேலுறை பைந்தொடி
மாது சமாதி மனோன்மணி மங்கலி
ஒதுமென் னுள்ளத் துடன்முகிழ்த் தானே.

சக

- 1121 ஒதிய வண்ணங் கலைபின் உயர்கலை
ஆதியில் வேதமே யாமென் றறிகலர்
சாதியும் பேதமுந் தத்துவ மாய்நிற்பன்
ஆகியென் றேதினள் ஆவின் கிழத்தியே.

சள

- 1122 ஆவின் கிழத்தினல் லாவடு தண்டுறை
நாவின் கிழத்தி நலம்புகழ்ந்தேத்திடுந்
தேவின் கிழத்தி திருவாஞ் சிவமங்கை
மேவுங் கிழத்தி வினைகடிந் தானே.

சஅ

- 1123 வினைகடிந் தாருள்ளத் துள்ளொளி மேவித்
தனையடைந் தோர்க்கெல்லாந் தத்துவ மாய்நிற்பன்
எனையடி மைக்கொண்ட ஏந்திழை ஈசன்
கணவனைக் காண அனாதியு மாமே.

சக

- 1124 ஆதி அனாதி அகாரணி காரணி
வேதம தாய்ந்தனள் வேதியர்க் காய்நின்ற
சோதி தனிச்சுடர் சொரூப மாய்நிற்கும்
பாதி பராபரை பன்னிரண் டாதியே.

ரு

86. பூரண சத்தி

- 1125 அளந்தேன் அகலிடத் தந்தமும் ஈறும்
அளந்தேன் அகலிடத் தாதிப் பிராணை
அளந்தேன் அகலிடத் தாடுண்டு பெண்ணும்
அளந்தேன் அவனருள் ஆய்ந்துணர்ந் தேனே. க
- 1126 உணர்ந்திலர் ஈசனை ஊழிசெய் சத்தி
புணர்ந்தது பூரணம் புண்ணியர் தங்கள்
கணங்களைத் தன்னருள் செய்கின்ற கன்னி
கொணர்ந்த வழிகொண்டு சும்பக மாமே. உ
- 1127 சும்பக் களிறைந்துங் கோலொடு பாகனும்
வம்பில் திகழும் மணிமுடி வண்ணனும்
இன்பக் கலவி இனிதுறை தையலும்
அன்பிற் கலவிபு ளாயொழிந் தானே. க
- 1128 இன்பக் கலவியில் இட்டெழு கின்றதோர்
அன்பிற் புகவல்ல னும்எங்கள் அப்பனுந்
துன்பக் குழம்பில் துயருறும் பாசத்துள்
என்பிற் பராசத்தி என்னம்மை தானே. ச
- 1229 என்னம்மை என்னப்பன் என்னுஞ் செருக்கற்று
உன்னம்மை ஊழித் தலைவனும் அங்குளன்
மன்னம்மை யாகி மருவி யுரைசெய்யும்
பின்னம்மை யாய்நின்ற பேர்நந்தி தானே. டு
- 1130 தார்மேல் உறைகின்ற தண்மலர் நான்முகன்
பார்மேல் இருப்ப தொருநாறு தானுள்
பூமேல் உறைகின்ற போதகம் வந்தனள்
நாமேல் உறைகின்ற நாயகி ஆணையே. க
- 1131 ஆணைய மாய்வருந் தாது ளிருந்தவர்
மாணைய மாய மனத்தை ஒருக்கிப்பின்
பாணைய மாய பரத்தை அறிந்தபின்
தாணையு மாய தனானன் தானே. எ

- 1132 தானே எழுந்தஇத் தத்துவ நாயகி
வானேர் எழுந்து மதியை விளக்கினள்
தேனேர் எழுகின்ற தீபத் தொளியுடன்
மானே நடமுடை மன்றறி யீரே. அ
- 1133 அறிவான மாயையும் ஐம்புலக் கூட்டத்
தறிவான மங்கை அருளது சேரிற்
பிறியா அறிவறி வாருளம் பேணு
நெறியாய் சித்த நினைந்திருந் தாளே. க
- 1134 இரவும் பகலும் இலாத விடத்தே
குரவஞ்செய் கின்ற குழலியை நாடி
அரவஞ்செய் யாமல் அருளுடன் தூங்கப்
பருவஞ்செய் யாததோர் பாலனு மாமே. கௌ
- 1135 பாலனு மாசும் பராசத்தி தன்னொடு
மேலனு காவீந்து நாதங்கள் விட்டிட
மூலம தாமெனும் முத்திக்கு நேர்படச்
சாலவு மாய்நின்ற தற்பரத் தாளே. கக
- 1136 நின்ற பராசத்தி நீள்பரன் தன்னொடு
நின்றறி ஞானமும் இச்சையு மாய்நிற்கும்
நன்றறி யுங்கிரி யாசத்தி நண்ணவே
மன்றன வற்றுள் மருவிந் தானே. கஉ
- 1137 மருவொத்த மங்கையுந் தானும் உடனே
உருவொத்து நின்றமை ஒன்றும் உணரார்
கருவொத்து நின்று கலக்கின போது
திருவொத்த சிந்தைவைத் தெந்தைநின் றானே. கங
- 1138 சிந்தையின் உள்ளே திரியுஞ் சிவசத்தி
விந்துவும் நாதமு மாயே விரிந்தனள்
சந்திர பூமி சபாதரி சாத்தவி
அந்தமொ டாதிய தாம்வண்ணத் தாளே. கச
- 1139 ஆறி யிருந்த அமுத பயோதரி
மாறி யிருந்த வழியறி வாரில்லைத்.

தேறி யிருந்தால் தீபத் தொளியுடன்
ஊறி யிருந்தனள் உள்ளுடை யார்க்கே.

கரு

1140

உடையவன் அங்கி உருத்திர சோதி
விடையவன் ஏறி விளங்கி யிருக்குங்
கடையவர் போயிடுங் கண்டவர் நெஞ்சத்
தடையது வாகிய சாதகர் தாமே.

கக

1141

தாமேல் உறைவிடம் ஆறித ழானது
பார்மேல் இதழ்பதி னெட்டிரு நூறள
பூமேல் உறைகின்ற புண்ணியம் வந்தனள்
பார்மேல் உறைகின்ற பைந்தொடி யாளே.

கௌ

1142

பைந்தொடி யாளும் பரம னிருந்திடத்
திண்கொடி யாகத் திகழ்தரு சோதியாம்
விண்கொடி யாகி விளங்கி வருதலாற்
பெண்கொடி யாக நடந்த துலகே.

கஅ

1143

நடந்தது வம்மலர் நாலுடன் அஞ்சாய்
இருந்தனர் கன்னிகள் எட்டுடன் ஒன்றாய்ப்
படர்ந்தது தன்வழி பங்கயத் துள்ளே
தொடர்ந்தது உள்வழி சோதி யடுத்தே.

கக

1144

அடுக்குந் தாமரை ஆதி இருப்பிடம்
எடுக்குந் தாமரை இல்லகத் துள்ளது
மடுக்குந் தாமரை மத்தகத் தேசெல
முடுக்குந் தாமரை முச்சது ரத்தே.

உ௦

1145

முச்சது ரத்தே எழுந்த முளைச்சுடர்
எச்சது ரத்தும் இடம்பெற ஓடிடக்
கைச்சது ரத்துக் கடந்துள் ஒளிபெற
எச்சது ரத்தும் இருந்தனள் தானே.

உ௧

1146

இருந்தனள் தன்முகம் ஆறொடு நாலாய்ப்
பார்தன வாயு திசைதிசை தோறங்
குவிந்தன முத்தின் முகவொளி நோக்கி
நடந்தது தேறல் அதோமுகம் அம்பே.

உ௨

- 1147 அம்பன்ன கண்ணி அரிவை மனோன்மனி
கொம்பன்ன றுண்ணிடை கோதை குலாவிய
செம்பொன்செய் யாக்கை செறிகமழ் நாடொறும்
நம்பனை நோக்கி நவிலுகின் றானே. உக
- 1148 நவிலும் பெருந்தெய்வம் நான்மறைச் சத்தி
துகிலுடை யாடை நிலம்பொதி பாதம்
அகிலமும் அண்ட முழுதுஞ்செம் மாந்து
புகலுமுச் சோதி புனையநிற் பானே. உச
- 1149 புனையவல் லாள்புவ னத்திறை எங்கள்
வனையவல் லாள் அண்ட கோடிகள் உள்ளே
புனையவல் லாள்மண்ட லத்தொளி தன்னைப்
புனையவல் லானையும் போற்றியென் டேனே. உரு
- 1150 போற்றியென் பேன்புவ னபதி அம்மையென்
ஆற்றலுள் நிற்கும் அருந்தவப் பெண்பிள்ளை
சீற்றங் கடிந்த திருநுதற் சேயிழை
கூற்றந் தூரக்கின்ற கொள்பைந் தொடியே. உக
- 1151 தொடியார் தடக்கைச் சுகோதய சுந்தரி
வடிவார் திரிபுரை யாமங்கை சங்கைச்
செடியார் வினைகெடச் சேர்வரை என்றென்
அடியார் வினைகெடுத் தாதிபு மாமே. உள
- 1152 மெல்லிசைப் பாவை வியோமத்தின் மென்கொடி
பல்லிசைப் பாவை பயன்தரு பைங்கொடி
புல்லிசைப் பாவையைப் போகத் தூர்த்திட்டு
வல்லிசைப் பாவை மணம்புகுந் தானே. உஅ
- 1153 தாவித்த வப்பொருள் தானவன் எம்மிறை
பாவித் துலகம் படைக்கின்ற காலத்து
மேவிப் பராசத்தி மேலொடு கீழ்தொடர்ந்
தாவிக்கு மப்பொருள் தானது தானே. உக

87. ஆதாரவாதேயம்

165

- 1154 அதுவிது என்பர் அவனை அறியார்
கதிவர நின்றதோர் காரணங் காணார்
மதுவிரி பூங்குழல் மாமங்கை நங்கை
திதமது உன்னார்கள் தேர்ந்தறி யாரே.

க.0

87. ஆதாரவாதேயம்

- 1155 நாலிதழ் ஆறில் அவிரந்தது தொண்ணூறு
தானித ழானவை நாற்பத்து நாலுள
பாலித ழானவள் பங்கய மூலமாய்த்
தானித ழாகித் தரித்திருந் தாளே.

க

- 1156 தரித்திருந் தாளவள் தன்னொளி நோக்கி
விரித்திருந் தாளவள் வேதப் பொருளைக்
குறித்திருந் தாளவள் கூறிய ஐந்து
மறித்திருந் தாளவள் மாதூரல் லாளே.

உ

- 1157 மாதூரல் லாளும் மணுளன். இருந்திடப்
பாதிரல் லாளும் பகவனு மானது
சோதிரல் லாளேத் துணைப்பெய்ய வல்விரேல்
வேதனை தீர்தரும் வெள்ளடை யாமே.

உ

- 1158 வெள்ளடை யானிரு மாமிசு மாமலர்க்
கள்ளடை யாரக் கமழ்குழ லார்மன
மள்ளடை யானும் வகைத்திற மாய்நின்ற
பெண்ணொரு பாகம் பிறவிபெண் ணாமே.

ச

- 1159 பெண்ணொரு பெண்ணைப் புணர்ந்திடும் பேதைமை
பெண்ணிடை ஆணும் பிறந்து கிடந்தது
பெண்ணுடை ஆணென் பிறப்பறிந் தீர்க்கின்ற
பெண்ணுடை ஆணிடைப் பேச்சற்ற வாதே.

டு

- 1160 பேச்சற்ற நற்பொருள் காணும் பெருந்தகை
மாச்சற்ற சோதி மனோன்மனி மங்கையாங்
தாச்சற்ற சோதி கடவு ளுடன்புணர்ந்
தாச்சற்றெ னுட்புகுந் தாலிக்குந் தானே.

க

166

திருமந்திரம்-நாலாந் தந்திரம்

- 1161 ஆலிக்குங் கன்னி அரிவை மனோன்மணி
பாலித் துலகிற் பார்துபெண் னாகும்
வேலைத் தலைவியை வேத முதல்வியை
ஆலித் தொருவன் உகந்துநின் றானே. எ
- 1162 உகந்துநின் றுன்நம்பி ஒண்ணுதற் கண்ணே
டுகந்துநின் றுன்நம் முழைபுக நோக்கி
உகந்துநின் றுன்னிவ் உலகங்கள் எல்லாம்
உகந்துநின் றுன்அவ டன்றோ பொருத்தே. அ
- 1163 குத்து முலைச்சி குழைந்த மருங்கினள்
துத்தி விரிந்த சுணங்கினள் தாமொழி
புத்தகச் சீறடிப் பாவை புணர்வினைத்
தொத்த கருத்துச் சொல்லி லேனே. கூ
- 1164 சொல்லவொண் ணாத அழற்பொதி மண்டலஞ்
செல்லவொண் ணாது திகைத்தங் கிருப்பர்கள்
வெல்லவொண் ணாத வினைத்தனி நாயகி
மல்லவொண் ணாத மனோன்மணி தானே. கடு
- 1165 தானே இருநிலந் தாங்கிவின் னாய்நிற்குந்
தானே சுடும் அங்கி ஞாயிறுந் திங்களுந்
தானே மழைபொழி தையலு மாய்நிற்குந்
தானே வடவரைத் தண்கடற் கண்ணே. கக
- 1166 கண்ணுடை யானாக் கலந்தங் கிருந்தவர்
மண்ணுடை யாரை மனித்தரிற் கூட்டொணப்
பண்ணுடை யார்கள் பதைப்பற் றிருந்தவர்
விண்ணுடை யார்களை மேலுறக் கண்டே. கஉ
- 1167 கண்டெண் டிசையுங் கலந்து வருங்கன்னி
பண்டெண் டிசையும் பராசத்தி யாய்நிற்கும்
விண்டெண் டிசையும் விரைமலர் கைக்கொண்டு
தொண்டெண் டிசையுந் தொழிநின்ற கன்னியே. கங
- 1168 கன்னி ஒளியென நின்றவிச் சந்திரன்
மன்னி யிருக்கின்ற மாளிகை செந்திறஞ்

87. ஆதாரவாதேயம்

சென்னி யிருப்பிடஞ் சேர்பதி னாறுடன்
பன்னி யிருப்பப் பராசத்தி யாமே.

1169

பராசத்தி யென்றென்று பல்வகை யாலுந்
தராசத்தி யான தலைப்பிர மாணி
இராசத்தி யாமள வாகமத் தாளாகுந்
குராசத்தி கோலம் பலவுணர்ந் தேனே.

1170

உணர்ந்துல கேழையும் யோகினி சத்தி
உணர்ந்துயி ராய்நிற்கும் உன்னதன் ஈசன்
புணர்ந்தொரு காலத்துப் போகம தாகி
இணைந்து பரமென் றிசைந்திது தானே.

1171

இதுவப் பெருந்தகை எம்பெரு மானும்
பொதுவக் கல்வியும் போகமு மாகி
மதுவக் குழவி மனோன்மனி மங்கை
அதுவக் கல்விபுள் ஆபுழி யோகமே.

கள

1172

யோகநற் சத்தி ஒளிபீடர் தானாகும்
யோகநற் சத்தி ஒளிமுகந் தெற்காகும்
யோகநற் சத்தி உதர நடுவாகும்
யோகநற் சத்திதாள் உத்தரந் தேரே.

கஅ

1173

தோர்தெழு மேலாஞ் சிவனங்கி யோடுற
வார்தெழு மாயைபு மந்தம தாய்நிற்கும்
ஓர்தெழு விந்துவும் நாதமும் ஒங்கிடக்
கூர்தெழு கின்றனள் கோல்வளை தானே.

கக

1174

தானான வாரெட்ட தாம்பரைக் குண்மிசை
தானான வாறு மீரேழுஞ் சமகலை
தானான விந்து சகமே பரமெனூர்
தானும் பரவா தனையெனத் தக்கதே.

உ௦

1175

தக்க பராவித்தை தானிரு பானேழிற்
றக்கெழு மோருத் திரஞ்சொல்லச் சொல்லவே
மிக்கிடும் எண்சத்தி வெண்ணிற முக்கண்ணி
தொக்க கதையோடு தொன்முத்திரை யாளே.

உக

168

திருமந்திரம்-நாலாந் தந்திரம்

1176

முத்திரை மூன்றின் முடிந்தமெய்த்ஞ் ஞானத்தள்
தத்துவ மாயல்ல வாய சகலத்தள்
வைத்த பராபர னுய பராபரை
சத்தியு மானந்த சத்தியுந் கொங்கே.

௨௨

1177

கொங்கின்ற கொம்பின் குரும்பைக் குலாங்கன்னி
பொங்கிய குங்குமத் தொளிபொ ருந்தினள்
அங்குச பாச மெனுமகி லங்கனி
தங்கு மவன்மனை தானறி வாயே.

௨௩

1178

வாயு மனமும் கடந்த மனோன்மனி
பேயுந் கணமும் பெரிதுடைப் பெண்பிள்ளை
ஆயும் அறிவுந் கடந்த அரனுக்குத்
தாயும் மகளுநல் தாரமு மாமே.

௨௪

1179

தாரமு மாகுவன் தத்துவ மாய்நிற்பன்
காரண காரிய மாகுந் கலப்பினள்
பூரண விர்துப் பொதிந்த புராதனி
பாரள வாந்திசை பத்துடை யாளே.

௨௫

1180

பத்து முகமுடை யாளநம் பராசத்தி
வைத்தனள் ஆறங்க நாலுடன் றுன்வேதம்
ஒத்தனள் ஆதாரம் ஒன்றுடன் ஒங்கியே
நித்தமாய் நின்றாளெம் நேரிழை கூறே.

௨௬

1181

கூறிய கன்னி குலாய புருவத்தள்
சீறிய ளாயுல கேழுந் திகழ்ந்தவள்
ஆரிய நங்கை யமுத பயோதரி
பேருயி ராளி பிறிவறுத் தாளே.

௨௭

1182

பிரிவின்றி நின்ற பெருந்தகைப் பேதை
குறியொன்றி நின்றிடுங் கோமளக் கொம்பு
பொறியொன்றி நின்று புணர்ச்சிசெய் தாங்கே
அறிவொன்றி நின்றனள் ஆருயி ருள்ளே.

௨௮

1183

உள்ளத்தி னுள்ளே யுடனிருந் தைவர்தங்
களளத்தை நீக்கிக் கலந்துட னேபுல்கிக்

கொள்ளத் தவநெறி கூடிய இன்பத்து
வள்ளம் றலைவி மருட்டிப் புரிந்தே.

உக

- 1184 புரிந்தருள் செய்கின்ற போகமா சத்தி
இருந்தருள் செய்கின்ற இன்பம் அறியார்
பொருந்தி யிருந்த புதல்விபூ வண்ணத்
திருந்த விலக்கில் இனிதிருந் தாளே.

ங.௦

- 1185 இருந்தனள் ஏந்திழை என்னுள் மேவித்
திருந்து புணர்ச்சியில் தேர்த்துணர்ந் துன்னி
நிரந்தர மாகிய நிரகி சயமொடு
பொருந்த விலக்கிற் புணர்ச்சி அதுவே.

ங.க

- 1186 அதுஇது என்னும் அவாவினை நீக்கித்
துதியது செய்து சுழியுற நோக்கில்
விதியது தன்னையும் வென்றிட லாகும்
மதிமல ராள் சொன்ன மண்டல மூன்றே.

ங.உ

- 1187 மூன்றுள மண்டல மோகினி சேர்விடம்
ஏன்றுள ஈரா நெழுக்கலை உச்சியில்
தோன்று மிலக்குற வாசுதல் மாமாயை
ஏன்றனள் ஏழிரண் டிந்துவொ டேறே.

ங.ங

- 1188 இர்துவி னின்றெழு நாதம் இரவிபோல்
வந்துபின் நாக்கின் மதித்தெழுங் கண்டத்தில்
உந்திய சோதி இதயத் தெழும் ஒவி
இர்துவின் மேலுற்ற ஈறது தானே.

ங.ச

- 1189 ஈறது தான்முதல் எண்ணிரண் டாயிர
மாறுதல் இன்றி மனோவச மாயெழில்
தூறது செய்யுஞ் சுகந்தச் சுழியது
பேறது செய்து பிறந்திருந் தாளே.

ங.ரு

- 1190 இருந்தனள் ஏந்திழை ஈறதி லாகத்
திருந்திய ஆனந்தஞ் செந்நெறி நண்ணிப்
பொருந்து புவனங்கள் போற்றிசெய் தேத்தி
வருந்த இருந்தனள் மங்கைநல் லாளே.

ங.க

170

திருமந்திரம்-நாலாந் தந்திரம்

1191

மங்கையும் மாரணுந் தம்மொடு கூடிநின்
றங்குவி கூட்டி அகம்புறம் பார்த்தனர்
கொங்கைநல் லாளுங் குமாரர்கள் ஐவரும்
தங்களின் மேவிச் சடங்குசெய் தானே.

கௌ

1192

சடங்கது செய்து தவம்புரி வார்கள்
கடந்தனி னுள்ளே கருதுவ ராகில்
தொடர்ந்தெழு சோதி துளைவழி ஏறி
அடங்கிடும் அன்பின் தாயிழை பாலே.

கௌ

1193

பாலித் திருக்கும் பனிமல ராறினும்
ஆலித் திருக்கும் அவற்றின் அகம்படி
சிலத்தை நீக்கத் திகழ்ந்தெழு மந்திர
மூலத்து மேலது முத்தது வாமே.

கக.

1194

முத்து வதனத்தி முகந்தொறு முக்கண்ணி
சத்தி சதிரி சகனி சபாதரி
பத்துக் கரத்தி பராபரன் பைந்தொடி
வித்தகி என்னுள்ள மேவிநின் றுளே.

சௌ.

1195

மேவிய மண்டலம் மூன்றுடன் கீழெரி
தாவிய நற்பதத் தண்மதி யங்கதிர்
முவருங் கூடி முதல்வியாய் முன்னிற்பார்
ஒவ்வினு மேலிடும் உள்ளொளி யாமே.

சக.

1196

உள்ளொளி மூவிரண் டோங்கிய அங்கங்கள்
வெள்ளொளி அங்கியின் மேவி அவரொடுங்
கள்ளவிழ் கோதைக் கலந்துட னேநிற்குங்
கொள்ள விசத்திக் கொடியமு தாமே.

சௌ.

1197

கொடியதி ரேகை குருவுள் இருப்பப்
படியது வாருனைப் பைங்கழ லீசன்
வடிவது வானந்தம் வந்து முறையே
இடுமுதல் ஆறங்கம் ஏந்திழை யாளே.

சக.

1198

ஏந்திழை யாளும் இறைவர்கள் முவருங்
காந்தார மாறுங் கலைமுதல் ஈரெட்டு

87. ஆதாரவாதேயம்

171

மாந்த குளத்தியு மந்திர ராயவுஞ்
சார்ந்தனர் வத்த இருந்தனள் சத்தியே.

சச

- 1199 சத்தியென் பானொரு சாதகப் பெண்பிள்ளை
முத்திக்கு நாயகி என்ப தறிகிலர்
பத்தியைப் பாழில் உகுத்தஅப் பாவின்கள்
கத்திய நாய்போற் கதறுகின் றுரே.

சரு

- 1200 ஆரே திருவின் திருவடி காண்பார்கள்
நேரேநின் றோகி நினைவயும் வல்லார்க்குக்
காரேர் குழவி கமல மலரன்ன
சீரேயுஞ் சேவடி சிந்தைவைத் தாளே.

சச

- 1201 சிந்தையில் வைத்துச் சிராதியி லேவைத்து
முந்தையில் வைத்துத்தம் மூலத்தி லேவைத்து
நிந்தையில் வைபா நினைவதி லேவைத்துச்
சந்தையில் வைத்துச் சமாதிசெய் வீரே.

சஎ

- 1202 சமாதிசெய் வார்கட்குத் தான்முத லாகிச்
சிவாதியி லாருஞ் சிலைறுத லானே
நவாதியி லாக நயந்தது ஒதில்
உவாதி அவளுக் குறைவில் தாமே.

சஅ

- 1203 உறைபதி தோறும் முறைமுறை மேவி
நறைகமழ் கோதையை நாடொறு நண்ணி
மறையுட னேநிற்கு மற்றுள்ள நான்கும்
இறைதினைப் போதினில் எய்திட லாமே.

சக

- 1204 எய்திட லாகும் இருவினை யின்பயன்
கொய்தளிர் மேனிக் குமரி குலாங்கன்னி
மைதவழ் கண்ணினன் மாதாரி கையொடு
கைதவம் இன்றிக் கருத்துறும் வாரே.

ரு0

- 1205 கருத்துறங் காலங் கருது மனமுற்
திருத்தி யிருந்தவை சேரு நிலத்து
ஒருத்தியை உன்னி உணர்ந்திடு மண்மேல்
இருத்திடும் எண்குணம் எய்தலும் ஆமே.

ருக

172

திருமந்திரம்-நாலார் தந்திரம்

1206

ஆமையொன் றேறி அகம்படி யானென
ஓமஎன் றேறதிஎம் உள்ளொளி யாய்நிற்கும்
தாம நறுங்குழல் தையலைக் கண்டபின்
சோம நறுமலர் சூடின் றுளே.

ருஉ

1207

சூடும் அங்குச பாசத் துளைவழி
கூடும் இருவளைக் கோலக்கைக் குண்டிகை
நாடும் இருபத நன்னெடு ருத்திரம்
ஆடிடுஞ் சீர்புனை ஆடக மாமே.

ருங்

1208

ஆமயன் மாலான் ஈசன் சதாசிவன்
தாமடி சூடின் றெய்தினர் தம்பதங்
காமனுஞ் சாமன் இரவி கனலுடன்
சோமனும் வந்தடி சூடின் றுளே.

ருச

1209

சூடும் இளம்பிறை சூலி கபாலினி
நீடும் இளம்கொடி நின்மலி நேரிழை
நாடி நடுவிடை ஞான முருவநின்
ருடு மதன்வழி அண்ட முதல்வியே.

ருரு

1210

அண்ட முதலாய் அவனிபரி யந்தங்
கண்டதொன் றில்லைக் கனங்குழை யல்லது
கண்டனுங் கண்டியு மாகிய காரணங்
குண்டிகை கோளிகை கண்டத னாலே.

ருசு

1211

ஆலமுண் டானமு தாங்கவர் தம்பதஞ்
சாலவர் தெய்துந் தவத்தின்பந் தான்வருங்
கோலிவர் தெய்துங் குவிந்த பதவையோ
டேலவர் தீண்டி இருந்தனள் மேலே.

ருள

1212

மேலாம் அருந்தவம் மேன்மேலும் வந்தெய்தக்
காலால் வருந்திக் கழிவர் கணத்திடை
நாலா நளினநின் றேத்திரட் டுச்சிதன்
மேலா மெழுத்தின ளாமத்தி னுளே.

ருஅ

1213

ஆமத் தினிதிருந் தன்ன மயத்தினள்
ஓமத்தி லேயும் ஒருத்தி பொருந்தினள்

நாம நமசிவ என்றிருப் பார்க்கு
நேமத் துணைவி நிலாவின் னுளே.

ருக

- 1214 நிலாமய மாகிய நீன்படி கத்தின்
சிலாமய மாகுஞ் செழுந்த ரளத்தின்
சலாமய மாகுஞ் சுரிசுழற் கோதை
கலாமய மாகக் கலந்துநின் னுளே.

கூ0

- 1215 கலந்துநின் னுள்கன்னி காதல னோடுங்
கலந்துநின் னுளுயிர் கற்பனை எல்லாங்
கலந்துநின் னுள்கலை ஞானங்கள் எல்லாங்
கலந்துநின் னுள்கன்னி காலமு மாயே.

கூக

- 1216 காலவி எங்குங் கருத்தும் அருத்தியுங்
கூலவி ஒன்றாகுங் கூட இழைத்தனள்
மாலினி மாகுவி மந்திர சண்டிகை
பாலினி பாலவன் பாகம தாமே.

கூஉ

- 1217 பாகம் பராசத்தி பைம்பொன் சடைமுடி
ஏகம் இருதயம் ஈரைந்து திண்புய
மோக முகமைந்து முக்கண் முகந்தொறும்
நாகம் உரித்து நடஞ்செய்யும் நாதர்க்கே.

கூங

- 1218 நாதனு நாலொன் பதின்மருங் கூடிநின்
றோதிடுங் கூட்டங்கள் ஓரைந் துள அவை
வேதனும் ஈரொன்ப தின்மரும் மேவிநின்
றாகியும் அந்தமு மாகிநின் னுளே.

கூச

- 1219 ஆகின்ற நாள்கலை ஐம்பத் தொருவர்கள்
ஆகிநின் னுர்களில் ஆருயி ராமவன்
ஆகிநின் னுளுட னாகிய சக்கரத்
தாகிநின் னுனவன் ஆயிழை பாடே.

கூரு

- 1220 ஆயிழை யாளொடு மாதிப் பரமிடம்
ஆயதொ ரண்டவை யாறும் இரண்டுள
ஆய மனந்தொ றறுமுக மவைதனில்
ஏயவார் குழவி இனிதுநின் னுளே.

கூக

174

திருமந்திரம்-நாலாந் தந்திரம்

- 1221 நின்றனள் நேரிழை யோடுடன் நேர்பட
இன்றெ னகம்படி ஏழும் உயிர்ப்பெய்துந்
துன்றிய வோரொன் பதின்மருஞ் சூழலுள்
ஒன்றுயர் வோதி யுணர்ந்துநின் றுளே. ௬௭
- 1222 உணர்ந்தெழு மந்திரம் ஒமெனும் உள்ளே
மணந்தெழு மாங்கதி யாகிய தாகும்
குணர்ந்தெழு சூதனுஞ் சூதியுங் கூடிக்
கணந்தெழுங் காணுமக் காழுக்கை யாமே. ௬௮
- 1223 ஆமது வங்கியும் ஆதியும் ஈசனும்
மாமது மண்டல மாருத மாதியும்
ஏமது சீவன் சிங்கையங் கிருண்டிடக்
கோமலர்க் கோதையுங் கோதண்ட மாருமே. ௬௯
- 1224 ஆகிய கோதண்டத் தாகு மனோன்மணி
ஆகிய ஐம்ப துடனே அடங்கிடும்
ஆகும் பராபரை யோடப் பரையவன்
ஆகு மவன்ஐங் கருமத்தள் தானே. ௭௦
- 1225 தானிகழ் மோகினி சார்வான யோகினி
போன மயமுடை யாரடி போற்றுவர்
ஆனவ ரானியி னாகிய வச்சிவந்
தானும் பரசிவ மேலது தானே. ௭௧
- 1226 தானந்த மேலே தருஞ்சிங்கை தன்னுடன்
ஆனந்த மோகினி யாம்பொற் றிருவொடு
மோனையில் வைத்து மொழிதரு கூறது
வானவை யோமெனும் அவ்வுயிர் மார்க்கமே. ௭௨
- 1227 மார்க்கங்கள் ஈன்ற மனோன்மணி மங்கலி
யார்க்கும் அறிய வரியா ளவளாகும்
வாக்கு மனமும் மருவியொன் றாய்விட்ட
நோக்கும் பெருமைக்கு நுண்ணறி வாமே. ௭௩
- 1228 நுண்ணறி வாகும் நுழைபுலன் மாந்தர்க்குப்
பின்னறி வாகும் பிரானறி வத்தடஞ்

- செந்நெறி யாகுஞ் சிவகதி சேர்வார்க்குத்
தன்னெறி யாவது சன்மார்க்க மாமே. எச
- 1229 சன்மார்க்க மாகச் சமைதரு மார்க்கமுந்
துன்மார்க்க மானவை எல்லாந் துரந்திடும்
நன்மார்க்கத் தேவரும் நன்னெறி யாவதுஞ்
சன்மார்க்கத் தேவியுஞ் சத்தியென் பானே. எடு
- 1230 சத்தியும் நானுஞ் சயம்புவும் அல்லது
முத்தியை யாரும் முதலறி வாரில்லை
அத்திமேல் வித்திடில் அத்தி பழுத்தக்கான்
மத்தியி லேற வழியது வாமே. எச
- 1231 அதுவிது வென்றவ மேகழி யாதே
மதுவிரி பூங்குழல் மங்கைநல் லானைப்
பதிமது மேவிப் பணியவல் லார்க்கு
விதிவழி தன்னையும் வென்றிட லாமே. எஎ
- 1232 வென்றிட லாகும் விதிவழி தன்னையும்
வென்றிட லாகும் வினைப்பெரும் பாசத்தை
வென்றிட லாகும் விழைபுலன் தன்னையும்
வென்றிடு மங்கைதன் மெய்யுணர் வோர்க்கே. எஅ
- 1233 ஓராம் பதின்மருள் ஒன்றியே நின்றது
பாரம் பரியத்து வந்த பரமிது
மாரங் குழலாரும் அப்பதி தானுமுன்
சாரும் பதமிது சத்திய மாமே. எக
- 1234 சத்தியி னோடு சயம்புவும் நேர்படில்
வித்தது வின்றியே எல்லாம் விளைந்தன
அத்தகை யாகிய ஐம்பத் தொருவருஞ்
சித்தது மேவித் திருந்திடு வாரே. அ0
- 1235 திருந்து சிவனுஞ் சிலேறுத லாளும்
பொருந்திய வானவர் போற்றிசெய் தேத்த
அருந்திட அவ்விடம் ஆரமு தாக
இருந்தனள் தானங் கிளம்பிறை என்றே. அக

176

திருமந்திரம்-நாலாந் தந்திரம்

- 1236 என்றம் எழுதின்ற வேரினை எய்தினார்
தன்றது வாகுவர் தார்குழ லானொடு
மன்றரு கங்கை மதியொடு மாதவர்
துன்றிய தாரகை சோதிசின் றுளே. அஉ
- 1237 நின்றனர் நேரிழை யானொடு நேர்பட
ஒன்றிய வுள்ளொளி யாலே யுணர்ந்தது
சென்ற பிராணிகள் சிந்தையில் வேண்டிய
துன்றிடு ஞானங்கள் தோன்றிடுந் தானே. அங
- 1238 தோன்றிடும் வேண்டுரு வாகிய துய்நெறி
ஈன்றிடு மாங்கவள் எய்திய பல்கலை
மான்றரு கண்ணியும் மாறனும் வந்தெதிர்
சான்றது வாகுவர் தாமவ ளாயுமே. அச
- 1239 ஆயும் அறிவுங் கடந்தனு வாரணி
மாயம தாகி மதோமதி யாயிடுஞ்
சேய அரிவை சிவானந்த சுந்தரி
நேயம தாநெறி யாகிசின் றுளே. அரு
- 1240 நெறியது வாய்சின்ற நேரிழை யானைப்
பிறிவது செய்யாது பிஞ்ஞக னோடுங்
குறியது கூடிக் குறிக்கொண்டு நோக்கும்
அறிவொடும் ஆங்கே அடங்கிட லாமே. அக
- 1241 ஆமயன் மாலான் ஈசன்மா லாங்கதி
ஓமய மாகிய ஒன்பதும் ஒன்றிடத்
தேமய னாளுந் தெனாதென என்றிடும்
மாமய மானது வந்தெய்த லாமே. அள
- 1242 வந்தடி போற்றுவர் வானவர் தானவர்
இந்து முதலாக எண்டிசை யோர்களுங்
கொந்தணி யுக்குழ லானொடு கோணையும்
வந்தனை செய்யும் வழிநவில் வீரே. அஅ
- 1243 நகிற்றான் மந்திரம் நன்மலர் தூபங்
கவற்றிய கந்தங் கவர்ந்தெரி தீபம்

87. ஆதாரவாதேயம்

177

பயிற்றும் உலகினிற் பார்ப்பதி பூசை
அவிக்கொண்ட சோதிக்கோர் அர்ச்சனை தானே. அக

1244 தாங்கி உலகில் தரித்த பராபரன்
ஒங்கிய காலத். தொருவன் உலப்பிவி
பூங்கிளி தங்கும் புரிசூழ லாளன்று ,
பாங்குடன் ஏற்பப். பராசத்தி போற்றே. கூ0

1245 பொற்கொடி மாதர் புனைகழல் ஏத்துவர்
அற்கொடி மாதுமை யார்வத் தலைமகள்
நற்கொடி மாதை நயனங்கண் மூன்றுடை
விற்கொடி மாதை விரும்பி விளங்கே. கூக

1246 விளங்கொளி யாய விரிசுடர் மாலை
துளங்கு பராசத்தி தூங்கிருள் நீங்கக்
களங்கொள் மணியுடன் காம வினோதம்
உளங்கொ ளிலம்பியம் ஒன்று, தொடரே. கூஉ

1247 தொடங்கி உலகினிற் சோதி மணுளன் ,
அடங்கி இருப்பதென் அன்பின் பெருமை
விடங்கொள் பெருஞ்சடை மேல்வரு கங்கை
ஒடுங்கி யுமையொடும் ஒருரு வாமே. கூங்

1248 உருவம் பலவுயி ராய்வல்ல நந்தி
தெருவம் புகுந்தமை தேர்வுற நாடிற்
புரிவளைக் கைச்சியெம் பொன்னணி மாதை
மருவி இறைவன் மகிழ்வன மாயமே. கூச

1249 மாயம் புணர்க்கும் வளர்ச்சடை யானடித்.
தாயும் புணர்க்குஞ் சலந்தி அமலனைக்
காயம் புணர்க்குங் கலவியுள் மாசத்தி
ஆயம் புணர்க்குமவ் வியோனியு மாமே. கூரு

1250 உணர்ந்தொழிந் தேனவ னுமெங்கள் ஈசனைப்
புணர்ந்தொழிந் தேன்புவ னுபதி யாரை
அணைந்தொழிந் தேனெங்கள் ஆதிதன் பாதம்
பிணைந்தொழிந் தேன்றன் அருள்பெற்ற வாறே. கூக

178

திருமந்திரம்-நாலாந் தந்திரம்

- 1251 பெற்றாள் பெருமை பெரிய மனோன்மணி
நற்றாள் இறைவனே நற்பயனே என்பர்
கற்றான் அறியுங் கருத்தறி வார்கட்குப்
பொற்றாள் உலகம் புகல்தனி யாமே. ௯௭
- 1252 தனியா யுகன்றனோ டென்னஞ்சம் நாடி
இனியார் இருப்பிடம் ஏழல கென்பர்
பனியான் மலர்ந்தபைம் போதுகை ஏந்திக்
கனியாய் நினைவதென் காரணம் அம்மையே. ௯௮
- 1253 அம்மனை அம்மை அரிவை மனோன்மணி
செம்மனை செய்து திருமங்கை யாய்நிற்கும்
இம்மனை செய்த இன்னில மங்கையும்
அம்மனை யாகி அமர்ந்துநின் ருளே. ௯௯
- 1254 அம்மையும் அத்தனும் அன்புற்ற தல்லது
அம்மையும் அத்தனு மாரறி வாரென்னை
அம்மையொ டத்தனும் யானும் உடனிருந்
தம்மையொ டத்தனை யான்புரிந் தேனே. ௧00

88. ஏரோளிச் சக்கரம்

- 1255 ஏரோளி யுள்ளெழு தாமரை நாலிதழ்
ஏரோளி விந்துவி னாலெழு நாதமாம்
ஏரோளி யக்கலை எங்கும் நிறைந்தபின்
ஏரோளிச் சக்கர மந்நடு வன்னியே. ௧
- 1256 வன்னி யெழுத்தவை மாபலம் உள்ளன
வன்னி யெழுத்தவை வானுற ஒங்கின
வன்னி யெழுத்தவை மாபெருஞ் சக்கரம்
வன்னி யெழுத்திடு வாறது சொல்லுமே. ௨
- 1257 சொல்லிய விந்துவும் ஈராறு நாதமாஞ்
சொல்லிடு மப்பதி யவ்வெழுத் தாவன
சொல்லிடு நூறெடு நாற்பத்து நாலுரு
சொல்லிடு சக்கர மாய்வரு மேலதே. ௩

- 1258 மேல்வரும் விர்துவு மவ்வெழுத் தாய்விடும்
மேல்வரு நாதமும் ஒங்கும் எழுத்துடன்
மேல்வரு மப்பதி யவ்வெழுத் தேவரின்
மேல்வரு சக்கர மாய்வரு ஞாலமே.
- 1259 ஞாலம தாக விரிந்தது சக்கரம்
ஞாலம தாயிடும் விர்துவும் நாதமும்
ஞாலம தாயிடு மப்பதி யோசனை
ஞாலம தாக விரிந்த தெழுத்தே.
- 1260 விரிந்த எழுத்தது விர்துவும் நாதமும்
விரிந்த எழுத்தது சக்கர மாக
விரிந்த எழுத்தது மேல்வரும் பூமி
விரிந்த எழுத்தினில் அப்புறம் அப்பே.
- 1261 அப்பது வாக விரிந்தது சக்கரம்
அப்பினில் அப்புறம் அவ்வன லாயிடும்
அப்பினில் அப்புறம் மாருத மாயெழு
அப்பினில் அப்புறம் ஆகாச மாமே.
- 1262 ஆகாச அக்கர மாவது சொல்லிடில்
ஆகாச அக்கரத் துள்ளே எழுத்தவை
ஆகாச அவ்வெழுத் தாகிச் சிவானந்தம்
ஆகாச அக்கர மாவ தறிமினே.
- 1263 அறிந்திடுஞ் சக்கரம் ஐயஞ்சு விர்து
அறிந்திடுஞ் சக்கர நாத முதலா
அறிந்திடும் அவ்வெழுத் தப்பதி யோர்க்கும்
அறிந்திடும் அப்பக லோனிலை யாமே.
- 1264 அம்முதல் ஆறுமவ் வாகி எழுத்தாகும்
அம்முதல் ஆறுமவ் வம்மை எழுத்தாகும்
இம்முதல் நாலும் இருந்திடு வன்னியே
இம்முத லாகும் எழுத்தவை எல்லாம்.
- 1265 எழுத்தவை நூறொடு நாற்பத்து நாலும்
எழுத்தவை யாறது வந்நடு வன்னி

- எழுத்தவை யந்நடு வச்சுட ராகி
எழுத்தவை தான்முதல் அந்தமு மாமே. கக.
- 1266 அந்தமும் ஈறு முதலா னவையற
அந்தமும் அப்பதி னெட்டுடன் ஆதலால்
அந்தமும் அப்பதின் மூன்றில் அமர்ந்தபின்
அந்தமும் இர்துகை யாருட மானதே. கஉ.
- 1267 ஆவின மானவை முந்நூற் றறுபது
மாவின் மப்பதி னேந்தின மாயுறு
மாவின் மப்பதி னெட்டுட னாயுறு
மாவின் மக்கதி ரோன்வர வந்தே. கங.
- 1268 வந்திடும் ஆகாசம் ஆறது நாழிகை
வந்திடும் அக்கரம் முப்பதி ராசியும்
வந்திடு நாளது முந்நூற் றறுபதும்
வந்திடு ஆண்டு வகுத்துரை யவ்வியே. கச.
- 1269 அவ்வின் மூன்றுமவ் வாடது வாய்வருங்
கெவ்வின் மூன்றுங் கினர்தரு வேரதாஞ்
சவ்வின் மூன்றுந் தழைத்திடுந் தண்டதாம்
இவ்வின் மூன்றும் இராசிக னெல்லாம். கரு.
- 1270 இராசியுட் சக்கரம் எங்கும் நிறைந்தபின்
இராசியுட் சக்கர மென்றறி விந்துவாம்
இராசியுட் சக்கர நாதமும் ஒத்தபின்
இராசியுட் சக்கரம் நின்றிடு மாமே. கக.
- 1271 நின்றிடு விந்துவென் றுள்ள எழுத்தெல்லாம்
நின்றிடு நாதமும் ஒங்கும் எழுத்துடன்
நின்றிடு மப்பதி யவ்வெழுத் தேவரில்
நின்றிடு மப்புறந் தாரகை யானதே. கள.
- 1272 தாரகை யாகச் சமைந்தது சக்கரந்
தாரகை மேலோர் தழைத்தது பேரொளி
தாரகை சந்திரன் நற்பக லோன்வரத்
தாரகை தாரகை தாரகை கண்டதே. கஅ.

- 1273 கண்டிடு சக்கரம் விந்து வளர்வதாங்
கண்டிடு நாதமுந் தன்மேல் எழுந்திடக்
கண்டிடு வன்னிக் கொழுந்தன வொத்தபின்
கண்டிடு மப்புறங் காரொளி யானதே. ௧௯
- 1274 காரொளி அண்டம் பொதிந்துல கெங்கும்
பாரொளி நீரொளி சாரொளி காலொளி
வாரொளி ஒக்க வளர்ந்து கிடந்துபின்
நேரொளி ஒன்றாய் நிறைந்தங்கு நின்றதே. ௨௦
- 1275 நின்றது அண்டமும் நீரும் புயியெலாம்
நின்றவிவ் வண்ட நிலைபெறக் கண்டிட
நின்றவிவ் வண்ட டு மூல மலமொக்கும்
நின்றவிவ் வண்டம் பலமது விந்துவே. ௨௧
- 1276 விந்துவும் நாதமும் ஒக்க விழுந்திடில்
விந்துவும் நாதமும் ஒக்க விரையதாம்
விந்திற் குறைந்திடு நாதம் எழுந்திடில்
விந்துவை எண்மடி கொண்டது வீசமே, ௨௨
- 1277 வீசம் இரண்டுள நாதத் தெழுவன
வீசமும் ஒன்று விரைந்திடு மேலுற
வீசமும் நாதமும் எழுந்துடன் ஒத்தபின்
வீசமும் விந்து விரிந்தது காணுமே. ௨௩
- 1278 விரிந்தது விந்துவுங் கெட்டது வீசம்
விரிந்தது விந்துவும் நாதத் தளவினில்
விரிந்தது வுட்கட்ட எட்டெட்டு மாகில்
விரிந்தது விந்து விரையது வாமே. ௨௪
- 1279 விரையது விந்து வினோந்தன எல்லாம்
விரையது விந்து வினோந்த உயிரும்
விரையது விந்து வினோந்தவிஞ் ஞாலம்
விரையது விந்து வினோந்தவன் தானே. ௨௫
- 1280 வினோந்த எழுத்தது விந்துவும் நாதமும்
வினோந்த எழுத்தது சக்கர மாக

182.

திருமந்திரம்-நாலாந் தந்திரம்

வினோந்த எழுத்தவை மெய்யினுள் நிற்கும்
வினோந்த எழுத்தவை மந்திர மாமே.

உச

1281

மந்திரஞ் சக்கர மானவை சொல்லிழல்
தந்திரத் துள்ளொழுத் தொன்றெரி வட்டமாந்
கந்தரத் துள்ளு மிரேகையில் ஒன்றில்லை
பந்தம தாகும் பிரணவம் உன்னிடே.

உஎ

1282

உன்னிட்ட வட்டத்தில் ஒத்தெழு மந்திரம்
பின்னிட்ட ரேகை பிழைப்பது தானில்லை
தன்னிட் டெழுந்த தகைப்பறப் பின்னிற்கப்
பன்னிட்ட மந்திரம் பார்க்கலு மாமே.

உஅ

1283

பார்க்கலு மாகும் பகையறு சக்கரங்
காக்கலு மாகுந் கருத்தில் தடமெங்கும்
நோக்கலு மாகும் நுணுக்கற்ற நுண்பொருள்
ஆக்கலு மாகும் அறிந்துகொள் வார்க்கே.

உக

1284

அறிந்திடுஞ் சக்கர மாதி யெழுத்து
விரிந்திடுஞ் சக்கர மேலெழுத் தம்மை
பரிந்திடுஞ் சக்கரம் பாரங்கி நாலும்
குவிந்திடுஞ் சக்கரங் கூறலு மாமே.

உஓ

1285

கூறிய சக்கரத் துள்ளொழு மந்திரம்
மாறியல் பாக அமைந்து விரிந்திடுந்
தேறிய அஞ்சுடன் சேர்ந்தெழு மாரண்
மாறியல் பாக மதித்துக்கொள் வார்க்கே.

உக

1286

மதித்திடும் அம்மையும் மாமாது மாகும்
மதித்திடும் அம்மையு மங்கனல் ஒக்கும்
மதித்தங் கெழுந்தவை காரண மாக்கில்
கொதித்தங் கெழுந்தவை கூடகி லாவே.

உஉ

1287

கூடிய தம்பனம் மாரணம் வசியம்
மாடியல் பாக அமைந்து செறிந்திடும்
பாடியுள் ளாகப் பகைவரும் வந்துறார்
தேடியுள் ளாகத் தெளிந்துகொள் வார்க்கே.

உங

- 1288 தெளிந்திடுஞ் சக்கர மூலத்தி னுள்ளே
அளிந்த வகாரத்தை யந்நி வாக்கிக்
குளிர்ந்த வரனைக் கூடியுள் வைத்து
வளிந்தவை யங்கெழு நாடிய காலே. ௩௪
- 1289 காலரை முக்கால் முழுதெனும் மந்திரம்
ஆலித் தெழுந்தமைந் தூறி எழுந்ததாய்ப்
பாலித் தெழுந்து பகையற நின்றபின்
மாலுற்ற மந்திர மாறிக்கொள் வார்க்கே. ௩௫
- 1290 கொண்டஇம் மந்திரங் கூத்தன் எழுத்ததாய்ப்
பண்டையுள் நாவிற் பகையற விண்டபின்
மன்று நிறைந்த மணிவிளக் காயிடும்
இன்றும் இதயத் தெழுந்து நமவெனே. ௩௬

89. வயிரவச் சக்கரம்

- 1291 அறிந்த பிரதமையோ டாறு மறிஞ்சு
அறிந்தவச் சத்தமி மேலிவை குற்றம்
அறிந்தவை யொன்றுவிட் டொன்றுபத் தாக
அறிந்து வலமது வாக நடவே. ௧
- 1292 நடந்து வயிரவன் சூல கபாலி
கடந்த பகைவனைக் கண்ணது போக்கித்
தொடர்ந்த வுயிரது வுண்ணும் பொழுது
படர்ந்த வுடல்கொடு பந்தாட லாமே. ௨
- 1293 ஆமேவப் பூண்டரு ளாதி வயிரவன்
ஆமே கபாலமுஞ் சூலமுங் கைக்கொண்டங்
காமே தமருக பாசமுங் கையது
வாமே சிரத்தொடு வாளது கையே. ௩
- 1294 கையவை யாறுங் கருத்துற நோக்கிடு
மெய்யது செம்மை விளங்கு வயிரவன்
துய்யரு ளத்தில் துளங்குமெய் யுற்றதாய்ப்
பொய்வகை விட்டுநீ பூசனை செய்யே. ௪

184

திருமந்திரம்-நாலார் தந்திரம்

1295

பூசனை செய்யப் பொருந்தியோ ராயிரம்
பூசனை செய்ய மதுவுட னுடுமால்
பூசனை சாந்து சவாது புழுகுநெய்
பூசனை செய்துநீர் பூசலை வேண்டுமே.

டு

1296

வேண்டிய வாறு கலகழு மாயிடும்
வேண்டிய ஆறினுண் மெய்யது பெற்றபின்
வேண்டிய வாறு வரும்வழி நீநட
வேண்டிய வாறது வாசுங் கருத்தே.

க

90. சாம்பவி மண்டலச் சக்கரம்

1297

சாம்பவி மண்டலச் சக்கரஞ் சொல்லிடி
ஆம்பதம் எட்டாக விட்டிடின் மேலதாந்
காண்பதந் தத்துவ நாலுள் நயனமும்
நாம்பதங் கண்டபின் நாடறிந் தோமே.

க

1298

நாடரி மண்டலம் நல்லவிக் குண்டத்துக்
கோடற வீதியுங் கொடர்ந்துள் இரண்டழி
பாடறி பத்துடன் ஆறு நடுவீதி
எடற நாலைந் திடவகை யாமே.

உ

1299

நாலைந் திடவகை யுள்ளதோர் மண்டலம்
நாலுநல் வீதியுள் நல்லஇ லிங்கமாய்
நாலுநற் கோணமும் நந்நா விவிங்கமாய்
நாலுநற் பூநடு நண்ணலவ் வாறே.

ங

1300

ஆறிரு பத்துநா லஞ்செழுத் தஞ்சையும்
வேறுரு வாக விளைந்து கிடந்தது
தேறி திருமல சிவாய நமவென்று
கூறும்ன் கூறிற் குறைகளும் இல்லையே.

ச

1301

குறைவதும் இல்லை குறைகழற் கூடு
மறைவது மாரண மவ்வெழுத் தாகித்
திறமது வாகத் தெளிபவல் லார்க்கு
இறவிலை என்றென் றியம்பினர் கானே.

டு

91. புலனுபதி சக்கரம்

185

- 1302 காணும் பொருளுங் கருதிய தெய்வமும்
பேணும் பதியும் பெருகிய தீர்த்தமும்
ஊணும் உணர்வும் உறக்கமுந் தானாகக்
காணுங் கனகமுங் காரிகை யாமே. க
- 1303 ஆமே எழுத்தஞ்ச மாம்வழி யேயாகப்
போமே யதுதானும் போம்வழி யேபோனால்
நாமே நினைத்தன செய்யலு மாகும்
பார்மேல் ஒருவர் பகையில்லை தானே. எ
- 1304 பகையில்லை என்றும் பணிந்தவர் தம்பால்
நகையில்லை நாணனும் நன்மைக ளாகும்
வினையில்லை என்றும் விருத்தமும் இல்லை
தகையில்லை தானுஞ் சலமது வாமே. அ
- 1305 ஆரும் உரைசெய்ய லாமஞ் செழுத்தாலே
யாரும் அறியாத ஆனந்த ரூபமாம்
பாரும் விசும்பும் பகலும் மதியதி
ஊணும் உயிரும் உணர்வது வாமே. க
- 1306 உணர்ந்தெழு மந்திரம் ஒமெனும் உள்ளே
அணைந்தெழு மாங்கத னாதிய தாகுங்
குணர்ந்தெழு சூதனுஞ் சூதியுங் கூடிக்
கணந்தெழுங் காணுமக் காழகை யாலே. க0

91. புலனுபதி சக்கரம்

- 1307 சுகராதி யோரைந்துங் காணிய பொன்மை
அகராதி யோரா றரத்தமே போலும்
சுகராதி யோர்நான்குந் தான்சுத்த வெண்மை
குகராதி மூவித்தை காமிய முத்தியே. க
- 1308 ஓரில் இதுவே உரையும்இத் தெய்வத்தைத்
தேரிற் பிறிதில்லை யானென்று செப்பக்கேள்
வாரித் திரிகோண மனமின்ப முத்தியுந்
தேரில் அறியுஞ் சிவகாயந் தானே. உ

186

திருமந்திரம்-நாலாந் தந்திரம்

1309

ஏக பராசத்தி ஈசற்காம் அங்கமே
யாகம் பராவித்தை யாமுத்தி சித்தியே
ஏகம் பராசத்தி யாகச் சிவகுரு
யோகம் பராசத்தி உண்மைஎட் டாமே.

௩

1310

எட்டா கியசத்தி எட்டாகும் யோகத்துக்
கட்டாகு நாதாந்தத் தெட்டுங் கலப்பித்த
தொட்டாத விந்துவுந் தானற் றொழிந்தது
கிட்டா தொழிந்தது கீழான முடாக்கே.

௪

1311

ஏதும் பலமா மியந்திரா சன்னடி
ஒதிக் குருவின் உபதேசம் உட்கொண்டு
நீதங்கும் அங்க நியாசந் தனைப்பண்ணிச்
சாதங்கெடச் செம்பிற் சட்கோணந் தானிடே.

௫

1312

சட்கோணந் தன்னில் ஸ்ரீமஹிரீம் தானிட்டு
அக்கோண மாறின் தலையில்ரீங் காரமிட்
டெக்கோண முஞ்சூழ எழில்வட்டம் இட்டுப்பின்
மிக்கிரெட் டக்கர மம்முதன் மேவிடே.

௬

1313

இட்ட இதழ்கள் இடையந் தரத்திலே
அப்டஹவ் விட்டதின் மேலே உவ்விட்டுக்
கிட்ட இதழ்களின் மேலே கிரோம்சிரோம்
இட்டுவா மத்தாங் கிரோங்கென்று மேவிடே.

௭

1314

மேவிய சக்கர மீது வலத்திலே
கோவை யடையவே குரோங்கிரோங் கென்றிட்டுத்
தாவில்ரீங் காரத்தாற் சக்கராஞ் சூழ்ந்து
பூவைப் புவனா பதியைப்பின் பூசியே.

௮

1315

பூசிக்கும் போது புவனா பதிதன்னை
ஆசற் றகத்தினில் ஆவா கனம்பண்ணிப்
பேசிய பிராணப் பிரதிட்டை யதுசெப்து
தேசற் றிடவே தியான மதுசெய்யே.

௯

- 1316 செய்ய திருமேனி செம்பட் டெடைதானுங்
கையிற் படையங் குசபாசத் தோடபய
மெய்யில் அணிகலன் இரத்தின மாமேனி
துய்ய முடியும் அவயவத்தில் தோற்றமே. க0.
- 1317 தோற்போர்வை நீக்கித் துதித்தடைவிற பூசித்துப்
பாற்போ எனகமந் திரத்தாற் பயின்றேத்தி
நாற்பால நாரதா யாகவா காஎன்று
சீர்ப்பாகச் சேடத்தை மாற்றிப்பின் சேவியே. கக.
- 1318 சேவிப் பதன்முன்னே தேவியையுத் வாகனத்தாற்
பாவித் திதய கமலத்தே பதிவித்தங்
கியாவார்க்கும் எட்டா இயந்திர ராசனை
நீவைத்துச் சேமி நினைந்தது தருமே. கஉ.

92. நவாக்கரி சக்கரம்

- 1319 நவாக்கரி சக்கர நானுரை செய்யின்
நவாக்கரி ஒன்று நவாக்கரி யாக
நவாக்கரி எண்பத் தொருவகை யாக
நவாக்கரி யக்கிலீ செளமுத லீறே. க.
- 1320 செளமுதல் அவ்வொடு றெளவுட னாங்கிரீம்
கௌவு ஞாமயுளுங் கலந்திரீம் சிரீமென்
றெவ்வில் எழுங்கிலீ மந்திர பாதமாச்
செவ்வுள் எழுந்து சிவாய நமவென்னே. உ.
- 1321 நவாக்கரி யாவது நானறி வித்தை
நவாக்கரி யுள்ளெழும் நன்மைகள் எல்லாம்
நவாக்கரி மந்திர நாவுளே ஓத
நவாக்கரி சத்தி நலந்தருந் தானே. கஉ.
- 1322 நலந்தரு ஞானமுங் கல்வியும் எல்லாம்
உரந்தரு வல்வினை யும்மைவிட் போடிச்
சிரந்தரு தீவினை செய்வ தகற்றி
வரந்தரு சோதியும் வாய்த்திடுங் காணே. க.

188

திருமந்திரம்-நாலாந் தந்திரம்

- 1323 கண்டிடுஞ் சக்கரம் வெள்ளிபொன் செம்பிடை
கொண்டிடும் உள்ளே குறித்த வினைகளை
வென்றிடு மண்டலம் வெற்றி தருவிக்கும்
நின்றிடுஞ் சக்கரம் நினைக்கு மளவே. (ந)
- 1324 நினைத்திடு மச்சிரீ மக்கலீ மீறு
நினைத்திடுஞ் சக்கர மாதியு மீறு
நினைத்திடு நெல்லொடு புல்லினை யுள்ளே
நினைத்திடும் அருச்சனை நேர்தரு வாளே. (க)
- 1325 நேர்தரு மத்திரு நாயகி யானவன்
யாதொரு வண்ணம் அறிந்திடும் பொற்பூவை
கார்தரு வண்ணங் கருதின கைவரும்
நார்தரு வண்ணம் நடத்திடு நீயே. (எ)
- 1326 நடந்திடும் பாரினில் நன்மைகள் எல்லாங்
கடந்திடுங் காலனும் எண்ணிய நாளும்
படர்ந்திடு நாமமும் பாய்கதிர் போல
அடைந்திடு வண்ணம் அடைந்திடு நீயே. (அ)
- 1327 அடைந்திடும் பொன்வெள்ளி கல்லுடன் எல்லாம்
அடைந்திடு மாதி யருளுந் திருவும்
அடைந்திடும் அண்டத் தமரர்கள் வாழ்வும்
அடைந்திடும் வண்ணம் அறிந்திடு நீயே. (க)
- 1328 அறிந்திடு வார்கள் அமரர்க ளாகத்
தெரிந்திடு வானோர் தேவர்கள் தேவன்
பரிந்திடும் வானவன் பாய்புனல் சூடி
முரிந்திடு வானே முயன்றிடு நீரே. (க0)
- 1329 நீர்பணி சக்கரம் நேர்தரு வண்ணங்கள்
பாரணி யும்ஹரீ முன்புநீ மீறாந்
தாரணி யும்புகழ்த் தையல்லல் லாள் தன்னைக்
காரணி யும்பொழிற் கண்டுகொள் ளீரே. (கக)
- 1330 கண்டுகொள் ளுந்தனி நாயகி தன்னையும்
மொண்டுகொ ளும்முக வசியம் தாயிடும்

பண்டுகொ ளும்பர மாய பரஞ்சுடர்
நின்றுகொ ளும்நிலை பேறுடை யானையே.

கஉ.

1331 | பேறுடை யாள்தன் பெருமையை எண்ணிடி
நாடுடை யார்களும் நம்வச மாகுவர்
மாறுடை யார்களும் வாழ்வது தானிலை
கூறுடை யானையுங் கூறுமின் நீரே.

கங.

1332 | கூறுமின் எட்டுத் திசைக்குந் தலைவியை
யாறுமின் அண்டத் தமரர்கள் வாழ்வென
மாறுமின் வையம் வருமவழி தன்னையுந்
தேறுமின் நாயகி சேவடி சேர்ந்தே.

கச.

1333 | சேவடி சேரச் செறிய இருந்தவர்
நாவடி யுள்ளே நவின்றுநின் நேத்துவர்
பூவடி யிட்டுப் பொலிய இருந்தவர்
மாவடி காணும் வகையறி வாரே.

கரு.

1334 | ஐம்முத லாக வளர்ந்தெழு சக்கரம்
மைம்முத லாக அமர்ந்திரீ மீறாகும்
அம்முத லாகி யவர்க்குடை யாடனை
மைம்முத லாக வழத்திடு நீயே.

கக.

1335 | வழத்திடு நாவுக் கரசிவன் தன்னைப்
பகுத்திடும் வேதமெய் யாகம மெல்லந்
தொகுத்தொரு நாவிடை சொல்லவல் லானே
முகத்துளும் முன்னெழக் கண்டுகொ ளீரே.

கள.

1336 | கண்டஇச் சக்கரம் நாவில் எழுதிடிற்
கொண்டஇம் மந்திரங் கூத்தன் குறியதா
மன்றினுள் வித்தையு மானுடர் கையதாய்
வென்றிடும் வையக மெல்லியல் மேவியே.

கஅ.

1337 | மெல்லிய லாகிய மெய்ப்பொரு ளாடன்னைச்
சொல்லிய லாலே தொடர்ந்தந் கிருந்திடும்
பல்லிய லாகப் பரந்தெழு நாள்பல
நல்லியல் பாலே நடந்திடுந் தானே.

கக.

190

திருமந்திரம்-நாலாந் தந்திரம்

- 1338 நடந்திடு நாவின்னா நன்மைகள் எல்லாந்
தொடர்ந்திடுஞ் சொல்லொடு சொற்பொருள் தானும்
கடந்திடுங் கல்விக் கரசிவ ளாகப்
படர்ந்திடும் பாரிற் பகையிலலை தானே. ௨௦
- 1339 பகையிலலை கௌமுத லையது வீறு
நகையிலலை சக்கர நன்றறி வார்க்கு
மிகையிலலை சொல்லிய பல்லுரு வெல்லாம்
வகையிலலை யாக வணங்கிடுந் தானே. ௨௧
- 1340 வணங்கிடுந் தத்துவ நாயகி தன்னை
நலங்கிடு நல்லுயி ரானவை யெல்லாங்
கலங்கிடுங் காம வெஞ்ஞரி மயக்கந்
துலங்கிடுஞ் சொல்லிய சூழ்வினை தானே. ௨௨
- 1341 தானே கழறித் தணியவும் வல்லனாய்த்
தானே நினைத்தவை சொல்லவும் வல்லனாய்த்
தானே தனிநடங் கண்டவள் தன்னையுந்
தானே வணங்கித் தலைவனு மாமே. ௨௩
- 1342 ஆமே யனைத்துயி ராகிய அம்மையுந்
தாமே சகலமும் ஈன்றஅத் தையலும்
ஆமே யவளடி போற்றி வணங்கிடிற்
போமே வினைகளும் புண்ணிய னாகுமே. ௨௪
- 1343 புண்ணிய னாகிப் பொருந்தி உலகெங்கும்
கண்ணிய னாகிக் கலந்தங் கிருந்திடுந்
தண்ணிய னாகித் தரணி முழுதுக்கும்
அண்ணிய னாகி அமர்ந்திருந் தானே. ௨௫
- 1344 தானது கம்மிறிக் கௌவது ஈறும்
நானது சக்கர நன்றறி வார்க்கெல்லாம்
கானது கன்னி கலந்த பராசத்தி
கோது வையங் கிளரொளி யானதே. ௨௬
- 1345 ஒளிக்கும் பராசத்தி உள்ளே அம்மிற்
களிக்கும்இச் சிந்தையிற் காரணங் காட்டித்

தெளிக்கு மழையுடன் செல்வமுண் டாக்கும்
அளிக்கும் இவனே அறிந்துகொள் வார்க்கே.

௨௭

1346 அறிந்திடுஞ் சக்கரம் அருச்சனை யோடே
எறிந்திடும் வையத் திடாவை காணின்
மறிந்திடு மன்னனும் வந்தனை செய்யும்
பொறிந்திடுஞ் சிந்தை புகையில்லை தானே.

௨௮

1347 புகையில்லை சொல்லிய பொன்னொளி யுண்டாங்
குகையில்லை கொல்வ திலாமைபி னாலே
வகையில்லை வாழ்கின்ற மன்னுயிர்க் கெல்லாஞ்
சிகையில்லை சக்கராஞ் சேர்ந்தவர் தாமே.

௨௯

1348 சேர்ந்தவர் என்றுந் திசையொளி யானவர்
காய்ந்தெழு மேல்வினை காண்கி லாதவர்
பாய்ந்தெழும் உள்ளொளி பாரிற் பரந்தது
மாய்ந்தது காரிருள் மாறொளி தானே.

௩௦

1349 ஒளியது ஹேளமுன் கிரீமது ஈறாங்
களியது சக்கரங் கண்டறி வார்க்குத்
தெளிவது ஞானமுஞ் சிந்தையுந் தேறப்
பணிவது பஞ்சாக் காமது வாமே.

௩௧

1350 ஆமே சதாசிவ நாயகி யானவள்
ஆமே அதோமுகத் துள்ளறி வானவள்
ஆமே சுவையொளி யூறேசை கண்டவள்
ஆமே யனைத்துயிர் தன்னுளு மாமே.

௩௨

1351 தன்னுளு மாகித் தரணி முழுதுங்கொண்
டென்னுளு மாகி இடம்பெற நின்றவள்
மன்னுளும் நீரனல் காலுளும் வானுளங்
கன்னுளும் மெய்யுளங் காணலு மாமே.

௩௩

1352 காணலு மாகுங் கலந்துயிர் செய்வன
காணலு மாகுங் கருத்து ளிருந்திடிந்
காணலு மாகுங் கலந்து வழிசெய்க்
காணலு மாகுங் கருத்துற நில்லே.

௩௪

192

திருமந்திரம்-நாலாந் தந்திரம்

- 1353 நின்றிடும் ஏழு புவனமும் ஒன்றாகக்
கண்டிடும் உள்ளங் கலந்தெங்குந் தானாகக்
கொண்டிடும் வைபவ் குணம்பல தன்னையும்
விண்டிடும் வல்வினை மெய்ப்பொரு ளாகுமே. ௩௫
- 1354 மெய்ப்பொரு ளொழுதல் ஹேளவது ஈறாக்
கைப்பொரு ளாகக் கலந்தெழு சக்கரந்
தற்பொரு ளாகச் சமைந்தமு தேஸ்வரி
நற்பொரு ளாக நடுவிருந் தானே. ௩௬
- 1355 தாளதி னுள்ளே சமைந்தமு தேஸ்வரி
காலது கொண்டு கலந்துற வீசிடில்
நாளது நாளும் புதுமைகள் கண்டபின்
கேளது காயமுங் கேடில்லை காணுமே. ௩௭
- 1356 கேடில்லை காணுங் கிளரொளி கண்டபின்
நாடில்லை காணும் நாண்முத லற்றபின்
மாடில்லை காணும் வரும்வழி கண்டபின்
காடில்லை காணுங் கருத்துந் றிடத்துக்கே. ௩௮
- 1357 உற்றிட மெல்லாம் உலப்பில்பா ழாக்கிக்
கற்றிட மெல்லங் கடுவெளி யானது
மற்றிட மில்லை வழியில்லை தானில்லைச்
சற்றிட மில்லை சலிப்பற நின்றிடே. ௩௯
- 1358 நின்றிடும் ஏழ்கடல் ஏழ்புவி எல்லாம்
நின்றிடும் உள்ளம் நினைத்தவை தானொக்கும்
நின்றிடுஞ் சத்தி நிலைபெறக் கண்டிட
நின்றிடும் மேலை விளக்கொளி தானே. ௪௦
- 1359 விளக்கொளி ஸௌமுத ஸௌவது ஈற
விளக்கொளி சக்கரம் மெய்ப்பொரு ளாகும்
விளக்கொளி யாகிய மின்கொடி யானே
விளக்கொளி யாக விளங்கடு நீயே. ௪௧
- 1360 விளங்கடு மேல்வரு மெய்ப்பொருள் சொல்லின்
விளங்கடு மேல்விய லானது வாகும்

விளங்கிடு மெய்நின்ற ஞானப் பொருளை
விளங்கிடு வார்கள் விளங்கினர் தானே.

சஉ

- 1361 தானே வெளியென எங்கும் நிறைந்தவள்
தானே பரம வெளியது வானவள்
தானே சகலமு மாக்கி அழித்தவள்
தானே யனைத்துள் அண்ட சகலமே.

சங

- 1362 அண்டத்தி னுள்ளே அளப்பரி தானவள்
பிண்டத்தி னுள்ளே பெருவெளி கண்டவள்
குண்டத்தி னுள்ளே குணம்பல காணினுங்
கண்டத்தில் நின்ற கலப்பறி. யார்களே.

சச

- 1363 கலப்பறி யார்கடல் சூழல கெல்லாம்
உலப்பறி யாருட லோடியிர் தன்னைச்
சிலப்பறி யார்சில தேவரை நாடித்
தலைப்பறி யாகச் சமைந்தவர் தானே.

சரு

- 1364 தானே எழுந்தஅச் சக்கராஞ் சொல்லிழன்
மானே மதிவரை பத்திட்டு வைத்தபின்
தேனே யிரேகை திகைப்பற ஒன்பதில்
தானே கலந்த வரையெண்பத் தொன்றுமே.

சக

- 1365 ஒன்றிய சக்கரம் ஒதும் வேளையில்
வென்றிகொள் மேனி மதிவட்டம் பொன்மையாங்
கன்றிய ரேகை கலந்திடுஞ் செம்மையில்
என்றிய லம்மை எழுத்தவை பச்சையே.

சஎ

- 1366 ஏய்ந்த மரவுரி தன்னில் எழுதிய
வாய்ந்தஇப் பெண்ணெண்பத் தொன்றில் நிரைத்தபின்
காய்ந்தவி நெய்யுட் கலந்துடன் ஓமமு
மாந்தலத் தாமுயி ராகுதி பண்ணுமே.

சஅ

- 1367 பண்ணிய பொன்னைப் பரப்பற நீபிடி
எண்ணிய நாட்களில் இன்பமும் எய்திடும்
நண்ணிய நாமமும் நான்முகன் ஒத்தபின்
துண்ணென நேயநற் சேர்க்கலு மாமே.

சக

- 194 திருமந்திரம்-நாலாந் தந்திரம்
- 1368 ஆகின்ற சந்தனங் குங்குமங் கத்தூரி
போகின்ற சாந்து சவாது புழுகுருங்
ஆகின்ற கற்பூர மாகோ சனந்ருஞ்
சேர்கின்ற ஒன்பதுஞ் சேரலீ வைத்திடே. ௫௦
- 1369 வைத்திடும் பொன்னுடன் மாதவ நோக்கிழற்
கைச்சிறு கொங்கை கலந்தெழு கன்னியைத்
தச்சிது வாகச் சமைந்தஇம் மந்திரம்
அர்ச்சனை யாயிரம் ஆயிரஞ் சிந்தியே. ௫௧
- 1370 சிந்தையி னுள்ளே திகழ்தரு சோதியாய்
எந்தை கரங்கள் இருமுன்றும் உள்ளது
பந்தமா சூலம் படைபாசம் வில்லம்பு
முந்தை கிலீமெழ முன்னிருந் தாளே. ௫௨
- 1371 இருந்தனர் சத்திகள் அறுபத்து நால்வர்
இருந்தனர் கன்னிகள் எண்வகை எண்மர்
இருந்தனர் சூழ எதிர்சக் கரத்தே
இருந்த கரமிரு வில்லம்பு கொண்டே. ௫௩
- 1372 கொண்ட கனகங் குழைமுடி யாடையாய்க்
கண்டஇம் முத்தங் கனல்திரு மேனியாய்ப்
பண்டமர் சோதிப் படரித ழானவன்
உண்டங் கொருத்தி உணரவல் லாருக்கே. ௫௪
- 1373 உணர்ந்திருந் துள்ளே ஒருத்தியை நோக்கிற்
கலந்திருந் தெங்குங் கருணை பொழியும்
மணந்தெழும் ஓசை யொளியது காணுந்
தணந்தெழு சக்கரத் தான்தரு வாளே. ௫௫
- 1374 தருவழி யாகிய தத்துவ ஞானங்
குருவழி யாகுங் குணங்களுந் நின்ற
கருவழி யாகுங் கணக்கை யறுத்துப்
பெருவழி யாக்கும் பேரொளி தானே. ௫௬
- 1375 பேரொளி யாய் பெரிய பெருஞ்சுடர்
சீரொளி யாகித் திகழ்தரு நாயகி

காரொளி யாகிய கன்னிகை பொன்னிறம்
பாரொளி யாகிப் பரந்துநின் றுளே.

௫௭

1376 பரந்த கரம்இரு பங்கயம் ஏந்திக்
குவிந்த கரமிரு கொய்தளிர்ப் பாணி
பரிந்தருள் கொங்கைகண் முத்தார் பவளம்
இருந்தநல் லாடை மணிபொதிந் தன்றே.

௫௮

1377 மணிமுடி பாதஞ் சிலம்பணி மங்கை
அணிபவ ளன்றி யருளில்லை யாகுந்
தணிபவர் நெஞ்சினுள் தன்னரு ளாகிப்
பணிபவர்க் கன்றோ பரகதி யாமே.

௫௯

1378 பரந்திருந் துள்ளே அறுபது சத்தி
கார்தன கன்னிகள் அப்படி சூழ
மலர்ந்திரு கையின் மலரவை ஏந்தச்
சிறந்தவர் ஏத்துஞ் சிறீம்தன மாமே.

௬௦

1379 தனமது வாகிய தையலை நோக்கி
மனமது வோடி மரிக்கிலோ ராண்டிற்
கனமவை யற்றுக் கருகிப் நெஞ்சந்
தினகர னூிட செய்திய தாமே.

௬௧

1380 ஆகின்ற மூலத் தெழுந்த முழுமலர்
போகின்ற பேரொளி யாய மலரதாய்ப்
போகின்ற பூரண மாக நிறைந்தபின்
சேர்கின்ற செந்தழல் மண்டல மானதே.

௬௨

1381 ஆகின்ற மண்டலத் துள்ளே அமர்ந்தவள்
ஆகின்ற ஐம்பத் தறுவகை யானவள்
ஆகின்ற ஐம்பத் தறுசத்தி நோத்தரு
ஆகின்ற ஐம்பத் தறுவகை சூழவே.

௬௩

1382 சூழ்ந்தெழு சோதி சுடர்முடி பாதமாய்
ஆங்கணி முத்தம் அழகிய மேனியுந்
தாங்கிய கையவை தார்கனி ஞானமாய்
ஏந்து கரங்கள் எடுத்தமர் பாசமே.

௬௪

196

திருமந்திரம்-நாலாந் தந்திரம்

1383

பாசம தாகிய வேரை யறுத்திட்டு
நேசம தாக நினைத்திரு மும்முளே
நாசம தெல்லாம் நடந்திடும் ஐயாண்டிற்
காசினி மேலமர் கண்ணுத லாகுமே.

கூரு

1384

கண்ணுடை நாயகி தன்னரு ளாம்வழி
பண்ணுறு நாதம் பகையற நின்றிடி
விண்ணமர் சோதி விளங்க ஹிரிங்கார
மண்ணுடை நாயகி மண்டல மாகுமே.

கூகூ

1385

மண்டலத் துள்ளோ மலர்ந்தெழு தீபத்தைக்
கண்டகத் துள்ளோ கருதி யிருந்திடும்
விண்டகத் துள்ளோ விளங்கி வருதலால்
தண்டகத் துள்ளவை தாங்கலு மாமே.

கூள

1386

தாங்கிய நாபித் தடமலர் மண்டலத்
தோங்கி எழுங்கலைக் குள்ளுணர் வானவன்
ஏங்க வரும்பிறப் பெண்ணி யறுத்திட
வாங்கிய நாதம் வலியுட னாகுமே.

கூஅ

1387

நாவுக்கு நாயகி நன்மணி பூணரம்
பூவுக்கு நாயகி பொன்முடி யாடையாம்
பாவுக்கு நாயகி பாலொத்த வண்ணத்தள்
ஆவுக்கு நாயகி அங்கமர்ந் தாளே.

கூகூ

1388

அன்றிரு கையில் அளந்த பொருள்முறை
இன்றிரு கையில் எடுத்தவெண் குண்டிகை
மன்றது காணும் வழியது வாகவே
கண்டங் கிருந்தவர் காரணி காணுமே.

எ0

1389

காரணி சத்திகள் ஐம்பத் திரண்டெனக்
காரணி கன்னிகள் ஐம்பத் திருவராய்க்
காரணி சக்கரத் துள்ளே காந்தெங்குங்
காரணி தன்னரு ளாகிநின் றாளே.

எக

1390

நின்றஇச் சத்தி நீடெபெற நின்றிடிற்
கண்டஇவ் வன்னி கலந்திடும் ஓராண்டிற்

கொண்ட விரதரீர் குன்றமல் நின்றிடிண்
மன்றினி லாடு மணியது காணுமே.

எஉ

1391 கண்டஇச் சத்தி இருதய பங்கயங்
கொண்டஇத் தத்துவ நாயகி யானவள்
பண்டையவ வாயுப் பகையை யறுத்திட
இன்றென் மனத்துள் இனிதிருந் தானே.

எஉ

1392 இருந்தவிச் சத்தி இருநாலு கையிற்
பார்தஇப் பூங்குளி பாச மழுவாள்
கார்திடு கேடகம் வில்லம்பு கொண்டங்
குரந்தங் கிருந்தவள் கூத்துகந் தானே.

எச

1393 உகந்தனள் பொன்முடி முத்தார மாகப்
பார்த பவளமும் பட்டாடை சாத்தி
மலர்ந்தெழு கொங்கை மணிக்கச் சணிந்து
தழைந்தங் கிருந்தவள் தான்பச்சை யாமே.

எடு

1394 பச்சை இவளுக்குப் பாங்கிமார் ஆறெட்டு
கொச்சையார் எண்மர்கள் கூடி வருதலாற்
கச்சணி கொங்கைகள் கையிரு காப்பதாய்
எச்ச விடைச்சி இனிதிருந் தானே.

எசு

1395 தாளதி னுள்ளே தாங்கிய சோதியைக்
காலது வாகக் கலந்துகொள் என்று
மாலது வாக வழிபாடு செய்துநீ
பாலது போலப் பார்தெழு விண்ணிலே.

எஎ

1396 விண்ணமர் நாபி இருதய மாங்கிடைக்
கண்ணமர் கூபங் கலந்து வருதலாற்
பண்ணமர்ந் தாதித்த மண்டல மானது
தண்ணமர் கூபந் தழைத்தது காணுமே.

எஅ

1397 கூபத்துச் சத்தி குளிர்முகம் பத்துள்
தாபத்துச் சத்தி தயங்கி வருதலால்
ஆபத்துக் கைகள் அடைந்தன நாலேந்து
பாசம் அறுக்கப் பார்தன சூலமே.

எக

198

திருமந்திரம்-நாலாந் தந்திரம்

1398

சூலந்தண் டொள்வாள் சுடர்பறை ஞானமாய்
வேலம்பு தமருக மாகினி விற்கொண்டு
காலம்பூப் பாசம் மழுகத்தி கைக்கொண்டு
கோலஞ்சேர் சங்கு குவிந்தகை எண்ணதே.

அ௦

1399

எண்ணமர் சத்திகள் நாற்பத்து நாலுடன்
எண்ணமர் சத்திகள் நாற்பத்து நால்வராம்
எண்ணிய பூவித முள்ளே யிருந்தவன்
எண்ணிய எண்ணங் கடந்துநின் றுளே.

அ௧

1400

கடந்தவன் பொன்முடி மாணிக்கத் தோடு
தொடர்ந்தணி முத்து பவளங்கச் சாகப்
படர்ந்தல்குற் பட்டாடை பாதச் சிலம்பு
மடந்தை சிறியவன் வந்துநின் றுளே.

அ௨

1401

நின்றஇச் சத்தி நிரந்தர மாகவே
கண்டிடு மேரு வணிமாதி தானாகிப்
பண்டைய வானின் பகட்டை யறுத்திட்
பொன்றிய தீபம் உணர்ந்தார்க் குண்டாமே.

அ௩

1402

உண்டோர் அதோமுகம் உத்தம மானது
கண்டஇச் சத்தி சதாசிவ நாயகி
கொண்ட முகமைந்து கூறுங் கரங்களும்
ஒன்றிரண் டாகவே மூன்றுநா லானதே.

அ௪

1403

நன்மணி சூலங் கபாலங் கினியுடன்
பன்மணி நாகம் மழுகத்தி பந்தாகுங்
கன்மணி தாமரைக் கையில் தமருகம்
பொன்மணி பூனாரம் பூசனை யானதே.

அ௫

1404

பூசனைச் சத்திகள் எண்ணைவர் சூழவே
நேசவன் கன்னிகள் நாற்பத்து நேரதாய்க்
காசினிச் சக்கரத் துள்ளே கலந்தவன்
மாசடை யாமல் மகிழ்ந்திருந் தார்களே.

அ௬

1405

தாரத்தி னுள்ளே தங்கிய சோதியைப்
பாரத்தி னுள்ளே பார்துள் எழுந்திட

வேரது வொன்றிநின் றெண்ணு மனோமயங்
காரது போலக் கலந்தெழு மண்ணிலே.

அள

1406 மண்ணில் எழுந்த அகார உகாரங்கள்
விண்ணில் எழுந்து சிவாய நமவென்று
கண்ணில் எழுந்தது காண்பரி தன்றுகொல்
கண்ணில் எழுந்தது காட்சி தரஎன்றே.

அஅ

1407 என்றங் கிருந்த அமுத கலையிடைச்
சென்றங் கிருந்த அமுத ப்யோதரி
கண்டங் கரமிரு வெள்ளிபொன் மண்ணடை
கொண்டங் கிருந்தது வண்ணம் அமுதே.

அக

1408 அமுதம தாக அழகிய மேனி
படிகம தாகப் பார்தெழு முள்ளே
குமுதம தாகக் குளிர்ந்தெழு முத்துக்
கெமுதம தாகிய கேடிவி தானே.

க௦

1409 கேடிவி சத்திகள் முப்பத் தறுவரும்
நாடிவி கன்னிகள் நாலொன் பதின்மரும்
பூவிவி பூவிதழ் உள்ளே யிருந்திவர்
நாளிவி தன்னை நனுகிநின் றூர்களே.

க௧

1410 நின்றது புந்தி நிறைந்திடும் வன்னியுங்
கண்டது சோதி கருத்துள் இருந்திடக்
கொண்டது வோராண்டு கடடி வருகைக்கு
விண்ட வெளகாரம் விளங்கின அன்றே.

க௨

1411 விளங்கிடு வானிடை நின்றவை யெல்லாம்
வணங்கிடு மண்டலம் மன்னுயி ராக
நலங்கிளர் நன்மைகள் நாரண னொத்துச்
சுணங்கிடை நின்றிவை சொல்லலு மாமே.

க௩

1412 ஆமே அதோமுக மேலே அமுதமாய்த்
தாமே யுகாரந் தழைத்தெழுஞ் சோமனுங்
காமேல் வருகின்ற கற்பக மானது
பூமேல் வருகின்ற பொற்கொடி யானதே.

க௪

200

திருமந்திரம் - நாலாந் தந்திரம்

- 1413 பொற்கொடி யாளுடைப் பூசனை செய்திட
அக்களி யாகிய ஆங்காரம் போயிடும்
மற்கட மாகிய மண்டலந் தன்னுளே
பிற்கொடி யாகிய பேதையைக் காணுமே. க௭௫
- 1414 பேதை யிவளுக்குப் பெண்மை அழகாருந்
தாதை யிவளுக்குத் தானுவு மாயநிற்கும்
மாதை யவளுக்கு மண்ணுந் திலகமாய்க்
கோதையர் சூழக் குவிர்திடங் காணுமே. க௭௬
- 1415 குவிர்தனர் சத்திகள் முப்பத் திருவர்
நடந்தனர் கன்னிகள் நாலெண்மர் சூழப்
பார்த்தித முகிய பங்கயத் துள்ளே
இருந்தனர் காணும் இடம்பல கொண்டே. க௭௭
- 1416 கொண்டங் கிருந்தனர் கூத்தன் ஒளியினைக்
கண்டங் கிருந்தனர் காரணத் துள்ளது
பண்டை மறைகள் பார்த்தெங்குந் தேடுமாம்
இன்றென் மனத்துளே இல்லடைந் தாளுமே. க௭௮
- 1417 இல்லடைந் தானுக்கும் இல்லாத தொன்றில்லை
இல்லடைந் தானுக் கிரப்பது தானில்லை
இல்லடைந் தானுக் கிமையவர் தாமொவ்வார்
இல்லடைந் தானுக்கு இல்லாதில் லானையே. க௭௯
- 1418 ஆனை மயக்கும் அறுபத்து நாற்றறி
ஆனை யிருக்கும் அறுபத்து நாலொளி
ஆனை யிருக்கும் அறுபத்து நாலறை
ஆனையுங் கோடும் அறுபத்து நாலிலே. க௮௦

நாலாந் தந்திரம் முற்றிற்று

ஐந்தாந் தந்திரம்

93. சுத்த சைவம்

- 1419 ஊரும் உலகமும் ஒக்கப் படைக்கின்ற
பேரறி வாளன் பெருமை குறித்திடின
மேருவும் முவுல காளி யிலங்கெழுந்
தாரணி நால்வகைச் சைவமு மாமே. க
- 1420 சத்தம் அசத்துஞ் சதசத்துந் தான்கண்டு
சித்தம் அசித்துஞ் சேர்வுற மேரீத்த
சுத்தம் அசுத்தமுந் தோய்வுற மேநின்று
நித்தம் பரஞ்சுத்த சைவர்க்கு நேயமே. உ
- 1421 கற்பன கற்றுக் கலைமன்னு மெய்யோகம்
முற்பத ஞான முறைமுறை நண்ணியே
சொற்பத மேவித் துரிசற்று மேலான
தற்பரங் கண்டோளார் சைவசித் தாந்தரே. க
- 1422 வேதாந்தஞ் சுத்தம் விளங்கிய சித்தாந்த
நாதாந்தங் கண்டோர் நடுக்கற்ற காட்சியர்
பூதாந்த போதாந்த மாகப் புனஞ்செய்ய
நாதாந்த பூரணர் ஞானநே யத்தரே. ச

94. அசுத்த சைவம்

- 1423 இணையார் திருவடி ஏத்துஞ் சீரங்கத்
திணையார் இணைக்குழை யீரணை முத்திரை
குணமா ரிணைக்கண்ட மாலைபுங் குன்று
தணைவாஞ் சரியை கிரியையி னுர்க்கே. க
- 1424 காதுப்பொ னார்ந்த கடுக்கன் இரண்டுசேர்த்
தோதுந் திருமேனி யுட்கட் டிரண்டுடன்
சோதனை செய்து துவாதெச மார்க்கராய்
ஒதி யிருப்பார் ஒருசைவ ராகுமே. உ

202

திருமந்திரம்-ஐந்தாம் தந்திரம்

1425 கண்டங்கள் ஒன்பதுங் கண்டவர் கண்டனர்
கண்டங்கள் ஒன்பதுங் கண்டாய் அரும்பொருள்
கண்டங்கள் ஒன்பதுங் கண்டவர் கண்டமாங்
கண்டங்கள் கண்டோர் கடுஞ்சுத்த சைவரே. க.

1426 ஞானி புனியெழு நன்னூ லனைத்துடன்
மோன திசையும் முழுஎண்ணெண் சித்தியும்
ஏனை நிலமும் எழுதா மறையீறுங்
கோடுநெடு தன்னையுங் காணுங் குணத்தனை. ச.

95. மார்க்க சைவம்

1427 பொன்னாற் சிவசாத நம்பூதி சாதனம்
நன்மார்க்க சாதனம் மாஞான சாதனந்
துன்மார்க்க சாதனந் தோன்றாத சாதனஞ்
சன்மார்க்க சாதன மாஞ்சுத்த சைவர்க்கே. க.

1428 கேடறு ஞானி கிளர்ஞான பூபதி
பாடறு வேதாந்த சித்தாந்த பாகத்தின்
ஊடுறு ஞானே தயனுண்மை முத்தியோன்
பாடுறு சுத்தசை வப்பத்த நித்தனை. உ.

1429 ஆகமம் ஒன்பா நதிலான நாலேழு
மோகமி னாலேழு முப்பேத முற்றுடன்
வேகமில் வேதாந்த சித்தாந்த மெய்மையொன்
றாக முடிந்த வருஞ்சுத்த சைவமே. க.

1430 சுத்தம் அசுத்தந் தூரியங்கள் ஒரேழுஞ்
சத்தும் அசுத்துந் தணந்த பராபரை
உய்த்த பராபரை யுள்ளாம் பராபரை
அத்தன் அருட்சத்தி யாயெங்கு மாமே. ச.

1431 சத்தும் அசுத்துந் தணந்தவர் தானாகிச்
சித்தும் அசித்துந் தெரியாச் சிவோகமாய்
முத்தியுள் ஆனந்த சத்தியுள் மூழ்கினார்
சித்தியு மங்கே சிறந்துள தானே. டு.

- 1432 தன்னைப் பரனைத் சதாசிவன் என்கின்ற
மன்னைப் பதிபசு பாசத்தை மாசற்ற
முன்னைப் பழமல முன்கட்டை வீட்டினை
உன்னத் தகுஞ்சுத்த சைவர் உபாயமே. க.
- 1433 பூரணந் தன்னிலே வைத்தற்ற வப்போதே
மாரண மந்த மதித்தானந் தத்தோடு
நேரென ஈராறு நீதி நெடும்போகங்
காரண மாஞ்சுத்த சைவர்க்குக் காட்சியே. எ.
- 1434 மாறாத ஞான மதிப்பற மாயோகந்
தேறாத சிந்தையைத் தேற்றிச் சிவமாக்கிப்
பேறான பாவனை பேணி நெறிநிற்றல்
கூறாகு ஞானி சரிதை குறிக்கிலே. அ.
- 1435 வேதாந்தங் கண்டோர் பிரமமித் தியாதார்
நாதாந்தங் கண்டோர் நடுக்கற்ற யோகிகள்
வேதாந்த மல்லாத சித்தாந்தங் கண்டுளோர்
சாதா ரணமன்ன சைவர் உபாயமே. க.
- 1436 விண்ணினைச் சென்றனு காவியன் மேகங்கள்
கண்ணினைச் சென்றனு காப்பல காட்சிகள்
எண்ணினைச் சென்றனு காம லெணப்படும்
அண்ணலைச் சென்றனு காபசு பாசமே. 50.
- 1437 ஒன்றும் இரண்டும் இலதுமாய் ஒன்றாக
நின்று சமய நிராகார நீங்கியே
நின்று பராபரை நேயத்தைப் பாதத்தாற்
சென்று சிவமாதல் சித்தாந்த சித்தியே. கக.

96. கடுஞ்சுத்த சைவம்

- 1438 வேடங் கடந்து விகிர்தன்றன் பான்மேவி
ஆடும் பரமின்றி ஆசாபா சஞ்செற்றுப்
பாடொன்று பாசம் பசுத்துவம் பாழ்படச்
சாடுஞ் சிவபோ தகர்சுத்த சைவரே. க.

204

திருமந்திரம்-ஐந்தாம் தந்திரம்

- 1439 உடலான ஐந்தையும் ஓராரும் ஐந்து
மடலான மாமாயை மற்றுள்ள நீவப்
படலான கேவல பாசந் துடைத்துத்
திடமாத் தனையுற்றல் சித்தார்த மார்க்கமே. ௨
- 1440 சுத்தச் சிவனுரை தானதில் தோயாமல்
முத்தர் பதப்பொருள் முத்திவித் தாமூலம்
அத்தகை யான்மா அரனை அடைந்தற்றும்
சுத்தச் சிவமாவ ரேசுத்த சைவரே. ௩
- 1441 நானென்றுந் தானென்றும் நாடிநான் சாரவே
தானென்று நானென். நிரண்டிலாத் தற்பதந்
தானென்று நானென்ற தத்துவ நல்கலால்
தானென்று நானென்றுஞ் சாற்றுகில் லேனே. ௪
- 1442 சாற்றரி தாகிய தத்துவஞ் சித்தித்தால்
ஆற்றரி தாகிய ஐந்தும் அடங்கடும்
மேற்றிகழ் ஞானம் விளக்கொளி யாய்திற்கும்
பாற்பர சாயுச்சிய மாக்கும் பதியே. ௫

97. சரியை

- 1443 நோர்திடு மூல சரியை நெறியிதென்
றாய்ந்திடுங் காலாங்கி கஞ்ச மலையமான்
ஓர்ந்திடுங் கந்துரு கேண்மின்கள் பூதலத்
தோர்ந்திடுஞ் சுத்த சைவத் துயிரதே. ௧
- 1444 உயிர்க்குயி ராய்நின்றல் ஒண்ணான பூசை
உயிர்க்கொளி நோக்கல் மகாயோக பூசை
உயிர்ப்பெறு மாவா கனம்புறப் பூசை
செயிற்கடை நேசஞ் சிவபூசை யாமே. ௨
- 1445 நாடு நகரமும் நற்றிருக் கோயிலுந்
தேடித் திரிந்து சிவபெரு மான்என்று
பாடுமின் பாடிப் பணிமின் பணிந்தபின்
கடிய நெஞ்சத்துக் கோயிலாய்க் கொள்வனே. ௩

- 1446 பத்தர் சரிதை படுவோர் கிரியையோர்
அத்தகு தொண்டர் அருள்வேடத் தாகுவோர்
சுத்த வியமாத்ரி சாதகர் துயோகர்
சித்தர் சிவஞானஞ் சென்மெய்து வோர்களே. ச
- 1447 சார்ந்தமெய்ஞ் ஞானத்தோர் தானவ னாயினோர்
சேர்ந்தவெண் யோகத்தர் சித்தர் சமாதியோர்
ஆய்ந்த கிரியையோர் அருச்சுனை தப்பாதோர்
நேர்ந்த சரியையோர் நீள்நிலத் தோரே. ரு
- 1448 கிரியை யோகங்கள் கிளர்ஞான பூசை
அரிய சிவனுரு அமரும் அருபந்
தெரியும் பருவத்துத் தேர்ந்திடும் பூசை
உரியன நேயத் துயர்பூசை யாமே. க
- 1449 சரியாதி நான்குந் தருஞான நான்கும்
விரிவான வேதாந்த சித்தாந்த மாறும்
பொருளா னதுநந்தி பொன்னகர் போந்து
மருளாகு மாந்தர் வணங்கவைத் தானே. எ
- 1450 சமையம் பலசுத்தித் தன்செயல் அற்றிடும்
அமையும் விசேடமும் அரன்மந் திரசுத்தி
சமைய நிருவாணங் கலாசுத்தி யாகும்
அமைமன்னு ஞானமார்க் கம்அபி டேகமே. அ

98. கிரியை

- 1451 பத்துத் திசையும் பரமொரு தெய்வமுண்
டெத்திக் கிலரில்லை என்பதின் அமலர்க்
கொத்துத் திருவடி நீழல் சரணெனத்
தத்தும் வினைக்கடல் சாராது காணுமே. க
- 1452 கானுறு கோடி கடிசுமழ் சந்தனம்
வானுறு மாமல ரிட்டு வணங்கினும்
ஊனினை நீக்கி உணர்பவர்க் கல்லது
தேனமர் பூங்கழல் சேரவொண் னாதே. உ

- 1453 கோனக்கன் றுயே குரைகழல் ஏத்துமின்
ஞானக்கன் றுகிய நடுவே யுழிதரும்
வானக்கன் றுகிய வானவர் கைதொழு
மானக்கன் றீசன் அருள்வள்ள மாமே. க
- 1454 இதுபணிந் தெண்டிசை மண்டலம் எல்லாம்
அதுபணி செய்கின் றவனொரு கூறன்
இதுபணி மானுடர் செய்பணி யீசன்
பதிபணி செய்வது பத்திமை கானே. ச
- 1455 பத்தன் கிரியை சரியை பயில்வற்றுச்
சுத்த அருளால் துரிசற்ற யோகத்தில்
உய்த்த நெறியுற் றுணர்கின்ற ஞானத்தாற்
சித்தங் குருவரு ளாற்சிவ மாகுமே. ரு
- 1456 அன்பின் உருகுவ னானும் பணிசெய்வன்
செம்பொன்செய் மேனி கமலத் திருவடி
முன்புநின் றுங்கே மொழிவ தெனக்கருள்
என்பினுட் சோதி இலங்குகின் றானே. சு

99. யோகம்

- 1457 நெறிவழி யேசென்று நேர்மையுள் ஒன்றித்
தறியிருந் தாற்போல் தம்மை யிருத்திச்
சொறியினுந் தாக்கினுந் துண்ணென் றுணராக்
குறியறி வாளர்க்குக் கூடலு மாமே. க
- 1458 ஊழிதோ தாழி உணர்ந்தவர்க் கல்லால்
ஊழிதோ தாழி யுணரவுந் தானொட்பான்
ஆழி அமரும் அரியயன் என்னுளார்
ஊழி முயன்றும் ஒருச்சியு ளானே. உ
- 1459 பூனினிற் கந்தம் பொருந்திய வாறுபோற்
சிவனுக் குள்ளே சிவமணம் பூத்தது
ஒவியம் போல உணர்ந்தறி வாளர்க்கு
நாசி யணைந்த நடுதறி யாமே. க

- 1460 உய்ந்தனம் என்பீர் உறுபொருள் காண்கிலீர்
கந்த மலரிற் கலக்கின்ற நந்தியைச்
சிந்தை யுறவே தெளிந்திருள் நீங்கினால்
முந்தைப் பிறவிக்கு மூலவித் தாமே. சு
- 1461 எழுத்தொடு பாடலும் எண்ணெண் கலையும்
பழித்தலைப் பாசப் பிறவியும் நீங்கா
வழித்தலைச் சோமனோ டங்கி யருக்கன்
வழித்தலைச் செய்யும் வகையுணர்ந் தேனே. ரு
- 1462 விரும்பினின் றேசெய்யில் மெய்த்தவ ராகும்
விரும்பினின் றேசெய்யின் மெய்யுரை யாகும்
விரும்பினின் றேசெய்யின் மெய்த்தவ மாகும்,
விரும்பினின் றேசெய்யில் விண்ணவ னாகுமே. சு
- 1463 பேணிற் பிறவா உலகருள் செய்திடுங்
காணில் தனது கலவியு ளேநிற்கும்
நாணில் நரக நெறிக்கே வழிசெயும்
ஊனிற் சுடுமங்கி யுத்தமன் றானே. எ
- 1464 ஒத்தசெங் கோலார் உலப்பிலி மாதவர்
எத்தனை யாயிரம் வீழ்ந்தனர் எண்ணிலி
சித்தர்கள் தேவர்கள் மூவர் பெருமையாய்
அத்த னிவனென்றே அன்புறு வார்களே. அ
- 1465 யோகிக்கு யோகாதி மூன்றுள கொண்டுற்றோர்
ஆகத் தகுகிரி யாதி சரியையாந்
தாகத்தை விட்ட சரியையொன் றும்ஒன்றுள்
ஆகித்தன் பத்தியுள் அன்புவைத் தேனே. சு
- 1466 யோகச் சமயமே யோகம் பலவுன்னல்
யோக விசேடமே அட்டாங்க யோகமாம்
யோகநிர் வாணமே யுற்ற பரோதயம்
யோக அபிடேகமே ஒண்சித்தி யுற்றலே. க0

100. ஞானம்

- 1467 ஞானத்தின் மிக்க அறநெறி நாட்டில்லை
 ஞானத்தின் மிக்க சமயமும் நன்றன்று
 ஞானத்தின் மிக்கவை நன்முத்தி நல்காவா
 ஞானத்தின் மிக்கார் நரரின்மிக் காரே. க
- 1468 சத்தமுஞ் சத்த மனனுந் தகுமனம்
 உய்த்த வுணர்வு முணர்த்தும் அகந்தையுஞ்
 சித்தமென் றிம்முன்றுஞ் சிந்திக்குஞ் செய்கையுஞ்
 சத்தங் கடந்தவர் பெற்றசன் மார்க்கமே. உ
- 1469 தன்பால் உலகுந் தனக்கரு காவதும்
 அன்பா லெனக்கரு ளாவது மாவன
 என்பார்கள் ஞானமும் எய்துஞ் சிவோகமும்
 பின்பாவின் நேயமும் பெற்றிடுந் தானே. உ
- 1470 இருக்குஞ் சேம இடம்பிரம மாகும்
 வருக்கஞ் சராசர மாகும் உலகந்
 தருக்கிய ஆசார மெல்லாந் தருமே
 திருக்கமில் ஞானத்தைத் தேர்ந்துணர்ந் தேர்க்கே. ச
- 1471 அறிவும் அடக்கமும் அன்பும் உடனே
 பிரியா நகர்மன்னும் பேரரு ளானன்
 குறியுங் குணமுங் குறைகழல் நீங்கா
 நெறியறி வார்க்கது நீர்த்தொனி யாமே. ஞ
- 1472 ஞானம் வினோந்தெழு கின்றதோர் சிந்தையுள்
 ஏனம் வினோந்தெதி ரேகான் வழிதொறுங்
 கூனல் மதிமண் டலத்தெதிர் நீர்கண்டு
 ஊனம் அறுத்துகின் றெண்கட ராகுமே. க
- 1473 ஞானிக் குடன்குண ஞானத்தில் நான்குமா
 மோனிக் கிவையொன்றுங் கூடாமுன் மோகித்து
 மேனிற்ற லாஞ்சத்தி வித்தை வினோத்திடுந்
 தானிக் குலத்தோர் சரியை கிரியையே. எ

- 1474 ஞானத்தின் ஞானாதி நான்குமா ஞானிக்கு
 ஞானத்தின் ஞானமே நானென தென்னுமல்
 ஞானத்தில் யோகமே நாதாந்த நல்லொளி
 ஞானக் கிரியையே நன்முத்தி நாடலே. ௮
- 1475 நண்ணிய ஞானத்தின் ஞானாதி நண்ணுவோன்
 புண்ணிய பாவங் கடந்த பிணக்கற்றோன்
 கண்ணிய நேயங் கரைஞானங் கண்டுளோன்
 திண்ணிய சுத்தன் சிவமுத்தன் சித்தனே. ௯
- 1476 ஞானச் சமயமே நாடுந் தனைக்காண்டன்
 ஞான விசேடமே நாடு பரோதய
 ஞானநிர் வானமே நன்றறி வானருள்
 ஞானாபி டேகமே நற்குரு பாதமே. ௧0

101. சன்மார்க்கம்

- 1477 சாற்றுஞ்சன் மார்க்கமாந் தற்சிவ தத்துவத்
 தோற்றங்க ளான சுருதிச் சுடர்கண்டு
 சீற்றம் ஒழிந்து சிவயோக சித்தராய்க்
 கூற்றத்தை வென்றார் குறிப்பறிந் தார்களே. ௧
- 1478 சைவப் பெருமைத் தனிநா யகன்நந்தி
 உய்ய வகுத்த குருநெறி ஒன்றுண்டு
 தெய்வச் சிவநெறி சன்மார்க்கஞ் சேர்த்துய்ய
 வையத்துள் ளார்க்கு வகுத்துவைத் தானே. ௨
- 1479 தெரிசிக்கப் பூசிக்கச் சிந்தனை செய்யப்
 பரிசிக்கக் கீர்த்திக்கப் பாதுகஞ் சூடக்.
 குருபத்தி செய்யுங் குவலயத் தோர்க்குத்
 தருமுத்திச் சார்பூட்டுஞ் சன்மார்க்கந் தானே. ௩
- 1480 தெளிவறி யாதார் சிவனை யறியார்
 தெளிவறி யாதார் சிவனு மாகார்
 தெளிவறி யாதார் சிவமாக மாட்டார்
 தெளிவறி யாதவர் தீரார் பிறப்பே. ௪

- 1481 தானவ னாகித் தானைந்தா மலஞ்செற்று
மோனம தாமொழிப் பான்முத்த ராவது
மீனமில் ஞானனு டுதியில் இன்பமுந்
தானவ னாயற்ற லானசன் மார்க்கமே. ௮
- 1482 சன்மார்க்கத் தார்க்கு முகத்தொடு பீடமுஞ்
சன்மார்க்கத் தார்க்கும் இடத்தொடு தெய்வமுஞ்
சன்மார்க்கத் தார்க்கு வருக்கந் தரிசனம்
எம்மார்க்கத் தார்க்கும் இயம்புவன் கேண்மினே. ௯
- 1483 சன்மார்க்க சாதனந் தான்ஞான ஞெய்யமாம்
பின்மார்க்க சாதனம் பேதையர்க் காய்நிற்கும்
துன்மார்க்கம் விட்ட துரியத் துரிசற்றார்
சன்மார்க்கந் தானவ னாகுஞ்சன் மார்க்கமே. ௭
- 1484 சன்மார்க்க மெய்த வருமருஞ் சீடர்க்குப்
பின்மார்க்க மூன்றும் பெறவியல் பாமென்றால்
நன்மார்க்கந் தானே சிவனெடு நாடலே
சொன்மார்க்க மென்னச் சுருதிகைக் கொள்ளுமே. ௮
- 1485 அன்னிய பாசமும் ஆகுங் கருமமும்
முன்னும் அவத்தையும் மூலப் பகுதியும்
பின்னிய ஞானமும் பேதாதி பேதமுந்
தன்னெடுங் கண்டவர் சன்மார்க்கத் தோரே. ௯
- 1486 பசுபாச நீக்கிப் பதியுடன் கூட்டிக்
கசியாத நெஞ்சங் கசியக் கசிவித்
தொசியாத வுண்மைச் சொருபோ தயத்தூற்
றசைவான தில்லாமை யானசன் மார்க்கமே. ௧௦
- 1487 மார்க்கஞ்சன் மார்க்கிகள் கிட்ட வருப்பது
மார்க்கஞ்சன் மார்க்கமே யன்றிமற் றென்றில்லை
மார்க்கஞ்சன் மார்க்க மெனுநெறி வைகாதோர்
மார்க்கஞ்சன் மார்க்க மாஞ்சித்த யோகமே. ௧௧

102. சகமார்க்கம்

- 1488 சன்மார்க்கந் தானே சகமார்க்க மானது
மன்மார்க்க மாமுத்தி சித்திக்குள் வைப்பதாம்
பின்மார்க்க மானது பேராப் பிறந்திறந்
துன்மார்க்க ஞானத் துறுதியு மாமே. க
- 1489 மருவுந் துவாதச மார்க்கமில் லாதார்
குருவுஞ் சிவனுஞ் சமயமுங் கூடார்
வெருவுந் திருமகள் வீட்டில்லை யாகும்
உருவுங் கிடையும் ஒருங்கிழப் பாரே. உ
- 1490 யோகச் சமாதியின் உள்ளே யகலிடம்
யோகச் சமாதியின் உள்ளே யுளரொளி
யோகச் சமாதியின் உள்ளே யுளசத்தி
யோகச் சமாதி யுகந்தவர் சித்தரே. க
- 1491 யோகமும் போகமும் யோகியர்க் காகுமால்
யோகஞ் சிவரூபம் உற்றிடும் உள்ளத்தோர்
போகம் புவியிற் புருடார்த்த சித்திய
தாகும் இரண்டும் அழியாத யோகிக்கே. ச
- 1492 ஆதார சோதனை யானாடி சுத்திகள்
மேதாதி யீரெண் கலாந்தத்து விண்ணொளி
போதா லயத்துப் புலன்கர ணம்புந்தி
சாதா ரணங்கெட லாஞ்சக மார்க்கமே. க
- 1493 பிணங்கிரிற் கின்றவை ஐந்தையும் பின்னை
அணங்கி யெறிவ னயிர்மன வாளாந்
கணம்பதி னெட்டுங் கருதும் ஒருவன்
வணங்கவல் லான்சிறை வந்துநின் றானே. க
- 1494 வளங்கனி யொக்கும் வளநிறத் தார்க்கும்
வளங்கனி யொப்பதோர் வாய்மைய னாகும்
உளங்கனிந் துள்ள முகந்திருப் பார்க்குப்
பழங்கனிந் துள்ளே பகுந்துநின் றானே. எ

103. சற்புத்திர மார்க்கம்

- 1495 மேனிய சற்புத்திர மார்க்க மெய்த்தொழில்
தாவிப்ப தாஞ்சக மார்க்கஞ் சகத்தொழில்
ஆவ திரண்டும் அகன்று சகமார்க்கத்
தேவியோ டொன்றல் சன்மார்க்கத் தெளிவதே. க
- 1496 பூசித்தல் வாசித்தல் போற்றல் செபித்திடல்
ஆசற்ற நற்றவம் வாய்மை அழுக்கின்மை
நேசித்திட டன்னமும் நீசத்தி செய்தன்மற்
ருசற்ற சற்புத் திரமார்க்க மாகுமே. உ.
- 1497 அறுகாற் பறவை அலந்தோர் துழலும்
மறுகா நரையன்னந் தாமரை நீலங்
குறுகா நறுமலர் கொய்வன கண்டுஞ்
சிறுகால் அறநெறி சேரகி லாரே. ஈ.
- 1498 அருங்கரை யாவது அவ்வடி நீழற்
பெருங்கரை யாவது பிஞ்ஞக னுனை
வருங்கரை யேகின்ற மன்னுயிர்க் கெல்லாம்
ஒருங்கரை யாயுல கேழினுத் தானே. ச.
- 1499 உயர்ந்தும் பணிந்தும் முகந்துந் தழவி
வியந்தும் அரனடிக் கேழுறை செய்மின்
பயந்தும் பிறவிப் பயனது வாகும்
பயந்து பரிக்கலப் பான்மைய னுமே. னு.
- 1500 நின்று தொழுவன் கிடந்தெம் பிரான்தன்னை
என்றுந் தொழுவன் எழிற்பாஞ் சோதியைத்
துன்று மலர்தூவித் தொழுமின் தொழுந்தோறுஞ்
சென்று வெளிப்படுந் தேவர் பிரானே. சு.
- 1501 திருமன்னுஞ் சற்புத்திர மார்க்கச் சரியை
உருமன்னி வாழும் உலகத்திற் கேண்மின்
கருமன்னு பாசங் கைகம்பத் தொழுது
இருமன்னு நாடோறும் இன்புற் றிருந்தே. எ.

104. தாசமார்க்கம்

- 1502 எளியனல் தீப மிடல்மலர் கொய்தல்
அளிகின் மெழுக லதுதூர்த்தல் வாழ்த்தல்
பளிமணி பற்றல் பன்மஞ் சனமாதி
தளிதொழில் செய்வது தான்தாச மார்க்கமே. ௧
- 1503 அதுவிது வாதிப் பரமென் றகல்வர்
இதுவழி யென்றங் கிறைஞ்சின ரில்லை
விதிவழி யேசென்று வேந்தனை நாடு
மதுவிது நெஞ்சில் தணிக்கின்ற வாரே. ௨
- 1504 அந்திப்பன் திங்க ளதன்பின்பு ஞாயிறு
சிர்திப்பன் என்றும் ஒருவன் செறிகழல்
வந்திப்ப வானவர் தேவனை நாடோறும்
வந்திப்ப தெல்லாம் வகையின் முடிந்ததே. ௩
- 1505 அண்ணலை வானவர் ஆயிரம் பேர்சொல்லி
உன்னுவர் உள்மகிழ்ந் துண்ணின் றடிதொழக்
கண்ணவ னென்று கருது ம்வர்கட்குப்
பண்ணவன் பேரன்பு பற்றினின் றானே. ௪
- 1506 வாசித்தும் பூசித்தும் மாமலர் கொய்திடும்
பாசிக் குளத்தில்வீழ் கல்லாம் மனம்பார்க்கின்
மாசற்ற சோதி மணிமிடற் றண்ணலை
நேசத் திருந்த நினைவறி யாரே. ௫

105. சாலோகம்

- 1507 சாலோக மாதி சரியாதி யிற்பெறுஞ்
சாலோகஞ் சாம்பர் தங்குஞ் சரியையால்
மாலோகஞ் சேரில் வழியாகுஞ் சாளுபம்
பாலோகம் இல்லாப் பரனுந் வாமே. ௧
- 1508 சமயங் கிரியையிற் றன்மனங் கோயில்
சமய மனுமுறை தானே விசேடஞ்
சமயத்து மூலந் தனைத்தேறன் மூன்றஞ்
சமயாபி டேகந் தானுஞ் சமாதியே. ௨

106. சாம்பம்

- 1509 பாசம் பசுவான தாகும்இச் சாலோகம்
பாச மருளான தாகும்இச் சாம்பம்
பாசஞ் சிரமான தாகும்இச் சாருபம்
பாசங் கரைபதி சாயுச் சியமே.

க

107. சாநுபம்

- 1510 தங்கிய சாநுபந் தானெட்டாம் யோகமாந்
தங்குஞ் சன்மார்க்கந் தனிலன்றிக் கைகூடா
அங்கக் துடல்சித்தி சாதன ராகுவர்
இங்கவ ராக விழிவற்ற யோகமே.
- 1511 சயிலலோ கத்தினைச் சார்ந்த பொழுதே
சயிலம தாகுஞ் சராசரம் போலப்
பயிலுங் குருவின் பதிபுக்க போதே
கயிலை இறைவன் கதிர்வடி வாமே.

க

உ

108. சாயுச்சியம்

- 1512 சைவஞ் சிவனுடன் சம்பந்த மாவது
சைவந் தனையறிந் தேசிவஞ் சாருதல்
சைவஞ் சிவந்தன்னைச் சாராமல் நீவுதற்
சைவஞ் சிவானந்தஞ் சாயுச் சியமே.
- 1513 சாயுச் சியஞ்சாக் கிராதீதஞ் சாருதல்
சாயுச் சியமுப சாந்தத்துத் தங்குதற்
சாயுச் சியஞ்சிவ மாதல் முடிவிலாச்
சாயுச் சியமனத் தானந்த சத்தியே.

க

உ

109. சத்திநிபாதம் -- மந்தம்

- 1514 இருட்டறை முலை யிருந்த குமரி
குருட்டுக் கிழவனைக் கூடல் குறித்துக்
குருட்டினை நீக்கிக் குணம்பல காட்டி
மருட்டி யவனை மணம்புரிந் தானே.

க

- 1515 தீம்புல னுன திசையது சிந்திக்கில்
ஆம்புல னுயறி வார்க்கமு தாய்நிற்குந்
தேம்புல னுன தெளிவறி வார்கட்குக்
கோம்புல னுடிய கொல்லையு மாமே. ௨
- 1516 இருள்நீக்கி எண்ணில் பிறவி கடத்தி
அருள்நீங்கா வண்ணமே யாதி யருளும்
மருள்நீங்கா வானவர் கோனெடுங் கூடிப்
பொருள்நீங்கா இன்பம் புலம்பயில் தானே. ௩
- 1517 இருள்கு முறையில் இருந்தது நாடிந்
பொருள்குழ் விளக்கது புக்கெரிந் தாற்போன்
மருள்குழ் மயக்கத்து மாமலர் நந்தி
அருள்குழ் இறைவனும் அம்மையு மாமே. ௪

110. சத்திநிபாதம் - மந்ததரம்

- 1518 மருட்டிப் புணர்ந்து மயக்கமும் நீக்கி
வெருட்டி வினையறுத் தின்பம் விளைத்துக்
குருட்டினை நீக்கிக் குணம்பல காட்டி
அருட்டிகழ் ஞான மதுபுரிந் தானே. ௧
- 1519 கன்னித் துறைபடிந் தாடிய ஆடவர்
கன்னித் துறைபடிந் தாடுங் கருத்திலர்
கன்னித் துறைபடிந் தாடுங் கருத்துண்டேற்
பின்னைப் பிறவி பிறிதில்லை தானே. ௨
- 1520 செய்யன் கரியன் வெளியன்றந் பச்சையன்
எய்த வுணர்ந்தவர் எய்வர் இறைவனை
மைவென் றகன்ற பகடுரி போர்த்தவெங்
கைய னிவனென்று காதல்செய் வீரே. ௩
- 1521 எய்திய காலங்கள் எத்தனை யாயினுந்
தையலுந் தானுந் தனிநா யகமென்பர்
வைகலுந் தன்னை வணங்கு மவர்கட்குக்
கையிற் கருமஞ்செய் காட்டது வாமே. ௪

216

திருமந்திரம்-ஐந்தாம் தந்திரம்

- 1522 கண்டுகொண் டோமிரண் டுந்தொடர்ந் தாங்கொளி
பண்டுபண் டோயும் பரமன் பாஞ்சுடர்
வண்டுகொண் டாடு மலர்வார் சடையண்ணல்
நின்றுகண் டார்க்கிருள் நீக்கிநின் றானே. ௫

111. சத்திநிபாதம் - தீவிரம்

- 1523 அண்ணிக்கும் பெண்பிள்ளை அப்பனார் தோட்டத்தில்
எண்ணிக்கும் ஏழேழ் பிறவி யுணர்விக்கும்
உண்ணிற்ப தெல்லாம் ஒழிய முதல்வனைக்
கண்ணுற்று நின்ற கனியது வாகுமே. க
- 1524 பிறப்பை யறுக்கும் பெருந்தவம் நல்கும்
மறப்பை யறுக்கும் வழிபட வைக்குங்
குறப்பெண் குவிமுலை கோமள வல்லி
சிறப்பொடு பூசனை செய்யநின் றார்க்கே. உ
- 1525 தாங்குமின் எட்டுத் திசைக்குந் தலைமகன்
பூங்கமழ் கோதைப் புரிசூழ லானொடும்
ஆங்கது சேரும் அறிவுடை யார்கட்குத்
தூங்கொளி நீலந் தொடர்தலு மாமே. க
- 1526 நனுகினு ஞானக் கொழுந்தொன்று நல்கும்
பணிகிலும் பன்மலர் தூவிப் பணிவன்
அணுகிய தொன்றறி யாத வொருவன்
அனுகும் உலகெங்கு மானியு மாமே. ச

112. சத்திநிபாதம் - தீவிரதரம்

- 1527 இருவினை நோரொப்பில் இன்னருட் சத்தி
குருவென வந்து குணம்பல நீக்கித்
தருமெனு ஞானத்தால் தன்செய லற்றால்
திரிமலந் தீர்ந்து சிவனவ னாமே. க
- 1528 இரவும் பகலும் இலாத இடத்தே
சூவஞ் செய்கின்ற குழலியை உன்னி
அரவஞ்செய் யாமல் அவளுடன் சேரப்
பரிவொன்றி லாளும் பராபரை தானே. உ

- 1529 மாலை விளக்கும் மதியமும் ஞாயிறுஞ்
சால விளக்குந் தனிச்சுடர் அண்ணலுள்
ஞானம் விளக்கிய நாதன்என் உள்புகுந்
தூணை விளக்கி யுடனிருந் தானே. ஈ

113. புறச்சமய தூஷணம்

- 1530 ஆயத்துள் நின்ற அறுசம யங்களுங்
காயத்துள் நின்ற கடவுளைக் காண்கிலா
மாயக் குழியில் விழுவர் மனைமக்கள்
பாசத்தில் உற்றுப் பதைக்கின்ற வாரே. ஈ
- 1531 உள்ளத்து னேதான் கார்தெங்கும் நின்றவன்
வள்ளல் தலைவன் மலருறை மாதவன்
பொள்ளற் குரம்பைப் புகுந்து புறப்படுங்
கள்ளத் தலைவன் கருத்தறி யார்களே. உ
- 1532 உள்ளத்தும் உள்ளன் புறத்துள்ளன் என்பவர்க்
குள்ளத்தும் உள்ளன் புறத்துள்ளன் எம்மிறை
உள்ளத்தும் இல்லை புறத்திலலை என்பவர்க்
குள்ளத்தும் இல்லை புறத்திலலை தானே. ஈ
- 1533 ஆறு சமயமுங் கண்டவர் கண்டிலர்
ஆறு சமயப் பொருளும் அவனலன்
தேறுமின் தேறித் தெளிமின் தெளிந்தபின்
மாறுதல் இன்றி மனைபுக லாமே. ஈ
- 1534 சிவமல்ல தில்லை யறையே சிவமாந்
தவமல்ல தில்லை தலைப்படு வார்க்கிங்கு
அவமல்ல தில்லை அறுசம யங்கள்
தவம்வல்ல நந்திதாள் சார்ந்துய்ய நீரே. ஈ
- 1535 அண்ணலை நாடிய ஆறு சமயமும்
விண்ணவ ராக மிகவும் விரும்பியே
முண்ணின் றழியு முயன்றில ராதலான்
மண்ணின் றொழியும் வகையறி யார்களே. ஈ

218

திருமந்திரம்-ஐந்தாம் தந்திரம்

- 1536 சிவகதி யேகதி மற்றுள்ள எல்லாம்
பவகதி பாசப் பிறவியொன் றுண்டு
தவகதி தன்னொடு நேரொன்று தோன்றில்
அவகதி மூவரும் அவ்வகை யாமே. எ
- 1537 நூறு சமயம் உளவா நுவலுங்கால்
ஆறு சமயமவ் வாறுட் படுவன
கூறு சமயங்கள் கொண்ட நெறியில்லா
ஈறு பரநெறி யில்லா நெறியன்றே. அ
- 1538 கத்துங் கழுதைகள் போலுங் கலதிகள்
சுத்த சிவனெங்குந் தோய்வுற்று நிற்கின்றான்
குற்றந் தெளியாதார் குணங்கொண்டு கோதாட்டார்
பித்தேறி நாளும் பிறந்திறப் பாரே. க
- 1539 மயங்குகின் றாரு மகிதெளிந் தாரும்
முயங்கி யிருவினை முழைமுகப் பாச்சி
இயங்கிப் பெறுவரே லீறது காட்டிற்
பயங்கெட் டவர்க்கோர் பரநெறி யாமே. க௦
- 1540 சேயன் அணியன் பிணியிலன் பேர்நந்தி
தூயன் துளக்கற நோக்கவல் லார்கட்கு
மாயன் மயக்கிய மானுட ராமவர்
காயம் வினைக்குங் கருத்தறி யார்களே. க௧
- 1541 வழியிரண் டெக்குமோர் வித்தது வான
பழியது பார்மிசை வாழ்தல் உறுதல்
சுழியறி வாளன்றன் சொல்வழி முன்னின்
தழிவறி வார்நெறி நாடகில் லாரே. க௨
- 1542 மாதவர் எல்லாம் மாதேவன் பிரான்என்பர்
நாதம தாக அறியப் படுநந்தி
பேதஞ்செய் யாதே பிரான்என்று கைதொழில்
ஆதியும் அந்நெறி யாகிதின் றானே. க௩

- 1543 அரனெறி யப்பனை யாதிப் பிராணை
உரனெறி யாகி யுளம்புகுந் தானைப்
பரனெறி தேடிய பத்தர்கள் சித்தம்
பரனறி யாவிடிற் பல்வகைத் தூரமே. கச
- 1544 பரிசறி வானவன் பண்பன் பகலோன்
பெரிசறி வானவர் பேற்றில் திகழந்
தூரிசற நீநினை தூய்மணி வண்ணன்
அரிதவன் வைத்த அறனெறி தானே. கரு
- 1545 ஆன சமயம் அதுஇது நன்றெனும்
மாய மனிதர் மயக்க மதுவொழி
கானங் கடந்த கடவுளை நாடுமின்
ஊனங் கடந்த வருவது வாமே. கக
- 1546 அந்நெறி நாடி அமரர் முனிவருஞ்
செந்நெறி கண்டார் சிவனெனப் பெற்றார்பின்
முன்னெறி நாடி முதல்வன் அருளிலார்
சென்னெறி செல்லார் திகைக்கின்ற வாதே. கச
- 1547 உறுமா றறிவதும் உள்நின்ற சோதி
பெறுமா றறியிற் பிணக்கொன்றும் இல்லை
அறுமா றதுவான வங்கியு ளாங்கே
இறுமா றறிகிலர் ஏழைகள் தாமே. கஅ
- 1548 வழிநடக் கும்பரி சொன்றுண்டு வையங்
கழிநடக் குண்டவர் கற்பனை கேட்பர்
சுழிநடக் குந்தய ரம்மது நீக்கிப்
பழிநடப் பார்க்குப் பரவலு மாமே. கக
- 1549 வழிசென்ற மாதவம் வைகின்ற போது
பழிசெல்லும் வல்வினைப் பற்றறுத் தாங்கே
வழிசெல்லும் வல்வினை யார்திறம் விட்டிப்
புழிசெல்லில் உம்பர் தலைவன்முன் னாமே. உ

114. நிராகாரம்

- 1550 இமையங்க ளாய்நின்ற தேவர்கள் ஆறு
சுமையங்கள் பெற்றனர் சாத்திரம் ஒதி
யமையறிந் தோமென்ப ராதிப் பிரானுங்
கமையறிந் தாருட் கலந்துநின் றானே. க
- 1551 பாங்கமர் கொன்றைப் படர்சடை யானடி
தாங்கு மனிதர் தரணியில் நேரொப்பர்
நீங்கிய வண்ணம் நினைவுசெய் யாதவர்
ஏங்கி உலகில் இருந்தழு வாரே. உ
- 1552 இருந்தழு வாரும் இயல்புகெட் டாரும்
அருந்தவ மேற்கொண்டங் கண்ணலை எண்ணில்
வருந்தா வகைசெய்து வானவர் கோனும்
பெருந்தன்மை நல்கும் பிறப்பிலி தானே.. ந
- 1553 தூரறி வாளர் துணைவர் நினைப்பிலர்
பாரறி வாளர் படுபயன் றானுண்பர்
காரறி வாளர் கலந்து பிறப்பார்கள்
நீரறி வார்டெடு மாமுகி லாமே. ச
- 1554 அறிவுடன் கூடி அழைத்ததோர் தோணி
பறிவுடன் பாரம் பழம்பதி சிந்துங்
குறியது கண்டுங் கொடுவீனை யாளர்
செறிய நினைக்கலர் சேவடி தானே. டு
- 1555 மன்னும் ஒருவன் மருவு மனோமயன்
என்னின் மனிதர் இகழ்வரிவ் வேழைகள்
துன்னி மனமே தொழுமின் துணையிலி
தன்னையும் அங்கே தலைப்பட லாமே. க
- 1556 ஒங்காரத் துள்ளொளி உள்ளே உதயமுற்
றங்கார மற்ற அனுபவங் கைகூடார்
சாங்கால முன்னர் பிறவாமை சார்வுறார்
நீங்காச் சமயத்துள் நின்றொழிந் தார்களே. எ

115. உட்சமயம்

- 1557 இமையவர் தம்மையும் எம்மையும் முன்னம்
அமைய வகுத்தவன் ஆதி புராணன்
சமையங்க ளாறுந்தன் றுளிக்னை நாட
அமையங் குழல்கின்ற ஆதிப் பிரானே. க.
- 1558 ஒன்றது பேரூர் வழியா ததற்குள
என்றது போல இருமுச் சமயமும்
நன்றிது தீதிது என்றுரை யாளர்கள்
குன்று குரைத்தெழு நாயையொத் தார்களே. உ.
- 1559 சைவப் பெருமைத் தனிநா யகன்தன்னை
உய்ய வுயிர்க்கின்ற ஒண்சுடர் நந்தியை
மெய்ய பெருமையர்க் கன்பனை இன்பஞ்செய்
வையத் தலைவனை வந்தடைந் துய்மினே. ட.
- 1560 சிவனவன் வைத்ததோர் தெய்வ நெறியிற்
பவனவன் வைத்த பழவழி நாடி
இவனவன் என்ப தறியவல் லார்கட்
கவனவ னங்குள தாங்கட னாமே. ச.
- 1561 ஆமா றுரைக்கும் அறுசம யாதிக்குப்
போமாறு தானில்லை புண்ணிய மல்லதங்
காமாம் வழியாக்கும் அவ்வே றுயிர்கட்கும்
போமாறவ் வாதாரப் பூங்கொடி யானே. டு.
- 1562 அரனெறி யாவ தறிந்தேனும் நானுஞ்
சிலநெறி தேடித் திரிந்தஅந் நாளும்
உரநெறி யுள்ளக் கடல்கடந் தேறுந்
தரநெறி நின்ற தனிச்சுடர் தானே. க.
- 1563 தேர்ந்த அரனை அடைந்த சிவநெறி
போந்தவர் உன்னிப் பெயர்ந்த பெருவழி
ஆர்ந்தவர் அண்டத்துப் புக்க அருள்நெறி
போந்து புனைந்து புணர்நெறி யாமே. எ.

222

திருமந்திரம்-ஐந்தாம் தந்திரம்

- 1564 - ஈரு மனத்தை யிரண்டற வீசுமின்
ஊருஞ் சகாசத்தை ஒதுமின் னோதியே
வாரு மரனெறி மன்னியே முன்னியத்
துருஞ் சுடரொளி தோன்றலு மாமே. அ
- 1565 மினற்குறி யாளனை வேதியர் வேதத்
தனற்குறி யாளனை ஆதிப் பிரான்தன்னை
நினைக்குறி யாளனை ஞானக் கொழுந்தி
னயக்குறி காணில் அரனெறி யாமே. கூ
- 1566 ஆய்ந்துண ரார்களின் ஆன்மாச் சதூர்பல
வாய்ந்துண ராவகை நின்ற அரனெறி
பாய்ந்துணர் வார்அரன் சேவடி கைதொழு
தோர்ந்துணர் செய்வதோர் இன்பமு மாமே. க0
- 1567 சைவ சமயத் தனிநா யகன்நந்தி
உய்ய வகுத்த குருநெறி ஒன்றுண்டு
தெய்வச் சிவநெறி சன்மார்க்கஞ் சேர்ந்துய்ய
வையத்து ளார்க்கு வகுத்துவைத் தானே. கக
- 1568 இத்தவம் அத்தவம் என்றிரு பேரிடும்
பித்தரைக் காணின் நகுமெங்கள் பேர்நந்தி
எத்தவ மாகிலென் எங்குப் பிறக்கிலென்
ஒத்துணர் வார்க்கொல்லை யூர்புக லாமே. கஉ
- 1569 ஆமே பிரான்முகம் ஐந்தொடு மாருயிர்
ஆமே பிரானுக் கதோமுக மாறுள
தாமே பிரானுக்குந் தன்சிர மாலைக்கும்
நாமே பிரானுக்கு நாரியல் பாமே. கங
- 1570 ஆதிப் பிரானுல கேழும் அளந்தவன்
ஒதக் கடலும் உயிர்களு மாய்நிற்கும்
பேதிப் பிலாமையின் நின்ற பராசத்தி
ஆதிக்கட் டெய்வமும் அந்தமு மாமே. கச

- 1571 ஆய்ந்தறி வார்கள் அமரர்வித் தியாதரர்
ஆய்ந்தறி யாவண்ணம் நின்ற அரனெறி
ஆய்ந்தறிந் தேனவன் சேவடி கைதொழ
ஆய்ந்தறிந் தேனிம்மை அம்மைகண் டேனே. கடு
- 1572 அறியவொண் னாதவ் வுடம்பின் பயனை
அறியவொண் னாத அறுவகை யாக்கி
அறியவொண் னாத அறுவகைக் கோசத்
தறியவொண் னாததோர் அண்டம் பதிந்ததே. கக

ஐந்தாந் தந்திர முற்றிற்று

ஆருந் தந்திரம்

116. சீவகுரு தரிசனம்

- 1573 பத்திப் பணித்துப் பரவு மடிநல்கிச்
சுத்த வுரையால் துரிசறச் சோதித்துச்
சத்தும் அசத்துஞ் சதசத்துங் காட்டலாற்
சித்தம் இறையே சிவகுரு வாமே. க
- 1574 பாசத்தைக் கூட்டியே கட்டிப் பறித்திட்டு
நேசித்த காயம் விடுவித்து நோநேரோ
கூசற்ற முத்தியிற் கூட்டலா நாட்டத்த
தாசற்ற சற்குரு அம்பல மாமே. உ
- 1575 சுத்திகள் எட்டொடுந் திண்கிவ மாக்கிய
சுத்தியும் எண்சத்தித் தூய்மையும் யோகத்துச்
சத்தியும் மந்திர சாதக போதமும்
பத்தியும் நாதன் அருளிற் பயிலுமே. க
- 1576 எல்லா உலகிற்கும் அப்பாலோன் இப்பாலாய்
நல்லார் உள்ளத்து மிக்கருள் நல்கலால்
எல்லாரும் உய்யக்கொண் டிங்கே அளித்தலாற்
சொல்லார்ந்த நற்குருச் சுத்த சிவமே. ச
- 1577 தேவனுஞ் சுத்த குருவும் உபாயத்துள்
யாவையும் மூன்றா யுனக்கண் டொரயாலே
மூவாப் பசுபாச மாற்றியே முத்திப்பால்
யாவையும் நல்குங் குருபரன் அன்புற்றே. ரு
- 1578 சுத்த சிவன்குரு வாய்வந்து தூய்மைசெய்
தத்தனை நல்கருள் காணு அதிமூடர்
பொய்த்தகு கண்ணான் நமரென்பர் புண்ணியர்
அத்தன் இவனென் றடிபணி வாரே. ச

- 1579 உண்மையிற் பொய்மை ஒழித்தலும் உண்மைப்பார்
திண்மையும் ஒண்மைச் சிவமாய அவ்வரன்
வண்மையும் எட்டெட்டுச் சித்தி மயக்கமும்
அண்ணல் அருளன்றி யாரறி வாரே. எ
- 1580 சிவனே சிவஞானி யாதலாற் சுத்த
சிவனே யெனஅடி சேரவல் லார்க்கு
நவமான தத்துவ நன்முத்தி நண்ணும்
பவமான தின்றிப் பரலோக மாமே. அ
- 1581 குருவே சிவமெனக் கூறினன் நந்தி
குருவே சிவமென் பதுகுறித் தோரார்
குருவே சிவனுமாய்க் கோனுமாய் நிற்கும்
குருவே யுரையுணர் வற்றதோர் கோவே. கூ
- 1582 சித்தம் யாவையுஞ் சிந்தித் திருந்திடும்
அத்தம் உணர்த்துவ தாகும் அருளாலே
சித்தம் யாவையுந் திண்சிவ மானக்கால்
அத்தனும் அவ்விடத் தேயமர்ந் தானே. கடு
- 1583 தானந்தி சீர்மையுட் சந்தித்த சீர்வைத்த
கோனந்தி யெந்தை குறிப்பறி வாரில்லை
வானந்தி யென்று மகிழும் ஒருவற்குத்
தானந்தி யங்கித் தனிச்சுட ராமே. கக
- 1584 திருவாய் சித்தியும் முத்தியும் சீர்மை
மருளா தருளும் மயக்கமும் வாய்மைப்
பொருளாய வேதாந்த போதமும் நாதன்
உருவாய் வரவிடி லோர்ஒண் னாதே. கஉ
- 1585 பத்தியும் ஞானவை ராக்கிய மும்பர
சித்திக்கு வித்தாஞ் சிவோகமே சேர்தலான்
முத்தியின் ஞான முளைத்தலால் அம்முனை
சத்தி யருள்தரில் தானெளி தாமே. கஃ

- 1586 பின்னெய்த வைத்ததோர் இன்பப் பிறப்பினை முன்னெய்த வைத்த முதல்வனை எம்மிறை தன்னெய்துவ் காலத்துத் தானே வெளிப்படு மன்னெய்த வைத்த மனமது தானே. கச
- 1587 சிவமான ஞானந் தெளியவொண் சித்தி சிவமான ஞானந் தெளியவொண் முத்தி சிவமான ஞானஞ் சிவபரத்தே யேகச் சிவமான ஞானஞ் சிவானந்த நல்குமே. கதி
- 1588 அறிந்துணர்ந் தேனில் வகலிட முற்றுஞ் செறிந்துணர்ந் தோதித் திருவருள் பெற்றேன் மறந்தொழிந் தேன்மதி மாண்டவர் வாழ்க்கை பிறிந்தொழிந் தேனிப் பிறவியை நானே. கக
- 1589 தரிக்கின்ற பல்லுயிர்க் கெல்லார் தலைவன் இருக்கின்ற தன்மையை ஏதும் உணரார் பிரிக்கின்ற இந்தப் பிணக்கறுத் தெல்லாங் கருக்கொண்ட ஈசனைக் கண்டுகொண் டேனே. கள

117. திருவடிப் பேறு

- 1590 இசைந்தெழும் அன்பில் எழுந்த படியே பசைந்தெழும் ஈசரைப் பாசத்துள் ஏகச் சிவந்த குருவந்து சென்னிகை வைக்க உவந்த குருபதம் உள்ளத் துவந்ததே. க
- 1591 தாடந்த போதே தலைந்த எம்மிறை வாடந்த ஞான வலியையுந் தந்திட்டி வீடந்த மின்றியே யாங்கென விட்டருட் பாடின முடிவைத்துப் பார்வந்து தந்ததே. உ
- 1592 தானவ னாகிச் சொரூபத் துவந்திட்டி ஆன சொரூபங்கள் நான்கும் அகற்றின ஏனைய முத்திரை யீந்தாண்ட நன்னந்தி தானடி முற்கூட்டித் தாபித்த துண்மையே. ஊ

- 1593 உரையற் றுணர்வற் றுயிர்பர மற்றுத்
திரையற்ற நீர்போல் சிவமாதல் தீர்த்துக்
கரையற்ற சத்தாதி நான்குங் கடந்த
சொருபத் திருத்தினன் சொல்விறந் தோமே.
- 1594 குரவன் உயிர்முச் சொருபமுங் கைக்கொண்
டரிய பொருள்முத் திரையாகக் கொண்டு
பெரிய பிரானடி நந்தி பேச்சற்
றுருகிட என்னையங் குய்யக்கொண் டானே.
- 1595 பேச்சற்ற இன்பத்துப் பேரானந் தத்திலே
மாச்சற்ற என்னைச் சிவமாக்கி மாள்வித்துக்
காச்சற்ற சோதி கடன்முன்றுங் கைக்கொண்டு
வாச்ச புகழ்மாளத் தாள் தந்து மன்னுமே.
- 1596 இதயத்தும் நாட்டத்தும் என்றன் சிரத்தும்
பதிவித்த பாதப் பராபரன் நந்தி
கதிவைத்த வாறும் மெய்காட் டியவாறும்
விதிவைத்த வாறும் விளம்பவொண் ணாதே.
- 1597 திருவடி வைத்தென் சிரத்தருள் நோக்கிப்
பெருவடி வைத்தந்த பேர்நந்தி தன்னைக்
குருவடி விற்கண்ட கோனையெங் கோவைக்
கருவழி வாற்றிடக் கண்டுகொண் டேனே.
- 1598 திருவடி ஞானஞ் சிவமாக்கு விக்குந்
திருவடி ஞானஞ் சிவலோகஞ் சேர்க்குந்
திருவடி ஞானஞ் சிறைமல மீட்குந்
திருவடி ஞானமே திண்சித்தி முத்தியே.
- 1599 மேல்வைத்த வாறுசெய் யாவியின் மேல்வினை
மால்வைத்த சிந்தையை மாயம தாக்கிடும்
பால்வைத்த சென்னிப் படரொளி வானவன்
தாள்வைத்த வாறு தரிப்பித்த வாறே.

228

திருமந்திரம்-ஆறந் தந்திரம்

- 1600 கழலார் கமலத் திருவடி என்னும்
நிழல்சேரப் பெற்றேன் நெடுமால் அறியா
அழல்சேரும் அங்கியுள் ஆதிப் பிரானுங்
குழல்சேரும் என்னுயிர்க் கூடுங் குலைத்ததே. கக
- 1601 முடிமன்ன ராகிமு வலகம தான்வர்
அடிமன்னர் இன்பத் தளவில்லை கேட்கின்
முடிமன்ன ராய்நின்ற தேவர்கள் ஈசன்
சுடிமன்ன ராய்க்குற்ற மற்றுநின் றாரே. கஉ
- 1602 வைத்தேன் அடிகள் மனத்தினுள் ளேநான்
பொய்த்தே யெரியும் புலன்வழி போகாமல்
எய்த்தேன் உழலும் இருவினை மாற்றிட்டு
மெய்த்தேன் அறிந்தேனவ் வேதத்தின் அந்தமே.
- 1603 அடிசார லாம் அண்ணல் பாத மிரண்டும்
முடசார வைத்தனர் முன்னை முனிவர்
படிசார்ந்த இன்பப் பழவடி வெள்ளக்
குடிசார் நெறிகுடி நிற்பவர் கொள்கையே. கச
- 1604 மந்திர மாவதும் மாமருந் தாவதுந்
தந்திர மாவதுந் தானங்க ளாவதுஞ்
சுந்தர மாவதுந் தூய்நெறி யாவதும்
எந்தை பிரான்தன் இணையடி தானே. கரு

118. ஞாதுரு ஞான ஞேயம்

- 1605 நீங்காச் சிவானந்த ஞேயத்தே நின்றிப்
பாங்கான பாசம் படரா படரினும்
ஆங்கார நீங்கி யதனிலை நிற்கவே
நீங்கா அமுத நிலைபெற லாமே. க
- 1606 ஞேயத்தே நின்றோர்க்கு ஞானாதி நின்றிமும்
ஞேயத்தின் ஞாதுரு ஞேயத்தில் வீபாகும்
ஞேயத்தின் ஞேயத்தை ஞேயத்தை யுற்றவர்
ஆயத்தில் நின்ற அறிவறி வாரே. உ

- 1607 தானென் றவனென் றிரண்டாகுந் தத்துவந்
தானென் றவனென் றிரண்டுந் தனிற்கண்டு
தானென்ற பூவை யவனடி சாத்தினால்
நானென் றவனென்கை நல்லதொன் றன்றே. ௩
- 1608 வைச்சன வாறறு மாற்றி யெனைவைத்து
மெச்சப் பரன்றன் வியாத்துவ மேலிட்டு
நிச்சய மாக்கிச் சிவமாக்கி ஞேயத்தால்
அச்சம் கெடுத்தென்னை யாண்டனன் நந்தியே. ௪
- 1609 முன்னை யறிவறி யாதஅம் மூடர்போற்
பின்னை யறிவறி யாமையைப் பேதித்தான்
தன்னை யறியப் பரனாக்கித் தற்சிவத்
தென்னை யறிவித் திருந்தனன் நந்தியே. ௫
- 1610 காணாத கண்ணுடன் கேளாத கேள்வியுங்
கோணாத போகமுங் கூடாத் கூட்டமும்
நாணாத நாணமும் நாதாந்த் போதமுங்
காணா யெனவந்து காட்டினன் நந்தியே. ௬
- 1611 மோனங்கை வந்தோர்க்கு முத்தியுங் கைகூடும்
மோனங்கை வந்தோர்க்குச் சித்தியும் முன்றிற்கும்
மோனங்கை வந்தாமை யாமொழி முற்றுங்காண்
மோனங்கை வந்தைங் கருமமும் முன்னுமே. ௭
- 1612 முத்திரை மூன்றின் முடிந்தது மூன்றன்பால்
வைத்த கலைகால் நான்மடங் கான்மாற்றி
உய்த்தவத் தானந்தத் தொண்குரு பாதத்தே
பெத்த மறுத்தோர் பிறந்திற வாரே. ௮
- 1613 மேலைச் சொருபங்கள் மூன்று மிகுசத்தி
பாவித்த முத்திரை பற்றும் பரஞானி
ஆலித்த நட்மே ஞேயம் புகுந்தற்ற
மூலச் சொருபன் மொழிஞா துருவனே. ௯

119. துறவு

- 1614 இறப்பும் பிறப்பும் இருமையும் நீங்கித்
துறக்குந் தவங்கண்ட சோதிப் பிரானே
மறப்பில ராய்நித்தம் வாய்மொழி வார்கட்
கறப்பதி காட்டும் அமரர் பிரானே.
- 1615 பிறந்தும் இறந்தும்பல் பேதைமை யாலே
மறந்து மலஇருள் நீங்க மறைந்து
சிறந்த சிவனருள் சேர்பரு வத்துத்
துறந்த வுயிர்க்குச் சுடரொளி யாமே.
- 1616 அறவன் பிறப்பிலி யாரும் இலாதான்
உறைவது காட்டகம் உண்பது பிச்சை
துறவனுங் கண்டிர் துறந்தவர் தம்மைப்
பிறவி யறுத்திடும் பித்தன்கண் டரே.
- 1617 நெறியைப் படைத்தான் நெருஞ்சில் படைத்தான்
நெறியில் வழுவின் நெருஞ்சில் முட்பாயும்
நெறியில் வழுவா தியங்க வல்லார்க்கு
நெறியின் நெருஞ்சில்முட் பாயகி லாவே.
- 1618 கேடுங் கடமையுங் கேட்டுவந் தைவரும்
நாடி வளைந்தது நான்கட வேனலேன்
ஆடல் விடையுடை அண்ணல் திருவடி
கூடுந் தவஞ்செய்த கொள்கையன் றானே.
- 1619 உழவன் உழவுழ வானம் வழங்க
உழவன் உழவினிற் பூத்த குவளை
உழவன் உழத்தியர் கண்ணுக்கும் என்றிட்
டுழவன் அதனை யுழவொழிந் தானே.
- 1620 மேல்துறந் தண்ணல் விளங்கொளி கூற்றுவன்
நாஸ்துறந் தார்க்கவன் நண்ப னவாவிலி
காஸ்துறந் தார்க்கவன் கண்ணுத லாய்நிற்கும்
பாஸ்துறந் தார்க்கே பதஞ்செய லாமே.

- 1621 நாகமும் ஒன்று படம்ஐந்து நாலது
போகமுட் புற்றிற் பொருந்தி நிறைந்தது
ஆக மிரண்டும் படம்விரித் தாட்டொழிந்
தேகப் படஞ்செய் துடம்பிட மாமே. அ
- 1622 அகன்றார் வழிமுதல் ஆகிப் பிரானும்
இவன்றா னெனநின் றெளியனும் அல்லன்
சிவன்றாள் பலபல சீவனு மாகும்
நயன்றான். வரும்வழி நாமறி யோமே. க
- 1623 தூம்பு திறந்தன ஒன்பது வாய்தலும்
ஆம்பற் குழலியின் கஞ்சளிப் பட்டது
வேம்பேறி நோக்கினன் மீகாமன் கூராயிற்
கூம்பேறிக் கோயிலிற் பூக்கின்ற வாரே. ௧0

120. தவம்

- 1624 ஓடுங்கி நிலைபெற்ற வுத்தமர் உள்ளம்
நடுங்குவ தில்லை நமனுமங் கில்லை
இடும்பையும் இல்லை இராப்பகல் இல்லை
படும்பயன் இல்லை பற்றுவிட் டோர்க்கே. க
- 1625 எம்மா ருயிரும் இருநிலத் தோற்றமுஞ்
செம்மா தவத்தின் செயலின் பெருமையும்
அம்மான் திருவருட் பெற்றவர்க் கல்லா(து)
இம்மா தவத்தின் இயல்பறி யாரே. உ
- 1626 பிறப்பறி யார்பல பிச்சைசெய் மாந்தர்
சிறப்பொடு வேண்டிய செல்வம் பெறுவர்
மறப்பில ராகிய மாதவஞ் செய்வார்
பிறப்பினை நீக்கும் பெருமைபெற் றாரே. க
- 1627 இருந்து வருந்தி எழிற்றவஞ் செய்யும்
பெருந்தன்மை யாளரைப் பேதிக்க வென்றே
இருந்திந் திரனே யெவரே வரினாந்
திருந்துந்தஞ் சிந்தை சிவனவன் பாலே. ஈ

232 .

'திருமந்திரம்-ஆறாந் தந்திரம்

- 1628 கார்துங் கார்திலன் கண்ணுக்குந் தோன்றான்
பார்த சடையன் பசும்பொன் நிறத்தன்
அருந்தவர்க் கல்லால் அணுகலு மாகான்
விரைந்து தொழப்படும் வெண்மதி யானே. ௩
- 1629 பின்னெய்த வைத்ததோர் இன்பப் பிறப்பினை
முன்னெய்த வைத்த முதல்வனை எம்மிறை
தன்னெய்துங் காலத்துத் தானே வெளிப்படும்
மன்னெய்த வைத்த மனமது தானே. ௬
- 1630 அமைச்சரும் ஆனைக் குழாமும் அரசும்
பகைத்தெழும் பூசலுட் பட்டார் நடுவே
அமைத்ததோர் ஞானமும் ஆத்தமும் நோக்கி
இமைத்தழி யாதிருந் தார்தவத் தாரே. ௭
- 1631 சாத்திரம் ஒதுஞ் சதுர்களை விட்டுநீர்
மாத்திரைப் போது மறித்துள்ளே நோக்குமின்
பார்த்தவப் பார்வை பசுமரத் தாணிபோல்
ஆர்த்த பிறவி அகலவிட் டோடுமே. ௮
- 1632 தவம்வேண்டு ஞானந் தலைப்பட வேண்டில்
தவம்வேண்டா ஞான சமாதிகை கூடில்
தவம்வேண்டா மச்சக சன்மார்க்கத் தோர்க்குத்
தவம்வேண்டா மாற்றந் தனையறி யாரே. ௯

121. தவ தூடணம்

- 1633 ஓதலும் வேண்டாம் உயிர்க்குயி ருள்ளுற்றற்
காதலும் வேண்டாமெய்க் காய மிடங்கண்டாற்
சாதலும் வேண்டாஞ் சமாதிகை கூடினாற்
போதலும் வேண்டாம் புலன்வழி போகார்க்கே. ௧
- 1634 கத்தவும் வேண்டாங் கருத்தறிந் தாறினாற்
சத்தமும் வேண்டாஞ் சமாதிகை கூடினாற்
சுத்தமும் வேண்டாந் துடக்கற்று நின்றலாற்
சித்தமும் வேண்டாஞ் செயலற் றிருக்கிலே. ௨

- 1635 வினாவறி வார்பண்டை மெய்த்தவஞ் செய்வார்
வினாவறி வார்பண்டை மெய்யுரை செய்வார்
வினாவறி வார்பண்டை மெய்யுறஞ் செய்வார்
வினாவறி வார்விண்ணின் மண்ணின்மிக் காரே. உ
- 1636 கூடித் தவஞ்செய்து கண்டேன் குரைகழல்
தேடித் தவஞ்செய்து கண்டேன் சிவகதி
வாடித் தவஞ்செய்வ தேதவம் இவைகளைந்
துடிற் பலவுல கோரெத் தவரே. ச
- 1637 மனத்துறை மாகடல் ஏழுங் கைநீந்தித்
தவத்திடை யாளர்தஞ் சார்வத்து வந்தார்
பவத்திடை யாளர் அவர்பணி கேட்கின்
முகத்திடை நந்தியை முந்தலு மாமே. டு
- 1638 மனத்திடை நின்ற மதிவாள் உருவி
இனத்திடை நீக்கி இரண்டற வீர்த்துப்
புனத்திடை அஞ்சும் போகாமல் மறித்தால்
தவத்திடை யாரொளி தன்னொளி யாமே. க
- 1639 ஒத்து மிகவு நின்றானை யுரைப்பது
பத்தி கொடுக்கும் பணிந்தடி யார்தொழ
முத்தி கொடுக்கும் முனிவ நெனும்பதஞ்
சத்தான செய்வது தான்தவந் தானே. எ
- 1640 இலையொட்டுப் பூப்பறித் தெந்தைக்கென் றெண்ணி
மலர்தொட்டுக் கொண்டேன் வரும்புனல் கானேன்
தலையொட்ட நூல்கண்டு தாழ்ந்ததென் உள்ளந்
தலையொட்டுக் கண்டேன் தவங்கண்ட வாறே. அ
- 1641 படர்சடை மாதவம் பற்றிய பத்தர்க்
கிடரடை யாவண்ணம் ஈசன் அருளும்
இடரடை செய்தவர் மெய்த்தவ நோக்கில்
உடரடை செய்வ தொருமனத் தாமே. க

- 1642 ஆற்றிற் கிடந்த முதலேகண் டஞ்சிப்போய்
ஈற்றுக் கரடிக் கெதிர்ப்பட்ட தன்னெக்கும்
நோற்றுத் தவஞ்செய்யார் நூலறி யாதவர்
சோற்றுக்கு நின்று சுழல்கின்ற வாறே. ௧௦.
- 1643 பழுக்கின்ற வாறும் பழமுண்ணு மாறுங்
குழக்கன்று துள்ளியக் கோணியைப் புல்கார்
குழக்கன்று கொட்டிவிற் கட்டவல் லார்க்குள்
இழுக்காது நெஞ்சத் திடவொன்று மாமே. ௧௧.
- 1644 சித்தஞ் சிவமாகச் செய்தவம் வேண்டாவால்
சித்தஞ் சிவானந்தஞ் சேர்ந்தோர் உறவுண்டால்
சித்தஞ் சிவமாக வேசித்தி முத்தியாஞ்
சித்தஞ் சிவமாதல் செய்தெய்வப் பேறே. ௧௨.

122. அருளுடைமையின் ஞானம் வருதல்

- 1645 பிரானருள் உண்டெனில் உண்டுநற் செல்வம்
பிரானருள் உண்டெனில் உண்டுநன் ஞானம்
பிரானரு ளிற்பெருந் தன்மையும் உண்டு
பிரானரு ளிற்பெருந் தெய்வமு மாமே. ௧.
- 1646 தமிழ்மண் டலம்ஐந்துந் தாவிய ஞானம்
உமிழ்வது போல உலகந் திரிவர்
அவிழு மனமும்எம் ஆதி யறிவுந்
தமிழ்மண் டலம்ஐந்துந் தத்துவ மாமே. ௨.
- 1647 புண்ணிய பாவம் இரண்டுள பூமியில்
நண்ணும் பொழுதறி வார்சில ஞானிகள்
எண்ணி இரண்டையும் வேரறுத் தப்புறத்
தண்ணல் இருப்பிடம் ஆய்ந்துகொள் வீரே. ௩.
- 1648 முன்னின் றருளு முடிசின்ற காலத்து
நன்னின் றுலகில் நடுவுபி ராய்நிற்கும்
பின்னின் றருளும் பிறவியை நீக்கிடும்
முன்னின் றெனக்கொரு முத்திதந் தானே. ௪.

- 1649 சிவனரு ளாற்சிலர் தேவரு மாவர்
சிவனரு ளாற்சிலர் தெய்வத்தோ டொப்பர்
சிவனரு ளால்வினை சேரகி லாமை
சிவனருள் கூறில்அச் சிவலோக மாமே. ௫
- 1650 புண்ணியன் எந்தை புனிதன் இணையடி
நண்ணி விளக்கென ஞானம் விளைந்தது
மண்ணவ ராவதும் வானவ ராவதும்
அண்ணல் இறைவன் அருள்பெற்ற போதே. ௬
- 1651 காயத்தே ரேறி மனப்பாகன் கைகூட்ட
மாயத்தே ரேறி மயங்கு மவையுணர்
நேயத்தே ரேறி நிமலன் அருள்பெற்றால்
ஆயத்தே ரேறி யவனிவ னாமே. ௭
- 1652 அவ்வுல கத்தே பிறக்கில் உடலொடும்
அவ்வுல கத்தே யருந்தவர் நாடுவர்
அவ்வுல கத்தே யரனடி கூடுவர்
அவ்வுல கத்தே யருள்பெறு வாரே. ௮
- 1653 கதிர்கண்ட காந்தங் கனலின் வடிவாம்
மதிகண்ட காந்தம் மணிரீர் வடிவாஞ்
சதிகொண்ட சாக்கி யெரியின் வடிவாம்
எரிகொண்ட ஈசன் எழில்வடி வாமே. ௯
- 1654 நாடும் உறவுங் கலந்தெங்கள் நந்தியைத்
தேடுவன் தேடிச் சிவபெரு மான்என்று
கூடுவன் கூடிக் குரைகழற் கேசெல்ல
வீடு மளவும் விடுகின்றி லேனே. ௧௦

123. அவவேடம் :

- 1655 ஆடம் பரங்கொண் படிசிலுண் பான்பயன்
வேடங்கள் கொண்டு வெருட்டிடும் பேதைகள்
ஆடியும் பாடியும் அழுதும் அரற்றியுந்
தேடியுங் காணீர் சிவனவன் தாள்களே. ௧௧

236

திருமந்திரம்-ஆறாம் தந்திரம்

- 1656 ஞானமில் லார்வேடம் பூண்டிந்த நாட்டிடை
 ஈனம் தேசெய் திரந்துண் டிருப்பினும்
 மான நலங்கெடும் அப்புவி யாதலால்
 ஈனவர் வேடங் கழிப்பித்தல் இன்பமே. ௨
- 1657 இன்பமுந் துன்பமும் நாட்டா ரிடத்துள்ள
 நன்செயல் புன்செய லாலந்த நாட்டிற்காம்
 என்ப இறைநாடி நாடோறும் நாட்டினின்
 மன்பதை செப்பஞ் செயின்வையம் வாழுமே. ௩
- 1658 இழிகுலத் தோர்வேடம் பூண்பர் மேலெய்த
 வழிகுலத் தோர்வேடம் பூண்பர் தேவாகப்
 பழிகுலத் தாகிய பாழ்சண்ட ரானார்
 கழிகுலத் தோர்கள் களையப்பட்ட போரே. ௪
- 1659 பொய்த்தவஞ் செய்வார் புகுவர் நரகத்துப்
 பொய்த்தவஞ் செய்தவர் புண்ணிய ராகாரேற்
 பொய்த்தவம் மெய்த்தவம் போகத்துட் போக்கியஞ்
 சத்திய ஞானத்தால் தங்குந் தவங்களே. ௫
- 1660 பொய்வேடம் பூண்பர் பொசித்தல் பயனாக
 மெய்வேடம் பூண்போர் மிகுபிச்சை கைக்கொள்வர்
 பொய்வேடம் மெய்வேடம் போலவே பூணினும்
 உய்வேட மாசும் உணர்ந்தறிந் தோர்க்கே. ௬

124. தவவேடம்

- 1661 தவமிக் கவரே தலையான வேடர்
 அவமிக் கவரே யதிகொலை வேடர்
 அவமிக் கவர்வேடத் தாகாரவ் வேடர்
 தவமிக் கவர்க்கன்றித் தாங்கவொண் ணாதே. ௧
- 1662 பூதி யணிவது சாதன மாதியிற்
 காதணி தாம்பிர குண்டலங் கண்டிகை
 ஒதி யவர்க்கும் உருத்திர சாதனந்
 தீதில் சுவயோகி சாதனந் தேரிலே. ௨

1663 யோகிக் கிடுமது வுட்கட்டுக் கஞ்சுளி
தோகைக்குப் பாசத்துச் சுற்றுஞ் சடையதொன்
றுகத்து நீறணி யாங்கக் கபாலஞ்
சீகத்த மாத்திரை திண்பிரம் பாசுமே.

1664 காதணி குண்டலங் கண்டிகை நாதமும்
ஊதுநற் சங்கும் உயர்கட்டி கப்பரை
ஏதமில் பாதுகம் யோகாந்த மாதனம்
ஏதமில் யோகபட் டந்தண்டம் ஈரைந்தே.

125. திருநீறு

1665 நூலுஞ் சிகையும் உணரார்நின் மூடர்கள்
நூலது வேதாந்தம் நுண்சிகை ஞானமாம்
பாலொன்றும் அந்தணர் பார்ப்பார் பரமுயிர்
ஓரொன் றிரண்டெனில் ஒங்காரம் ஒதிலே.

1666 கங்காளன் பூசங் கவசத் திருநீற்றை
மங்காமற் பூசி மகிழ்வரே யாமாகில்
தங்கா வினைகளுஞ் சாருஞ் சிவகதி
சிங்கார மான திருவடி சேர்வரே.

1667 அரசுட னுலத்தி யாகும்அக் காரம்
விரவு கனவில் வியனுரு மாறி
நிரவயன் நின்மலன் தாள்பெற்ற நீதர்
உருவம் பிரமன் உயர்குல மாமே.

126. ஞானவேடம்

1668 ஞானமி லார்வேடம் பூண்டும் நரகத்தர்
ஞானமுள் ளார்வேடம் இன்றெனில் நன்முத்தர்
ஞானமுள தாக வேண்டுமோர் நக்கன்பால்
ஞானமுள வேட நண்ணிநிற் போரே.

1669 புன்னானத் தோர்வேடம் பூண்டும் புயனில்லை
நன்னானத் தோர்வேடம் பூணர் அருள்நண்ணித்
துன்னானத் தோர்சம யத்துரி சுள்ளோர்
பின்னானத் தோரொன்றும் பேசுகில் லாரே.

238

திருமந்திரம்-ஆறந் தந்திரம்

- 1670 சிவஞானி கட்டுஞ் சிவயோகி கட்டும்
அவமான சாதனம் ஆகாது தேரில்
அவமா மவர்க்கது சாதன நான்கும்
உவமான மில்பொருள் உள்ளுற லாமே. உ
- 1671 கத்தித் திரிவர் கழுவடி நாய்போற்
கொத்தித் திரிவர் குரக்களி ஞானிகள்
ஒத்துப் பொறியும் உடலும் இருக்கவே
செத்துத் திரிவர் சிவஞானி யோர்களே. ஈ
- 1672 அடியா ரவரே யடியா ரலாதார்
அடியாரு மாகாரவ் வேடமு மாகார்
அடியார் சிவஞான மானது பெற்றோர்
அடியா ரலாதார் அடியார்கள் அன்றே. டி
- 1673 ஞானிக்குச் சுந்தர வேடமும் நல்லவார்
தானுற்ற வேடமுந் தற்சிவ யோகமே
ஆனவவ் வேடம் அருண்ஞான சாதனம்
ஆனது மாமொன்றும் ஆகா தவனுக்கே. க
- 1674 ஞானத்தி னுற்பத நண்ணுஞ் சிவஞானி
தானத்தில் வைத்த தனியால யத்தனம்
மோனத்த னுதலின் முத்தனுஞ் சித்தனும்
ஏனைத் தவசி இவனென லாகுமே. எ
- 1675 தானன்றித் தன்மையுந் தானவ னுதலும்
ஏனைய வச்சிவ மான இயற்கையுந்
தானுறு சாதக முத்திரை சாத்தலு
மேனமும் நந்தி பதமுத்தி பெற்றதே. அ

127. சிவவேடம்

- 1676 அருளால் அரனுக் கடிமைய தாகிப்
பொருளார் தனதுடற் பொற்பதி நாடி
இருளான தின்றி யிருஞ்செயல் அற்றோர்
தெருளாம் அடிமைச் சிவவேடத் தாரே. க

1677 உடலில் துவக்கிய வேடம் உயிர்க்காகா
உடல்கழன் றுல்வேடம் உடனே கழலும்
உடலுயிர் உண்மையென் றோர்ந்துகொள் ளாதார்
கடலில் அகப்பட்ட கட்டையொத் தாரே. உ

1678 மயலற் றிருளற்று மாமன மற்றுக்
கயலுற்ற கண்ணியர் கையிணக் கற்றுத்
தயலற் றவரோடுந் தாமே தாமாகிச்
செயலற் றிருப்பார் சிவவேடத் தாரே. ஈ

1679 ஓடுங் குதிரைக் குசைதிண்ணம் பற்றுமின்
வேடங்கொண் டென்செய்வீர் வேண்டா மனிதரே
நாடுமின் நந்தியை நம்பெரு மான்தன்னைத்
தேடும்இன் பப்பொருள் சென்றெய்த லாமே. ஈ

128. அபக்குவன்

1680 குருட்டினை நீக்குங் குருவினைக் கொள்ளார்
குருட்டினை நீக்காக் குருவினைக் கொள்வர்
குருடுங் குருடுங் குருட்டாட்டம் ஆடிக்
குருடுங் குருடுங் குழிவிழு மாறே. க

1681 மனத்தில் எழுந்ததோர் மாயக்கண் ணை
நினைப்பின் அதனின் நிழலையுங் காணார்
வினைப்பயன் போக விளக்கியுங் கொள்ளார்
புறக்கடை இச்சித்துப் போகின்ற வாரே. உ

1682 ஏயெனில் என்னென மாட்டார் பிரசைகள்
வாய்முலை பெய்ய மதுரநின் னூறிடுந்
தாய்முலை யாவ தறியார் தமருளோர்
ஊனிலை செய்யும் உருவிவி தானே. ஈ

1683 வாயொன்று சொல்லி மனமொன்று சிந்தித்து
நீயொன்று செய்யல் உறுதி நெடுந்தகாய்
தீயென்றிங் குன்னைத் தெளிவன் தெளிந்தபின்
பேயென்றிங் கென்னைப் பிறர்தெளி யாரே. ஈ

- 1684 பஞ்சத் துரோகத்திப் பாதகர் தம்மை
யஞ்சச் சமயத்தோர் வேந்தன் அருந்தண்டம்
விஞ்சச் செய்திப் புவிவேறே விடாவிடம்
பஞ்சத்து ளாய்புவி முற்றும்பா ழாகுமே. ௫
- 1685 தவத்திடை நின்றவர் தாமுண்ணுங் கன்மஞ்
சிவத்திடை நின்றது தேவர் அறியார்
தவத்திடை நின்றறி யாதவர் எல்லாம்
பவத்திடை நின்றதோர் பாடது வாமே. ௬
- 1686 கன்றலுங் கருதலுங் கருமஞ் செய்தலும்
தின்றலுஞ் சுவைத்தலுந் தீமை செய்தலும்
பின்றலும் பிறங்கலும் பெருமை கூறலும்
என்றிவை இறைபால் இயற்கை அல்லவே. ௭
- 1687 விடிவ தறியார் வெளிகாண மாட்டார்
விடியில் வெளியில் விழிக்கவு மாட்டார்
கடிய்தோ ருண்ணிமை கட்டுமின் காண்பின்
விடியாமை காக்கும் விளக்கது வாமே. ௮
- 1688 வைத்த பசுபாச மாற்று நெறிவைகிப்
பெத்த மறமுத்த னாகிப் பிறழ்வுற்றுத்
தத்துவ முன்னித் தலைப்படா தவ்வாறு
பித்தான சீடனுக் கீயப் பெறுதானே. ௯
- 1689 மன்னும் மலம்ஐந்தும் மாற்றும் வகையோரான்
துன்னிய காமாதி தோயுந் தொழில்நீங்கான்
பின்னிய பொய்யன் பிறப்பிறப் பஞ்சாதான்
அன்னிய னுவன் அசற்சீட னுமே. ௧௦

129. பக்குவன்

- 1690 தொழிலறி வாளர் சுருதிகண் னாகப்
பழுதறி யாத பரம குருவை
வழியறி வார்நல் வழியறி வாளர்
அழிவறி வார்மற்றை யல்லா தவரே. ௧

- 1691 பதைத்தொழிந் தேன்பா மாவுனை நாடி
யதைத்தொழிந் தேன்னினி யாரொடுங் கடேன்
சிதைத்தடி யேன்வினை சிந்தனை தீர
உதைத்துடை யாயுகந் தாண்டரு ளாயே. உ
- 1692 பதைக்கின்ற போதே பரமென்னும் வித்தை
விதைக்கின்ற வித்தினை மேல்நின்று நோக்கிச்
சிதைக்கின்ற சிந்தையைச் செவ்வே நிறுத்தி
இசைக்கின்ற அன்பருக் கீயலு மாமே. உ
- 1693 கொள்ளினும் நல்ல குருவினைக் கொள்ளுக
உள்ள பொருளுடல் ஆவி யுடனாக
எள்ளத் தனையும் இடைவிடா தேநின்று
தெள்ளி யறியச் சிவபதந் தானே. ஈ
- 1694 சோதி விசாகந் தொடர்ந்திரு தேள்நண்டு
ஓதிய நாளே உணர்வது தானென்று
நீதியுள் நீர்மை நினைந்தவர்க் கல்லது
ஆதியும் ஏதும் அறியகி லானே. டி
- 1695 தொழிலா மாமணித் தூய்தான சிந்தை
எழிலால் இறைவன் இடங்கொண்ட போதே
விழலார் விறலாம் வினையது போகக்
கழலார் திருவடி கண்டரு ளாமே. க
- 1696 சாத்திக னாய்ப்பா தத்துவந் தானுன்னி
ஆத்திக பேத நெறிதோற்ற மாகியே
ஆர்த்த பிறவியி னஞ்சி யறநெறி
சாத்தவல் லானவன் சற்சீட னாமே. எ
- 1697 சத்தும் அசத்துமெவ் வாறெனத் தானுன்னிச்
சித்தை யுருக்கிச் சிவனருள் கைகாப்பப்
பத்தியின் ஞானம் பெறப்பணிந் தானந்தச்
சத்தியில் இச்சைத் தருவோன்சற் சீடனே. அ

242

திருமந்திரம்-ஆறாம் தந்திரம்

- 1698 அடிவைத் தருளுதி யாசானின் றுன்னு
அடிவைத்த மாமுடி மாயப் பிறவி
அடிவைத்த காய அருட்சத்தி யாலே
அடிபெற்ற ஞானத்த னுசற்று னோனே. க௯
- 1699 சீராரு ஞானத்தின் இச்சை செலச்செல்ல
வாராத காதல் குருபரன் பாலாகச்
சாராத சாதக நான்குந்தன் பாலுற்றோன்
ஆராயும் ஞானத்த னுமடி வைக்கவே. க௧௦
- 1700 உணர்த்து மதிபக்கு வார்க்கே யுணர்த்தி
இணக்கிற் பராபரத் தெல்லையுள் இட்டுக்
குணக்கொடு தெற்குத் தரபச்சி மங்கொண்
டுணர்த்துமி னுவுடை யாள்தன்னை யுன்னியே. க௧௧
- 1701 இறையடி தாழ்ந்தை வணக்கமும் எய்திக்
குறையது கூறிக் குணங்கொண்டு போற்றச்
சிறையுடல் நீயறக் காட்டிச் சிவத்தோ
டறிவுக் கறிவிப்போன் சன்மார்க்கி யாமே. க௧௨
- 1702 வேட்கை விடுநெறி வேதாந்த மாதலால்
வாழ்க்கைப் புனல்வழி மாற்றிச்சித் தாந்தத்து
வேட்கை விடுமிக்க வேதாந்தி பாதமே
தாழ்க்குந் தலையினோன் சற்சீட னுமே. க௧௩
- 1703 சற்குணம் வாய்மை தயாவிவே கந்தண்மை
சற்குரு பாதமே சாயைபோல் நீங்காமே
சிற்பா ஞானந் தெளியத் தெளிவோர்தல்
அற்புத மேதோன்ற லாகுஞ்சற் சீடனே. க௧௪

ஆறாம் தந்திரம் முற்றிற்று

ஏழாந் தந்திரம்

130. ஆறுதாரம்

- 1704 நாலும் இருமுன்றும் ஈரைந்தும் ஈராறுங்
கோலிமேல் நின்ற குறிகள் பதினாறும்
மூலங்கண் டாங்கே முடிந்து முதல்இரண்டுங்
காலங்கண் டானடி காணலு மாமே. க
- 1705 ஈராறு நாதத்தில் ஈரெட்டாம் அந்தத்தின்
மேதாதி நாதாந்த மீதாம் பராசத்தி
போதா லயத்த விகாரந் தனிற்போத
மேதாதி யாதா மீதான உண்மையே. உ
- 1706 மேலென்றுங் கீழென் றிரண்டறக் காணுங்கால்
தானென்றும் நானென்றுந் தன்மைகள் ஓராவும்
பாரெங்கு மாகிப் பரந்த பராபரங்
காரொன்று கற்பக மாகிநின் றானே. க
- 1707 ஆதார சோதனை யானாடி சுத்திகண்
மேதாதி யீரெண் கலாந்தத்து விண்ணொளி
போதா லயத்துப் புலன்கர ணம்புந்தி
சாதா ரணங்கெட்டான் றுன்சக மார்க்கமே. ச
- 1708 மேதாதி யாலே விடாதோ மெனத்தூண்டி
ஆதார சோதனை அத்துவ சோதனை
தாதா மாகவே தானெழுச் சாதித்தால்
ஆதாரஞ் செய்போக மாவது காயமே. க
- 1709 ஆறந்த முங்குடி யாகும் உடம்பினிற்
கூறிய வாதா மற்றுங் குறிக்கொண்மின்
ஆறிய வக்கர மைம்பதின் மேலே
ஊறிய வாதாத் தோரெழுத் தாமே. க

244

திருமந்திரம்-ஏழாந் தந்திரம்

1710

ஆகும் உடம்பும் அழிகின்ற அவ்வுடல்
போகும் உடம்பும் பொருந்திய வாறுதான்
ஆகிய வக்கரம் ஐம்பது தத்துவம்
ஆகும் உடம்புக்கும் ஆறந்த மாமே.

எ

1711

ஆயு மலரின் அணிமலர் மேலது
வாய இதழும் பதினாறும் அங்குள
தூய அறிவு சிவானந்த மாகிப்போய்
மேய அறிவாய் வினோந்தது தானே.

அ

131. அண்டலிங்கம்

1712

இலிங்கம் தாவ தியாரும் அறியார்
இலிங்கம் தாவ தெண்டிசை யெல்லாம்
இலிங்கம் தாவ தெண்ணெண் கலையும்
இலிங்கம் தாக எடுத்த துலகே.

க

1713

உலகில் எடுத்தது சத்தி முதலா
உலகில் எடுத்தது சத்தி வடிவாய்
உலகில் எடுத்தது சத்தி குணமாய்
உலகம் எடுத்த சதாசிவன் தானே.

உ

1714

போகமும் முத்தியும் புத்தியுஞ் சித்தியும்
ஆகமும் ஆறாறு தத்துவத் தப்பாலாம்
ஏகமும் நல்கி யிருக்குஞ் சதாசிவம்
ஆகம் வத்துவா வாறுஞ் சிவமே.

உ

1715

ஏத்தினர் எண்ணிலி தேவரெம் ஈசனை
வாழ்த்தினர் வாசப் பசுந்தென்றல் வள்ளலென்
றூர்த்தனர் அண்டங் கடந்தப் புறநின்று
காத்தனன் என்னுங் கருத்தறி யாரே.

ச

1716

ஒண்கட ரோன் அயன் மால்பிர சாபதி
ஒண்கட ரான இரவியோ டிந்திரன்
கண்கட ராகிக் கலந்தெங்குந் தேவர்கள்
தண்கட ராயெங்கும் தற்பர மாமே.

ரு

- 1717 தாபரத் துண்ணின் றருளவல் லான்சிவன்
மாபரத் துண்மை வழிபடு வாரில்லை
மாபரத் துண்மை வழிபடு வாளர்க்கும்
பூவகத் துள்ளின்ற பொற்கொடி யாகுமே. க
- 1718 தூய விமானமுந் தூலம் தாகுமால்
ஆய சதாசிவ மாகுநற் சூக்குமம்
ஆய பவிபீடம் பத்திர லிங்கமாம்
ஆய அரனிலை ஆய்ந்துகொள் வாரகட்கே. எ
- 1719 முத்துடன் மாணிக்கம் மொய்த்த பவளமுங்
கொத்துமக் கொம்பு சிலைநீறு கோமளம்
அத்தன்றன் னாகம மன்ன மரிசியாம்
உய்த்ததின் சாதனம் பூமண லிங்கமே. அ
- 1720 துன்றுந் தயிர்நெய் பால்துய்ய மெழுகுடன்
கன்றிய செம்பு கனலிசை தஞ்சலம்
வந்திறல் செங்கல் வடிவுடை வில்லம்பொன்
றென்றியங் கொன்றை தெளிசிவ லிங்கமே. க
- 1721 மறையவர் அர்ச்சனை வண்படி கந்தான்
இறையவர் அர்ச்சனை யேயபொன் னாகுங்
குறைவிலா வசியர்க்குக் கோமள மாகுந்
துறையுடைச் சூத்திரர் தொல்வாண லிங்கமே. க0
- 1722 அதுவுணர்ந் தோனொரு தன்மைபை நாடி
எதுவுண ராவகை நின்றனன் ஈசன்
புதுவுணர் வான புவனங்கள் எட்டும்
இதுவுணர்ந் தென்னுடல் கோயில்கொண் டானே. கக
- 1723 அகவிட மாயறி யாமல் அடங்கும்
உகவிட மாய்நின்ற ஆனத னுள்ளே
பகவிட மாமுனம் பாவ வினாசன்
புகவிட மாய்நின்ற புண்ணியன் றானே. கஉ

246

திருமந்திரம்-ஏழாந் தந்திரம்

1724 போது புனைகமல் பூமிய தாவது
மாது புனைமுடி வானக மாவது
நீதியுள் ஈசன் உடல்விசும் பாய்நிற்கும்
ஆகி யுறநின்ற தப்பரி சாமே.

கங்

1725 தகையுற்ற சத்தி தனிவிங்கம் விண்ணுந்
திரைபொரு நீரது மஞ்சன சாலை
வரைதவழ் மஞ்சநீர் வானுடு மாலை
கரையற்ற நந்தி கலையுந்திக் காமே.

கசு

132. பிண்ட லிங்கம்

1726 மானுட ராக்கை வடிவு சிவலிங்கம்
மானுட ராக்கை வடிவு சிதம்பரம்
மானுட ராக்கை வடிவு சதாசிவம்
மானுட ராக்கை வடிவு திருக்கூத்தே.

க

1727 உலந்திலர் பின்னும் உளரென நிற்பர்
நிலந்தரு நீர்தெளி யுனவை செய்யப்
புலந்தரு பூதங்கள் ஐந்தும் ஒன்றாக
வலந்தரு தேவரை வந்திசெய் யீரே.

உ

1728 கோயில்கொண் டன்றே குடிக்கொண்ட ஐவரும்
வாயில்கொண் டாங்கே வழிநின் றருளுவர்
தாயில்கொண் டாற்போல் தலைவனென் னுட்புக
வாயில்கொண் டிசனு மாளவர் தானே.

ங்

1729 கோயில்கொண் டானடி கொல்லைப் பெருமறை
வாயில்கொண் டானடி நாடிகள் பத்துள
பூசைகொண் டான்புல னைந்தும் பிறகிட்டு
வாயில்கொண் டானெங்கள் மாநந்தி தானே.

சு

133. சதாசிவலிங்கம்

1730 கூடிய பாதம் இரண்டும் படிமிசை
பாடிய கையிரண் டெட்டுப் பார்த்தெழுந்
தேடு முகம்ஐந்து செங்கையின் முவைவந்து
நாடுஞ் சதாசிவ நல்லொளி முத்தே.

க

- 1731 வேதா நெடுமால் உருத்திரன் மேலீசன்
மீதான ஐம்முகன் விந்துவும் நாதமும்
ஆதார சத்தியு மந்தச் சிவனெடுஞ்
சாதா ரணமாஞ் சதாசிவந் தானே. உ
- 1732 ஆகின்ற சத்தியின் உள்ளே கலைநிலை
ஆகின்ற சத்தியின் உள்ளே கதிரொழ
ஆகின்ற சத்தியின் உள்ளே அமர்ந்தபின்
ஆகின்ற சத்தியுள் அத்திசை பத்தே. ஈ
- 1733 அத்திசைக் குள்ளே அமர்ந்தன ஆறங்கம்
அத்திசைக் குள்ளே அமர்ந்தன நால்வேதம்
அத்திசைக் குள்ளே அமர்ந்த சரியையோ
டத்திசைக் குள்ளே அமர்ந்த சமயமே. ச
- 1734 சமயத் தெழுந்த அவத்தையீ ரைந்துள
சமயத் தெழுந்த இராசியீ ராறுள
சமயத் தெழுந்த சதிரீ ரா நெட்டுள
சமயத் தெழுந்த சதாசிவந் தானே. டு
- 1735 நடுவு கிழக்குத் தெற்குத் தரமேற்கு
நடுவு படிகநற் குங்கும வன்னம்
அடைவுள வஞ்சனஞ் செவ்வரத் தம்பால்
அடியேற் கருளிய முகமிவை அஞ்சே. ஈ
- 1736 அஞ்ச முகமுள ஐம்முன்று கண்ணுள
அஞ்சினோ டஞ்சு கரதலந் தானுள
அஞ்சுடன் அஞ்சா யுதமுள நம்பியென்
நெஞ்சு புகுந்து நிறைந்துநின் றானே. எ
- 1737 சத்தி தராதல மண்டஞ் சதாசிவஞ்
சத்தி சிவமிக்க தாபர சங்கமஞ்
சத்தி யுருவம் அருவஞ் சதாசிவஞ்
சத்தி சிவதத்துவ முப்பத் தானே. டி
- 1738 தத்துவ மாவ தருவஞ் சராசரந்
தத்துவ மாவ துருவஞ் சுகோதயந்

தத்துவம் எல்லாஞ் சகலமு மாய்நிற்குந்
தத்துவ மாகுஞ் சதாசிவன் தானே.

க

1739

கூறுமி னூறு சதாசிவன் எம்மிறை
வேறோர் உரைசெய்து மிகைப்பொரு ளாய்நிற்கு
மேறாசை செய்தொழில் வானவர் தம்மொடு
மாறுசெய் வானென் மனம்புகுந் தானே.

க௦

1740

இருளார்த கண்டமும் ஏந்து மழுவஞ்
சுருளார்த செஞ்சடைச் சோதிப் பிறையும்
அருளார்த சிந்தையெம் ஆதிப் பிராணைத்
தெருளார்தென் உள்ளே தெளிந்திருந் தேனே.

கக

1741

சத்திதான் நிற்கின்ற ஐம்முகஞ் சாற்றிடி
உத்தமம் வாம முரையத் திருந்திடுந்
தத்துவம் பூருவர் தற்புரு டன்சிர
மத்தகு கோர மகுடத்தீ சானனே.

கஉ

1742

நானுநல் லீசான நடுவுச்சி தானாகுந்
தானுவின் றன்முகந் தற்புருட மாகுந்
காணும் அகோரம் இருதயங் குய்யமா
மாணுற வாமமாஞ் சத்திந் பாதமே.

கஃ

1743

நெஞ்சு சிஞ்சிகை நீள்கவ சங்கண்ணம்
வஞ்சமில் விந்து வளர்நிறம் பச்சையாஞ்
செஞ்சுறு செஞ்சுடர் சேகரி மின்னாகுஞ்
செஞ்சுடர் போலுந் தெசாயுதந் தானே.

கஃ

1744

எண்ணில் இதயம் இறைஞான சத்தியாம்
விண்ணிற் பரைசிர மிக்க சிகையாதி
வண்ணக் கவசம் வனப்புடை இச்சையாம்
பண்ணுங் கிரியை பரநேத் திரத்திலே.

கஃ

1745

சத்திநாற் கோணஞ் சலமுற்று நின்றிடுஞ்
சத்தி அறகோணஞ் சயனத்தை யுற்றிடுஞ்
சத்திநல் வட்டஞ் சலமுற் றிருந்திடுஞ்
சத்தி யுருவாஞ் சதாசிவன் தானே.

கஃ

- 1746 மானந்தி எத்தனை காலம் அழைக்கினுந்
தானந்தி யஞ்சின் தனிச்சுட ராய்நிற்குவ்
கானந்தி யுந்தி கடந்து கமலத்தின்
மேனந்தி ஒன்பதின் மேவிநின் றானே. கள்
- 1747 ஒன்றிய வாறும் உடவி னுடன்கிடர்
தென்றுமெம் மீச னடக்கும் இயல்பது
தென்றலைக் கேறத் திருந்து சிவனடி
நின்று தொழுதேனென் னெஞ்சத்தி னுள்ளே. கடி
- 1748 உணர்ந்தேன் உலகினில் ஒண்பொரு ளானைக்
கொணர்ந்தேன் குவலயங் கோயிலென் நெஞ்சம்
புணர்ந்தேன் புனிதனும் பொய்யல்ல மெய்யே
பணிந்தேன் பகலவன் பாட்டு மொவியே. கக்
- 1749 ஆங்கவை முன்றினும் ஆரழல் வீசிடத்
தாங்கடும் ஈரோழு தானடு வானதில்
ஒங்கிய ஆதியும் அந்தமு மாமென
ஈங்கிவை தம்முடல் இந்துவு மாமே. 20
- 1750 தன்மேனி தற்சிவ லிங்கமாய் நின்றிடுந்
தன்மேனி தானுஞ் சதாசிவ மாய்நிற்குந்
தன்மேனி தற்சிவன் தற்சிவா னந்தமார்
தன்மேனி தானுஞ் தற்பரந் தானே. 2க
- 1751 ஆரும் அறியார் அகார மவனென்று
பாரு முகாரம் பரந்திட்ட நாயகி
தாரம் இரண்டுந் தரணி முழுதுமாய்
மாறி யெழுந்திடும் ஓசைய தாமே. 22
- 1752 இலிங்கநற் பீடம் இசையும் ஒங்காரம்
இலிங்கநற் கண்ட நிறையு ம்காரம்
இலிங்கத்துள் வட்ட நிறையும் உகாரம்
இலிங்க மகார நிறைவிந்து நாதமே. 23

134. ஆத்ம லிங்கம்

- 1753 அகார முதலா யனைத்துமாய் நிற்கும்
உகார முதலா யுயிர்ப்பெய்து நிற்கும்
அகார வகாரம் இரண்டு மறியில்
அகார வகாரம் இலிங்கம் தாமே. க
- 1754 ஆதார மாதேய மாகின்ற விர்துவ
மேதாதி நாதமு மீதே விரிந்தன
ஆதார விர்து அதிபிட நாதமே
போதாவி லிங்கப் புணர்ச்சிய தாமே. உ
- 1755 சத்தி சிவமாம் இலிங்கமே தாபரஞ்
சத்தி சிவமாம் இலிங்கமே சங்கமஞ்
சத்தி சிவமாம் இலிங்கஞ் சதாசிவஞ்
சத்தி சிவமாகுந் தாபரந் தானே. ஈ
- 1756 தானே ரெழுகின்ற சோதியைக் காணலாம்
வானே ரெழுகின்ற ஐம்ப தமர்ந்திடம்
பூனே ரெழுகின்ற பொற்கொடி தன்னுடன்
தானே ரெழுகின்ற வகாரம் தாமே. ச
- 1757 விர்துவும் நாதமும் மேவு மிலிங்கமாம்
விர்துவ தேபீட நாதமி லிங்கமாம்
அந்த இரண்டையும் ஆதார தெய்வமாய்
வந்த கருவைந்துஞ் செய்யு மவையயந்தே. ஞ
- 1758 சத்திரந் பீடர் தருநல்ல ஆன்மா
சத்திரந் கண்டந் தருவித்தை தானாகுஞ்
சத்திரந்வி லிங்கந் தருஞ்சிவ தத்துவஞ்
சத்திரந் லான்மாச் சதாசிவந் தானே. க
- 1759 மனம்புகுந் தென்னுயிர் மன்னிய வாழ்க்கை
மனம்புகுந் தின்பம் பொழிகின்ற போது
நலம்புகுந் தென்னொடு நாதனை நாமும்
இலம்புகுந் தாதியு மேற்கொண்ட வானே. எ

135. ஞான லிங்கம்

251

- 1760 பராபரன் எந்தை பனிமதி சூழ
தராபரன் தன்னடி யார்மனக் கோயிற்
சிராபரன் தேவர்கள் சென்னியின் மன்னு
மராமரன் மன்னி மனத்துறைந் தானே. அ.
- 1761 பிரானல்ல நாமெனிற் பேதை யுலகங்
குராலென்னு மென்மனங் கோயில்கொள் ஈசன்
அராநின்ற செஞ்சடை அங்கியும் நீரும்
பொராநின் தவர்செய்யப் புண்ணியன் தானே. க.
- 1762 அன்றுநின் முன்கிடந் தானவன் என்று
சென்றுநின் மெண்டிசை ஏத்துவர் தேவர்கள்
என்றுநின் நேத்துவன் எம்பெரு மான்தன்னை
ஒன்றியென் உள்ளத்தின் உள்ளிருந் தானே. க.

135. ஞான லிங்கம்

- 1763 உருவும் அருவும் உருவோ டருவும்
மருவு பரசிவன் மன்பல் லுயிர்க்குங்
குருவு மென்றிற்குங் கொள்கைய னாகுந்
தருவென நல்குஞ் சதாசிவன் தானே. க.
- 1764 நாலான கீழ் துருவ நடுநிற்க
மேலான நான்கு மருவு மிகநாப்பண்
நாலான ஒன்று மருவுரு நண்ணலாற்
பாலா மிவையாம் பரசிவன் தானே. உ.
- 1765 தேவர் பிராணைத் திசைமுக நாதனை
நால்வர் பிராணை நடுவுற்ற நந்தியை
ஏவர் பிரானென் நிறைஞ்சுவா சவ்வழி
யாவார் பிரானடி அண்ணலு மாமே. க.
- 1766 வேண்டிநின் நேதொழு தேன்வினை போயற
ஆண்டொரு திங்களும் நாளும் அளக்கின்ற
காண்டகை யானொடுங் கன்னி யுணரினும்
முண்டகை மாறினும் ஒன்றது வாமே. க.

252

திருமந்திரம்-ஏழாந் தந்திரம்

- 1767 ஆதி பார்தெய்வம் அண்டத்து நற்றெய்வஞ்
சோதி யடியார் தொடரும் பெருந்தெய்வம்
நீதியுள் மாதெய்வ நின்மலன் எம்மிறை
பாதியுள் மன்னும் பராசத்தி யாமே. ௫
- 1768 சத்திக்கு மேலே பராசத்தி தன்னுள்ளே
சுத்த சிவபதந் தோயாத தூவொளி
அத்தன் திருவடிக் கப்பாலைக் கப்பாலாம்
ஒத்தவு மாமீசன் தானுன வுண்மையே. ௬
- 1769 கொழுந்தினைக் காணிற் குவலயந் தோன்றும்
எழுந்திடங் காணில் இருக்கலு மாகும்
பார்திடங் காணிற் பார்ப்பதி மேலே
திரண்டெழக் கண்டவன் சிந்தையு ளானே. ௭
- 1770 எந்தை பரமனும் என்னம்மை கூட்டமும்
முந்த வுரைத்து முறைசொல்லின் ஞானமாஞ்
சந்தித் திருந்த விடம்பெருந் கண்ணியை
உந்தியின் மேல்வைத் துகந்திருந் தானே. ௮
- 1771 சத்தி சிவன்விளை யாட்டாம் உயிராகி
ஒத்த இருமாயா கூட்டத் திடையூட்டிச்
சுத்தம் தாகுந் தூரியம் பிறிவித்துச்
சித்தம் புகுந்து சிவமக மாக்குமே. ௯
- 1772 சத்தி சிவன்றன் விளையாட்டுத் தாரணி
சத்தி சிவமுமாஞ் சிவன்சத் தியுமாகுஞ்
சத்தி சிவமன்றித் தாபரம் வேறில்லை
சத்திதான் என்றுஞ் சமைந்துரு வாகுமே. ௧௦

136. சிவலிங்கம்

- 1773 குரைக்கின்ற வாரிக் குவலய நீரும்
பாக்கின்ற காற்றுப் பயில்கின்ற தீயும்
நிரைக்கின்ற வாறிவை நீண்டகன் றானே
வரைத்து வலஞ்செயு மாறறி யேனே. ௧

1774 வரைத்து வலஞ்செய்யு மாறிங்கொன் றுண்டு
நிரைத்து வருகங்கை நீர்மல ரேந்தி
உரைத்தவன் நாமம் உணரவல் லார்க்குப்
புரைத்தெங்கும் போகான் புரிசடை யோனே. உ

1775 ஒன்றெனக் கண்டேயெம் ஈசன் ஒருவனை
நன்றென் றடியினை நானவ னைத்தொழ
வென்றைம் புலனு மிகக்கிடந் தின்புற
அன்றென் றருள்செய்யும் ஆதிப் பிரானே. உ

1776 மலர்ந்த அயன்மால் உருத்திரன் மகேசன்
பலந்தரும் ஐம்முகன் பரவிந்து நாதம்
நலந்தருஞ் சத்தி சிவன்வடி வாகிப்
பலந்தரு லிங்கம் பராநந்தி யாமே. உ

1777 மேவி யெழுகின்ற செஞ்சுட ருடுசென்
றாவி எழுமளவன்றே உடலுற
மேவப் படுவதும் விட்டு நிகழ்வதும்
பாவித் தடக்கிற் பரகதி தானே. இ

137. சம்பிரதாயம்

1778 உடல்பொருள் ஆவி உதகத்தால் கொண்டு
படர்வினை பற்றறப் பார்த்துக்கை வைத்து
நொடியின் அடிவைத்து நுண்ணுணர் வாக்கிக்
கடியப் பிறப்பறக் காட்டினன் நந்தியே. உ

1779 உயிருஞ் சரீரமும் ஒண்பொரு ளான
வியவார் பரமும்பின் மேவும் பிராணன்
செயலார் சிவமுஞ் சிற்சத்தி யாதிக்கே
உயலார் குருபரன் உய்யக்கொண் டானே. உ

1780 பச்சிம திக்கிலே வைத்தஆ சாரியன்
நிச்சலும் என்னை நினைபென்ற வப்பொருள்
உச்சிக்குங் கீழுது வுண்ணுக்கு மேலது
வைச்ச பதமிது வாய்திற வாடே. உ

254

திருமந்திரம் - ஏழாம் தந்திரம்

- 1781 பெட்டபடித் தெங்கும் பிதற்றித் திரிவேளை
யொட்டபடித் துள்ளமர் மாசெலாம் வாங்கிப்பின்
றட்டொக்க மாறினன் தன்னையும் என்னையும்
வட்டம் தொத்தது வாணிபம் வாய்த்ததே. ச
- 1782 தரிக்கின்ற பல்லுயிர்க் கெல்லார் தலைவன்
இருக்கின்ற தன்மையை யேதும் உணரார்
பிரிக்கின்ற விந்து பிணக்கறுத் தெல்லாங்
கருக்கொண்ட ஈசனைக் கண்டுகொண் டேனே. ரு
- 1783 கூடும் உடல்பொருள் ஆவி குறிக்கொண்டு
நாடி யடிவைத் தருண்ஞான சத்தியால்
பாடல் உடலினிற் பற்றற் நீக்கியே
கடிய தானவ னாங்குளிக் கொண்டே. க
- 1784 கொண்டா னடியேன் அடிமை குறிக்கொள்ளக்
கொண்டான் உயிர்பொருள் காயக் குழாத்தினைக்
கொண்டான் பலமுற்றுந் தந்தவன் கோடலாற்
கொண்டா னெனவொன்றுங் கூறகி லேனே. எ
- 1785 குறிக்கின்ற தேகமுந் தேகியுங் கூடி
நெறிக்கும் பிராணன் நிலைபெற்ற சீவன்
பறிக்கின்ற காயத்தைப் பற்றிய நேர்மை
பிறக்க அறியாதார் பேயுடன் ஒப்பே. அ
- 1786 உணர்வுடை யார்கட் குலகமுந் தோன்றும்
உணர்வுடை யார்கட் குறுதுய ரில்லை
உணர்வுடை யார்கள் உணர்ந்தவக் காலம்
உணர்வுடை யார்கள் உணர்ந்துகண் டாரே. க
- 1787 காயப் பரப்பில் அலைந்து துரியத்துச்
சால விரிந்து குவிந்து சகலத்தில்
ஆயவவ் வாற யடைந்து திரிந்தோற்குத்
துய அருள் தந்த நந்திக்கென் சொல்வதே. க0

- 1788 நானென நீயென வேறில்லை நண்ணுதல்
ஊனென ஐனையிர் என்ன வுடனின்றி
வானென வானவர் நின்று மனிதர்கள்
தேனென இன்பந் தினைக்கின்ற வாழே. கக
- 1789 அவனும் அவனும் அவனை யறியார்
அவனை யறியில் அறிவானும் இல்லை
அவனும் அவனும் அவனை யறியில்
அவனும் அவனும் அவனிவ னாமே. கஉ
- 1790 நானிது தானென நின்றிவ னாடோறும்
ஊனிது தானையிர் போலுணர் வானுளன்
வானிரு மாமுகில் போற்பொழி வானுளன்
நானிது வம்பர நாதனு மாமே. கங
- 1791 பெருந்தன்மை தானென யானென வேறாய்
இருந்தது மில்லைய தீசன் அறியும்
பொருந்தும் உடலையிர் போலுமை மெய்யே
திருந்தமுன் செய்கின்ற தேவர் பிரானே. கச

138. திருவருள் வைப்பு

- 1792 இருபத மாவ திரவும் பகலும்
உருவது வாவ துயிரும் உடலும்
அருளது வாவ தறமுந் தவமும்
பொருளது வுள்ளின்ற போகம தாமே. க
- 1793 காண்டற் கரியன் கருத்திலன் நந்தியுந்
தீண்டற்குஞ் சார்தற்குஞ் சேயனாத் தோன்றிமெ
வேண்டிக் கிடந்து விளக்கொளி யானெஞ்சம்
ஈண்டுக் கிடந்தந் கிருளறு மாமே. உ
- 1794 குறிப்பினின் உள்ளே குவலயந் தோன்றும்
வெறுப்பிருள் நீங்கில் விகிந்தனும் நிற்குஞ்
செறிப்புறு சிந்தையைச் சிக்கென நாடில்
அறிப்புறு காட்சி அமரரு மாமே. ஊ

256

திருமந்திரம்-ஏழாந் தந்திரம்

- 1795 தேர்ந்தறி யாமையின் சென்றன காலங்கள்
பேர்ந்தறி வானெங்கள் பிஞ்ஞகன் எம்மிறை
ஆர்ந்தறி வாரறி வேதுனை யாமெனச்
சார்ந்தறி வான்பெருந் தன்மைவல் லானே. சு
- 1796 தானே யறியும் வினைகள் அழிந்தபின்
நானே யறிகிலன் நந்தி யறியுங்கொல்
ஊனே யுருகி யுணர்வை யுணர்ந்தபின்
தேனே யனையனந் தேவர் பிரானே. கு
- 1797 நானறிந் தன்றே யிருக்கின்ற தீசனை
வானறிந் தாரறி யாது மயங்கினர்
ஊனறிந் துள்ளே யுயிர்க்கின்ற ஒண்கடர்
தானறி யான்பின்னை யாரறி வாரே. சு
- 1798 அருளெங்கு மான அளவை யறியார்
அருளை நுகரமு தானதுந் தேரார்
அருளைங் கருமத் ததிசுக்க முன்னர்
அருளெங்குங் கண்ணுன தாரறி வாரே. எ
- 1799 அறிவில் அணுக அறிவது நல்கிப்
பொறிவழி யாசை புகுத்திப் புணர்ந்திட்
டறிவது வாக்கி அடியருள் நல்குஞ்
செறிவொடு நின்றார் சிவமாயி னாரே. அ
- 1800 அருளிற் பிறந்திட் டருளில் வளர்ந்திட்
டருளில் அழிந்தினைப் பாறி மறைந்திட்
டருளான ஆனந்தத் தாரமு தூட்டி
அருளால் என்நந்தி யகம்புகுந் தானே. சு
- 1801 அருளால் அமுதப் பெருங்கடல் ஆட்டி
அருளால் அடிபுனைந் தார்வமுந் தந்திட்
டருளான ஆனந்தத் தாரமு தூட்டி
அருளால் என்நந்தி யகம்புகுந் தானே. சு
- 1802 பாசத்தி விட்ட தருளந்தப் பாசத்தின்
நேசத்தை விட்ட தருளந்த நேசத்திற்

138. திருவருள் வைப்பு

257

கூசற்ற முத்தி யருளந்தக் கூட்டத்தின்
நேசத்துத் தோன்றி நிலையரு ளாமே.

கக

1803 பிறவா நெறிதந்த பேரரு ளானன்
மறவா அருள்தந்த மாதவன் நந்தி
அறவாழி அந்தணன் ஆகிப் பராபரன்
உறவாகி வந்தென் உளம்புகுந் தானே.

கஉ

1804 அகம்புகுந் தானடி யேற்கரு ளாலே
அகம்புகுந் துந்தெரி யானரு ளில்லோர்க்
ககம்புகுந் தானந்த மாக்கிச் சிவமாய்
அகம்புகுந் தானந்தி யானந்தி யாமே.

கஃ

1805 ஆயும் அறிவோ டறியாத மாமாயை
ஆய கரணம் படைக்கும்ஐம் பூதமு
மாய பலவிந் திரிய மவற்றுடன்
ஆய வருளைந்து மாமருட் செய்கையே.

கஃ

1806 அருளே சகலமு மாய பவுதிகம்
அருளே சராசர மாய வமலமே
இருளே வெளியே யெனுமெங்கும் ஈசன்
அருளே சகளத்த னன்றியின் ருமே.

கஃ

1807 சிவமொடு சத்தி திகழ்நாதம் விந்து
தவமான ஐம்முகன் ஈசன் அரனும்
பவமுறு மா லும் பதுமத்தோன் ஈரு
நவமவை யாகி நடிப்பவன் தானே.

கஃ

1808 அருட்கண்ணி லாதார்க் கரும்பொருள் தோன்றா
அருட்கண்ணு ளோர்க்கெதிர் தோன்றும் அரனே
இருட்கண்ணி னோர்க்கங் கிரவியுந் தோன்றாத்
தெருட்கண்ணி னோர்க்கெங்குஞ் சீரொளி யாமே.

கஃ

1809 தானே படைத்திடுந் தானே அளித்திடுந்
தானே துடைத்திடுந் தானே மறைத்திடுந்
தானே யிவைசெய்து தான்முத்தி தந்திடுந்
தானே வியாபித் தலைவனு மாமே.

கஃ

258

திருமந்திரம்-ஏழாந் தந்திரம்

- 1810 தலையான நான்குந் தனதரு வாசும்
மலையா வருவுரு வாசுஞ் சதாசிவம்
நிலையான கீழ்நான்கு நீடுரு வாசுந்
துலையா இவைமுற்று மாயல்ல தொன்றே. ௧௯
- 1811 ஒன்றது வாலே உலப்பிவி தானாகி
நின்றது தான்போல் உயிர்க்குயி ராய்நிலை
துன்றி யவையல்ல வாசுந் துணையென்ன
நின்றது தான்வினா யாட்டென்னுள் நேயமே. ௨0
- 1812 நேயத்தே நின்றிடும் நின்மலன் சத்தியோ
டாயக் குடிசையுள் நாதம் அடைந்திட்டிப்
போயக் கலைபல வாகப் புணர்ந்திட்டி
வீயத் தகாவிந்து வாக வினாயுமே. ௨௧
- 1813 வினாயும் பரவிந்து தானே வியாபி
வினாயுந் தனிமாயை மிக்கமா மாயை
கிளையொன்று தேவர் கிளர்மனு வேதம்
அளவொன் றிலாவண்ட கோடிக ளாமே. ௨௨

139. அருளாளி

- 1814 அருளிற் றலைநின் றறிந்தமுந் தாதார்
அருளிற் றலைநில்லார் ஐம்பாச நீங்கார்
அருளிற் பெருமை யறியார் செறியார்
அருளிற் பிறந்திட் டறிந்தறி வாரே. ௧
- 1815 வாரா வழிதந்த மாநந்தி பேர்நந்தி
ஆரா அமுதளித் தானந்தி பேர்நந்தி
பேரா யிரமுடைப் பெம்மான்பே ரொன்றினில்
ஆரா அருட்கடல் ஆடுகென் றானே. ௨
- 1816 ஆடியும் பாடியும் அமுதும் அரற்றியுந்
தேடியுங் கண்டேன் சிவன்பெருந் தன்மையைக்
கடிய வாரே குறியாக் குறிதந்தென்
ஊடுநின் றுனவன் தன்னரு ளுற்றே. ௩

- 1817 உற்ற பிறப்பும் உறுமல மானதும்
பற்றிய மாயாப் படல மெனப்பண்ணி
அத்தனை நீயென் றடிவைத்தான் போர்நந்தி
கற்றன விட்டேன் கழல்பணிந் தேனே. ச
- 1818 விளக்கினை யேற்றி வெளியை அறிமின்
விளக்கினின் முன்னே வேதனை மாறும்
விளக்கை விளக்கும் விளக்குடை யார்கள்
விளக்கில் விளங்கும் விளக்கவர் தாமே. ௮
- 1819 ஒளியும் இருளும் ஒருகாலுந் தீர
ஒளியு ளோர்க்கன்றோ ஒழிபா தொளியும்
ஒளியிருள் கண்ட கண்போல வேறாயுள்
ஒளியிருள் நீங்க வுயிர்சிவ மாமே. க
- 1820 புறமே திரிந்தேனைப் பொற்கழல் சூட்டி
நிறமே புகுந்தென்னை நின்மல னாக்கி
அறமே புகுந்தெனக் காரமு தீந்த
திருமேதென் றெண்ணித் திகைத்திருந் தேனே. எ
- 1821 அருளது வென்ற அகலிடம் ஒன்றும்
பொருளது வென்ற புகலிடம் ஒன்றும்
மருளது நீங்க மனம்புகுந் தானைத்
தெருளுறும் பின்னைச் சிவகதி யாமே. அ,
- 1822 கூறுமின் னீர்முன் பிறந்திங் கிறந்தமை
வேறொரு தெய்வத்தின் மெய்ப்பொருள் நீக்கிடும்
பாறணி யும்முடல் வீழவிட் டாருயிர்
தேறணி வோமிது செப்பவல் னீசே. க

140. சிவபூசை

- 1823 உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம் பாலயம்
வள்ளற் பிரானார்க்கு வாய்கோ புரவாசல்
தெள்ளத் தெளிந்தார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கங்
கள்ளப் புலனைந்துங் காளா மணிவிளக்கே. க

260

திருமந்திரம்-ஏழாந் தந்திரம்

- 1824 வேட்டவி யுண்ணும் விரிசடை நந்திக்குக்
காட்டவும் நாமிலங் காழையும் மாழையும்
ஊட்டவி யாவன வள்ளங் குளிர்விக்கும்
பாட்டவி காட்டுதும் பால்வி யாமே. உ
- 1825 பான்மொழி பாகன் பராபரன் தானாகு
மான சதாசிவன் தன்னையா வாகித்து
மேன்முகம் ஈசான மாகவே கைக்கொண்டு
சின்முகஞ் செய்யச் சிவனவ னாகுமே. ஈ
- 1826 நினைவதும் வாய்மை மொழிவது மல்லாற்
கனைகழல் ஈசனைக் காண வரிதாங்
கனைகழல் ஈசனைக் காண்குற வல்லார்
புனைமலர் நீர்கொண்டு போற்றவல் லாரே. ச
- 1827 மஞ்சன மாலை நிலாவிய வானவர்
நெஞ்சினுள் ஈசன் நிலைபெறு காரணம்
அஞ்சமு தாம்உப சாரம்எட் டெட்டொடும்
அஞ்சலி யோடுங் கலந்தர்ச்சித் தார்களே. னு
- 1828 புண்ணியஞ் செய்வார்க்குப் பூவுண்டு நீருண்டு
அண்ணல் அதுகண் டருள்புரி யாநிற்கும்
எண்ணிவி பாவிசன் எம்மிறை யீசனை
நண்ணறி யாமல் நழுவுகின் றாரே. ஈ
- 1829 அத்த னவதீர்த்த மாடும் பரிசுகேள்
ஒத்தமெய்ஞ் ஞானத் துயர்ந்தார் பதத்தைச்
சுத்தம தாக விளக்கித் தெளிக்கவே
முத்தியா மென்றுநம் முலன் மொழிந்ததே. எ
- 1830 மறப்புற்று விவ்வழி மன்னிநின் றுலுஞ்
சிறப்பொடு பூநீர் திருந்தமுன் ஏந்தி
மறப்பின்றி யுன்னை வழிபடும் வண்ணம்
அறப்பெற வேண்டும் அமரர் பிரானே. அ
- 1831 ஆரா தனையும் அமரர் குழாங்களுந்
திராக் கடலும் நிலத்தும் தாய்நிற்கும்

பேரா யிரமும் பிரான்திரு நாமமும்
ஆரா வழியெங்கள் ஆதிப் பிரானே.

க

1832

ஆனைந்தும் ஆட்டி அமரர் கணந்தொழத்
தானந்த மில்லாத் தலைவன் அருளது
தேனுந்து மாமலர் உள்ளே தெளிந்ததோர்
பாரைங் குணமும் படைத்துநின் றானே.

க0

1833

உழைக்கொண்ட பூரீர் ஒருங்குடன் ஏந்தி
மழைக்கொண்ட மாமுகின் மேற்சென்று வானோர்
தழைக்கொண்ட பாசந் தயங்கிநின் நேத்தப்
பிழைப்பின்றி எம்பெரு மானரு ளாமே.

கக

1834

வெள்ளக் கடலுள் விரிசடை நந்திக்கு
உள்ளக் கடற்புக்கு வாரசுமை பூக்கொண்டு
கள்ளக் கடல்விட்டுக் கைதொழ மாட்டாதார்
அள்ளக் கடலுள் அழுந்துகின் றாரே.

கஉ

1835

கழிப்படுந் தண்கடற் கௌவை யுடைத்து
வழிப்படு வார்மலர் மொட்டறி யார்கள்
பழிப்படு வார்பல ரும்பழி வீழ
வெளிப்படு வோருச்சி மேவிநின் றானே.

கஃ

1836

பயனறி வொன்றுண்டு பன்மலர் தூவிப்
பயனறி வார்க்கரன் தானே பயிலும்
நயனங்கள் மூன்றுடை யானடி சேர
வயனங்க ளாலென்றும் வந்துநின் றானே.

கஃ

1837

ஏத்துவர் மாமலர் தூவித் தொழுதுநின்
றார்த்தெம தீசன் அருட்சே வடியென்றன்
மூர்த்தியை மூவா முதலுரு வாய்நின்ற
தீர்த்தனை யாருந் துதித்துண ராரே.

கஞ

1838

தேவர்க ளோடிசை வந்துமண் ணேடுறும்
பூவொடு நீர்சுமந் தேத்திப் புனிதனை
மூவாரிற் பன்மை முதல்வனாய் நின்றருள்
நீர்மையை யாவர் நினைக்கவல் லாரே.

கக

- 1839 உழைக்கவல் லோர்நடு நீர்மல ரேந்திப்
பிழைப்பின்றி யீசன் பெருந்தவம் பேணி
இழைக்கொண்ட பாதத் தினமலர் தூவி
மழைக்கொண்டல் போலவே மன்னிநில் லீரே. கன
- 1840 வென்று விரைந்து விரைப்பணி யென்றனர்
நின்று பொருந்த இறைபணி நேர்படத்
துன்று சலமலர் தூவித் தொழுதிடும்
கொண்டிடு நித்தலுங் கூறிய வன்றே. கஅ
- 1841 சாத்தியும் வைத்துஞ் சயம்புவென் றேத்தியும்
ஏத்தியு நாளு மிறையை யறிகலார்
ஆத்தி மலக்கிட் டகத்திழுக் கற்றக்கான்
மாத்திக்கே செல்லும் வழியது வாமே. கக
- 1842 ஆவிக் கமலத்தின் அப்புறத் தின்புற
மேவித் திரியும் விரிசடை நந்தியைக்
கூவிக் கருதிக் கொடுபோய்ச் சிவத்திடைத்
தாவிக்கு மந்திரந் தாமறி யாரே. ௨௦
- 1843 சாணாகத் துள்ளே அழுந்திய மாணிக்கங்
காணு மளவுங் கருத்தறி வாரில்லை
பேணிப் பெருக்கிப் பெருக்கி நினைவோர்க்கு
மாணிக்க மாலை மனம்புகுந் தானே. ௨௧
- 1844 பெருந்தன்மை நந்தி பிணங்கருள் நேமி
இருந்தன்மை யாலுமென் நெஞ்சிடங் கொள்ள
வருந்தன்மை யாளனை வானவர் தேவர்
தருந்தன்மை யாளனைத் தாங்கினிந் றாரே. ௨௨
- 1845 சமைய மலசுத்தி தன்செயல் அற்றமும்
அமையும் விசேடமு மானமந் திரசுத்தி
சமையநீர் வாணங் கலாசுத்தி யாகும்
அமைமன்னு ஞான மானுர்க் கபிடேகமே. ௨௩

141. குருபூசை

263

- 1846 ஊழிதோ ஹழி யுணர்ந்தவர்க் கல்லது
ஊழில் உயிரை யுணரவுந் தானொட்டா
ஆழி யமரும் அரியயன் என்றுளோர்
ஊழி கடந்துமோ ருச்சியு ளானே.

உச

141. குரு பூசை

- 1847 ஆகின்ற நந்தி யடித்தா மரைபற்றிப்
போகின் றுபதேசம் பூசிக்கும் பூசையும்
ஆகின்ற ஆதார மாறா ததனின்மேற்
போகின்ற பொற்பையும் போற்றுவன் யானே.
- 1848 காணாறு கோடி கடி.கமழ் சந்தனம்
வானாற மாமல ரீட்டு வணங்கினும்
ஊனினை நீக்கி யுணர்பவர்க் கல்லது
தேனமர் பூங்கழல் சேரவொண் ணாதே.
- 1849 மேவிய ஞானத்தின் மிக்கிடின மெய்ப்பரன்
ஆவயின் ஞான நெறிநிற்றல் அர்ச்சனை
ஓவற வுட்பூ சனைசெய்யில் உத்தமஞ்
சேவடி சேரல் செயலறல் தானே.
- 1850 உச்சியுங் காலையும் மாலையும் ஈசனை
நச்சுமின் நச்சி நமவென்று நாமத்தை
விச்சுமின் விச்சி விரிசுடர் மூன்றினும்
நச்சுமின் பேர்நந்தி நாயக னாகுமே.
- 1851 புண்ணிய மண்டலம் பூசைநா றாகுமாம்
பண்ணிய மேனியும் பத்துநா றாகுமாம்
எண்ணிலிக் கைய மிடி.ற்கோடி யாகுமாற்
பண்ணிடில் ஞானியுண் பார்க்கில் விசேடமே.
- 1852 இந்துவும் பாணுவும் இலங்குந் தலத்திடை
வந்தித்த தெல்லாம் அசுரார்க்கு வாரியாம்
இந்துவும் பாணுவும் இலங்காத் தலத்திடை
வந்தித்தல் நந்திக்கு மாபூசை யாமே.

க

உ

ந

ச

இ

க

264

திருமந்திரம்-ஏழாந் தந்திரம்

- 1853 இர்துவும் பாலுவு மென்றெழு கின்றதோர்
விந்துவும் நாதமு மாகிமீ தானத்தே
சுந்தனை சாக்கிரா தீதத்தே சென்றிட்டு
நந்தியைப் பூசிக்க நம்பூசை யாமே. எ
- 1854 மனபவ னங்களை மூலத்தான் மாற்றி
அனித வுடற்பூத மாக்கி யகற்றிப்
புனிதன் அருள்தனிற் புக்கிருந் தின்பத்
தனியுறு பூசை சதாசிவற் காமே. அ
- 1855 பகலும் இரவும் பயில்கின்ற பூசை
இயல்புடை யீசர்க் கிணைமல ராகப்
பகலும் இரவும் பயிலாத பூசை
சகலமூர் தான்கொள்வன் தாழ்சடை யோனே. க
- 1856 இராப்பகல் அற்ற இடத்தே யிருந்து
பராக்கற ஆனந்தத் தேறல் பருகி
இராப்பக லற்ற இறையடி யின்பத்
திராப்பகல் மாயை இரண்டிடத் தேனே. க0

142. மகேசுவர பூசை

- 1857 படமாடக் கோயில் பகவற்கொன் றீயில்
நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கங் காகா
நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கொன் றீயில்
படமாடக் கோயில் பகவற்க தாமே. க
- 1858 தண்டறு சிந்தை தபோதனர் தாமகிழ்ந்
துண்டது மூன்று புவனமும் உண்டது
கொண்டது மூன்று புவனமும் கொண்டதென்
றெண்டிசை நந்தி எடுத்தாரைத் தானே. உ
- 1859 மாத்திரை யொன்றினின் மன்னி யமர்ந்துறை
யாத்தனுக் கீந்த அரும்பொரு ளானது
மூர்த்திகள் மூவர்க்கு மூவேழ் குரவர்க்குந்
தீர்த்தம தாமது தேர்ந்துகொள் விரே. ட

- 1860 அகரம் ஆபிரம் அந்தணர்க் கீயிலென்
சிகரம் ஆயிரஞ் செய்து முடிக்கிலென்
பகரு ஞானி பகலூண் பலத்துக்கு
நிகரிலை என்பது நிச்சயந் தானே. ஈ
- 1861 ஆறிடும் வேள்வி அருமறை நூலவர்
கூறிடும் அந்தணர் கோடிபே ருண்பதில்
நீறிந் தொண்டர் நினைவின் பயனிலை
பேறெனில் ஓர்பிடி பேறது வாருமே. இ
- 1862 ஏறுடை யாயிறை வாளம்பி ரானென்று
நீறிடு வாரடி யார்நிகழ் தேவர்கள்
ஆறணி செஞ்சடை யண்ண லிவரென்று
வேறணி வார்க்கு வினையிலை தானே. கூ
- 1863 சீர்நந்தி கொண்டு திருமுக மாய்விட்ட
பேர்நந்தி யென்னும் பிறங்கு சடையனை
நானொன்று நொந்து வருமள வுஞ்சொல்லப்
பேர்நந்தி யென்னும் பிதற்றொழி யேனே. எ
- 1864 அழிதக வில்லா அரனடி யாரைத்
தொழுதகை ஞாலத்துத் தூங்கிருள் நீங்கும்
பழுது படாவண்ணம் பண்பனை நாடித்
தொழுதெழ வையகத் தோரின்ப மாமே. அ
- 1865 பகவற்கே தாகிலும் பண்பில ராகிப்
புகுமத்த ராய்நின்று பூசனை செய்யும்
முகமத்தோ டொத்துநின் னாழிதோ னாழி
அகமத்த ராகிநின் றாய்ந்தொழிந் தாரே. கூ
- 1866 வித்தக மாகிய வேடத்தர் உண்டலுண்
அத்தன் அயன்மால் அருந்திய வண்ணமாஞ்
சித்தந் தெளிந்தவர் சேடம் பருகிடிந்
முத்தியா மென்றுநம் மூலன் மொழிந்ததே. க0

266

திருமந்திரம்-ஏழாந் தந்திரம்

- 1867 தாழ்விலர் பின்னும் முயல்வ ரருந்தவம்
ஆழ்வினை யாழ் அவர்க்கே அறஞ்செய்யும்
ஆழ்வினை நீக்கி அருவினை தன்னொடும்
போழ்வினை தீர்க்கும்அப் பொன்னுல காமே. கக

143. அடியார் பேருமை

- 1868 திகைக்குரி யானொரு தேவனை நாமும்
வகைக்குரி யானொரு வாதி யிருக்கற்
பகைக்குரி யாரில்லைப் பார்மழை பெய்யும்
அகக்குறை கேடில்லை யவ்வுல குக்கே. க
1869. அவ்வுல கத்தே பிறந்தவ் வுடலொடும்
அவ்வுல கத்தே அருந்தவ நாடுவர்
அவ்வுல கத்தே அரனடி கூடுவர்
அவ்வுல கத்தே அருள்பெறு வாரே. உ
- 1870 கொண்ட குறியுங் குலவரை யுச்சியும்
அண்டரும் அண்டத் தமாரும் ஆதியும்
எண்டிசை யோரும்வர் தென்கைத் தலத்தினுள்
உண்டெனில் நாமினி உய்ந்தொழிந் தோமே. கஉ
1871. அண்டங்கள் ஏழும் அகண்டமும் ஆவியுங்
கொண்ட சராசர முற்றுங் குணங்களும்
பண்டை மறையும் படைப்பளிப் பாதியுங்
கண்ட சிவனுமென் கண்ணன்றி யில்லையே. க
- 1872 பெண்ணல்ல ஆணல்ல பேடல்ல மூடத்துள்
உள்ளின்ற சோதி ஒருவர்க் கறியொணாக்
கண்ணின்றிக் காணுஞ் செவியின்றிக் கேட்டிடும்
அண்ணல் பெருமையை ஆய்ந்தது மூப்பே. கு
- 1873 இயங்கும் உலகினில் ஈசன் அடியார்
மயங்கா வழிசெல்வர் வானுல காள்வர்
புயங்களு மெண்டிசை போதுபா தாள
மயங்காப் பகிரண்ட மாமுடி தானே. க

143. அடியார் பெருமை

267

- 1874 அகம்படி கின்றநம் ஐயனை யோரும்
அகம்படி கண்டவர் அல்லலிற் சேரார்
அகம்படி யுட்புக் கறிகின்ற நெஞ்சம்
அகம்படி கண்டாம் அழிக்கலும் எட்டே. எ
- 1875 கழிவு முதலுங் காதற் றுணையும்
அழிவும் தாய்கின்ற ஆதிப் பிராணைப்
பழியும் புகழும் படுபொருள் முற்றும்
ஒழியுமென் னாவி யுழவுகொண் டானே. அ
- 1876 என்தாயோ டென்னப்பன் ஏழேழ் பிறவியும்
அன்றே சிவனுக் கெழுதிய ஆவணம்
ஒன்றா யுலகம் படைத்தான் எழுதினான்
நின்றான் முகில்வண்ணன் ஏரெழுந் தாயே. க
- 1877 துணிந்தா ரகம்படி துன்னி உறையும்
பணிந்தா ரகம்படி பாற்பட் டொழுகும்
அணிந்தா ரகம்படி யாதிப் பிராணைக்
கணிந்தா ரொருவர்க்குக் கைவிட லாமே. க0
- 1878 தலைமிசை வானவர் தாழ்சடை நந்தி
மலைமிசை வைத்தனன் மெய்ப்பணி செய்யப்
புலைமிசை நீங்கிய பொன்னுல காளும்
பலமிசை செய்யும் படர்ச்சடை யோனே. கக
- 1879 அறியாப் பருவத் தரனடி யாரைக்
குறியால் அறிந்தின்பங் கொண்ட தடிமை
குறியார் சடைமுடி கட்டி நடப்பார்
மறியார் புனல்முழ்க மாதவ மாமே. கஉ
- 1880 அவன்பால் அணுகியே அன்புசெய் வார்கள்
சிவன்பால் அணுகுதல் செய்யவும் வல்லன்
அவன்பால் அணுகியே நாடு மடியார்
இவன்பாற் பெருமை இலயம தாமே. கங

268

திருமந்திரம்-ஏழாந் தந்திரம்

- 1881 முன்னிருந் தார்முழு தெண்கணத் தேவர்கள்
எண்ணிறந் தன்பால் வருவர் இருநிலத்
தெண்ணிரு நாலு திசையந் தரமொக்கப்
பன்னிரு காதம் பதஞ்செய்யும் பாரே. கச
- 1882 சிவயோகி ஞானி செறிந்தஅத் தேசம்
அவயோகம் இன்றி அறிவோருண் டாகும்
நவயோகங் கைகூடு நல்லியல் காணும்
பவயோகம் இன்றிப் பரலோக மாமே. கரு
- 1883 மேலுணர் வான்மிகு ஞாலம் படைத்தவன்
மேலுணர் வான்மிகு ஞாலம் கடந்தவன்
மேலுணர் வார்மிகு ஞாலத் தமர்கள்
மேலுணர் வார்சிவன் மெய்யடி யார்களே. கசு

144. போசன விதி

- 1884 எட்டுத் திசையும் இறைவ னடியவர்க்
கட்ட அடிசில் அமுதென் மெதிர்கொள்வர்
ஒட்டி யொருநிலம் ஆள்பவர் அந்நிலம்
விட்டுக் கிடக்கில் விருப்பறி யாரே. க
- 1885 அச்சிவன் உள்நின்ற அருளை அறிந்தவர்
உச்சியம் போதாக வுள்ளமர் கோவிற்குப்
பிச்சை பிடித்துண்டு பேத மறநினைந்
திச்சைவிட் டேகாந்தத் தேறி யிருப்பரே. உ

145. பிட்சா விதி

- 1886 விச்சுக் கலமுண்டு வேலிச்செய் ஒன்றுண்டு
உச்சிக்கு முன்னே யுழவு சமைந்தது
அச்சங்கெட் டச்செய் அறுத்துண்ண மாட்டாதார்
இச்சைக்குப் பிச்சை இரக்கின்ற வாரே. க
- 1887 பிச்சைய தேற்றான் பிரமன் தலைதன்னில்
பிச்சைய தேற்றான் பிரியா அறஞ்செய்யப்
பிச்சைய தேற்றான் பிரமன் சிரங்காட்டிப்
பிச்சைய தேற்றான் பிரமன் பரமாகவே. உ

- 1888 பரந்துல கேழும் படைத்த பிராணை
இரந்துணி என்பர்கள் எற்றுக் கிரக்கும்
நிரந்தர மாக நினையும் அடியார்
இரந்துண்டு தன்கழல் எட்டச்செய் தானே. க.
1889. வரவிருந் தான்வழி நின்றிடும் ஈசன்
தரவிருந் தான்தன்னை நல்லவர்க் கின்பம்
பொரவிருந் தான்புக லேபுக லாக
வரவிருந் தாலறி யானென்ப தாமே. ச.
- 1890 அங்கார் பசியும் அவாவும் வெகுளியுந்
தங்கார் சிவனடி யார்சரீ ரத்திடைப்
பொங்கார் புவனத்தும் புண்ணிய லோகத்துந்
தங்கார் சிவனைத் தலைப்படு வாரே. டி.
- 1891 மெய்யக ஞான மிகத்தெளிந் தார்களுங்
கையக நீண்டார் கடைத்தலைக் கேசெல்வர்
ஐயம் புகாமல் இருந்த தவசியார்
வையகம் எல்லாம் வரவிருந் தாரே. க.

146. முத்திரை பேதம்

- 1892 நாலேழு மாறவே நண்ணிய முத்திரை
பாலான மோன மொழியிற் பதிவித்து
மேலான நந்தி திருவடி மீதுய்யக்
கோலா கலங்கெட்டுக் கூடுநன் முத்தியே. க.
- 1893 துரியங்கண் மூன்றுஞ் சொருகிட னாகி
அரிய வுரைத்தார மங்கே யடக்கி
மருவிய சாம்பவி கேசரி யுண்மை
பெருகிய ஞானம் பிறழ்முத் திரையே. உ.
- 1894 சாம்பவி நந்தி தன்னருட் பார்வையாம்
ஆம்பவ மில்லா அருட்பாணி முத்திரை
ஓம்பயில் ஓங்கிய வுண்மைய கேசரி
நாம்பயில் நாதன்மெய்ஞ் ஞானமுத் திரையே. க.

- 1895 தானத்தி னுள்ளே சதாசிவ னாயிடும்
 ஞானத்தி னுள்ளே நற்சிவ மாதலால்
 வளைச் சிவமாஞ் சொரூப மறைந்திட்ட
 . மோனத்து முத்திரை முத்தாந்த முத்தியே. ச
- 1896 வாக்கு மனமும் இரண்டு மவுனமாம்
 வாக்கு மவுனத்து வந்தாலு மூங்கையாம்
 வாக்கு மனமும் மவுனமாஞ் சுத்தரே
 யாக்குமச் சுத்தத்தை யாரறி வார்களே. ரு
- 1897 யோகத்தின் முத்திரை யோரட்ட சித்தியாம்
 வகத்த ஞானத்து முத்திரை எண்ணுங்கால்
 ஆகத் தருவேத கேசரி சாம்பவி
 யோகத்துக் கேசரி யோகமுத் திரையே. க
- 1898 யோகியெண் சித்தி அருளொலி வாதனை
 போகிதண் புத்தி புருடார்த்த நன்னெறி
 யாகுநன் சத்தியும் ஆதார சோதனை
 ஏகமூங் கண்டொன்றில் எய்தநின் றானே. எ
- 1899 துவாதச மார்க்கமென் சோடச மார்க்கமாம்
 அவாவறு மீரை வகையங்க மாறுந்
 தவாவறு வேதாந்த சித்தாந்தத் தன்மை
 நவாவக மோடுன்ன னற்சுத்த சைவமே. அ
- 1900 மோனத்து முத்திரை முத்தார்க்கு முத்திரை
 ஞானத்து முத்திரை நாதார்க்கு முத்திரை
 தேனிக்கு முத்திரை சித்தாந்த முத்திரை
 கானிக்கு முத்திரை கண்ட சமயமே. க
- 1901 தூநெறி கண்ட சுவடு நடுவெழும்
 பூநெறி கண்டது பொன்னக மாய்நிற்கும்
 மேனெறி கண்டது வெண்மதி மேதினி
 நீனெறி கண்டுள நின்மல னாமே. க0

147. பூரணக்குகைநெறிச் சமாத்

- 1902 வளர்பிறை யிற்றேவர் தம்பாலின் மன்னி
உளரொளி பானுவின் உள்ளே யொடுங்கித்
தளர்விற்பி திர்பதந் தங்கிச் சசியுள்
உளதுறும் யோகி யுடல்விட்டாற் றானே. ௬
- 1903 தானிவை யொக்குஞ் சமாதிகை கூடாது
போன வியோகி புகலிடம் போந்துபின்
ஆனவை தீர நிரந்தர மாயோகம்
ஆனவை சேர்வார் அருளின்சார் வாகியே. ௨
- 1904 தானிவ் வகையே புனியோர் நெறிதங்கி
ஆன சிவயோகத் தாமாறா மவ்விந்து
தானதி லந்தச் சிவயோகி யாகுமுன்
ஊனத்தோர் சித்திவந் தோர்காய மாருமே. ௩
- 1905 சிவயோகி ஞானி சிதைத்துடல் விட்டால்
தவலோகஞ் சேர்ந்துபின் றுன்வந்து கூடிச்
சிவயோக ஞானத்தாற் சேர்ந்தவர் நிற்பார்
புலலோகம் போற்றுநர் புண்ணியத் தோரே. ௪
- 1906 ஊனமின் ஞானில் யோகி யுடல்விட்டால்
தானற மோனச் சமாதியுள் தங்கியே
தானவ னாகும் பரகாயஞ் சாராதே
ஊனமின் முத்தராய் மீளார் உணர்வுற்றே. ௫
- 1907 செத்தார் பெறும்பய னாவது ஏதெனில்
செத்துநீர் சேர்வது சித்தினைக் கூடிடில்
செத்தா நிருந்தார் செகத்தில் திரிமலஞ்
செத்தார் சிவமாகி யேசித்தர் தாமே. ௬
- 1908 உன்னக் கருவிட் டோவோ னானருள்
பன்னப் பரனே யருட்குலம் பாவிப்பன்
என்னப் புதல்வர்க்கும் வேண்டி யிடுஞானி
தன்னிச்சைக் கீச னுருச்செய்யுந் தானே. ௭

272

திருமந்திரம்-ஏழாம் தந்திரம்

1909

எங்குஞ் சிவமா யருளா மிதயத்துத்
தங்குஞ் சிவஞானிக் கெங்குமார் தற்பரம்
அங்காங் கெனநின்று சகமுண்ட வான்தோய்தல்
இங்கே யிறந்தெங்கு மாய்நிற்கும் ஈசனே.

அ

148. சமாதிக் கிரியை

1910

அந்தமின் ஞானிதன் னாகந் தீயினில்
வெந்திடி னாடெலாம் வெப்புத் தீயினில்
நொந்தது நாய்நரி நுகரி னுண்ணெரு
வந்துநாய் நரிக்குண வாசும்வை யகமே.

க

1911

எண்ணிலா ஞானி யுடலெரி தாவிடில்
அண்ணல்தங் கோயில் அழலிட்ட தாங்கொக்கும்
மண்ணின் மழைவிழா வையகம் பஞ்சமாம்
எண்ணரு மன்னர் இழப்பார் அரசே.

உ

1912

புண்ணிய மாமவர் தம்மைப் புதைப்பது
நண்ணி யனல்கோக்கில் நாட்டில் அழிவாகும்
மண்ணி லழியில் அலங்கார பங்கமாம்
மண்ணுல கெல்லா மயங்குமன்னல் மண்டியே.

ங

1913

அந்தமில் ஞானி அருளை அடைந்தக்கால்
அந்த வுடல்தான் குகைசெய் திருத்திடில்
சுந்தர மன்னருந் தொல்புவி யுள்ளோரும்
அந்தமில் இன்ப அருள்பெறு வாரே.

ச

1914

நவமிசு சாணாலே நல்லாழஞ் செய்து
குவைமிசு சூழவைஞ் சாணாகக் கோட்டித்
தவமிசு குகைமுகக் கோணமுகச் சாணக்கிப்
பவமறு நற்குகை பத்மா ஈனமே.

ரு

1915

தன்மனை சாலை குளங்கரை யாற்றிடை
நன்மலர்ச் சோலை நகரினற் பூமி
உன்னருங் கானம் உயர்ந்த மலைச்சாரல்
இந்நிலந் தான்குகைக் கெய்தும் இடங்களுே.

க

148. சமாதிக் கிரியை

273

- 1916 நற்குகை நால்வட்டம் பஞ்சாங்க பாதமாய்
நிற்கின்ற பாத நவபாத நேர்விழப்
பொற்பம் ரோசமும் மூன்றுக்கு மூன்றணி
நிற்பவர் தாஞ்செய்யும் நேர்மைய தாமே. எ
- 1917 பஞ்ச லோகங்கள் நவமணி பாரித்து
விஞ்சப் படுத்ததன் மேலா சனமிட்டு
முஞ்சி படுத்துவெண் ணீறிட் டதன்மேலே
பொன்செய் நற்சண்ணம் பொதியலு மாமே. அ
- 1918 நள்குகை நால்வட்டம் படுத்ததன் மேற்சார்க்
கள்ளவிழ் தாமங் களபங்கத் தூரியுந்
தெள்ளிய சாந்து புழுகுபன் நீர்சேர்த்து
ஒள்ளிய தூபம் உவந்திடு வீரே. கூ
- 1919 ஒதிடும் வெண்ணீற்றால் உத்தாளங் குப்பாய்
மீதினி விட்டாச னத்தினின் மேல்வைத்துப்
போதறு சுண்ணமும் நீறும் பொலிவித்து
மீதி விருத்தி விரித்திடு வீரே. ௧0
- 1920 விரித்தபின் னைச்சாரு மேவுதல் செய்து
பொரித்த கறிபோ எனகமிள நீருங்
குருத்தலம் வைத்தோர் குழைமுகம் பார்வை
தரித்தபின் மேல்வட்டஞ் சாத்திடு வீரே. ௧௧
- 1921 மீது சொரிந்திடும் வெண்ணீறுஞ் சுண்ணமும்
போது பலகொண்டு தர்ப்பைபுல் வில்வமும்
பாத வுதகத்தான் மஞ்சனஞ் செய்துபார்
மீதுமூன் றுக்குமூன் றணிநிலஞ் செய்யுமே. ௧௨
- 1922 ஆதன மீதில் ஆரசு சிவலிங்கம்
போதும் இரண்டினில் ஒன்றைத் தாபித்து
மேதகு சந்நிதி மேவுத் தரம்பூர்வங்
காதலிற் சோடசங் காணுப சாரமே. ௧௩

149. விந்துற்பனம்

- 1923 உதயத்தில் விந்துவில் ஒங்குகுண் டலியும்
உதயக் குழுவில் வயிந்தவம் ஒன்பான்
விதியிற் பிரமாதி கள்மிரு சத்தி
கதியிற் கரணங் கலைவை கரியே. க
- 1924 செய்திடும் விந்துபே தத்திறன் ஐயைந்துஞ்
செய்திடு நாதபே தத்திற னாலாறுஞ்
செய்திடு மற்றவை யீரிரண் டிற்றிறஞ்
செய்திடு மாறாது சேர்தத் துவங்களே. உ
- 1925 வந்திடு பேத மெலாம்பர விந்து
தந்திடு மாமாயை வாகேசி தற்பரை
உந்து குழியோ டேழுறு குண்டவி
விந்துவில் இந்நான்கு மேவா விளங்குமே. க
- 1926 விளங்கு நிவிர்த்தாதி மேவக ராதி
வளங்கொள் உகார மகாரத் துள்விந்து
களங்கமில் நாதாந்தங் கண்ணினுள் நண்ணி
உளங்கொள் மனாதிபுள் அந்தமு மாமே. ச
- 1927 அந்தமும் ஆகியு மாகிப் பராபரன்
வந்த வியாபி யெனலாய வந்நெறி
கந்தம தாகிய காரண காரியந்
தந்தைங் கருமமுந் தான்செய்யும் வியமே. க
- 1928 வியம தாகிய விந்துவின் சத்தியால்
ஆய வகண்டமும் அண்டமும் பாரிப்பக்
காயணம் பூதமுங் காரிய மாயையில்
ஆயிட விந்து அகம்புற மாருமே. க
- 1929 புறமகம் எங்கும் புகுந்தொளிர் விந்து
நிறமது வெண்மை நிகழ்நாதஞ் செம்மை
உறமகிழ் சத்தி சிவபாத மாயுட்
புறனொடு வீடனிக் குஞ்செயற் கொண்டே. எ

- 1930 கொண்டஇவ் விந்து பரமம்போற் கோத்தர்
நின்ற படங்கட மாய்நிலை நிற்கலிற்
கண்டக லாதியின் காரண காரியத்
தண்டம் அனைத்துமாய் மாமாயை யாகுமே. அ
- 1931 அதுவித்தி லேநின்றங் கண்ணிக்கு நந்தி
இதுவித்தி லேயுள வாற்றை யுணரார்
மதுவித்தி லேமல ரன்னம தாகிப்
பொதுவித்தி லேநின்ற புண்ணியன் தானே. க
- 1932 வித்தினி லன்றி முளையிலலை அம்முளை
வித்தினி லன்றி வெளிப்படு மாறிலலை
வித்தும் முளையும் உடனன்றி வேறல்ல
அத்தன்மை யாகும் அரனெறி காணுமே. க0
- 1933 அருந்திய வன்ன மவைமூன்று கூறும்
பொருந்து முடன்மனம் போமல மென்னத்
திருந்து முடன்மன மாங்கூறு சேர்ந்திட்
டிருந்தன முன்னாள் இரதம தாகுமே. கக
- 1934 இரத முதலான ஏழ்தாது மூன்றின்
உரிய தினத்தின் ஒருபுற் பணிபோல்
அரிய துளிவிந்து வாகுமேழ் மூன்றின்
மருவிப விந்து வளருங்கா யத்திலே. கஉ
- 1935 காயத்தி லேமூன்று நாளிற் கலந்திட்டுக்
காயத்துட் டன்மன மாகுங் கலாவிந்து
நேயத்தே நின்றோர்க்கு நீங்கா விடாமையின்
மாயத்தே செல்வோர் மனத்தோ டழியுமே. கங
- 1936 அழிகின்ற விந்து அளவை யறியார்
கழிகின்ற தன்னையுட் காக்கலுந் தேரார்
அழிகின்ற காயத் தழிந்தயர் வற்றோர்
அழிகின்ற தன்மை யறிந்தொழி யாரே. கச

150. விந்துஜயம் - போகசரவோட்டம்

- 1937 பார்க்கின்ற மாதரைப் பாரா தகன்றுபோய்
 ஓர்க்கின்ற வள்ளம் உருக அழல்முட்டிப்
 பார்க்கின்ற கண்ணுசை பாழ்பட மூலத்தே
 சேர்க்கின்ற யோகி சிவயோகி தானே. க.
- 1938 தானே யருளாற் சிவயோகந் தங்காது
 தானேயக் காமாதி தங்குவோ னும்முட்குந்
 தானே யதிகாசந் தங்கிற் சடங்கெடும்
 ஊனே யவற்றுள் ஞாயிரோம்பா மாயுமே. உ.
- 1939 மாயாள் வசத்தே சென்றிவர் வேண்டில்
 ஓயா இருபக்கத் துள்வளர் பக்கத்துள்
 ஏயாவெண் ணுளின்ப மேற்பனி மூன்றிரண்
 டாயா அபரத்து ளாதிநாள் ஆறுமே. க.
- 1940 ஆறைந்து பன்னென்று மன்றிச் சகமார்க்கம்
 வேறன்பு வேண்டுவோர் பூவரிற் பின்னந்தோ
 டேறும் இருபத் தொருநா ளிடைத்தோங்கும்
 ஆறின் மிகுத்தோங்கும் அக்காலஞ் செய்யவே. ச.
- 1941 செய்யும் அளவில் திருநான் முகூர்த்தமே
 எய்யுங் கலைகாலம் இந்து பருதிகால்
 நையுமிடத் தோடினன் காம நூல்நெறி
 செய்க வலமிடந் தீர்ந்து விடுக்கவே. ரு.
- 1942 விடுங்காண் முனைந்திந் திரியங்க னைப்போல்
 நடுங்கா திருப்பானும் ஐயைந்து நண்ணப்
 படுங்காதன் மாதிர்பாற் பற்றற விட்டுக்
 கடுங்காற் கரணங் கருத்துறக் கொண்டே. க.
- 1943 கொண்ட குணனே நலனேநந் கோமளம்
 பண்டை யுருவே பகர்வாய் பவளமே
 மிண்டு தனமே மிடைய விடும்போதிற்
 கண்ட கரணமுட் செல்லக்கண் டேவிடே. எ.

- 1944 விட்டபின் கர்ப்பவுற் பத்தி விதியிலே
தொட்டுமுங் காலங்கள் தோன்றக் கருதிய
கட்டிய வாணஞ்சா நாள்குணங் கீழ்மைசீர்ப்
பட்ட நெறியிதென் நெண்ணியும் பார்க்கவே. அ
- 1945 பார்த்திட்டு வையத்துப் பரப்பற் றுருப்பெற்று
வார்ச்செற்ற கொங்கை மடந்தையை நீக்கியே
சேர்த்துத் திருதிங்கள் சேரா தகலினும்
முப்புற்றே பின்னா லாமெல்லா முள்ளவே. க
- 1946 வித்திடு வோர்க்கன்றி மேலோர் வினாவில்லை
வித்திடு வோர்க்கன்றி மிக்கோ ரறிவில்லை
வித்தினில் வித்தை விதற வுணர்வரேல்
மத்தி விருந்ததோர் மாங்கனி யாமே. க0
- 1947 கருத்தினில் அக்கர மாயுவு மியாவுங்
கருத்துளன் ஈசன் கருவுயி ரோடுங்
கருத்தது வித்தாய்க் காரண காரியங்
கருத்துறு மாறிவை கற்பனை தானே. கக
- 1948 ஒழியாத விந்து வுடன்நிற்க நிற்கும்
அழியாப் பிராணன் அகிலஞ் சத்தி
ஒழியாத புத்தி தபஞ்செப மோனம்
அழியாத சித்தியுண் டாம்விந்து வற்றிலே. கட
- 1949 வற்ற அனலைக் கொளுவி மறித்தேற்றித்
துற்ற சுழியனல் சொருகிச் சுடருற்று
முற்று மதியத் தமுதை முறைமுறை
செற்றுண் பவரே சிவயோகி யாரே. கங
- 1950 யோகியும் ஞானியும் உத்தம சித்தனும்
யோகியும் ஞான புரந்தர னாவோனும்
மோக முறினு முரையமீர் துண்போனும்
ஆகிய விந்து அழியாத அண்ணலே. கச
- 1951 அண்ணல் உடலாகி பவ்வனல் விந்துவும்
மண்ணிடை மாய்க்கும் பிராணனும் விந்துவுங்

278

திருமந்திரம் - ஏழாந் தந்திரம்

கண்ணுங் கனலிடைக் கட்டிக் கலந்தெரித்
துண்ணில் அமிர்தாகி யோகிக் கறிவாமே.

கரு

1952

அறியா தழிகின்ற வாதலால் நாளும்
பொறியால் அழிந்து புலம்புகின் றார்கள்
அறிவாய் நனவி லதீதம் புரியச்
செறிவா யிருந்து சேரவே மாயுமே.

கக

1953

மாதரை மாய வருங்குற்ற மென்றுன்னக்
காதல தாகிய காமங் கழிந்திடுஞ்
சாதல மில்லை சதகோடி யாண்டினுஞ்
சோதியி னுள்ளே துரிசுறுங் காலமே.

கஎ

1954

காலங் கடந்தவன் காண்விந்து செற்றவன்
காலங் கடந்தழிந் தான்விந்து செற்றவன்
காலங்க ளின்விந்து செற்றுற்ற காரிகை
காலின்கண் வந்த கலப்பறி யாரே.

கஅ

1955

கலக்குநாள் முன்னாள் தன்னிடைக் காதல்
நலத்தக வேண்டில் அந் நாரி யுதரக்
கலத்தின் மலத்தைத்தண் சீதத்தைப் பித்தை
விலக்கு வனசெய்து மேலனை வீரே.

கக

1956

மேலா நிலத்தெழு விந்துவும் நாதமுங்
கோலால் நடத்திக் குறிவழி யேசென்று
பாலாம் அமிர்துண்டு பற்றறப் பற்றினால்
மாலா னதுமான மாளுமவ் விந்துவே.

உ௦

1957

விந்து வினாவும் வினாவின் பயன்முற்றும்
அந்த வழிவும் அடக்கத்தில் ஆக்கமும்
நந்திய நாசமும் நாதத்தாற் பேதமுந்
தந்துணர் வோர்க்குச் சயமாகும் விந்துவே.

உக

1958

விந்துவென் வீசத்தை மேவிய முலத்து
நந்திய அங்கியி னாலே நயந்தெரித்
தந்தமில் பானு அதிகண்ட மேலேற்றிச்
சந்திரன் சார்புறத் தண்ணமு தாமே.

உஉ

150. விந்துஜயம் - போகசர்வோட்டம்

279

- 1959 அமுதச் சசிவிந்து வாம்விந்து மாள
அமுதப் புனலோடி அங்கியின் மாள
அமுதச் சிவபோகம் ஆதலாற் சித்தி
அமுதப் பலாவன மாங்குறும் யோகிக்கே. ௨௩
- 1960 யோகமவ் விந்து ஒழியா வகைபுணர்ந்
தாகம் இரண்டுங் கலந்தாலு மாங்குறப்
போகஞ் சிவபோகம் போகிநற் போகமா
மோகங் கெடமுயங் கார்மூடர் மாதர்க்கே. ௨௪
- 1961 மாத ரிடத்தே செலுத்தினும் அவ்விந்து
காதலி னால்விடார் யோகங் கலந்தவர்
மாதர் உயிராசை கைக்கொண்டே வாடுவர்
காதலர் போன்றங்ஙன் காதலாஞ் சாற்றிலே. ௨௫
- 1962 சாற்றிய விந்து சயமாகுஞ் சத்தியால்
ஏற்றிய மூலத் தழலை யெழமூட்டி
நாற்றிசை யோடா நடுநாடி நாதத்தோ
டாற்றி யமுதம் அருந்தவிந் தாமே. ௨௬
- 1963 விந்துவும் நாதமும் மேவக் கனல்மூல
வந்த வனன்மயிர்க் கால்தோறும் மன்னிடச்
சிந்தனை மாறச் சிவமக மாகவே
விந்துவு மாளுமெய்க் காயத்தில் வித்திலே. ௨௭
- 1964 வித்துக்குற் றுண்பான் விளைவறி யாதவன்
வித்துக்குற் றுண்ணாமல் வித்துச்சட் டுண்பவன்
வித்துக்குற் றுண்பானில் வேறல னீற்றவன்
வித்துக்குற் றுண்ணாமல் வித்துவித் தானன்றே. ௨௮
- 1965 அன்னத்தில் விந்து அடங்கும் படிகண்டு
மன்னப் பிராணனும் விந்து மறித்திட்டு
மின்னொத்த விந்துநா தாந்தத்து விட்டிட
வன்னத் திருவிந்து மாயுங்கா யத்திலே. ௨௯
- 1966 அன்னம் பிராணனென் னார்க்கு மிருவிந்து
தன்னை யறிந்துண்டு சாதிக்க வல்லார்க்குச்.

280

திருமந்திரம் - ஏழாந் தந்திரம்

- சொன்ன மாமுருத் தோன்றும்எண் சித்தியாம்
அன்னவ ரெல்லாம் அழிவற நின்றதே. ௬௦
- 1967 நின்ற சிகாரம் நினைக்கும் பிராணனாய்
ஒன்று மகாரம் ஒருமுன்றோ டொன்றவை
சென்று பராசத்தி விந்து சயந்தன்னை
ஒன்ற வுரைக்க வுபதேசந் தானே. ௬௧
- 1968 தானே யுபதேசந் தானல்லா தொன்றில்லை
வானே யுயர்விந்து வந்த பதினான்கு
மானே ரடங்க அதன்பின்பு புத்தியுந்
தானே சிவகதி தன்மையு மாமே. ௬௨
- 1969 விந்துவும் நாதமும் வினாய வினைந்தது
வந்தஇப் பல்லுயிர் மன்னுயி ருக்கெலாம்
அந்தமும் ஆகியு மாமந் திரங்களும்
விந்து அடங்க வினையுஞ் சிவோகமே. ௬௩
- 1970 வறுக்கின்ற வாறு மனத்துலா வெற்றி
நிறுக்கின்ற வாறுமந் நீள்வரை பொட்டிப்
பொறிக்கின்ற வாறுமப் பொல்லா வினையை
அறுக்கின்ற நாள்வரும் அத்திப் பழமே. ௬௪
- 1971 விந்துவும் நாதமும் மேவி யுடன்கடிச்
சந்திர னோடே தலைப்படு மாயிடி
அந்தர வானத் தழுதம்வந் தூறிடும்
அங்குதி மந்திரம் ஆகுதி யாகுமே. ௬௫
- 1972 மனத்தொடு சத்து மனஞ்செவி யென்ன
இனத்தெழு வார்கள் இசைந்தன நாடி
மனத்தில் எழுகின்ற வாக்கு வசனங்
கனத்த இரதமக் காமத்தை நாடினே. ௬௬
- 1973 சத்தமுஞ் சத்த மனமும் மனக்கருத்
தொத்தறி கின்ற விடமும் அறிகிலர்
மெய்த்தறி கின்ற விடமறி வாளர்க்கு
அத்தன் இருப்பிடம் அவ்விடந் தானே. ௬௭

151. ஆதித்தநிலை - அண்டாதித்தன்

281

- 1974 உரமடி மேதினி யுந்தியி லப்பாம்
விரவிய தன்முலை மேவிய கீழங்கி
கருமுலை மீமிசை கைக்கீழிற் காலாம்
விரவிய கந்தர மேல்வெளி யாமே.

கஅ

151. ஆதித்தநிலை - அண்டாதித்தன்

- 1975 செஞ்சுட ரோன்முத லாகிய தேவர்கள்
மஞ்சடை மேரு வலம்வரு காரணம்
எஞ்சுட ரீசன் இறைவன் இணையடி
தஞ்சுட ராக வணங்குந் தவமே.
- 1976 பகலவன் மாலவன் பல்லுயிர்க் கெல்லாம்
புகலவ னாய்நின்ற புண்ணிய நாதன்
இகலற ஏழுல கும்முற வோங்கும்
பகலவன் பல்லுயிர்க் காதியு மாமே.
- 1977 ஆதித்தன் அன்பினோ டாயிர நாமமுஞ்
சோதியி னுள்ளே சுடரொளி யாய்நிற்கும்
வேதியர் வேண்டினும் விண்ணவர் சொல்லினும்
ஆதியில் அன்பு பழுக்கின்ற வாறே.
- 1978 தானே யுலகுக்குத் தத்துவ னாய்நிற்குந்
தானே யுலகுக்குத் தையலு மாய்நிற்குந்
தானே யுலகுக்குச் சம்புவு மாய்நிற்குந்
தானே யுலகுக்குத் தண்சுட ராகுமே.
- 1979 வலையமுக் கோணம் வட்டம் அறுகோணந்
துலையிரு வட்டந் துய்ய விதமெட்டில்
அலையுற்ற வட்டத்தில் ஈரெட் டிதழா
மலைவற் றுதித்தனன் ஆதித்த னாமே.
- 1980 ஆதித்த னுள்ளி லானமுக் கோணத்திற்
சோதித் திலங்குந் சூரிய னாலாங்
கேத முறுங்கேணி சூரிய னெட்டிற்
சோதிதன் னீட்டிற் சோடசந் தானே.

க

உ

க

ச

டு

க

282

திருமந்திரம் - ஏழாம் தந்திரம்

1981

ஆதித்த னோடே அவனி யிருண்டது
பேதிந்த நாலும் பிதற்றிக் கழிந்தது
சோதிக்குள் நின்று துடியிடை செய்கின்ற
வேதப் பொருளை விளங்குகி லீரே.

1982

பாருக்குக் கீழே பகலோன் வரும்வழி
யாருக்குங் காணவொண் ணாத அரும்பொருள்
நீருக்குந் தீக்கு நடுவே யுதிப்பவன்
ஆருக்கும் எட்டாதம் ஆதித்தன் தானே.

1983

மண்ணை யிடந்ததின் கீழொடும் ஆதித்தன்
விண்ணை யிடந்து வெளிசெய்து நின்றிடுங்
கண்ணை யிடந்து களிதந்த வானந்தம்
எண்ணுங் கிழமைக் கிசைந்துநின் றானே.

1984

பாரை யிடந்து பகலோன் வரும்வழி
யாரும் அறியார் அருங்கடை நூலவர்
தீரன் இருந்த திருமலை குழென்பர்
ஊரை யுணர்ந்தார் உணர்ந்திருந் தாரே.

152. பிண்டாதித்தன்

1985

நின்றும் இருந்துங் கிடந்தும் நடந்தும்
கன்றாய நந்திக் கருத்துள் இருந்தனன்
கொன்று மலங்கள் குழல்வழி யோடிட
வென்று விளங்கும் விரிசுடர் காணுமே.

1986

ஆதித்தன் ஓடி யடங்கும் இடங்கண்டு
சாதிக்க வல்லவர் தம்மை யுணர்ந்தவர்
பேதித் துலகம் பிதற்றும் பிதற்றெல்லாம்
ஆதித்த னோடே யடங்குகின் றாரே.

1987

உருவிப் புறப்பட்ட லைகை வலம்வந்து
சொருகிக் கிடக்குந் துறையறி வாரில்லை
சொருகிக் கிடக்குந் துறையறி வாளர்க்
குருகிக் கிடக்குமென் னுள்ளன்பு தானே.

153. மனவாதித்தன்

- 1988 எறிகதிர் ஞாயிறு மின்பனி சோரும்
எறிகதிர் சோமன் எதிரின் நெறிப்ப
விரிகதி ருள்ளே வியங்குமென் ஆவி
ஒருகதி ராகில் உவாவது வாமே.
- 1989 சந்திரன் சூரியன் தான்வரிற் பூசனை
முந்திய பானுவில் இந்துவர் தேய்முறை
அந்த இரண்டும் உபய நிலத்திற்
சிந்தை தெளிந்தார் சிவமாயி னாரே.
- 1990 ஆகுங் கலையோ டருக்கன் அனல்மதி
ஆகுங் கலையிடை நான்கென லாமென்பார்
ஆகும் அருக்கன் அனல்மதி யோடொன்ற
ஆகுமப் பூரணை யாமென் றறியுமே.
- 1991 ஈரண்டத் தப்பால் இயங்கிய வவ்வொளி
ஓரண்டத் தார்க்கும் உணரா வுணர்வது
பேரண்டத் தூடே பிறங்கொளி யாய்நின்ற
தாரண்டத் தக்கா ரறியத்தக் காரே.
- 1992 ஒன்பதின் மேவி யுலகம் வலம்வரும்
ஒன்பது மீசன் இயலறி வாரில்லை
முன்பதின் மேவி முதல்வன் அருளிலார்
இன்ப மிலாரிடுள் சூழநின் றாரே.

154. ஞானுதித்தன்

- 1993 விந்து அபரம் பரமிரண் டாய்விநிர்
தந்த அபரம் பரநாத மாகியே
வந்தன தம்மிற் பரங்கலை யாதிவைத்
தூந்தும் அருணை தயமென்ன வுள்ளத்தே.
- 1994 உள்ள அருணை தயத்தெழும் ஓசைதான்
தெள்ளும் பரநாதத் தின்செய லென்பதால்
வள்ளல் பரவிந்து வைகரி யாதிவாக்
சுள்ளன ஐங்கலைக் கொன்றும் உதயமே.

- 1995 தேவர் பிரான்திசை பத்துத யஞ்செய்யும்
மூவர் பிரானென முன்னொரு காலத்து
நால்வர் பிரான்நடு வாயுரை யாநிற்கும்
மேவு பிரான்என்பர் விண்ணவர் தாமே. ௩
- 1996 பொய்யிலன் மெய்யன் புவன பதியெந்தை
மையிருள் நீக்கு மதியங்கி ஞாயிறு
செய்யிருள் நீக்குந் திருவுடை நந்தியென்
கையிருள் நீங்கக் கலந்தெழுந் தானே. ௪
- 1997 தனிச்சுட ரெற்றித் தயங்கிருள் நீங்க
அனித்தடு மேலை யருங்கனி யூறல்
கனிச்சுட ராய்நின்ற கயிலையில் ஈசன்
நனிச்சுடர் மேல்கொண்ட வண்ணமு மாமே. ௫
- 1998 நேரறி வாக நிரம்பிய பேரொளி
போரறி யாது புவனங்கள் போய்வருந்
தேரறி யாத திசையொளி யாயிடும்
ஆரறி வாரிது நாயக மாமே. ௬
- 1999 மண்டலத் துள்ளே மலர்ந்தெழும் ஆதித்தன்
கண்டிடத் துள்ளே கதிரொளி யாயிடஞ்
சென்றிடத் தெட்டுத் திசையெங்கும் போய்வரும்
நின்றிடத் தேவிலை நேரறி வார்க்கே. ௭
- 2000 நாபிக்கண் ணாசி நயன நடுகிணர்
தூபியோ டைந்துஞ் சுடர்விடு சோதியைத்
தேவர்கள் ஈசன் திருமால் பிரமனும்
மூவரு மாக வுணர்ந்திருந் தாரே. ௮

155: சிவாதித்தன்

- :2001 அன்றிய பாச இருளமுஞ் ஞானமுஞ்
சென்றிடு ஞானச் சிவப்பிர காசத்தால்
ஒன்று மிருசுட ராம்அரு ணேதயந்
துன்றிருள் நீங்குதல் போலத் தொலைந்ததே. ௯

157. புருடன்

285

- 2002 கடங்கடர் தோறுங் கதிரவன் தோன்றில்
அடங்கிட முடிச் சுவற்றில் அடங்கான்
விடங்கொண்ட கண்டனு மேவிய காயத்
தடங்கிட நின்றதும் அப்பரி சாமே. உ.
- 2003 தானே விரிசுடர் மூன்றுமொன் றாய்நிற்குந்
தானே யயன்மா லெனநின்று தாபிக்குந்
தானே யுடலுயிர் வேறன்றி நின்றான்
தானே வெளியொளி தானிருட் டாமே. ஈ.
- 2004 தெய்வச் சுடாங்கி ஞாயிறுந் திங்களும்
வையம் புனல்அனல் மாருதம் வானகஞ்
சைவப் பெரும்பதி தாங்கிய பல்லுயிர்
ஐவர்க் கிடமிடை யாறங்க மாமே. ச.

156. பசுவினக்கணம் - பிராணன்

- 2005 உன்னும் அளவில் உணரும் ஒருவனைப்
பன்னு மறைகள் பயிலும் பரமனை
என்னுள் இருக்கும் இனையா விளக்கினை
அன்ன மயமென் றறிந்துகொண் டேனே. க.
- 2006 அன்ன மிரண்டுள ஆற்றங் கரையினில்
துன்னி யிரண்டுந் துணைப்பிரி யாதன்னந்
தன்னிலை யன்னந் தனியொன்ற தென்றக்கால்
பின்ன மடவன்னம் பேறனு காத்தே. உ.

157. புருடன்

- 2007 வைகரி யாதியு மாயா மலாதியும்
பொய்கரி யான புருடாதி பேதமும்
மெய்கரி ஞானங் கிரியா விசேடத்துச்
செய்கரி யீசன் அனாதியே செய்ததே. க.
- 2008 அணுவில் அணுவினை ஆதிப் பிராணை
அணுவில் அணுவினை ஆயிரங் கூறிட்
டணுவில் அணுவை அணுகவல் லார்கட்
கணுவில் அணுவை அணுகலு மாமே. உ.

286

திருமந்திரம் - ஏழாந் தந்திரம்

2009

படர்கொண்ட ஆலதின் வித்தது போலச்
சுடர்கொண்ட டனுவினைத் துவழி செய்ய
இடர்கொண்ட பாச இருளற வோட்டி
நடர்கொண்ட நல்வழி நாடலு மாமே.

க

2010

அனுவுள் அவனும் அவனுள் அனுவுங்
கனுவற நின்ற கலப்ப துணரார்
இணையிலி யீச னவனெங்கு மாகித்
தணிவற நின்றான் சராசரந் தானே.

ச

158. சீவன்

2011

மேவிய சீவன் வடிவது சொல்லிடி
கோவின் மயிரொன்று நூறுடன் கூறிட்டு
மேவிய கூறது ஆயிர மாயினால்
ஆவியின் கூறுநூ றாயிரத் தொன்றே.

க

2012

ஏனோர் பெருமைய னாயினும் எம்மிறை
ஊனே சிறுமையின் உட்கலந் தங்குளன்
வானோர் அறியு மளவல்லன் மாதேவன்
தானே யறியுந் தவத்தின் அளவே.

உ

2013

உண்டு தெளிவன் உரைக்க வியோகமே
கொண்டு பயிலுங் குணமில்லை யாயினும்
பண்டு பயிலும் பயில்சீவ னார்பின்னைக்
கண்டு சிவனுருக் கொள்வர் கருத்துளே..

க

2014

மாயா வுபாதி வசத்தாகுஞ் சேதனத்
தாய குருவரு ளாலே யதில்தூண்ட
ஓயும் உபாதியோ டொன்றினென் றுதுயிர்
ஆய துரியம் புகுந்தறி வாகவே.

ச

159. பசு

2015

கற்ற பசுக்கள் கதறித் திரியினும்
கொற்ற பசுக்கள் குறிகட்டி மேயினு
முற்ற பசுக்கள் ஒருகுடம் பால்போது
மற்றைப் பசுக்கள் வறள்பசு தானே.

க

- 2016 கொல்லையின் மேயும் பசுக்களைச் செய்வதென்
எல்லை கடப்பித் திறைவ னடிகுப்டி
வல்லசெய் தாற்ற மதித்தபின் அல்லது
கொல்லைசெய் நெஞ்சங் குறிப்பறி யாதே. உ

160. போதன்

- 2017 சீவ னெனச்சிவ னென்னவே தில்லை
சீவ னாரசிவ னாரை யறிகிலர்
சீவ னாரசிவ னாரை யறிந்தபின்
சீவ னாரசிவ னாயிட் டிருப்பரே. க
- 2018 குணவிளக் காகிய கூத்தப் பிராணம்
மணவிளக் காகிய மன்னுயிர்க் கெல்லாம்
பணவிளக் காகிய பத்தலை நாகங்
கணவிளக் காகிய கண்காணி யாகுமே. உ
- 2019 அறிவாய் அறியாமை நீங்கி யவனே
பொறிவாய் ஒழிந்தெங்குந் தானான போதன்
அறிவா யவற்றினுட் டானு யறிவன்
செறிவாகி நின்றஅச் சீவனு மாகுமே. க
- 2020 ஆறறின் தன்மை அறியா திருந்தேனுக்
காறறின் தன்மை அறிவித்தான் பேர்நந்தி
ஆறறின் தன்மை அருளால் அறிந்தபின்
ஆறறுத் கப்புற மாகிநின் றானே. ஈ
- 2021 சிவமா கியஅருள் நின்றறிந் தோரார்
அவமா மலமைந்து மாவ தறியா
தவமான செய்து தலைப்பறி கின்றார்
நவமான தத்துவ நாடகி லாரே. டி
- 2022 நாடோறும் ஈசன் நடத்துந் தொழில்உன்னார்
நாடோறும் ஈசன் நயந்துட்டல் நாடிடார்
நாடோறும் ஈசன்நல் லோர்க்கருள் நல்கலால்
நாடோறும் நாடார்கள் நாள்வினை யாளரே. க

161. ஐந்திந்திரிய மடக்கு மருமை

- 2023 ஆக மதந்தன ஐந்து களிறுள
ஆக மதத்தறி யோடனை கின்றில
பாகனு மெய்த்தவை தாமும் இளைத்தபின்
யோகு திருந்துதல் ஒன்றறி யோமே. ௧
- 2024 கருத்தினன் னூல்கற்றுக் கால்கொத்திப் பாகன்
திருத்தலும் பாய்மாத் திகைத்தன்றிப் பாயா
எருத்துற வேறி யிருக்கிலு மாங்கே
வருத்தினும் அம்மா வழிநட வாநே. ௨
- 2025 புலமைந்து புள்ளைந்து புட்சென்று மேயும்
நிலமைந்து நீரைந்து நீர்மையும் ஐந்து
குலமொன்று கோல்கொண்டு மேய்ப்பான் ஒருவன்
உலம்வந்து போம்வழி யொன்பது தானே. ௩
- 2026 அஞ்சுள சிங்கம் அடவியில் வாழ்வன
அஞ்சும்போய் மேய்ந்துதம் அஞ்சுக் மேபுகும்
அஞ்சின் உகரும் எயிறும் அறுத்திட்டால்
எஞ்சா திறைவனை எய்தலு மாமே. ௪
- 2027 ஐவர் அமைச்சருள் தொண்ணூற் றறுவர்கள்
ஐவரு மைந்தரு மாளக் கருதுவர்
ஐவரு மைந்து சினத்தொடே நின்றிடில்
ஐவர்க் கிறையிறுத் தாற்றகி லோமே. ௫
- 2028 சொல்லகல் லேன்சுடர்ச் சோதியை நாடொறுஞ்
சொல்லகல் லேன்திரு மங்கையும் அங்குள
வெல்லகல் லேன்புலன் ஐந்துடன் தன்னையுங்
கொல்லநின் றோடுங் குதிரையொத் தேனே. ௬
- 2029 எண்ணிவி யில்லி யுடைத்தவ் விருட்டறை
எண்ணிவி யில்லியோ டேகற் பிழைதரும்
எண்ணிவி யில்லியோ டேகாமை காக்குமேல்
எண்ணிவி யில்லதோர் இன்பம தாமே. ௭

162. ஐந்திந்திரியம் அடக்கு முறைமை

289

- 2030 விதியின் பெருவலி வேலைசூழ் வையந்
துதியின் பெருவலி தொல்வான் உலகம்
மதியின் பெருவலி மானுடர் வாழ்க்கை
நிதியின் பெருவலி நீர்வலி தானே.

அ

162. ஐந்திந்திரியம் அடக்கு முறைமை

- 2031 குட்ட மொருமுழ முள்ள தரைமுழம்
வட்டம் அமைந்ததோர் வாவிபுள் வாழ்வன
பட்டன மீன்பல பரவன் வலைகொணார்ந்
திட்டனன் யாமினி யேதமி லோமே.
- 2032 கிடக்கும் உடலிற் கிளரிந் திரியம்
அடக்க லுறுமவன் தானே யமரன்
விடக்கிரண் டின்புற மேவுறு சிந்தை
நடக்கின் நடக்கும் நடக்கு மளவே.
- 2033 அஞ்ச மடக்கடக் கென்பர் அறிவிலார்
அஞ்ச மடக்கும் அமரரும் அங்கிலை
அஞ்ச மடக்கில் அசேதன மாமென்றிட்
டஞ்ச மடக்கா அறிவறிந் தேனே.
- 2034 முழக்கி யெழுவன மும்மத வேழம்
அடக்க அறிவென்னுங் கோட்டையை வைத்தேன்
பிழைத்தன வோடிப் பெருங்கேடு மண்டிக்
கொழுத்தன வேழங் குலைக்கின்ற வாரே.
- 2035 ஐந்தில் ஒடுங்கில் அகலிட மாவது
ஐந்தில் ஒடுங்கில் அருந்தவ மாவது
ஐந்தில் ஒடுங்கில் அரன்பத மாவது
ஐந்தில் ஒடுங்கில் அருளுடை யாரே.
- 2036 பெருக்கப் பிதற்றிலென் பேய்த்தோர் நினைந்தென்
விரித்த பொருட்கெல்லாம் வித்தாவ துள்ளம்
பெருக்கிற் பெருக்குஞ் சுருக்கிற் சுருக்கும்
அருத்தமும் அத்தனை ஆய்ந்துகொள் வார்க்கே.

க

உ

ஊ

ச

டு

க

290

திருமந்திரம்-ஏழாந் தந்திரம்

- 2037 இனோக்கின்ற வாறறிந் தின்னுயிர் வைத்த
கனோக்கொன்று மீசனைக் கேடில் புகழோன்
தனோக்கொன்ற நாகமஞ் சாடல் ஒடுக்கத்
துனோக்கொண்ட தவ்வழி தூங்கும் படைத்தே. எ
- 2038 பாய்ந்தன பூதங்கள் ஐந்தும் படரொளி
சார்ந்தடு ஞானத் தறியினிற் பூட்டிட்டு
வாய்ந்துகொள் ஆனந்த மென்னும் அருள்செய்யில்
வேய்ந்துகொள் மேலை விதியது தானே. அ
- 2039 நடக்கின்ற நந்தியை நாடோறு முன்னில்
படர்க்கின்ற சிந்தையைப் பைய வொடுக்கிக்
குறிக்கொண்ட சிந்தை குறிவழி நோக்கில்
வடக்கொடு தெற்கு மனக்கோயி லாமே. க
- 2040 சென்றன நாழிகை நாள்கள் சிலபல
நின்றது நீள்பொருள் நீர்மேல் எழுத்தொத்து
வென்று புலன்கள் விரைந்து விடுமின்கள்
குன்று விழுவதில் தாங்கலு மாமே. க0
- 2041 போற்றிசைத் துப்புனி தன்திரு மேனியைப்
போற்றிசெய் மீட்டே புலனைந்தும் புத்தியால்
நாற்றிசைக் கும்பின்னை யாருக்கு நாதனை
ஊற்றுமை யுள்ளத் தொருங்கலு மாமே. கக
- 2042 தரிக்கின்ற நெஞ்சஞ் சகளத்தி னுள்ளே
அரிக்கின்ற ஐவரை யாரும் உணரார்
சிரிக்கின்ற வாறு சிலபல பேசில்
வரிக் கொண்ட மைசூழ் வரையது வாமே. கஉ
- 2043 கைவிட லாவதொன் றில்லை கருத்தினுள்
எய்தி யவனை யிசையினால் ஏத்துமின்
ஐவ ருடைய அவாவினில் தோன்றிய
பொய்வ ருடைய புலன்களும் ஐந்தே. கஃ

163. அசற்குரு நேறி

2044 உணர்வொன் றிலாமுடன் உண்மையோ ராதோன்
கணுவின் றி வேதா கமநெறி காணுன்
பணிவொன் றிலாதோன் பாரிந்தை செய்வோன்
அணுவின் குணத்தோன் அசற்குரு வாமே. ௧

2045 மந்திர தந்திர மாயோக ஞானமும்
பந்தமும் வீடுந் தரிசித்துப் பார்ப்பவர்
சிந்தனை செய்யாத் தெளிவியா தூண்பொருட்
டந்தக ராவோர் அசற்குரு வாமே. ௨

2046 ஆமா றறியாதோன் முடன் அதிமுடன்
காமாதி நீங்காக் கலதி கலதிகட்
காமாற சத்தறி விப்போன் அறிவிலோன்
கோமா னலசனத் தாகுங் குரவனே. ௩

2047 கற்பாய கற்பங்கள் நீக்காமற் கற்பித்தால்
தற்பாவங் குன்றுந் தனக்கே பகையாகும்
நற்பால் அரசுக்கு நாட்டுக்கும் கேடென்றே
முற்பாலே நந்தி மொழிந்துவைத் தானே. ௪

2048 குருடர்க்குக் கோல்காட்டிச் செல்லுங் குருடர்
முரணும் பழங்குழி வீழ்வர்கள் முன்பின்
குருடரும் வீழ்வர்கள் முன்பின் னறவே
குருடரும் வீழ்வார் குருடரோ டாகியே. ௫

164. சற்குரு நேறி

2049 தாடந் தளிக்குந் தலைவனே சற்குரு
தாடந்து தன்னை யறியத் தரவல்லோன்
தாடந்து தத்துவா தீதத்துச் சார்சீவன்
தாடந்து பாசந் தணிக்கு மவன்சத்தே. ௧

2050 தவிரவைத் தான்வினை தன்னடி யார்கோள்
தவிரவைத் தான்சிரத் தோடுதன் பாதந்
தவிரவைத் தான்நமன் தூதுவர் கூட்டந்
தவிரவைத் தான்பிற வித்துயர் தானே. ௨

292

திருமந்திரம்-ஏழாம் தந்திரம்

- 2051 கறுத்த இரும்பே கனகம் தானான்
மறித்திரும் பாகா வகையது போலக்
குறித்ததுப் போதே குருவருள் பெற்றான்
மறித்துப் பிறிவியில் வந்தனு காணே. க.
- 2052 பாசத்தை நீக்கிப் பானோடு தன்னையும்
நேசத்து நாடி மலமற நீக்குவோர்
ஆசற்ற சற்குரு வாவோர் அறிவற்றுப்
பூசற் கிரங்குவோர் போதக் குருவன்றே. ச.
- 2053 நேயத்தே நிற்கும் நிமலன் மலமற்ற
நேயத்தை நல்கவல் லோனித்தன் சத்தனே
ஆயத்த வர்தத் துவழுணர்ந் தாங்கற்ற
நேயர்க் களிப்பவன் நீடுங் குரவனே. ரு.
- 2054 பரிசன வேதி பரிசித்த தெல்லாம்
வரிசை தரும்பொன் வகையாகு மாபோற்
குருபரி சித்த குவலயம் எல்லார்
திரிமலந் தீர்ந்து சிவகதி யாமே. க.
- 2055 தானே யெனநின்ற சற்குரு சந்திதி
தானே யெனநின்ற தன்மை வெளிப்படில்
தானே தனைப்பெற வேண்டுஞ் சதூர்பெற
ஊனே யெனநினைந் தோர்ந்துகொள் உன்னிலே. எ.
- 2056 வரும்வழி போம்வழி மாயா வழியைக்
கருவழி கண்டவர் காணு வழியைப்
பெரும்வழி யாநந்தி பேசும் வழியைக்
குருவழி யேசென்று கூடலு மாமே. அ.
- 2057 குருவென் பவனே வேதாக மங்கூறும்
பாவின்ப னாகிச் சிவயோகம் பாவித்
தொருசிற்தை யின்றி உயர்பாச நீக்கி
வருநல் குரவன்பால் வைக்கலு மாமே. க.
- 2058 சத்தும் அசத்துஞ் சதசத்துந் தான்காட்டிச்
சித்தும் அசித்துஞ் சிவபாத் தேசேர்த்துச்

சுத்த மசுத்த மறச்சுக மானசொல்
அத்தன் அருட்குரு வாமவன் கூறிலே.

க0

2059 உற்றிடும் ஐம்மலம் பாச வுணர்வினாற்
பற்றறு நாதன் அடியிற் பணிதலாற்
சுற்றிய பேதற் துரியமூன் றுல்வாட்டித்
தற்பா மேவுவோர் சாதக ராமே.

கக

2060 எல்லாம் இறைவன் இறைவி யுடனின்பம்
வல்லார் புலனும் வருங்கால் உயிர்தோன்றிச்
சொல்லா மலமைந் தடங்கியிட் டோங்கியே
செல்லாச் சிவகதி சேர்தல் வினையாட்டே.

கஉ

2061 ஈனப் பிறவியில் இட்டது மீட்டேட்டித்
தானத்து ளிட்டுத் தனையூட்டித் தாழ்த்தலும்
ஞானத்தின் மீட்டலும் நாட்டலும் வீடுற்று
மோனத்துள் வைத்தலும் முத்தன்மன் செய்கையே.

2062 அத்த னருளின் வினையாட் டிடஞ்சடஞ்
சித்தொ டசித்தறத் தெளிவித்த சீவனைச்
சுத்தனு மாக்கித் துடைத்து மலத்தினைச்
சுத்துட னைங்கரு மத்திடுந் தன்மையே.

கச

2063 ஈசத்து வங்கடந் தில்லையென் றப்புறம்
பாசத்து ளேயென்றும் பாவியும் அண்ணலை
நேசத்து ளேநின்ற நின்மலன் எம்மிறை
தேசத்தை யெல்லாந் தெளியவைத் தானே.

கரு

2064 மாணிக்க மாலை மலர்ந்தெழு மண்டலம்
ஆணிப்பொ னின்றங் கமுதம் வினோந்தது
பேணிக்கொண் டுண்டார் பிறப்பற் றிருந்தார்கள்
ஊனுக் கிருந்தார் உணராத மாக்களே.

கக

2065 அசத்தொடு சத்தும் அசத்தத்து நீங்க
இசைத்திடு பாசப்பற் றீங்கறு மாறே
அசைத்திரு மாயை அணுத்தானு மாங்கே
இசைத்தானு மொன்றறி விப்போன் இறையே.

கஎ

294

திருமந்திரம் - ஏழாம் தந்திரம்

- 2066 ஏறு நெறியே மலத்தை எரித்தலால்
 ஈறில் உரையால் இருளை யறுத்தலான்
 மாறிற் பசுபாசம் வாட்டலால் வீடுக
 கூறு பரனே குருவாம் இயம்பிலே.

கௌ

165. கூடாவோழக்கம்

- 2067 கண்காணி யில்லென்று கள்ளம் பலசெய்வார்
 கண்காணி யில்லா விடமில்லை காணுங்கால்
 கண்காணி யாகக் கலந்தெங்கு நின்றானைக்
 கண்காணி கண்டார் களவொழிந் தாரே. க
- 2068 செய்தான் அறியுஞ் செழுங்கடல் வட்டத்துப்
 பொய்தான் மிகவும் புலம்பும் மனிதர்கள்
 மெய்தான் உரைக்கில்விண் ணோர்தொழச் செய்வன்
 மைதாழ்ந் தில்ங்கு மிடறுடை யோனே. உ
- 2069 பத்திவிற் றுண்டு பகலைக் கழிவிடு
 மத்தகர்க் கன்றோ மறுபிறப் புள்ளது
 வித்துக்குற் றுண்டு விளைபுலம் பாழ்செய்யும்
 பித்தர்கட் கென்றும் பிறப்பில்லை தானே. ஈ
- 2070 வடக்கு வடக்கென்பர் வைத்ததொன் றில்லை
 நடக்க வுறுவரே ஞானமி லாதார்
 வடக்கில் அடங்கிய வையகம் எல்லாம்
 அகத்தில் அடங்கும் அறிவுடை யோர்க்கே. ச
- 2071 காயக் குழப்பனைக் காயநன் னுடனைக்
 காயத்தி னுள்ளே கமழ்கின்ற நந்தியைத்
 தேயத்துளே யெங்குந் தேடித் திரிவர்கள்
 காயத்துள் தின்ற கருத்தறி யாரே. டு
- 2072 கண்காணி யாகவே கையகத் தேயெழுங்
 கண்காணி யாகக் கருத்து ளிருந்திடுங்
 கண்காணி யாகக் கலந்து வழிசெய்யுங்
 கண்காணி யாகிய காதலன் தானே. க

- 2073 கன்னி யொருசிறை கற்றோர் ஒருசிறை
மன்னிய மாதவஞ் செய்வோர் ஒருசிறை
தன்னியல் புன்னி யுணர்ந்தோர் ஒருசிறை
என்னிது ஈசன் இயல்பறி யாரே. எ
- 2074 காணாத கண்ணிற் படலமே கண்ணொளி
காணாத வர்கட்குங் காணாத வவ்வொளி
காணாத வர்கட்குங் கண்ணும் பெருங்கண்ணைக்
காணாது கண்டார் களவொழிந் தாரே. அ
- 2075 பித்தன் மருந்தால் தெளிந்து பிரகிருதி
உய்த்தொன்று மாபோல் விழியுந்தன் கண்ணொளி
அத்தன்மை யாதல்போல் நந்தி அருள்தரச்
சித்தந் தெளிந்தேன் செயலொழிந் தேனே. க
- 2076 பிரான்மய மாகப் பெயர்ந்தன எட்டும்
பராமய மென்றெண்ணிப் பள்ளி யுணரார்
சுராமய முன்னிய சூழ்வினை யாளர்
நிராமய மாக நினைப்பொழிந் தாரே. க0
- 2077 ஒன்றிரண் டாகிநின் றென்றியொன் றுயினோர்க்
கொன்றும் இரண்டும் ஒருகாலுங் கூடிடா
ஒன்றிரண் டென்றே யுரைதரு வோர்க்கெலாம்
ஒன்றிரண் டாய்நிற்கும் ஒன்றோடொன் றுனதே. கக
- 2078 உயிரது நின்றால் உணர்வெங்கு நிற்கும்
அயரறி வில்லையா லாருடல் வீழும்
உயிரும் உடலும் ஒருங்கிக் கிடக்கும்
பயிருங் கிடந்துள்ளப் பாங்கறி யாரே. கஉ
- 2079 உயிரது வேறா யுணர்வெங்கு மாகும்
உயிரை யறியில் உணர்வறி வாகும்
உயிரன் றுடலை விழுங்கு முணர்வை
அயரும் பெரும்பொரு ளாங்கறி யாரே. கஈ

296

திருமந்திரம்-ஏழாந் தந்திரம்

- 2080 உலகாணி யொண்சுடர் உத்தம சித்தன்
நிலவாணி ஐந்தினுள் நேருற நிற்குஞ்
சிலவாணி யாகிய தேவர் பிரானைத்
தலைவாணி செய்வது தன்னை யறிவதே. கச
- 2081 தானந்த மாமென நின்ற தனிச்சுடர்
ஊனந்த மாயுல காய்நின்ற வொண்சுடர்
தேனந்த மாய்நின்ற சிற்றின்ப நீயொழி
கோனந்த மில்லாக் குணத்தரு ளாமே. கரு
- 2082 உன்முத லாகிய லூனுயிர் உண்டெனுங்
கன்முத லீசன் கருத்தறி வாரில்லை
நன்முத லேறிய நாம மறநின்றால்
தன்முத லாகிய தத்துவ மாமே. கசு
- 2083 இந்தியம் அந்தக் கரண மிவையுயிர்
வந்தன சூக்க வுடலன்று மானது
தந்திடும் ஐவிதத் தால்தற் புருடனு
முந்துள மன்னு மாறறு முடிவிலே. கள

166. கேடு கண்டிரங்கல்

- 2084 வித்துப் பொதிவார் விரைவிட்டு நாற்றுவார்
அற்றதம் வாணுள் அறிகிலாப் பாவிகள்
உற்ற வினைத்துயர் ஒன்றும் அறிகிலார்
முற்றொளி தீயின் முனிகின்ற வாறே. க
- 2085 போது சடக்கெனப் போகின் றதுகண்டும்
வாதுசெய் தென்னோ மனிதர் பெறுவது
நீதியு ளேநின்று நின்மலன் தாள்பணிந்
தாதியை அன்பில் அறியகில் லார்களே. உ
- 2086 கடன்கொண்டு நெற்குத்துக் கையரை யூட்டி
உடம்பினை யோம்பி உயிராத் திரிவார்
தடன்கொண்ட சாரல் தழல்முரு டேறி
இடன்கொண் டெலார் கிடக்கின்ற வாறே. உ

- 2087 விரைந்தன்று நால்வர்க்கு மெய்ப்பதி சூழ்ந்து
புரந்தகல் லால்நிழற் புண்ணியன் சொன்ன
பரந்தன்னை யோராப் பழிமொழி யாளர்
உரந்தன்மை யாக வொருங்கிகின் றுர்களே. ஈ
- 2088 நின்ற புகழும் நிறைதவத் துண்மையும்
என்றும்எம் மீசன் அடியவர்க் கேநல்கும்
அன்றி யுலக மதுவிது தேவென்று
குன்றுகை யாலே குறைப்பட்ட வாறே. டு
- 2089 இன்பத்து ளேபிறந் தின்பத்து ளேவளர்ந்
தின்பத்து ளேநினைக் கின்ற திதுமறந்
துன்பத்து ளேசிலர் சோரெழு கூறையென்
துன்பத்து ளேநின்று தூங்குகின் றுர்களே. கூ
- 2090 பெறுதற் கரிய பிறவியைப் பெற்றும்
பெறுதற் கரிய பிராண்டி பேணார்
பெறுதற் கரிய பிராணிகள் எல்லாம்
பெறுதற் கரியதோர் பேறிழந் தாரே. எ
- 2091 ஆர்வ மனமும் அளவில் இளமையும்
ஈரமும் நல்லவென் றின்புறு காலத்துத்
தீர வருவதோர் காமத் தொழில்நின்று
மாதவன் இன்ப மறந்தொழிந் தார்களே. அ
- 2092 இப்பரி சேயின ஞாயிறு போலுரு
அப்பரி சங்கியின் உள்ளுறை யம்மாலை
இப்பரி சேகம லத்துறை யீசனை
மெய்ப்பரி சேவின வாதிருந் தோமே. கூ
- 2093 கூடகில் லார்குரு வைத்த குறிகண்டு
நாடகில் லார்நயம் பேசித் திரிவர்கள்
பாடகில் லாரவன் செய்த பரிசறிந்
தாடவல் லாரவர் பேறெது வாமே. ௧0
- 2094 நெஞ்சு நிறைந்தங் கிருந்த நெடுஞ்சடர்
நஞ்செம் பிரானென்று நாதனை நாடொறுந்

- துஞ்சு மனவுந் தொழுமின் தொழாவிடில்
அஞ்சற்று விட்டதோர் ஆணையு மாமே. கக
- 2095 மிருக மனிதர் மிக்கோர் பறவை
ஒருவர்செய் தன்புவைத் துன்னாத தில்லை
பருகுவ ரோடுவர் பார்ப்பயன் கொள்வர்
திருமரு மாதவஞ் சேர்ந்துணர்ந் தாரே. கஉ
- 2096 நீதியி லோர்பெற்ற பொன்போல் இறைவனைச்
சோதியி லாருந் தொடர்ந்தறி வாரில்லை
ஆதி பயனென் றமரர் பிரானென்ற
நாதியே வைத்தது நாடுகின் றேனே. கஉ
- 2097 இருந்தேன் மலரணை தின்புற வண்டு
பெருந்தேன் இழைக்கின்ற பெற்றிமை யோரார்
வருந்தேன் நுகராத வர்ப்புகு தேனை
அருந்தேனை யாரும் அறியகி லாரே. கச
- 2098 கருத்தறி யாது கழிந்தன காலம்
அருத்தியுள் ளான்அம் ராபதி நாதன்
ஒருத்தனுள் ளானுல கத்துயிர்க் கெல்லாம்
வருத்தநில் லாது வழக்குகின் றாரே. கரு
- 2099 குதித்தோடிப் போகின்ற கூற்றமுஞ் சார்வாய்
விதித்தன நான்களும் விழந்து கழிந்த
விதிர்த்திருந் தென்செய்தி ராறுதி ராகிற்
கொதிக்கின்ற கூழில் துடுப்பிட லாமே. கக
- 2100 கரைபரு காறாக் கழனி விளைந்த
திரையரு காமுன்னம் சேர்ந்தின்பம் எய்தும்
வரையரு கூறிய மாதவ நோக்கின்
நரையரு வாச்செல்லு நாளில் வாமே. கஎ
- 2101 வரவறி வாளை மயங்கிருண் ஞாலத்
திரவறி வாளை யெழுஞ்சுடர்ச் சோதியை
அரவறி வார்முன் னொருதெய்வ மென்று
விரவறி யாமலே மேல்வைத்த வாரே. கஅ

167. இதோபதேசம்

- 2102 மறந்தொழி மண்மிசை மன்னுப் பிறவி
இறந்தொழி காலத்தும் ஈசனை உள்கும்
பறந்தல மந்து படுதுயர் தீர்ப்பான்
சிறந்த சிவநெறி சிந்தைசெய் யீரே. க
- 2103 செல்லு மளவுஞ் செலுத்துமின் சிந்தையை
வல்ல பரிசால் உரைமின்கள் வாய்மையை
இல்லை யெனினும் பெரிதுளன் எம்மிறை
நல்ல வரனெறி நாடுமி னீரே. ௨
- 2104 ஒன்றே குலமும் ஒருவனை தேவனும்
நன்றே நினைமின் நமனில்லை நாணமே
சென்றே புகுங்கதி யில்லைதுஞ் சித்தத்து
நின்றே நிலைபெற நீர்நினைந் துய்மினே. ௩
- 2105 போற்றிசெ யந்தண் கயிலைப் பொருப்பனை
நாற்றிசைக் குந்நடு வாய்நின்ற நம்பனைக்
காற்றிசைக் குங்கமழ் ஆக்கையைக் கைக்கொண்டு
கூற்றுதைத் தான்றன்னைக் கூறிநின் றுய்மினே. ௪
- 2106 இக்காய நீக்கி யினியொரு காயத்திற்
புக்குப் பிறவாமற் போம்வழி நாடுமின்
எக்காலத் திவ்வுடல் வந்தெமக் கானதென்
றக்கால முன்ன அருள்பெற லாமே. ௫
- 2107 போகின்ற வாதே புகுகின்ற அப்பொருள்
ஆகின்ற போது மரனறி வானுளன்
சாகின்ற போதுந் தலைவனை நாடுமின்
ஆகின்ற அப்பொருள் அக்கரை யாகுமே. ௬
- 2108 பறக்கின்ற வொன்று பயனுற வேண்டின்
இறக்கின்ற காலத்தும் ஈசனை யுள்குஞ்
சிறப்பொடு சேருஞ் சிவகதி பின்னைப்
பிறப்பொன் றிலாமைபும் பேருல காமே. ௭

300

திருமந்திரம்-ஏழாந் தந்திரம்

- 2109 கூடியும் நின்றந் தொழுதெம் மிறைவனைப்
பாடியு னேநின்று பாதம் பணிமின்கள்
ஆடியு னேநின் றறிவுசெய் வார்கட்கு
நீடிய வீற்றுப் பசுவது வாமே. அ
- 2110 விடுகின்ற சீவனார் மேலெழும் போது
நடுகின்ற நாடுமின் நாதன்தன் பாதங்
கெடுகின்ற வல்வினை கேடில் புகழோன்
இடுகின்றான் உம்மை இமையவ ரோடே. க
- 2111 ஏறுடை யாயிறை வாளம் பிரானென்று
நீறிடு வாரடி யார்நிகழ் தேவர்கள்
ஆறணி செஞ்சடை யண்ணல் திருவடி
வேறணி வார்க்கு வினையிலலை தானே. க0
- 2112 இன்புறு வீரஅறிந் தேளம் இறைவனை
அன்புறு வீர்தவஞ் செய்யுமெய்ஞ் ஞானத்துப்
பண்புறு வீர்பிற வித்தொழி லேநின்று
துன்புறு பாசத் துழைத்தொழிந் தீரே. கக
- 2113 மேற்கொள்ள லாவதோர் மெய்த்தவம் ஒன்றுண்டு
மேற்கொள்ள லாவதோர் மெய்த்தாளும் ஒன்றுண்டு
மேற்கொள்ள லாவதோர் மெய்ந்நெறி ஒன்றுண்டு
மேற்கொள்ள லாம்வண்ணம் வேண்டுகின் றோர்க்கே.
- 2114 சார்ந்தவர்க் கின்பங் கொடுக்குந் தழல்வண்ணன்
பேர்ந்தவர்க் கின்புப் பிறவி கொடுத்திடுங்
கூர்ந்தவர்க் கங்கே குரைகழல் காட்டிடுஞ்
சேர்ந்தவர் தேவரைச் சென்றுணர் வாரே. கங
- 2115 முத்தியை ஞானத்தை முத்தமிழ் ஓசையை
எத்தனை காலமும் ஏத்துவர் ஈசனை
நெய்த்தலைப் பால்போல் நிமலனும் அங்குளன்
அத்தகு சேர்தி யதுவிரும் பாரே. கச

- 2116 நியமத்த னாகிய நின்மலன் வைத்த
உகமெத் தனையென் றெருருவருந் தேரூர்
பவமத்தி லேவந்து பாய்கின்ற தல்லாற்
சிவமத்தை யொன்றுந் தெளியகில் லாரே. கரு
- 2117 இங்கித்தை வாழ்வு மெனைத்தோ ரகிதமுந்
துஞ்சொத்த காலத்துத் தூய்மணி வண்ணனை
விஞ்சத் துறையும் விகிர் தா எனநின்னை
நஞ்சற் றவர்க்கன்றி நாடவொண் ணாதே. கசு
- 2118 பஞ்சமு மாம்புவி சற்குரு பால்முன்னி
வஞ்சக ரானவர் வைகில் அவர்தம்மை
அஞ்சவன் நாதன் அருநர கத்திடுஞ்
செஞ்சநிற் போரைத் தெரிசிக்கச் சித்தியே. கள
- 2119 சிவனை வழிபட்டார் எண்ணிலாத் தேவர்
அவனை வழிபட்டங் காமாறென் றில்லை
அவனை வழிபட்டங் காமாறு காட்டுங்
குருவை வழிபடிற் கூடலு மாமே. கஅ
- 2120 நரருஞ் சுரரும் பசுபாச நண்ணிக்
கருமங்க ளாலே கழிதலிற் கண்டு
குருவென் பவன்ஞானி கோதில னான்ற
பரமென்றல் அன்றிப் பகர்வொன்று மின்றே. கக
- 2121 ஆட்கொண் டவர்தனி நாயகன் அன்புற
மேற்கொண் டவர்வினை போயற நாடொறும்
நீர்க்கின்ற செஞ்சடை நீளன் உருவத்தின்
மேற்கொண்ட வாறலை வீவித்து ளானே. உரு

ஏழாந் தந்திரம் முற்றிற்று.

எட்டாந் தந்திரம்

168. உடலிற் பஞ்சபேதம்

- 2122 காயப்பை யொன்று சரக்குப் பலவுள
மாயப்பை யொன்றுண்டு மற்றமோர் பையுண்டு
காயப்பைக் குன்றின்ற கள்வன் புறப்பட்டால்
மாயப்பை மண்ணு மயங்கிய வாறே. க
- 2123 அத்தன் அமைத்த உடலிற் கூறினில்
சுத்தம் தாகிய குக்குமஞ் சொல்லுங்காற்
சத்த பரிச ரூப ரசகந்தம்
புத்திமா னுங்காரம் புரியட்ட காயமே. உ
- 2124 எட்டினில் ஐந்தாகும் இந்திரி யங்களுங்
கட்டிய மூன்று கரணமு மாயிடும்
ஒட்டிய பாசம் உணர்வது வாசவே
கட்டி யவிழ்த்திடுங் கண்ணுதல் காணுமே. க
- 2125 இரதம் உதிரம் இறைச்சிதோல் மேதை
மருவிய வத்தி வழும்பொடு மச்சை
பரவிய சுக்கிலம் பாழாம் உபாதி
உருவ மாலாலுடல் ஒன்றென லாமே. ச
- 2126 ஆரே அறிவார் அடியின் பெருமையை
யாரே அறிவார் அங்கவர் நின்றது
யாரே அறிவார் அறுபத்தெட் டாக்கையை
யாரே அறிவார் அடிக்காவ லானதே. ரு
- 2127 எண்சா னளவால் எடுத்த வுடம்புக்குட்
கண்கால் உடலிற் கரக்கின்ற கைகளிற்
புண்கால் அறுபத்தெட் டாக்கை புணர்க்கின்ற
நண்பால் உடம்புதன் னாலும் பாமே. க

- 2128 உடம்புக்கும் நாலுக்கும் உயிராய சீவன்
ஒடுங்கும் பரனோ டொழியாப் பிரமங்
கடந்தொறு நின்ற கணக்கது காட்டி
அடங்கியே அற்றது ஆரறி வாரே. எ
- 2129 ஆறந்த மாகி நடுவுடன் கூடினால்
தேறிய மூவாறுஞ் சிக்கென் றிருந்திடுங்
கூறுங் கலைகள் பதினெட்டுங் கூடியே
ஊறும் உடம்பை உயிருடம் பெண்ணுமே. அ
- 2130 மெய்யினில் தூல மிகுத்த முகத்தையும்
பொய்யினிற் சூக்கம் பொருந்தும் உடலையுங்
கையினில் துல்லியங் காட்டும் உடலையும்
ஐயன் அடிக்குள் அடங்கும் உடம்பே. கூ
- 2131 காயுங் கடும்பரி கால்வைத்து வாங்கல்போற்
சேய விடமண்மை செல்லவும் வல்லது
காயத் துகிர்போர்வை யொன்றுவிட் டாங்கொன்றிட்
டேயு மவரென்ன ஏய்ந்திடுங் காயமே. க0
- 2132 நாக முடலுரி போலுநல் லண்டச
மாக நனாவிற் கனாமறந் தல்லது
போகலு மாகும் அரனரு ளாலேசென்
றேகு மிடஞ்சென் றிருபயன் உண்ணுமே. கக
- 2133 உண்டு நாக சுவர்க்கத்தில் உள்ளன
கண்டு விடுஞ்சூக்கங் காரண மாச்செலப்
பண்டு தொடரப் பரகாய யோகிபோற்
பிண்டம் எடுக்கும் பிறப்பிறப் பெய்தியே. கஉ
- 2134 தானவ னாகிய தற்பரந் தாங்கினோன்
ஆனவை மாற்றிப் பாழத் தடைந்திடுங்
ஏனை யுயிர்வினைக் கெய்து மிடஞ்சென்றும்
வானும் நிலனும் புகுந்தும் வருந்துமே. கங

- 2135 ஞானிக்குக் காயஞ் சிவமே தனுவாகும்
 ஞானிக்குக் காயம் உடம்பே யதுவாகும்
 மேனிற்கும் யோகிக்கு விந்துவும் நாதமும்
 மோனிக்குக் காயமுப் பாழ்கெட்ட முத்தியே. கச
- 2136 விஞ்ஞானத் தோர்க்கா ணவமே மிகுதனு
 எஞ்ஞானத் தோர்க்குத் தனுமாயை தானென்ப
 அஞ்ஞானத் தோர்க்குக் கன்மந் தனுவாகும்
 மெஞ்ஞானத் தோர்க்குச் சிவதனு மேவுமே. கரு
- 2137 மலமென் றுடம்பை மதியாத ஊமர்
 தலமென்று வேறு தரித்தமை கண்டீர்
 நலமென் றிதனையே நாடி யிருக்கீர்
 பலமுள்ள காயத்திற் பற்றுமீவ் வண்டத்தே. கச
- 2138 நல்ல வசனத்து வாக்கு மனாதிகள்
 மெல்ல வினையாடும் விமலன் அகத்திலே
 அல்ல செவிசத்த மாதி மனத்தையும்
 மெல்லத் தரித்தார் முகத்தார் பசித்தே. கள

169. உடல் விடல்

- 2139 பண்ணுகுங் காமம் பயிலும் வசனமும்
 விண்ணும் பிரானன் விளங்கிய சத்தமும்
 புண்ணும் உடலிற் பொருந்து மனத்தையும்
 அண்ணந்து பார்க்க அழியும் உடம்பே. க
- 2140 அழிகின்ற வோருடம் பாகுஞ் செவிகண்
 கழிகின்ற காலவ் வீரதங்கள் தானம்
 மொழிகின்ற வாக்கு முழிகின்ற நாடி
 ஒழிகின்ற ஊனுக் குறுதுணை யில்லையே. உ
- 2141 இலையா மிடையில் எழுகின்ற காம
 முலையாய நெஞ்சத்து மூழ்கும் உளத்துத்
 தலையாய மின்னுடல் தாங்கித் திரியுஞ்
 சிலையாய சித்தஞ் சிவமுன் னிடைக்கே. ஈ

170. அவத்தைபேதம் - கீழாலவத்தை

- 2142 ஐயைந்து மத்திமை யானது சாக்கிரங்
கைகண்ட பன்னாங்கிற் கண்டங் கனுவென்பர்
பொய்கண்டி லாத புருட னிதயஞ்சமுனை
மெய்கண் டவனுந்நி யாகுந் துரியமே. க
- 2143 முப்பதோ டாறின் முதல்நா ஐந்தாகச்
செப்பதி னான்காய்த் திகழ்ந்திரண் டொன்றாகி
அப்பதி யாகும் நியதி முதலாகச்
செப்புஞ் சிவமீருய்த் தேர்ந்துகொள் ளீரே. உ
- 2144 இந்திய மீரைந் திரைந்து மாத்திரை
மந்திர மாய்நின்ற மாருதம் ஈரைந்தும்
அந்தக் கரணம் ஒருநான்கும் ஆன்மாவும்
பந்தவச் சக்கரப் பாலது வாகுமே. ஈ
- 2145 பாரது பொன்மை பசுமை யுடையது
நீரது வெண்மை செம்மை நெருப்பது
காரது மாருதங் கறுப்பை யுடையது
வானகந் தூம மறைந்துநின் றுரே. ச
- 2146 பூதங்கள் ஐந்தும் பொறியவை ஐந்துகளும்
ஏதம் படஞ்செய் திருந்த புறநிலை
ஒது மலங்குண மாகுமா தாரமோ
பாதி யவத்தைக் கருவிதொண் ணாற்றுறே. ட
- 2147 இடவகை சொல்லில் இருபத்தஞ் சாளை
படுபர சேனையும் பாய்பரி ஐந்தும்
உடையவன் மத்திமை யுள்ளுறு நால்வர்
அடைய நெடுங்கடை ஐந்தொடு நான்கே. க
- 2148 உடம்பும் உடம்பும் உடம்பைத் தழுவி
உடம்பிடை நின்ற உயிரை அறியார்
உடம்பொ டுயிரிடை நப்பறி யாதார்
மடம்புகு நாய்போல் மயங்குகின் றுரே. ஈ

806

திருமந்திரம்- எட்டாம் தந்திரம்

- 2149 இருக்கின்ற வாறென் றறிகலர் ஏழைகள்
முருக்கு மசபையை மாற்றி முகந்து
கருக்கொண்டு காமாரி சார முகந்தோர்
துருக்கொண்டு தொக்க உடலொழி யாதே. அ
- 2150 ஒளித்திட் டிருக்கும் ஒருபதி னுலை
அளித்தனன் என்னுள்ளே ஆரியன் வந்து
அளிக்குங் கலைகளி னுலறு பத்து
ஒளித்திட்டு வைத்தான் ஒடுங்கிய சித்தே. க
- 2151 மண்ணினில் ஒன்று மலர்நீரு மருங்காகும்
பொன்னினில் அங்கு புகழ்வளி யாகாயம்
மன்னு மனோபுத்தி யாங்காரம் ஒரொன்றாய்
உன்னின் முடிந்த தொருபூத சயமே. க0
- 2152 முன்னிக் கொருமகன் முர்த்திக் கிருவர்
வன்னிக்கு மூவர் வதுவைக்கு நால்வர்
கன்னிக்குப் பிள்ளைகள் ஐவர்மு னாளில்லை
கன்னியைக் கன்னியே காதலித் தானே. கக
- 2153 கண்ட கனவைந்துங் கலந்தன தானேந்துஞ்சென்
றுண்டன நான்கும் ஒருங்கே உணர்ந்தபின்
பண்டைய தாகிப் பரந்த வியாக்கிரத்
தண்டமுந் தானாய் அமர்ந்துநின் றானே. கஉ
- 2154 நின்றவன் நிற்கப் பதினாஹிற் பத்துநீத்
தொன்றிய அந்தக் கரணங்கள் நான்குடன்
மன்று கலந்த மனைவாழ்க்கை வாதனை
கன்றிய கண்டத்திற் கண்டான் கனவதே. கங
- 2155 தான மிழந்து தனிபுக் கிதயத்து
மான மழிந்து மதிகெட்டு மாலாகி
ஆன விரிவறி யாவவ் வியத்தத்தின்
மேனி யழிந்து சுழுத்திய தாமே. கச
- 2156 சுமுனையைச் சேர்ந்துள முன்றுடன் காட்சி
கெழுமிய சித்தம் பிராணன்றன் காட்சி

ஒழுகக் கமலத்தின் உள்ளே யிருந்து
விழுமப் பொருளுடன் மேவிரின் றானே.

கரு

2157 தானத் தெழுந்து தருக்குந் தூரியத்தின்
வானத் தெழுந்துபோய் வையம் பிறகிட்டுக்
கானத் தெழுந்த கருத்தின் தலைபிலே
ஊனத் தவித்தைவிட் டேமனின் றானே.

கக

2158 ஊமை யெழுத்தொடு பேசும் எழுத்துநில்
ஆமை யகத்தினில் அஞ்சம் அடங்கிடும்
ஓமய முற்றது வுள்ளொளி பெற்றது
நாமய மற்றது நாமறி யோமே.

கஎ

2159 தூரிய மிருப்பதுஞ் சாக்கிரத் துள்ளே
நரிகள் பதினாறு ஈஞ்சண்டு செத்தன
பரிய புரவியும் பாறிப் பறந்தது
தூரிய மிறந்திடஞ் சொல்லவொண் னாதே.

கஅ

2160 மாறா மலமைந்தான் மன்னு மவத்தையின்
வேறாய மாயா தறுகா னாதிக்கிங்
கேரகா தேளவ் வுயிரும் பிறந்திறந்
தாறாத வல்வினை யாலடி யுண்ணுமே.

கக

2161 உண்ணுந்தன் னாடாடா தூட்டிடு மாயையும்
அண்ணல் அருள்பெற்ற முத்திய தாவது
நண்ண விலாவுயிர் ஞானத்தி னாற்பிறந்
தெண்ணுறு ஞானத்தின் நேர்முத்தி எய்துமே.

உ0

2162 அதிமுட நித்திரை யானாவ நந்த
அதனா லுணர்வோ னருங்கன்ம முன்னித்
திதமான கேவல மித்திறஞ் சென்று
பரமாகா வையவத் தைப்படு வானே.

உக

2163 ஆசான்முன் னேதுயில் மாண வகரைத்
தேசாய தண்டால் எழுப்புஞ் செயல்போல்
நேசாய விசனா நீடாண வத்தரை
ஏசாத மாயாடன் னாலே எழுப்புமே.

உஉ

308

திருமந்திரம்-எட்டாம் தந்திரம்

- 2164 மஞ்சொடு மந்தா கினிகுட மாமென
விஞ்சறி வில்லோன் விளம்பு மிகுமதி
எஞ்சலி லொன்றெனு மாறென இவ்வுடல்
அஞ்சுறு மன்னனன் நேபோ மாவே. ௨௩
- 2165 படியுடை மன்னவன் பாய்பரி ஏறி
வடியுடை மாநகர் தான்வரும் போது
அடியுடை ஐவரும் அங்குறை வோருந்
துடியில்லம் பற்றித் துயின்றனர் தாமே. ௨௪
- 2166 நேரா மலத்தை நீடைந் தவத்தையின்
நேரான வாறுன்னி நீடு நனவினில்
நேரா மலமைந்து நேரே தரிசித்து
நேராம் பரத்துடன் நிற்பது நித்தமே. ௨௫

171. மத்திய சாக்கிராவத்தை

- 2167 சாக்கிர சாக்கிரந் தன்னில் திரோதாயி
சாக்கிர சொப்பனந் தன்னிடை மாமாயை
சாக்கிரந் தன்னிற் சுழுத்திதற் காமியஞ்
சாக்கிரந் தன்னில் துரியத்து மாயையே. ௧
- 2168 மாயை எழுப்புங் கலாதியை மற்றதின்
நேய விராகாதி ஏய்ந்த துரியத்துத்
தோயுஞ் சுழுனை கனானு வந்துன்னி
ஆயின னந்தச் சகலத்து ளானே. ௨
- 2169 மேனிய அந்தகன் விழிகட் குருடனா
மாவயின் முன்னடிக் காணு மதுகண்டு
மேவுந் தடிகொண்டு சொல்லும் விழிபெற
முவயி னன்மா முயலுங் கருமமே. ௩
- 2170 மத்திம மொத்த சிலந்தி வலயத்துள்
ஒத்தங் கிருந்து உயிருண்ணு மாறுபோல்
அத்தனும் ஐம்பொறி யாடகத் துள்ளின்று
சத்த ஞாதல்ஐந்துந் தானுண்ணு மாறே. ௪

- 2171 வைச்சன வச்ச வகையிரு பத்தஞ்சு
முச்ச முடனனை வாநொரு வன்னுளன்
பிச்சன் பெரியன் பிறப்பிலி என்றென்று
நக்கி யவனருள் நானுய்ந்த வாறே. ௩
- 2172 நாலா றுடன்புருட னற்றத் துவமுடன்
வேறான ஐயைந்து மெய்ப்புரு டன்பரங்
கூற வியோமம் பரமெனக் கொண்டனன்
வேறான நாலேழு வேதாந்த தத்வமே. ௬
- 2173 வலங்கொண் டாங்கே இடையொடு பிங்கலை
கோலங்கொண் டாங்கே குணத்தி னுடன்புக்கு
மூலங்கொண் டாங்கே முறுக்கிமுகக் கோணிலுங்
காலங்கொண் டானடி காணலு மாமே. ௭
- 2174 நாடிகள் பத்தும் நலந்திகழ் வாயுவும்
ஒடிய காலில் ஒடுங்கி யிருந்திடுங்
கூடிய காமங் குளிக்கும் இரதமும்
நாடிய நல்ல மனமும் உடலிலே. ௮
- 2175 ஆவன ஆவ அழிவ அழிவன.
போவன போவ புகுவ புகுவன
காவலன் பேர்நந்தி காட்டித்துக் கண்டவன்
ஏவுன செய்யும் இலங்கிழை யோனே. ௯
- 2176 பத்தொடு பத்துமோர் மூன்றும் பகுதியும்
உய்த்த தூரியமும் உள்ளுணர் காலமும்
மெய்த்த வியோமமு மேலைத் தூரியமுந்
தத்துவ நாலே மெனவுன்னத் தக்கதே. ௧௦
- 2177 விளங்கிடு முந்நூற்று முப்பதோ டொருபான்
தளங்கொ ளிரட்டிய தாறு நடந்தால்
வணங்கிடு மைம்மலம் வாயு வெழுந்து
விளங்கிடு மவ்வழி தத்துவ நின்றே. ௧௧

310

திருமந்திரம்-எட்டாம் தந்திரம்

- 2178 நாலொரு கோடியே நாற்பத்தெண் னுயிர
மேலுமோ சாந்நாறு வேறு யடங்கும்
பாலவை தொண்ணூறே டாறுட் படுமவை
கோலிய ஐயைந்து ளாகுங் குறிக்கிலே. கஉ
- 2179 ஆகின்ற தொண்ணூறே டாறும் பொதுஎன்பர்
ஆகின்ற வாறு றருஞ்சைவர் தத்துவம்
ஆகின்ற நாலேழ் வேதாந்தி வயிணவர்க்
காகின்ற நாலாறையைந்துமாயா வாதிக்கே. கங
- 2180 தத்துவ மானது தன்வழி நின்றிழல்
வித்தக னாகி விளங்கி யிருக்கலாம்
பொய்த்தவ மாமவை போயிடு மவ்வழி
தத்துவ மாவ தகார எழுத்தே. கச
- 2181 அறிவொன் றிலாதன ஐயேழு மொன்றும்
அறிகின்ற என்னை அறியா திருந்தேன்
அறிகின்றாய் நீயென் றருள்செய்தார் நந்தி
அறிகின்ற நானென் றறிந்துகொண் டேனே. கரு
- 2182 சாக்கிர சாக்கிர மாதி தனில்லுந்தும்
ஆக்கு மலாவத்தை யைந்து நனவாதி
போக்கி யிவற்றொடும் பொய்யான வாறாறு
நிக்க நெறிநின்றொன் றுகியே நிற்குமே. கக
- 2183 ஆணவ மாதி மலமைந் தலரோனாக்
காணவ மாதிநான் காமாற் கானுக்கு
ஆணவ மாதி மூன்றசர்க் கிரண்டென்ப
ஆணவ மொன்றே சதாசிவற் காவதே. கள

172. அத்துவாக்கள்

- 2184 தத்துவம் ஆறாறு தன்மனு வேழ்கோடி
மெய்த்தகு வன்னம்ஐம் பாடுவென்று மேகினி
ஒத்திரு னாற்றிரு பான்நான்கெண் பாடுவென்று
வைத்த பதங்கலை யோரைந்தும் வந்தவே. க

2185 நாடிய மண்டல மூன்று நலந்தெரிந்.
தோடு மவரோ ளென்றிடு பத்தைஞ்சங்
கடுவர் சுடிக் குறிவழி யேசென்று
தேடிய பின்னர்த் திகைத்திருந் தார்களே. ௨

2186 சாக்கிர சாக்கிர மாதித் தலையாக்கி
ஆக்கிய தூல மளவாக்கி அநீதத்துத்
தாக்கிய வன்பான தாண்டவஞ் சார்ந்தது
தேக்குஞ் சிவமாதல் ஐந்துஞ் சிவாயமே. ௩

173. சுத்த நனவாதி பருவம்

2187 நனவாதி தூலமே சூக்கப் பகுதி
அனதான வைஐந்தும் விந்துவிண் சத்தி
தனதா முயிர்விந்து தானின்று போந்து
கனவா நனவிற் கலந்ததிவ் வாறே. ௧

2188 நனவில் அநீதம் பிறந்தார் கிடந்தார்
நனவில் தூரியம் நிகழ்ந்தார் தவழ்ந்தார்
நனவிற் சுழுத்தி நடந்தார் வளர்ந்தார்
நனவிற் கனவோட னன்செய்தி யானதே. ௨

2189 செறியுங் கிரியை சிவதத் துவமாம்
பிறிவிற் சுசயோகம் பேரருள் கல்வி
குறிதம் றிருமேனி குணம்பல வாகும்
அறிவில் சராசரம் அண்டத் தளவே. ௩

2190 ஆதி பரஞ்சிவஞ் சத்தி சதாசிவம்
வதமில் ஈசன்நல் வித்தியா தத்துவம்
போதங் கலைகால நியதிமா மாயை
நீதியீ ருக நிறுத்தினன் என்னே. ௪

2191 தேசு திகழ்சிவஞ் சத்தி சதாசிவம்
ஈசன் அனல்வித்தை இராகங் கலைகால
மாசகல் வித்தை நியதி மகாமாயை
ஆசில் புருடாதி ஆன்மாவீ ருறே. ௫

812

திருமந்திரம்-எட்டாந் தந்திரம்

2192

ஆணவ மாயையுங் கன்மமு மாமலங்
காணு முகைக்குத் தவுடுமி யான்மாவந்
தாணுவை யொவ்வாமற் றண்டுல மாய்நிற்கும்
பேணுவாய் மற்றுகின் பாசம் பிரித்தே.

க

2193

பசுக்கள் பலவண்ணம் பாலொரு வண்ணம்
பசுக்களை மேய்க்கின்ற ஆயன் ஒருவண்ணம்
பசுக்களை மேய்க்கின்ற ஆயன்கோல் போடிற்
பசுக்கள் தலைவனைப் பற்றி விடாவே.

எ

2194

உடலிந் தியமனம் ஒண்புத்தி சித்தம்
அடலொன் றகந்தை அறியாமை மன்னிக்
கெடுமவ் வுயிர்மயல் மேலுங் கிளைத்தால்
அடைவது தானேழ் நாகத்து ளாயே.

அ

2195

தற்றெரி யாத வநீதந்தற் காணவஞ்
சொற்றெரி கின்ற துரியஞ்சொற் காமியம்
பெற்ற சுழுத்திப்பின் பேசுறுங் காதலா
மற்றது வுண்டிக் கனநன வாதலே.

க

2196

நனவிற் கனவிலலை ஐந்து நனவிற்
கனவிலாச் சூக்குமங் காணுஞ் சுழுத்தி
தனலுண் பகுதியே தற்கூட்டு மாயை
நனவிற் துரிய மநீதந் தலைவந்தே.

க0

2197

ஆறநில் ஐயைந் தகல நனநன
வாற மவைவிட வாகு நனக்கன
வேறன ஐந்தும் விடவே நனவினில்
ஈறஞ் சுழுத்தி யீதின்மாயை தானே.

கக

2198

மாயையில் வந்த புருடன் துரியத்தில்
ஆய முறைவிட் டதுவுந்தா னன்றாகிச்
சேயகே வலவிந் துடன்செல்லச் சென்றக்கால்
ஆய தனுவின் பயனிலலை யாமே.

கஉ

2199

அநீதத் துரியத் தறிவனும் ஆன்மா
அநீதத் துரிய மதனாற் புரிந்தால்

173. சுத்த நனவாதி பருவம்

813

அநீதத் தெழுந்தறி வாசிய மானன்
முதிய அனலிற் றுரியத்து முற்றமே.

கௌ

2200 ஐயைந்து பத்துடன் ஆனது சாக்கிரங்
கைகண்ட ஐயைந்திற் கண்டங் களுள்பர்
பொய்கண்ட மூவர் புருடர் சுழுநீனயின்
மெய்கண் டவனுந்தி மேவல் இருவரே.

கச

2201 புரியட் டகமே பொருந்தல் நனவு
புரியட் டகந்தன்னின் மூன்று கனவு
புரியட் டகத்தில் இரண்டு சுழுத்தி
புரியட் டகத்தொன்று புக்கல் துரியமே.

கரு

2202 நனவின் நனவு புலனில் வழக்கம்
நனவிற் கனவு நினைத்தல் மறத்தல்
நனவிற் சுழுத்தியுண் ணுடல் இலாமை
நனவில் துரிய மதித்தது நந்தியே.

கசு

2203 கனவின் நனவுபோற் காண்டல் நனவாங்
கனவினிற் கண்டு மறத்தல் கனவாங்
கனவிற் சுழுத்தியுங் காணுமை காணல்
அனுமாத் செயதவி லான துரியமே.

கஎ

2204 சுழுத்தி நனவொன்றுந் தோன்றாமை தோன்றல்
சுழுத்தி கனவதன் உண்மை சுழுத்தியிற்
சுழுத்தி யறிவறி வாலே யழிகை
சுழுத்தித் துரியமாஞ் சொல்லறும் பாழே.

கஅ

2205 துரிய நனவா மிதமுணர் போதந்
துரியக் கனவா மகமுணர் போதந்
துரியச் சுழுத்தி வியோமந் துரியந்
துரியம் பரமெனத் தோன்றிடுந் தானே.

கசு

2206 அறிவறி கின்ற அறிவு நனவாம்
அறிவறி யாமை யடையக் கனவாம்
அறிவறி யவ்வறி யாமை சுழுத்தி
அறிவறி வாரு மான துரியமே.

20

314

திருமந்திரம்-எட்டாம் தந்திரம்

- 2207 தானெங்கு மாயவ லீம்மலந் தான்விட்டு
ஞானந் தனதுரு வாகி நயந்தபின்
தானெங்கு மாய்நெறி நின்றது தான்விட்டு
மேனந்தச் சூக்க மவைவன்ன மேலிட்டே. ௨௧
- 2208 ஐயைந்து மாறுமோ ரைந்து நனாவினில்
எய்யு நனவு கனவு சுழுத்தியா
மெய்யும்பின் சூக்கமும் மெய்ப்பகுதி மாயை
ஐயமுந் தானவ னத்தூரி யத்தனே. ௨௨
- 2209 ஈதென் றறிந்திலன் இத்தனை காலமும்
ஈதென் றறிந்தபின் ஏதும் அறிந்திலேன்
ஈதென் றறியும் அறிவை அறிந்தபின்
ஈதென் றறியும் இபல்புடை யோனே, ௨௩
- 2210 உயிர்க்குயி ராகி யுருவா யருவாய்
அயற்புணர் வாகி யறிவாய்ச் செறிவாய்
நயப்புறு சத்தியும் நாதன் உலகாதி
இயற்பின்றி பெல்லாம் இருண்மூட மாமே. ௨௪
- 2211 சத்தி யிராகத்திற் றானல் லுயிராகி
ஒத்துறு பாச மலமைந்தோ டாறுறு
தத்துவ பேதஞ் சமைத்துக் கருவியும்
வைத்தனன் ஈசன் மலமுறு மாறே. ௨௫
- 2212 சாக்கிரா தீதத்தி லானவந் தன்னுண்மை
சாக்கிரா தீதந் தூரியத்திற் றானுறச்
சாக்கிரா தீதத்தில் ஆணவந் தான்விடாச்
சாக்கிரா தீதம் பரனுண்மை தங்குமே. ௨௬
- 2213 மலக்கலப் பாலே மறைந்தது சத்தி
மலக்கலப் பாலே மறைந்தது ஞானம்
மலக்கலப் பாலே மறைந்தனன் தானு
மலக்கலப் பற்றான் மதியொளி யாமே. ௨௭
- 2214 திகைக்கின்ற சிந்தையுள் சிங்கங்கள் மூன்று
நகைக்கின்ற நெஞ்சுள் நரிக்குட்டி நான்கு

வகைக்கின்ற நெஞ்சினுள் ஆனைக்கன் றைந்து
பகைக்கின்ற நெஞ்சுக்குப் பாலிரண் டாமே.

௨௮.

2215 கதறு பதினெட்டுக் கண்களும் போகச்
சிதறி எழுந்திடுஞ் சிந்தையை நீரும்
விதறு படாமுன்னம் மெய்வழி நின்றால்
அதிர வருவதோர் ஆணைபு மாமே.

௨௯.

2216 நனவகத் தேயொரு நாலைந்தும் வீடக்
கனவகத் தேயுட் கரணங்க ளோடு
முனவகத் தேநின் றுதறியுட் புக்கு
நினைவகத் தினறிச் சுழுத்திநின் றானே.

௩௦.

2217 நின்றவன் ஆசான் நிகழ்துரி யுத்தனாய்
ஒன்றி யுலகின் நியமாதிக ளுற்றுச்
சென்று துரியாதி தத்தே சிலகாலம்
நின்று பரனாய் நின்மல னாமே.

௩௧.

2218 ஆனவல் வீசன் அதிதத்தில் வித்தையாத்
தானுல குண்டு சதாசிவ மாசத்தி
மேனிகள் ஐந்தும்போய் விட்டுச் சிவமாகி
மோன மடைந்தொளி மூலத்த னாமே.

௩௨.

2219 மண்டல மூன்றினுள் மாயநன் னுடனைக்
கண்டுகொண் டென்னே கருதிக் கழிநின்ற
விண்டலர் தாமரை மேலொன்றுங் கீழாகத்
தண்டமுந் தானு யகத்தினுள் ளாமே.

௩௩.

2220 போதறி யாது புலம்பின புள்ளின
மாதறி யாவகை நின்று மயங்கின
வேதறி யாவணம் நின்றனன் எம்மிறை
சூதறி வாருச்சி சூழிநின் றானே.

௩௪.

2221 கருத்தறிந் தொன்பது கண்டமும் ஆங்கே
பொருத்தறிந் தோன்புவ னுபதி நாடித்
திருத்தறிந் தேன்மிகு தேவர் பிராணை
வருத்தறிந் தேன்மன மன்னிநின் றானே.

௩௫.

- 2222 ஆன விளக்கொளி தூண்டு மவனென்னத்
தான விளக்கொளி யாமூல சாதனத்
தான விநிழலந் தானத்தில் அவ்விளக்
கேனை மதிமண்ட லங்கொண் டெரியுமே. ௩௬
- 2223 உண்ணாடும் ஐவர்க்கு மண்டை யொதுங்கிய
விண்ணாட நின்ற வெளியை வினவுறில்
அண்ணாந்து பார்த்தைவர் கூடிய சந்தியிற்
கண்ணாடி காணுங் கருத்ததென் றானே. ௩௭
- 2224 அறியாத வற்றை அறிவான் அறிவான்
அறிவான் அறியாதான் தன்னறி வாகான்
அறியா தவத்தை அறிவாணைக் கூட்டி
அறியா தறிவாணை யாசறி வாசே. ௩௮
- 2225 துரிய தரிசனஞ் சொற்றோம் வியோமம்
அரியன தூடண மந்தன வாதி
பெரியன கால பரம்பிற் றுரியம்
அரிய அதிதம் அநிதத்த தாமே. ௩௯
- 2226 மாயையிற் சேதனை மன்னும் பகுதியோன்
மாயையின் மற்றது நீவுதன் மாயையாங்
கேவல மாகுஞ் சகலமா யோனியுள்
தோயும் மனிதர் துரியத்துட் சீவனே. ௪௦

174. கேவல சகல சுத்தம்

- 2227 தன்னை யறிசுத்தன் றற்கேவ லன்றானும்
பின்ன முறநின்ற பேத சகலனும்
மன்னிய சத்தசத் துச்சத சத்துடன்
துன்னுவர் தத்தந் தொழிற்கு வாசவே. ௧
- 2228 தானே தனக்குப் பகைவனும் நட்பானும்
தானே தனக்கு மறுமையும் இம்மையுந்
தானே தான்செய்த வினைப்பயன் துய்ப்பானுந்
தானே தனக்குத் தலைவனு மாமே. ௨

- 2229 ஆமுயிர் கேவல மாமாயை இன்னடர்
தாமுயிர் மாயை எறிப்ப அறிவுற்றுக்
காமிய மாயேய முங்கல வாரிற்பத்
தாமுறு பாசஞ் சகலத்த தாமே. க
- 2230 சகல அவத்தையிற் சார்ந்தோர் சகலர்
புகலு மலமு வகையும் புணர்ந்தோர்
நிகரின் மலரோன்மா னீடுபல் தேவர்கள்
நிகழ்நரர் கீட மந்தமு மாமே. ச
- 2231 தாவிய மாயையில் தங்கும் பிரளய
மேலிய மற்ற துடம்பாய்மிக் குள்ளன
ஒவல் இலக்கணர் ஒன்றிய சீகண்டர்
ஆவயி னூற்றெட் டெருத்திர ராமே. டு
- 2232 ஆகின்ற கேவலத் தாணவத் தானவ
ராகின்ற வித்தேச ராமனந் தாதிய
ராகின்ற எண்மர் எழுகோடி மந்திர
ராகின்ற ஈசர் அநேகரு மாமே. க
- 2233 ஆமவ ரிற்சிவ னாரூள் பெற்றுனோர்
போமலந் தன்னாற் புகழ்விந்து நாதம்விட்
டோமய மாகி யொடுங்கவி னின்மலந்
தோமறு சுத்தா வவத்தைத் தொழிலே. எ
- 2234 ஓரினு மூவகை நால்வகை யும்முள
தேரி லிவைகே வலமாயை சேரிச்சை
சாரிய லாயவை தாமே தணப்பவை
வாரிவைத் தீசன் மலமறுத் தானே. அ
- 2235 பொய்யான போதாந்த மாறாறும் விட்டகன்
றெய்யாமை நீங்கவே எய்தவன் தானாகி
மெய்யாஞ் சராசர மாய்வெளி தன்னுப்புக்
கெய்தாம லெய்துஞ்சுத் தாவத்தை யென்பதே. க
- 2236 அனாதி பசுவியாத்தி யாகு மிவனை
அனாதியில் வந்த மலம்ஐந்தால் ஆட்டி-

- அனாதிபிற் கேவல மச்சக லத்திட்டு
அனாதி பிறப்பறச் சுத்தந்நு ளாகுமே. க0
- 2237 அந்தரஞ் சுத்தாவத் தைகே வலத்தாறு
தந்தோர்தஞ் சுத்தகே வலத்தற்ற தற்பரத்
தன்பால் துரியத் திடையே யறிவுறத்
தன்பால் தனையறி தத்துவந் தானே. கக
- 2238 ஐயைந் தொடுங்கும் ஆன்மாவில் ஆன்மாவும்
மெய்கண்டு சுத்த அவத்தையில் வீடாகுந்
துய்யவன் வித்தை முதன்முன்றுந் தொல்சத்தி
ஐய சிவஞ்சித்தி யாந்தோற்ற மவ்வாதே. க2
- 2239 ஐயைந்நு மான்மாவில் ஆறே ட்டங்கடு
மெய்கண்ட மேன்முன்று மேவுமெய் யோகத்தில்
கைகண்ட சத்தி சிவபாகத் தேகாண
எய்யும் படியடங் குந்நாலேழ் எய்தியே. கங
- 2240 ஆணவத் தாரொன் றறியாத கேவலர்
பேணிய மாயைப் பிரளயா கலராகுங்
காணும் உருவினர் காணுமை காண்பவே
பூனுஞ் சகலர்முப் பாசமும் புக்கோசே. கச
- 2241 ஆணவ மாகும் விஞ்ஞான கலருக்குப்
பேணிய மாயை பிரளயா கலருக்கே
ஆணவ மாயையுங் கன்ம முன்றுமே
காணுஞ் சகலர்க்குக் காட்டு மலங்கனே. கரு
- 2242 கேவலந் தன்னிற் கிளர்ந்தவிஞ் ஞாகலர்
கேவலந் தன்னிற் கிளர்விந்து சத்தியால்
ஆவயிற் கேவலத் தச்சக லத்தையும்
மேவிய மந்திர மாமாயை மெய்ம்மையே. கசு
- 2243 மாயையின் மன்னும் பிரளயா கலர்வந்து
மாயையுந் தோன்று வகைகிற்க ஆணவ
மாய சகலத்துக் காமிய மாமாயை
ஏயமன் னுற்றெட் டுருத்திரர் என்பவே. கள்

- 2244 மும்மலங் கூடி முயங்கி மயங்குவோர்
அம்மெய்ச் சகலத்தர் தேவர் சுரர்நரர்
மெய்ம்மையில் வேதா விரிமிகு கீடாந்தத்
தம்முறை யோனிபுக் கார்க்குஞ் சகலனே. கஅ
- 2245 சுத்த அவத்தையில் தோய்ந்தவர் மும்மலச்
சத்தசத் தோடத் தனித்தனி பாசமும்
மத்த இருள்கிவ னான கதிராலே
தொத்தற விட்டிடச் சுத்தரா வார்களே. கக
- 2246 தற்கே வலம்முத்தி தானே தனிமையாம்
பிற்பாற் சகலங் கலாதிப் பிறிவதாஞ்
சொற்பாற் புரிசுத்த கேவலஞ் சாக்கிரந்
தற்பாற் புரிவது தற்சுத்த மாமே. ௨௦
- 2247 அறிவின்றி முத்தன் அராகாதி சேரான்
குறியொன்றி லாதித்தன் கடான் கலாதி
செறியுஞ் செயலிலான் றினங்கற்ற வல்லோன்
கிறியன் மலவியாபி கேவலந் தானே. ௨௧
- 2248 விர்துவும் மாயையும் மேவுங் கிரியையுஞ்
சந்தத் ஞான பரையுந் தனுச்சத்தி
விர்துவின் மெய்ஞ்ஞான மேவும் பிரளயர்
வந்த சகலசுத் தான்மாக்கள் வையத்தே. ௨௨
- 2249 கேவல மாதியிற் பேதங் கிளக்குறிந்
கேவல மூன்றுங் கிளருஞ் சகலத்துள்
ஆவயின் மூன்று மதிசுத்த மூடவே
ஓவலில் லாவொன்பா னுற்றுணர் வோர்கட்கே. ௨௩
- 2250 கேவலத்திற் கேவலம் அதிதா தீதங்
கேவலத் திற்சக லங்கள் வயிந்தவங்
கேவலத் திற்சுத்தங் கேடில்லிஞ் ஞாகலர்க்
காவயி னுதன் அருண்மூர்த்தி தானே. ௨௪
- 2251 சகலத்திற் கேவலஞ் சாக்கிரா தீதஞ்
சகல சகலமே சாக்கிர சாக்கிரஞ்

சகலத்திற் சுத்தமே தற்பரா வத்தை
சகலத்தில் இம்முன்று தன்மையு மாமே.

உரு

2252

சுத்தத்திற் சுத்தமே தொல்சிவ மாகுதல்
சுத்தத்திற் கேவலந் தொல்லுப சாந்தமாஞ்
சுத்த சகலந் துரிய விலாசமாஞ்
சுத்தத்தில் இம்முன்றுஞ் சொல்லலு மாமே.

உச

2253

சாக்கிர சாக்கிரந் தன்னிற் கனவொடுஞ்
சாக்கிரந் தன்னிற் சுழுத்தி துரியமே
சாக்கிரா தீதந் தனிற்சகா னந்தமே
ஆக்கு மறையாதி ஐம்மல பாசமே.

உஎ

2254

சாக்கிரா தீதத்திற் றான,று மாணவஞ்
சாக்கிரா தீதம் பராவத்தை தங்காது
ஆக்கு பரோபாதி யாஉப சாந்தத்தை
நோக்கு மலங்குண நோக்குத லாகுமே.

உஅ

2255

பெத்தமும் முத்தியும் பேணுந் துரியமுஞ்
சுத்த வதீதமுந் தோன்றாமற் றானுணம்
அத்தன் அருளென் றருளால் அறிந்தபின்
சித்தமும் இல்லை செயலில்லை தானே.

உச

2256

எய்திய பெத்தமும் முத்தமும் என்பன
எய்தும் அரனரு ளேயின யாட்டோ
டெய்தி டியிர்சுத்தத் திடுநெறி என்னவே
எய்தும் உயிரினை பாலறி வாமே.

உஓ

2257

ஐம்மலத் தாரு மதித்த சகலத்தர்
ஐம்மலத் தாரு மருவினைப் பாசத்தார்
ஐம்மலத் தார்சுவர்க் கந்நெறி யாள்பவர்
ஐம்மலத் தாரா னுர்க்கறி வோரே.

உக

2258

கருவி லதீதங் கலப்பிக்கு மாயை
அரிய துரிய மதிலுண்ணும் ஆசையும்
உரிய சுழுனை முதலெட்டுஞ் சூக்கத்
தரிய கனத்தூலம் அந்நன வாமே.

உஉ

174. கேவல் சகல சுத்தம்

321

- 2259 ஆணவ மாகும் அநீதமேன் மாயையும்
பூணுந் துரியஞ் சுழுத்திபொய்க் காமியம்
பேணுங் கனவும் மாமாயை திரோதாயி
காணு நனவில் மலக்கலப் பாருமே. ௩௩
- 2260 அரன்முத லாக அறிவோன் அநீதத்தன்
அரன்முத லாமாயை தங்கிச் சுழுனை
கருமம் உணர்ந்து மாமாயைக் கைக்கொண்டோர்
அருளு மறைவார் சகலத்துற் றுரே. ௩௪
- 2261 உருவுற்றுப் போகமே போக்கியந் துற்று
மருவுற்றுப் பூதம னாதியான் மன்னி
வருமச் செயல்பற்றிச் சத்தாகி வைகிக்
கருவுற் றிடுஞ்சிவன் காணுஞ் சகலத்தே. ௩௫
- 2262 இருவினை யொத்திட இன்னருட் சத்தி
மருவிட ஞானத்தில் ஆதன மன்னிக்
குருவினைக் கொண்டருட் சத்திமுன் கூட்டிப்
பெருமல நீங்கிப் பிறவாமை சுத்தமே. ௩௬
- 2263 ஆறாறு மாறதின் ஐயைந் தவத்தையோ
உறா மதீதத் துரியத் திவனெய்தப்
பேரான ஐவரும் போம்பிர காசத்து
நீறார் பாஞ்சிவ மாதேய மாருமே. ௩௭
- 2264 தன்னை யறியா துடலைமுன் தானென்றான்
தன்னைமுன் கண்டான் துரியந் தனைக்கண்டான்
உன்னுந் துரியமும் ஈசனே டொன்றாக்கால்
பின்னையும் வந்து பிறந்திடுந் தானே. ௩௮
- 2265 சாக்கிரந் தன்னில் அநீதந் தலைப்படில்
ஆக்கிய வந்த வயிந்தவ மானந்த
நோக்கும் பிறப்பறு நோன்முத்தி சித்தியாம்
வாக்கும் மனமும் மருவல்செய் யாவே. ௩௯

822

திருமந்திரம்-எட்டாம் தந்திரம்

2266

அப்பும் அனலும் அகலத்து னோவரும்
அப்பும் அனலும் அகலத்து னோவாரா
அப்பும் அனலும் அகலத்து னேதெனில்
அப்பும் அனலுங் கலந்ததவ் வாறே.

சு0

2267

அறநான்கு சுத்தம் அதிசுத்தா சுத்தம்
உறமேழு மாயை உடனைந்தே சுத்தம்
பெறுமா நிவைமுன்றுங் கண்டத்தாற் பேதித்
துறுமாயை மாமாயை யான்மாவி னோடே.

சக

2268

மாயைகைத் தாயாக மாமாயை யீன்றிட
வாய பரசிவன் தந்தையாய் நிற்கவே
ஏயும் உயிர்க்கே வலசுகலத் தெய்தி
ஆய்தரு சுத்தமுந் தான்வந் தடையுமே.

சஉ

175. பராவத்தை

2269

அஞ்சங் கடந்த அனாதி பார்தெய்வ
நெஞ்சம் தாய நிமலன் பிறப்பிலி
விஞ்சம் உடலுயிர் வேறு படுத்திட
வஞ்சத் திருந்த வகையறிந் தேனே.

க

2270

சத்தி பராபரஞ் சாந்தி தனிலான
சத்தி பரானந்தந் தன்னிற் சுடர்விந்து
சத்திய மாயை தனுச்சத்தி ஐந்துடன்
சத்தி பெறுமுயிர் தானங்கத் தாறுமே.

உ

2271

ஆறாறுக் கப்பால் அறிவார் அறிபவர்
ஆறாறுக் கப்பால் அருளார் பெறுபவர்
ஆறாறுக் கப்பால் அறிவாம் அவர்கட்கே
ஆறாறுக் கப்பால் அரணினி தாமே.

ஈ

2272

அஞ்சொடு நான்குங் கடந்தக மேபுக்குப்
பஞ்சணி காலத்துப் பள்ளி துயில்கின்ற
விஞ்சையர் வேந்தனும் மெல்லிய லாளொடு
நஞ்சுற நாடி நயஞ்செய்யு மாறே.

ச

175. பராவத்தை

323

- 2273 உரிய நனாத்தூரி யத்தி விவனாம்
அரிய தூரிய நனாவாகி முன்றிற்
பரிய பரதூரி யத்திற் பரனாந்
திரிய வருந்தூரி யத்திற் சிவமே. ௫
- 2274 பரமாம் அதீதமே பற்றறப் பற்றப்
பரமாம் அதீதம் பயிலப் பயிலப்
பரமாம் அதீதம் பயிலாத் தபோதனர்
பரமாகார் பாசமும் பற்றென் றறாதே. ௬
- 2275 ஆயும்பொய்ம் மாயை யகம்புற மாய்சிற்கும்
வாயு மனமுங் கடந்த மயக்கறின்
தூய அறிவு சிவானந்த மாகிப்போய்
வேயும் பொருளாய் வினைந்தது தானே. ௭
- 2276 தூரியப் பரியில் இருந்தஅச் சீவனைப்
பெரிய விபாக்கிரத் துள்ளே புகவிட்டு
நரிகளே யோடத் துரத்திய நாதர்க்
குரிய வினைகளின் றோலமிட் டன்றே. ௮
- 2277 நின்றஇச் சாக்கிர நீள்தூரி யத்தினின்
மன்றனு மங்கே மணஞ்செய்ய நின்றிடும்
மன்றன் மணஞ்செய்ய மாயை மறைந்திடும்
அன்றே யிவனும் அவன்வடி வாமே. ௯
- 2278 விரிந்திடிற் சாக்கிர மேவும் விளக்காய்
இருந்த விடத்திடை யீடான மாயை
பொருந்தாந் தூரியம் புரியிற்றா னாகுந்
தெரிந்த தூரிபத்துத் தீதக லாதே. ௧௦
- 2279 உன்னை யறியா துடலைமுன் நானென்றாய்
உன்னை யறிந்து தூரியத் துறகின்றாய்
தன்னை யறிந்தும் பிறவி தணவாதால்
அன்ன வியாத்தன் அமலனென் றறிதியே. ௧௧
- 2280 கருவரம் பாசிய காயந் தூரிபம்
இருவருங் கண்டர் பிறப்பிறப் புற்றார்

324

திருமந்திரம்-எட்டாந் தந்திரம்

குருவரம் பெற்றவர் கூடிய பின்னை
இருவரு மின்றியொன் றுகநின் றுரே.

கஉ

2281

அணுவின் துரியத்தி லான நனவும்
அணுவசை வின்கண் ணான கனவும்
அணுவசை விற்பரா திதஞ் சுழுத்தி
பணியிற் பரதூரி யம்பர மாமே.

கங

2282

பரதூரி யத்து நனவும் பரந்து
விரிசக முண்ட கனவுமெய்ச் சாந்தி
உருவுறு கின்ற சுழுத்தியும் ஓவத்
தெரியுஞ் சிவதூரி யத்தனு மாமே.

கச

2283

பரமா நனவீன்பின் பாற்சக முண்ட
திசமார் கனவுஞ் சிறந்த சுழுத்தி
உரமாம் உபசாந்த முற்றல் துறவே
தரனஞ் சிவதூரி யத்தனு மாமே.

கரு

2284

சிவன் துரிய முதலாகச் சீரான
ஆவ சிவன்தூரி யாந்தம் அவத்தைபத்
தோவும் பராநந்தி யுண்மைக்குள் வைகியே
மேவிய னாலேழ் விடுத்துநின் றுனே.

கக

2285

பரஞ்சிவன் மேலாம் பரமம் பரத்திற்
பரம்பரன் மேலாம் பரநன வாக
விந்த கனவிடர் வீட்டுஞ் சுழுனை
உரந்தகு மாநந்தி யாமுண்மை தானே.

கள

2286

சார்வாம் பரசிவஞ் சத்தி பரநாதம்
மேலாய விந்து சதாசிவ மிக்கோங்கிப்
பாலாய்ப் பிரமன் அரியம ராபதி
தேவாம் உருத்திரன் ஈசனாங் காணிலே.

கஅ

2287

கலப்பறி யார்கடல் சூழல கேழும்
உலப்பறி யாருட லோடுயிர் தன்னை
அலப்பறிந் திங்கர சானகி லாதார்
குறிப்பது கோல மடலது வாமே.

கக

175. பராவத்தை.

325

- 2288 பின்னை யறியும் பெருந்தவத் துண்மைசெய்
தன்னை யறியில் தயாபரன் எம்மிறை
முன்னை யறிவு முடிகின்ற காலமும்
என்னை யறியலுற் றின்புற்ற வாறே. 20
- 2289 பொன்னை மறைத்தது பொன்னணி பூடணம்
பொன்னின் மறைந்தது பொன்னணி பூடணம்
தன்னை மறைத்தது தன்கா ணங்களாம்
தன்னின் மறைந்தது தன்கா ணங்களே. 21
- 2290 மரத்தை மறைத்தது மாமத யானை
மரத்தின் மறைந்தது மாமத யானை
பரத்தை மறைத்தது பார்முதற் பூதம்
பரத்தின் மறைந்தது பார்முதற் பூதமே. 22
- 2291 ஆறா நகன்று நமவிட் டறிவாகி
வேறான தானே யகாரமாய் மிக்கோங்கி
ஈறார் பரையின் இருளற்ற தற்பரன்
பேறார் சிவாய அடங்கும்பின் முத்தியே. 23
- 2292 துரியத்தில் ஓரைந்துஞ் சொல்லக ராதி
விரியப் பரையின் மிகுநாத மந்தம்
புரியப் பரையின் பராவத்தா போதந்
திரியப் பரமந் துரியந் தெரியவே. 24
- 2293 ஐந்துஞ் சகலத் தருளாற் புரிவற்றுப்
பந்திஞ் சுத்த அவத்தைப் பதைப்பினில்
நந்தி பராவத்தை நாடச் சுடர்முனம்
அந்தி யிருள்போலும் ஐம்மல மாறுமே. 25
- 2294 ஐயைந்து மட்டுப் பகுதியும் மாயையும்
பொய்கண்ட மாமாயை தானும் புருடன்கண்
பெய்யும் படியாய் எவற்றுமாய் அன்றாகி
உய்யும் பராவத்தை யுள்ளுறல் சுத்தமே. 26

326

திருமந்திரம்-எட்டாம் தந்திரம்

- 2295 நின்றான் அருளும் பரமுமுன் னேயமும்
ஒன்றாய் மருவும் உருவும் உபாதியுஞ்
சென்றா னெனைவிடுத் தாங்கிற்செல் லாமையும்
நன்றான ஞானத்தின் நாதப் பிரானே.

உள

176. முக்குண நீர்க்குணம்

- 2296 சாத்திக மெய்து நனவெனச் சாற்றுங்கால்
வாய்த்த இராசத மன்னுங் கனவென்ப
ஓய்த்திடுந் தாமதம் உற்ற சுழுத்தியாம்
மாய்த்திடு நீர்க்குண மாசில் துரியமே.

க

177. அண்டாதி பேதம்

- 2297 பெறுபகி ஈண்டம் பேதித்த அண்டம்
எழிகடல் ஏழின், மணல்அள வாகப்
பொறியொளி பொன்னணி யென்ன விளங்கிச்
செறியும்அண் டாசனத் தேவர் பிரானே.
- 2298 ஆனந்த தத்துவம் அண்டா சனத்தின்மேல்
மேனியூந் தாக வியாத்தமுப் பத்தாறாய்த்
தானந்த மில்லாத தத்துவ மானவை
ஈனமி லாஅண்டத் தெண்மடங் காமே.

க

உ

178. பதினோரந்தானமும் அவத்தையெனக்காணல்

- 2299 அஞ்சில் அமுதுமோ ரேழின்கண் ஆனந்த
முஞ்சிலோங் காசமோ ரொன்பான் பதினொன்றில்
வஞ்சக மேநின்று வைத்திடிற் காயமாங்
கஞ்சகச் செவ்வாய்க் கிளிமொழி கேளே.
- 2300 புருட னுடனே பொருந்திய சித்தம்
அருவமொ டாறும் அதிதத் துரியம்
விரியுஞ் சுழுத்தியின் மிக்குள்ள எட்டும்
அரிய பதினொன்று மாமவ்வ வத்தையே.

க

உ

180. நின்மலாவத்தை

327

- 2301 காட்டும் பதினென்றுங் கைகலந் தா லுடல்
நாட்டி யழுத்திடிந் நந்தியல் லாலில்லை
ஆட்டஞ்செய் யாத வதுவிதி யேநினை
ஈட்டு மதுதிடம் எண்ணுவ மாமே.

ஈ

179. கலவு செலவு

- 2302 கேவலந் தன்னிற் கலவச் சகலத்தின்
மேவுஞ் செலவு விடவரு நீக்கத்துப்
பாவுந் தனைக்காண்டன் மூன்றும் படர்வற்ற
திதறு சாக்கிரா திதத்திற் சுத்தமே.
- 2303 வெல்லும் அளவில் விடுமின் வெகுளியைச்
செல்லும் அளவுஞ் செலுத்துமின் சிந்தையை
அல்லும் பகலும் அருளுடன் தூங்கினுற்
கல்லும் பிளந்து கடுவெளி யாமே.

க

உ

180. நின்மலாவத்தை

- 2304 ஊமைக் கிணற்றகத் துள்ளே யுறைவதோர்
ஆமையின் உள்ளே யழுவைகள் ஐந்துள
வாய்மையி னுள்ளே வழுவா தொடுங்குமேல்
ஆமையின் மேலுமோ ராயிரத் தாண்டே.
- 2305 காலங்கி நீர்பூக் கலந்தஆ காயம்
மாலங்கி யீசன் பிரமன் சதாசிவன்
மேலஞ்சும் ஓடி விரவவல் லார்கட்குக்
காலனும் இல்லை கருத்தில்தலை தானே.
- 2306 ஆன்மாவே மைந்த னாயினன் என்பது
தான்மா மறையறை தன்மை யறிகிலர்
ஆன்மாவே மைந்தன் அரனுக் கிவனென்றல்
ஆன்மாவும் இல்லையால் ஐயைந்தும் இல்லையே.
- 2307 உதய மழுங்கல் ஒடுங்கலிம் மூன்றின்
கதிகாக் கிரங்கன வாதி சுழுத்தி
பதிதரு சேதனன் பற்றாந் துரியத்
ததிசுப னாயனந் தானந்தி யாகுமே.

க

உ

ஈ

ச

828

திருமந்திரம்-எட்டாம் தந்திரம்

- 2308 எல்லாந்தன் னுட்புக யாவுளுந் தானாகி
நல்லார் துரியம் புரிந்தக்கால் நல்லுயிர்
பொல்லாத வாறுறுட் போகாது போதமாய்ச்
செல்லாச் சிவகதி சென்றெய்து மன்றே. கு
- 2309 காய்ந்த இரும்பு கனலை யகன்றாலும்
வாய்ந்த கனலென வாதனை நின்றாற்போல்
ஏய்ந்த கரணம் இறந்த துரியத்துத்
தோய்ந்த கருமத் துரிசக லாதே. சு
- 2310 ஆன மஹயாதி யாமுரு நந்திவர்
தேனை யருள்செய் தெரிநன வத்தையில்
ஆன வகையை விடுமடைத் தாய்விட
ஆன மலாதீதம் அப்பரந் தானே. எ
- 2311 சுத்த அதீதஞ் சகலத்தில் தோய்வுறில்
அத்தன் அருள்நீங்கா வாங்கணிற் றானாகச்
சித்த சுகத்தைத் தீண்டாச் சமாதிசெய்
தத்தனோ டொன்றற் கருள்முத லாமே. அ
- 2312 வேறுசெய் தானிரு பாதியின் மெய்த்தொகை,
வேறுசெய் தானென்னை எங்கணும் விட்டுய்த்தான்
வேறுசெய் யாவருட் கேவலத் தேவிட்டு
வேறுசெய் யாவத்தன் மேவிநின் றானே. சு
- 2313 கறங்கோலை கொள்ளிவட் டங்கட வில்திரை
நிறஞ்சேர் ததிமத்தின் மலத்தே நின்றங்
கறங்காண் சுவர்க்க நரகம் புவிசேர்ந்
திறங்கா வுயிரரு ளாலிவை நீங்குமே. க0
- 2314 தானே சிவமான தன்மை தலைப்பட
ஆன மலமு மப்பாசு பேதமும்
மான குணமும் பரான்மா வுபாதியும்
பானுவின் முன்மதி போற்பட ராவே. கக
- 2315 நெருப்புண்டு நீருண்டு வாயுவும் உண்டங்
கருக்கனுஞ் சோமனும் அங்கே அமுருந்

திருத்தக்க மாலுந் திசைமுகன் தானும்
உருத்திர சோதியும் உள்ளத்து ளாரே.

கஉ

2316 ஆனைகள் ஐந்தும் அடக்கி அறிவென்னும்
ஞானத் திரியைக் கொளுவி அதனுட்புக்
கூனை யிருளற நோக்கும் ஒருவற்கு
வானக மேற வழியெளி தாமே.

கங

2317 ஆடிய காலில் அசைக்கின்ற வாயுவுந்
தாடித் தெழுந்த தமருக ஓசையும்
பாடி யெழுகின்ற வேதா கமங்களும்
நாடியி னுள்ளாக நானகண்ட வாறே.

கச

2318 முன்னை யறிவினிற் செய்த முதுதவம்
பின்னை யறிவினைப் பெற்றால் அறியலாந்
தன்னை யறிவ தறிவாமஃ தன்றிப்
பின்னை யறிவது பேயறி வாருமே.

கரு

2319 செயலற் றிருக்கச் சிவானந்த மார்குஞ்
செயலற் றிருப்பார் சிவயோகந் தேடார்
செயலற் றிருப்பார் செகத்தொடுங் கூடார்
செயலற் றிருப்பார்க்கே செய்தியுண் டாமே.

கக

2320 தானவ னாகுஞ் சமாதிகை கூடினால்
ஆன மலமறும் அப்பசுத் தன்மைபோம்
ஈனமில் காயம் இருக்கும் இருநிலத்
தூனங்கள் எட்டு மொழித்தொன்று வோர்கட்கே.

2321 தொலையா அரனடி தோன்றுமஞ் சத்தி
தொலையா இருளொளி தோற்ற அணுவுந்
தொலையாத் தொழின்ஞானந் தொன்மையில் நண்ணித்
தொலையாத பெத்தமுத் திக்கிடை தோயுமே.

கஅ

2322 தோன்றிய பெத்தமும் முத்தியுஞ் சூழ்சத்தி
மான்றுந் தெருண்டு முயிர்பெறு மற்றவை
தான்தரு ஞானந்தன் சத்திக்குச் சாதன
மூன்றலில் லாவுள் ளொளிக்கொளி யாமே.

கக

330

திருமந்திரம்-எட்டாந் தந்திரம்

- 2323 அறிகின்றி லாதான ஐயேழும் ஒன்றும்
அறிகின்ற என்னை யறியா திருந்தேன்
அறிகின்றாய் நீயென் றருள்செய்தான் நந்தி
அறிகின்ற நானென் றறிந்துகொண் டேனே. 20
- 2324 தானவ னாகிய ஞானத் தலைவனை
வானவ ராதியை மாமணிச் சோதியை
ஈனமின் ஞானத் தின்னருட் சத்தியை
ஊனமி லாஸ்தன்னை யுனரிடைக் கண்டதே. 25
- 2325 ஒளியும் இருளும், பரையும் பரையுள்
அளிய தெனலாகும் ஆன்மாவை யன்றி
அளியும் அருளுந் தெருளுங் கடந்து
தெளிய அருளே சிவானந்த மாமே. 22
- 2326 ஆனந்த மாகும் அரனருட் சத்தியிற்
முனந்த மாமுயிர் தானே சமாதிசெய்
துனந்த மாயுணர் வாயுள் ஞுணர்வுறிற்
கோனந்தம் வாய்க்கு மகாவாக்கிய மாமே. 26
- 2327 அறிவிக்க வேண்டாம் அறிவற் றயர்வோர்க்கும்
அறிவிக்க வேண்டாம் அறிவிற் செறிவோர்க்கும்
அறிவுற் றறியாமை யெய்திநிற் போர்க்கே
அறிவிக்கத் தம்மறி வாரறி வோரே. 28
- 2328 சத்தும் அசத்துஞ் சதசத்துந் தான்கடிச்
சித்தும் அசித்துஞ் சிவசித்த தாய்நிற்குஞ்
சத்தம் அசத்தந் தொடங்காத் துரியத்துச்
சத்தரா மூன்றுடன் சொல்லற் றவர்களே. 29
- 2329 தானே யறியான் அறிவிலோன் தானல்லன்
தானே யறிவான் அறிவு சதசத்தென்
றுனால் இரண்டும் அரனரு ளாய்நிற்கத்
தானே யறிந்து சிவத்துடன் தங்குமே. 25
- 2330 தத்துவ ஞானந் தலைப்பட் டவர்கட்கே
தத்துவ ஞானந் தலைப்பட லாய்நிற்குந்

தத்துவ ஞானத்துத் தானவ னாகவே
தத்து ஞானுநர் தந்தான் தொடங்குமே!

உள

2331

தன்னை யறிந்து சிவனுடன் தானாக
மன்னு மலங்குணம் மாளும் பிறப்பறும்
பின்னது சன்முத்தி சன்மார்க்கப் பேரொளி
நன்னது ஞானத்து முத்திரை நன்னுமே.

உஅ

2332

ஞானந்தன் மேனி கிரியை நடுவங்கந்
தானுறும் இச்சை உயிராகத் தற்பான்
மேனிகொண் டைங்கரு மத்துவித் தாதலான்
மோனிகள் ஞானத்து முத்திரைபெற் றுர்களே.

உக

2333

உயிர்க்கறி வுண்மை யுயிரிச்சை மானம்
உயிர்க்குக் கிரியை யுயிர்மாயை சூக்கம்
உயிர்க்கிவை யூட்டுவோன் ஊட்டு மவனே
உயிர்ச்செய லன்றியவ் வுள்ளத்து ளானே.

உஓ

2334

தொழிலிச்சை ஞானங்கள் தொல்சிவ சீவர்
கழிவற்ற மாயையை மாயையி னாகும்
பழியற்ற காரண காரியம் பாழ்விட்
டழிவற்ற சாந்தாதி தன்சிவ னுமே.

உக

2335

இல்லதும் உள்ளதும் இயாவையுந் தானாக
இல்லதும் உள்ளது மாயன்றும் அண்ணலைச்
சொல்லது சொல்லிடில் தூராதி தூரமென்
றெல்லை யுணர்ந்தால் உயிர்க்குயி ராகுமே.

உஉ

2336

உயிரிச்சை யூட்டி யுழிதருஞ் சத்தி
உயிரிச்சை வாட்டி யொழித்திடு ஞானம்
உயிரிச்சை யூட்டி யூடனுற வாலே
உயிரிச்சை வாட்டி யுயர்பதஞ் சேருமே.

உஊ

2337

சேருஞ் சிவமானார் ஐம்மலந் தீர்ந்தவர்
ஒரொன்றி லாரைம் மலவிருள் உற்றவர்
பாரின்கண் விண்ணர கம்புகும் பான்மையர்
ஆருங்கண் டோரார் அவையருள் என்றே.

உச

- 2338 எய்தினர் செய்யு மிருமாயா சத்தியின்
எய்தினர் செய்யும் இருஞான சத்தியின்
எய்தினர் செய்யும் இருஞால சத்தியின்
எய்தினர் செய்யும் இறையருள் தானே. ௩௫
- 2339 திருந்தனர் விட்டார் திருவி னாகந்
திருந்தனர் விட்டார் திருவார் சுவர்க்கந்
திருந்தனர் விட்டார் செறிமலக் கூட்டந்
திருந்தனர் விட்டார் சிவமா யவமே. ௩௬
- 2340 அவமுஞ் சிவமும் அறியார் அறியார்
அவமுஞ் சிவமும் அறிவார் அறிவார்
அவமுஞ் சிவமும் அருளால் அறிந்தால்
அவமுஞ் சிவமும் அவனரு ளாமே. ௩௭
- 2341 அருளான சத்தி யனல்வெம்மை போலப்
பொருளவ னாகத்தான் போதம் புணரும்
இருளொளி யாய்மீண்டு மும்மல மாகுந்
திருவரு ளானந்தி செம்பொரு ளாமே. ௩௮
- 2342 ஆதித்தன் தோன்ற வரும்பது மாதிகள்
பேதித்த தவ்வினை யாற்செயல் சேதிப்ப
ஆதித்தன் றன்கதி ராலவை சேட்டிப்பப்
பேதித்துப் பேதியா வாறருட் பேதமே. ௩௯
- 2343 பேதம் அபேதம் பிறழ்பேதா பேதமும்
போதம் புணர்போதம் போதமும் நாதமும்
நாத முடனாத நாதாதி நாதமும்
ஆதன் அருளின் அருளிச்சை யாமே. ௪௦
- 2344 மேனிய பொய்க்கரி யாட்டுமே வினையெனப்
பாவிய பூதங்கொண் டாட்டிப் படைப்பாதி
பூவியல் கூட்டத்தாற் போதம் புரிந்தருள்
ஆவியை நாட்டும் அரனரு ளாமே. ௪௧
- 2345 ஆறா நகன்று தனையறிந் தானவன்
ஈராகி யாவினும் இபாவுந் தனிலெய்த

வேறாய் வெளிபுக்கு வீடுற்றா னம்மருள்
தேறாத் தெளிவுற்றுத் தீண்டச் சிவமாமே.

சஉ

2346 தீண்டற் கரிய திருவடி நேயத்தை
மீண்டுற் றருளால் விதிவழி யேசென்று
தூண்டிச் சிவஞான மாவினைத் தானேறித்
தாண்டிச் சிவனுடன் சாரலு மாமே.

சங

2347 சார்ந்தவர் சாரணர் சித்தர் சமாதியர்
சார்ந்தவர் மெய்ஞ்ஞான தத்துவ சாத்தியர்
சார்ந்தவர் நேயந் தலைப்பட்ட ஆனந்தர்
சார்ந்தவர் சத்த அருட்டன்மை யாரே.

சச

2348 தானென் றவனென் றிரண்டென்பர் தத்துவந்
தானென் றவனென் றிரண்டற்ற தன்மையைத்
தானென் றிரண்டுன்னார் கேவலத் தானவர்
தானின்றித் தானாகத் தத்துவ சத்தமே.

சரு

2349 தன்னினில் தன்னை யறியுந் தலைமகன்
தன்னினில் தன்னை யறியத் தலைப்படுந்
தன்னினில் தன்னைச் சார்கில னாகில்
தன்னினில் தன்னையுஞ் சார்தற் கரியவே.

சக

2350 அறியகி லேனென் றாற்றாதே நீயும்
நெறிவழி யேசென்று நேர்ப்பட்ட பின்னை
இருசுட ராகி இயற்றவல் லானும்
ஒருசுட ராவந்தென் உள்ளைத்துள் ளாமே.

சஎ

2351 மண்ணென்று தான்பல நற்கல னாயிடும்
உண்ணின்ற யோனிகட் கெல்லாம் ஒருவனே
கண்ணென்று தான்பல காணுந் தனைக்காணு
அண்ணலும் அவ்வண்ண மாகிநின் றானே.

சஅ

2352 ஒம்புகின் றானுல கேழையும் உள்நின்று
கூம்புகின் றார்குணத் தின்னெடுங் கூறுவர்
தேம்புகின் றார்கிவஞ் சிந்தைசெய் யாதவர்
கூம்பகில் லார்வந்து கொள்ளலு மாமே.

சக

334

திருமந்திரம்-எட்டாம் தந்திரம்

2353

குறியறி யார்கள் குறிகாண மாட்டார்
குறியறி யார்கடங் கூடல் பெரிது
குறியறி யாவகை கூடுமின் கூடி
அறிவறி யாவிருந் தன்னமு மாமே.

௫௦

2354

ஊனோ வுயிரோ வுறங்கின்ற தேதிர்ப்பம்
வானோர் தலைவி மயக்கத் துறநிற்கத்
தானோ பெரிதறி வோமென்னு மானுடர்
தானே பிறப்போ டிறப்பறி யாரே.

௫௧

181. அறிவுதயம்

2355

தன்னை யறியத் தனக்கொரு கேடில்லை
தன்னை யறியாமல் தானே கெடுகின்றான்
தன்னை யறியும் அறிவை அறிந்தபின்
தன்னையே யர்ச்சிக்கத் தானிருந் தானே.

௧

2356

அங்கே யடற்பெருந் தேவரொல் லாந்தொழச்
சிங்கா சனத்தே சிவனிருந் தானென்று
சங்கார் வளையுஞ் சிலம்புஞ் சரேலெனப்
பொங்கார் குழுவியும் போற்றிஎன் றாளே.

௨

2357

அறிவு வடிவென் றறியாத என்னை
அறிவு வடிவென் றருள்செய்தான் நந்தி
அறிவு வடிவென் றருளால் அறிந்தே
அறிவு வடிவென் றறிந்திருந் தேனே.

௩

2358

அறிவுக் கழிவில்லை யாக்கமும் இல்லை
அறிவுக் கறிவல்ல தாதாரம் இல்லை
அறிவே யறிவை யறிகின்ற தென்றிட்
டறைகின் றனமறை யீறுகள் தாமே.

௪

2359

ஆயு மலரின் அணிமலர் தன்மேலே
பாய இதழ்கள் பதினாறும் அங்கு
தூய அறிவு சிவானந்த மாகியே
போய அறிவாய்ப் புணர்ந்திருந் தானே.

௫

- 2360 மன்னிநின் றுரிடை வந்தருண் மாயத்து
முன்னிநின் றுனை மொழிந்தேன் முதல்வனும்
பொன்னின்வந் தானோர் புகழ்திரு மேனியைப்
பின்னிநின் றேனீ பெரியையென் றானே. க
- 2361 அறிவறி வாக அறிந்தன்பு செய்மின்
அறிவறி வாக அறியுமீவ் வண்ணம்
அறிவறி வாக அணிமாதி சித்தி
அறிவறி வாக அறிந்தனன் நந்தியே. எ
- 2362 அறிவறி வென்றங் கரற்றம் உலகம்
அறிவறி யாமை யாரும் அறியார்
அறிவறி யாமை கடந்தறி வானால்
அறிவறி யாமை யழகிய வாதே. அ
- 2363 அறிவறி யாமையை நீவி யவனே
பொறிவா பொழிந்தெங்குந் தானான போது
அறிவா யவற்றினுள் தானா யறிவின்
செறிவாகி நின்றவன் சீவனு மாமே. க
- 2364 அறிவுடை யார்நெஞ் சகலிட மாவ
தறிவுடை யார்நெஞ் சருந்தவ மாவ
தறிவுடை யார்நெஞ்சொ டாகிப் பிரானும்
அறிவுடை யார்நெஞ்சத் தங்குநின் றானே. க0
- 2365 மாயனு மாகி மலரோன் இறையுமாய்க்
காயநன் னாட்டுக் கருமுத லானவன்
சேயன் அணியன் தித்திக்குந் தீங்கரும்
பாயமு தாகிநின் றண்ணிக்கின் றானே. கக
- 2366 என்னை யறிந்திலேன் இத்தனை காலமும்
என்னை யறிந்தபின் ஏதும் அறிந்திலேன்
என்னை யறிந்திட் டிருத்தலுங் கைவிடா
தென்னையிட் டென்னை உசாவுகின் றானே. க2

- 2367 மாய விளக்கது நின்று மறைந்திடுந்
தூய விளக்கது நின்று சுடர்விடுந்
காய விளக்கது நின்று கனன்றிடுஞ்.
சேய விளக்கினைத் தேடுகின் றேனே. கங
- 2368 தேடுகின் றேன்திசை யெட்டோ டிரண்டையும்
நாடுகின் றேனல மேயுடை யானடி.
பாடுகின் றேன்பா மேதுனை யாமெனக்
கூடுகின் றேன்குறை யாமனத் தாலே. கச
- 2369 முன்னை முதல்வினை யாட்டத்து முன்வந்தோர்
பின்னைப் பெருமலம் வந்தவர் பேர்த்திட்டுத்
தன்னைத் தெரிந்துதன் பண்டைத் தலைவன்தாள்
மன்னிச் சிவமாக வாரா பிறப்பே. கரு

182. ஆறந்தம்

- 2370 வேதத்தின் அந்தமும் மிக்கசித் தாந்தமும்
நாதத்தின் அந்தமும் நற்போத அந்தமும்
ஓதத் தருமெட் டியோகாந்த அந்தமும்
ஆதிக்க லாந்தமும் ஆறந்த மாமே. க
- 2371 அந்தமோ ராறும் அறிவார் அதிகத்தர்
அந்தமோ ராறும் அறிவார் அமலத்தர்
அந்தமோ ராறும் அறியார் அவர்தமக்
கந்தமோ டாதி அறியவொண் னாதே. உ
- 2372 தானுன வேதாந்தந் தானென்னுஞ் சித்தாந்த
மானுத் துரியத் தணுவன் றனைக்கண்டு
தேனாப் பராபரஞ் சேர்சிவ யோகமாய்
ஆன மலமற் றருஞ்சித்தி யாதலே. உ
- 2373 நித்தம் பரனோ டியிருற்று நீள்மனஞ்
சுத்த முதல்ஐந்துந் தத்துவத் தால்நீங்கிச்
சுத்த மசுத்தந் தொடரா வகைநினைந்
தத்தன் பரன்பால் அமைதல்சித் தாந்தமே. ச

- 2374 மேவும் பிரமணே விண்டு உருத்திரன்
மேவுசெய் யீசன் சதாசிவன் மிக்கப்பால்
மேவும் பரவிந்து நாதம் விடாவாறு
ரோவும் பொழுதனு வொன்றுள தாமே. ௫
- 2375 உள்ள வுயிராறா தாகும் உபாதியைத்
தெள்ளி யகன்றுநா தாந்தத்தைச் செற்றுமேல்
உள்ள இருநீங்க வோருணர் வாருமேல்
எள்ளவின் நாதாந்தத் தெய்திடும் போதமே. ௬
- 2376 தேடும் இயம நியமாத் சென்றகன்
றாடுஞ் சமாதியில் உற்றுப் படர்சிவன்
பாடுறச் சீவன் பரமாகப் பற்றறக்
கூடும் உபசாந்தம் யோகாந்தக் கொள்கையே. ௭
- 2377 கொள்கையி லான கலாந்தங் குறிக்கொள்ளில்
விள்கையி லான நிவிர்த்தாதி மேதாதிக்
குள்ளன வாம்விந்து வுள்ளே யொடுங்கலுந்
தெள்ளி யதனைத் தெளிதலு மாமே. ௮
- 2378 தெனியு மிவையன்றித் தேரைங் கலையே
றொனியுள் அமைத்துள்ள தோரவல் லார்கட்
களியவ னாகிய மந்திரந் தந்திரந்
தெளிவுப தேச ஞானத்தொ டைந்தாமே. ௯
- 2379 ஆகும் அனாதி கலையா கமவேதம்
ஆகும்த் தந்திர மந்நூல் வழிநிற்றல்
ஆகு மனாதி யுடல்லா மந்திரம்
ஆகுஞ் சிவபோ தகம்பப தேசமே. ௧௦
- 2380 தேசார் சிவமாகுந் தன்ஞானத் தின்கலை
ஆசார நேய மறையுங் கலாந்தத்துப்
பேசா வுரையுணர் வற்ற பெருந்தகை
வாசா மகோசா மாநந்தி தானே. ௧௧
- 2381 தானவ னாகுஞ் சமாதி தலைப்படில்
ஆன கலாந்தநா தாந்தயோ காந்தமும்

338

திருமந்திரம்-எட்டாந் தந்திரம்

ஏனைய போதாந்தம் சித்தாந்த மானது
ஞான மெனஞெய ஞாதுரு வாசுமே. க௨

2382 ஆறந்த முஞ்சென் றடங்குமந் நேயத்தே
ஆறந்த ஞெயம் அடங்கிடு ஞாதுரு
கூறிய ஞானக் குறியுடன் வீடவே
தேறிய மோனஞ் சிவானந்த வுண்மையே. க௩

2383 உண்மைக் கலையாரே ரைந்தான் அடங்கிடும்
உண்மைக் கலாந்தம் இரண்டைந்தோ டேழந்தம்
உண்மைக் கலையொன்றில் ஈறாய நாதாந்தத்
துண்மைக் கலையொல்ல வோரந்த மாமே. க௪

2384 ஆவுடை யானை யான்வந்து கொண்டின்
தேவுடை யான்எங்கள் சிர்நந்தி தாடந்து
வீவற வேதாந்த சித்தாந்த மேன்மையைக்
கூவி யருளிய கோணைக் கருதுமே. க௫

2385 கருது மவர்தங் கருத்தினுக் கொப்ப
அரனுரை செய்தருள் ஆகமந் தன்னில்
வருசம யப்புற மாயைமா மாயை
உருவிய வேதாந்த சித்தாந்த வுண்மையே. க௬

2386 வேதாந்தஞ் சித்தாந்தம் வேறிலா முத்திரை
போதாந்த ஞானம் யோகாந்தம் பொதுஞெய
நாதாந்தம் ஆனந்தஞ் சீரோ தயமாகும்
முதாந்த முத்திரை மோனத்து முழுகவே. க௭

2387 வேதாந்தந் தன்னில் உபாதிமே லேழ்விட
நாதாந்த பாசம் விடுநல்ல தொம்பதம்
மீதாந்த காரணை பாதியேழ் மெய்ப்பான்
போதாந்த தற்பதம் போமசி என்பவே. க௮

2388 அண்டங்கள் ஏழுங் கடந்தகன் றப்பாலும்
உண்டென்ற பேரொளிக் குள்ளா முளவொளி
பண்டுறு நின்ற பாசத்தி யென்னவே
கொண்டவ னன்றின் றுன்தங்கள் கோவே. க௯

- 2389 கோவுணர்த் துஞ்சத்தி யாலே குறிவைத்துத்
தேவுணர்த் துங்கரு மஞ்செய்தி செய்யவே
பாவனைத் தும்படைத் தர்ச்சனை பாரிப்ப
ஓவனைத் துண்டொழி யாத ஒருவனே. ௨௦
- 2390 ஒருவனை யுன்னார் உயிர்தனை யுன்னார்
இருவினை யுன்னார் இருமாயை யுன்னார்
ஒருவனு மேயுள் ளுணர்த்தினின் னாட்டி
அருவனு மாகிய ஆதரத் தானே. ௨௧
- 2391 அரனன்பர் தானம தாகிச் சிவத்து
வருமவை சத்திகள் முன்னு வகுத்திட்
டுரனுறு சந்திதி சேட்டிப்ப என்றுந்
திரனுறு தோயாச் சிவாநந்தி யாமே. ௨௨
- 2392 வேதாந்த தொம்பத மேவும். பசுவென்ப
நாதாந்த பாசம் விடரின்ற நன்பதி
போதாந்த தற்பதம் போயிரண் டபிக்கியஞ்
சாதா ரணஞ்சிவ சாயுச்சிய மாமே. ௨௩
- 2393 சிவமாதல் வேதாந்த சித்தாந்த மாகும்
அவமவ மாகு மவ்வவ் விரண்டுஞ்
சிவமாஞ் சதாசிவன் செய்தொன்ற னானல்
நவமான வேதாந்த ஞானசித் தாந்தமே. ௨௪
- 2394 சித்தாந்தத் தேசீவன் முத்திசித் தித்தலாற்
சித்தாந்தத் தேநிற்போர் முத்திசித் தித்தவர்
சித்தாந்த வேதாந்தஞ் செம்பொரு ளாதலால்
சித்தாந்த வேதாந்தங் காட்டுஞ் சிவனையே. ௨௫
2395. சிவனைப் பரமனுட் சீவனுட் காட்டும்
அவமற்ற வேதாந்த சித்தாந்த மாணன்
நவமுற் றவத்தைபில் ஞானஞ் சிவமாந்
தவமிக் குணர்த்தவர் தத்துவத் தாரே. ௨௬
- 2396 தத்துவ மாகுஞ் சகன வகனங்கள்
தத்துவ மாமவந்து நாதஞ் சதாசிவந்

840

திருமந்திரம்-எட்டாம் தந்திரம்

தத்துவ மாகுஞ் சீவன்றன் தற்பார்
தத்துவ மாஞ்சிவ சாயுச் சியமே.

௨௪

2397 வேதமோ டாகமம் மெய்யாம் இறைவன்னூல்
ஓதும் பொதுவுஞ் சிறப்புமென் றுள்ளன
நாதன் உரையவை நாடில் இரண்டந்தம்
பேதம தென்பர் பெரியோர்க் கபேதமே.

௨௮

2398 பரானந்தி மன்னுஞ் சிவானந்தம் எல்லாம்
பரானந்த மேன்முன்றும் பாழுற னந்தம்
விராமுத்தி ரானந்த மெய்ந்நட னானந்தம்
பொரானின்ற வுள்ளமே பூரிப்பி யாமே.

௨௯

2399 ஆகுங் கலாந்தம் இரண்டந்த நாதாந்தம்
ஆகும் பொழுதிற் கலையைந்தா மாதலில்
ஆகும். அரணேபஞ் சாந்தக னுமென்ன
ஆகு மறையா கமமொழிந் தானன்றே.

௩௦

2400 அன்றாகு மென்னுதை வகையந்தந் தன்னை
ஒன்றான வேதாந்த சித்தாந்த முள்ளிட்டு
நின்ற லியோகாந்த நேர்படு நேர்ப்பான்
மன்றாடி பாத மருவலு மாமே.

௩௧

2401 அனாதி சீவனைம் மலமற்றப் பாலாய்
அனாதி யடக்கித் தனைக்கண் டானாய்த்
தனாதி மலங்கெடத் தத்துவா தீதம்
வினாவுநீர் பாலாதல் வேதாந்த வுண்மையே.

௩௨

2402 உயிரைப் பரனை யுயர்சிவன் தன்னை
அயர்வற் றறிதொந் தத்தகி யதனாற்
செயலற் றறிவாகி யுஞ்சென் றடங்கி
அயர்வற்ற வேதாந்த சித்தாந்த மாமே.

௩௩

2403 மன்னிய சோகமா மாமறை யாளர்தஞ்
சென்னிய தான சிவயோகமாம் ஈதென்ன
அன்னது சித்தாந்த மாமறை யாய்பொருள்
துன்னிய ஆகம நூலெனத் தோன்றுமே.

௩௪

- 2404 முதலாகும் வேத முழுதா கமமகப்
பதியான ஈசன் பகர்ந்த திரண்டு
முதிதான வேத முறைமுறை யாலமர்ந்
ததிகாதி வேதாந்த சித்தாந்த மாகமே.

கரு

183. பதிபசுபாசம் வேறின்மை

- 2405 அறிவறி வென்ற அறிவு மனாதி
அறிவுக் கறிவாம் பதியும் அனாதி
அறிவினைக் கட்டிய பாசம் அனாதி
அறிவு பதியிற் பிறப்பறுந் தானே.
- 2406 பசுப்பல கோடி பிரமன் முதலாய்ப்
பசுக்களைக் கட்டிய பாசமுன் றுண்டு
பசுத்தன்மை நீக்கியப் பாசம் அறுத்தாற்
பசுக்கள் தலைவனைப் பற்றி விடாவே.
2407. கிடக்கின்ற வாறே கிளர்பயன் மூன்று
நடக்கின்ற ஞானத்தை நாடோறு நோக்கித்
தொடக்கொன்றும் இன்றித் தொழுமின் தொழுதாற்
குடக்குன்றி விட்ட விளக்கது வாமே.
- 2408 பாசஞ்செய் தாளைப் படர்ச்சடை நந்தியை
நேசஞ்செய் தாங்கே நினைப்பர் நினைத்தலுங்
கூசஞ்செய் துன்னிக் குறிக்கொள்வ தெவ்வண்ணம்
வாசஞ்செய் பாசத்துள் வைக்கின்ற வாறே.
- 2409 விட்ட விடமேறா வாறுபோல் வேறாகி
விட்ட பசுபாச மெய்கண்டோன் மேவுறன்
கட்டிய கேவலங் காணுஞ் சகலத்தைச்
சுட்டு நனவில் அழித்ததுள் தோன்றுமே.
- 2410 நாடும் பதியுடன் நற்பசு பாசமும்
நீமொ நித்தன் நிலையறி வாரில்லை
நீடிய நித்தம் பசுபாச நீக்கமும்
நாடிய சைவர்க்கு நந்தி யளித்ததே.

க

உ

க

ச

ரு

க

842

திருமந்திரம்-எட்டாம் தந்திரம்

2411

ஆய பதிதான் அருட்சிவ லிங்கமாம்
ஆய பசுவும் அடலே நெனநிற்கும்
ஆய பவிபீட மாகுநற் பாசமாம்
ஆய அரணிலை யாய்ந்துகொள் வார்கட்கே.

எ

2412

பதிபசு பாசம் பயில்வியா நித்தம்
பதிபசு பாசம் பகர்வோர்க் காறாக்கிப்
பதிபசு பாசத்தைப் பற்றற நீக்கும்
பதிபசு பாசம் பயில நிலாவே.

அ

2413

பதியும் பசுவொடு பாசமும் மேலைக்
கதியும் பசுபாச நீக்கமுங் காட்டி
மதிதந்த வானந்த மாநந்தி காணுந்
துதிதந்து வைத்தனன் சுத்தசை வத்திலே.

க

2414

அறிந்தனு முன்றமே யாங்கனு மாகும்
அறிந்தனு முன்றமே யாங்கனு மாக
அறிந்த அனாதி வியாத்தனு மாவன்
அறிந்த பதிபடைப் பானங் கவற்றையே.

க௦

2415

படைப்பாதி யாவது பரஞ்சிவஞ் சத்தி
இடைப்பால் உயிர்கட் கடைத்திவை தூங்கல்
படைப்பாதி சூக்கத்தைத் தற்பாஞ் செய்யப்
படைப்பாதி தூய மலமப் பரத்திலே.

கக

2416

ஆகிய சூக்கத்தை யவ்விந்து நாதமும்
ஆகிய சத்தி சிவபர மேலைந்தால்
ஆகிய சூக்கத்தில் ஐங்கரு மஞ்செய்வோன்
ஆகிய தூயவி சானனு மாமே.

க௨

2417

மேவும் பரசிவ மேற்சத்தி நாதமும்
மேவும் பரவிந்து ஐம்முகன் வேதீசன்
மேவும் உருத்திரன் மால்வேதா மேதினி
ஆகும் படிபடைப் போனா னாமே.

க௩

183. பதிபசுபாசம் வேறின்மை

343

- 2418 படைப்பு மளிப்பும் பயிலினைப் பாற்றுந்
துடைப்பு மறைப்புமுன் தோன்ற அருளுஞ்
சடத்தை விடுத்த அருளுஞ் சகலத்
தடைத்த அனாதையை ஐந்தென லாமே. கச
- 2419 ஆறறு குண்டவி தன்னின் அகத்திட்டு
வேறாகு மாயையின் முப்பான் மிகுத்திட்டங்
கீறங் கருவி யிவற்றால் வகுத்திட்டு,
வேறும் பதிபசு பாசம்வி டாகுமே. கடு
- 2420 வீட்கும் பதிபசு பாசமும் மீதுற
வாட்கும் இருவினை யாங்கவற் றுலுணர்ந்
தாட்கு நரக சுவர்க்கத்திற் றுனிட்டு
நாட்குற நான்தங்கு நற்பாச நண்ணுமே. கசு
- 2421 நண்ணிய பாசத்தில் நானெனல் ஆணவம்
பண்ணிய மாயையில் ஊட்டற் பரிந்தனன்
கண்ணிய சேதனன் கண்வந்த பேரருள்
அண்ணல் அடிசேர் உபாயம தாகுமே. கள
- 2422 ஆகும் உபாயமே யன்றி யழுக்கற்று
மோக மறச்சுத்த னைற்கு மூலமே
ஆகு மறுவை யழுக்கேற்றி யேற்றல்போல்
ஆகுவ தெல்லாம் அருட்பாச மாகுமே. கஅ
- 2423 பாசம் பயிலுயிர் தானே பரமுதல்
பாசம் பயிலுயிர் தானே பசுவென்ப
பாசம் பயிலப் பதிபா மாதலாற்
பாசம் பயிலப் பதிபசு வாசுமே. கசு
- 2424 அத்தத்தில் உத்தரங் கேட்ட அருந்தவர்
அத்தத்தில் உத்தர மாகும் அருள்மேனி
அத்தத்தி னாலே யணையப் பிடித்தலும்
அத்தத்தில் தம்மை யடைந்துநின் றாரே. ௨௦

184. அடித்தலையறியும் திறங்கூறல்

- 2425 காலுந் தலையும் அறியார் கலதிகள்
காலந்தச் சத்தி யருளென்பர் காரணம்
பாலொன்று ஞானமே பண்பார் தலையுயிர்
காலந்த ஞானத்தைக் காட்டவீ பாகுமே. க
- 2426 தலையடி யாவ தறியார் காயத்தில்
தலையடி யுச்சியில் உள்ளது மூலந்
தலையடி யான அறிவை யறிந்தோர்
தலையடி யாகவே தானிருந் தாரே. 1 2
- 2427 நின்றான் நிலமுழு தண்டமும் மேலுற
வன்றான் அசுரர் அமரரும் உய்ந்திப்
பின்றான் உலகம் படைத்தவன் பேர்நந்தி
தன்ற ளிணையென் தலைமிசை யானதே. க
- 2428 சிந்தையி னுள்ளே எந்தை திருவடி
சிந்தையும் எந்தை திருவடிக் கீழுது
எந்தையும் என்னை யறியகி லானாகில்
எந்தையை யானும் அறியகி லேனே. ச
- 2429 பன்னா பாரொளிக் கப்புறத் தப்பால்
என்னா யகனார் இசைந்தங் கிருந்திட
முன்னா ஓளியு முரைசெய்யா மந்திரஞ்
சொன்னான் கழலினை சூழின் றேனே. கு
- 2430 பதியது தோற்றும் பதமது வைம்மின்
மதியது செய்து மலர்ப்பத மோது
நதிபொதி யுஞ்சடை நாரியோர் பாகன்
கதிசெயுங் காலஞ்கன் கண்டுகொ ளீரே. க
- 2431 தரித்துநின் றுனடி தன்னிட நெஞ்சில்
தரித்துநின் றுனம ராபதி நாதன்
கரித்துநின் றுன்கரு தாதவர் சிந்தை
பரித்துநின் றுனப் பரிபாகத் தானே. எ

- 2432 ஒன்றுண்டு தாமரை யொண்மலர் மூன்றுள்
தன்றதை தானும் இரண்டுள் காயத்துள்
நன்றாகக் காய்ச்சிப் பதஞ்செய வல்லார்கட்
கின்றேசென் றீசனை யெய்தலு மாமே. அ
- 2433 கால்கொண்டென் சென்னியிற் கட்டறக் கட்டற
மால்கொண்ட நெஞ்சின் மயக்கிற் றுயக்கறப்
பால்கொண்ட வென்னைப் பரன்கொள்ள நாடினான்
மேல்கொண்டென் செம்மை விளம்பவொண் ணாதே.
- 2434 பெற்ற புதல்வர்போற் பேணிய நாற்றமுங்
குற்றமுங் கண்டு குணங்குறை செய்யேவார்
பற்றைய வீச னுயிரது பான்மைக்குச்
செற்றமி லாச்செய்கைக் கெய்தின செய்யுமே. க0

185. முக்குற்றம்

- 2435 மூன்றுள் குற்ற முழுது நலிவன
மான்றிருள் தூங்கி மயங்கிக் கிடந்தன
மூன்றினை நீங்கினர் நீக்கினர் நீங்காதார்
மூன்றினுட் பட்டு முடிகின்ற வாதே. க
- 2436 காமம் வெகுளி மயக்க மிவைகடிந்
தேமம் பிடித்திருந் தேனுக் கெறிமணி
ஒமெனும் ஓசையி னுள்ளே யுறைவதோர்
தாம மதனைத் தலைப்பட்ட வாதே. 2

186. முப்பதம்

- 2437 தோன்றிய தொம்பதந் தற்பதஞ் சூழ்தா
வன்ற அசிபதம் இம்மூன்றோ டெய்தினோன்
ஆன்ற பராபர மாகும் பிறப்பற
வேன்றனன் மாளச் சிவமா யிருக்குமே. க
- 2438 போதந் தனையுன்னிப் பூதாதி பேதமும்
ஒதுங் கருவிதொண் ணாறுடன் ஓராறு
பேதமும் நாதாந்தப் பெற்றியிற் கைவிட்டு
வேதஞ்சொல் தொம்பத மாகுதன் மெய்ம்மையே. 2

346

திருமந்திரம்-எட்டாம் தந்திரம்

2439 தற்பதம் என்றுந் துவம்பதந் தானென்றும்
நிற்ப தசியத்துள் நேரிழை யாள்பதஞ்
சொற்பதத் தாலுந் தொடரவொண் னாச்சிவன்
கற்பனை யின்றிக் கலந்தாநின் றானே. ந

2440 அனாவும் பரமும் அசிபதத் தேய்ந்து
கணுவொன் றிலாத சிவமுங் கலந்தால்
இணையறு பால்தேன் அமுதென இன்பத்
துணையது வாயுரை யற்றிடத் தோன்றுமே. ச

2441 தொம்பதந் தற்பதந் தோன்றும் அசிபதம்
நம்பிய சீவன் பரன்சிவ னாய்நிற்கும்
அம்பத மேலைச் சொருபமா வாக்கியஞ்
செம்பொருள் ஆண்டருள் சீர்நந்தி தானே. நி

2442 ஐம்ப தறியா தவரு மவாச்சிவர்
உம்பனை நாடி யுரைமுப்ப தத்திடைச்
செம்பர மாகிய வாசி செலுத்திடத்
தம்பர யோகமாய்த் தானவ னாகுமே. க

2443 நந்தி யறியும் நமுகில் அதிதமாம்
இந்தியஞ் சத்தாதி வீடவிய னாகும்
நந்திய மூன்றிரண் டொன்று நலமைந்து
நந்தி னனவாதி மூட்டும் அனாதியே. எ

2444 பாதாரி யத்து நனவு படியுண்ட
விரிவிற் கனவும் இதனுப சார்த்தத்
துரிய சுழ்ணையு மோவுஞ் சிவன்பால்
அரிய துரியம் அசிபத மாமே. அ

187. முப்பரம்

2445 தோன்றியென் னுள்ளே சுழன்றெழு கின்றதோர்
மூன்று படிமண் டலத்து முதல்வனை
என்றெய்தி யின்புற் றிருந்தே யிளங்கொடி
நான்று நலஞ்செய் நலந்தரு மாமே. க

- 2446 மன்று நிறைந்தது மாபர மாயது
நின்று நிறைந்தது நேர்தரு நந்தியுங்
கன்று நினைந்தெழு தாயென வந்தபின்
குன்று நிறைந்த குணவிளக் காமே. ௨
- 2447 ஆறறு தத்துவத் தப்புறத் தப்பாங்
கூறு வுபதேசங் கூறிற் சிவபரம்
வேறாய் வெளிப்பட்ட வேதப் பகவனா
பேறாக ஆனந்தம் பேணும் பெருகவே. ௩
- 2448 பற்றறப் பற்றிற் பரம்பதி யாவது
பற்றறப் பற்றிற் பரனறி வேபரம்
பற்றறப் பற்றினிற் பற்றவல் லோர்கட்கே
பற்றறப் பற்றிற் பரம்பர மாமே. ௪
- 2449 பரம்பர மான பதிபாசம் பற்றாப்
பரம்பர மாகும் பாஞ்சிவ மேவப்
பரம்பர மான பரசிவா னந்தம்
பரம்பர மாகப் படைப்ப தறிவே. ௫
- 2450 நனவிற் கலாதிபா நாலொன் றகன்று
தனியுற்ற கேவலந் தன்னில் தானாகி
நினைவுற் றகன்ற அதிதத்துள் நேயந்
தனையுற் றிடத்தானே தற்பர மாமே. ௬
- 2451 தற்கண்ட தூயமுந் தன்னில் விலாசமும்
பிற்காணுந் தூடணந் தானும் பிறழ்வுற்றுத்
தற்பரன் கால பரமுங் கலந்தற்ற
நற்பரா தீதமு நாடக ராதியே. ௭

188. பரலட்சணம்

- 2452 அதிதத்து ளாகி யகன்றவன் நந்தி
அதிதத்து ளாகி யறிவிலோன் ஆன்மா
மதிபெற் றிருள்விட்ட மன்னுயிர் ஒன்றும்
பதியிற் பதியும் பரவுயிர் தானே. ௮

348

திருமந்திரம்-எட்டாம் தந்திரம்

2453

அகியும் அந்தமும் இல்லா வரும்பதி
சோதிப் பாஞ்சுடர் தோன்றத்தோன் றுமையின்
நீதிய தாய்நிற்கும் நீடிய வப்பா
போதம் உணர்ந்தவர் புண்ணியத் தோரே.

உ

2454

துரியங் கடந்து துரியா தீதத்தே
அரிய வியோகங்கொண் டம்பலத் தாடும்
பெரிய பிராணைப் பிரணவக் கூபத்தே
துரியவல் லார்க்குத் துரிசில்லை தானே.

உ

2455

செம்மைமுன் னிற்பச் சுவேதந் திரிவபோல்
அம்மெய்ப் பாத்தோ டணுவனுள் ளாயிடப்
பொய்ம்மைச் சகமுண்ட போத வெறும்பாழிற்
செம்மைச் சிவமேரு சேர்கொடி யாகுமே.

ச

2456

வைச்ச கலாதி வருதத்து வங்கெட
வெச்ச இருமாயை வேறாக வேறுதத்
துச்ச பரசிவ மாமுண்மை யொன்றவே
அச்சம் அறுத்தென்னை யாண்டனன் நந்தியே.

ரு

2457

என்னை யறிய இசைவித்த என்னந்தி
என்னை யறிந்தறி யாத விடத்துய்த்துப்
பின்னை யொளியிற் சொருபம் புறப்பட்டுத்
தன்னை யளித்தான் தற்பா மாகவே.

க

2458

பாந்துஞ் சுருங்கியும் பார்புனல் வாயு
நிரந்த வளியொடு ஞாயிறு திங்கள்
அரந்த அரனெறி யாயது வாகித்
தரந்த விசும்பொன்று தாங்கினின் றானே.

எ

2459

சத்தின் நிலையினில் தானுன சத்தியுந்
தற்பரை யாய்நிற்குந் தானும் பாற்குடல்
உய்த்தகு மிச்சையில் ஞானாதி பேதமாய்
நித்த நடத்து நடிக்குமா நேயத்தே.

அ

- 2460 மேலொடு கீழ்பக்க மெய்வாய்கண் னூசிகள்
பாலிய விந்து பரையுட் பரையாகக்
கோலிய நான்கவை ஞானங் கொணர்விந்து
சீலமி லாவணுச் செய்திய தாமே. கக
- 2461 வேறு மதன்தன்மை போலுமிக் காயத்தில்
ஆறும் உபாதி யனைத்தாகுந் தத்துவம்
பேறும் பரவொளி தூண்டும் பிரகாசமாய்
ஊறு யுயிர்த்துண் டிறங்கடு மாயையே. க0
- 2462 தற்பர மன்னுந் தனிமுதற் பேரொளி
சிற்பார் தானே செகமுண்ணும் போதமுந்
தொற்பதந் தீர்பாழிற் சுந்தரச் சோதிபுக்
கப்புற மற்றதிங் கொப்பிலலை தானே. கக
- 2463 பண்டை மறைகள் பரவான் உடலென்னுந்
துண்ட மதியோன் துரியாதி தந்தன்னைக்
கண்டு பரனும்க் காரனோ பாதிக்கே
மிண்டி னவன்சுத்த னாகான் வினவிலே. க2
- 2464 வெளிகால் கனலப்பு மேவுமண் ணின்ற
தளியா கியதற் பரங்கா னவன்றான்
வெளிகால் கனலப்பு மேவுமண் ணின்ற
வெளியாய சத்தி யவன்வடி வாமே. கக
- 2465 மேருவினோடே விரிகதிர் மண்டலம்
ஆர நினையும் அருந்தவ போகிக்குச்
சீரார் தவஞ்செய்யிற் சிவனருள் தானாகும்
பேரவும் வேண்டாம் பிறிதில்லை தானே. கச

189. முத்துரியம்

- 2466 நனவாதி மூன்றினிற் சீவ துரியந்
தனதாகி மூன்றினிற் பரதூரி யந்தான்
நனவாதி மூன்றி னிற்சிவ துரியமா
மினதாகுந் தொந்தத் தசிபதத் தீடே. க

350

திருமந்திரம்-எட்டாம் தந்திரம்

- 2467 தானா நனவில் துரியந்தன் தொம்பதந்
தானா துரிய நனவாதி தான்முன்றில்
அனாப் பரபத மற்ற தருநா
வானா மேன்முன்றுந் துரியம் அனாகுமே. ௨
- 2468 அனாவின் துரியத்து நான்கும தாகிப்
பனியும் பரதாரி யம்பயி னான்குந்
தணியிற் பரமாகிச் சார்முத் துரியக்
கனாவிவிந் நான்குந் கலந்தவி ராரந்தே. ௩
- 2469 ஈரைந் தவத்தை யிசைமுத் துரியத்துள்
நேரந்த மாக நெறிவழி யேசென்று
பாரந்த மாண பராபரத் தயிக்கியத்
தோரந்த மாமிரு பாதியைச் சேர்த்திடே. ௪
- 2470 தொட்டே யிருமின் துரிய நிலத்தினை
எட்டா தெனினின் றெட்டும் இறைவனைப்
பட்டாந் கறிந்திடிற் பன்னா வுதடுகள்
தட்டா தொழிவதோர் தத்துவந் தானே. ௫
- 2471 அறிவா யசத்தென்னு மாறா நகன்று
செறிவாய மாயை சிதைத்தரு ளாலே
பிறியாத பேரரு ளாயிடும் பெற்றி
நெறியான அன்பர் நிலையறிந் தாரே. ௬
- 2472 நனவின் நனவாதி நாலாந் துரியந்
தனதுயிர் தொம்பத மாமாறு போல
வினையறு சீவன் நனவாதி யாகத்
தனைய பரதாரி யந்தந் பதமே. ௭
- 2473 தொம்பதந் தற்பதஞ் சொன்முத் துரியம்போல்
நம்பிய முன்றாந் துரியத்து நற்றாமம்
அம்புவி யுன்னா அதிசூக்க மப்பாலைச்
செம்பொருள் ஆண்டருள் சீர்நந்தி தானே. ௮

190. மும்முத்தி

2474 சீவன்றன் முத்தி யதிதம் பாமுத்தி
ஒயுப சாந்தஞ் சிவமுத்தி யானந்த
மூவயின் முச்சொருப முத்திமுப் பாலதாய்
ஒவுறு தாரத்தில் உள்ளுநா தாரந்தமே.

2475 ஆவ தறியார் உயிர்பிறப் பாலுறும்
ஆவ தறியும் உயிரருட் பாலுறும்
ஆவதொன் றில்லை யகம்புறத் தென்றகன்
ரோவு சிவனுடன் ஒன்றுதன் முத்தியே.

2476 சிவமாகி மும்மல முக்குணஞ் செற்றுத்
தவமான மும்முத்தி தத்துவத் தயிக்கியத்
துவமா கியநெறி சோகமென் போர்க்குச்
சிவமாம் அமலன் சிறந்தனன் தானே.

2477 சித்தியும் முத்தியுந் திண்சிவ மாகிய
சுத்தியும் முத்தி தொலைக்குஞ் சுகானந்த
சுத்தியும் மேலைச் சமாதியு மாயிடும்
பெத்தம் அறுத்த பெரும்பெரு மானே.

191. முச்சொருபம்

2478 ஏறிய வாறே மலம்ஐந் திடைஅடைத்
தாறிய ஞானச் சிவோக மடைந்திட்டு
வேறு மெனமுச் சொருபத்து வீடுற்றங்
கிறதிற் பண்டைப் பரனுண்மை செய்யுமே.

2479 மூன்றுள மானிகை மூவர் இருப்பிடம்
மூன்றினின் முப்பத் தாறு முதிப்புள
மூன்றினி னுள்ளே முளைத்தெழுஞ் சோதியைக்
காண்டலுங் காயக் கணக்கற்ற வாறே.

2480 உலகம் புடைபெயர்ந் தூழியும் போன
நிலவு சுடரொளி மூன்றுமொன் றுய
பலவும் பரிசொடு பான்மையுள் ஈசன்
அளவும் பெருமையு மாறறி வாரே.

352

திருமந்திரம்-எட்டாந் தந்திரம்

2481 பெருவாய் முதலெண்ணும் பேதமே பேதித்
தருவா யுருவாய் அருவுரு வாகிக்
குருவாய் வருஞ்சத்தி கோனுயிர்ப் பன்மை
உருவா யுடனிருந் தொன்றாயன் றுமே.

2482 மணியொளி சோபை யிலக்கணம் வாய்த்து
மணியென லாய்நின்ற வாறது போலத்
தணிமுச் சொருபாதி சத்தியாதி சாரப்
பணியித்த பேர்நந்தி பாதம்பற் றுயே.

2483 கல்லொளி மாநிறஞ் சோபைக் கதிர்த்தட்
நல்ல மணியொன்றி னுடியொண் முப்பதஞ்
சொல்லறு முப்பாழிற் சொல்லறு பேருரைத்
தல்லறு முத்திராந் தத்தனு பூதியே.

2484 உடந்தசெந் தாமரை யுள்ளுறு சோதி
நடந்தசெந் தாமரை நாதந் தகைந்தால்
அடைந்த பயோதரி யட்டி யடைத்தவ்
விடந்தரு வாசலை மேல்திற வீரே.

192. முக்கரணம்

2485 இடனொரு மூன்றி லியைந்த வொருவன்
கடனுறு மவ்வுரு வேறெனக் காணுந்
திடமது போலச் சிவபர சீவர்
உடனுறை பேதமும் ஒன்றென லாமே.

2486 ஒளியை யொளிசெய்து வோமென் றெழுப்பி
வளியை வளிசெய்து வாய்த்திட வாங்கி
வெளியை வெளிசெய்து மேலெழ வைத்துத்
தெளியத் தெளியுஞ் சிவபதந் தானே.

2487 முக்கர ணங்களின் முர்ச்சைதீர்த் தாவதக்
கைக்கா ரணமென்னத் தந்தனன் காணந்தி
மிக்க மனோன்மனி வேறே தனித்தேக
ஒக்கும் துன்மனி யோதுட் சமாதியே.

193. முச்சூனிய தோந்தத்தசி

- 2488 தற்பதந் தொம்பதந் தானும் அசிபதந்
தொற்பத மூன்றுந் துரியத்துத் தோற்றவே
நிற்ப துயிர்பர னிகழ்சிவ மும்மூன்றின்
சொற்பத மாகுந் தொந்தத் தசியே. த
- 2489 தொந்தத் தசிமூன்றில் தொல்கா மியமாதி
தொந்தத் தசிமூன்றில் தொல்தா மதமாதி
வந்த மலங்குண மாளச் சிவந்தோன்றின்
இந்துவின் முன்னிருள் ஏகுதல் ஒக்குமே. உ
- 2490 தொந்தத் தசியையவ் வாசியில் தோற்றியே
அந்த முறையீ ரைந்தாக மதித்திட்டு
அந்த மிலாத அவத்தையவ் வாக்கியத்.
துந்து முறையிற் சிவமுன்வைத் தோதிடே. த
- 2491 வைத்துச் சிவத்தை மதிசொரு பானந்தத்
துய்த்துப் பிரணவ மாமஉப தேசத்தை
மெய்த்த இதயத்து விட்டிடு மெய்யுணர்ந்
தத்தம் கடிமை யடைந்துநின் றுனே. த
- 2492 தொம்பத மாயையுள் தோன்றிடுந் தற்பதம்
அம்பரை தன்னில் உதிக்கும் அசிபதம்
நம்புறு சாந்தியில் நண்ணுமவ் வாக்கியம்
உம்பர் உரைதொந்தத் தசிவாசி யாமே. (டு
- 2493 ஆகிய வச்சோயந் தேவதத் தன்னிடத்
தாகிய வைவிட்டாற் காயம் உபாதானம்
ஏகிய தொந்தத் தசியென்ப மெய்யறி
வாகிய சீவன் பரசிவ னாமே. க
- 2494 தாமத காமிய மாகித் தகுகுண
மாமல மூன்றும் அகார வுகாரத்தோ
டாமறு மவ்வுமவ் வாயுடன் மூன்றில்
தாமாந் துரியமுந் தொந்தத் தசியதே. எ

194. ழப்பாழ்

- 2495 காரிய மேழ்கண் டறுமாயப் பாழ்விடக்
காரண மேழ்கண் டறும்போதப் பாழ்விடக்
காரிய காரண வாதனை கண்டறஞ்
சீருப சாந்தமுப் பாழ்விடத் திருமே. க
- 2496 மாயப்பாழ் சீவன் வியோமப்பாழ் மன்பரன்
சேயமுப் பாழெனச் சிவசத்தி யிற்சீவன்
ஆய வியாப்த மெனுமுப்பா ழாம்அந்தத்
தூய சொருபத்திற் சொல்முடி வாகுமே. உ
- 2497 எதிரற நானும் எருதுவர் தேறும்
பதியெனும் நந்தி பதமது கூடக்
கதியெனப் பாழைக் கடந்தந்தக் கற்பனை
உதறிய பாழில் ஒடுங்குகின் றேனே. ங
- 2498 துரியம் அடங்கிய சொல்லறும் பாழை
அரிய பரம்பரம் என்பர்கள் ஆதர்
அரிய பரம்பரம் என்றே துதிக்கும்
அருநிலம் என்பதை யாரறி வாரே. ச
- 2499 ஆறுறு நீங்க நமவாதி யகன்றிட்டு
வேறு கியபரை யாவென்று மெய்ப்பரன்
ஈறுன வாசியிற் கூட்டு மதுவன்றே
தேறுச் சிவாய நமவெனத் தேறிலே. டு
- 2500 உள்ளம் உருவென்றும் உருவம் உளமென்றும்
உள்ள பரிசுநிற் தோரு மவர்கட்குப்
பள்ளமும் இல்லைத் திடரில்லைப் பாழில்லை
உள்ளமும் இல்லை யுருவில்லை தானே. ச

195. காரிய காரணவுபாதி

- 2501 செற்றிஞ் சீவ வுபாதித் திறனேமும்
பற்றும் பரோபாதி ஏழும் பகருரை
உற்றிடுங் காரிய காரணத் தோடற
அற்றிட வச்சிவ மாகும் அணுவனே. க

196. உபசாந்தம்

355

- 2502 ஆறாறு காரியோ பாதி யகன்றிட்டு
வேறாய் நனவு மிகுத்த கணநா
ஆற நகன்ற சுழுத்தி யதில்எய்தாப்
பேறா நிலத்துயிர் தொம்பதம் பேசிலே. உ
- 2503 அகாரம் உயிரே யுகாரம் பரமே
மகாரஞ் சிவமாய் வருமுப் பதத்துச்
சிகாரஞ் சிவமே வகாரம் பரமே
யகாரம் உயிரென் றறையலு மாமே. க
- 2504 உயிர்க்குயி ராகி யொழிவற் றழிவற்
றயிர்ப்பறு காரனோ பாதி விதிரேகத்
துயிர்ப்புறம் ஈசன் உபமிதத் தாலன்றி
வியர்ப்புறம் ஆணவம் வீடல்செய் யாவே. ச
- 2505 காரியம் ஏழிற் கலக்கும் கடும்பசு
காரணம் ஏழிற் கலக்கும் பரசிவன்
காரிய காரணங் கற்பனை சொற்பதப்
பாரதும் பாழில் பராபரத் தானே. ங

196. உபசாந்தம்

- 2506 முத்திக்கு வித்து முதல்வன்தன் ஞானமே
பத்திக்கு வித்துப் பணிந்துற்றுப் பற்றலே
சித்திக்கு வித்துச் சிவபரந் தானாதல்
சத்திக்கு வித்துத் தனதுப சாந்தமே. க
- 2507 காரியம் ஏழுங் காரந்திடு மாயையுள்
காரணம் ஏழுங் கரக்குங் கடுவெளி
காரிய காரண வாதனைப் பற்றறப்
பாரண வும்முப சாந்தப் பரிசுதே. உ
- 2508 அன்ன தூரியமே யாத்தும் சுத்தியும்
முன்னிய சாக்கிரா தீதத் துறுபுரி
மன்னு பரங்காட்சி யாவ துடனுற்றுத்
தன்னின் வியாத்தி தனின்உப சாந்தமே. க

356 திருமந்திரம்-எட்டாம் தந்திரம்

- 2509 அஹ றமைந்தாண வத்தையுள் நீக்குதற்
பேறான தன்னை யறிதற்பின் தீர்குத்தி
கூறாத சாக்கிரா திதங் குருபரன்
பேரும் வியாத்தம் பிறமுப சார்தமே. ச
- 2510 வாய்ந்த வுபசாந்த வாதனை யுள்ளப்போய்
ஏய்ந்த சிவமாத லின்சிவா னந்தத்துத்
தோய்ந்தறல் மோனச் சுகானுபவத் தோடே
ஆய்ந்ததில் தீர்க்கை யானதி ரைந்துமே. ரு
- 2511 பரையின் பரவப ரத்துடன் ஏகமாய்த்
திசையினின் ருகிய தெண்புனல் போலவுற்
றுரையுணர்ந் தாரமு தொக்க வுணர்ந்துளோன்
கரைகண் டானுரை யற்ற கணக்கிலே. ச

197. புறங்கூறுமை

- 2512 பிறையுட் கிடந்த முயலை எறிவான்
அறைமணி வாட்கொண் டவர்தமைப் போலக்
கறைமணி கண்டனைக் காண்குற மாட்டார்
நிறையறி வோமென்பர் நெஞ்சிலர் தாமே. க
- 2513 கருந்தாட் கருடன் விசும்பு டிறப்பக்
கருந்தாட் கயத்திற் கரும்பாம்பு நீங்கப்
பெருந்தன்மை பேசுதி நீயொழி நெஞ்சே
அருந்தா அலைகட லாறுசென் றுலே. உ
- 2514 கருதலர் மாளக் கருவாயில் நின்ற
பொருதலைச் செய்வது புல்லறி வான்மை
மருவலர் செய்கின்ற மாதவம் ஒத்தால்
தருவலர் கேட்ட தனியும்ப ராமே. டு
- 2515 பிணங்கவும் வேண்டாம் பெருகில முற்றும்
இணங்கியெம் மீசனே யீசனென் றுன்னிற்
கணம்பதி னெட்டுந் கழலடி காண
வணங்கெழு நாடியங் கன்புற லாமே. ச

- 2516 என்னிலும் என்னுபி ராய இறைவனைப்
பொன்னிலு மாமணி யாய புனிதனை
மின்னிய வெவ்வுபி ராய விகிர்தனை
உன்னிலும் உன்னும் உறும்வகை யாலே. ௫
- 2517 நின்றும் இருந்துங் கிடந்தும் நிமலனை
ஒன்றும் பொருள்கள் உரைப்பவ ராகிலும்
வென்றைம் புலனும் விரைந்து பிணக்கறுத்
தொன்ற யுணரும் ஒருவனு மாமே. ௬
- 2518 நுண்ணறி வாயுல காயுல கேழுக்கும்
எண்ணறி வாய்கின்ற எந்தை பிரான்தன்னைப்
பண்ணறி வாளைநீப் பாவித்த மாந்தரை
விண்ணறி வாள் விரும்புகின் றுரே. ௭
- 2519 விண்ணவ ராலும் அறிவறி யான்றன்னைக்
கண்ணற வுள்ளே கருதிடற் காலேபில்
எண்ணுற வாகமுப் போது மியற்றிநீ
பண்ணிடில் தன்மை பராபர னுமே. ௮
- 2520 ஒன்ற யுலகுடன் ஏழும் பரந்தவன்
பின்று னருள்செய்த பேரரு ளாளவன்
கன்று மனத்தார்தங் கல்வியுள் நல்லவன்
பொன்றாத போது புனைபுக ழானே. ௯
- 2521 போற்றியென் றேன்எந்தை பொன்னுன சேவடி
ஏற்றியே தென்றும் எறிமணி தானகக்
காற்றின் விளக்கது காய மயக்குறு
மாற்றலுங் கேட்டது மன்றுகண் டேனே. ௧௦
- 2522 நேடிக்கொண் டென்னுள்ளே நேர்தரு நந்தியை
ஊடுபுக் காரும் உணர்ந்தறி வாரில்லை
கூடுபுக் கேறலுற் றேனவன் கோலங்கண்
முடிக்கண் டேனுல கேழுங்கண் டேனே. ௧௧

358

திருமந்திரம்-எட்டாம் தந்திரம்

- 2523 அன புகழும் அமைந்தோர் ஞானமுந்
தேனு மிருக்குஞ் சிறுவரை யொன்றுகண்
நெனமொன் றின்றி யுணர்வுசெய் வாரகட்டு
வானகஞ் செய்யு மறவனு மாமே. கஉ
- 2524 மாமதி யாமதி யாய்நின்ற மாதவர்
தூய்மதி யாகுஞ் சுடர்பா மானந்தந்
தாமதி யாகச் சகமுணச் சாந்திபுக்
காமல மற்றார் அமைவுபெற் றாரே. கங
- 2525 பதமுத்தி மூன்றும் பழுதென்று கைவிட்
டிதமுற்ற பாச இருளைத் தூர்து
மதமற் றெனதியான் மாற்றிவிட் டாங்கே
திதமுற் றவர்கள் சிவசித்தர் தாமே. கச
- 2526 சித்தர் சிவத்தைக் கண்டவர் சீருடன்
சுத்தாகத் தத்துடன் தோய்ந்துந்தோ யாதவர்
முத்தரம் முத்திக்கு மூலத்தர் மூலத்துச்
சத்தர் சதாசிவத் தன்மையர் தாமே. கரு

198. அஷ்டதளகமல முக்குண அவத்தை

- 2527 உதிக்கின்ற இந்திரன் அங்கி யமனுந்
துதிக்கும் நீருதி வருணன்நல் வாயு
மதிக்குங் குபேரன் வடதிசை யீசன்
நிதித்தெண் டிசையு நிறைந்துநின் றாரே. க
- 2528 ஒருங்கிய பூவுமோ ரெட்டித ழாகும்
மருங்கிய மாயா புரியத னுள்ளே
சுருங்கிய தண்டின் சுமுனையி னாடே
ஒருங்கிய சோதியை ஓர்ந்தெழும் உய்ந்தே. உ
- 2529 மொட்டலர் தாமரை மூன்றுள மூன்றினும்
விட்டலர் கின்றனன் சோதி விரிசுடர்
எட்டல ருள்ளே இரண்டலர் உள்ளுறிற்
பட்டலர் கின்றதோர் பண்டங் களுவே. உ

- 2530 ஆறே யருவி யகங்குளம் ஒன்றுண்டு
நூறே சிவகதி நுண்ணிது வண்ணமுங்
கூறே குவிமுலைக் கொம்பனை யாளொடும்
வேறே யிருக்கும் விழுப்பொருள் தானே. ச
- 2531 திகையெட்டுந் தேரெட்டுந் தேவதை யெட்டும்
வகையெட்டு மாய்நின்ற ஆதிப் பிராணை
வகையெட்டு நான்குமற் றுங்கே நிறைந்து
முகையெட்டும் உளநின் றுதிக்கின்ற வாரே. ரு
- 2532 ஏழுஞ் சகளம் இயம்புங் கடந்தெட்டில்
வாழும் பரமென் றதுகடந் தொன்பதில்
ஊழி பராபரம் ஒங்கிய பத்தினில்
தாழ்வது வான தனித்தன்மை தானே. சு
- 2533 பல்லாழி பண்பன் பகலோன் இறையவன்
நல்லாழி ஐந்தினுள் ளேநின்ற ஆழிகள்
செல்லாழி யண்டத்துச் சென்றவங் ஆழியுள்
அவ்ஆழி யுச்சியு ளொன்றிற் பகவனே. எ
- 2534 புரியும் உலகினிற் பூண்டவெட் டானை
திரியுங் களிற்றொடு தேவர் குழாமும்
எரியு மழையும் இயங்கும் வெளியும்
பரியுமா காசத்திற் பற்றது தானே. அ
- 2535 ஊறு மருவி யுயர்வரை யுச்சிமேல்
ஆறின்றிப் பாயும் அருங்குளம் ஒன்றுண்டு
சேறின்றிப் பூத்த செழுங்கொடித் தாமரைப்
பூவின்றிச் சூடான் புரிசடை யோனே. கூ
- 2536 ஒன்றும் இரண்டும் ஒருங்கிய காலத்து
நின்றும் இருந்தும் நிலம்பல பேசினும்
வென்று மிருந்து விகிர் தனை நாடுவர்
சென்றும் இருந்தந் திருவுடை யோரே. க0

199. நவாவத்தை நவாபிமான்

- 2537 தொற்பத விசுவன் றைசதன் பிராஞ்ஞன்
நற்பத விராட்டன்பொன் கர்ப்பனவ் யாகிர்தன்
பிற்பதஞ் சொலிதையன் பிரசா பத்தியன்
பொற்புவி சாந்தன் பொருதபி மானியே. க
- 2538 நவமா மவத்தை நனவாதி பற்றிற்
பவமா மலங்குணம் பற்றற்றுப் பற்றாத்
தவமான சத்திய ஞானப் பொதுவிற்
றுவமார் துரியஞ் சொருபம தாமே. உ
- 2539 சிவமான சிந்தையிற் சீவன் சிதைய
பவமான மும்மலம் பாறிப் பறிய
நவமான அந்தத்தின் நற்சிவ போதந்
தவமா மவையாகித் தானல்ல வாகுமே. க
- 2540 முன்சொன்ன வொன்பானின் முன்னுறு தத்துவந்
தன்சொல்லில் எண்ணத் தகாவொன்பான் வேறுள
பின்சொல்ல லாகுமீவ் வீரொன்பான் பேர்த்திட்டுத்
தன்செய்த வாண்டவன் றுன்சிறந் தானே. ச
- 2541 உகந்தன ஒன்பதும் ஐந்தும் உலகம்
பகர்ந்த பிரானென்னும் பண்பினை நாடி
அகந்தெம்பி ரானென்பன் அல்லும் பகலு
மிகந்தன வல்வினை யோடறுத் தானே. ரு
- 2542 நலம்பல காலம் தொகுத்தன நீளங்
குலம்பல வண்ணங் குறிப்பொடுங் கூடும்
பலம்பல பன்னிரு கால நினையும்
நிலம்பல வாறின னீர்மையன் றானே. க
- 2543 ஆகி பராபர மாகும் பராபரா
சோதி பரமுயிர் சொல்லுநற் றத்துவம்
ஒதுங் கலைமாயை யோரிரண் போர்முத்தி
நீதியாம் பேதமொன் பானுடன் ஆகியே. எ

2544 தேறாத சிந்தை தெளியத் தெளிவித்து
வேறா நரக சுவர்க்கமும் மேதினி
ஆறப் பிறப்பும் உயிர்க்கரு ளால்வைத்தான்
வேறாத் தெளியார் வினையுயிர் பெற்றதே.

அ

2545 ஒன்பான் அவத்தையுள் ஒன்பான் அபிமானி
நன்பாற் பயிலு நவதத் துவமாதி
ஒன்பானில் நிற்பதோர் முத்தூரி யத்துறச்
செம்பாற் சிவமாதல் சித்தார்த சித்தியே.

க

200. சுத்தாசுத்தம்

2546 நாசி நுனியினின் நான்குமு விரலிடை
ஈசன் இருப்பிடம் யாரும் அறிகிலர்
பேசி யிருக்கும் பெருமறை யம்மறை
கூசி யிருக்குங் குணமது வாமே.

க

2547 கருமங்கள் ஒன்று கருதுங் கருமத்
தூரிமையுங் கன்மமும் முன்னும் பிறவிக்
கருவினை யாவது கண்டகன் றன்பிற்
புரிவன கன்மக் கயத்துட் புகுமே.

உ

2548 மாயை மறைக்க மறைந்த மறைப்பொருள்
மாயை மறைய வெளிப்படும் அப்பொருள்
மாயை மறைய மறையவல் லார்கட்குக்
காயமும் இல்லைக் கருத்தில்லை தானே.

உ

2549 மோழை யடைந்து முழைதிறற் துள்புக்குக்
கோழை யடைக்கின்ற தண்ணற் குறிப்பினில்
ஆழ அடைத்தங் கனலிற் புறஞ்செய்து
தாழ அடைப்பது தன்வலி யாமே.

ச

2550 காயக் குழப்பனைக் காயநன் னுடனைக்
காயத்தி னுள்ளே கமழ்கின்ற நந்தியைத்
தேயத்து ளேயென்றுந் தேடித் திரிபவர்
காயத்துள் நின்ற கருத்தறி யாரே.

ரு

362

திருமந்திரம்-எட்டாந் தந்திரம்

2551

ஆகுசம் ஆகுசம் என்பார் அறிகிலார்
 ஆகுச மாமிடம் ஆரும் அறிகிலார்
 ஆகுச மாமிடம் ஆரும் அறிந்தபின்
 ஆகுச மாவிடம் ஆகுச மாமே.

க

2552

ஆகுச மில்லை அருதிய மத்தருக்
 காசுச மில்லை அரனை அர்ச் சிப்பவர்க்
 காசுச மில்லையாம் அங்கி வளர்ப்போருக்
 காசுச மில்லை அருமறை ஞானிக்கே.

எ

2553

வழிபட்டு நின்று வணங்கு மவர்க்குச்
 சுழிபட்டு நின்றதோர் தூய்மை தொடங்கும்
 குழிபட்டு நின்றவர் கடார் குறிகள்
 கழிபட் டவர்க்கன்றிக் காணவொண் ணாதே.

அ

2554

தூய்மணி தூயனல் தூய ஒளியிடுந்
 தூய்மணி தூயனல் தூரறி வாரில்லை
 தூய்மணி தூயனல் தூரறி வார்கட்டுத்
 தூய்மணி தூயனல் தூயவு மாமே.

க

2555

தூயது வாளா வைத்தது தூநெறி
 தூயது வாளா நாதன் திருநாமந்
 தூயது வாளா அட்டமா சித்தியுந்
 தூயது வாளாத் தூயடிச் சொல்லே.

க0

2556

பொருளது வாய்கின்ற புண்ணியன் எந்தை
 அருளது போற்றும் அடியவ ரன்றிச்
 சுருளது வாய்கின்ற துன்பச் சுழியின்
 மருளது வாச்சிந்தை மயங்குகின் றாரே.

கக

2557

வினையா மசத்து வினாவ துணரார்
 வினைஞானந் தன்னில் வீடலுந் தேரார்
 வினைவிட விடென்னும் வேதமும் ஒதார்
 வினையாளர் மிக்க வினாவறி யாரே.

க2

201. மோகஷநிந்தை

- 2558 பரகதி யுண்டென இல்லையென் போர்கள்
நரகதி செல்வது ஞாலம் அறியும்
இரகதி செய்திடு வார்கடை தோறுந்
துரகதி யுண்ணத் தொடங்குவர் தாமே. க
- 2559 கூடகில் லார்குரு வைத்த குறிகண்டு
நாடகில் லார்நயம் பேசித் திரிவர்கள்
பாடகில் லாரவன் செய்த பரிசுறந்
தாடவல் லாரவர் பேறிது வாமே. உ
- 2560 புறப்பட்டுப் போகும் புகுதுமென் னெஞ்சில்
திறப்பட்ட சிந்தையைத் தெய்வமென் றெண்ணி
அறப்பட்ட மற்றப் பதியென் றழைத்தேன்
இறப்பற்றி னேன்னிங் கிதென்னென்கின் றானே. ங
- 2561 திடரிடை நில்லாத நீர்போல ஆங்கே
உடலிடை நில்லா உறுபொருள் காட்டிக்
கடலிடை நில்லாக் கலஞ்சேரு மாபோல்
அடலெரி வண்ணனும் அங்குகின் றானே. ச
- 2562 தாமரை நூல்போல் தடுப்பார் பரத்தொடும்
போம்வழி வேண்டிப் புறமே யுழிதர்வர்
காண்வழி காட்டக்கண் காணாக் கலதிகள்
திருநெறி செல்வான் திரிகின்ற வாமே. டு
- 2563 மூடுதல் இன்றி முடியும் மனிதர்கள்
கூடுவர் நந்தி யவனைக் குறித்துடன்
காடும் மலையுங் கழனி கடந்தோறும்
ஊடும் உருவினை யுன்னகி லாரே. க
- 2564 ஆவது தெற்கும் வடக்கும் அமரர்கள்
போவர் குடக்குங் குணக்குங் குறிவழி
நாவினின் மந்திர மென்று நடுவங்கி
வேவது செய்து விளங்கிடு விரே. எ

364

திருமந்திரம்-எட்டாம் தந்திரம்

2565 மயக்குற நோக்கினும் மாதவஞ் செய்வார்
தமக்குறப் பேசின தாசனை கொள்ளார்
சினக்குறப் பேசின தீவினை யாளர்
தமக்குற வல்லினை தாங்கினின் றுரே.

அ

202. இலக்கணத் திரயம்

2566 விட்ட விலக்கனை தான்போம் வியோமத்துத்
தொட்டு விடாத துபசாந்தத் தேதொகும்
விட்டு விடாதது மேவுஞ்சத் தாதியிற்
சுட்டு மிலக்கண திதஞ் சொருபமே.

க

2567 வில்லின் விசைநாணிற் கோத்திலக் கெய்தபின்
கொல்லுங் களிநைந்துங் கோலொடு சாயந்தன
வில்லு ளிருந்தெறி கூறும் ஒருவற்குக்
கல்கலன் என்னக் கதிரெதி ராமே.

உ

203. தத்துவமசி வாக்கியம்

2568 சீவ துரியத்துத் தொம்பதஞ் சீவனா
தாவு பரதுரி யத்தினில் தற்பதம்
மேவு சிவதுரி யத்தசி மெய்ப்பத
மோவி விடுத்தத் துவமசி உண்மையே.

க

2569 ஆற நகன்ற அனுத்தொம் பதஞ்சுத்தம்
ஈறான தற்பதம் எய்துப சாந்தத்துப்
பேற கியசீவன் நீங்கப்பிர சாதத்து
வீறான தொந்தத் தசிதத்வ மசியே.

உ

2570 ஆகிய வச்சோயந் தேவதத் தன்னிடத்
தாகிய விட்டு விடாத விலக்கனைத்
தாருப சாந்தமே தொந்தத் தசியென்ப
ஆகிய சீவன் பரன்சிவ னாமே.

க

2571 துவந்தத் தசியே தொந்தத் தசியும்
அவைமன்னு வந்து வயத்தேக மான
தவமுறு தத்துவ மசியே தாந்த
சிவமா மதுஞ்சித் தாந்தவே தாந்தமே.

ச

- 2572 துரியம் அடங்கிய சொல்லறும் பாழை
அரிய பரமென்ப ராகாரி தன்றென்னா
உரிய பரம்பர மாமொன் றுதிக்கும்
அருநிலம் என்பதை யாரறி வாரே. ௫
- 2573 தொம்பதந் தற்பதஞ் சொல்லும் அசிபதம்
நம்பிய முத்தூரி யத்துமே னுடவே
யும்பத மும்பத மாகும் உயிர்பரன்
செம்பொரு ளான சிவமென லாமே. ௬
- 2574 வைத்த துரிய மதிற்சொரு பானந்தத்
துய்த்த பிரணவ மாமுப தேசத்தை
மெய்த்த விதயத்து விட்டிடு மெய்யுணர்
வைத்த படியே யடைந்துநின் றானே. ௭
- 2575 நனவாதி ஐந்தையும் நாதாதியில் வைத்துப்
பினமா மலத்தைப் பின்வைத்துப் பிண்கத்தத்
தனதாஞ் சிவகதி சத்தாதி சாந்தி
மனவாச கங்கெட்ட மன்னனை நாடே. ௮
- 2576 பூரணி யாது புறம்பொன்றி லாமையின்
பேரணி யாதது பேச்சொன்றி லாமையில்
ஓரணை யாதது வொன்றுமி லாமையிற்
காரண மின்றியே காட்டுந் தகைமைத்தே. ௯
- 2577 நீயது வானே யெனநின்ற பேருரை
ஆயது நானானேன் என்னச் சமைந்தறச்
சேய சிவமாக்குஞ் சீர்நந்தி பேரருள்
ஆயது வாயனந் தானந்தி யாகுமே. ௧௦
- 2578 உயிர்பர மாக உயர்பர சீவன்
அரிய சிவமாக அச்சிவ வேதத்
திரியிலுஞ் சீராம் பராபரன் என்ன
உரிய உரையற்ற வோமய மாமே. ௧௧
- 2579 வாய்நாசி யேபுரு மத்தகம் உச்சியில்
ஆய்நாசி யுச்சி முதலவை யாய்நிற்குந்

366

திருமந்திரம்-எட்டாந் தந்திரம்

தாய்நாடி யாதிவாக் காதி சகலாதி
சேய்நா டொளியெனச் சிவகதி யைந்துமே.

கஉ

2580 அறிவறி யானை இரண்டு மகற்றிச்
செறிவறி வாய்நங்கும் நின்ற சிவனைப்
பிறிவறி யாது பிரானென்று பேணுந்
குறியறி யாதவர் கொள்ளறி யாரே.

கங

2581 அறிவார் அறிவன அப்பும் அனலும்
அறிவார் அறிவன அப்புங் கலப்பும்
அறிவான் இருந்தங் கறிவிக்கி னல்லால்
அறிவான் அறிந்த அறிவறி யோமே.

கச

2582 அறிதத்துள் ளாகி அகன்றவன் நந்தி
அறிதத்துள் ளாகி அறிவிலோன் ஆன்மா
மதிபெற் றிருள்விட்ட மன்னுயி ரொன்றும்
பதியிற் பதியும் பரவுயிர் தானே.

கரு

2583 அடிதொழ முன்னின் றமர்க ளத்தன்
முடிதொழ ஈசனும் முன்னின் றருளிப்
படிதொழ நீபண்டு பாகித்த தெல்லங்
கடிதொழக் காணென்னுங் கண்ணுத லானே.

கக

2584 நின்மல மேனி நிமலன் பிறப்பிவி
என்னுளம் வந்திவன் என்னடி யானென்று
பொன்வளர் மேனி புகழ்கின்ற வானவன்
நின்மல மாகென்று நீக்கவல் லானே.

கள

2585 துறந்துபுக் கொள்ளொளி சோதியைக் கண்டு
பறந்ததென் உள்ளம் பணிந்து கிடந்தே
மறந்தறி யாவென்னை வானவர் கோலும்
இறந்து பிறவாமல் ஈங்குவைத் தானே.

கஅ

2586 மெய்வாய்கண் மூக்குச் செவியென்னும் மெய்த்தோற்
தவ்வாய அந்தக் கரணம் அகிலமும் [மத்
எவ்வா யுயிரும் இறையாட்ட ஆடலாற்
கைவாயி லாகிறை எங்குமெய் கண்டதே.

கக

204. விசுவக் கிராசம்

- 2587 அழிகின்ற சாயா புருடனைப் போலக்
கழிகின்ற நீரிற் குமிழியைக் காணில்
எழுகின்ற தீயிற்கர்ப் பூரத்தை யொக்கப்
பொழிகின்ற இவ்வுடற் போமப் பரத்தே. க
- 2588 உடலும் உயிரும் ஒழிவற ஒன்றிற்
படருஞ் சிவசத்தி தாமே பரமாம்
உடலைவிட் டிந்த உயிரெங்கு மாகிக்
கடையுந் தலையுந் கரக்குஞ் சிவத்தே. உ
- 2589 செவிமெய்வாய் கண்மூக்குச் சேரிந் திரியம்
அவிபின் றியமன மாதிகள் ஐந்துங்
குவிவொன் றிலாமல் விரிந்து குவிந்து
தவிர்வொன் றிலாத சராசரந் தானே. ங
- 2590 பரனெங்கு மாரப் பரந்தற்று நிற்குந்
திரனெங்கு மாகிச் செறிவெங்கு மெய்தும்
உரனெங்கு மாயுல குண்டு உமிழ்க்கும்
வரமிங்ஙன் கண்டியான் வாழ்ந்தற்ற வாதே. ச
- 2591 அளந்து துரியத் தறிவினை வாங்கி
உளங்கொள் பரஞ்சகம் உண்ட தொழித்துக்
கிளர்ந்த பரஞ்சிவஞ் சேரக் கிடைத்தால்
விளங்கிய வெட்ட வெளியனு மாமே. று
- 2592 இரும்பிடை நீரென என்ணையுள் வாங்கிப்
பரம்பர மான பரமது விட்டே
உரம்பெற முப்பாழ் ஒளியை விழுங்கி
இருந்தஎன் நந்தி இதயத்து ளானே. க
- 2593 கரியுண் விளவின் கனிபோல் உயிரும்
உரிய பரமுமுன் னோதுஞ் சிவமும்
அரிய துரியமேல் அகிலமும் எல்லாந்
திரிய விழுங்குஞ் சிவபெரு மானே. எ

868

திருமந்திரம்-எட்டாம் தந்திரம்

- 2594 அந்தமும் ஆதியும் ஆகும் பராபரன்
தந்தம் பரம்பரன் தன்னிற் பாமுடன்
நந்தமை யுண்டுமெய்து ஞானநீ யாந்தத்தே
நந்தி யிருந்தனன் நாமறி யோமே.

அ

205. வாய்மை

- 2595 அற்ற துரைக்கில் அருளுப தேசங்கள்
குற்ற மறுத்தபொன் போலுங் கனலிடை
அற்றற வைத்திறை மாற்றற ஆற்றிடில்
செற்றம் அறுத்த செழுஞ்சட ராகுமே.
- 2596 எல்லாம் அறியும் அறிவு தனைவிட்டு
எல்லாம் அறிந்தும் இலாபமங் கில்லை
எல்லாம் அறிந்த அறிவினை நானென்னில்
எல்லாம் அறிந்த இறையென லாமே.
- 2597 தலைநின்ற தாழ்வரை மீது தவஞ்செய்து
முலைநின்ற மாதறி மூர்த்தியை யானும்
புலைநின்ற பொல்லாப் பிறவி கடந்து
கலைநின்ற கள்வனைக் கண்டுகொண் டேனே.
- 2598 தானே யுலகில் தலைவ னெனத்தகுந்
தானே யுலகுக்கோர் தத்துவ மாய்நிற்கும்
வானே மழைபொழி மாமறை கூர்ந்திடும்
ஊனே யுருகிய வுள்ளமொன் றாமே.
- 2599 அருள்பெற்ற காரணம் என்கொல் அமரில்
இருளற்ற சிந்தை இறைவனை நாடி
மருளுற்ற சிந்தையை மாற்றி அருமைப்
பொருளுற்ற சேவடி போற்றுவர் தாமே.
- 2600 மெய்கலந் தாரொடு மெய்கலந் தான்தன்னைப்
பொய்கலந் தார்முன் புகுதா ஒருவனை
உய்கலந் தாழித் தலைவனு மாய்நிற்கும்
மெய்கலந் தின்பம் வினைந்திடும் மெய்யார்க்கே.

க

உ

க

ச

ரு

க

- 2601 மெய்கலந் தாரொடு மெய்கலந் தான்மிகப்
பொய்கலந் தாருட் புகுதாப் புனிதனை
கைகலந் தாவி எழும்பொழு தண்ணிலைக்
கைகலந் தார்க்கே கருத்துற லாமே. எ
- 2602 எய்கிய காலத் திருபொழு தஞ்சிவன்
மெய்செயின் மேலை விதியது வாய்நிற்கும்
பொய்யும் புலனும் புகலொன்று நீத்திடில்
ஐயனும் அவ்வழி யாகினின் றானே. அ
- 2603 எய்துவ தெய்தா தொழிவ திதுவருள்
உய்ய அருள்செய்தான் உத்தமன் சீர்நந்தி
பொய்செய் புலன்றெறி யொன்பதாந் தாட்கொளின்
மெய்யென் புரவியை மேற்கொள்ள லாமே. கூ
- 2604 கைகலந் தானைக் கருத்தினுள் நந்தியை
மெய்கலந் தான்தன்னை வேத முதல்வனைப்
பொய்கலந் தார்க்குன் புகுதாப் புனிதனைப்
பொய்யொழிந் தார்க்கே புகலிட மாமே. க௦
- 2605 மெய்த்தாள் அகம்படி மேவிய நந்தியைக்
கைத்தாள் கொண்டாருந் திறந்தறி வாரில்லைப்
பொய்த்தாள் இடும்பையைப் பொய்யற நீவிட்டங்
கத்தாள் திறக்கில் அரும்பேற தாமே. கக
- 2606 உய்யும் வகையால் உணர்வினால் ஏத்துமின்
மெய்யன் அரனெறி மேலுண்டு திண்ணெனப்
பொய்யொன்று மின்றிப் புறம்பொவி வார்நடு
ஐயனும் அங்கே அமர்ந்துநின் றானே. கஉ
- 2607 வம்பு பழுத்த மலர்ப்பழம் ஒன்றுண்டு
தம்பாற் பறவை புகுந்துணத் தானொட்டா
தம்புகொண் டெய்திட் டகலத் துரத்திடிந்
செம்பொற் சிவகதி சென்றெய்த லாமே. கங

870

திருமந்திரம்-எட்டாந் தந்திரம்

2608 மயக்கிய ஐம்புலப் பாசம் அறுத்துத்
துயக்கறுத் தானைத் தொடர்மின் தொடர்ந்தால்
தியக்கஞ்செய் யாதே சிவனெம் பெருமான்
உயப்போ எனமனம் ஒன்றுவித் தானே.

கச

2609 மனமது தானே நினைவல் லாருக்
கினமெனக் கூறு மிருங்காய மேவற்
றனியினி னாதன்பால் தக்கன செய்யில்
புனிதன் செயலாகும் போதப் புவிக்கே.

கரு

206. ஞானிசெயல்

2610 முன்னை வினைவாரின் முன்னுண்டே நீங்குவர்
பின்னை வினைக்கணூர் பேர்ந்தறப் பார்ப்பார்கள்
தன்னை யறிந்திடுந் தத்துவ ஞானிகள்
நன்மையில் ஐம்புலன் நாடவி னாலே.

க

2611 தன்னை யறிந்திடுந் தத்துவ ஞானிகள்
முன்னை வினையின் முடிச்சை யனிழப்பார்கள்
பின்னை வினையைப் பிடித்துப் பிசைவர்கள்
சென்னியில் வைத்த சிவனரு ளாலே.

உ

2612 மனவாக்குச் காயத்தால் வல்வினை முளும்
மனவாக்கு நேர்நிற்கல் வல்வினை மன்னு
மனவாக்குக் கெட்டவர் வாதனை தன்னால்
தனைமாற்றி யாற்றத் தகுஞானி தானே.

உ

207. அவாவறுத்தல்

2613 வாசியு முசியும் பேசி வகையினால்
பேசி யிருந்து பிதற்றிப் பயனில்லை
ஆசையும் அன்பும் அறுமின் அறுத்தபின்
ஈசன் இருந்த இடம்எளி தாமே.

க

2614 மாடத்து ளானலன் மண்டபத் தானலன்
கூடத்து ளானலன் கோயிலுள் ளானலன்
வேடத்து ளானலன் வேட்கைவிட் டார்நெஞ்சில்
முடத்து ளேகின்று முத்திதந் தானே.

உ

- 2615 ஆசை யறுமின்கள் ஆசை யறுமின்கள்
ஈசனோ டாயினும் ஆசை யறுமின்கள்
ஆசை படிப்பட ஆய்வருந் துன்பங்கள்
ஆசை விடவிட ஆனந்த மாமே. க
- 2616 அடுவன பூதங்கள் ஐந்தும் உடனே
படுவழி செய்கின்ற பற்றற வீசி
விடுவது வேட்கையை மெய்நின்ற ஞானந்
தொடுவது தம்மைத் தொடர்தலு மாமே. ச
- 2617 உவாக்கடல் ஒக்கின்ற ஆழியும் போன
துவாக்கட லுட்பட்டுத் துஞ்சினர் வானோர்
அவாக்கட லுட்பட்டமுந்தினர் மண்ணோர்
தவாக்கடல் ஈசன் தரித்தனின் றானே. கு
- 2618 நின்ற வினையும். பிணியும் நெடுஞ்செயல்
துன்தொழி லற்றுச் சத்தம தாகலும்
பின்றைங் கருமமும் பேர்த்தருள் நேர்பெற்றுத்
துன்ற அழுத்தலும் ஞானிகள் தூய்மையே. க
- 2619 உண்மை யுணர்ந்துற ஒண்சித்தி முத்தியாம்
பெண்மயற் கெட்டறப் பேறட்ட சித்தியாந்
திண்மையின் ஞானி சிவகாயங் கைவிட்டால்
வண்மை யருள்தான் அடைந்தன்பில் ஆறுமே. எ
- 2620 அவனிவன் ஈசனென் றன்புற நாடிச்
சிவனிவன் ஈசனென் றுண்மையை யோரார்
பவனிவன் பல்வகை யாமிப் பிறவி
புவனிவன் போவது பொய்கண்ட போதே. அ
- 2621 கொதிக்கின்ற வாறுங் குளிர்கின்ற வாறும்
பதிக்கின்ற வாறிந்தப் பாரக முற்றும்
விதிக்கின்ற ஐவரை வேண்டா துலகம்
நொதிக்கின்ற காயத்து நூலொன்று மாமே. கூ

372

திருமந்திரம்-எட்டாந் தந்திரம்

- 2622 உயந்தனம் என்பிர் உறபொருள் காண்கிலீர்
கந்த மலரிற் கலக்கின்ற நந்தியைச்
சின்தையில் வைத்துத் தெளிவுறச் சேர்த்திட்டால்
முந்தைப் பிறவிக்கு மூலவித் தாமே. ௧0

208. பத்தியுடைமை

- 2623 முத்திசெய் ஞானமுங் கேள்வியு மாய்நிற்கும்
அத்தனை மாயா அமரர் பிரான்தனைச்
சுத்தனைத் தூய்நெறி யாய்நின்ற சோதியைப்
பத்தர் பரசும் பசுபதி தானென்றே. ௧
- 2624 அடியார் அடியார் அடியார்க் கடிமைக்
கடியனாய் நல்கிட் டடிமையும் பூண்டேன்
அடியார் அருளால் அவனடி கூட
அடியா னிவனென் றடிமைகொண் டானே. ௨
- 2625 நீரிற் குளிரும் நெருப்பினிற் சுட்டிடும்
ஆரிக் கடனங்கி யாமா ரறிபவர்
பாரிற் பயனரைப் பார்க்கிலும் நேரியர்
ஊரில் உமாபதி யாகிநின் றானே. ௩
- 2626 ஒத்துல கேழும் அறியா ஒருவனென்
றத்தன் இருந்திடம் ஆரறி வார்சொல்லப்
பத்தர்தம் பத்தியிற் பாற்படில் அல்லது
முத்தினை யார்சொல்ல முந்துகின் றாரே. ௪
- 2627 ஆன்கன்று தேடி யழைக்கு மதுபோல்
நான்கன்றாய் நாடி யழைத்தேனென் நாதனை
வான்கன்றுக் கப்பாலாய் நின்ற மறைப்பொருள்
ஊன்கன்ற னாடிவந் துள்புகுந் தானே. ௫
- 2628 பெத்தத்துந் தன்பணி இல்லை பிறத்தலான்
முத்தத்துந் தன்பணி இல்லை முறைமையால்
அத்தம் கிரண்டும் அருளால் அளித்தலாற்
பத்திப்பட் டோர்க்குப் பணியொன்றும் இல்லையே. ௬

210. சோதனை

373

- 2629 பறவையிற் கற்பமும் பாம்புமெய் யாகக்
குரவஞ் சிலம்பக் குளிர்வரை யேறி
நறவார் மலர்கொண்டு நந்தியை யல்லால்
இறைவனென் றென்மனம் ஏத்தகி லாவே. எ
- 2630 உறுதுணை நந்தியை உம்பர் பிராணைப்
பெறுதுணை செய்து பிறப்பறுத் துய்மின்
செறிதுணை செய்து சிவனடி சிந்தித்
துறுதுணை யாயங்கி யாகிநின் றானே. அ
- 2631 வானவர் தம்மை வலிசெய் திருக்கின்ற
தானவர் முப்புராஞ் செற்ற தலைவனைக்
கானவன் என்றுங் கருவரை யானென்றும்
ஊனத னுள்ளினைந் தொன்றுபட் டாரே. க
- 2632 நிலைபெறு கேடென்று முன்னே படைத்த
தலைவனை நாடித் தயங்குமென் உள்ளம்
மலையுளும் வானகத் துள்ளும் புறத்தும்
உலையுளும் உள்ளத்து முழுகிநின் றேனே. க0

209. முத்தியுடைமை

- 2633 முத்தியில் அத்தன் முழுத்த அருள்பெற்றுத்
தத்துவ சுத்தி தலைப்பட்டுத் தன்பணி
மெய்த்தவஞ் செய்கை வினைவிட்ட மெய்யுண்மைப்
பத்தியி லுற்றோர் பரானந்த போதரே. க
- 2634 வளங்கனி தேடிய வன்றாட் பறவை
உளங்கனி தேடி யுழிதரும் போது
களங்கனி யங்கியிற் கைவிளக் கேற்றி
நலங்கொண்ட நால்வரும் நாடுகின் றாரே. 2.

210. சோதனை

- 2635 பெம்மான் பெருநந்தி பேச்சுற்ற பேரின்பத்
தம்மா னடிதந் தருட்கடல் ஆடினோம்
எம்மாய மும்விடுத் தெம்மைக் கார்த்திட்டுச்
சும்மா திருந்திடஞ் சோதனை யாகுமே. க

374

திருமந்திரம்- எட்டாந் தந்திரம்

2636

அறிவுடை யானரு மாமறை யுள்ளோ
செறிவுடை யான்மிகு தேவர்க்குந் தேவன்
பொறியுடை யான்புலன் ஐந்துங் கடந்த
குறியுடை யானொடுங் கூடுவன் நானே.

உ

2637

அறிவறி வென்றங் கரற்றும் உலகம்
அறிவறி யாமையை யாரும் அறியார்
அறிவறி யாமை கடந்தறி வானால்
அறிவறி யாமை யழகிய வானே.

க

2638

குறியாக் குறியினிற் கூடாத கூட்டத்
தறியா அறிவில் அகிழ்ந்தேக சித்தமாய்
நெறியாம் பராகந்தி நீடருள் ஒன்றுஞ்
செறியாச் செறிவே சிவமென லாமே.

ச

2639

காலினில் ஊறுங் கரும்பினிற் கட்டியும்
பாலினுள் நெய்யும் பழத்துள் இரதமும்
பூவினுள் நாற்றமும் போலுளன் எம்மிறை
காவலன் எங்குங் கலந்துநின் றானே.

நி

2640

விருப்பொடு கூடி விகிந்தனை நாடிப்
பொருப்பகஞ் சேர்தரு பொற்கொடி போல
இருப்பார் மனத்திடை எங்கள் பிரானார்
நெருப்புரு வாடி நிகழ்ந்துநின் றானே.

க

2641

நந்தி பெருமான் நடுவுள் வியோமத்து
வந்தென் அகம்படி கோயில்கொண் டான்கொள்ள
எந்தைவர் தானென் றெழுந்தேன் எழுதலுஞ்
சிந்தையி னுள்ளே சிவனிருந் தானே.

எ

2642

தன்மைவல் லோனைத் தவத்துள் நலத்தினை
நன்மைவல் லோனை நடுவுறை நந்தியைப்
புன்மைபொய் யாதே புனிதனை நாடுமின்
பன்மையில் உம்மைப் பரிசுசெய் வானே.

அ

- 2643 தொடர்ந்துநின் றுனென்னைச் சோதிக்கும் போது
தொடர்ந்துநின் றுனல்ல நாதனும் அங்கே
படர்ந்துநின் றுதிப் பராபரன் எந்நை
கடந்துநின் றவ்வழி காட்டுகின் றானே. க
- 2644 அவ்வழி காட்டும் அமரர்க் கரும்பொருள்
இவ்வழி தந்தைதாய் கேளியான் ஒக்குஞ்
செவ்வழி சேர்சிவ லோகத் திருந்திமே
இவ்வழி நந்தி இயல்பது தானே. க0
- 2645 எறிவது ஞானத் துறைவாள் உருவி
அறிவத னோடேயவ் வாண்டகை யானைச்
செறிவது தேவர்க்குந் தேவர் பிரானைப்
பறிவது பல்கணப் பற்றுவி டாரே. கக
- 2646 ஆதிப் பிரான்தந்த வாளங்கைக் கொண்டபின்
வேதித்து என்னை விலக்கவல் லாரில்லை
சோதிப்பன் அங்கே சுவடு படாவண்ணம்
ஆதிக்கட் டெய்வ மவனிவ னுமே. கஉ
- 2647 அந்தக் கருவை யருவை வினைசெய்தற்
பந்தம் பணியச்சம் பல்பிறப் பும்வாட்டிச்
சிற்தை திருத்தலுஞ் சேர்ந்தாரச் சோதனை
சந்திக்கத் தற்பர மாகுஞ் சதுரர்க்கே. கங
- 2648 உரையற்ற தொன்றை யுரைத்தான் எனக்குக்
கரையற் றெழுந்த கலைவேட் டறுத்துத்
திரையொத்த என்னுடல் நீங்கா திருத்திப்
புரையற்ற என்னுட் புகுந்தற் பானே. கச

எட்டாந் தந்திரம் முற்றிற்று

ஒன்பதாந் தந்திரம்

211. குருமட தரிசனம்

- 2649 பலியும் அலியும் பார்து புகையும்
ஒலியும்எம் ஈசன் தனக்கென்றே யுள்கிக்
குலியுங் குருமடங் கண்டவர் தாம்போய்த்
தளிநு மலரடி சார்ந்துநின் றுரே. க
- 2650 இவனில்ல மல்ல தவனுக்கங் கில்லை
அவனுக்கும் வேறில்லம் உண்டா அறியின்
அவனுக் கிவனில்ல மென்றென் றறிந்தும்
அவனைப் புறம்பென் றறற்றுக்கின் றுரே. உ
- 2651 நாமும் பெருந்துறை நான்கண்டு கொண்டபின்
கடுஞ் சிவனது கொய்மலர்ச் சேவடி
தேட வரியன் சிறப்பிவி எம்மிறை
ஓமும் உலகுயி ராகிநின் றுனே. க
- 2652 இயம்புவன் ஆசனத் தோடு மலையும்
இயம்புவன் சித்தக் குகையும் இடமும்
இயம்புவன் ஆதாரத் தோடு வனமும்
இயம்புவன் ஈரா றிருநிலத் தோர்க்கே. ச
- 2653 முகம்பீட மாமட முன்னிய தேயம்
அகம்பா வார்க்கமே யாசிச்செய் காட்சி
அகம்பா மாதனம் எண்ணெண் கிரியை
சிதம்பாந் தற்குகை யாதாரந் தானே. டி
- 2654 அகமுக மாம்பீடம் ஆதார மாகுஞ்
சகமுக மாஞ்சத்தி யாதன மாகுஞ்
செகமுக மாந்தெய்வ மேசிவ மாகும்
அகமுகம் ஆய்ந்த அறிவுடை யோர்க்கே. க

- 2655 மாயை யிரண்டு மறைக்க மறைவுறுங்
காயமோ ரைந்துங் கழியத்தா னாகியே
தூய பாஞ்சுடர் தோன்றச். சொரூபத்துள்
ஆய்ப்பவர் ஞானாதி மோனத்த ராமே.

எ

212. ஞானகுரு தரிசனம்

- 2656 ஆறொடு முப்பதும் அங்கே யடங்கிழற்
கூறக் குருபரன் சும்பிடு தந்திடும்
வேறே சிவபத மேலாய் அளித்திடும்
பேறாக ஆனந்தம் பேணும் பெருகவே.
- 2657 துரியங்கள் மூன்றுங் கடந்தொளிர் சோதி
அரிய பாசிவம் யாவையு மாகி
விரிவு குவிவற விட்ட நிலத்தே
பெரிய குருபதம் பேசுவொண் ணாதே.
- 2658 ஆயன நந்தி யடிக்கென் றலைபெற்றேன்
வாயன நந்தியை வாழ்த்தவென் வாய்பெற்றேன்
காயன நந்தியைக் காணவென் கண்பெற்றேன்
சேயன நந்திக்கென் சிந்தைபெற் றேனே.
- 2659 கருடன் உருவங் கருதும் அளவிற்
பருவிடந் தீர்த்து பயங்கெடு மாபோல்
குருவின் உருவங் குறித்தஅப் போதே
திரிமலந் தீர்த்து சிவனவ னாமே.
- 2660 அண்ணல் இருப்பிட மாறும் அறிகலர்
அண்ணல் இருப்பிடம் ஆய்ந்துகொள் வார்களுக்
கண்ணல் அழிவின்றி யுள்ளே அமர்ந்திடும்
அண்ணலைக் காணில் அவனிவ னாமே.
- 2661 தோன்ற அறிதலுந் தோன்றல் தோன்றாமையு
மான்ற வறிவு மறிநன வாதிகள்
மூன்றவை நீங்குந் துரியங்கள் மூன்றற
ஊன்றிய நந்தி யுயர்மோனத் தானே.

க

உ

ந

ச

ரு

க

878

திருமந்திரம்-ஒன்பதாம் தந்திரம்

2662

சந்திர பூமிக் குடன்புரு வத்திடைக்
கந்த மலரில் இரண்டிதழ்க் கன்னியும்
பந்த மிலாத பரிங்கன் உருவினள்
பந்தம் அறுத்த பரங்குரு பற்றே.

எ

2663

மனம்புகுந் தானுல கேழு மகிழ
நிலம்புகுந் தானெடு வானிலந் தாங்கிச்
சினம்புகுந் தான்திசை எட்டும் நடுங்க
வனம்புகுந் தானூர் வடக்கென்ப தாமே.

அ

2664

தானுன வண்ணமுங் கோசமுஞ் சார்தருந்
தானும் பறவை வனமெனத் தக்கன
தானுன சோடச மார்க்கந்தான் நின்றிழல்
தானுந் தசாங்கமும் வேறுள்ள தானே.

க

2665

மருவிப் பிரிவறி யாளங்கள் மாநந்தி
உருவ நினைக்கநின் றுள்ளே யுருக்குங்
கருவிற் கரந்துள்ளங் காணவல் லார்க்கிங்
கருவினை கண்சோரும் அழிவார் அகத்தே.

க0

2666

தலைப்பட லாமெங்கள் தத்துவன் தன்னைப்
பலப்படு பாசம் அறுத்தறுத் திட்டு
நிலைப்பெற நாடி நினைப்பற வுள்கல்
தலைப்பட லாகுந் தருமமுந் தானே.

கக

2667

நினைக்கின் நினைக்கு நினைப்பவர் தம்மைச்
சுனைக்குள் வினாமலர்ச் சோதியி னானைத்
தினைப்பினந் தன்ன சிறுமைய ரேனுங்
கனத்த மனத்தடைந் தாலுயர்ந் தாரே.

கஉ

2668

தலைப்படுங் காலத்துத் தத்துவன் தன்னை
விலக்குறின் மேலை விதியென்றுங் கொள்க
அனைத்துல காய்கின்ற ஆதிப் பிராணை
நினைப்புறு வார்பத்தி நேடிக்கொள் வாரே.

கங

- 2669 நகழ்வொழிந் தாரவர் நாதனை யுன்கி
நிகழ்வொழிந் தாரெம் பிரானொடுங் கூடித்
திகழ்வொழிந் தார்தங்கள் சிந்தையி னுள்ளே
புகழ்வழி காட்டிப் புகுந்துநின் றானே. கச
- 2670 வந்த மரகத மாணிக்க ரேகைபோற்
சந்திடு மாமொழிச் சற்குரு சன்மார்க்கம்
இந்த இரேகை யிலாடத்தின் மூலத்தே
சந்தரச் சோதியுட் சோதியு மாமே. கரு
- 2671 உண்ணும் வாயும் உடலும் உயிருமாய்க்
கண்ணுமா யோகக் கடவுள் இருப்பது
மண்ணு நீரனல் காலொடு வானுமாய்
விண்ணு மின்றி வெளியானோர் மேனியே. கசு
- 2672 பரசு பதியென்று பார்முழு தெல்லாம்
பரசிவ னானை நடக்கும் பாதியாற்
பெரிய பதிசெய்து பின்னும் அடியார்க்
குரிய பதியும்பா ராக்கிநின் றானே. கள
- 2673 அம்பர நாதன் அகலிட நீள்பொழில்
தம்பர மல்லது தாமறி யோம்என்பர்
உம்பருள் வானவர் தானவர் கண்டிலர்
எம்பெரு மானருள் பெற்றிருந் தாரே. கஅ
- 2674 கோவணங் கும்படி கோவண மாகிப்பின்
நாவணங் கும்படி நந்தி யருள்செய்தான்
தேவணங் கோமினிச் சித்தந் தெளிந்தனம்
போய்வணங் கும்பொரு ளாயிருந் தோமே. கசு

213. பிரணவ சமாதி

- 2675 தூலப் பிரணவஞ் சொரூபானந்தப் பேருரை
பாலித்த சூக்கும மேலைச் சொரூபப்பெண்
ஆலித்த முத்திரை யாங்கதிற் காரணம்
மேலைப் பிரணவம் வேதாந்த வீதியே. க

580

திருமந்திரம்-ஒன்பதாம் தந்திரம்

- 2676 ஒமெனும் ஒங்காசத் துள்ளே யொருமொழி
ஒமெனும் ஒங்காசத் துள்ளே யுருவரு
ஒமெனும் ஒங்காசத் துள்ளே பலபேதம்
ஒமெனும் ஒங்காசம் ஒண்முத்தி சித்தியே. உ
- 2677 ஒங்காசத் துள்ளே யுதித்தஐம் பூதங்கள்
ஒங்காசத் துள்ளே யுதித்த சராசரம்
ஒங்காச தீதத் துயிர்முன்றும் உற்றன
ஒங்காச சீவ பரசிவ ரூபமே. க
- 2678 வருக்கஞ் சுகமாம் பிசமமு மாகும்
அருக்கஞ் சராசர மாகும் உலகல்
தருக்கிய வாதாச மெல்லாந்தன் மேனி
சுருக்கமின் ஞானந் தொகுத்துணர்ந் தோரே. ச
- 2679 மலையு மனோபவ மருள்வன வாவன
நிலையிற் றரிசனம் தீப நெறியாந்
தலமுங் குலமுந் தவஞ்சித்த மாகும்
நலமுஞ்சன் மார்க்கத் துபதேசந் தானே. ரு
- 2680 சோடச மார்க்கமுஞ் சொல்லுஞ்சன் மார்க்கிகட்
காடிய வீராநின் அந்தமும் ஈரேழிற்
கடிய அந்தமுங் கோதண்ட முங்கடந்
தேறியே ஞானஞ் யாந்தத் திருக்கவே. க

214. ஒளி

- 2681 ஒளியை யறியில் உருவும் ஒளியும்
ஒளியும் உருவம் அறியில் உருவாம்
ஒளியின் உருவம் அறியில் ஒளியே
ஒளியும் உருக வுடனிருந் தானே. க
- 2682 புகலொளி தாகும் புவனங்கள் எட்டும்
அகலொளி தாயிரு ளாசற வீசும்
பகலொளி செய்தது மத்தா மரையிலே
இகலொளி செய்தெம் பிரானிருந் தானே. உ

- 2683 விளங்கொளி யங்கி விரிகதிர் சோமன்
துளங்கொளி பெற்றன சோதி யருள
வளங்கொளி பெற்றதே பேரொளி வேறு
களங்கொளி செய்து கலந்துநின் றானே. ந
- 2684 இளங்கொளி யீசன் பிறப்பொன்று மில்லி
துளங்கொளி ஞாயிறுந் திங்களுங் கண்கள்
வளங்கொளி யங்கியு மற்றைக்கண் நெற்றி
விளங்கொளி செய்கின்ற மெய்காய மாமே. ச
- 2685 மேலொளி கீழதன் மேலிய மாருதம்
பாலொளி யங்கி பரந்தொளி யாகாசம்
நீரொளி செய்து நெடுவிசும் பொன்றிலும்
மோலொளி யைந்தும் ஒருங்கொளி யாமே. ரு
- 2686 மின்னிய தூவொளி மேதக்க செவ்வொளி
பன்னிய ஞானம் பார்த பரத்தொளி
துன்னிய வாரொளி தூய்மொழி நாடொறும்
உன்னிய வாரொளி யொத்தது தானே. ச
- 2687 விளங்கொளி மின்னொளி யாகிக் கரந்து
துளங்கொளி யீசனைச் சொல்லும்எப் போதும்
உளங்கொளி யூனிடெ நின்றயிர்க் கின்ற
வளங்கொளி எங்கும் மருவிநின் றானே. எ
- 2688 விளங்கொளி யவ்வொளி யவ்விருள் மன்னுந்
துளங்கொளி யாந்தொழு வார்க்கும் ஒளியான்
அளங்கொளி யாழமு தாகநஞ் சாரங்
களங்கொளி யீசன் கருத்தது தானே.. அ
- 2689 இலங்கிய தெவ்வொளி யவ்வொளி யீசன்
துலங்கொளி போல்வது தூங்கருட் சத்தி
விளங்கொளி மூன்றே விரிகடர் தோன்றி
உளங்கொளி யுள்ளே யொருங்குகன் றானே. க
- 2690 உளங்கொளி யாவதென் உள்நின்ற சிவன்
வளங்கொளி யாநின்ற மாமணிச் சோதி

382

திருமந்திரம்-ஒன்பதாந் தந்திரம்

விளங்கொளி யாய்மின்னி விண்ணில் ஒடுங்கி
வளங்கொளி யாயத்து ளாகிநின் றானே. க0

2691 விளங்கொளி யாய்நின்ற விகிர்ந்த இருந்த
துளங்கொளி பாசத்துள் தூங்கிருள் சேராக்
காங்கிருள் நட்டமே கண்ணுத லாட
விளங்கொளி யுன்மனத் தொன்றிநின் றானே. கக

2692 போது கருங்குழற் போனவர் தூதிடை
ஆதி பரத்தை அமரர் பிரானொடுஞ்
சோதியும் அண்டத்தப் பாலுற்ற தூவொளி
நீதியி னல்லிருள் நீக்கிய வாரே. கஉ

2693 உண்டில்லை யென்னும் உலகத் தியல்லது
பண்டில்லை யென்னும் பரங்கதி யுண்டுகொல்
கண்டில்லை மானுடர் கண்ட கருத்துறில்
விண்டில்லை யுள்ளோ விளக்கொளி யாமே. கங

2694 சுடருற ஒங்கிய ஒள்ளொளி யாங்கே
படருறு காட்சிப் பகலவன் ஈசன்
அடருறு மாயையி னூரிருள் வீசில்
உடலுறு ஞானத் துறவிய னாமே. கச

2695 ஒளிபவ ளத்திரு மேனிவெண் ணீற்றன்
அளிபவ ளச்செம்பொன் ஆதிப் பிரானுங்
களிபவ ளத்தினன் காரிருள் நீங்கி
ஒளிபவ ளத்தென்னோ டீசனநின் றானே. கரு

2696 ஈசனநின் றுனிமை யோர்களநின் றுர்நின்ற
தேசமொன் றின்றித் திகைத்திழைக் கின்றனர்
பாசமொன் றுகப் பழவினைப் பற்றற
வாசமொன் றுமலர் போன்றது தானே. கக

2697 தானே யிருக்கும் அவற்றில் தலைவனுந்
தானே யிருக்கும் அவனென நண்ணிடும்
வானு யிருக்குமீம் மாயிரு ஞாலத்துப்
பானு யிருக்கப் பரவலு மாமே. கள

215. தூல பஞ்சாக்கரம்

- 2698 ஐம்ப தெழுத்தே யனைத்துவே தங்களும்
ஐம்ப தெழுத்தே யனைத்தாக மங்களும்
ஐம்ப தெழுத்தின் அடைவை யறிந்தபின்
ஐம்ப தெழுத்தே அஞ்செழுத் தாமே. க
- 2699 அகார முதலாக ஐம்பத்தொன் ருகி
உகார முதலாக வோங்கி யுதித்து
மகார இறுதியாய் மாய்ந்துமாய்ந் தேறி
நகார முதலாகும் நந்திதன் நாமமே. உ
2700. அகராகி யீரெண் கலந்த பரையும்
உகராகி தன்சத்தி யுள்ளொளி யீசன்
சிகராகி தான்சிவ வேதமே கோண
நகராகி தான்முல மந்திர நண்ணுமே. ங
- 2701 வாயொடு கண்டம் இதய மருவுந்கி
ஆய இலிங்க மவற்றின்மே லேயவ்வாய்த்
தூயதோர் துண்ட மிருமத் தஞ்செல்லல்
ஆயதீ ருமைந்தோ டாமெழுத் தஞ்சுமே. ச
- 2702 கிரணங்கள் ஏழுங் கிளர்ந்தெரி பொங்கிக்
கரணங்கள் விட்டுயிர் தானெழும் போது
மரணங்கை வைத்துயிர் மாற்றிடும் போது
மரணங்கை கூட்டுவ தஞ்செழுத் தாமே. று
- 2703 ஞாயிறு திங்கள் நவின்றெழு காலத்தில்
ஆயுறு மந்திர மாறும் அறிகிலர்
சேயுறு கண்ணி திருவெழுத் தஞ்சையும்
வாயுற வோதி வழத்தலு மாமே. ங
- 2704 தெள்ளமு தூறச் சிவாய நமவென்
றுள்ளமு தூற வொருகால் உரைத்திடும்
வெள்ளமு தூறல் விரும்பியுண் னாதவர்
துள்ளிய நீர்போற் சமுல்கின்ற வாறே. எ

384

திருமந்திரம்--ஒன்பதாம் தந்திரம்

2705

குருவழி யாய குணங்களி னின்று
கருவழி யாய கணக்கை யறுக்க
வரும்வழி மாள மறுக்கவல் லார்கட்
கருள்வழி காட்டுவ தஞ்செழுத் தாமே.

அ

2706

வெறிக்க வினைத்துயர் வந்திடும் போது
செறிக்கின்ற நந்தி திருவெழுத் தோதுங்
குறிப்பது வுன்னிற் குரைகழல் கூட்டுங்
குறிப்பறி வான்றவங் கோனுரு வாமே.

க

2707

நெஞ்சு நினைந்துதம் வாயாற் பிரானென்று
துஞ்சும் பொழுதுன் துணைத்தான் சரணென்று
மஞ்சு தவழும் வடவரை மீதுறை
அஞ்சில் இறைவன் அருள்பெற லாமே.

க0

2708

பிரான்வைத்த ஐந்தின் பெருமை யுணரா
திராமாற்றஞ் செய்வார்கொல் ஏழை மனிதர்
பராமுற்றுங் கீழொடு பல்வகை யாலும்
அராமுற்றுஞ் சூழ்ந்த அகவிடந் தானே.

கக

216. தூக்கும பஞ்சாக்கரம்

2709

எளிய வாதுசெய் வாரொங்கள் ஈசனை
ஒளியை யுன்னி யுருகு மனத்தராய்த்
தெளிய வோதிச் சிவாய நமவென்னுங்
குளிகை யிட்டுப்பொன் னுக்குவன் கூட்டையே.

க.

2710

சிவன்சத்தி சீவன் செறுமல மாயை
அவஞ்சேர்த்த பாச மலமைந் தகலச்
சிவன்சத்தி தன்னுடன் சீவனார் சேர
அவஞ்சேர்த்த பாசம் அணுககி லாவே.

உ.

2711

சிவனரு ளாய சிவன்திரு நாமஞ்
சிவனரு ளான்மாத் திரோத மலமாயை
சிவன்முத லாகச் சிறந்து நிரோதம்
பவம தகன்று பாசிவ னாமே.

ங.

217. அதிசூக்தம் பஞ்சாக்கரம்

385

- 2712 ஓதிய நம்மலம் எல்லாம் ஒழித்திட்டவ்
வாதி தனைவிட் டிறையருட் சத்தியால்
தீதில் சிவஞான யோகமே சித்திக்கும்
ஓதுஞ் சிவாய மலமற்ற உண்மையே. ச
- 2713 நமாதி நனாதி திரோதாபி யாகித்
தமாதி ய தாய்நிற்கத் தானந்தத் துற்றுச்
சமாதித் துரியந் தமதாக மாகவே
நமாதி சமாதி சிவவாதல் எண்ணவே. ரு
- 2714 அருடரு மாயமும் அத்தனார் தம்மில்
ஒருவனை யீன்றவர் உள்ளுறு மாயை
திரிமல நீங்கச் சிவாயவென் றோதும்
அருவினை தீர்ப்பதும் அவ்வெழுத் தாமே. க
- 2715 சிவசிவ என்றே தெளிகிலர் ஊமர்
சிவசிவ வாயுவந் தேர்ந்துள் அடங்கச்
சிவசிவ வாய தெளிவினுள் ளார்கள்
சிவசிவ வாகுந் திருவரு ளாமே. எ
- 2716 சிவசிவ என்கிலர் தீவினை யாளர்
சிவசிவ என்றிடத் தீவினை மாளுஞ்
சிவசிவ என்றிடத் தேவரு மாவர்
சிவசிவ என்னச் சிவகதி தானே. அ
- 2717 நமவென்னு நாமத்தை நாவில் ஒடுக்கிச்
சிவவென்னு நாமத்தைச் சிந்தையு ளேற்றப்
பவமது தீரும் பரிசும தற்றால்
அவமதி தீரும் அறும்பிறப் பன்றோ. க

217. அதிசூக்தம் பஞ்சாக்கரம்

- 2718 சிவாய நமவெனச் சித்தம் ஒருக்கி
அவாயம் அறவே யடிமைய தாக்கிச்
சிவாய சிவசிவ வென்றென்றே சிந்தை
அவாயங் கெடநிற்க ஆனந்த மாமே. க

886

திருமந்திரம்-ஒன்பதாம் தந்திரம்

- 2719 செஞ்சுடர் மண்டலத் தூடுசென் றப்புற
மஞ்சண் வம்முறை யேறி வழிக்கொண்டு
தஞ்சு மவன்சொன்ன காலத் திறைவனை
நெஞ்சென நீங்கா நிலைபெற லாகுமே. ௨
- 2720 அங்கமும் ஆகம வேதம தோதினும்
எங்கள் பிரானெழுத் தொன்றில் இருப்பது
சங்கைகெட் டவ்வெழுத் தொன்றையுஞ் சாதித்தால்
அங்கரை சேர்ந்த அருங்கல மாமே. ௩
- 2721 பழுத்தன ஐந்தும் பழமறை யுள்ளே
விழித்தங் குறங்கும் வினையறி வாரில்லை
எழுத்தறி வோமென் றுரைப்பார்கள் ஏதர்
எழுத்தை யழுத்தும் எழுத்தறி யாரே. ௪

218. திருக்கூத்துத் தரிசனம்

- 2722 எங்குந் திருமேனி எங்குஞ் சிவசக்தி
எங்குஞ் சிதம்பரம் எங்குந் திருநட்டம்
எங்குஞ் சிவமா யிருத்தலால் எங்கெங்குந்
தங்குஞ் சிவனருட் டன்வினை யாட்டதே. ௧
- 2723 சிற்பரஞ் சோதி சிவானந்தக் கூத்தனைச்
சொற்பத மாம்அந்தச் சுந்தரக் கூத்தனைப்
பொற்பதிக் கூத்தனைப் பொற்றில்லைக் கூத்தனை
அற்புதக் கூத்தனை யாரறி வாரே. ௨

சிவானந்தக் கூத்து

- 2724 தானந்தம் இல்லாச் சதானந்த சக்திமேல்
தேனுந்தம் ஆனந்த மாநடங் கண்டிர்
ஞானங் கடந்து நடஞ்செய்யும் நம்பிக்கங்
கானந்தக் கூத்தாட ஆடங் கானதே. ௩
- 2725 ஆனந்தம் ஆடங் கானந்தம் பாடல்கள்
ஆனந்தம் பல்லியம் ஆனந்த வாச்சியம்
ஆனந்த மாக அகில சராசரம்
ஆனந்தம் ஆனந்தக் கூத்துகந் தானுக்கே. ௪

- 2726 ஒளிபாம் பரமும் உளதாம் பரமும்
அனியார் சிவகாமி யாகுஞ் சமயக்
கனியார் பரமுவ் கருதுறை யந்தத்
தெளிவாஞ் சிவானந்த நடத்தின் சித்தியே. ௩
- 2727 ஆன நடமைந் தகா சகனத்தர்
ஆன நடமாடி ஐங்கரு மத்தாக
ஆன தொழிலரு ளாலேந் தொழிற்செய்தே
தேன்மொழி பாகன் திருநட மாடுமே. ௬
- 2728 பூதாண்ட பேதாண்ட போகாண்ட யோகாண்ட
மூதாண்ட முத்தாண்ட மோகாண்ட தேகாண்ட
தாகாண்ட மைங்கரு மத்தாண்ட தற்பரத்
தேகாந்த மாம்பிர மாண்டத்த என்பவே. ௭
- 2729 வேதங்க ளாட மிகுஆ கமமாடக்
கீதங்க ளாடக் கிளரண்டம் ஏழாடப்
பூதங்க ளாடப் புவன முழுதாட
நாதங்கொண் டாடினான் ஞானுனந்தக் கூத்தே. ௮
- 2730 பூதங்கள் ஐந்திற் பொறியிற் புலனைந்தில்
வேதங்கள் ஐந்தின் மிகுமா கமந்தன்னில்
ஒதுங் கலைகாலம் ஊழி யுடன்அண்டப்
போதங்கள் ஐந்திற் புணர்ந்தாடுஞ் சித்தனே. ௯
- 2731 தேவர சுரர்நரர் சித்தரவித் திபாதரர்
மூவர்கள் ஆதியின் முப்பத்து மூவர்கள்
தாபதர் சத்தர் சமயஞ் சராசரம்
பாவையும் ஆடிடும் எம்மிறை யாடவே. ௧0

சுந்தரக் கூத்து

- 2732 அண்டங்கள் ஏழினுக் கப்புறத் தப்பான்
உண்டிடன்ற சத்தி சதாசிவத் துச்சிமேற்
கண்டங் கரியான் கருணை திருவுருக்
கொண்டங் குமைகாணக் கூத்துகந் தானே. ௧௧

388

திருமந்திரம்-ஒன்பதாம் தந்திரம்

2733

கொடுகொட்டி பாண்டங் கோடுசங் கார
நடமெட்டோ டைந்தாறு நாடியுள் நாடுந்
திடமுற் றெழுந்தேவ தாருவார் தில்லை
வடமுற்ற மாவன மன்னவன் தானே.

கஉ

2734

பரமாண்டத் தூடே பராசத்தி பாதம்
பரமாண்டத் தூடே படரொளி ஈசன்
பரமாண்டத் தூடே படர்தரு நாதம்
பரமாண்டத் தூடே பரன்நட மாடுமே.

கங

2735

அங்குச மென்ன எழுமார்க்கம் போதத்தில்
தங்கிய தொந்தி எனுந்தாள ஒத்தினில்
சங்கரன் முல்நா டிக்குள் தரித்தாடல்
பொங்கிய காலம் புகும்போகல் இல்லையே.

கச

2736

ஆனத்தி யாடிப் பின்னவக் கூத்தாடிக்
கானத்தி யாடிக் கருத்தில் தரித்தாடி
முனச் சுழுநியுள் ஆடி முடிவில்லா
ஞானத்துள் ஆடி முடித்தான்என் நாதனே.

கரு

2737

சத்திகள் ஐந்துஞ் சிவபேதந் தானைந்தும்
முத்திகள் எட்டும் முதலாம் பதமெட்டுஞ்
சித்திகள் எட்டுஞ் சிவபதந் தானெட்டுஞ்
சுத்திகள் எட்டசன் தொல்நட மாடுமே.

கக

2738

மேகங்கள் ஏழும் விரிகடல் தீவேழுந்
தேகங்கள் ஏழுஞ் சிவபாற் கான்ஏழுந்
தாகங்கள் ஏழுஞ் சாந்திகள் ஏழும்
ஆகின்ற நந்தி யடிக்கீழ் அடங்குமே.

கள

பொற்பதிக் கூத்து

2739

தெற்கு வடக்குக் கிழக்குமேற் குச்சியில்
அற்புத மானதோர் அஞ்ச முகத்திலும்
ஒப்பில்பே ரின்பத் துபய உபயத்துள்
தற்பரன் நின்று தனிநடஞ் செய்யுமே.

கஅ

- 2740 அடியார் அரனடி யானந்தங் கண்டோர்
அடியா ரானவ ரத்தரு னுற்றோர்
அடியார் பவரே யடியவ ராமால்
அடியார் பொன்னம்பலத் தாடல்கண் டாரே. கக
- 2741 அடங்காத என்னை அடக்கி அடிவைத்
திடங்காண் பரானந்தத் தேஎன்னை இட்டு
நடந்தான் செய்யுந்நதி நன்னானக் கூத்தன்
படந்தான் செய்துள்ளுட் படிந்திருந் தானே. ௨0
- 2742 உம்பரிற் கூத்தனை உத்தமக் கூத்தனைச்
செம்பொற் றிருமன்றுட் சேவகக் கூத்தனைச்
சம்பந்தக் கூத்தனைத் தற்பரக் கூத்தனை
இன்புற நாடிஎன் அன்பில்வைத் தேனே. ௨௧
- 2743 மாணிக்கக் கூத்தனை வண்தில்லைக் கூத்தனைப்
பூணுற்ற மன்றுட் புரிசடைக் கூத்தனைச்
சேணுற்ற சோதிச் சிவானந்தக் கூத்தனை
ஆணிப்பொற் கூத்தனை யாருரைப் பாரே. ௨௨
- 2744 விம்மும் வெருவும் விழும்எழும் மெய்சோருந்
தம்மையுந் தாமறி யார்கள் சதுர்கெடுஞ்
செம்மை சிறந்த திருஅம் பலக்கூத்துள்
அம்மலர்ப் பொற்பாதத் தன்புவைப் பாரகட்கே. ௨௩
- 2745 தேட்டறுஞ் சிந்தை திகைப்பறும் பிண்டத்துள்
வாட்டறுங் கால்புந்தி யாகி வரும்புலன்
ஒட்டறு மாசை அறுமுளத் தானந்த
நாட்ட முறுக்குறு நாடகங் காணவே. ௨௪
- 2746 காளியோ டாடிக் கனகா சலத்தாடிக்
காளியோ டாடிக் குவலயத் தேயாடி
நீடிய நீர்திகால் நீள்வா னிடையாடி
காளுற அம்பலத் தேயாடும் நாதனே. ௨௫

390

திருமந்திரம்-ஒன்பதாம் தந்திரம்

- 2747 மேரு நடுநாடி மிக்கடை பிங்கலை
கூருமில் வானின் இலங்கைக் குறியுறுஞ்
சாருந் திலைவனத் தண்மா மலயத்தூ
டேறுஞ் சுழுனை இவைசிவ பூமியே. ௨௬
- 2748 பூதல மேருப் புறத்தான தெக்கணம்
ஒதும் இடைபிங் கலையொண் சுழுனையாம்
பாதி மதியோன் பயில்திரு வம்பலம்
ஏதமில் பூதாண்டத் தெல்லையி னீறே. ௨௭

பொற்றில்லைக் கூத்து

- 2749 அண்டங்கள் ஒரேமும் அம்பொற் பதியாகப்
பண்டையா காசங்கள் ஐந்தும் பதியாகத்
தெண்டினிற் சத்தி திருஅம் பலமாகக்
கொண்டு பாஞ்சோதி கூத்துகந் தானே. ௨௮
- 2750 குரானந்த ரேகையாய்க் கூர்ந்த குணமாஞ்
சிரானந்தம் பூரித்துத் தென்திசை சேர்ந்து
புரானந்த போகனாய்ப் பூவையுந் தானும்
நிரானந்த மாகி நிருத்தஞ்செய் தானே. ௨௯
- 2751 ஆதி பரன்ஆட அங்கைக் கனலாட
ஒதுஞ் சடையாட உன்மத்த முற்றாடப்
பாதி மதியாடப் பாரண்ட மீதாட
நாதமோ டாடினான் நாதாந்த நடமே. ௩௦
- 2752 கும்பிட அம்பலத் தாடிய கோனடம்
அம்பரன் ஆடும் அகிலாண்ட நடமாஞ்
செம்பொரு ளாகுஞ் சிவலோகஞ் சேர்ந்துற்றால்
உம்பர மோனஞ் னுத்தத்தில் உண்மையே. ௩௧
- 2753 மேதினி மூவேழ் மிகுமண்டம் ஒரேழு
சாதக மாகுஞ் சமயங்கள் நூற்றெட்டு
நாதமோ டந்த நடானந்த நார்பதப்
பாதியோ டாடிப் பரனிரு பாதமே. ௩௨

- 2754 இடையிங் கலையிம் வாணோ டிலங்கை
நடுநின்ற மேரு நடுவாஞ் சுழுனை
கடவுந் திலைவனங் கைகண்ட மூலம்
படர்வொன்றி யென்னும் பரமாம் பரமே. ௩௩
- 2755 ஈறான கன்னி குமரியே காவிரி
வேறா நவதீர்த்த மிக்குள்ள வெற்பேழுள்
பேறான வேதா கமமே பிறத்தலான்
மாறாத தென்திசை வையகஞ் சுத்தமே. ௩௪
- 2756 நாதத் தினிலாடி நாற்பதத் தேயாடி
வேதத்தி லாடித் தழலந்த மீதாடி
போதத்தி லாடிப் புவன முழுதாடுந்
தீதற்ற தேவாதி தேவர் பிரானே. ௩௫
- 2757 தேவரோ டாடித் திருவம்ப லத்தாடி
மூவரோ டாடி முனிசனத் தோடாடிப்
பாவினுள் ஆடிப் பராசத் தியிலாடிக்
கோவினுள் ஆடிடுங் கூத்தப் பிரானே. ௩௬
- 2758 ஆறு முகத்தில் அதிபதி நானென்றும்
கூறு சமயக் குருபரன் நானென்றும்
தேறினர் தெற்குத் திருஅம்ப லத்துளே
வேறின்றி யண்ணல் விளங்கிநின் றானே. ௩௭
- 2759 அம்பலம் ஆடாங் காக அதன்மீதே
எம்பரன் ஆடும் இருதாளி னீரொளி
உம்பர மாம்ஐந்து நாதத்து ரேகையுள்
தம்பத மாய்நின்று தான்வந் தருளுமே. ௩௮
- 2760 ஆடிய காலும் அதிற்சிலம் போசையும்
பாடிய பாட்டும் பலவான நட்புமங்
கடிய கோலங் குருபரன் கொண்டாடத்
தேடியு ளேகண்டு தீர்ந்தற்ற வாமே. ௩௯

- 2761 இருதயந் தன்னில் எழுந்த பிரானன்
கரசர னாகி கலக்கும் படியே
அரதன் மன்றினின் மாணிக்கக் கூத்தன்
குரவனாய் எங்கணங் கூத்துகந் தானே. ச0

அற்புதக் கூத்து

- 2762 குருவுரு வன்றிக் குனிக்கும் உருவம்
அருவுரு வாவது அந்த அருவே
திரிபுரை யாகித் திகழ்தரு வாளும்
உருவரு வாகும் உமையவள் தானே. சக

- 2763 திருவழி யாவது சிற்றம் பலத்தே
குருவடி வள்ளாக் குனிக்கும் உருவே
உருவரு வாவது முற்றுணர்ந் தோர்க்கு
அருள்வழி யாவதும் அவ்வழி தானே. சஉ

- 2764 நீருஞ் சிரசிடப் பன்னிரண் டங்குலம்
ஓடும் உயிரெழுந் தோங்கி உதித்திட
நாடுமின் நாதாந்த நம்பெரு மான்உகந்
தாடும் இடந்திரு அம்பலந் தானே. சங

- 2765 வளிமேக மின்விலு வானக வோசை
தெளிய விசும்பில் திகழ்தரு வாறுபோல்
களியொளி யாறுங் கலந்துடன் வேறாய்
ஒளியுரு வாகி ஒளித்துநின் றானே. சச

- 2766 தீமுதல் ஐந்துந் திசையெட்டுங் கீழ்மேலும்
ஆயும் அறிவிலுக் கப்புறம் ஆனந்தம்
மாயைமா மாயை கடந்துநின் றார்காண
நாயகன் நின்று நடஞ்செய்யு மாறே. சரு

- 2767 கூத்தன் கலந்திடுங் கோல்வளை யாளொடுங்
கூத்தன் கலந்திடுங் கோதிலா ஆனந்தன்
கூத்தன் கலந்திடுங் கோதிலா ஞானத்துக்
கூத்தனுங் கூத்தியுங் கூத்ததின் மேலே. சசு

- 2768 இடங்கொண்ட சத்தியும் எந்தை பிரானும்
கடங்கொண்டு நின்றமை நானும் அறிந்தேன்
படங்கொடு நின்றஇப் பல்லுயிர்க் கெல்லாம்
அடங்கலுந் தாமாய்நின் றுடுகின் றுரே. சஎ
- 2769 சத்தி வடிவு சகல ஆனந்தமும்
ஒத்த ஆனந்தம் உமையவள் மேனியாஞ்
சத்தி வடிவு சகலத் தெழுந்திரண்
டொத்த ஆனந்தம் ஒருநட மாமே. சஅ
- 2770 நெற்றிக்கு நேரே புருவத் திடைவெளி
உற்றுற்றுப் பார்க்க வொளிவிடு மந்திரம்
பற்றுக்குப் பற்றாய்ப் பரம னிருந்திடஞ்
சிற்றம் பலமென்று சேர்ந்துகொண் டேனே. சக
- 2771 அண்டங்கள் தத்துவ மாகிச் சதாசிவந்
தண்டினிற் சாத்தவி சாம்பவி யாதனந்
தெண்டினில் ஏழுஞ் சிவாசன மாகவே
கொண்டு பாஞ்சோதி கூத்துகந் தானே. ரு0
- 2772 மன்று நிறைந்த விளக்கொளி மாமலர்
நன்றிது தானிதழ் நாலொடு நூறவை
சென்றது தானொரு பத்திரு நூறுள
நின்றது தானெடு மண்டல மாமே. ருக
- 2773 அண்டம் எழுகோடி பிண்டம் எழுகோடி
தெண்டிரை சூழ்ந்த திசைகள் எழுகோடி
எண்டிசை சூழ்ந்த இலிங்கம் எழுகோடி
அண்ட நடஞ்செயும் ஆலயந் தானே. ருஉ
- 2774 ஆகாச மாமுட லங்கார் முயலகன்
ஏகாச மாந்திசை யெட்டுந் திருக்கைகண்
மோகாய முக்கண்கள் மூன்றொளி தானாக
மாகாய மன்றுள் நடஞ்செய்கின் றானே. ருங
- 2775 அம்பல மாவ தகில சராசரம்
அம்பல மாவது ஆதிப் பிரானடி

அம்பல மாவது அப்புத்தீ மண்டலம்
அம்பல மாவது அஞ்செழுத் தாமே.

ருச

2776

கடிய திண்முழ வங்குழ லோமென்று
ஆடிய மானுடர் ஆதிப் பிரானென்ன
நாடிய நற்கண மாரம்பல் பூதங்கள்
பாடிய வாரொரு பாண்டங் காமே.

ருரு

2777

அண்டத்தில் தேவர்கள் அப்பாலைத் தேவர்கள்
தெண்டிசை சூழ்புவிக் குள்ளுள்ள தேவர்கள்
புண்டரி கப்பதப் பொன்னம் பலக்கூத்துக்
கண்டுசே வித்துக் கதிபெறு வார்களே.

ருசு

2778

புளிக்கண் டவர்க்குப் புனலுறு மாபோற்
கனிக்குந் திருக்கூத்துக் கண்டவர்க் கெல்லாம்
துளிக்கும் அருட்கண்ணீர் சோர்நெஞ் சுருக்கும்
ஒளிக்குளா னந்தத் தழுதூறும் உள்ளத்தே.

ருள

2779

திண்டாடி வீழ்கை சிவானந்த மாவது
உண்டார்க் குணவுண்டால் உன்மத்தஞ் சித்திக்குங்
கொண்டாடு மன்றுட் குனிக்குந் திருக்கூத்துக்
கண்டார் வருங்குணங் கேட்டார்க்கும் ஒக்குமே.

ருஅ

2780

அங்கி தமருகம் அக்குமா லைபாசம்
அங்குசஞ் சூலங் கபால முடன்றானந்
தங்கு பயந்தரு நீல மும்முடன்
மங்கையோர் பாகமாய் மாநட மாடுமே.

ருசு

2781

ஆடல் பதினோ ருறுப்பும் அடைவாகக்
கடிய பாதஞ் சிலம்புகைக் கொள்துடி
நீடிய நாதம் பராற்பர நேயத்தே
ஆடிய நந்தி புறமகத் தானே..

சுரு

2782

ஒன்பதம் ஆட ஒருபதி னாறுட
அன்புறு மார்க்கங்கள் ஆறும் உடனாட
இன்புறம் ஏழினும் ஏழைம்பத் தாறுட
அன்பது மாடினன் ஆனந்தக் கூத்தே.

சுக

- 2783 ஏழினில் ஏழாய் இகழ்ந்தெழுத் தேழதாய்
ஏழினில் ஒன்றாய் இழிந்தமைந் தொன்றாகி
ஏழினிற் சன்மார்க்கம் எங்கள் பாஞ்சோதி
ஏழிசை நாடகத் தேஇசைந் தானே. சுஉ
- 2784 மூன்றினில் அஞ்சாகி முந்நூற் றறுபதாய்
மூன்றினில் ஆறாய் முதற்பன்னீர் மூலமாய்
மூன்றினில் அக்க முடிவாகி முந்தியே
மூன்றிலும் ஆடினான் மோகார்தக் கூத்தே. சுங
- 2785 தாமுடி வானவர் தம்முடி மேலுறை
மாமணி ஈசன் மலாடித் தாளினை
வாமணி யன்புடை யார்மனத் துள்ளொழுங்
காமணி ஞாலங் கடந்துநின் றானே. சுச
- 2786 புரிந்தவன் ஆடிற் புவனங்க ளாடுந்
தெரிந்தவன் ஆடும் அளவெங்கள் சிந்தை
புரிந்தவ னாடிந்பல் பூதங்கள் ஆடும்
எரிந்தவன் ஆடல்கண் டின்புற்ற வாரே. சுரு
- 2787 ஆதி நடஞ்செய்தான் என்பார்கள் ஆதர்கள்
ஆதி நடஞ்செய்கை யாரும் அறிகிலர்
ஆதி நடமாட லாரும் அறிந்தபின்
ஆதி நடமாட லாமருட் சத்தியே. சுசு
- 2788 ஒன்பதோ டொன்பதாம் உற்ற இருபதத்
தன்புறு கோணம் அசிபதத் தாடிடத்
துன்புறு சத்தியுள் தோன்றிநின் றுடவே
அன்புறு எந்தைநின் றுடலுற் றானே. சுஎ
- 2789 தத்துவம் ஆடச் சதாசிவர் தாடாடச்
சித்தமும் ஆடச் சிவசத்தி தாடாட
வைத்த சராசரம் ஆட மறையாட
அத்தனும் ஆடினான் ஆனந்தக் கூத்தே. சுஅ
- 2790 இருவருங் காண எழில்அம் பலத்தே
உருவோ டருவோ டுருபா ருபமாய்த்

திருவருட் சத்திக்குள் சித்தனா னந்தன்
அருளுரு வாகநின் ருடலுற் றானே.

ககக

2791 சிவமாட்ச் சத்தியும் ஆட்ச் சகத்திச்
அவமாட ஆடாத அம்பரம் ஆட
நவமான தத்துவ நாதாந்த மாட்ச்
சிவமாடும் வேதாந்தச் சித்தாந்தத் துள்ளே.

எ௦

2792 நாதத்தின் அந்தமும் நாத்போத அந்தமும்
வேதத்தின் அந்தமும் மெய்ச்சிவா னந்தமுந்
தாதற்ற நல்ல சதாசிவா னந்தத்து
நாதப் பிரமஞ் சிவநட மாமே.

எக

2793 சிவமாகி ஐவர்கிண் டாட்டமுந் தீரத்
தவமார் பசுபாசம் ஆங்கே தனித்துத்
தவமாம் பானெங்குந் தானாக ஆடுந்
தவமாஞ் சிவானந்தத் தோர்ஞானக் கூத்தே.

எஉ

2794 கூழநின் ருனெரு காலத்துத் தேவர்கள்
வீடநின் ருன்விகிர் தாவென்னு நாமத்தைத்
தேடநின் ருன்திக முஞ்சுடர் மூன்றொளி
ஆடநின் ருன்னெனை ஆட்கொண்ட வாறே.

எங

2795 நாதத் துவங்கடந் தாதி மறைநம்பி
பூதத் துவத்தே பொலிந்தின்பம் எய்தினர்.
நேதத் துவமும் அவற்றொடு நேதியும்
பேதப் படாவண்ணம் பின்னிநின் றானே.

எச

2796 ஆனந்தம் ஆனந்தம் என்பர் அறிவிலர்
ஆனந்த மாநட மாறும் அறிவிலர்
ஆனந்த மாநட மாறும் அறிந்தபின்
தானந்தம் அற்றிடம் ஆனந்த மாமே.

எரு

2797 திருந்துந் சீயென் றுதறிய கையும்
அருந்தவர் வாவென் றணைத்த மலர்க்கையும்
பொருந்தில் இமைப்பிவி யவ்வென்ற பொற்கையுந்
திருந்தத்தி யாகுந் திருகிலை மவ்வே.

எக

- 2798 மருவுந் துடியுடன் மன்னிய வீச்சு
மருவிய அப்பும் அனலுடன் கையுந்
கருவின் மிதித்த கமலப் பதமும்
உருவில் சிவாய நமவென வோதே. எஎ
- 2799 அரன்துடி தோற்றம் அமைத்தல் திதியாம்
அரன்அங்கி தன்னில் அறையிற்சங் காரம்
அரனுற் றணைப்பில் அமருந் திரோதாயி
அரனடி யென்றும் அனுக்கிரகம் என்னே. எஅ
- 2800 தீத்திரட் சோதி திகழொளி யுள்ளொளி
கூத்தனைக் கண்டஅக் கோமளக் கண்ணினள்
மூர்த்திகள் மூவர் முதல்வ னிடைசெல்லப்
பார்த்தனள் வேதங்கள் பாடினள் தானே. எக
- 2801 நந்தியை எந்தையை ஞானத் தலைவனை
மந்திர மொன்றுள் மருவி யதுகடர்
தந்தர வானத்தின் அப்புறத் தப்பர
சந்தரக் கூத்தனை என்சொல்லு மாறே. அ0
- 2802 சீய் குருநந்தி திருஅம்ப லத்திலே
ஆயுறு மேனியை யாரும் அறிகிலர்
தியுறு செம்மை வெளுப்பொடு மத்தன்மை
ஆயுறு மேனி அணைபுக லாமே. அக
- 2803 தானான சத்தியுந் தற்பரை யாய்நிற்குந்
தானும் பரற்கும் உயிர்க்குந் தகுமிச்சை
ஞானதி பேத நடத்து நடித்தருள்
ஆனால் அரனடி நேயத்த தாமே. அஉ

219. ஆகாசப்பேறு

- 2804 உள்ளது னோமென ஈசன் ஒருவனை
உள்ளத்து னேயங்கி யாய வொருவனை
உள்ளத்து னேநீதி யாய வொருவனை
உள்ளத்து னேயுடல் ஆகாய மாமே. க

398

திருமந்திரம்-ஒன்பதாந் தந்திரம்

- 2805 பெருநில மாயண்ட மாயண்டத் தப்பால்
குருநில மாய்கின்ற கொள்கையன் ஈசன்
பெருநில மாய்கின்று தாங்கிய தானோன்
அருகிலை யாய்கின்ற ஆதிப் பிரானே. உ
- 2806 அண்ட வொளியும் அகண்ட வொளியுடன்
பிண்ட வொளியாற் பிதற்றும் பெருமையை
உண்ட வெளிக்குள் ஒளிக்குள் ஒளித்தது
கொண்ட குறியைக் குலைத்தது தானே. ஈ
- 2807 பயனுறு கன்னியர் போகத்தி னுள்ளே
பயனுறு மாதி பாஞ்சுடர்ச் சோதி
அயனொடு மாலறி யாவகை நின்றிட்
யெர்நெறி யாயொளி யொன்றது வாமே. ச
- 2808 அறிவுக் கறிவாம் அகண்ட வொளியும்
பிறியா வலத்தினிற் பேரொளி மூன்றும்
அறியா தடங்கிடல் அத்தன் அடிக்குட்
பிறியா திருக்கற் பெருங்கால மாமே. ஐ
- 2809 ஆகாச வண்ணன் அமரர் குலக்கொழுந்
தேகாச மாசுண மிட்டங் கிருந்தவன்
ஆகாச வண்ணம் அமர்ந்துகின் றப்புறம்
ஆகாச மாயங்கி வண்ணனு மாமே. கூ
- 2810 உயிர்க்கின்ற வாறும் உலகமும் ஒக்க
உயிர்க்கின்ற உள்ளொளி சேர்கின்ற போது
குயிற்கொண்ட பேதை குலாவி யுலாவி
வெயிற்கொண்டென் உள்ளம் வெளியது வாமே. எ
- 2811 நனுகி லகல்கில னாதன் உலகத்
தனுகில் அகன்ற பெரும்பதி நந்தி
நனுகிய மின்னொளி சோதி வெளியைப்
பணியின் அமுதம் பருகலு மாமே. அ

- 2812 புறத்துளா காசம் புவனம் உலகம்
அகத்துளா காசமெம் மாதிரி யறிவு
சிவத்துளா காசஞ் செழுஞ்சுடர்ச் சோதி
சகத்துளா காசந் தானஞ்ச மாதிரியே.

க

220. ஞானோதயம்

- 2813 மனசந் தியிற்கண்ட மன்னன வாசுங்
கனவுற ஆனந்தங் காண்டல் அதனை
வினவுற ஆனந்த மீதொழி வென்ப
இனமுற்று னந்தியா னந்த மிரண்டே.
- 2814 கரியட்ட கையன் கபாலம்கை ஏந்தி
எரியும் இளம்பிறை சூடும்எம் மாலை
அரியன் பெரியனென் றுட்பட்ட தல்லால்
கரியன்கொல் சேயன்கொல் காண்கின்றி லேனே.
- 2815 மிக்கா ரமுதுண்ண நஞ்சுண்ட மேலவன்
தக்கார் உரைத்த தவநெறி யேசென்று
புக்கா லருளும் பொன்னுரை ஞானத்தை
நக்கார் கழல்வழி நாடுமின் றீரே.
- 2816 விளக்கைப் பிளந்து விளக்கினை யேற்றி
விளக்கினுக் குள்ளே விளக்கினைத் தூண்டி
விளக்கில் விளக்கை விளக்கவல் லார்க்கு
விளக்குடை யான்கழல் மேவலு மாமே.
- 2817 தத்துவம் எங்குண்டு தத்துவன் அங்குண்டு
தத்துவம் எங்கில்லை தத்துவன் அங்கில்லை
தத்துவ ஞானத்தின் தன்மை யறிந்தபின்
தத்துவன் அங்கே தலைப்பிந் தானே.
- 2818 விசும்பொன்று தாங்கிய மெய்ஞ்ஞானத் துள்ளே
அசும்பினின் றுறிய தாரமு தாகும்
பசும்பொன் திகழும் படர்சடை மீதே
குசும்ப மலர்க்கந்தங் கூடிநின் றானே.

க

உ

ந

ச

ரு

க

400

திருமந்திரம்-ஒன்பதாம் தந்திரம்

- 2819 முத்தின் வயிரத்தின் முந்நீர்ப் பவளத்தின்
கொத்தும் பசும்பொன்னின் தூவொளி மாணிக்க
மொத்துயர் அண்டத் துள்ளமர் சோதியை
எத்தன்மை வேறென்று கூறுசெய் வீரே. ஏ
- 2820 நானென்றுந் தானென்றும் நாடினேன் நாடலும்
நானென்றுந் தானென் றிரண்டில்லை யென்பது
நானென்ற ஞான முதல்வனே நல்கினான்
நானென்று நானும் நினைப்பொழிந் தேனே. அ
- 2821 ஞானத்தின் நன்னெறி நாதாந்த நன்னெறி
ஞானத்தின் நன்னெறி நானென் றறிவோர்தல்
ஞானத்தின் நல்யோக நன்னிலை யேறிற்றல்
ஞானத்தின் நன்மோன நாதாந்த வேதமே. கூ
- 2822 உய்யவல் லார்கட் குயிர்சிவ ஞானமே
உய்யவல் லார்கட் குயிர்சிவ தெய்வமே
உய்யவல் லார்கட் கொடுக்கம் பிரணவம்
உய்யவல் லாசுறி வுள்ளறி வாமே. க0
- 2823 காணவல் லார்க்கவன் கண்ணின் மணியொக்குங்
காணவல் லார்க்குக் கடலின் அமுதொக்கும்
பேணவல் லார்க்குப் பிழைப்பிலன் பேர்நந்தி
ஆணவல் லார்க்கே யவன்துணை யாமே. கக
- 2824 ஒமேனும் ஒரெழுத் துள்ளின்ற ஒசைபோல்
மேனின்ற தேவர் விரும்பும் விழுப்பொருள்
சேய்நின்ற செஞ்சுடர் எம்பெரு மானடி
ஆய்நின்ற தேவர் அகம்படி யாமே. கஉ

221. சத்திய ஞானுணந்தம்

- 2825 எப்பாழும் பாழும் மியாவுமாய் அன்றாகி
முப்பாழும் கீழுள முப்பாழும் முன்னியே
இப்பாழும் இன்னவா நென்பதி லாவிற்பத்
தற்பா ஞானுணந்தந் தானது வாகுமே. க

- 2826 தொம்பதந் தற்பதஞ் சொன்ன துரியம்போல்
நம்பிய மூன்றாந் துரியத்து நன்றாகும்
அம்புவி யுன்ன அதிருக்க மப்பாலைச்
செம்பொரு ளாண்டருள் சீர்நந்தி தானே. ௨
- 2827 மன்னுஞ் சத்தியாதி மணியொளி மாசோபை
அன்னதோ டொப்ப மிடலொன்ற மாறது
இன்னிய வற்பலம் ஒண்சீர் நிறமணம்
பன்னிய சோபை பகராறு மானதே. ௩
- 2828 சத்தி சிவன்பர ஞானமுஞ் சாற்றுங்கால்
உய்த்த அனந்தஞ் சிவமுயர் ஆனந்தம்
வைத்த சொருபத்த சத்தி வருகுரு
உய்த்த வுடலிவையுற்பலம் போலுமே. ௪
- 2829 உருவுற் பலநிறம் ஒண்மணஞ் சோபை
தரநிற்ப போலுயிர் தற்பரந் தன்னின்
மருவச் சிவமென்ற மாழும் பதத்தின்
சொருபத்தன் சத்தியாதி தோன்றின் றானே. ௫
- 2830 நினையும் அளவின் நெகிழ வணங்கப்
புனையில் அவனைப் பொதியலு மாசும்
எனையுமெங் கோன்நந்தி தன்னருள் கூட்டி
நினையும் அளவில் நினைப்பித் தனனே. ௬
- 2831 பாலொடு தேனும் பழத்துள் இரதமும்
வாலிய பேரமு தாகும் மதூரமும்
போலுந் துரியம் பொடிபட வுள்புகச்
சில மயிர்க்கால் தொறுந்தேக் கடுமே. ௭
- 2832 அமரத் துவங்கடர் தண்டங் கடந்து
தமரத்து நின்ற தனிமையன் ஈசன்
பவளத்து முத்தும் பனிமொழி மாதர்
துவளற்ற சோதி தொடர்ந்துநின் றானே. ௮

2833 மத்திமம் அரூறு மாற்றி மலர்க்கிச்
சத்தம தாகுந் துரியத் துரிசற்றுப்
பெத்த மறச்சிவ மாகிப் பிறழ்வுற்றுச்
சத்திய ஞானானந்தஞ் சார்ந்தனன் ஞானியே. க

2834 சிவமா யவமான மும்மலந் தீரப்
பவமான முப்பாழைப் பற்றறப் பற்றத்
தவமான சத்திய ஞானந் தத்தே
துவமார் துரியஞ் சொருபம தாமே. க0

222. சொருப உதயம்

2835 பரம குரவன் பரமெங்கு மாகித்
திரமுற எங்கணுஞ் சேர்ந்தொழி வற்று
நிரவு சொருபத்துள் நீடுஞ் சொருபம்
அரிய துரியத் தணைந்துநின் றுனே. க

2836 குலைக்கின்ற நீரிற் குவலய நீரும்
அலைக்கின்ற காற்றும் அனலொடா காச
நிலத்திடை வானிடை நீண்டகன் றுனை
வரைத்து வலஞ்செயு மாற்றி யேனே. உ

2837 அங்குசின் றுனயன் மால்முதல் தேவர்கள்
எங்குசின் றுரும் இறைவனென் றேத்துவர்
தங்குசின் றுன்தனி நாயகன் எம்மிறை
பொங்குசின் றுன்புவ னுபதி தானே. க

2838 சமையச் சவடுந் தனையறி யாமற்
கமையற்ற காமாதி காரணம் எட்டுந்
திமிரச் செயலுந் தெளிவுடன் நின்றோர்
அமரர்க் கதிபதி யாகிநிற் பாரே. ச

2839 மூவகை தெய்வத் தொருவன் முதலுரு
வாயது வேற மதுபோல் அனுப்பான்
சேய சிவமுத் துரியத்துச் சீர்பெற
ஏயும் நெற்பென் றிறைநூல் இயம்புமே. ரு

222. சொரூப உதயம்

403

- 2840 உருவன்றி யேநின் றுருவம் புணர்க்குங்
கருவன்றி யேநின்று தான்கரு வாகும்
அருவன்றி யேநின்ற மாயப் பிராணைக்
குருவன்றி யாவர்க்குங் கூடவொண் ணாதே. க
- 2841 உருவ நினைப்பவர்க் குள்ளுறுஞ் சோதி
உருவ நினைப்பவர் ஊழியுங் காண்பர்
உருவ நினைப்பவர் உம்பரு மாவர்
உருவ நினைப்பவர் உலகத்தில் யாரே. எ
- 2842 பாஞ்சோதி யாகும் பதியினைப் பற்றப்
பாஞ்சோதி என்னுட் படிந்ததற் பின்னைப்
பாஞ்சோதி யுண்ணுன் படியப் படியப்
பாஞ்சோதி தன்னைப் பறையக்கண் டேனே. அ
- 2843 சொரூபம் உருவங் குணந்தொல் விழுங்கி
அறியன வற்பல மாமாறு போல
மருவிய சத்தியாதி நான்கு மதித்த
சொரூபக் குரவன் சுகோதயத் தானே. க
- 2844 உரையற்ற ஆனந்த மோன சொரூபத்தன்
கரையற்ற சத்தியாதி காணில் அகார
மருவுற் றுகார மகாரம தாக
உரையற்ற தாரத்தில் உள்ளொளி யாமே. க0
- 2845 தலைநின்ற தாழ்வரை மீது தவஞ்செய்து
முலைநின்ற மாதறி மூர்த்தியை யானும்
புலைநின்ற பொல்லாப் பிறவி கடந்து
கலைநின்ற கள்வனிற் கண்டுகொண் டேனே. கக
- 2846 ஆமா றறிந்தேன் அகத்தின் அரும்பொருள்
போமா றறிந்தேன் புகுமாறு மீதென்றே
ஏமாப்ப தில்லை இனியோ ரிடமில்லை
நாமா முதல்வனும் நானென லாமே. கஉ

223. ஊழ்

- 2847 செற்றிலென் சீவிலென் செஞ்சார் தணியிலென்
மத்தகத் தேபுளி நாட்டி மறிக்கிலென்
வித்தகன் நந்தி விதிவழி யல்லது
தத்துவ ஞானிகள் தன்மைகுன் றுரே. க
- 2848 தான்முன்னஞ் செய்த விதிவழி தானல்லால்
வான்முன்னஞ் செய்தங்கு வைத்ததோர் மாட்டில்லை
கோன்முன்னஞ் சென்னி குறிவழி யேசென்று
நான்முன்னஞ் செய்ததே நன்னில மானதே. உ
- 2849 ஆறிட்ட நுண்மணல் ஆறே சுமவாதே
கூறிட்டுக் கொண்டு சுமந்தறி வாரில்லை
நீறிட்ட மேனி நிமிர்சடை நந்தியைப்
பேறிட்டென் னுள்ளம் பிரியகி லாவே. க
- 2850 வானின் றிடிக்கிலென் மாகடல் பொங்கிலென்
கானின்ற செந்திக் கலந்துடன் வேகிலென்
தானொன்றி மாருதஞ் சண்டம் அடிக்கிலென்
நானொன்றி நாதனை நாடுவன் நானே. ச
- 2851 ஆனை தூர்க்கிலென் அம்பு டுறாக்கிலென்
கானத் துழுவை கலந்து வளைக்கிலென்
ஏனைப் பதியினில் எம்பெரு மான்வைத்த
ஞானத் துழவினை நானுழு வேனே. ஞ
- 2852 கூடு கெடினமற்றோர் கூடுசெய் வானுளன்
நாடு கெடினும் நமர்க்குடு வாரில்லை
விடு கெடினமற்றோர் விடுபுக்கால் ஒக்கும்
பாடது நந்தி பரிசறி வார்க்கே. க

224. சிவதரிசனம்

- 2853 சிந்தைய தென்னச் சிவனென்ன வேறில்லை
சிந்தையி னுள்ளே சிவனும் வெளிப்படுஞ்
சிந்தை தெளியத் தெளியவல் லார்கட்குச்
சிந்தையி னுள்ளே சிவனிருந் தானே. க

2854 வாக்கு மனமு மறைந்த மறைப்பொருள்
நோக்குமின் நோக்கப் படும்பொருள் நுண்ணிது
போக்கொன்றும் இல்லை வரவில்லை கேடில்லை
யாக்கமும் அத்தனை ஆய்ந்துகொள் வார்க்கே. ௨

2855 பரனாய்ப் பராபர னாகியப் பாற்சென்
றுரனாய் வழக்கற வொண்கடர் தானாய்த்
தரனாய்த் தனாதென வாறறி வொண்ண
அரனா யுலகில் அருள்புரிந் தானே. ௩

225. சிவசோநுப தரிசனம்

2856 ஓதும் மயிர்க்கால் தொறும் அமு தூறிய
பேதம் அபேதம் பிறழாத ஆனந்த
மாத்ரி சொருபங்கள் மூன்றகன் ரப்பாலை
வேதம் ஓதாஞ் சொருபிதன் மேன்மையே. ௧

2857 உணர்வும் அவனே உயிரும் அவனே
புணரும் அவனே புலவி யவனே
இணரும் அவன்தன்னை யெண்ணலு மாகான்
துணரின் மலர்க்கந்தந் துன்னிநின் றானே. ௨

2858 துன்னிநின் றுன்தன்னை யுன்னிமுன் னாவிரு
முன்னி யவர்தங் குறையை முடித்திடும்
மன்னிய கேள்வி மறையவன் மாதவன்
சென்னியுள் நின்றதோர் தேற்றத்த னாமே. ௩

2859 மின்னுற்ற சிந்தை விழித்தேன் விழித்தலுந்
தன்னுற்ற சோதி தலைவன் இணையிவி
பொன்னுற்ற மேனிப் புரிசடை நந்தியும்
என்னுற் றறிவனான் என்விழித் தானே. ௪

2860 சத்திய ஞானத் தனிப்பொருள் ஆனந்தஞ்
சித்தத்தி னில்லாச் சிவானந்தப் பேரொளி
சுத்தப் பிரம தூரியந் தூரியத்துள்
உய்த்த தூரியத் துறுபே ரொளியே. ௫

406

திருமந்திரம்--ஒன்பதாந் தந்திரம்

- 2861 பானல்ல நீடும் பராபர னல்ல
உரனல்ல மீதுணர் ஒண்கட ரல்ல
தரனல்ல தானவை யாயல்ல வாகும்
அரனல்ல ஆனந்தத் தப்புறத் தானே. க
- 2862 முத்தியுஞ் சித்தியும் முற்றிய ஞானத்தோன்
பத்தியுள் நின்று பார்தன்னுள் நின்றுமா
சத்தியுள் நின்றோர்க்குத் தத்துவங் கூடலாம்
சத்தி யகன்றோர் சுகானந்த போதரே. எ
- 2863 துரிய அத்திஞ் சொல்லறும் பாழாம்
அரிய துரியம் அத்திதம் புரியில்
விரியுங் குகியும் விள்ளா மிளிருந்தன்
உருவுந் திரியும் உரைப்பதெவ் வாறே. அ

226. முத்தி பேதம், கரும நிருவாணம்

- 2864 ஓதிய முத்தி யடைவே உயிர்பா
பேதமி லச்சிவம் எய்துந் துரியமோ
பாதி சொருபஞ் சொருபத்த தாகவே
ஏதமி லாநிரு வாணம் பிறந்ததே. க
- 2865 பற்றற் றவர்பற்றி நின்ற பரம்பொருள்
சற்றற் றவர்கற்றுக் கருதிய கண்ணுதல்
சற்றற் றவர்கற்றி நின்றஎன் சோதியைப்
பெற்றுற் றவர்கள் பிதற்றொழிந் தாரே. உ

227. துனிய சம்பாஷணை

- 2866 காயம் பலகை கவறைந்து கண்முன்றாய்
ஆயம் பொருவதோர் ஐம்பத்தோ ரக்கரம்
ஏய பெருமா னீருந்து பொருகின்ற
மாயக் கவற்றின் மறைப்பறி யேனே. க
- 2867 தூறு படர்ந்து கிடந்தது தூநெறி
மாறிக் கிடக்கும் வகையறி வாரில்லை
மாறிக் கிடக்கும் வகையறி வாளர்க்கு
ஊறிக் கிடந்ததென் உள்வன்பு தானே. உ

- 2868 ஆறு தெருவில் அகப்பட்ட சந்தியிற்
சாறு படுவன நான்கு பணையுள
ஏறற் கரியதோர் ஏணியிப் பப்பனை
ஏறலுற் றேன்கடல் ஏழுங்கண் டேனே. ந
- 2869 வழதலை வித்திடப் பாகன் முளைத்தது
புழுதியைத் தோண்டினேன் பூசணி பூத்தது
தொழுதுகொண் டோடினார் தோட்டக் குழிகண்
முழுதும் பழுத்தது வாழைக் கனியே. ச
- 2870 ஐயென்னும் வித்தினில் ஆனை விளைப்பதோர்
செய்யுண்டு செய்யின் தெளிவறி வாரில்லை
மையணி கண்டன் மனம்பெறின் அந்நிலம்
பொய்யொன்று மின்றிப் புகளளி தாமே. நி
- 2871 பள்ளச்செய் பொன்றுண்டு பாழ்ச்செய் இரண்டுள
கள்ளச்செய் யங்கே கலந்து கிடந்தது
உள்ளச்செய் யங்கே யுழவுசெய் வார்கட்கு
வெள்ளச்செய் யாகி விளைந்தது தானே. க
- 2872 மூவணை யேறு முழுவது முக்காணி
தாமணி கோவித் தறியுறப் பாய்ந்திடு
நாவணை கோவி நடுவிற் செறுவழார்
காலணை கோலிக் களருழு வாரே. எ
- 2873 ஏற்றம் இரண்டுள ஏழு தூவுள
மூத்தான் இறைக்க இளையான் படுத்தநீர்
பாத்தியிற் பாயாது பாழ்ப்பாய்ந்து போயிடிற்
சுத்தி வளர்த்ததோர் கோழிப்புள் ளாமே. அ
- 2874 பட்டிப் பசுக்கள் இருபத்து நாலுள
குட்டிப் பசுக்களே ரேழுள ஐந்துள
குட்டிப் பசுக்கள் குடப்பால் சொரியினும்
பட்டிப் பசுவே பனவற்கு வாய்த்ததே. க
- 2875 ஈற்றுப் பசுக்கள் இருபத்து நாலுள
ஊற்றுப் பசுக்கள் ஒருகுடம் பால்போதும்

காற்றுப் பசுக்கள் கறந்துண்ணுவ் காலத்து
மாற்றுப் பசுக்கள் வரவறி யோமே. க௦

2876 தட்பான் அகத்தில் தலையான மச்சின்மேல்
மொட்டா யெழுந்தது செம்பால் மலர்ந்தது
வட்டம் படவேண்டி வாய்மை மடித்திட்டுத்
தட்பான் அதனைத் தகைந்துகொண் டானே. கக

2877 அரிக்கின்ற நாற்றங்கால் அல்லற் கழனி
திரிக்கின்ற வொட்டஞ் சிக்கெனக் கட்டி
வரிக்கின்ற நல்லான் கறவையைப் பூட்டில்
விரிக்கின்ற வெள்ளரி வித்துவித் தாமே. கஉ

2878 இடாக்கொண்டு தூவி எருவிட்டு வித்திக்
கிடாக்கொண்டு பூட்டிக் கிளறி முளையை
மிடாக்கொண்டு சோறட்டு மெள்ள விழுங்கார்
கிடாக்கொண்டு செந்நெல் அறுக்கின்ற வாமே. கங

2879 விளைந்து கிடந்தது மேலைக்கு வித்தது
விளைந்து கிடந்தது மேலைக்குக் காதம்
விளைந்து விளைந்து விளைந்துகொள் வார்க்கு
விளைந்து கிடந்தது மேவுமுக் காதமே. கச

2880 களருழு வார்கள் கருத்தை பிறியோங்
களருழு வார்கள் கருதலு மில்லைக்
களருழு வார்கள் களரின் முளைத்த
வளரின் வஞ்சியின் மாய்தலு மாமே. கரு

2881 கூப்பிடு கொள்ளாக் குறுநரிக் கொட்டகத்
தாப்பிடு பாசத்தை யங்கியுள் வைத்திட்டு
நாப்பட நின்று நலம்புகுந் தாயிழை
ஏற்பட இல்லத் தினிதிருந் தானே. கசு

2882 மலைமேல் மழைபெய்ய மான்கன்று துள்ளக்
குலைமேல் இருந்த கொழுங்கனி வீழ
உலைமேல் இருந்த உறுப்பெனக் கொல்லன்
முலைமேல் அமிர்தம் பொழியவைத் தானே. கஏ

- 2883 பார்ப்பான் அகத்திலே பார்பசு ஐந்துண்டு
மேய்ப்பாரும் இன்றி வெறித்துத் திரிவன
மேய்ப்பாரும் உண்டாய் வெறியும் அடங்கினும்
பார்ப்பான் பசுஐந்தும் பாலாச் சொரியுமே. கஅ
- 2884 ஆமாக்கள் ஐந்தும் அரியேறு முப்பதாந்
தேமா இரண்டொடு திப்பிவி யொன்பதாந்
தாமாக் குரங்கொளிற் றம்மனத் துள்ளன
முவாக் கடாவிடின் முட்டுகின் றுரே. கக
- 2885 எழுதாத புத்தகத் தேட்டின் பொருளைத்
தெருளாத கன்னி தெளிந்திருந் தோத
மலராத பூவின் மணத்தின் மதுவைப்
பிறவாத வண்டு மணமுண்ட வாறே. ௨௦
- 2886 போகின்ற பொய்யும் புகுகின்ற பொய்வித்துங்
குகின்ற நாவலின் கூழைத் தருங்கனி
ஆகின்ற பைங்கூழ் அவையுண்ணும் ஐவரும்
வேகின்ற கூரை விருத்திபெற் றுரே. ௨௧
- 2887 மூங்கின் மூளையில் எழுந்ததோர் வேம்புண்டு
வேம்பினிற் சார்ந்து கிடந்த பனையிலோர்
பாம்புண்டு பாம்பைத் தூர்த்தித்தின் பாரின்றி
வேம்பு கிடந்து வெடிக்கின்ற வாறே. ௨௨
- 2888 பத்துப் பரும்புவி யாளை பதினைந்து
வித்தகர் ஐவர் வினோதகர் ஈரெண்மர்
அத்தகு மூவர் அறுவர் மருத்துவர்
அத்தலை ஐவர் அமர்ந்துநின் றுரே. ௨௩
- 2889 இரண்டு கடாவுண்டு இவ்வூரி னுள்ளே
இரண்டு கடாவுக்கும் ஒன்றே தொழும்பன்
இரண்டு கடாவும் இருத்திப் பிடிக்கில்
இரண்டு கடாவும் ஒருகடா வாமே. ௨௪
- 2890 ஒத்த மனக்கொல்லை யுள்ளே சமன்கட்டிப்
பத்தி வலையிற் பருத்தி நிறுத்தலால்

- முத்தக் கயிறாக முவர்கள் ஊரினுள்
நித்தம் பொருது நிரம்பின் றுரே. ௨௫
- 2891 கூகையும் பாம்புங் கினியொடு பூளுயும்
நாகையும் பூழும் நடுவில் உறைவன
நாகையைக் கூகை நணுக லு.றுதலுங்
கூகையைக் கண்டெலி சுப்பிடு மாறே. ௨௬
- 2892 குலைக்கின்ற நன்னகை யாங்கொங் குழக்கின்
நிலைக்கின்ற வெள்ளொலி மூன்று கொணர்ந்தான்
உலைக்குப் புறமெனில் ஒடு மிருக்கும்
புலைக்குப் பிறந்தவை போகின்ற வாரே. ௨௭
- 2893 காடுபுக் காரினிக் காணர் கடுவெளி
கடுபுக் கானது ஐந்து குதிரையும் .
மூடுபுக் கானது ஆறுள ஒட்டகம்
மூடு புகாவிடின் முவணை யாமே. ௨௮
- 2894 கூறையுஞ் சோறுங் குழாயகத் தெண்ணெயுங்
காறையும் நானும் வளையலுங் கண்டவர்
பாறையி லுற்ற பறக்கின்ற சீலைபோல்
ஆறைக் குழியில் அழுந்துகின் றுரே. ௨௯
- 2895 துருத்தியுள் ளக்கரை தோன்று மலைமேல்
விருத்திகண் காணிக்கப் போவார்முப் போதும்
வருத்தியுள் ளின்ற மலைபைத் தவிர்ப்பாள்
ஒருத்தியுள் ளாளவர் ஊரறி யோமே. ௩௦
- 2896 பருந்துங் கினியும் படுபறை கொட்டத்
திருந்திய மாதர் திருமணப் பட்டார்
பெருந்தவப் பூதம் பெறலுரு வாகும்
இருந்திய பேற்றினில் இன்புறு வாரே. ௩௧
- 2897 கூடும் பறவை இரைகொத்தி மற்றத
னாடுபுக் குண்டி யறுக்குறில் என்னெக்குஞ்
சூடெறி நெய்யுண்டு மைகான் றடுகின்ற
பாடறி வார்க்குப் பயனெளி தாமே. ௩௨

- 2898 இலையிலலை பூவுண் டினவண் டிங்கிலை
தலையிலலை வேருண்டு தாளிலலை பூவின்
குலையிலலை கொய்யும் மலருண்டு குடுந்
தலையிலலை தாழ்ந்த கிளைபுல ராதே. கூக
- 2899 அக்கரை நின்றதோர் ஆல மரங்கண்டு
நக்கரை வாழ்த்தி நடுவே பயன்கொள்வர்
மிக்கவ ரஞ்சு துயரமும் கண்டுபோய்த்
தக்கவர் தாழ்ந்து கிடக்கின்ற வாதே. கூச
- 2900 கூப்பிடு மாற்றிலை வன்கா டிருகாதங்
காப்பிடு கள்ளர் கலந்துநின் றுருளர்
காப்பிடு கள்ளரை வெள்ளர் தொடர்ந்திட்டுக்
கூப்பிடு மீண்டதோர் கூரைகொண் டாரே. கூரு
- 2901 கொட்டியும் ஆம்பலும் பூத்த குளத்திடை
எட்டியும் வேம்பும் இனியதோர் வாழையுங்
கட்டியுந் தேனுங் கலந்துண்ண மாட்டாதார்
எட்டிப் பழத்துக் கிளைக்கின்ற வாதே. கூசு
- 2902 பெடைவண்டும் ஆண்வண்டும் பீடிகை வண்ணக்
குடைகொண்ட பாசத்துக் கோலமுண் டானுங்
கடைவண்டு தானுண்ணுங் கண்கலந் திட்ட
பெடைவண்டு தான்பெற்ற தின்பழ மாமே. கூள
- 2903 கொல்லையில் மேயும் பசுக்களைச் செய்தவன்
எல்லை கடப்பித் திறையடிக் கூட்டியே
வல்லசெய் தாற்றன் மதித்தபி னல்லது
கொல்லசெய் நெஞ்சங் குறியறி யாதே. கூஅ
- 2904 தட்டத்து நீரிலே தாமரை பூத்தது
குட்டத்து நீரிற் குவளை எழுந்தது
விட்டத்தி னுள்ளே விளங்கவல் லார்கட்குக்
குட்டத்தி விட்டதோர் கொம்மட்டி யாமே. கூக
- 2905 ஆறு பறவைகள் ஐந்தகத் துள்ளன
நூறு பறவை நுனிக்கொம்பின் மேலன

412

திருமந்திரம்-ஒன்பதாந் தந்திரம்

ஏறும் பெரும்பதி ஏழுங் கடந்தபின்
மாறுத லின்றி மனைபுக லாமே.

ச௦

2906

கொட்டனஞ் செய்து குளிக்கின்ற கூவலுள்
வட்டனப் பூமி மருவிவர் தூறிடுங்
கட்டனஞ் செய்து கயிற்றால் தொழுமிபுள்
ஒட்டனஞ் செய்தொளி யாவர்க்கு மாமே.

சக

2907

ஏழு வளைகடல் எட்டுக் குலவரை
யாமும் விசும்பினில் அங்கி மழைவளி
தாமு மிருநிலந் தன்மை யதுகண்டு
வாமு நினைக்கில தாலய மாமே.

சஉ

2908

ஆலிங் கனஞ்மெய் தகஞ்சுடச் சூலத்துச்
சாலிங் கமைத்துத் தலைமை தவிர்த்தனர்
கோலிங் கமைத்தபின் கூபப் பறவைகண்
மாலிங்கன் வைத்தது முன்பின் வழியே.

சக

2909

கொட்டுக்குந் தாலி இரண்டே இரண்டுக்குங்
கொட்டுக்குந் தாலிக்கும் பாரை வலிதென்பர்
கொட்டுக்குந் தாலிக்கும் பாரைக்கும் முன்றுக்கும்
இட்டம் வலிதென்பர் ஈசன். அருளே.

சச

2910

கயலொன்று கண்டவர் கண்டே இருப்பர்
முயலொன்று கண்டவர் முவரும் உய்வர்
பறையொன்று பூசல் பிடிப்பா னொருவன்
மறையொன்று கண்ட துருவம்பொன் னாமே.

சரு

2911

கோரை எழுந்து கிடந்த குளத்தினில்
ஆரை படர்ந்து தொடர்ந்து கிடந்தது
நாரை படுகின்றூற் போலல்ல நாதனார்
பாரை கிடக்கப் படுகின்ற வாதே.

சக

2912

கொல்லைமுக் காதமுங் காடரைக் காதமும்
எல்லை மயங்கிக் கிடந்த இருநெறி
எல்லை மயங்கா தியங்கவல் லார்கட்
கொல்லை கடந்துசென் னூர்புக லாமே.

சஎ

- 2913 உழவொன்று வித்து வொருங்கின காலத்
தெழுமழை பெய்யா திருநிலச் செவ்வி
தழுவி வினைசென்று தான்பய வாது
வழுவாது போவன் வளர்ச்சடை யோனே. சஅ
- 2914 பதுங்கிலும் பாய்புவி பன்னிரு காதம்
ஒதுங்கிய தண்கடல் ஒதம் உலவ
மதுங்கிய வார்களி யாரமு துறப்
பொதுங்கிய ஐவரைப் போய்வளைத் தானே. சக
- 2915 தோணியொன் றேறித் தொடர்ந்து கடல்புக்கு
வாணிபஞ் செய்து வழங்கி வளர்மகன்
நீலிக் கிறையுமே நெஞ்சின் நிலைதளர்ந்
தாலிப் பழம்போல் அளிக்கின்ற அப்பே. ௩௦
- 2916 முக்காத மாற்றிலே மூன்றுள வாழைகள்
செக்குப் பழுத்த திரிமலங் காய்த்தன
பக்கனார் மிக்கார் படங்கினார் கன்னியர்
நக்கு மலருண்டு நடுவுநின் றுரே. ௩௧
- 2917 அடியும் முடியும் அமைந்ததோர் ஆத்தி
முடியும் நுனியின்கண் முத்தலை முங்கில்
கொடியும் படைபுங் கோட்சரன் ஐயைந்து
மடியும் வலம்புரி வாய்த்ததவ் வாறே. ௩௨
- 2918 பன்றியும் பாம்பும் பசுமூசு வானரந்
தென்றிக் கிடந்த சிறுநரிக் கூட்டத்துக்
குன்றாமை கூடித் தராசின் நிறுத்தபின்
குன்றி நிறையைக் குறைக்கின்ற வாறே. ௩௩
- 2919 மொட்டித் தெழுந்ததோர் மொட்டுண்டு மொட்டினைக்
கட்டுவிட் டோடின மலர்தலுங் காணலாம்
பற்றுவிட் பம்மனை பாழ்பட நோக்கினார்
கட்டுவிட் பார்க்கன்றிக் காணவொண் னாதே. ௩௪
- 2920 நீரின்றிப் பாயும் நிலத்தினிற் பச்சையாம்
யாவரும் என்றும் அறியவல் லாரில்லை

கூரு மழைபொழி யாது பொழிபுனல்
தேரினிந் கீர்மை திடரினில் லாதே.

ருரு

2921

கூகை குருந்தம தேறிக் குணம்பயில்
மோகம் உலகுக் குணர்கின்ற காலத்து
நாகமும் ஒன்று நடுவுரை செய்திடும்
பாகனு மாகின்ற பண்பனு மாமே.

ருகூ

2922

வாழையுஞ் குரையும் வந்திடங் கொண்டன
வாழைக்குச் குரை வலிது வலிதென்பர்
வாழையுஞ் குரையும் வந்துண்டஞ் செய்திடும்
வாழை யிடங்கொண்டு வாழ்கின்ற வாறே.

ருஎ

2923

நிலத்தைப் பிளந்து நெடுங்கடல் ஒட்டிப்
புனத்துக் குறவன் புணர்ந்த கொழுமின்
விலக்குமின் யாவர்க்கும் வேண்டிற் குறையா
தருத்தமு மின்றி யடுவது மாமே.

ருஅ

2924

தளிர்க்கும் ஒருபிள்ளை தட்டா நகத்தில்
விளிப்பதோர் சங்குண்டு வேந்தனை நாடிக்
கனிக்குங் குசவர்க்குங் காவிதி யார்க்கும்
அளிக்கும் பதத்தொன் றாய்ந்துகொள் வார்க்கே.

ருகூ

2925

குடைவிட்டுப் போந்தது கோயில். எருமை
படைகண்டு மீண்டது பாதி வழியில்
உடையவன் மந்திரி யுள்ள லும் ஊரார்
அடையா நெடுங்கடை ஐந்தொடு நான்கே.

கூ0

2926

போகின்ற எட்டும் புகுகின்ற பத்தெட்டும்
ஆகிப் படைத்தன ஒன்பது வாய்தலும்
நாகமும் எட்டொடு நாலு புரையும்
பாகன் விடாவிடற் பன்றியு மாமே.

கூக

2927

பாசி படர்ந்து கிடந்த குளத்திடைக்
கூசி யிருக்குங் குருகரை தோந்துண்ணுந்
தூசி மறவன் துணைவழி எய்திடப்
பாசங் கிடந்து பதைக்கின்ற வாறே.

கூஉ

- 2928 கும்ப மலைமேல் எழுந்ததோர் கொம்புண்டு
கொம்புக்கும் அப்பால் அடிப்பதோர் காற்றுண்டு
வம்பாய் மலார்த்தோர் பூவுண்டப் பூவுக்குள்
வண்டாய்க் கிடந்து மணங்கொள்வன் ஈசனே. கூங்
- 2929 வீணையுந் தண்டும் விரவி யிசைமுரல்
தானுவும் மேவித் தகுதலைப் பெய்தது
வாணிபஞ் சிக்கென் றதுவடை யாமுன்னங்
காணியும் அங்கே கலக்கின்ற வாறே. கூசு
- 2930 கொங்குபுக் காரொடு வாணிபஞ் செய்தது
வங்குபுக் காலன்றி ஆய்ந்தறி வாரில்லை
திங்கன்புக் கால்இரு ளாவ தறிந்திலர்
தங்குபுக் கார்சிலர் தாபதர் தாமே. கூடு
- 2931 போதும் புலர்ந்தது பொன்னிறங் கொண்டது
தாதவிழ் புன்னை தயங்கு மிருகரை
ஏதமில் ஈசன் இயங்கு நெறியிது
மாத ரிருந்ததோர் மண்டலந் தானே. கூசு
- 2932 கோமுற் றமருங் குடிகளுந் தம்மிலே
காமுற்ற கத்தி இடுவர் கடைதொறு
மீவற்ற வெல்லை விடாது வழிகாட்டி
யாமுற்ற தட்டினால் ஐந்துண்ண லாமே. கூள
- 2933 தோட்டத்தில் மாம்பழந் தோண்டி விழுந்தக்கால்
நாட்டின் புறத்தில் நரியழைத் தென்செயும்
மூட்டிக் கொடுத்து முதல்வனை முன்னிட்டு
காட்டிக் கொடுத்தவர் கைவிட்ட வாறே. கூஅ
- 2934 புலர்ந்தது போதென்று புட்கள் சிலம்பப்
புலர்ந்தது போதென்று பூங்கொடி புல்லிப்
புலம்பி னவளோடும் போக நுகரும்
புலம்பனுக் கென்றும் புலர்ந்திலே போதே. கூகூ

416

திருமந்திரம்-ஒன்பதாம் தந்திரம்

- 2935 தோணிபொன் றுண்டு துறையில் விடுவது
வாணி மிதித்துதின் றைவர்கோ வுன்றலும்
வாணிபஞ் செய்வார் வழியிடை யாற்றிடை
ஆணி கலங்கல் அதுவிது வாமே.

எடு

228. மோன சமாதி

- 2936 நின்றார் இருந்தார் கிடந்தார் எனவில்லை
சென்றார்தஞ் சித்த மோன சமாதியாம்
மன்றேயு மங்கே மறைப்பொரு ளொன்றுண்டு
சென்றங் கணைந்தவர் சேர்கின்ற வாறே.
- 2937 காட்டுங் குறியுங் கடந்தவர் காரணம்
ஏட்டின் புறத்தில் எழுதிவைத் தென்பயன்
கூட்டுங் குருந்தி கூட்டி னல்லது
ஆட்டின் கழுத்தில் அதர்கிடர் தற்றே.
- 2938 உணர்வுடை யார்கட் குலகமூர் தோன்றும்
உணர்வுடை யார்கட் குறுதுய ரில்லை
உணர்வுடை யார்கள் உணர்ந்தஅக் காலம்
உணர்வுடை யார்கள் உணர்ந்துகண் டாரே.
- 2939 மறப்பது வாய்கின்ற மாயநன் னுடன்
பிறப்பினை நீங்கிய பேரரு ளாளன்
சிறப்புடை யான்திரு மங்கையுந் தானும்
உறக்கமில் போகத் துறங்கிடுந் தானே.
- 2940 துரியங்கள் மூன்றும் கடந்தொளிர் சோதி
அரிய துரிய மதில்மீது மூன்றாய்
விரிவு குவிவு விழுங்கி யுமிழ்ந்தே
உரையில் அதுபூ திகத்தினுள் ளானே.
- 2941 உருவிவி யுனிவி யுனமொன் றில்வி
திருவிவி திதிவி தேவர்க்குந் தேவன்
பொருவிவி பூதப் படையுடை யாளி
மருவிவி வந்தென் மனம்புகுந் தானே.

கூ.

உ

ந.

சு

நு.

க

- 2942 கண்டறி வாரில்லைக் காயத்தின் நந்தியை
எண்டிசை யோரும் இறைவனென் றேத்துவர்
அண்டங் கடந்த அளவிலா ஆனந்தத்
தொண்டர் முகந்த துறையறி யோமே. எ
- 2943 தற்பா மல்ல சதாசிவன் தானல்ல
நிட்கள மல்ல சுகள நிலையல்ல
அற்புத மாகி யறுபோகக் காமம்போற்
கற்பனை யின்றிக் கலந்துநின் றானே. அ
- 2944 முகத்திற் கண்கொண்டு காண்கின்ற முடர்காள்
அகத்திற் கண்கொண்டு காண்பதே ஆனந்தம்
மகட்குத் தாய்தன் மணாளனோ டாடிய
சுகத்தைச் சொல்லென்றாற் சொல்லுமா ரெங்ஙனே.
- 2945 அப்பினில் உப்பென அத்தன் அணைந்திட்டுச்
செப்பு ப்ராபராஞ் சேர்பா மும்விட்டுக்
கப்புறு சொற்பத மாளக் கலந்தமை
எப்படி யப்படி என்னுமவ் வாறே. க0
- 2946 கண்டார்க் கழித்து காஞ்சரத் தின்பழந்
தின்றார்க் கறியலாம் அப்பழத் திண்கவை
பெண்டா னிரம்பி மடவிய ளானாற்
கொண்டான் அறிவன் குணம்பல தானே. கக
- 2947 நந்தி யிருந்தான் நடுவுத் தெருவிலே
சந்தி சமாதிகள் தாமே யொழிந்தன
உந்தியி னுள்ளே யுதித்தெழுஞ் சோதியைப்
புந்தியி னாலே புணர்ந்துகொண் டேனே. கஉ
- 2948 விதறு படாவண்ணம் வேறிருந் தாய்ந்து
பதறு படாதே பழமறை பார்த்துக்
கதறிய பாழைக் கடந்தந்தக் கற்பனை
உதறிய பாழில் ஒடுங்குகின் றேனே. கங

418

திருமந்திரம்-ஒன்பதாந் தந்திரம்

- 2949 வாடா மலர்புனை சேவடி வானவர்
கூடார் அறநெறி நாடொறு மின்புறச்
சேடார் கமலச் செழுஞ்சுட ருட்சென்று
நாடார் அமுதாறு நாடார் அமுதமே. கச
- 2950 அதுக்கென் திருவர் அமர்ந்தசொற் கேட்டும்
பொதுக்கெனக் காமம் புலப்படு மாபோல்
சதுக்கென்று வேறே சமைந்தாரைக் காண
மதுக்கொன்றைத் தாரான் வளந்தரு மன்றே. கரு
- 2951 தானும் அழிந்து தனமும் அழிந்துநீ
னோம் அழிந்து உயிரும் அழிந்துடன்
வானும் அழிந்து மனமும் அழிந்துபின்
நானும் அழிந்தமை நானறி யேனே. கசு
- 2952 இருளும் வெளியும் இரண்டையும் மாற்றிப்
பொருளிற் பொருளாய்ப் பொருந்தவுள் ளாகி
அருளால் அழிந்திடும் அத்தன் அடிக்கே
உருளாத கன்மன முற்றுதின் ரேனே. கள
- 2953 ஒன்றிதின் றுள்ளே யுணர்ந்தேன் பராபரம்
ஒன்றிதின் றுள்ளே யுணர்ந்தேன் சிவகதி
ஒன்றிதின் றுள்ளே யுணர்ந்தேன் உணர்வினை
ஒன்றிதின் ரேபல ஆழிகண் டேனே. கஅ

229. வரையுரை மாட்சி

- 2954 தான்வரை வற்றடி னாரை வரைவது
தானவ னுனடி னாரை நினைவது
காமனை வென்றகண் னாரை யுகப்பது
துமொழி வாசகஞ் சொல்லுமின் நீரே. க
- 2955 உரையற்ற தொன்றை யுரைசெய்ய முமர்காள்
கரையற்ற தொன்றைக் கரைகாண லாகுமோ
திரையற்ற நீர்போல் சிந்தை தெளிவார்க்குப்
புரையற் திருந்தான் புரிசடை யோனே. 2

230. அண்ணந்தோர் தன்மை

419

- 2956 மனமாயை மாயைஇம் மாயை மயக்க
மனமாயை தான்மாய மற்றொன்று மில்லை
பினைமாய்வ தில்லை பிதற்றவும் வேண்டா
தனையாய்ந் திருப்பது தத்துவந் தானே.

ந.

230. அண்ணந்தோர் தன்மை

- 2957 மலமில்லை மாசில்லை மாண்பி மானங்
குலமில்லை கொள்ளுங் குணங்களு மில்லை
நலமில்லை நந்தியை ஞானத்தி னாலே
பலமன்னி யன்பிற் பதித்துவைப் போர்க்கே.
- 2958 ஒழிந்தேன் பிறவி யுறவென்னும் பாசங்
கழிந்தேன் கடவுளும் நானுமொன் றானேன்
அழிந்தாங் கினிவரு மாக்கழும் வேண்டேன்
செழுஞ்சார் புடைய சிவனைக்கண் டேனே.
- 2959 ஆலைக் கரும்பும் அமுதும்அக் காரமுஞ்
சோலைத் தண்ணீரும் உடைத்தெங்கள் நாட்டிடைப்
பீலிக்கண் ணன்ன வடிவுசெய் வானொரு
கோலப்பெண் ணாட்குக் குறையொன்று மில்லையே.
- 2960 ஆராலும் என்னை அமட்டவொண் ணாதினிச்
சீரார் பிரான்வந்தென் சிந்தை புகுந்தன்ன
சீராடி யங்கே திரிவதல் லால்இனி
யார்பாடுஞ் சாரா அறிவறிந் தேனே.
- 2961 பிரிந்தேன் பிரமன் பிணித்ததோர் பாசந்
தெரிந்தேன் சிவகதி செல்லு நிலைபை
அறிந்தேன் வினையை அயில்மன வாளால்
முரிந்தேன் புரத்தினை முந்துகின் றேனே.
- 2962 ஒன்றுகண் டர்உல குக்கொரு தெய்வமும்
ஒன்றுகண் டர்உல குக்குபி ராவது
நன்றுகண் டர்இனி நமசிவா யப்பழந்
தின்றுகண் டேற்கிது தித்தித்த வாறே.

க

உ

ந.

ச

ரு

க

420

திருமந்திரம்-ஒன்பதாம் தந்திரம்

- 2963 சந்திரன் பாம்பொடுஞ் சூடுஞ் சடாதான்
வந்தென்னை யாண்ட மணியினக் கானவன்
அந்தமும் ஆதியும் இல்லா அரும்பொருள்
சிந்தையின் மேவித் தியக்கறுத் தானே. எ
- 2964 பண்டெங்கள் ஈசன் நெடுமால் பிரமனைக்
கண்டங் கிருக்குங் கருத்தறி வாரில்லை
விண்டங்கே தோன்றி வெறுமன மாயிடி
துண்டங் கிருந்ததோர் தூறது வாமே. அ
- 2965 அன்னையும் அத்தனும் அன்புற்ற தல்லது
அன்னையும் அத்தனும் மாரறி வாரென்னை
அன்னையும் அத்தனும் யானும் உடனிருந்
தன்னையும் அத்தனை யான்புரந் தேனே. சு
- 2966 கொண்ட சூழியுங் குலவரை யுச்சியும்
அண்டரும் அண்டத் தலைவரும் ஆதியும்
என்டிசை யோரும்வந் தென்கைத் தலத்துனே
உண்டனர் நானினி உய்ந்தொழிந் தேனே. கடு
- 2967 தானே திசையொடு தேவரு மாய்நிற்குந்
தானே வடவரை யாதியு மாய்நிற்குந்
தானே யுடலுயிர் தத்துவ மாய்நிற்குந்
தானே யுலகில் தலைவனு மாமே. கக
- 2968 நமன்வரின் ஞானவாள் கொண்டே எறிவன்
சிவன்வரின் நானுடன் போவது திண்ணம்
பவம்வரும் வல்வினை பண்டே யறுத்தேன்
தவம்வருஞ் சிந்தைக்குத் தானேதி ராரே. கஉ
- 2969 சித்தஞ் சிவமாய் மலமுன்றுஞ் செற்றவர்
சுத்தச் சிவமாவர் தோயார் மலபந்தங்
கத்துஞ் சிலுருங் கலகமுங் கைகாணார்
சத்தம் பரவிந்து தானுமென் றெண்ணியே. கங
- 2970 கினைப்பும் மறப்பும் இலாதவர் நெஞ்சம்
வினைப்பற் றறுக்கும் விமலன் இருக்கும்

வினைப்பற் றறுக்கும் விமலனைத் தேடி
நினைக்கப் பெறிலவன் நீளிய னாமே.

கச

2971 சிவபெரு மானென்று நானழைத் தேத்தத்
தவபெரு மானென்று தான்வந்து நின்றான்
அவபெரு மானெனனை யாளுடை நாதன்
பவபெரு மானைப் பணிந்துநின் றேனே.

கரு

2972 பணிந்துநின் றேன்பர மாதி பதியைத்
துணிந்துநின் றேன்னினி மற்றொன்றும் வேண்டேன்
அணிந்துநின் றேனுடல் ஆதிப் பிராணைத்
தணிந்துநின் றேன்சிவன் தன்மைகண் டேனே.

கக

2973 என்னெஞ்சம் ஈசன் இணையடி தாஞ்சேர்ந்து
முன்னஞ்செய் தேத்த முழுதும் பிறப்பறுந்
தன்னெஞ்சம் இல்லாத் தலைவன் தலைவிதி
பின்னஞ்செய் தென்னைப் பிணக்கறுத் தானே.

கஎ

2974 பிணக்கறுத் தான்பிணி மூப்பறுத் தெண்ணுங்
கணக்கறுத் தாண்டனன் காணந்தி என்னைப்
பிணக்கறுத் தென்னுடன் முன்வந்த துன்பம்
வணக்கலுற் றேன்சிவம் வந்தது தானே.

கஅ

2975 சிவன்வந்து தேவர் குழாமுடன் கூடப்
பவம்வந் திடநின்ற பாசம் அறுத்திட்
டவனெந்தை யாண்டருள் ஆதிப் பெருமான்
அவன்வந்தென் னுள்ளே யகப்பட்ட வாறே.

கக

2976 கரும்புந் தேனுங் கலந்ததோர் காயத்தில்
அரும்புங் கந்தமு மாகிய ஆனந்தம்
விரும்பியே உள்ளம் வெளியுறக் கண்டபின்
கரும்புங் கைத்தது தேனும் புளித்ததே.

உ0

2977 உள்ள சரியாதி ஒட்டியே மீட்டென்பால்
வள்ளல் அருத்தியே வைத்த வளம்பாடிச்
செய்வன எல்லாஞ் சிவமாகக் காண்டலாற்
கைவள மின்றிக் கருக்கடர் தேனே.

உக

422

திருமந்திரம்-ஒன்பதாம் தந்திரம்

- 2978 மீண்டார் கமலத்துள் அங்கி மிகச்சென்று
தூண்டா விளக்கின் றகளிநெய் சோர்தலும் .
பூண்டாள் ஒருத்தி புவனஞ் டாமணி
மாண்டா னொருவன்கை வந்தது தானே. ௨௨
- 2979 ஆறே யருவி யகங்குளம் ஒன்றுண்டு
நூறே சிவகதி நுண்ணிது வண்ணமுங்
கூறே குவிமுலைக் கொம்பனை யானோடும்
வேறே யிருக்கும் விழுப்பொருள் தானே. ௨௩
- 2980 அன்புள் உருகி அழுவன் அரற்றுவன்
என்பும் உருக இராப்பகல் ஏத்துவன்
என்பொன் மணியை இறைவனை யீசனைத்
தன்பன் கடிப்பன் திருத்துவன் தானே. ௨௪
- 2981 மனம்வி ரிந்து குவிந்தது மாதவ
மனம்வி ரிந்து குவிந்தது வாயு
வனம்வி ரிந்து குவிந்தது மன்னுயிர்
மனம்வி ரிந்துரை மாண்டது முத்தியே. ௨௫

231. தோத்திரம்

- 2982 மாயனை நாடி மனநெடுந் தேரேறிப்
போயின நாடறி யாதே புலம்புவர்
தேயமும் நாடுந் திரிந்தெங்கள் செல்வனைக்
காயமின் னாட்டிடைக் கண்டுகொண் டேனே. ௧
- 2983 மன்னு மலைபோல் மதவா ரணத்தின்மேல்
இன்னிசை பாட இருந்தவ ராரெனில்
முன்னியல் கால முதல்வரை நாமத்தைப்
பன்னினர் என்றே பாடறி வீரே. ௨
- 2984 முத்தினின் முத்தை முகிழிள ஞாயிற்றை
எத்தனை வாணொரும் ஏத்தும் இறைவனை
அத்தனைக் காணு தாற்றுகின் றேனையோர்
பீத்தன் இவனென்று பேசுகின் றுமே. ௩

- 2985 புகுந்துநின் றுனெங்கள் புண்ணிய மூர்த்தி
புகுந்துநின் றுனெங்கள் போதறி வாளன்
புகுந்துநின் றுனடி யார்தங்கள் நெஞ்சம்
புகுந்துநின் றுனையே போற்றுதின் றேனே. ச
- 2986 பூதக்கண் ணாடியிற் புகுந்திலன் போதுளன்
வேதக்கண் ணாடியில் வேறே வெளிப்படு
நீதிக்கண் ணாடி நினைவார் மனத்துளன்
கீதக்கண் ணாடியிற் கேட்டுநின் றேனே. ரு
- 2987 நாமமோ ராயிரம் ஒதுமின் நாதனை
ஏமமோ ராயிரத் துள்ளே இசைவீர்கள்
ஓமமோ ராயிரம் ஒதவல் லாரவர்
காமமோ ராயிரங் கண்டொழிந் தாரே. சு
- 2988 போற்றுதின் றேன்புகழ்ந் தும்புகழ் ஞானத்தைத்
தேற்றுதின் றேன்சிற்தை நாயகன் சேவடி
சாற்றுதின் றேன்அறை யோசிவ யோகத்தைப்
போற்றுதின் றேன்எம் பிரானென்று நானே. எ
- 2989 நானாவிதஞ் செய்து நாடுமின் நந்தியை
ஊனார் கமலத்தி னூடுசென் ற்ப்புறம்
வானோர் உலகம் வழிப்பட மீண்டபின்
தேனா வுண்டு தெவிட்டலு மாமே. அ
- 2990 வந்துநின் றுனடி யார்கட் கரும்பொருள்
இந்திர னாதி இமையவர் வேண்டினுஞ்
சுந்தர மாதர் துழனியொன் றல்லது
அந்தர வானத்தின் அப்புற மாமே. சு
- 2991 மண்ணிற் கலங்கிய நீர்போல் மனிதர்கள்
எண்ணிற் கலங்கி இறைவன் இவனென்னார்
உண்ணிற் குளத்தின் முகந்தொரு பால்வைத்துத்
தெண்ணிற் டுத்த சிவனவ னாமே. க0
- 2992 மெய்த்தவத் தானே விரும்பும் ஒருவர்க்குக்
கைத்தலஞ் சேர்தரு நெல்விக் கனியொக்குஞ்

424

திருமந்திரம்-ஒன்பதாந் தந்திரம்

சுத்தனைத் தூய்நெறி யாய்நின்ற தேவர்கள்
அத்தனை நாடி அமைந்தொழிந் தேனே. கக

2993 அமைந்தொழிந் தேன்அள வில்புகழ் ஞானஞ்
சமைந்தொழிந் தேன்தடு மாற்றமொன் றில்லை
புகைந்தெழும் பூதலம் புண்ணியன் நண்ணி
வகைந்து கொடுக்கின்ற வள்ளலு மாமே. கஉ

2994 வள்ளற் றலைவனை வானநன் னாடனை
வெள்ளப் புனற்சடை வேத முதல்வனைக்
கள்ளப் பெருமக்கள் காண்பர்கொ லோஎன்று
உள்ளத்தி னுள்ளே யொளித்திருந் தாளுமே. கங

2995 ஆளும் மலர்ப்பதந் தந்த கடவுளை
நாளும் வழிபட்டு நன்மையுள் நின்றவர்
கோளும் வினையும் அறுக்குங் குரிசிவின்
வாளு மனத்தொடும் வைத்தொழிந் தேனே. கச

2996 விரும்பில் அவனடி வீர சுவர்க்கம்
பொருந்தில் அவனடி புண்ணிய லோகந்
திருந்தில் அவனடி தீர்த்தமு மாகும்
வருந்தி யவனடி வாழ்த்தவல் லார்க்கே. கரு

2997 வானக முடறுத் தானிவ் வுலகினில்
தானக மில்லாத் தனியாகும் போதகன்
கானக வாழைக் கனிநுகர்ந் துள்ளுறும்
பானகச் சோதியைப் பற்றிநின் றேனே. கக

2998 விதியது மேலை யமரர் உறையும்
பதியது பாய்புனற் கங்கையும் உண்டு
துதியது தொல்வினைப் பற்றறு விக்கும்
பதியது வவ்விட்ட தந்தமு மாமே. கஎ

2999 மேலது வானவர் கீழது மாதவர்
தானிடர் மானுடர் கீழது மாதனங்
கானது கூவின மாலை கமழ்சடை
ஆனது செய்யுமெம் ஆருயிர் தானே. கா

- 3000 குழுங் கருங்கடல் நஞ்சுண்ட கண்டனை
ஏழும் இரண்டிலும் ஈசன் பிறப்பினி
யாமுஞ் சுணையும் அடவியும் அங்குளன்
வாமும் எழுத்தைந்து மன்னனு மாமே. கசு
- 3001 உலகம் தொத்துமண் னெடுத்துயர் காற்றை
அலர்கதிர் அங்கியொத் தாதிப் பிரானும்
நிலவிய மாமுகில் நீரொத்து மீண்டச்
செலவொத் தமர்திகைத் தேவர்பி ரானே. ௨௦
- 3002 பரிசறிந் தங்குளன் அங்கி அருக்கன்
பரிசறிந் தங்குளன் மாருதத் தீசன்
பரிசறிந் தங்குளன் மாமதி ஞானப்
பரிசறிந் தந்நிலம் பாரிக்கு மாறே. ௨௧
- 3003 அந்தங் கடந்தும் அதுவது வாய்நிற்கும்
பந்த வுலகினிற் கீழோர் பெரும்பொருள்
தந்த வுலகெங்குந் தானே பராபரன்
வந்து படைக்கின்ற மாண்பது வாமே. ௨௨
- 3004 முத்தண்ட வீரண்ட மேழுடி யாயினும்
அத்தன் உருவம் உலகே மெனப்படும்
அத்தனின் பாதாளம் அளவுள்ள சேவடி
மத்தர் அதனை மகிழ்ந்துண ராரே. ௨௩
- 3005 ஆதிப் பிரான்நம் பிரானவ் வகலிடச்
சோதிப் பிரான்சுடர் மூன்றொளி யாய்நிற்கும்
ஆதிப் பிரான்அண்டத் தப்புறங் கீழவன்
ஆதிப் பிரான்நடு வாகினின் றானே. ௨௪
- 3006 அண்டங் கடந்துயர்ந் தோங்கும் பெருமையன்
பிண்டங் கடந்த பிறவிச் சிறுமையன்
தொண்டர் நடந்த கனைகழல் காண்டொறுந்
தொண்டர்கள் தூய்நெறி தூங்கினின் றானே. ௨௫
- 3007 உலவுசெய் நோக்கம் பெருங்கடல் சூழ
நிலமுழு தெல்லா நிறைந்தனன் ஈசன்

பலமுழு தெல்லாம் படைத்தனன் முன்னே
புலமுழு பொன்னிற மாகிநின் றானே.

உச

3008

பராபர னாகப்பல் லாழிகள் தோறும்
பராபர னாயில் வகவிடர் தாங்கித்
தராபர னாய்கின்ற தன்மை யுணரார்
நிராபர னாகி நிறைந்துநின் றானே.

உள

3009

போற்றும் பெருந்தெய்வந் தானே பிறரில்லை
ஊற்றமும் ஓசையும் ஓசை யொடுக்கமும்
வேற்றுடல் தானென் றதுபெருந் தெய்வமாங்
காற்றது ஈசன் கலந்துநின் றானே.

உஅ

3010

நிகையனைத் துஞ்சிவ னேயவ னாகின்
மிகையனைத் துஞ்சொல்ல வேண்டா மனிதரே
புகையனைத் தும்புறம் அங்கயிற் கூடு
முகையனைத் தும்எங்கள் ஆதிப் பிரானே.

உசு

3011

அகன்றான் அகவிடம் ஏழுமொன் றாகி
இவன்ற னெனநின் றெளிபனு மல்லன்
சிவன்றான் பலபல சீவனு மாகி
நவின்றான் உலகுறு நம்பனு மாமே.

உஓ

3012

கலையொரு முன்றுங் கடந்தப்பால் நின்ற
தலைவனை நாடுமின் தத்துவ நாதன்
விலையிலை விண்ணவ ரோடும் உரைப்பன்
நரையிலை யுள்ளுறு முள்ளவன் தானே.

உக

3013

படிகால் பிரமன்செய் பாசம் அறுத்து
நெடியான் குறுமைசெய் நேசம் அறுத்துச்
செடியார் தவத்தினிற் செய்தொழில் நீக்கி
அடியேனை உய்யவைத் தன்புகொண் டானே.

உஉ

3014

ஈசனென் றெட்டுத் திசையும் இயங்கின
ஓசையி னின்றெழு சத்தம் உலப்பிவி
தேசமொன் றுங்கே செழுங்கண்டம் ஒன்பதும்
வாச மலப்போல் மருவிகின் றானே.

உஊ

- 3015 இல்லனு மல்லன் உள்ளல்லன் எம்பிறை
கல்லது நெஞ்சம் பிளந்திடுங் காட்சியன்
தொல்லையன் தூயன் துளக்கிலன் தூய்மணி
சொல்லருஞ் சோதி தொடர்ந்துநின் றானே. ௩௪
- 3016 உள்ளத் தொடுங்கும் புறத்துளும் நானெனுங்
கள்ளத் தலைவன் கமழ்சடை நந்தியும்
வள்ளற் பெருமை வழக்கஞ்செய் வார்கள்தம்
அள்ளற் கடலை அறுத்துநின் றானே. ௩௫
- 3017 மாறெதிர் வானவர் தானவர் நாடொறுங்
கூறுதல் செய்து குரைகழல் நாடுவர்
ஊறுவர் உள்ளத் தகத்தும் புறத்துளும்
வேறுசெய் தாங்கே விளக்கொளி யாமே. ௩௬
- 3018 விண்ணிலும் வந்த வெளியிலன் மேனியன்
கண்ணிலும் வந்த புலனல்லன் காட்சியன்
பண்ணினில் வந்த பயனல்லன் பான்மையன்
எண்ணிலா னந்தமும் எங்கள் பிரானே. ௩௭
- 3019 உத்தமன் எங்கும் உகக்கும் பெருங்கடல்
நித்திலச் சோதியன் நீலக் கருமையன்
எத்தனை காலமும் எண்ணுவர் ஈசனைச்
சித்தர் அமுார்கள் தேர்ந்தறி யாரே. ௩௮
- 3020 நிறம்பல எவ்வண்ணம் அவ்வண்ணம் ஈசன்
அறம்பல எவ்வண்ணம் அவ்வண்ணம் இன்பம்
மறம்பல எவ்வண்ணம் அவ்வண்ணம் பாவம்
புறம்பல காணினும் போற்றகி லாரே. ௩௯
- 3021 இங்குநின் றுனங்கு நின்றனன் எங்குளன்
பொங்கிநின் றுன்புல ருபதி புண்ணியன்
கங்குலநின் றுன்கதிர் மாமதி ஞாயி
றெங்குநின் றுன்மறை போலிறை தானே. ௪௦

428

திருமந்திரம்-ஒன்பதாந் தந்திரம்

3022

உணர்வது வாயுமே யுத்தம மாயும்
உணர்வது துண்ணறி வெம்பெரு மாண்பு
புணர்வது வாயும் புல்லிய தாயும்
உணர்வுடல் அண்டமு மாகிநின் றானே.

சக

3023

தன்வலி யாலுல கேழுந் தரித்தவன்
தன்வலி யாலே யனுவினுந் தானெய்யன்
தன்வலி யான்மலை எட்டினுந் தான்சாரான்
தன்வலி யாலே தடங்கட லாமே.

சஉ

3024

ஏனோர் பெருமைய னாகிலும் எம்மிறை
ஊனே சிறுமையுள் உட்கலந் தங்குான்
வானோர் அறியும் அளவல்லன் மாதேவன்
தானே யறியுந் தவத்தின் அளவே.

சங

3025

பிண்டாலம் வித்தில் எழுந்த பெருமுனைக்
குண்டாலங் காயத்துக் குதிரை பழுத்தது
உண்டனர் உண்டார் உணர்விலா முடர்கள்
பிண்டத்துட் பட்டுப் பிணங்குகின் றார்களே.

சச

232. சர்வ வியாபி

3026

ஏயுஞ் சிவபோக மீதன்றி யோரொளி
ஆயும் அறிவையும் மாயா உபாதியால்
ஏய பரிய புரியுந் தனதெய்துஞ்
சாயுந் தனது வியாபகந் தானே.

க

3027

நானறிந் தப்பொருள் நாடவிட மில்லை
வானறிந் தங்கே வழியுற விம்மிடும்
ஊனறிந் துள்ளே உயிர்க்கின்ற ஒண்கடர்
தானறிந் தெங்குந் தலைப்பட லாமே.

உ

3028

கடலிடை வாழ்கின்ற கௌவை யுலகத்
துடலிடை வாழ்வுகொண் டுள்ளொளி நாடி
உடலிடை வைகின்ற உள்ளுறு தேவனைக்
கடலின் மல்கிறைக் காணலு மாமே.

ங

- 3029 பெருஞ்சுடர் மூன்றினும் உள்ளொளி யாகித்
தெரிந்துட லாய்நிற்குந் தேவர் பிரானும்
இருஞ்சுடர் விட்டிட டிகலிட மெல்லாம்
பரிந்துடன் போகின்ற பஸ்கோரை யாமே. ச
- 3030 உறுதியி னுள்வந்த வுள்வினைப் பட்டு
இறுதியின் வீழ்ந்தார் இரணம தாகுஞ்
சிறுதியின் உள்ளொளி திப்பிய மூர்த்தி
பெறுதியின் மேலோர் பெருஞ்சுட ராமே. டு
- 3031 பற்றி னுள்ளே பரமாய பரஞ்சுடர்
முற்றினு முற்றி முளைக்கின்ற மூன்றொளி
நெற்றியி னுள்ளே நினைவாய் நிலைதரு
மற்றவ னாய்நின்ற மாதவன் தானே. க
- 3032 தேவனு மாகுந் திசைதிசை பத்துளும்
ஏவனு மாம்விரி நீருல கேழையும்
ஆவனு மாமமர்ந் தெங்கு முலகினும்
நாவனு மாகி நவிறுகின் றானே. எ
- 3033 நோக்குங் கருடன் நொடியே முலகையும்
காக்கு மவனித் தலைவனு மங்குள
நீக்கும் வினையென் நிமலன் பிறப்பிவி
போக்கும் வரவும் புணரவல் லானே. அ
- 3034 செழுஞ்சடை யன்செம்பொ னேயொக்கு மேனி
ஒழிந்தன வாயு ஒருங்குடன் கூடுங்
கழிந்திலன் எங்கும் பிறப்பிலன் ஈசன்
ஒழிந்தில னேமுல கொத்துநின் றானே. க
- 3035 உணர்வும் அவனே உயிரும் அவனே
புணர்வும் அவனே புலனும் அவனே
இணரு மவன்றன்னை எண்ணு லு மாகான்
துணரின் மலர்க்கந்தந் துன்னிநின் றானே. க0
- 3036 புலமையின் நாற்றமில் புண்ணியன் எந்தை
நலமையின் ஞான் வழக்கமு மாகும் .

விலமையில் வைத்துள வேதியர் கூறும்
பலமையில் எங்கும் பார்த்துநின் றானே.

கக

3037 வின்னாவ னாயுல கேழுக்கு மேலுளன்
மண்ணவ னாய்வலஞ் சூழ்கடல் ஏழுக்குந்
தண்ணவ னாயது தன்மையின் நிற்பதோர்
கண்ணவ னாகிக் கலந்துநின் றானே.

கஉ

3038 நின்றனன் மாலொடு நான்முகன் தானாகி
நின்றனன் தான்கிலங் கீழொடு. மேலென
நின்றனன் தான்றெடு மால்வரை ஏழ்கடல்
நின்றனன் தானே வளங்கனி யாயே.

கங

3039 புவனா பதிமிகு புண்ணியன் எந்தை
அவனே உலகில் அடர்பெரும் பாகன்
அவனே அரும்பல சீவனு மாகும்
அவனே இறையென மாலுற்ற வாதே.

கச

3040 உண்ணின் றெனிரும் உலவாப் பிராணனும்
வின்னின் றியங்கும் விரிகதீர்ச் செல்வனும்
மண்ணின் றியங்கும் வாயுவு மாய்நிற்குங்
கண்ணின் றிலங்குங் கருத்தவன் தானே.

கரு

3041 எண்ணும் எழுத்தும் இனஞ்செயல் அவ்வழிப்
பண்ணுந் திறனும் படைத்த பாமனைக்
கண்ணிற் கவருங் கருத்தில் அதுவிது
உண்ணின் றுருக்கியோர் ஆயமு மாமே.

கசு

3042 இருக்கின்ற எண்டிசை அண்டம்பா தாளம்
உருக்கொடு தன்னடு வோங்கவிவ் வண்ணங்
கருக்கொடு எங்குங் கலந்திருந் தானே
திருக்கொன்றை வைத்த செழுஞ்சடை யானே.

கஎ

3043 பலவுடன் சென்றஅப் பார்முழு தீசன்
செல்வறி வாரில்லை சேயன் அணியன்
அலைவின் சங்கரன் ஆதிஎம் மாதி
பலவில தாய்நிற்கும் பான்மைவல் லானே.

கஅ

- 3044 அதுவறி வானவன் ஆதிப் புராணன்
எதுவறி யாவகை நின்றவன் ஈசன்
பொதுவது வான புலனங்கள் எட்டும்
இதுவறி வான்நந்தி எங்கள் பிரானே. கக
- 3045 நீரும் நிலனும் விசும்பங்கி மாருதந்
தூரும் உடம்புறு சோதியு மாயுளன்
பேரும் பராபரன் பிஞ்ஞகன் எம்மிறை
ஊருஞ் சகலன் உலப்பிவி தானே. ௨௦
- 3046 மூல னுரைசெய்த மூலா யிரந்தமிழ்
மூல னுரைசெய்த முந்நூறு மந்திரம்
மூல னுரைசெய்த முப்ப துபதேசம்
மூல னுரைசெய்த முன்றும் ஒன்றாமே. ௨௧
- 3047 வாழ்கவே வாழ்களன் நந்தி திருவடி
வாழ்கவே வாழ்க மலமறுத் தானபதம்
வாழ்கவே வாழ்க மெய்ஞ்ஞானத் தவன்தாள்
வாழ்கவே வாழ்க மலமிலான் பாதமே. ௨௨

அதிகப் பாடல்கள்

- 3048 ஆறு சமய முதலாஞ் சமயங்கள்
ஊற தெனவும் உணர்க உணர்பவர்
வேற தறவுணர் வார்மெய்க் குருநந்தி
ஆறி யமைபவர்க் கண்ணிக்குந் தானே. க
- 3049 உடலாங் குகையில் உணர்வாகும் பீடத்
தடலார் சமாதி இதயத்த தாக
நடமா டியகுகை நாடிய யோகி
மிண்டபாகா வண்ணமே சாதிக்கு மெல்லவே. ௨
- 3050 நின்ற வீருத்தல் கிடத்தல் நலையோடல்
பெற்ற வக்காலுந் திருவருள் பேராமற்
சற்றியன் ஞானந்தன் தானந்தன் தங்கவே
உற்ற பிறப்பற் றொளிர்ஞான நிட்டையே. ௩

- 3051 நாயோட்டு மந்திரம் நான்மறை வேதம்
நாயோட்டு மந்திரம் நாத னிருப்பிடம்
நாயோட்டு மந்திரம் நாதாந்த சோதி
நாயோட்டு மந்திரம் நாமறி யோமே.
- 3052 இணங்க வேண்டா இனியுல கோருடன்
தணங்கு கல்வியும் நூல்களும் என்செயும்
வணங்க வேண்டா வடிவை யறிந்தபின்
பிணங்க வேண்டா பிதற்றை யொழியுமே.
- 3053 எவ்விடத் துந்தம் பணியின்மை கண்டுளோர்
எவ்விடத் தும்பணி யீசன் பணியென்றே
அவ்விடத் தைங்கரு மத்தால் அறிதலால்
உவ்விடத் தோருக்கோர் உபாய மில்லையே.
- 3054 ஒத்த சுமயங்ள் ஓராறு வைத்திடும்
அத்த னெருவனும் என்ப தறிந்திலர்
அத்தன் ஒருவனும் என்ப தறிந்திடின
முத்தி தீனைக்கு முதல்வனு மாமே.
- 3055 முதலொன்ற மானே முதலுடன் வாலுந்
திதமுறு கொம்பு செவிதுதிக் கைகால்
மதியுடன் அந்தகர் வடைவகை பார்த்தே
அதுகூற லொக்கும் ஆறு சுமயமே.
- 3056 அத்தானத் தான மதிலகை லிற்கால்
ஒத்தாட வோவாதி யாவேத மூடுற
வைத்தாடி கூடல் தினமான மாகவே
சித்தான நத்திதென் னம்பலத் தாமமே.
- 3057 ஆகஞ் சிவானந்த வைவொளி பூரிக்கி
லேக வொளியா மிதய சுமலத்தே
தாடமுஞ் சோடமுஞ் சார்கலை யுன்னி
லாக மனங்ககித் தானந்த மாகுமே.
- 3058 ஆணவ மூலத் தகார முதித்திடப்
பேணி யுகாரங் கலாதி பிறிவிக்கத்
தானு மகாரஞ் சதாசிவ மாகவே
ஆணவ பாச மடர்தல் செய்யாவே.

- 3059 உண்ண ஹறங்க ஹலாவ ஹயிர்போதல்
நண்ணல் நரக சுவர்க்கத்து நாட்டிடப்
பண்ண லவன்பணி யாலிவன் பாலிடை
திண்ணிதிற் செய்கை சிவன் பணியாமே. கஉ
- 3060 ஓடும் திருக்குங் கிடக்கும் உடனெழுந்
தாடும் பறக்கு மகண்டமும் பேசிடும்
பாடும் புறத்தெழும் பல்லுயி ரானந்தம்
கூடும் பொழுதிற் குறிப்பிவை தானே. கங
- 3061 சித்தஞ் சிவமாம் சிவஞானி சேர்விடம்
சுத்தச் சிவாலயம் தொல்பாவ நாசமாம்
அத்த மழையக மானந்த மேலிடம்
முத்தம் பெருகும் முழுப்பொரு ளாகுமே. கச
- 3062 திருமந் திரமே சிதம்பரந் தானுந்
திருமந் திரமே சிறந்த உபாங்கந்
திருமந் திரமே திருக்கூத்தின் செய்கை
திருமந் திரமே திருமேனி தானே. கரு
- 3063 திருமேனி தானே திருவரு ளாகுந்
திருமேனி தானே திருஞான மாகுந்
திருமேனி தானே சிவநேய மாகுந்
திருமேனி தானே தெளிந்தார்க்குச் சித்தியே. கக
- 3064 நெற்றி நடுவுள் நினைவெழு கண்டமு
முற்ற விதையமு மோதிய நாபிக்கீழ்ப்
பெற்ற தூரியமும் பேசிய மூலத்தே
யுற்ற வந்தி மொடுங்கு முடனே. கௌ
- 3065 பத்தி விதையிற் பயிரொன்று நாணத்தைச்
சித்தி தருவை ராக்கத்தாற் செய்தறுத்
தய்த்த சமாதி சிவானந்த முண்டிடச்
சித்தி திகழ்முத்தி யானந்தஞ் சித்தியே. கஅ
- 3066 பள்ள முதுநீர் பழகிய மீனினம்
வெள்ளம் புதியவை காண விருப்புறும்
கள்ளவர் கோதையர் காமனோ பாடினும்
உள்ளம் பிரியா ஒருவனைக் காணுமே. கக

- 3067 பாசம தாகும் பழமலம் பற்றற
நேசம தாய்நின்ற வாறாறு நீங்கிடக்
காசமி லாத குணங்கே வலசுத்த
மாசற நின்ற லதுசுத்த சைவமே. ௨௦
- 3068 மணவு நனவு கனவது புந்தி
நீனைவி லகந்தை சுழியையுள் நின்றல்
அதனை யறிசித்தத் துரியமும் மூன்றின்
நீனைவறல் மற்றது நேயத் தனவே. ௨௧
- 3069 மேலைத் திருவம் பலத்தா மிகுகலை
கோலிப் பரானந்த நாதாந்தக் கூத்தநிற்
சிலித்த சித்தர் சிவயோக சித்தராய்
மாலற்ற வாசுத்த சைவத்து வாழ்வரே. ௨௨
- 3070 பொங்கும் இருள்நீக்கும் புண்ணியக் கூத்தனை
எங்குமாய் நின்றும் ஏகம்பக் கூத்தனைக்
கங்குல் பகலினுங் காணாத கூத்தனை
இங்கென் இடமாக யான்கண்ட வாரே. ௨௩
- 3071 வாயு விருந்திட வாயு விருந்திடு
மாயு விருந்திடக் காய மிருந்திடும்
காய மிருந்தாற் கருத்து மிருந்திடு
மேய வறிவுணர் வுற்றால் வினையின்றே.* ௨௪

† திருமூல தேவனையே சிந்தைசெய் வார்க்குக்
கருமூல மில்லையே காண்.

† திருமத் திரமே சிவகதிக்கு வித்தாந்
திருமத் திரமே சிவமா—மருமத்
புந்திக்கு னேநீனைந்து போற்றாமடி மார்தமக்குச்
சுந்திக்குத் தற்பாமே தான்.

*3048—3071 செய்யுட்களுள் 3048 பெருந்திராட்டு குறந்திராட்
டிலும் 3049, 3050 வையாக்கிய தீப வரையிலும், 3051 நிப்பானுபுதி
வரையிலும், 3052—3055, 3070, 3071 அவ்ரோத வந்தியாருரை
யிலும் 3056—3069 எட்டுப் பிரதிகளிலும் காணப்பட்டவை.

† எட்டுப் பிரதிகளிற் காணப்பட்டவை.

சிவமயம்

பாட்டு முதற்குறிப்பு .

பாட்டு	பாட்டுண்	பாட்டு	பாட்டுண்	பாட்டு	பாட்டுண்
அஃமுக	2654	அசத்தொடு	2065	அடிவைத்	1698
அகம்படி	1874	அச்சிவன்	1885	அடுக்கு	1144
அகம்புகு	1804	அஞ்சனமேனி	57	அடுவன	2616
அகரம்	1860	அஞ்சனம்போ	727	அடைந்திடு	1827
அகராதி	2700	அஞ்சிட்ட	1034	அடைவினில்	924
அகலிடத்	4	அஞ்சில்	2299	அணங்கற்ற	705
அகலிடமா	1723	அஞ்சுகஅஞ்	980	அணுவினு	420
அகன்றார்	1622	அஞ்சுகடி	830	அணுமாகி	668
அகன்றான்	448	அஞ்சுக	2269	அணுவில்	2008
„	3011	அஞ்சுடன்	697	அணுவின்	2281
அகாரமுத	1753	அஞ்சுமடக்	2033	„	2468
„	2699	அஞ்சுமுக	1736	அணுவும்	2440
அகரம்மயி	975	அஞ்சுளசிங்	2026	அணுவள்	2010
„	2503	அஞ்சுளவாளை	977	அணைதுளை	216
அகாரவுகார	951	அஞ்செழுந்தர்	934	அண்டங்கட	3006
அக்கரை	2899	அஞ்செழுந்தாலை	966	அண்டங்கள்	
அங்கப்பு	828	அஞ்சொடு	2272	ஏழி	2732
அங்கமும்	2720	அஞ்சொல்	1109	அ...ள்ளமு	1871
அங்கார்	1890	அடங்காத	2741	„	2388
அங்கிடைய	338	அடங்கு	137	அ...ள்து	2749
அங்கிசெய்	421	அடப்பண்	148	அ...ள்தத்	2771
அங்கிதம	2780	அடிசார	1603	அண்டஞ்சுரு	735
அங்கிதிரு	223	அடிசேர்	347	அண்டத்தில்	2777
அங்கிமிதி	864	அடிதொழ	2583	அண்டத்தி	1362
அங்கியிகா	87	அடிமுடி	88	அண்டமுத	1210
அங்கியிற்	858	அடியாரவரே	1672	அண்டமொ	521
அங்கியெழு	862	அடியார்அடி	2624	அண்டம்எழு	2773
அங்குச	2735	„ அர	2740	அண்டவொளி	2806
அங்குசின்	2837	„ பர	48	அண்ணலைநாடி	1535
அங்கேயட	2356	அடியும்	2917	அண்ணலைவா	1505

அண்ணல் அரு	58, 60, 64	அந்தண்மை	234	அம்பலமாவ	2775
அண்ணல்திரு	766	அந்தரடு	1089	அம்பன்ன	1147
„	931	அந்தமில்லா	1913	அம்புய	1003
„	2660	அந்தமில்லா	1031	அம்மனை	1253
அண்ணல் உட	1951	அந்தமின் ஞா	1910	அம்முதல்	1264
அண்ணிக்கு	1523	அந்தமும் ஆதி	1927	அம்மையும்	1254
அதிபதி	18	„	2594	அயலும்	11
அதிமுட	2162	அந்தமும் ஈறு	1266	அயின்ற	872
அதித்தூரி	2199	அந்தமோராறு	2371	அரகர	916
அதிகத்துளா	2452	அந்தம்பதி	1076	அரசுட	1667
அதித்தள்ளு	2582	அந்தாஞ்சு	2237	அரனடி	43
அகடுது	1186	அந்திப்பன்	1504	அரனன்பர்	2391
அகக்கென்	2950	அந்திவண்	46	அரனெறியப்	1543
அகுவரு	788	அந்நெறிந்	551	அரனெறியா	1562
அகுவறி	3044	அந்நெறிநாடி	1546	அரன் அடி	2799
அகவாம்	927	அப்பகை	528	அரன்முத	2260
அதுவிது	1154	அப்பணி	343	அரிக்கின்ற	2877
„	1231	அப்பது	1261	அரித்த	597
„	1503	அப்பரிசெண்	409	அரிபிரம்	358
அதுவித்	1931	அப்பரிசே அயன்	356	அருங்கரை	1498
அதுவுணர்	1722	அ...சேயயனார்	355	அருடரு	2714
அதோமுகம்	524	அப்பனை	36	அருட்கண்	1808
அதோமுகமா	525	அப்பினில் உப்	2945	அருந்தி	1933
அத்தத்தில்	2424	அப்பினிந்குர்	136	அருமைவல்	548
அத்தனருளி	2062	அப்பும்	2266	அருவினில்	960
அத்தனவ	1829	அமரத்து	2832	அருளது	1821
அத்தன் அமை	2123	அமர்ந்த	925	அருளால்	475
அத்தாள	3056	அமீலம்பதி	895	அருளால் அமு	1801
அத்திசை	936	அமுதச்சி	1959	„ அர	1676
„	1733	அமுதப்புனல்	881	அருளான	2341
அத்திப்பமு	160	அமுதமதாக	1408	அருளிற்றி	1800
அத்தக்கரு	2647	அமுதுறு	248	அருளிற்றலை	1814
அத்தக்கட	3003	அமைச்ச	1630	அருளும்	168
அந்தணரா	224	அமைந்தொழி	2993	அருளெங்கு	1798
		அம்பர	2673	அருளேசகல	1806
		அம்பலம் ஆட	2759	அருள் பெற்றகா	2599

அருள்பெற்றவ	1071	அளியொத்த	1064	அறிவான	1133
அரைக்கின்ற	436	அறங்கேட்டு	300	அறிவிக்கவே	2327
அலர்ந்திரு	357	அறம்அறி	262	அறிவில்	1799
அலைகடல்	363	அறவன்	1616	அறிவின்றி	2247
அவமுஞ்சிவ	2340	அறிகின்ற	452	அறிவுக்கழி	2358
அவனையறி	1053	அறிகின்றிலா	2323	அறிவுக்கறி	2808
அவனிவனா	767	அறிந்தனா	2414	அறிவுடன்	1554
அவனிவன்சு	2620	அறிந்தபரா	682	அறிவுடையார்	2364
அவனும்	1789	அறிந்தபிர	1291	அறிவுடையான	2636
அவனைஒழி	6	அறிந்திடுஞ்	1263	அறிவும்அடக்	1471
அவன்பால்	1880	„	1346	அறிவுவடி	2357
அவிழ்க்	66	„	1284	அறிவை	119
அவ்வவர்	613	அறிந்திடுவார்	1328	அறிவொன்றி	2181
அவ்வழி	2644	அறிந்துணர்	1588	அறுகாற்	1497
அவ்விட்டு	932	அறியகி	2350	அறுத்தன	213
அவ்வியம்	196	அறியவொ	1572	அறுநான்கு	2267
அவ்வியல்	942	அறியாதவ	2224	அற்றதூரை	2595
அவ்வின	1269	அறியாதழி	1952	அற்றவிடத்	952
அவ்வுண்டு	933	அறியாப்	1879	அற்றாநின்ற	253
அவ்வுலக	1652	அறியிருட	469	அனாகிசீவ	2401
„	1869	அறிவது	787	அனாகிபசு	2236
அவ்வென்ற	953	அறிவரு	1009	அன்பினுள்	279
அவ்வொடு	957	அறிவறிகி	2206	அன்பின்உரு	1456
அழிகின்றஆ	742	அறிவறியா	2363	அன்புசிவம்	270
„ சா	2587	„	2580	அன்புடனே	1005
„ வி	1936	அறிவறிவா	2361	அன்பும்அறி	416
„ வோ	2140	அறிவறிவென்	2362	அன்புள்	2980
அழிதக	1864	„	2405	அன்புறு	282
அழுக்கினே	254	„	2637	அன்றரு	2400
அளகநன்	849	அறிவாயசத்	617	அன்றிய	2001
அளக்கும்	779	„	2471	அன்றிரு	1388
அளந்து	2591	அறிவாய்அறி	2019	அன்றகின்	1762
அளந்தேன்	1125	அறிவார்அமர	512	அன்னதூரி	2508
அளவில்	103	„	545	அன்னத்தில்	1965
அளித்தான்	123	அறிவார்அறி	2581	அன்னமிரண்	2006
அனியார்	401	„ பரா	1054	அன்னம்	1966

அன்னிய	1485	ஆகும்உபா	2422	ஆதித்தன்அன்	1977
அன்னையும்	2965	ஆக்குகின்ற	451	.. ஓடி	1986
ஆகஞ்	3057	ஆங்கவை	1749	.. சந்	410
ஆசமதத்த	2023	ஆங்குவட	999	.. தோ	2842
ஆசமம்	1429	ஆசாண்டுன்	2163	ஆதிநட	2787
ஆகாசஅக்	1262	ஆசுசமில்	2552	ஆதிபடை	447
ஆகாசமாமு	2774	ஆசுசம்	2551	ஆதிபரஞ்	2190
ஆகாசவண்	2809	ஆசையறு	2615	ஆதிபரந்	1767
ஆகாயமாதி	400	ஆடம்பர	1655	ஆதிபரன்	2751
ஆகியகோத	1224	ஆடல்	2781	ஆதிபரா	2543
ஆகியருக்க	2416			ஆதிப்பிரானும்	104
ஆகியவச்சோ	2493	ஆடியகாலி	2317	ஆதிப்பிரானுல	1570
..	2570	.. காலு	2760	ஆதிப்பிரான்அ	319
ஆகின்றகா	677	ஆடியும்	1816	.. த	2646
.. கே	2232	ஆட்கொண்ட	2121	.. ந	3005
.. சக்	945	ஆண்வச்சத்	398	ஆதியனாதிய	1114
ஆகின்றசத்	1732	ஆண்வத்தா	2240	ஆதியுமாய்	15
.. சந்த	1368	ஆண்வந்தூற்	500	ஆதியும்அந்த	2453
.. சந்திர	685	ஆண்வமாகும்	2241	ஆதியையேத	555
.. "	852	..	2259	ஆதியோடந்த	381
.. தன்	395	ஆண்வமாதி	2183	ஆதிவயிரவி	1099
.. தொ	2179	ஆண்வமாயை	2192	ஆதிவித	1069
.. நந்	1847	ஆண்வமூல	3058	ஆத்தமனே	201
.. கா	1219	ஆணையமாய்	1131	ஆமதவந்நி	1223
.. பா	941	ஆண்டான்	537	ஆமத்தினி	973
.. மண்	1381	ஆண்டுபல	178	..	1213
.. மின்	680	ஆண்மிகில்	478	ஆமடன்	1208
.. மூல	1380	ஆதனமீதில்	1922	..	1241
.. மூவ	1077	ஆதாரசோ	1492	ஆமவரி	2233
.. வத்	674	..	1707	ஆமாக்கன்	2884
ஆகுங்கலா	2399	ஆதாரமா	1754	ஆமாறநிந்	2846
ஆகுங்கலை	1990	ஆதாரயோ	709	ஆமாறநியா	507
ஆகுஞ்சன	739	ஆதிஅனாதி	1120	..	2046
ஆகுதிவேட்	215	..	1124	..	1561
ஆகும்அனாதி	2379	ஆதித்தனுன்	1980	ஆமாறரை	1561
.. உட	1710	ஆதித்தனே	1981	ஆமுயிர்க்கே	2229

ஆமுயிர்த்தே	877	ஆரும்அறியார்	1751	ஆறுமமை	2509
ஆமேஅதோ	1412	„ உரை	1805	ஆறுநில்	2197
ஆமேஅழி	772	ஆறுயிரா	1110	ஆறுநின்	2020
ஆமேஎழு	1308	ஆரேஅறி	2126	ஆறுமகாரி	2502
ஆமேசதா	1350	ஆரேதிரு	1200	„ குண்ட	2419
„ சிவ	891	ஆர்க்கும்	250	„ க்கப்	2271
„ பிரா	1569	ஆர்த்தெழு	157	„ தத்	2447
„ பொன்	887	ஆர்வமுன்	2091	„ நீந்	2499
„ யனை	1342	ஆர்வம்உடை	278	„ மாற	2263
„ வப்	1293	ஆலமுண்டா	1211	ஆறிடம்	1861
„ வபா	120	ஆலயமாக	919	ஆறிட்ட	2849
„ முலகு	373	ஆலிக்கு	1161	ஆறியிரு	1139
ஆமையொன்	1206	ஆலிங்கன்	378	ஆறிருபத்	1300
ஆம்விதி	195	„	2908	ஆறுசமயமுந்	1533
ஆயத்தன்	1530	ஆலைக்கரும்பு	2959	ஆறுசமயமுத	3048
ஆயபதி	2411	ஆவதறியா	2475	ஆறுதெருவி	2868
ஆயனநந்தி	2658	ஆவதுதெற்கு	2564	ஆறுபறவை	2905
ஆயிழையா	1220	ஆவனஆவ	504	ஆறுமுக	2758
ஆயஞ்சிவா	923	„	2175	ஆறும்இரு	746
ஆயுமலரின்	1711	ஆவிக்கமல	1842	ஆறெட்டெழு	930
„	2359	ஆவினமான	1267	ஆறெழுத்தா	994
ஆயும்அறிவு	1239	ஆவின்கிழ	1122	ஆறெழுத்தோ	962
„ அறிவோ	1805	ஆவுடையா	2384	ஆறேயருவி	2530
„ பொய்	2275	ஆவையும்	243	„	2979
„ பொருளு	796	ஆழிவல	349	ஆறைந்தபன்	1940
ஆய்ந்தறி	1571	ஆளும்மலர்	2995	ஆறெழுமபு	2656
ஆய்ந்தகொள்	296	ஆறங்க	55	ஆற்றரு	517
ஆய்ந்துண	1566	ஆறுதகால்	703	ஆற்றிற்	1642
ஆய்ந்தரை	802	ஆறுதவாகு	695	ஆற்றுகிலா	35
ஆய்வரும்	700	ஆறந்தமாகி	2129	ஆனசமய	1545
ஆரறிவா	95	ஆறந்தமுந்	1709	ஆனத்தி	2736
ஆராதனை	1831	ஆறந்தமுஞ்	2382	ஆனநட	2727
ஆராலும்	2960	ஆறுமகன்ற	2569	ஆனந்தத்	2298
ஆரியனல்ல	565	ஆறுமகன்றத	2345	„ மாரு	2326
ஆருமறியார்	786	„ ந	2291	„ முன்	892
ஆரும்அறியாத	450	ஆறுமதாங்கலை	853		

சூனந்தம்சூட	2725	இதயத்	1596	இருக்குஞ்	1470
" சூன	910	இதபணி	1454	இருக்குந்	654
" "	2796	இதபதி	19	இருக்குரு	53
சூனபுகழு	2523	இதவப்	1171	இருட்டறை	1514
சூனமறை	2810	இத்தவ	1568	இருதய	2761
சூனவராக	1072	இந்தியமீ	2144	இருநிதி	701
சூனவவ்	2218	இந்தியம்	2083	இருந்திச்	1392
சூனவிளக்	683	இந்துவினி	1188	" இவ்	914
" "	2222	இந்துவும்	1852	" "	920
சூனேகள்	2316	"	1853	" பிரா	817
சூனேதரக்	2851	இப்பரிசே	2092	" மன	346
சூனேந்தம்	1832	இமையங்க	1550	" வக்	75
சூனேமயக்	1418	இமையவர்	1557	" மு	1552
சூன்கன்று	2627	இயக்குறு	169	" னர்	1371
சூன்மாவே	2306	இயங்கும்	1873	" னள்	814
இகழ்ந்த	280	இமயநியம	552	" "	1146
இக்காய	2106	இயம்பு	2652	" "	1113
இங்கித்தை	2117	இயலுயிம்	929	" "	1185
இங்குநின்	3021	இயலுறு	206	" "	1190
இசைந்தெழு	1590	இயைந்த	972	இருந்தார்	127
இடக்கை	801	"	1115	இருந்து	1627
இடக்கொ	1024	இரண்டா	495	இருந்தேன்	80
"	2768	இரண்டினின்	696	"	2097
இடவடை	2147	இரண்டு	2889	இருபதமா	1792
இடனொரு	2485	இரதமுத	1934	இருபதின	644
இடாக்கொண்	2878	இரதம்உதி	2125	இருமலுஞ்	263
இடிஞ்சில்	164	இரவும்	1134	இரும்பிடை	2592
இடையிங்கலை	2754	"	1528	இருவருந்	2790
இடையொடு	665	இராசி	1270	இருவினேநே	1527
இட்டஇதழ்	1813	இராப்பகல்	331	இருவினையொ	2262
இட்டதவ்	574	"	1856	இருளது	1119
இட்டான்	486	இருக்கில்	93	இருளார்	1740
இணங்க	3052	இருக்கின்றள்	3042	இருளும்	1010
இணங்கி	28	" கா	716	"	2952
இணை	898	" ம	900	இருள்குழ	1517
"	1423	" வா	2149	" சீக்	1516

இலங்கிய	2689	ஈசனென்	3014	உடலாம்	3049
இலயங்கள்	422	ஈசன் அரு	304	உடலாய்	413
இலிங்கநற்	1752	,, அறி	288	உடலான	1439
இலிங்கமதா	1712	,, இய	608	உடலிந்தி	2194
இலைதொட்	1640	,, இரு	105	உடலில்	1677
இலைகல	204	,, நின்	2696	உடலிற்	845
இலைப்பொறி	467	ஈட்டிய	171	உடலும்	2588
இலையாயி	2141	ஈதென்றறி	2209	உடல்பொரு	1778
இலையில்	2898	ஈரண்ட	1991	உடல்வைத்	470
இல்லடை	1417	ஈராறுகால்	722	உடையவன்	1140
இல்லதுசத்	383	,, நாத	1705	உடையான்	547
இல்லதும்	2335	,, பெண்	805	உணர்த்து	1700
இல்லனு	3015	ஈருமன	1564	உணர்ந்திரு	1373
இவனில்	2650	ஈரைந்தவ	2469	உணர்ந்தில	1126
இவ்வகை	775	ஈரைந்திற்	648	உணர்ந்துட	1063
இழிஞல	1658	ஈரைந்தும்	783	உணர்ந்துல	1170
இளம்கொ	2684	ஈவது	506	உணர்ந்தெழு	1222
இளைக்கின்றநெ	614	ஈதது	1189	,,	1306
,, வா	2037	ஈரூன	2755	உணர்ந்தே	1748
இறப்பும்	1614	ஈந்துப்	2875	உணர்ந்தொ	1250
இறையடி	1701	ஈனப்	2061	உணர்வது	3022
இறையவன்	433	உகங்கண்	1043	உணர்விற்கு	879
இனியதென்	1105	உகங்கோடி	759	உணர்வுடை	1786
இன்பக்	1128	உகந்தனஞன்	2541	,,	2938
இன்பத்	2089	உகந்தனள்	1393	உணர்வும்	3035
இன்பப்பிறவி	281	உகந்துநின்றூ	1162	,,	2857
,, ப	432	உகந்துநின்றே	445	உணர்வொன்	2044
இன்பமு	1657	உச்சியம்	1000	உண்டில்லை	1065
இன்பம்இட	267	உச்சியில்	442	,,	2693
இன்புற	487	உச்சியுந்	1850	உண்டுதெளி	2013
இன்புறகா	453	உடந்த	2484	,, நரக	2133
,, வ	194	உடம்பார்	724	,, லகேழு	389
,, வீ	2112	உடம்பினை	725	உண்டோர்	1402
இன்புற்றிரு	468	உடம்புக்	2128	உண்ணலுற	3059
ஈசத்தவ	2063	உடம்பும்	2148	உண்ணாடு	2223
ஈசனடி	534	உடம்பொடு	176	உண்ணின்ற	449

உண்ணினொரு	3040	உய்யவல்	2822	உள்ளத்தித	1117
உண்ணீரமுத	882	உய்யும்	2606	உள்ளத்தின்	509,511
உண்ணீர் அமுத	886	உரமடி	1974	„	1183
உண்ணுந்	2161	உரியநளு	2273	உள்ளத்தும்	1532
உண்ணுமரு	968	உருவநினை	2841	உள்ளத்துளே	1531
உண்ணும்	2671	உருவம்பல	1248	உள்ளத்தொடு	3016
உண்மைந்	2383	„ வளர்	485	உள்ளத்தொரு	481
உண்மையிற்	1579	உருவறியும்	625	உள்ளம்உரு	2500
உண்மைபுணர்	2619	உருவன்றி	2840	„ பெரு	1823
உதமறி	843	உருவிப்	1987	உள்ளவுயி	2375
உதயத்	1923	உருவிவி	2941	உள்ளுண்மை	328
உதயமழு	2307	உருவும்	1763	உள்ளுயிர்	418
உதிக்கின்ற	610	உருவுப்பல	2829	உள்ளொளி	1196
„	2527	உருவுற்று	2261	உறங்கு	1107
உதித்து	794	உரைத்தநவ	1090	உறுதியி	3030
உத்தமன்	1039	உரைத்தன	549	உறுதுணைந்	2630
„	3019	உரைத்திடு	1016	உறுதுணையா	307
உந்திக்	869	உரையற்றஆ	2844	உறுமாதறி	1547
உந்திச்சுழி	732	„ தொ	2648	உறுவது	351
உபாயம்	1108	„ „	2955	உறைபதி	1203
உம்பரிற்	2742	உரையற்று	1593	உற்றபிறப்பு	1817
உயருறு	760	உலகம்	3001	உற்றமும்	399
உயர்ந்து	1499	உலகம்	2480	உற்றறி	741
உயிரதகின்	2078	உலகாணி	2080	உற்றிட	1357
உயிரதுவே	2079	உலகில்	1713	உற்றிடு	2059
உயிரிச்சை	2336	உலக்தி	1727	உற்றுகின்	284
உயிருஞ்	1779	உலவுசெய்	3007	உற்றுவுளை	417
உயிரைப்	2402	உவாக்கட	2617	உன்முதலா	2082
உயிர்க்கறி	2333	உழவன்	1619	உன்னக்	1908
உயிர்க்கின்ற	2810	உழவொன்று	2913	உன்னிட்ட	1282
உயிர்க்குயிரா	1444	உழைக்க	1839	உன்னும்	2005
„	2210	உழைக்கொண்	1833	உன்னையறி	2279
„	2504	உளக்கொளி	2690	ஊதியம்	870
உயிர்பா	2578	உள்ளஅரு	1994	ஊமைக்கி	2304
உயந்தன	1460	„ சரி	2977	ஊமையெழு	2158
„	2622	„ துனோ	2804		

ஊரும்உலக	1419	எண்ணாயிர	608	எளியனல்	1502
ஊரெலாங்	145	எண்ணிலா	1911	எறிகதிர்	1988
ஊழிதோறுழி	1458	எண்ணிலி	2029	எறிவது	2045
"	1846	எண்ணில்இத	1744	என்தாயோ	1876
ஊழிபிரி	874	எண்ணும்	3041	என்பால்	461
ஊழிவல	380	எதிரத	2497	என்பே	272
ஊறுமரு	2535	எந்தைபர	1770	என்றங்	1407
ஊனயின்	1906	" பிரா	1026	என்றம்	1236
ஊனாய்	374	எப்பாழும்	2825	என்னம்மை	1129
ஊனீர்	809	எம்பெருமான்	520	என்னப்பு	274
ஊனூமல்	804	எம்மாருயி	1625	என்னிலு	2516
ஊனேவுயி	2354	எய்திடலாகு	1204	என்னெஞ்சு	2973
எங்குஞ்சிவ	1909	எய்தியகாலம்	1521	என்னையறிந்	2366
எங்குந்திரு	2722	" காலத்	2602	என்னையறிய	2457
எங்கும்கல	342	" நாளி	186	ஏகபரா	1309
எங்கும்பர	341	" பெத்த	2256	எடங்கை	1067
எங்கேஇரு	570	எய்திவழி	1006	ஏதும்பல	1311
எடுக்கின்ற	1030	எய்தினர்	2338	ஏத்தினர்	1715
எடுத்தவக்	1019	எய்துமதி	851	ஏத்துவர்	1837
எட்டாகிய	669	எய்துவ	2603	ஏந்திழை	1198
"	1310	ஏருவிடும்	584	ஏயங்கலந்	459
எட்டிபழுத்	260	ஏலும்பு	371	ஏயிருளாளும்	778
எட்டிவை	671	எல்லாக்	857	ஏயுஞ்சிவ	3026
எட்டினி	915	எல்லாந்	2308	ஏயெனில்	1682
"	2124	எல்லாம்அறி	2596	ஏய்ந்தபிரா	833
எட்டினுள்	473	" இறை	2060	" மர	1366
எட்டுத்திசை	441	எல்லாவுல	1576	" வரி	1001
"	1884	எவ்வாறு	130	ஏரொளி	1255
எட்டுநிலை	917	எவ்விடத்து	3053	ஏலங்கொ	2173
எட்டும்	986	ஏழுதின்றசோ	702	ஏழாயிர	899
எட்டுவரை	987	" தி	838	ஏழானதிற்	649
எட்டெட்டன்	855	ஏழுதாத	2885	ஏழினில்	2783
எட்டெட்டும்	856	ஏழுத்தவை	1265	ஏழுஞ்சுகள	2582
எண்சாணை	2127	ஏழுத்தொடு	1461	ஏழுவனே	2907
எண்ணமர்	1399	ஏழுந்து	72, 553	ஏறஎதிர்	458
எண்ணுக்கரு	1002	எளியவாது	2709	ஏறியவாறி	774

ஏறியவாரே	2478	ஒண்கடரோ	1716	ஒன்பான்	2545
ஏறையா	1862	ஒண்ணை	832	ஒன்றதுபேரூர்	1558
"	2111	ஒண்ணையன	600	" வாகி	698
ஏறுதல்	568	ஒத்ததிவ்	658	" வாலே	1811
ஏறநெறி	2066	" சமய	3054	ஒன்றவன்	1
ஏற்றம்	2873	" செம்	1464	ஒன்றயுலகு	2520
ஏற்றி	571	" டங்கு	1062	ஒன்றிநின்று	2953
ஏனோர்பெருமை	490	" மன	2890	ஒன்றியா	185
"	2012	ஒத்துமிக	1639	"	863
"	3024	ஒத்துலகே	2626	" சக்	1365
ஐந்திலொடு	2035	ஒருக்கால்	585	" நான்	784
ஐந்தின்	969	ஒருங்கியபாச	439	" வாறு	1747
ஐந்துகர	காப்பு	" பூவு	2528	ஒன்றிரண்	913
ஐந்துகலை	978	ஒருபொழுது	601	"	2077
ஐந்துஞ்சக	2293	ஒருவனுமே	404	ஒன்றில	756
ஐந்துநலை	159	ஒருவனே	2390	ஒன்றுகண்ட	2962
ஐம்பதறி	2442	ஒருவன்	396	ஒன்றுண்டு	2432
ஐம்பதெழு	965	ஒழிகின்ற	819	ஒன்றும்	236
"	2698	ஒழிந்தன	261	"	1437
ஐம்மலத்	2257	ஒழிந்தேன்	2958	"	2536
ஐம்முதலா	1834	ஒழிபல	463	ஒன்றென	1775
ஐயென்னும்	2870	ஒழியாத	1948	ஒன்றேகுல	2104
ஐயைந்துபத்	2200	ஒளிக்கு	1345	ஒங்காரத்துள்	1556
" மட்	2294	ஒளித்திட்	2150	"	2677
" மத்	2142	ஒளித்து	437	ஒங்காரமுந்தி	1012
" மாறு	2208	ஒளிபவள	2695	ஒங்காரி	1073
" மான்	2239	ஒளியது	1349	ஒங்கிய	659
ஐயைந்தொடு	2238	ஒளியாம்	2726	ஒங்குபெரு	390
ஐவர் அமைச்	2027	ஒளியும்	1819	ஒசையில்	723
ஐவர்க்கு	564	"	2325	ஒசையும்	771
ஐவர்க்கொ	188	ஒளியையறி	2681	ஒடவல்லார்	543
ஒக்க அடி	561	ஒளியையொ	2486	ஒடிச்சென்ற	661
ஒக்கலின்	3	ஒன்பதின்	1992	ஒடிவந்	352
ஒடுங்கி	666	ஒன்பதும்	2782	ஒடுங்குதிரை	1679
"	1624	ஒன்பது வாசல்	658	ஒடுங்கிருக்	3060
ஒண்கடரா	221	ஒன்பதோ	2788	ஒதம்ஒலி	707

ஒதலும்	1633	கட்டிட்ட	662	கயலொன்று	2910
ஒதிடும்	1919	கட்டுவித்	516	கரணவிற்	998
ஒதியநந்தி	1080	கணக்கறி	316	கரந்து	1628
ஒதியநம்	2712	கண் காணியா	2072	கரியட்ட	2814
„ முத்தி	2864	கண் காணியி	2067	கரியுண்	2593
„ வண்	1121	கண்டிச்சக்	1336	கருடன்	2659
ஒதம்எழுத்	963	கண்டிச்சத்	1391	கருதலர்	2514
ஒதம்மயிர்	2856	கண்டகன்	2153	கருதுமவர்	2385
ஒமத்தள்	222	கண்டங்க	1425	கருதுமிரு	781
ஒமெனும்	2676	கண்டசில	1085	கருத்தறிந்	2221
„	2824	கண்டறிவா	2942	கருத்தறியா	2098
ஒமென்மெழு	944	கண்டனுங்	827	கருத்தின	2024
ஒம்புகின்ற	2352	கண்டார்	2946	கருத்தினி	1947
ஒரணைய	559	கண்டிடுசக்	1273	கருதுறுங்	1205
ஒராயமே	407	கண்டிடுஞ்	1323	கருத்துறுசெ	277
ஒரிஸ்து	1308	கண்டிருந்	502	கருத்துறை	339
ஒரினும	2234	கண்டுகண்டு	578	கருந்தாட்	2513
ஒரெழுத்தா	885	கண்டுகொண்	1522	கருமங்கள்	2547
ஒரெழுத்தொரு	531	கண்டுகொள்	1330	கரும்பு	2976
ஒரைம்பதின்	1233	கண்டெண்	1167	கருவர	2280
ஒலக்க	108, 540	கண்டெழு	992	கருவரை	362
ஒவியமான	751	கண்டேன்	285	கருவில	2258
ககராதி	1307	கண்ணது	184	கருவை	454
கங்காள	1666	கண்ணன்	763	கரையருகா	2100
கடங்கட	2002	கண்ணாக்கு	599	கரையருகே	848
கடந்த	1400	கண்ணில்	656	கர்ப்பத்து	460
கடந்து	14	கண்ணுடைநா	1384	கலக்கு	1955
கடலிடை	3028	„ யா	1166	கலந்தையி	592
கடலிற்	513	கண்ணுதலா	12	கலந்ததுநீ	514
கடலுடை	299	கண்ணுதல்	474	கலந்தரு	102
கடலொடு	607	கதறுபதி	2215	கலந்திரு	1038
கடன்கொண்	2086	கதிரவன்	868	கலந்துகின்	1215
கடைவாசலை	591	கதிர்கண்ட	1653	கலப்பறி	1363
கட்டக்கழ	799	கத்தவும்	1634	„	2287
கட்டவல்	711	கத்தித்திரி	1671	கலைத்தலை	1112
		கத்துங்	1538	கலையொரு	3012

கல்லாஅரசு	238	காணகிலா	761	காரியமேழ்	2495
கல்லாதமுட	317	காணகில்	29	காரியம்ஏழி	2505
கல்லாதவரு	310	காணலுமாகுந்	780	காரியம்ஏழு	2507
கல்லொளியமா	2483	„	1852	காரொளி	1274
கல்லொளியே	938	காணலுமாகும்	769	காலங்கட	1954
கல்வியுடை	293	காணவ	2823	காலங்கி	2805
கழலார்	1600	காணாதகண்ணி	2074	காலரை	1289
கழிசின்ற	762	காணாதகண்ணு	1610	காலவி	1216
கழிப்படு	1835	காணும்இரு	1092	காலினி	2639
கழிவுமுத	1875	காணும்பரி	866	காலுந்த	2425
கழுநீர்	324	காணும்பல	1087	காலும்	146
களருமு	2880	காணும்பொரு	1302	காலுளழு	182
களிம்பற	114	காண்கின்ற	434	காலுநடு	955
கதங்கோலை	2313	காண்டற்	1793	காலோடு	694
கதத்த	2051	காதணி	1664	கால்கொண்டு	246
கற்குழி	211	காதல்வழி	712	கால்கொண்டெ	2433
கற்பன	1421	காதுப்	1424	காளியோ	2746
கற்பனை	628	காமமுந்	326	காணுறுகோடி	1452
கற்பாய	2047	காமம்வெருளி	2436	„	1848
கற்றபசு	2015	காமருதத்	691	கிடக்கின்ற	2407
கற்றறிவா	291	காயக்குழப்ப	2071	கிடக்கும்	2032
கற்றுஞ்சுவ	318	„	2550	கிடந்தது	718
கனவின்	2203	காயத்திரி	226	கிரணங்க	2702
கனிந்த	266	காயத்திலே	1935	கிரியை	1448
கன்றலு	1686	காயத்தேரே	1651	கில்லேன்	313
கன்னிஒளி	1168	காயப்பரப்பி	1787	கிழக்கெ	177
கன்னித்துறை	1519	காயப்பை	2122	குசவன்	443
கன்னியுந்	1118	காயம்இர	17	குடையுந்	166
கன்னியொரு	2073	காயம்பல	2866	குடைவி	2925
காக்கலு	713	காயாதி	643	குட்டமொ	2031
காக்கை	167	காயுந்	2131	குணம்	816
காடுபுக்	2893	காயந்த	2309	குணவ்	2018
காட்டலு	782	காரணன்	391	குண்டல	1050
காட்டும்	2937	காரணிசத்	1389	குதித்	2099
காட்டும்	2301	காரணிமந்	1088	குத்து	1163
		காரியமான	639	கும்பக்	1127

கும்பமலை	2928	கடியத	1287	கைய	1294
கும்பிட்	2752	கடியதி	2776	கைவிட	2043
குயிற்கு	488	கடியபா	1730	கைவிட்டி	503
குரவன் அரு	642	கடியும்	2109	கைவிட்டு	151
குரவன் உ	1594	கடுகெ	2852	கொங்கி	1177
குரான	2750	கடும் உ	1783	கொங்கு	2930
குருடர்	2048	கடும்ப	2897	கொடிய	1197
குருட்டி	1680	கத்தவன்	757	கொடியா	1040
குருவ	2705	கத்தனை	935	கொடு	2733
குருவு	2762	கத்தன்க	2767	கொட்ட	2906
குருவே	2057	கத்தன்குறி	755	கொட்டி	2901
குருவே	1581	கத்தே	912	கொட்டு	2909
குரைக்	1773	கபத்	1397	கொண்டதிக்	1018
குலாவி	1111	கப்பிடுகொ	2881	கொண்டதிக்	949
குலைக்கின்றந	2892	கப்பிடுமா	2900	கொண்டதும்	1290
குலைக்கின்றநீ	2836	கவிய	1096	கொண்டதிவ்	1930
குவிந்த	1415	கறது	369	கொண்டகண	1372
குழவி	482	கறிய	1181	கொண்டகுண்	1943
குறிக்கி	1785	"	1285	கொண்டகுறி	1870
குறிப்பறி	290	கறுமினா	1739	கொண்டங்கி	1416
குறிப்பினின்	587	கறுமின்	1822	கொண்டசுழி	2966
"	1794	"	1332	கொண்டநல்	483
குறியறி	2353	கறும்	765	கொண்டல்	424
குறியாக்	2638	கறை	2894	கொண்டவிரத	612
குறைந்த	40	கேடுவது	268	கொண்டனன்	1102
குறைவது	1301	கேடறு	1428	கொண்டா	1784
குகைகு	2921	கேடிவி	1409	கொதிக்	2621
குகையு	2891	கேடிஸ்	1356	கொம்ப	1058
கூடகில்லார்	2093	கேடுங்	1618	கொலையிற்	340
"	2559	கேட்டு	471	கொலையே	200
கூடங்கிட	162	கேவலத்	2250	கொல்லான்	554
கூடமு	1020	கேவலந்தன்	2242	கொல்விடு	198
கூடம்எடு	576	"	2302	கொல்லைமு	2912
கூடித்	1636	கேவலமாதி	2249	கொல்லையில்	2903
கூடிசி	2794	கைகலந்தா	2604	கொல்லையின்	2016
கூடியள	985	கைப்பட்ட	536	கொழுந்	1760

கொள்கை	2377	சத்திதான்	1741	சமையம்பல	1450
கொள்வரி	1693	சத்திநம்	1758	சயில	1511
கோணுமன	588	சத்திகாத்	1745	சரியாதி	1449
கோது	16	சத்திபரா	2270	சற்குண	1703
கோமு	2932	சத்தியஞா	2860	சன்மார்க்கசத்	535
கோயிலி	811	சத்தியமு	228	சன்மார்க்கசாத	1483
கோயில்கொ	1728	சத்தியம்	231	சன்மார்க்கத்	1482
கோயில்கொண்	1729	சத்தியார்	730	சன்மார்க்கந்	1488
கோரை	2911	சத்தியிரா	2211	சன்மார்க்கமா	1229
கோலக்	1100	சத்தியினோ	1234	சன்மார்க்கமெ	1484
கோலவற	505	சத்தியும்	1230	சாக்கிரசாக்கிர	2167
கோல்வளை	484	சத்தியெ	1199	„	2253
கோவ	2674	சத்தியை	332	„	2182
கோவு	2389	சத்திவ	2769	„	2186
கோழை	208	சத்தின்	2459	சாக்கிரந்தன்	2265
கோன	1453	சத்தும்அ	1420	சாக்கிரா	2212
கலஅ	2230	„	1431	„	2254
சகலத்	2251	„	1697	சாங்க	1004
சக்கரம்	368	„	2058	சாண	1843
சசியு	873	„	2328	சாதகமான	717
சடங்க	1192	சந்தின	27	சாதனை	1044
சட்டோ	1312	சந்திசெய	354	சாத்திகமெய்	2296
சதானவ	76	சந்திப்பது	141	சாத்திகனாய்	1696
சத்தமுஞ்	1468	சந்திரபூ	2662	சாத்திடு	758
„	1973	சந்திரன்ருரிய	704	சாத்தியு	1841
சத்தமுதல்	135	„	1989	சாத்திரம்	1631
சத்தன்	333	சந்திரன்பாம்	2963	சாந்து	34
சத்திகள்	2737	சமயங்	1508	சாம்பலிந	1894
சத்திக்கு	1768	சமயத்	1734	சாம்பலிம	1297
சத்திசெவமா	1755	சமாதிசெய்	631	சாயுச்சி	1513
		„	1202	சார்ந்தமெ	1447
சத்திசெவன்பர	2828	சமாதியமா	618	சார்ந்தவர்க்	2114
சத்திசெவன்வினை	492	சமைக்க	365	சார்ந்தவர்கார	2347
„	1771	சமையச்	2838	சார்வாம்	2286
சத்திசெவன்றன்	1772	சமையமல	1845	சாலோக	1507
சத்திதரா	1737			சாற்றரி	1442

சாற்றியவி	1962	சிவமாய	2834	சுத்தசிவன்	1578
சாற்றியவே	1098	சிவமானசிந்	2539	சுத்தச்சிவனு	1440
சாற்றுகு	1477	சிவமானஞான	1587	சுத்தத்திற்	2252
சீகார	982	சிவமொ	1807	சுத்தம்அசு	1430
சிகை	1093	சிவயோக	122	சுத்தவம்	1052
சித்தஞ்சிவமாக	1644	சிவயோகி	1882	சுமுலும்	737
சித்தஞ்சிவமாம்	3061	,,	1905	சுமுல்கின்ற	754
சித்தஞ்சிவமாய்	2969	சிவனருளாய	2711	சுழித்து	726
சித்தத்தின்	84	சிவனருளாற்	1649	சுழுத்தி	2204
சித்தந்திரி	652	சிவனவன்	1560	சுழுனையைச்	2156
சித்தம்உரு	325	சிவனே	1580	சூக்கும	909
சித்தம்யா	1582	சிவனேப்	2395	சூடிமும்	1207
சித்தர்சிவத்	2526	சிவனேவழி	2119	சூடும்இள	1209
சித்தர்சிவலோ	125	சிவனொ	5	சூடுவன்	50
சித்தாந்த	2394	சிவன்சத்	2710	சூரிய	117
சித்திகளெட்	670	சிவன்முதல்	106	சூலங்க	1081
சித்திகள்	1575	,,	990	சூலத்தலை	926
சித்தியும்	2477	சிவன்வந்து	2975	சூலந்தண்	1398
சிந்தைய	2853	சிவாயநம	2718	சூழங்கரு	3000
சிந்தையில்	1201	சிவாயவொட	981	சூழந்தெழு	1382
சிந்தையினுள்	1138	சிறியார்	306	செஞ்சுடரோ	1975
,,	1370	சிம்பர	2723	செஞ்சுடர்	2719
,,	2428	சினஞ்	41	செத்தார்	1907
சிவகதி	1536	சீக்கை	147	செந்தாமரை	405
சிவசிவஎன்கி	2716	சீயகுரு	2802	செப்புஞ்சிவா	74
சிவசிவஎன்றே	2715	சீராரு	1699	செம்பு	903
சிவஞானி	1670	சீர்நந்தி	1863	செம்பொற்	635
சிவபெரு	2971	சீவது	2568	செம்மை	2455
சிவமல்ல	1534	சீவனே	2017	செயலற்	2319
சிவமாகிஐவ	457	சீவன்	2284	செய்தஇயம	550
சிவமாகிமும்	2476	சீவன்றன்	2474	செய்தான்அறி	522
சிவமாகிய	2021	சூக்கில	464	,,	2068
சிவமாட	2791	சுடருற	2694	செய்திடும்	1924
சிவமாதல்	2393	சுத்தஅதி	2311	செய்யதி	1316
சிவமாத்	2793	சுத்தஅவ	2245	செய்யன்	1520
சிவமாம்	62				

செய்யும்	1941	சோதித்தபே	110	தத்துவஞான	98
செல்வின்ற	83	சோதித்தனி	630	,,	2330
செல்லு	2103	சோதிவிசாகந்	1694	தத்துவமாகு	2396
செல்வன்	269	சோம்பர்	128	தத்துவமாவ	1738
செவிமந்திர	359	சௌமுதல்	1320	தத்துவமான	2180
செவிமெய்	2589	ஞாயிறு	2703	தத்துவம்ஆட	2789
செவ்வாய்	792	ஞாலம்	1259	தத்துவம்ஆரு	2184
செழுஞ்	3034	ஞானச்	1476	தத்துவம்என்	2817
செறியு	2189	ஞானத்தலை	82	தத்துவம்நீக்	334
செற்றிடு	2501	ஞானத்தினு	1674	தன்னைபிரான்	353
செற்றிலெ	2847	ஞானத்தின்	2821	தமிழ்மண்டல	1646
சென்றன	2040	ஞானத்தின்ஞா	1474	தரணிசலம்	859
சென்று	191	ஞானத்தின்மிக்	1467	தராதல	890
சேயன்	1540	ஞானந்தன்	2332	தரிக்கின்றநெ	2042
சேருஞ்சிவ	2337	ஞானமிலாதா	242	தரிக்கின்றபல்	1589
சேருறு	636	ஞானமிலார்	1668	,,	1782
சேர்ந்தகலை	1036	ஞானமில்லார்	1656	தரித்திருந்தா	1156
சேர்ந்தவர்	1348	ஞானம்வினை	541	தரித்தினின்று	2431
சேர்ந்திருந்தே	79	,,	1472	தருவழியாகி	1374
சேவடிவத்	376	ஞானிக்குக்	2135	தரையுற்ற	1725
சேவடிசேர	1333	ஞானிக்குச்	1673	தலைநின்றதாழ்	2597
சேவிக்கு	959	ஞானிக்குட	1473	,,	2845
சேவிப்ப	1318	ஞானிபுவி	1426	தலைப்படலா	2666
சைவசமய	1567	ஞானியை	538	தலைப்படுங்கா	2668
சைவஞ்சிவ	1512	ஞேயத்தே	1606	தலைப்பட்ட	660
சைவப்பெரு	1478	ஞேயத்தை	90	தலைப்பட்டிரு	629
,,	1559	தக்கபராவி	1175	தலைமிசை	1878
கோரூபம்	2843	தக்கன்றன்	370	தலையடி	2426
சொல்லகில்	2028	தக்கிய	1510	தலையான	1810
சொல்லலுமா	822	தட்டத்து	2904	தலைவனிடம்	773
சொல்லவொ	1164	தட்டான்	2876	தலைவனுமாயி	829
சொல்லிய	1257	தண்கடல்	364	தலைவனுமாய்	897
சொல்லு	908	தண்டறு	1858	தலைவி	1060
கோடசமா	2680	தண்டுடன்	752	தவஞ்செப	557
கோந்தீன	721	தண்மதி	875	தவத்தி	1685
கோதிஹே	582	தத்தஞ்சமய	247	தவமிக்	1661

தவம்பேண்ணி	1632	தாங்கியதன்	650	தானவர்	988
தவிரவைத்	2050	தாங்கியநாபி	1386	தானவனாக	1011
தழைக்	187	தாங்குமின்	1525	தானவனாகிச்	1592
தளியறி	510	தாடந்தபோ	1591	தானவனாகித்	1481
தளிர்க்கு	2924	தாடந்தளிக்கு	2049	தானவனாகிய	2324
தற்கண்ட	2451	தாண்டவ	888	"	2134
தற்கேவல	2246	தாபரத்துண்	1717	தானவனாகுஞ்	2320
தற்பதந்	2488	தாமக்குழவி	1091	"	2381
தற்பதம்	2439	தாமதகாயிய	2494	தானன்றி	1675
தற்பரமல்ல	2943	தாமரை	2562	தானாஅ	1047
தற்பரமன்னு	2462	தாமறி	251	தானாந	2467
தற்றெரியாத	2195	தாமிடர்	544	தானானசு	2803
தன்மது	1379	தாழுடி	2785	தானானவ	2664
தனிச்சுட	1997	தாமேல்	1141	தானானவா	1174
தனியாய	1252	தாரகைமின்	860	தானானவே	2372
தன்பால்	1469	தாரகையாக	1272	தானிகழ்	1225
தன்மனை	1915	தாரத்தினுள்	1405	தானிவை	1903
தன்மேனி	1750	தாரமுமாகு	1179	தானிவ்வகை	1904
தன்மையதாக	687, 689	தார்சடையான்	546	தானுமழி	2951
தன்மைவல்	2642	தார்மேல்	1130	தானெங்குமா	2207
தன்வலியா	3028	தாவரலிங்கம்	515	தானெங்குள	1055
தன்வழியாக	678	தாவித்தவப்	1153	தானென்றவ	1607
தன்னது	170	தாலியமாயை	2231	"	2348
தன்னிலி	2349	தாழ்விலர்	1867	தானே அணு	649
தன்னுளு	1351	தாளணி	1049	தானே அறி	1796
தன்னை அறி	255	தாளதினுள்	1355	தானே இருகில்	10
தன்னைப்பர	1432	"	1395	"	1165
தன்னையறிசு	2227	தானக்கமல	377	தானே எழுந்த	719
தன்னையறிந்தி	2611	தானனாகம்	1344	"	1132
தன்னையறிந்து	2331	தானத்தி	1895	"	1364
தன்னையறிய	2355	தானத்தெழுந்	2157	தானே கழறி	1341
தன்னையறியா	2264	தானந்தமா	2081	தானே சிவ	2314
தாங்கருந்தன்	419	தானந்தமே	1226	தானே தலைவி	1074
தாங்கிஇரு	350	தானந்தம்	2724	தானே தனக்கு	896
தாங்கில	1244	தானந்தி	1583	"	901
		தானமிழ	2155	"	2228

தானேதிசை	412	திருத்திவளர்	202	தரியங்கள்மூ	2940
"	2067	திருநெறியாகி	232	தரியங்கள்மூன்	2657
தானேபடை	686	திருநெறியாவ	54	தரியதரிசன	2225
"	1809	திருந்தனர்	2339	தரியத்தில்	2292
தானேபரஞ்	889	திருந்துசிவனு	1235	தரியநனவா	2205
தானேபுலன்	140	திருந்துதின	743	தரியப்பரி	2276
தானேயருளா	1938	திருந்துநம்	2797	தரியமிருப்ப	2159
தானேயளி	937	திருமந்திரமே	3062	தரியம்அடங்கி	2498
தானேயறி	2329	திருமன்னுஞ்	1501	"	2572
தானேயிரு	2697	திருமேனிதா	3063	தருத்தியுள்	2895
தானேயுப	1968	திருவடிஞான	1598	துவந்தத்தி	2571
தானேயுலி	2598	திருவடியே	138	துவாதசமார்	1899
தானேயுலகு	1978	திருவடிவை	1597	துமந்தான்	256
தானேயெழு	939	திருவம்பல	904	துமந்துபுக்	2585
தானேயென	2055	திருவழியா	2763	துன்றுந்தயிர்	1720
தானேரெழு	1756	திருவாய	1584	துன்னிநின்றா	2858
தானேவிடும்	237	திருவத்தனே	501	நாங்கவல்லார்	638
தானேவிரி	2003	திருக்கும்	258	துங்கிக்	129
தானேவெளி	1361	திருத்திறம்	731	துநெறி	1901
தானொருகாலஞ்	275	திருந்தரு	244	தும்பு	1623
தானொருகாலந்	415	திருங்கும்	808	துயதுவா	2555
தானொருகூறு	112	திருண்டம்	2346	துயவி	1718
தானொன்றிவா	915	திருத்திரட்	2800	துய்மணி	2554
தான்தவஞ்	257	திருமுதல்	2766	துய்மை	556
தான்முன்ன	2848	திருமுலனா	1515	துரதரி	823
தான்வரை	2954	திருவைத்	430	துரத்திற்	384
திசுழம்	720	திருயினும்	8	துரறிவா	1553
திசைக்கின்ற	2214	திருவீனையாட	807	துலப்பிர	2675
திசைக்குரியா	1868	திருவீனையாளர்	812	துறுபடர்	2867
திசையனேத்து	3010	துடுப்பிடு	193	துநெறி	1901
திசையெட்டு	2531	துணிந்தார	1877	தெக்கண	798
திடரிடை	2561	துணையது	294	தெய்வச்	2004
திண்டாடி	2779	துரிசில்	580	தெரிசிக்	1479
திரிகின்ற	348	துரியது	2863	தெருளும்	435
திரிபுரை	1046	துரியங்கடந்து	2454	தெளிதரும்	846
திருத்திப்புத	837	துரியங்கண்	1893	தெளிந்தார்	361

தெளிந்திடு	1288	தொடியார்	1151	நடுவுநில்லாமல்	795
தெளியுயிவை	2378	தொட்டேயிரு	2470	நடுவுநின் றூர்க்	820
தெளிவருநா	1014	தொந்தத்திசுழி	2469	நடுவுநின் றூர்சில	822
தெளிவறியா	1480	,, சியை	2490	நடுவுநின் றூன்	821
தெளிவுகுரு	189	தொம்பதந்தம்	2441	நணுகிலகல்	2811
தெளிவுறு	526	,,	2473	நணுகினு	1526
தெள்ளமு	2704	,,	2573	நண்ணியஞான	1475
தெற்குவட	2739	,,	2826	நண்ணியபாச	2421
தென்னன்	1079	தொம்பதமா	2492	நண்ணுகிறு	750
தேசார்	2380	தொடியா	2321	நண்ணும்	1007
தேசு	2191	தொழிலறிவா	1690	நந்தி அருளாலே	68
தேடுகின்றேன்	2368	தொழிலார	1695	,,	92
தேடுந்கிசை	406,414	தொழிலிச்சை	2384	நந்தி அருள்பெற்ற	67
தேடும்புயம்	2376	தொற்பதவிசு	2537	நந்தி இணை	73
தேட்டறு	2745	தோட்டத்தில்	2933	நந்தி எழு	523
தேய்ந்தம்	179	தோணியொன்	2935	நந்தி பெரு	2641
தேர்ந்த அரணை	1563	,,	2915	நந்தி முத	806
தேர்ந்தறியா	1795	தோத்திரஞ்	1068	நந்தியறிவு	2443
தேர்ந்தெழு	1173	தோற்போர்	1317	நந்தியிருந்தா	2947
தேவரசுரர்	2781	தோன்ற அறி	2661	நந்தியை	2801
தேவருறை	886	தோன்றிடும்	1238	நமவது	1013
தேவரோ	2757	தோன்றியஎல்	323	நமவென்	2717
தேவர்களோடி	1838	தோன்றியதொ	2437	நமன்	2968
தேவர்பிராணை	1765	தோன்றியபெ	2322	நமாதி	2713
தேவர்பிரான்த	301	தோன்றியென்	2445	நம்பனாநா	286
,, தி	1995	நகழ்வொழிந்	2669	நம்பனையாதி	626
தேவர்பிரான்தம்	32	நகாரமகார	976	நம்முதல்	983
தேவனுஞ்	1577	நடக்கின்ற	2039	,,	996
தேவனுமா	3032	நடந்த	1143	நயன்ம்	605
தேரூத	2544	நடந்திடுநாவி	1338	நரகுஞ்	2120
தேற்றத்	172	நடந்திடும்	1326	நலந்தரு	1322
தையல்	1103	நடந்துவயிரவ	1292	நலம்பல	2542
தொடங்கி	1247	நடயிர	902	நல்குந்	1048
தொடர்ந்துகின்ரு	26	நடலித்த	616	நல்லதெ	1022
தொடர்ந்துகின்	2643	நடுவுகிழக்கு	1735	நல்லவசு	2138
தொடர்ந்தெழு	212	நடுவுநில்லாதி	337	நல்லார்	360

நல்லொளி	1028	நாடும்உற	1654	நானறிந்தன்	1797
நல்வழி	637	நாடும்பதி	2410	நானுவிதஞ்	2989
நவகுண்ட	1015	நாடும்பிணி	646	நானினு	1790
நவமாம	2538	நாடும்பிரணவ	922	நானும்	37
நவமிரு	1914	நாடும்பெருந்	2651	நானென	1788
நவமுஞ்	984	நாடோறும்	2022	நானென்றுந்	1441
நவாக்கரிசக்	1319	நாட்டம்	604	"	2820
நவாக்கரியா	1321	நாட்டுக்	153	நான்கண்ட	738
நவிலும்	1148	நாணுநல்	1742	நான்பெற்ற	85
நவீற்று	1243	நாதத்தில்	382	நித்தசங்காரம்	427
நள்	1918	நாதத்தினி	2756	நித்தசங்காரமும்	428
நற்கு	1916	நாதத்தின்	2792	நித்தசங்காரம்	425
நற்கொடி	690	நாதத்து	2795	"	426
நற்சு	1021	நாதமுடி	609	நித்தம்பர	2373
நனவ	2216	நாதனு	1218	நித்தலு	278
நனவாதிஐந்	2575	நாதன்	408	நியமத்த	2116
நனவாதிதுல	2187	நாபிக்கண்	2000	சீரம்பிய	595
நனவாதிமூன்	2466	நாபிக்குக்	579	சிலத்தை	2923
நனவில்	2188	நாமமோரா	2987	நிலாமய	1214
நனவிழ்கலாதி	2450	நாயகமாசி	692	நிலைபெற	714
நனவிழ்கனவி	2196	நாயோட்டு	3051	நிலைபெறு	2632
நனவின்னவா	2472	நாலாம்	971	நில்லாது	314
நனவின்னவா	2202	நாலாறு	2172	நில்லாகிலு	312
நன்மணி	1403	நாலான	1764	நிறம்பல	3020
நாகமுட	2132	நாலிதழ்	1155	நித்கின்ற	292
நாகமும்	1621	நாலுங்கட	745	நிதரலிரு	3050
நாசிக்க	581	நாலுங்குரு	1704	நினைக்கின்	2667
நாசிசு	2546	நாலேழு	1892	நினைத்திடு	1324
நாடரி	1298	நாலைந்	1299	நினைப்பும்	2970
நாடவல்	764	நாலொரு	2178	நினைப்பும்	2830
நாடிகளப்பத்து	2174	நால்வரும்	70	நினைவதும்	1826
நாடிகளமுன்று	1106	நாவியின்	956	நின்மல	2584
நாடிய	2185	நாவின்	803	நின்றஅர	997
நாடியின்	657	நாவுக்கு	1387	நின்றஇக்	1029
"	667	நான்தோறு	239	நின்றஇச்ச	1390
நாடுநகரமு	1445	நானறிந்தப்	3027	"	1401

கின்றஇச்சா	2277	நீரகத்	388	பகலும்	1855
கின்றஎழுத்	947	நீரில்	954	பகவற்	1865
கின்றசதா	684	நீரிற்	2625	பகையிஸ்ஸை	1304
கின்றசிகா	1967	நீரின்	2920	„	1339
கின்றதிரி	1051	நீருஞ்சி	2764	பங்கயமாதி	558
கின்றதுஅ	1275	நீரும்நில	3045	பசுக்கள்	2193
கின்றதுசக்	948	நீர்பணி	1329	பசுபாச	1486
கின்றதுதானாய்	403	நீலநிற	734	பசுப்பல	2406
„	438	நுண்ணறிவாகு	1228	பச்சிமதிக்	1780
கின்றதுபுந்தி	1410	நுண்ணறிவா	2518	பச்சைஇவ	1304
கின்றபரா	1136	நூலுஞ்சிகை	230	பஞ்சத்து	1684
கின்றபுக	2088	„	1665	பஞ்சமு	2118
கின்றவயி	1097	நூலொன்று	295	பஞ்சலோ	1917
கின்றவள்	1061	நூறுசமய	1537	படமாடக்	1857
கின்றவன்ஆ	2217	நூறுயிள	847	படர்கொ	2009
கின்றவன்சி	2154	நூறும்அறு	729	படர்சடை	1641
கின்றவினே	2618	நெஞ்சுகி	1743	படிகால்	3013
கின்றனத்த	679	நெஞ்சுகிறை	2094	படியு	2165
கின்றனள்	1221	நெஞ்சுகினைந்	2707	படுவதி	893
„	1237	நெய்கின்	218	படைத்து	446
கின்றனன்	3038	நெருப்பு	2315	படைப்பாதி	2415
கின்றூர்	2936	நெறியது	1240	படைப்பும	2418
கின்றூள	1066	நெறியை	1617	பட்டபரி	974
கின்றூன்	375	நெறிவழி	1457	பட்டன	989
„	2295	நெற்றிக்கு	2770	பட்டிப்பசு	2674
„	2427	நெற்றிநடு	3064	பணிந்து	2972
கின்றிடும்வழு	1353	நேடிக்கொண்	2522	பணிந்தெண்	640
கின்றிடும்வழ்	1358	நேயத்தேநிற்	2053	பண்டம்	144
கின்றிடுவி	1271	நேயத்தேநின்	1812	பண்டித	59
கின்றிடுதொ	1500	நேரறிவாக	1998	பண்டெந்	2964
கின்றும்	1985	நேராமலத்தை	2166	பண்டை	2463
„	2517	நேரிழை	78	பண்ணா	2139
கின்றயி	394	நேர்தரு	1325	பண்ணிய	1367
நீங்காச்	1605	நோந்திடு	1443	பண்பழி	366
நீதி	2096	நோக்குந்	3033	பதஞ்செய்	423, 462
நீயது	2577	பகலவன்	1976	பதமுத்தி	2525

பதிபசு	115	பரந்தது	943	பள்ளி அறை	611
"	2412	பரந்தி	1378	பறக்கி	2108
பதிபல	33	பரந்துஞ்	2458	பறவை	2629
பதியது	2430	பரந்துல	1888	பற்றதுபற்றி	298
பதியும்	2413	பரமரு	2835	பற்றதுவாய்	259
பதுங்கி	2914	பரமாண்ட	2734	பற்றறப்பற்றி	2448
பதைக்கி	1692	பரமானன	2283	பற்றற்றவர்	2865
பதைத்தொ	1691	பரமாம்	2274	பற்றாய	197
பத்தர்சரி	1446	பரமாய	946	பற்றிநின்	539
பத்தன்கிரி	1455	பரம்பர	2449	பற்றிப்பத	633
பத்திட்ட	1032	பரவப்	264	பற்றினு	3031
பத்திப்பணி	1573	பரனல்ல	2861	பன்மணி	1083
பத்தியும்	1585	பரனும்ப்பராபர	61	பன்றியு	2918
பத்திரங்	563	"	2855	பன்னாது	2429
பத்திவிதை	3065	பரனெங்கு	2590	பன்னிரண்	1075
பத்திவிற்	2069	பராசத்	1056	பன்னிரண்டா	577
பத்தினி	532	"	1169	பாகம்	1217
பத்துத்திசு	1451	பராபராது	3008	பாங்கமர்	1551
பத்துப்பரும்	2888	பராபரன்	1760	பாசஞ்	2408
பத்துமுக	1180	பரானந்தி	2398	பாசத்தி	1802
பத்தும்	854	பரிசுநிந்த	3002	பாசத்தைக்	1574
பத்தொடு	2176	பரிசுநிவானவ	641	பாசத்தைநீ	2052
பந்தல்	152	"	1544	பாசமதாகிய	1383
பயனறி	1836	பரிசன	2054	பாசமதாரு	3067
பயனு	2807	பரியங்க	831	பாசம்பசு	1509
பயன் அறி	107	பருந்துங்	2896	பாசம்பயிலு	2423
பயன்எளி	392	பருஞ்சி	183	பாசி	2927
பரகதி	2558	பரைபசு	49	பாடவல்	96
பரசுபதி	2672	பரையின்	2511	பாட்டும்	56
பரஞ்சி	2285	பலவுடன்	3043	பாதமுழ	562
பரஞ்சோ	2842	பலியும்	2649	பாம்பு	871
பரதுரி	2282	பல்லாழி	2533	பாய்கின்ற	480
"	2444	பழுக்கி	1643	பாய்ந்தபின்	479
பரத்திலே	111	பழுத்தன	2721	பாய்ந்தன	2038
பரத்திற்	491	பள்ளச்	2871	பாரதுபொன்	2145
பரந்தகரம்	1376	பள்ளமுது	3066	பாரில்லை	844

பாருக்குக்	1982	பிறந்தும்	1615	புலமைந்து	2025
பாரையிடந்து	1984	பிறப்பது	789	புலமையின்	3036
பார்க்கலு	777	பிறப்பறி	1626	புலர்ந்தது	2934
	1283	பிறப்பிலி	25, 86	புவனம்	386
பார்க்கின்ற	1937	பிறப்பை	1524	புவனா	3039
பார்த்திட	1042	பிறவா	1803	புளிக்க	2779
பார்த்திட்ட	1945	பிறிவி	1182	புள்ளினும்	566
பார்ப்பதி	1033	பிறையுட்	2512	புறத்து	2812
பார்ப்பான்	2883	பின்னெய்த	1586	புறப்பட்டவாயு	586
பாலனு	1135	„	1629	புறப்பட்டுப்புக்	575
பாலன்	181	பின்னேகின்	81	பு...டுப்போ	2560
பாலிக்கும்	867	பின்னேயறி	2288	புறமக	1929
பாலித்திரு	1193	புகலெளி	2682	புறமே	1820
பாலொடு	2831	புகழின்	308	புனைய	1149
பாழி	219	புகுந்தறி	397	புன்	1669
பாழே	429	புகுந்துகின்ற	411	பூசனாக	1086
பான்மொழி	1825	„	2985	பூசனேச்	1404
பிச்சைய	1887	புகையிலை	1347	பூசனேசெய்	1295
பிணக்கறு	2974	புடையொன்	715	பூசிக்கும்	1315
பிணக்கவும்	2515	புடைவை	209	பூசித்தல்	1496
பிணங்கிஅழி	753	புணர்ச்சி	283	பூசுவன்	825
பிணங்கிநி	1493	புண்ணியஞ்	1828	பூட்டொத்து	624
பிண்டத்தில்	466	புண்ணியநந்தி	1078	பூதக்கண்	2986
பிண்டத்துள்	736	புண்ணியபாவ	1647	பூதங்கள்ஐந்தி	2730
பிண்டாலம்	3025	புண்ணியமண்	1851	பூதங்கள்ஐந்து	2146
பிதற்றிக்கழி	1116	புண்ணியமா	1912	பூதல	2748
பிதற்று	94	புண்ணியவான்	993	பூதாண்ட	2728
பிதற்றொ	38	புண்ணியனாகி	1343	பூதியணி	1662
பித்தன்	2075	புண்ணியன்	1650	பூரணசத்தி	663
பிரமனும்	372	புண்ணியன்நந்தி	387	பூரணந்தன்	1433
பிராணன்	567	புரிந்தருள்	1184	பூரணி	2576
பிராணருள்	1645	புரிந்தவன்	2786	பூரித்த	1084
பிராணல்ல	1761	புரிய	2201	பூவினிற	1459
பிரான்மய	2076	புரியும்	2534	பூவின்	456
பிரான்வைத்	2708	புருட	2300	பூவுடன்	472
பிரிந்தேதன்	2961	புரை	134	பேடை	2902

பெட்டடி	1781	பைந்தொடி	1142	போதுகரு	2692
பெண்ண	1872	பையினி	820	போதுசட	2085
பெண்ணொரு	1159	பொங்குமிரு	3070	போதுபுனை	1724
பெத்தத்தெத்	496	பொய்க்குழி	210	போதும்புலர்	2931
பெத்தத்தூர்	2628	பொய்த்தவஞ்	1659	போயரன்	42
பெத்தமும்	2255	பொய்யான	2235	போவதொன்	681
பெம்மான்	2635	பொய்யிலன்	1996	போற்றின்	44
பெருக்க	2036	பொய்யேடம்	1660	போற்றிசெய	2105
பெருஞ்சு	3029	பொருள	2556	போற்றிசைத்	2
பெருஞ்செல்வ	220	பொருள்	203	.. 24,	2041
பெருநில	2805	பொல்லா	199	போற்றியென்	1150
பெருநெறி	227	பொழிந்த	815	..	2521
பெருந்தன்மை	1791	பொற்கொடிமா	1245	போற்றுகின்	884
..	1844	பொ...டியா	1413	..	2988
பெருமான்	303	பொற்பாத	907	போற்றும்	3009
பெருமை	133	பொன்னாற்சிவ	1427	மகார	921
பெருவாய்	2481	பொன்னாற்புரி	9	மகிழ்	173
பெறுதற்	2090	பொன்னாண	906	மங்கை	1191
பெறுப	2297	பொன்னைக்கட	271	மஞ்சன	1827
பெற்றநல்	63	பொன்னைம	2289	மஞ்சொடு	2164
பெற்றபுதல்வ	2434	போகஞ்	1057	மடல்	165
பெற்றமும்	89	போகத்துள்	465	மட்ட	918
பெற்றார்	132	போகத்தை	826	மணிகடல்	606
பெற்றாள்	1251	போகமும்மாதர்	529	மணிமுடி	1377
பெற்றிருந்	530	போகமும்முத்	1714	மணியொளி	2482
பேசிய	1095	போகின்றளட்	457	மண்டலத்துள்	818
பேச்சுத்தின்	1595	..	2926	.. 1385,	1999
பேச்சுத்தநற்	1160	போகின்றபொ	2886	மண்டலமூன்	2219
பேணிற்	1463	போகின்றவா	2107	மண்டலம்	623
பேதம்	2343	போகின்றளட்	2926	மண்ணகத்தா	31
பேதை	1414	போக்கும்	393	மண்ணள	13
பேரொளியாகி	693	போதந்தரு	142	மண்ணில்	1406
பேரொளியாய	1375	போதந்தனை	2438	மண்ணிற்	2991
பேர்கொண்ட	519	போதறியா	2220	மண்ணினில்	2151
பேர்பெற்றது	928	போதிரண்	217	மண்ணையிட	1983
பேறுடை	1331	போதுகந்தேறு	632		

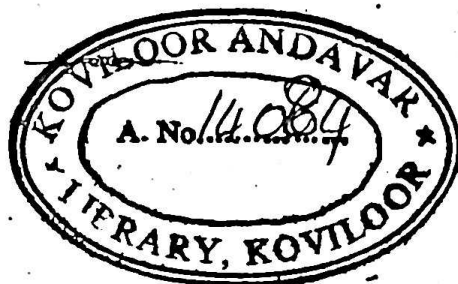
மண்ணென்று	மலங்களை	118	மன்னிகின்ற	2360
143, 440	மலமில்லை	2957	மன்னியசோ	2403
மண்ணென்று	மலமென்று	2187	மன்னியவாய்	97
2351	மலர்ந்த	1776	மன்னுஞ்	2827
மண்மலை	மலைமேல்	2882	மன்னுமலை	2983
508	மலையார்	589	மன்னும்ஒரு	1555
மதிதனில்	மலையும	2679	மன்னும்மலம்	1689
645	மறந்தொழி	2102	மாடத்து	2614
மதித்திடும்	மறப்பது	2939	மாட்டிய	1027
1286	மறப்பு	1830	மாணிக்கக்	2743
மதியமும்	மறையவர்	1721	மாணிக்கத்துள்	131
710	மறையவன	940	மாணிக்கமலை	2064
மதியனெ	மறையோர	233	மாண்பது	477
813	மனசந்தி	2813	மாதரிட	1961
மதிவட்ட	மனத்திடை	1638	மாதரை	1953
740	மனத்திவழு	22	மாதவர்	1542
மகவுர்	”	1681	மாதன	1041
155	மனத்துவிள	602	மாதா	481
மத்தளி	மனத்துறை	1637	மாதூநல்	1157
189	மனத்தொடு	1972	மாத்திரை	1859
மத்திமமொ	மனபவன	1854	மாமதியா	2524
2170	மனமது	2609	மாமாயை	1045
மத்திமம்	மனமாயை	2956	மாயப்பாழ்	2496
2833	மனம்புகுந்தா	2663	மாயம்பு	1249
மந்தரமேறு	மனம்புகுந்தெ	1759	மாயவிளக்	2367
672	மனம்விரி	2981	மாயனு	2365
மந்திரஞ்ச	மனவாக்கு	2612	மாயனே	2982
1281	மனவுநனவு	3068	மாயாவு	2014
மந்திரதந்	மனைபுகுவார்	205	மாயாள்	1939
2045	மனைபுகுவீ	744	மாயைகைத்	2263
மந்திரமாவ	மனையில்	785	மாயைமறை	2548
1604	மனையுள்	47	மாயையிர்	2655
மந்திரம்ஒன்று	மன்மனம்	620	மாயையில்	2198
958	மன்றத்தே	149	மாயையிற்	2226
மந்திரம்ஒரே	மன்றுகிறைந்த	2446	மாயையின்	2243
533	”	2772	மாயையெழு	2168
மந்திரம்பெற்ற				
69				
மயக்கியஐம்				
2608				
மயக்குஞ்ச				
329				
மயக்குத				
2565				
மயங்குகின்				
1539				
மயங்குந்தி				
330				
மயலற்றிரு				
1678				
மயன்பணி				
302				
மரணஞ்சரை				
706				
மரத்தை				
2290				
மருட்டி				
1518				
மருவிப்				
2665				
மருவுஞ்				
979				
மருவுந்துடியு				
2798				
மருவுந்துவாத				
1489				
மருவொத்த				
1137				
மலக்கல				
2218				

மாரியுந்	65	முட்டை	163	முன்னெழுநா	824
மார்க்கக்க	1227	முதலாகும்	2404	முன்னெழும்	699
மார்க்கஞ்	1487	முதலொன்றா	3055	முன்னேமுதல்	2369
மாலகுவாகி	675	முதற்கிழ	489	முன்னையறிவ	1609
மாலாங்க	77	முத்தண்ட	3004	முன்னையறிவி	2318
மாலை	1529	முத்திக்கு	2506	முன்னையொப்	7
மால்போத	367	முத்திசெய்	2623	முன்னையினே	2610
மாறாத	1434	முத்திரம்	1035	முன்கின்	2887
மாறாமலக்கு	733	முத்தியில்	2633	முடங்கெடா	241
மாறாமலமை	2160	முத்தியு	2862	முதெல்	2563
மாறிவரு	793	முத்தியை	2115	முலத்திரு	580
மாறுதிரு	192	முத்திரைமுன்	1176	முலத்துமேல	627
மாறுமதி	883	„	1612	முலத்துவாரத்	345
மாறெதிர்	3017	முத்தினின்	2984	„	583
மானந்தி	1746	முத்தின்	2819	முலநாடி	622
மானின்கண்	385	முத்திக்	844	முலமுதல்	708
மாணுடராக்	1726	முத்துடன்	1719	முலனுரை	3046
மீக்கார	2815	முத்துவதன	1194	முலன்உரை	99
மிருகமணி	2095	முந்திய	651	முலகைத்	2839
மினம்	1565	முப்பது	126	முலவேயேறு	2872
மின்னிடை	841	„	154	முன்றினில்	2784
மின்னிய	2686	முப்பதோடா	2143	முன்றுமடக்கு	728
மின்னுற்ற	2859	மும்மலங்	2244	முன்றுளகுற்ற	2435
மிண்டார்	2978	மும்முன்றும்	776	முன்றுளமண்	1187
மீது	1921	முழுக்கி	2034	முன்றுளமானி	2479
முகத்திற்	2944	முளிந்தவர்	527	மெய்கண்ட	1037
முகம்பீட	2653	முறைமுறை	748	மெய்கலந்தா	2600
முக்கணன்	1025	முற்பதி	861	„	2601
முக்கரணங்க	2487	முன்சொன்ன	2540	மெய்த்தவத்	2992
முக்காத	2916	முன்படைத்	276	மெய்த்தாள்	2605
முக்குண	615	முன்புபிறப்பு	287	மெய்ப்பொருளா	688
முச்சு	1145	முன்னம்வந்	596	மெய்ப்பொருள்	676
முடிந்த	749	முன்னவனார்	518	„	1354
முடிந்திட்டு	673	முன்னிக்கொ	2152	மெய்யக	1891
முடிமன்	1601	முன்னிருந்	1881	மெய்யினில்	2130
முடிவும்	20	முன்னின்றரு	1648	மெய்வாய்	2586

மெல்லிசை	1152	மேவும்பிர	2374	வருக்கஞ்	2678
மெல்லியலாகி	1337	மேற்கொள்ள	2113	வருத்தயிரண்	1094
மெல்லியல்	1082	மேனியிர	911	வருந்தித்தவ	634
மேகங்கள்	2738	மொட்டலர்	2529	வருமதி	598
மேதாதிசு	1070	மொட்டித்	2919	வரும்வழி	2056
மேதாதியாலே	1708	மொழிந்தது	71	வரைத்து	1774
மேதினி	2753	மோழை	2549	வரையிடை	249
மேருநடு	2747	மோனங்கை	1611	வலையமுக்	1979
மேருவினோ	2465	மோனத்து	1900	வல்லவன்	23
மேலது	2999	யாவர்க்குமாம்	252	வல்லார்கள்	311
மேலறி	1017	யோகச்சமய	1466	வல்வகை	542
மேலாசிலத்	1956	யோகச்சமதி	1490	வழிசென்ற	1549
மேலாந்த	840	யோகத்தின்	1897	வழித்துணை	297
மேலாம்	1212	யோகநற்	1172	வழிநடக்கும்	1548
மேலுணர்	1883	யோகமவ்	1960	வழிநடப்	265
மேலும்	161	யோகமும்	1491	வழிபட்டு	2553
மேலென்று	1706	யோகிகள்கால்	335	வழியிரண்டு	1541
மேலைச்	1613	யோகிக்கிடுமது	1663	வழுதலை	2869
மேலைத்திரு	3069	யோகிக்கு	1465	வழுத்திடு	1335
மேலைசில	590	யோகியு	1950	வளங்கனிதே	2634
மேலையண்ணு	805	யோகியெண்	1898	வளங்கனியொ	1494
மேலொடு	2460	வகுத்த	476	வளத்திடை	158
மேலொளி	2685	வசையில்	214	வளர்கின்ற	876
மேல்கீழ்	572	வடக்கு	2070	வளர்பிறை	1902
மேல்துற	1620	வட்டங்களே	768	வளிமேக	2765
மேல்வரு	1258	வணங்கிடுந்	1340	வளியினோ	569
மேல்வைத்	1599	வண்ணன்ஒலி	800	வள்ளற்றலைவ	2994
மேவியஅந்	2169	வந்தடி	1242	வறுக்கின்ற	1970
மேவியசக்	1314	வந்தமட	101	வற்றஅனலை	1949
மேவியசத்	1495	வந்தமர	2670	வன்னியெழு	1256
மேவியசுவன்	2011	வந்திடுபேத	1925	வாக்குமனமு	1896
மேவியஞான	1849	வத்திடும்	1268	,,	2854
மேவியபொய்	2344	வந்துகின்	2990	வாங்கலிறு	842
மேவியமண்ட	1195	வம்பு	2607	வாசந்தி	150
மேவியெழு	1777	வரவறி	2101	வாசித்தும்	1506
மேவும்பர	2417	வரவிறு	1889	வாசியு	2613

வாடா	2949	விடிவத	1687	விந்துவும்நாத	1963
வாமத்தில்	573	விடுகின்ற	2110	விந்துவும்மா	2248
வாமத்தோர்	827	விடுங்காண்	1942	விந்துவென்	1958
வாயுமன	1178	விடையுடை	444	விம்மும்வெரு	2744
வாயுவிருந்திட	3071	விட்டபின்	1944	விரித்தபின்	1920
வாயொடுகண்	2701	விட்டவிடமே	2409	விரிந்தளமு	1260
வாயொன்று	1683	விட்டவிலக்க	2566	விரிந்தது	1278
வாய்திறவா	593	விட்டுப்பிடிப்ப	289	விரிந்திழற்	2278
வாய்நாசி	2579	விண்டலர்	621	விரிந்து	664
வாய்ந்தவுப	2510	விண்ணமர்	1896	விருப்பொடு	2640
வாய்ந்தறி	810	விண்ணவராலு	2519	விரும்பினின்	1462
வாரணி	402	விண்ணவளு	3037	விரும்பில்	2996
வாரத்திற்	797	விண்ணிலு	3018	விரும்புவர்	180
வாராவழி	1815	விண்ணினின்	315	வினரந்தன்று	2087
வாழலுமாம்	594	விண்ணினே	1436	விரையது	1279
வாழை	2922	விண்ணின்	113	வில்லின்	2567
வாழ்கவே	3047	விதறுபடா	2948	விழுந்தது	455
வாழ்த்த	39	விதித்த	747	விழுப்பமுங்	305
வாழ்வம்	174	விதியது	2998	விளக்கிப்பர	91
வாள்கொடு	379	விதியின்	2030	விளக்கினையே	1818
வாறேசதா	894	விதிவழி	45	விளக்கை	2816
வாறேசிவா	905	வித்தகமாகிய	1866	விளக்கொளி	1359
வானக	2997	வித்தாஞ்	991	விளங்கிடுமுந்	2177
வானப்பெ	21	வித்திடு	1946	விளங்கிடுமேல்	1360
வானவர்என்	109	வித்தினி	1932	விளங்கிடும்வா	821
வானவர்தம்	2631	வித்துக்கு	1964	„	1411
வானின்றழை	30	வித்துப்	2084	விளங்குகிவிர்த்	1926
வானின்றிடி	2850	வித்தைக்	121	விளங்கொளி	1246
விசும்பொன்று	2818	விந்துஅபரம்	1993	„	2683
விச்சக்கலமு	1886	விந்துவிலுஞ்	964	„	2687
விஞ்ஞானகன்	499	விந்துவிளைவு	1957	„ 2688,	2691
விஞ்ஞானத்	2136	விந்துவும்நாத	619	வினைந்தளமு	1280
விஞ்ஞானர்து	498	„ 961,	1969	வினைத்துகிட	2879
விஞ்ஞானர்கே	494	„	1971	வினையும்பரவி	1813
விஞ்ஞானர்கால்	493	„	1276	வினைவறிவார்	1635
விடாசமனம்	880	„	1757	வினைகடிந்தா	1123

வினையாமசத்	2557	வேங்கட	190	வேந்தன்உலகை	245
வின்னாவிளம்	1023	வேடங்கட	1438	வேயன்	1104
வீங்குங்கழலை	657	வேடநெறி	240	வேயின்	116
வீசம்இர	1277	வேட்கைமிகுத்	175	வேரெழுத்தா	970
வீட்கும்பதி	2420	வேட்கைவிடு	1702	வேறுமதன்	2461
வீணையுந்	2929	வேட்டவி	1824	வேறுசெய்தா	2312
வீயமதா	1928	வேண்டார்	1008	வேறுறச்	878
வீரமருந்	850	வேண்டுகின்	1766	வைகரியாதி	2007
வீழ்ந்தெழு	967	வேண்டியவா	1296	வைச்சகலாதி	2456
வேங்கதி	836	வேதங்களாட	2729	வைச்சகல்வுற்ற	156
வெல்லு	2303	வேதத்தின்	2370	வைச்சனவச்	2171
வெளிகால்	2464	வேதத்தை	51	வைச்சனவாறு	1608
வெளிப்படு	1101	வேதமோடாக	2397	வைத்தஇருவரு	835
வெளியிலிரே	950	வேதம்உரை	52	வைத்தகை	770
வெளியில்வெளி	124	வேதாநெடுமா	1731	வைத்ததுரிய	2574
வெளியை	839	வேதாந்தங்கண்	1435	வைத்தபசு	1688
வெள்ளக்கட	1834	வேதாந்தங்கே	225	வைத்தபரிசே	100
வெள்ளடையா	1158	"	229	வைத்தபொரு	1059
வெள்ளியுரு	834	வேதாந்தஞான	235	வைத்திடும்	1369
வெள்ளிவெண்	790	வேதாந்தஞ்சி	2386	வைத்துச்சிவ	2491
"	791	வேதாந்தஞ்சு	1422	வைத்துணர்	309
வெறிக்கயினே	2706	வேதாந்ததொ	2392	வைத்தேன்	1602
வென்றிடலா	1232	வேதாந்தந்	2387	வையகத்தே	207
வென்று	1840				

சிவமயம்

சமாஜ வெளியீடுகள்

CATALOGUE OF SAMAJAM BOOKS

ரூ. அ-

சுந்தரர் தேவாரம்—குறிப்புரையுடன்		0	12
திருவாசகம் (பல ஆராய்ச்சி அகராதிகளுடன்)		0	12
அ, கூ திருமுறைகள்		1	0
திருமந்திரம் (மூன்றாம் பதிப்பு)		1	8
சங்கநூற்புலவரகராதி		0	1
தலயாத்திரைப் படம்		0	1
திருப்புகழ் (அருணகிரியார் அருளியவை முற்றும்)	3	0	
திருப்போரூர்ச் சந்நிதிமுறை		0	10
சீவக சிந்தாமணி		1	12
சிவஞானபாடியம்		1	0
சிவஞானபோதச் சிற்றூரை		0	8
சிவஞானசித்தியார் உரை		0	12
சித்தாந்த அஷ்டகம்		1	0
சிவப்பிரகாசம் மூலமும் உரையும்		1	0
சித்தாந்த சாத்திரம் மூலமும் உரையும்		3	10

தபாற்கூலி, பார்க்ஸ் செலவு முதலியன வாங்குவோர் செலுத்தல் வேண்டும். முன்பணம் அனுப்புக. இவ்விலைப் பட்டியிற் காணாத நூல்கள் கைவசமில்லை. அவைகளை அனுப்பும்படி எழுதுவதில் பயனில்லை.

சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம்

51, தென்கூர் செல்வ விநாயகர் கோயில் தெரு,

மயிலாப்பூர், சென்னை.